

THE COMMENTARY OF ORIGEN
ON S. JOHN'S GOSPEL

London: C. J. CLAY AND SONS,
CAMBRIDGE UNIVERSITY PRESS WAREHOUSE,
AVE MARIA LANE.

Glasgow: 263, ARGYLE STREET.

Leipzig: F. A. BROCKHAUS.
New York: MACMILLAN AND CO.

THE COMMENTARY OF
ORIGEN
ON S. JOHN'S GOSPEL

THE TEXT REVISED
WITH A CRITICAL INTRODUCTION AND INDICES

BY
A. E. BROOKE
FELLOW AND DEAN OF KING'S COLLEGE

VOL. II.

CAMBRIDGE
AT THE UNIVERSITY PRESS
1896

[*All Rights reserved*]

Cambridge:
PRINTED BY J. AND C. F. CLAY,
AT THE UNIVERSITY PRESS.

IN MEMORIAM

GVILLELMI GEORGII SELWYN

QVI IN CHRISTO OBDORMIVIT

A.D. III NON. OCT.

A.S. MDCCCXCIII

CONTENTS.

SECOND VOLUME.

	PAGE
THE TEXT OF THE COMMENTARY	
Tom. XIX	1
Tom. XX .	34
Tom. XXVIII .	107
Tom. XXXII .	148
Fragments. . .	211
INDEX OF SCRIPTURE PASSAGES	
INDEX OF GREEK WORDS	337

ΤΟΜΟΣ ΙΘ'.

281   ι. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς Οὗτε ἐμὲ οἴδατε οὔτε τὸν Ιο viii 19
πατέρα μογ· εἰ ἐμὲ ἤδειτε, καὶ τὸν πατέρα μογ ἀν
ἥδειτε. Εἰ μὲν πρὸς τοὺς αὐτοὺς ὁ λόγος ἦν ὁ λέγων·
Κάμε οἴδατε πόθεν εἰμί· καὶ ὁ φάσκων· Οὗτε ἐμὲ οἴδατε Ιο vii 28
οὗτε τὸν πατέρα μου· ἀντικρυς ἀν ἔδοξεν ἐναντίον εἶναι τὸ
λεγόμενον· νῦν δὲ τὸ μέν· Κάμε οἴδατε· πρὸς τινας τῶν
Ἱεροσολυμιτῶν ἀπαγγέλλεται εἰρηκότας· Μήποτε ἀληθῶς Ιο vii 26 f.
ἔγνωσαν οἱ ἄρχοντες ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ χριστός; ἀλλὰ
τοῦτον οἴδαμεν πόθεν ἐστίν· ὁ δὲ χριστὸς ὅταν ἔρχηται,
οὐδὲν γινώσκει πόθεν ἐστί· τὸ δὲ ὅτι Οὗτε ἐμὲ οἴδατε,
καὶ τὸ ἔξῆς, πρὸς τοὺς εἰπόντας αὐτῷ Φαρισαίους· Σὺ Ιο viii 13
μαρτυρεῖς περὶ σεαυτοῦ· ἡ μαρτυρία σου οὐκ ἐστιν ἀληθής.
πλὴν καὶ τοῖς Ἱεροσολυμίταις διὰ τῶν προτέρων, καὶ τοῖς
Φαρισαίοις διὰ τῶν νῦν ἔξεταξομένων φησὶν ὅτι τὸν πατέρα
οὐκ οἴδατε· τοῖς μὲν Ἱεροσολυμίταις διὰ τούτων· Ἄπ^τ Ιο vii 28 f.
ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλήλυθα, ἀλλ’ ἐστιν ἀληθινὸς ὁ πέμψας με, διν
ῦμεῖς οὐκ οἴδατε· ἐγὼ οἶδα αὐτὸν, ὅτι παρ’ αὐτοῦ εἰμὶ
κάκενός με ἀπέστειλε· τοῖς δὲ Φαρισαίοις διὰ τοῦ· Οὗτε ἐμὲ
οἴδατε οὗτε τὸν πατέρα μου· εἰ ἐμὲ γῆδειτε, καὶ τὸν πατέρα
μου ἀν γῆδειτε. καὶ ζητήσαι ἀν τις εὐλόγιας ὅπως, εἰπερ
ἀληθὲς τό· Εἰ ἐμὲ γῆδειτε καὶ τὸν πατέρα μου ἀν γῆδειτε·
οἱ Ἱεροσολυμῖται, πρὸς οὓς φησι· Κάμε οἴδατε· οὐκ οἴδασι
τὸν πατέρα, προσεπιτεύνει δὲ τὴν εἰς τὸν τόπον ἀπορίαν
καὶ ὁ Ἰωάννης, ἐν τῇ καθολικῇ ἐπιστολῇ ταῦτα λέγων· Ο

1 Jo ii 22 f. ἀρνούμενος τὸν πατέρα καὶ τὸν νιόν· πᾶς γάρ ὁ ἀρνούμενος τὸν νιόν, οὐδὲ τὸν πατέρα ἔχει. εἰ γάρ· 'Ο ἀρνούμενος τὸν πατέρα καὶ τὸν νιόν· καί· 'Ο δμολογῶν τὸν νιόν καὶ τὸν πατέρα ἔχει· δῆλον ὅτι οἱ Ἱεροσολυμῖται, ὅσον ἐπὶ τῇ λέξει,
 τῷ μὴ γινώσκειν τὸν πατέρα ἀρνούμενοι τὸν πατέρα ἀρνοῦνται 5
 καὶ τὸν νιόν. εἰ δὲ ἀρνοῦνται τὸν νιόν, πῶς τό· Κάμε οἴδατε· 282
 ἀληθές; πάλιν οἱ αὐτοὶ εἰ οἴδασι τὸν νιόν διὰ τό· Καὶ ἐμὲ
 οἴδατε· ἐπει· 'Ο δμολογῶν τὸν νιόν καὶ τὸν πατέρα ἔχει·
 δμολογοῦσι τὸν πατέρα. εἰ δὲ δμολογοῦσι τὸν πατέρα, πῶς
 ἀληθές τό· 'Αλλ' ἔστιν ἀληθινὸς ὁ πέμψας με, ὃν ὑμεῖς 20
 οὐκ οἴδατε;

2. Λεκτέον δὲ πρὸς ταῦτα ὅτι ὁ σωτὴρ ὅτὲ μὲν περὶ ἑαυτοῦ
 ως περὶ ἀνθρώπου διαλέγεται, ὅτὲ δὲ ως περὶ θειοτέρας
 φύσεως καὶ ἡνωμένης τῇ ἀγενήτῳ τοῦ πατρὸς φύσει. ἐπὰν
 μὲν γάρ λέγει Νῦν δὲ ζητεῖτε με ἀπόκτεῖναι, ἀνθρωπον ὃς 15
 τὴν ἀλήθειαν ὑμῖν λελάηκα· τοῦτο φησιν εἰδὼς τὸ ζητούμε-
 νον ἀναιρεθῆναι εἶναι οὐ θεὸν ἀλλὰ ἀνθρωπον· ἐὰν δέ· 'Εγὼ
 καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐσμεν· καί· Εγὼ εἰμι ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ·
 καί· 'Εγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις· καὶ τὰ τούτοις ὅμοια, οὐ περὶ
 τοῦ ζητουμένου ἀναιρεθῆναι ἀνθρώπου διδάσκει. οὕτως οὖν 20
 καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἡμῖν ζητουμένων ἐκ τῆς συμ-
 φράσεως κατανοητέον, τὸ μέν· Κάμε οἴδατε καὶ οἴδατε πόθεν
 εἴμι· περὶ τοῦ ἀνθρώπου ἑαυτοῦ διαλέγεται, τὸ δέ· Οὔτε ἐμὲ
 οἴδατε οὔτε τὸν πατέρα μου· περὶ τῆς θεότητος· τοῦ μὲν γάρ·
 Κάμε οἴδατε καὶ οἴδατε πόθεν εἴμι· ταῦτα προτέτακτα· 25
 Ιο vii 25 ff. *Ἐλεγον οὖν τινες ἐκ τῶν Ἱεροσολυμιτῶν Οὐχ οὐτός ἔστιν
 δὲ ζητούσιν ἀποκτεῖναι; καὶ ἵδε παρρησίᾳ λαλεῖ καὶ οὐδὲν
 αὐτῷ λέγουσι. μήποτε ἀληθῶς ἔγνωσαν οἱ ἄρχοντες ὅτι
 οὐτός ἔστιν ὁ χριστός; ἀλλὰ τοῦτον οἴδαμεν πόθεν ἔστιν· δὲ
 οὔτε χριστὸς ὅταν ἔρχηται, οὐδεὶς γινώσκει πόθεν ἔστι· τοῦ δέ· 30
 Οὔτε ἐμὲ οἴδατε οὔτε τὸν πατέρα μου· ταῦτα· Εἶπαν οὖν
 αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι Σὺ περὶ σεαυτοῦ μαρτυρεῖς· ή μαρτυρία

26 ante ἐλεγον] ins. τὸ οὕτως
 τοῦ] τοὺς

30 χριστὸς] καὶ

σου οὐκ ἔστιν ἀληθής. ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς *Io viii 14 ff.*

Κανὸν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ, ἀληθῆς ἔστιν ἡ μαρτυρία μου, ὅτι οἶδα πόθεν ἦλθον καὶ ποῦ ὑπάγω. ὑμεῖς κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε, ἐγὼ οὐ κρίνω οὐδένα. καὶ ἐὰν κρίνω δὲ ἐγὼ,
5 ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ ἀληθινή ἔστιν, ὅτι μόνος οὐκ εἰμὶ, ἀλλ' ἐγὼ καὶ ὁ πέμψας με πατήρ. δῆλον οὖν ἐκ τούτων ὅτι ὑπὸ μὲν τῶν Ἱεροσολυμιτῶν ἐλέγετο· Τοῦτον οἴδαμεν πόθεν ἔστιν· *Jo vii 27* ἀναφερόντων ἐπὶ τὸ ἐν Βηθλεὲμ αὐτὸν γεγενῆσθαι, καὶ ἐπισταμένων ὅτι οὗτος ἦν οὐδὲν ἡ μήτηρ ἐλέγετο Μαρία, καὶ οἱ *cf. Mt xiii 55*
10 ἀδελφοὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης καὶ Σίμων Ἰούδας.

διόπερ καὶ μαρτυρεῖ τοῖς εἰρηκόσιν· Οἴδαμεν πόθεν ἔστι· διὰ
283 τοῦ· Καμὲν οἴδατε καὶ οἶδατε πόθεν εἰμί· τοῖς δὲ Φαρισαίοις *Jo vü 28*
τό· Κανὸν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ, ἀληθῆς ἔστιν ἡ μαρτυρία *Jo viii 14*
μου, ὅτι οἶδα πόθεν ἦλθον καὶ ποῦ ὑπάγω· τῇ θειοτέρᾳ
15 φύσει διαλεγόμενος ἔφασκε ταῦτα καὶ, ὡς ἀνὴρ εἴποι τις, καθ'
ὅ πρωτότοκος πάστης κτίσεως ἦν. διόπερ τοῦς πρὸς ταῦτα *cf. Col i 15*
πυθομένους αὐτοῦ καὶ εἰρηκόσι· Ποῦ ἔστιν ὁ πατήρ σου; *Jo viii 19*
ἀποκρίνεται, ὡς ἀνὴρ εἴποι τις, ἔτερος ὁν τοῦ λέγοντος· Καμὲν
οἴδατε· καὶ φησι· Καὶ οὕτε ἐμὲ οἴδατε οὕτε τὸν πατέρα μου.
20 κατὰ δὲ τὸ ταπεινὸν τῶν Φαρισαίων ἦν ἥτοι μὴ νοεῖν ὅτι
περὶ τοῦ θεοῦ τῶν ὅλων ἐλεγεῖ τό· Μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ *Jo viii 18*
ὅ πέμψας με πατήρ· ἢ εἰ ἐξεδέχοντο περὶ τοῦ θεοῦ ταῦτα
λέγεσθαι, νομίζειν ὅτι ἐν τόπῳ ἔστιν ὁ θεὸς, καὶ διὰ τοῦτο
ἀποκρίνεσθαι· Ποῦ ἔστιν ὁ πατήρ σου;

25 3. Χρὴ μέντοι γε εἰδέναι ὅτι οἱ ἔτεροδοξοὶ νομίζουσι
σαφῶς ἐντεῦθεν παρίστασθαι τὸ μὴ τὸν θεὸν, φῶν ἐλάτρευον
Ἰουδαῖοι, πατέρα εἶναι τοῦ χριστοῦ· εἰ γὰρ τοῖς Φαρισαίοις,
λατρεύοντι τῷ δημιουργῷ, φασὶν, ἐλεγεν δὲ σωτήρ· Οὔτε *Jo viii 19*
ἐμὲ οἴδατε οὕτε τὸν πατέρα μου· σαφὲς δὲ τὸ ἔτερον ὅντα τοῦ
30 δημιουργοῦ τὸν πατέρα Ἰησοῦ Φαρισαῖοι οὐκ γῆδεσαν, ἀλλ'
οὐδὲ Ἱεροσολυμῖται, οἷς προειρήκει· Ἀλλ' ἔστιν ἀληθινὸς ὁ *Jo vii 28*

3 οἶδα] οἴδατε forsitan post ὅτι exciderunt verba οἶδα πόθεν ἦλθον
καὶ ποῦ ὑπάγω. ὑμεῖς δὲ οὐκ 9 ante ὅτι] ins. ἦν 10 ἀδελ-
φοι] δυσελφοὶ (vid.) 22 ἢ εἰ] ἐπει 25 χρὶ

πέμψας με, ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε. ταῦτα δὲ λέγουσιν ἄτε μὴ ἀνεγνωκότες τὰς θείας γραφὰς, μηδὲ τὴν συνήθειαν τῆς ἐν αὐταῖς λέξεως τετηρηκότες. κανὸν γὰρ διεξοδεύειν τις δύνηται τὰ περὶ θεοῦ, ἐκ πατέρων μεμαθηκὼς ὅτι τούτῳ λατρεύειν μόνῳ δεῖ, μὴ βιοῦ δὲ καλῶς, τοῦτον φασιν οὐκ ἔχειν γνῶσιν 5 θεοῦ. εἰ τις γοῦν ἄλλος ἦδει τὰ περὶ τοῦ δημιουργοῦ καὶ τῆς ἱερατικῆς αὐτοῦ θεραπείας, δῆλον ὅτι καὶ οἱ Ἡλεῖ τοῦ ἱερέως νιὸι, παρὰ τῇ λατρείᾳ ἀνατεθραμμένοι· ἀλλ’ ὅμως, ἐπεὶ ἥμαρτον, γέγραπται ταῦτα περὶ αὐτῶν ἐν τῇ τῶν

^{1 Reg ii 12} Βασιλειῶν πρώτῃ· Καὶ οἱ νιὸι Ἡλεῖ νιὸι λοιμοὶ, οὐκ ἔγνωσαν τὸν κύριον. πευσόμεθα γὰρ τῶν ἐτεροδύξων εἰ μὴ περὶ τοῦ δημιουργοῦ γέγραπται τό· Οὐκ ἔγνωσαν τὸν κύριον· καὶ ἀποκρινομένων ὅτι περὶ τοῦ δημιουργοῦ ἔστι ταῦτα, ζητήσομεν διὰ τί εἴρηται περὶ τῶν νιῶν Ἡλεῖ· Οὐκ ἔγνωσαν τὸν κύριον πότερον διὰ τοὺς περὶ θεοῦ τοῦ δημιουργοῦ 15 λόγους, ἢ διὰ τὴν πονηρίαν αὐτῶν· σαφὲς δὲ ὅτι διὰ τὴν πονηρίαν λέγονται μὴ ἔγνωκέναι τὸν κύριον. καὶ οὐ περὶ τῶν νιῶν Ἡλεῖ μόνων ἔστι τοῦτο εὑρεῖν ἀλλὰ καὶ περὶ ἄλλων βασιλευσάντων ἐν Ἰσραὴλ καὶ Ἰουδαίᾳ ἀμαρτωλῶν. οὕτω τοίνυν καὶ οἱ Φαρισαῖοι τὸν πατέρα οὐκ ἤδεσαν, οὐδὲ 20 γὰρ ἐβίουν κατὰ τὸ τοῦ δημιουργοῦ βούλημα. ἔστι δὲ καὶ 284 ἄλλο σημαινόμενον τὸν γινώσκειν τὸν θεὸν, ἐτέρους ὄντος τοῦ γινώσκειν τὸν θεὸν παρὰ τὸ πιστεύειν ψιλῶς εἰς τὸν θεὸν, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ "Οσα δὲ νόμος λαλεῖ, τοῖς ἐν τῷ νόμῳ λαλεῖ αὐτό· ἢ δῆλον ὅτι καὶ τοὺς προφήτας, ὃν τὰ ρήματα, ὡς ἐν 25 ἄλλοις ἀπεδείξαμεν, νόμος λέγεται. εἴρηται τοίνυν ἐν ψαλ-

^{Ro iii 29} ^{Ps xlvi (xlvi)} μοῖς· Σχολάσατε καὶ γνῶτε ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ θεός. τίς δὲ οὐκ ἀν διμολογήσαι πιστεῦσαι γεγράφθαι ταῦτα λαῷ πιστεύοντι εἰς τὸν δημιουργόν; ὄντινα γινῶναι οὐκ ἔστι μὴ σχολάσαντα καὶ ἐκκαθάραντα τὸν νοῦν, τῶν νοούντων καὶ θειοτέροις 30 δόθαλμοῖς βλεπόντων τὸν θεὸν διὰ τὸ καθαρὰν τὴν καρδίαν πεποιηκέναι τῆς χάριτος ταύτης ἀξιούμενων, ὡς ὁ σωτήρ

5 μὴ] μοὶ   25 ἢ δῆλον κ.τ.λ.] forsitan legendum ἐπεὶ δῆλον
ὅτι καὶ τοὺς προφήτας συμπεριλαμβάνει   27 σχολάσετε

μαρτυρεῖ λέγων· Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αἱτοὶ Μτ v 8
 τὸν θεὸν ὄφονται. ἂμα δὲ καὶ πρὸς τό· Οὐδεὶς ἔγνω τὸν Μι xi 27
 πατέρα εἰ μὴ ὁ νιός· φήσομεν ὅτι οὐ ταῦτον ἔστι τὸ γινώ-
 σκειν τὸν πατέρα καὶ πιστεύειν αὐτῷ. οὐ μάχεται οὖν τό·
 5 Οὐδεὶς ἔγνω τὸν πατέρα εἰ μὴ ὁ νιός· τῷ· Ἐπίστευσε δὲ Ge xv 6;
cf. Ro iv 3 Ἀβραὰμ τῷ θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. εἰ δέ
 τις οἴεται ἡμᾶς βιάζεσθαι, λέγοντας μὴ ταῦτὸν εἶναι τὸ
 πιστεύειν τῷ γινώσκειν καὶ ἐνδέχεσθαι πιστεύειν μὲν οὐκ
 ἔχειν δὲ γνῶσιν τοῦ πιστευομένου ὑπ’ αὐτοῦ, τοῦ Ἰησοῦ
 10 ἀκουσάτω λέγοντος πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ Ἰουδαίους·
 ’Ἐὰν μείνητε ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ, γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν, Ιο viii 31 f.
 καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς. παρατήρει γὰρ ὅτι πρὸ¹⁵
 τοῦ Ἐὰν μείνητε ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ, γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν· γέγραπται· Ἐλεγεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς
 πιστεύοντας αὐτῷ Ἰουδαίους· καὶ ἀ ἔλεγεν ἦν· Ἐὰν μείνητε
 ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ, γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν. πολὺ δὲ
 διαφέρει τὸ πρὸς τῷ πιστεύειν ἔγωγκέναι τοῦ πιστεύειν
 μόνον· ¹⁹Ω μὲν γὰρ διὰ τοῦ πνεύματος δίδοται λόγος σοφίας, Co xii 8 f.
 ἄλλω δὲ λόγος γνώσεως κατὰ τὸ αὐτὸν πνεῦμα, ἐτέρω πίστις
 20 ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι.

4. Καὶ ταῦτα μὲν ὑπὲρ τοῦ παραστῆσαι ἔτερον εἶναι
 τὸ γινώσκεσθαι τὸν θεὸν τοῦ πιστεύεσθαι· ὡς δὲ πρὸς τὸ
 ἀκριβὲς καὶ τοῦτο τοῖς εἰρημένοις προσαποδώσομεν, ὅτι
 πρὸς οὓς φησιν· Οὕτε ἐμὲ οἴδατε, οὔτε τὸν πατέρα μου· Ιο viii 19
 25 Φαρισαίους, εὐλόγως ἀν εἰπέ τις· ἀλλ’ οὐδὲ πιστεύετε εἰς
 τὸν πατέρα μου· τῷ γὰρ ἀποσταλέντι ἀπὸ τοῦ πατρὸς οὐκ cf. Ιο v 38
 ἐπίστευσαν, ὁ δὲ ἀρνούμενος τὸν νιόν οὐδαμῶς τὸν πατέρα cf. Ιο ii 23
 ἔχει· καὶ οὐδαμῶς φημὶ, ὅτι οὔτε κατὰ πίστιν οὔτε κατὰ
 γνῶσιν. ὅρα δὲ εἰ μὴ καὶ ἄλλως ἡ γραφὴ τοὺς ἀνακε-
 30 κραμένους τινὶ καὶ ἐνωθέντας γινώσκειν ἐκεῖνό φησιν ὃ
 ἀνεκράθησαν καὶ κεκοινωνήκασι· πρὸ δὲ τῆς τοιαύτης
 ἐνώσεως καὶ κοινωνίας κανὸν τοὺς λόγους καταλαμβάνωσι

περὶ τινος, οὐ γινώσκουσιν ἐκένο. ὁ γοῦν Ἀδὰμ περὶ τῆς 285

^{Ge ii 23} Εὔας λέγων Τοῦτο νῦν ὀστοῦν ἐκ τῶν ὀστέων μου καὶ σὰρξ
ἐκ τῆς σαρκός μου· οὐκ ἥδει τὴν γυναῖκα· ὅτε γὰρ αὐτῇ
ἐκολλήθη, τότε εἴρηται· Ἔγνω δὲ Ἀδὰμ Εὔαν τὴν γυναῖκα

^{Ge iv 1} αὐτοῦ. καὶ εἰ τίς γε προσκόπτοι διὰ τὸ παρειληφέναι ἡμᾶς 5
εἰς τὴν περὶ θεοῦ γνῶσιν παράδειγμα τό· Ἔγνω δὲ Ἀδὰμ

^{Eph v 32} Εὔαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· πρῶτον μὲν τῷ· Τὸ μυστήριον
τοῦτο μέγα ἔστιν· ἐπιστησάτω· δεύτερον δὲ ἀντιπαραθέτω τὸ
περὶ ἄρρενος καὶ θηλείας λεγόμενον παρὰ τῷ ἀποστόλῳ· τῇ

^{1 Cor vi 16 f.} αὐτῇ λέξει χρῆται περὶ ἀνθρώπου καὶ κυρίου· Ὁ κολλώ¹⁰
μενος τῇ πόρνῃ ἐν σῶμά ἔστι, καὶ ὁ κολλώμενος τῷ κυρίῳ
ἐν πνεῦμά ἔστιν. ἐγνωκέτω μὲν οὖν ὁ κολλώμενος τῇ πόρνῃ
τὴν πόρνην, καὶ ὁ κολλώμενος τῇ γυναικὶ τὴν γυναῖκα,
μᾶλλον δὲ τούτου καὶ ἀγίως ἐγνωκέτω ὁ κολλώμενος τῷ
κυρίῳ τὸν κύριον. εἰ δὲ τοῦθ' οὕτως ἔχει, Φαρισαῖοι τὸν¹⁵
πατέρα οὐκ ἥδεσαν οὐδὲ τὸν ιδίον, καὶ ἀληθῆς ή ὁ λέγων·

^{Jo viii 19} Οὕτε ἐμὲ οἴδατε οὕτε τὸν πατέρα μου· εἰ δὲ μὴ οὕτως ἐκλαμ-
βάνοιμεν, λέγω δὲ κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκδοχὴν, τὸ γινώσκειν
ἀντὶ τοῦ ἀνακεκράσθαι καὶ ἡγάνθαι, διηγείσθω τις τό· Νῦν

^{Gal iv 9} δὲ γνόντες θεὸν, μᾶλλον δὲ γνωσθέντες ὑπὸ τοῦ θεοῦ· καὶ τό·²⁰

^{2 Tim ii 19; cf. Num xvi 5} Ἔγνω κύριος τοὺς ὄντας αὐτοῦ. κατὰ γὰρ ἡμᾶς ἔγνω κύριος
τοὺς ὄντας αὐτοῦ ἀνακραθεὶς αὐτοῖς καὶ μεταδέδωκὼς αὐτοῖς

τῆς ἑαυτοῦ θειότητος καὶ ἀνειληφὼς αὐτοὺς, ὡς η τοῦ
^{c. Jo x 28 f.} εὐαγγελίου λέξις φησὶν, εἰς τὴν ἑαυτοῦ χειρα, ἐν τῇ χειρὶ²⁵
τοῦ πατρὸς ὄντων τῶν εἰς τὸν σωτῆρα πεπιστευκότων· διὸ καὶ εἰ μὴ πέσοιεν ἀπ' αὐτῆς, ἑαυτοὺς μακρύνοντες ἀπὸ τῆς
χειρὸς τοῦ θεοῦ, οὐχ ἀρπαγήσονται· οὐδεὶς γὰρ ἀρπάζει ἐκ
τῆς χειρὸς τοῦ πατρός.

5. Μετὰ ταῦτα ζητήσεις εἰς τὸ αὐτὸν, λέγω δὲ τό· Οὕτε
ἐμὲ οἴδατε οὕτε τὸν πατέρα μου· εἰ ἔστι γινώσκοντά τινα τὸν³⁰
θεὸν μὴ γινώσκειν τὸν πατέρα· εἰ γὰρ ἐτέρα αὐτοῦ ἐπίνοιά
ἔστι καθ' ὃ ἔστι πατήρ, καὶ ἐτέρα καθ' ὃ ἔστιν ὁ θεὸς, τάχα

ἔστι τινὰ γινώσκειν μὲν τὸν θεὸν, μὴ γινώσκειν δὲ τὸν πατέρα, παρὰ τὸ εἰδέναι αὐτὸν θεὸν, μὴ γινώσκειν δὲ τὸν πατέρα. φησὶν οὖν ὁ σωτὴρ μετὰ τὴν ἀνάστασιν τῇ Μαρίᾳ· Πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου καὶ εἰπὲ αὐτοῖς *Jo xx 17*

5 Πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα ὑμῶν καὶ θεόν μου καὶ θεὸν ὑμῶν. καὶ ἔστι γε τοῖς ἐτεροδόξοις λέγειν χαριζόμενον αὐτοῖς ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πατέρα Μωϋσῆς 286 καὶ οἱ προφῆται· εἰπερ τάχα οὐκ ἔστιν ἀληθὲς ὅτι πάντως ὁ μὴ ἔγνωκὼς τὸν πατέρα οὐκ ἔγνω τὸν νίον· ὁ μὲν γὰρ νίὸς *io* ἔγνω τὸν πατέρα, ὁ δὲ θεράπων τὸν κύριον· καὶ ὥσπερ οὐκ ἀν ἀσεβήσαμεν λέγοντες ὅτι ὁ νίὸς οὐκ ἔγνω τὸν κύριον, νίὸς γὰρ ὃν οὐ πεπείραται τοῦ πατρὸς δεσπότου, οὕτω τηροῦντες τὸν αὐτὸν θεὸν οὐδὲν ἄτοπον παραδεξόμεθα λέγοντες ὅτι τῷ μὲν οὐρῷ ἐπρεπε γινώσκειν τὸν πατέρα, τῷ δὲ *is* θεράποντι τὸν κύριον, καὶ οὕτε ὁ θεράπων ἔγνω τὸν πατέρα οὕτε ὁ νίὸς τὸν κύριον. μυρίων γοῦν οὐσῶν εὐχῶν ἀναγεγραμμένων ἐν τοῖς ψαλμοῖς καὶ τοῖς προφήταις, ἀλλὰ καὶ τῷ νόμῳ, οὐ πάντα τι εὑρομεν εὐξάμενόν τινα καὶ λέγοντα τῷ θεῷ· Πάτερ· τάχα ἐπεὶ οὐκ ἔγνωσαν τὸν πατέρα· εὐχονται δὲ *20* αὐτῷ ως θεῷ καὶ κυρίῳ, περιμένοντες τὸν τὸ πνεῦμα τῆς *cf. Ro viii 15* νίοθεσίας ἐκχέοντα οὐκ ἐλαττον ἐπ' ἐκένους ή ἐπὶ τοὺς μετὰ τὴν παρουσίαν εἰς θεὸν δι' αὐτοῦ πιστεύοντας· εἰ *cf. 1 Pet i 21* μὴ ἄρα ή νοητὴ αὐτοῖς γεγένηται ἐπιδημία Χριστοῦ, καὶ ἔσχον ποτὲ τελειωθέντες τὸ τῆς νίοθεσίας πνεῦμα· ἐν *25* ἀπορρήτῳ δὲ καὶ οὐ γνωστῶς πᾶσιν ἔλεγον ή ἔγραφον τὸν θεὸν πατέρα, ἵνα μὴ προκαταλάβωσι τὴν διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἐκκενουμένην παντὶ τῷ κόσμῳ χάριν, πάντας καλοῦντος ἐπὶ τὴν νίοθεσίαν, ἵνα διηγήσηται τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, καὶ ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσῃ τὸν πατέρα κατὰ *30* τὸ γεγραμμένον· Διηγήσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς *Ps xxii (xxii)* μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. ὅτι μέντοι γε ὁ αὐτός *23; cf. He ii 12*

2 εἰδέναι] εἰναι 7 χαριζόμενων 8 εἰπερ] ὅπερ 18 εὐξέ-
μενον λόγον τα 18, 19 απε τῷ θεῷ· Πάτερ] ins. τὸν θεὸν
πατέρα 31 σε] σαι

ἐστι θεὸς τῶν προφητῶν καὶ τοῦ κόσμου δημιουργὸς πολλαχόθεν μὲν ἔστι θεωρῆσαι, ἀρκεῖ δὲ ἐπὶ τοῦ παρόντος θεωρῆσαι τήν τε Στεφάνου ἀπὸ τῶν Πράξεων πρὸς τὸν λαὸν δημηγορίαν οὕτω λέγοντος·

"Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες,
ἀκούσατε· ὁ θεὸς τῆς δόξης ὥφθη τῷ πατρὶ ἡμῶν Ἀβραὰμ,
οὗτοι ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ πρὶν ἡ οἰκῆσαι αὐτὸν ἐν Χαρράν,
καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἐξελθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου, καὶ τὰ ἔξῆς· δι' ὅλου γὰρ τοῦ λόγου ἀνατριψάτως ἔστι μαθεῖν τὸν τῶν προφητῶν θεὸν πατέρα εἶναι Χριστοῦ Ἰησοῦν, καὶ ἐκ τῆς πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολῆς τοῦ

Act vii 2 f.

ἀποστόλου ἐν τούτοις· Παῦλος δοῦλος Χριστοῦ Ἰησοῦν,
κλητὸς ἀπόστολος, ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέλιον θεοῦ, ὃ 287 προεπιγγείλατο διὰ τῶν προφητῶν αὐτοῦ ἐν γραφαῖς ἀγίαις περὶ τοῦ νιοῦ αὐτοῦ, τοῦ γενομένου ἐκ σπέρματος Δαβὶδ κατὰ σάρκα, τοῦ δρισθέντος νιοῦ θεοῦ ἐν δυνάμει κατὰ 25 πνεῦμα ἀγιωσύνης ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν, δι' οὐ ἐλάβομεν χάριν καὶ ἀποστολὴν εἰς ὑπακοὴν πίστεως ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ὑπὲρ τοῦ ὄνόματος αὐτοῦ, ἐν οἷς ἔστε καὶ ὑμεῖς κλητοὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ, πᾶσι τοῖς οὖσιν ἐν Ρώμῃ ἀγαπητοῖς θεοῦ, κλητοῖς ἀγίοις. χάρις 20 ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. σαφῶς γὰρ ἀπὸ τούτων μεμαθήκαμεν ὅτι ὁ δημιουργὸς καὶ θεὸς τῶν προφητῶν καὶ πατὴρ τοῦ χριστοῦ θεός τε καὶ πατὴρ ἡμῶν ἔστι.

6. Φαρισαῖοι τοίνυν οὐ μόνον γνῶσιν οὐκ εἶχον, οὔτε 25 καθ' ὁ πατὴρ οὔτε καθ' ὁ θεὸς, τοῦ δεδωκότος τὸν νόμον πατρὸς τοῦ χριστοῦ ἀλλ' οὐδὲ ἐπίστευον αὐτῷ ὅμολογουμένως μὲν καθ' ὁ πατὴρ ἡν Ἰησοῦν καὶ θεὸς αὐτοῦ, τάχα δὲ καθ' ὁ ὁ θεὸς ὁ κτίσας τὰ πάντα ἦν. ἀλλ' οὐδὲ τὸν χριστὸν ἔδεισαν, καὶ καλῶς ἐλέγχει αὐτοὺς ὁ σωτὴρ λέγων· Οὔτε 30 ἔμε οἴδατε οὔτε τὸν πατέρα μου οἴδατε. ταῦτα ζητῶ, πότερον ἵσον δύναται τῷ· Εἰ ἔμε ἔδειτε, καὶ τὸν πατέρα μου

Ro i 1—7

Jo viii 19

ἀν ἥδειτε· τό· Εἰ τὸν πατέρα μου ἥδειτε, καὶ ἐμὲ ἀν ἥδειτε;
 ἦ οὖ. καὶ ἡγούμαι μὴ ἵστον ταῦτα δύνασθαι ἀλλήλοις, τῷ
 ἀναβαίνειν ἀπὸ τῆς γνώσεως τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γνῶσιν τοῦ
 πατρὸς τὸν γινώσκοντα τὸν πατέρα, καὶ μὴ ἄλλως δρᾶσθαι
 5 τὸν πατέρα ἢ τῷ δρᾶσθαι τὸν οὐρανόν· Ὁ γὰρ ἑωρακὼς, φησὶν, ^{Jo xiv 9}
 ἐμὲ ἑωρακε τὸν πέμψαντά με· οὐκ ἀν δὲ εἰρήκει τό· Ὁ
 ἑωρακὼς τὸν πατέρα ἑωρακέ με, ἐπείπερ δὲ τὸν λόγον τεθεω-
 ρηκὼς τοῦ θεοῦ θεωρεῖ τὸν θεὸν, ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ λόγου
 πρὸς τὸν θεόν· ἀμήχανον δέ ἔστι μὴ ἀπὸ τοῦ λόγου θεωρῆσαι
 10 τὸν θεόν. καὶ δὲ θεωρῶν τὴν σοφίαν, ἣν ἔκτισεν δὲ θεὸς πρὸ cf. ^{Pr viii 22}
 τῶν αἰώνων εἰς ἔργα αὐτοῦ, ἀναβαίνει ἀπὸ τοῦ ἐγνωκέναι τὴν
 σοφίαν ἐπὶ τὸν πατέρα αὐτῆς· ἀδύνατον δὲ χωρὶς τῆς σοφίας
 προαγωγῆς νοηθῆναι τὸν τῆς σοφίας θεόν. <τὸ> δὲ αὐτὸ ἐρεῖς
 15 καὶ περὶ τῆς ἀληθείας· οὐ γὰρ νοεῖ τις τὸν θεὸν ἢ θεωρεῖ
 αὐτὸν, καὶ μετὰ ταῦτα τὴν ἀληθείαν, ἀλλὰ πρότερον τὴν
 ἀληθείαν, ἵνα οὕτως ἔλθῃ ἐπὶ τὸ ἐνιδεῖν τῇ οὐσίᾳ ἢ τῇ ὑπερέ-
 κεινα τῆς οὐσίας δυνάμει καὶ φύσει τοῦ θεοῦ. καὶ τάχα γε
 ὕσπερ κατὰ τὸν ναὸν ἀναβαθμοὶ τινες ἡσαν δι' ὧν εἰσῆγει τις
 20 εἰς τὰ ἄγια τῶν ἄγιων, οὕτως οἱ πάντες ἡμῶν ἀναβαθμοὶ
 288 δὲ μονογενῆς ἔστι τοῦ θεοῦ· καὶ ὕσπερ τῶν ἀναβαθμῶν δὲ
 μέν ἔστι πρώτος ἐπὶ τὰ κάτω, δὲ τούτου ἀνωτέρω, καὶ
 οὕτως ἐφεξῆς μέχρι τοῦ ἀνωτάτω· οὕτως οἱ μὲν πάντες εἰσὶν
 ἀναβαθμοὶ δὲ σωτήρ· δὲ οἶν πρώτος κατωτέρω τὸ ἀν-
 θρώπινον αὐτοῦ, φῶτος ἐπιβαίνοντες διδεύομεν καὶ τὰ ἔξῆς αὐτοῦ,
 25 δόντα τὴν πάσαν ἐν τοῖς ἀναβαθμοῖς δόδον, ὕστε ἀναβῆναι
 δι' αὐτοῦ, δόντος καὶ ἀγγέλου καὶ τῶν λοιπῶν δυνάμεων.
 καὶ κατὰ τὰς ἐπινοίας δὲ αὐτοῦ, εἰπερ ἐτερόν ἔστιν δόδος καὶ
 θύρα, προαπαντῆσαι δεῖ τῇ δόδῳ, ἵνα μετὰ ταῦτα οὕτως
 φθάσῃ τις ἐπὶ τὴν θύραν, καὶ ἅρχοντι χρήσασθαι αὐτῷ καθ'
 30 δὲ ποιμήν ἔστιν, ἵνα τις δυνηθῇ αὐτοῦ ἀπολαῦσαι καὶ
 βασιλέως, δονασθαί τε αὐτοῦ πρώτον ὡς ἀμνοῦ, ἵνα πρώτον

6, 7 δὲ ἑωρακὼς] θεωρακὼς
 13 τὸ] om. 20 ὕσπερ] εἰπερ
 31 δονασθαί] locus male laesus

8 ἀναβαίνον ἀπὸ] πρὸ²¹ μὲν] μονογενῆς

cf. Jo i 29 ἄρῃ ἡμῶν τὴν ἀμαρτίαν, καὶ μετὰ ταῦτα κεκαθαρισμένοι
 cf. Jo vi 55 φάγωμεν αὐτοῦ τῆς σαρκὸς, τῆς ἀληθινῆς τροφῆς· καὶ
     ἐπιμελέστερόν τε τὰ παρακείμενα τούτοις <τις> ἔξετάσας καὶ
 cf. Jo viii 19 παραλαβὼν ἀκούσεται· Εἰ ἐμὲ οἴδατε, καὶ τὸν πατέρα μου
     οἴδατε· καὶ· Ἐπεὶ ἐμὲ οἴδατε, καὶ τὸν πατέρα μου οἴδατε. 5

Jo viii 20   7. (2) Ταῦτα τὰ ρήματα ἐλάλησεν ἐν τῷ γαζο-
     φγλακίῳ διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ οὔδεις ἐπίασεν
     ἀγόντον, ὅτι οὕπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὕτοῦ. Εἰ μή τι
     χρήσιμον ἦν μαθεῖν ἐκ τοῦ τὰ προειρημένα ἀπηγγέλθαι ὑπὸ¹⁰
     τοῦ σωτῆρος λελαῆσθαι ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ, οὐκ ἀν
     προσέθηκεν δὲ εὐαγγελιστῆς οἷς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τό· Ταῦτα
     τὰ ρήματα ἐλάλησεν ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ διδάσκων ἐν τῷ
     ἱερῷ· καὶ πανταχοῦ γε δόπου πρόσκειται· Ταῦτα τὰ ρήματα
     ἀλλάλησεν ἐν τῷδε τινι τόπῳ· ἐπιστήσας εὑρήσεις τὸ τῆς
     προσθήκης εὐλογον. ἵν' οὖν νοηθῇ τί τὸ ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ 15
     ταῦτα τὰ ρήματα τὰ ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦν εἰρήσθαι, παραθησόμεθα
     ἄπειρ ἀπὸ Λουκᾶ καὶ Μάρκου μεμαθήκαμεν, δύνομαστιν τὸ
 Lc xxii 1-4 γαζοφυλάκιον· ἀπὸ μὲν τοῦ Λουκᾶ ταῦτα· Ἀναβλέψας δὲ
     εἰς τοὺς βάλλοντας εἰς τὸ γαζοφυλάκιον τὰ δῶρα αὐτῶν
     πλουσίους, εἰδέ τινα χήραν πενιχρὰν βάλλουσαν λεπτὰ δύο,²⁰
     καὶ εἶπεν Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν ὅτι ἡ χήρα ἡ πτωχὴ αὐτῇ
     πλεῖον πάντων ἔβαλε· πάντες γὰρ οὗτοι ἐκ τοῦ περισσεύον-
     τος αὐτοῖς ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα τοῦ θεοῦ, αὐτῇ δὲ ἐκ τοῦ
     ὑστερήματος αὐτῆς πάντα τὸν βίον ἔαυτῆς <οὗν> εἶχεν ἔβαλεν.²⁵

Mc xii 41-44   ἀπὸ δὲ τοῦ κατὰ Μάρκου· Καὶ ἐστῶς ὁ Ἰησοῦς κατέναντι τοῦ
     γαζοφυλακίου ἔθεωρει, καὶ πᾶς ἔβαλλε χαλκὸν εἰς τὸ
     γαζοφυλάκιον. καὶ πολλοὶ πλουσίοι ἔβαλλον πολλά· ἐλ-
     θοῦσα δὲ μία χήρα πτωχὴ ἔβαλε λεπτὰ δύο, δὲ ἐστι κοδράν-
     της. καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς 289
     Ἄμην λέγω ὑμῖν ὅτι ἡ χήρα ἡ πτωχὴ αὐτῇ πλεῖον πάντων 30
     ἔβαλε τῶν βαλλόντων εἰς τὸ γαζοφυλάκιον· πάντες γὰρ ἐκ
     τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον· αὐτῇ δὲ ἐκ τῆς ὑστερή-

σεως αὐτῆς πάντα ὅσα εἶχεν ἔβαλεν, ὅλον τὸν βίον αὐτῆς. τί δέ μοι βούλεται ή τῶν ρήτων παράθεσις τηρήσαντι ὅτι τὸ γαζοφυλάκιον ἐν τῷ ἵερῳ ἦν ὑπὲρ τοῦ νοῆσαι τὴν προκειμένην τοῦ Ἰωάννου λέξιν ἥδη λέξαμεν· εἰ τὸ ἱερὸν ἀνάγομεν
 5 τοῦ θεοῦ, καὶ <τὰ> κατὰ τὸν ναὸν, εἰς τὸν πνευματικὸν λόγον, τούτῳ ἀκολούθως καὶ τὸ ἐν τῷ ἱερῷ γαζοφυλάκιον κατανοήσωμεν, ὅπερ ἐστὶ τόπος νομισμάτων εἰς τιμὴν θεοῦ καὶ οἰκονομίαν ἀναπαύσεως πενήτων προσφερομένων, τάδε νομίσματα τίνα ἀν εἴη ἢ οἱ θεῖοι λόγοι τὴν εἰκόνα τοῦ μεγάλου
 10 βασιλέως ἐντετυπωμένην ἔχοντες, ὃποδοκίμων τραπεζίτῶν θεωρούμενοι, τῶν χωρίζειν ἐπισταμένων ἀπὸ τῶν δοκίμων τὰ ἀδόκιμα, προσποιούμενα δὲ εἴναι δόκιμα, καὶ τηρούντων τὴν ἐντολὴν Ἰησοῦ λέγουσαν· Γίνεσθε δόκιμοι τραπεζῖται· καὶ τὴν Παύλου διδαχὴν φάσκοντος· Πάντα δοκιμάζετε, τὸ
 15 ι Th v 21 f.
 καλὸν κατέχετε, ἀπὸ παντὸς εἴδους πονηροῦ ἀπέχεσθε;
 ἔκαστος δὴ συνεισφερέτω εἰς οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλησίας,
 φέρων ἐπὶ τὸ νοητὸν γαζοφυλάκιον ὃ δύναται εἰς τιμὴν τοῦ θεοῦ καὶ ὡφέλειαν τοῦ κοινοῦ.

8. Ἐπεὶ δὲ ἔστιν ὡφέληθῆναι τὸ κοινὸν διχῶς, ἀπό τε
 20 λόγων καὶ ἀπὸ πράξεων, ὃν δὲ δίκαιος πράττει, καλῶς καὶ αὐταὶ ἀναφέρονται εἰς τὸ νοητὸν γαζοφυλάκιον. ἀλλ' ἐπεὶ οὐκ ἵση οὐδὲ ὅμοια πάντων ἡ δύναμις ἐν τῷ βίῳ τούτῳ, εἴγε ἔδωκεν δὲ οἰκοδεσπότης τῷ μὲν πέντε τάλαντα, τῷ δὲ δύο, τῷ
 290 cfr. Mt xxv 15
 δὲ ἑνὶ, ἔκαστῳ κατὰ τὴν ἴδιαν δύναμιν, ἀποδέχεται δὲ ἔμψυχος
 25 τούτου λόγος, ἐνορῶν τῇ δυνάμει τῶν βαλλόντων εἰς δὲ διηγησάμεθα γαζοφυλάκιον, οὓς ἀποδέχεται, οὐ τῇ ποσότητι τῶν συνεισφερομένων ἐνορῶν μόνη. διόπερ ἐπεὶ τις πλείονα δυνάμενος, δλιγάτερα μὲν ὡς πρὸς τὴν ἐνυπάρχουσαν αὐτῷ δύναμιν ποιεῖ, πλείονα δὲ ὡς πρὸς ἑτέρων σύγκρισιν ἐλάττονα δυναμένων, καὶ ἀποδέχεται τοὺς ὅλη δυνάμει τὰ ἐλάττονα πεποιηκότας παρὰ τοὺς πλείονα συνεισενεγκόντας ἐκ

5 τὰ] om.

δὲ

εἰς] εἴτε

13 γίγνεσθαι

17 δ] δς

20 πράττη

21 τὸ] τὸν

22 πάντως

29 ποιῶν

δυνάμεως πολλαπλασίου φέρειν δυναμένης, γέγραπται ἡ παρεθέμεθα τοῦ τε Λουκᾶ καὶ τοῦ Μάρκου. ἅμα δὲ διδάσκει τὰ ῥητὰ ταῦτα τὸν νοήσαντα ταῦτα πνευματικῶς μηδεπώποτε τοὺς νομιζομένους διαφέρειν ἐπαίρεσθαι κατὰ τῶν ὡς πρὸς ἀνθρώπων κρίσιν ὑποδεεστέρων· οὐ γὰρ πέπεισται τις τῶν 5 ὑπολαμβανομένων πλείουν καὶ κρέπτονα ποιεῖν, συγκρίνων ἔαυτὸν τοῖς ὅσον ἐπὶ ἀνθρωπίνῃ κρίσει ἐλάχιστα πράττουσιν, ὅτι πάντα ἂ δεδύνηται πεποίηκεν, ἢ ἐκεῖνος οὐ πάντα <ἄ>

cf. Lc xxii 1 f. οἶδας τε ἡνὶ ἀπαιτεῖσθαι ἀπὸ τοῦ λόγου ἀποδέδωκεν. ἀνέβλεψεν οὖν εἰς τοὺς βάλλοντας εἰς τὸ γαζοφυλάκιον τὰ 10 δῶρα αὐτῶν πλουσίους ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἵδων τὴν πενιχρὰν χήραν λεπτὰ βάλλουσαν δύο, τάχα τῷ γνωστικῷ τόπῳ καὶ τῷ πρακτικῷ ἀπλούστερον περὶ τῶν θέων φρονοῦσαν, καὶ

Lc xxii 3 ἀνάλογον τούτοις βιοῦσαν, εἶπεν· Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν ὅτι ἡ χήρα ἡ πτωχὴ αὕτη πλείουν πάντων ἔβαλε. καὶ τοῦτο 15 εἶπε καθορῶν τίνα τρόπον πολλαπλασίουν δυνάμενοι φέρειν εἰς τὸ κοινὸν, οἱ ὅσον ἐπὶ τῇ δυνάμει πλούσιοι ἐκ τοῦ περιστεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα τοῦ θεοῦ ἐλάχιστον μόριον ὃν οἶσι τε ἡσαν συνεισφέρειν. κατανόει δὲ καὶ τὰ τῆς χήρας ὑστερήματα, καὶ ὅτι βιασαμένη ἔαυτὴν πάντα ὃν 20 εἶχεν βίον ἤνεγκεν εἰς τὸ ἐν τῷ Ἱερῷ γαζοφυλάκιον, προσφέροντα πᾶσαν τὴν δύναμιν ἔαυτῆς τῷ θεῷ.

cf. Lc xxii 1 f. 9. Ἀεὶ τοίνυν ὁ Ἰησοῦς, κατὰ μὲν τὸν Λουκᾶν, ἀναβλέπων εἰς τοὺς βάλλοντας εἰς τὸ γαζοφυλάκιον πλουσίους τὰ δῶρα αὐτῶν, δρᾶ καὶ τὴν πενιχρὰν χήραν βάλλουσαν 25 λεπτὰ δύο· κατὰ δὲ τὸν Μάρκον, ἐστὼς κατέναντι τοῦ γαζοφυλακίου θεωρεῖ τίνα τρόπον πᾶς ὁ λαὸς βάλλει κατὰ δύναμιν τὸν νοητὸν χαλκὸν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον, καὶ ὡς μόνος δυνάμενος βλέπειν τοὺς πλουσίους εἶδεν εἴ ποτε πτωχὴ ψυχὴ καὶ ὑστερούμενη βάλλει ὅλη δυνάμει, καὶ διὰ 291 τοῦτο δικαιουμένη παρὰ τοὺς πολλοὺς πλουσίους. ἄπερ οὐ τοῖς τυχοῦσι λέγει ἀλλ', ὡς φησιν ὁ Μάρκος, τοῖς μαθηταῖς

cf. Mc xii 41 f.

5 τις τῶν] πιστῶν	8 ἀ 2 ^ο] om.	12 τῷ] ὅτῳ
14 εἰπεῖν	15 πλείων	16 εἰπῶν

αὐτοῦ· καὶ νῦν γὰρ προσκαλούμενος τὸν μαθητὰς αὐτοῦ
 λέγει αὐτοῖς, διδάσκων βλέπειν οὐχ ὡς ὅψεται ἄνθρωπος
 ἀλλ' ὡς ὅψεται ὁ θεός· "Αινθρωπος γὰρ ὅψεται εἰς πρόσωπον, *1 Reg xvi 7*
 ὁ δὲ θεὸς ὅψεται εἰς καρδίαν τό·" Αμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἡ *Mc xii 43*
⁵ χήρα ἡ πτωχὴ αὗτη πλείον πάντων ἔβαλε τῶν βαλλόντων
 εἰς τὸ γαζοφυλάκιον, καὶ τὰ ἔξῆς. τί δή μοι ταῦτα πάντα
 βούλεται προκειμένου διηγήσασθαι τό· Ταῦτα τὰ ῥήματα ἀ *Jo viii 20*
 ἐλάλησεν ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ, διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ· ἡ παρα-
 στῆσαι ὅτι πάντων συνεισφερόντων ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ τοῦ
¹⁰ ἱεροῦ τοῦ ὑπέρ τοῦ κοινοῦ τὰ θρέψοντα τοὺς δεομένους,
 μᾶλλον πάντων ἔχρην τὸν Ἰησοῦν φέρειν τὰ ὀφελήσοντα,
 ἀπέρ ἡν ῥήματα ζωῆς αἰώνιου, καὶ διδασκαλία ἡ περὶ θεοῦ *cf. Jo vi 68*
 καὶ ἑαυτοῦ; καὶ παντός γε νομίσματος τιμαλφέστερον ἦν τό·
 "Ἐγώ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ εἰρη· *Jo viii 12*
¹⁵ μένον, καὶ τό· Εἰ ἐμὲ ἤδειτε, καὶ τὸν πατέρα μου ἀν ἤδειτε· *Jo viii 19*
 καὶ ὅλα τὰ κατὰ τὸν τόπον. καὶ ὁ πᾶς γε τῶν λοιπῶν εἰς
 τὸ γαζοφυλάκιον φερόντων ἀ εἰχον χρυσὸς ψάμμος ἦν ὀλίγη
 ὡς πρὸς τὰ Ἰησοῦν ῥήματα· σοφία γὰρ ἦν πᾶς ὁ λόγος αὐτοῦ·
 Πᾶς δὲ χρυσὸς ἐν ὅψει σοφίας ψάμμος ὀλίγη, καὶ ὡς πηλὸς *Sap Sol vii 9*
²⁰ λογισθήσεται ἄργυρος ἐναντίον αὐτῆς. καὶ ταῦτα γε σαφῶς
 νοηθήσεται τοῖς κατακούειν μεμαθηκόσι τῆς τοῖς τελείοις *cf. 1 Co ii 6f.*
 λαλουμένης σοφίας, ἐν μυστηρίῳ ἀποκεκρυμμένης, ἦν προώ-
 ρισεν ὁ θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς τὴν τῶν δικαίων αὐτοῦ δύξαν,
 καὶ δυναμένοις ἐνορᾶν ὑπεροχὴν σοφίας θεοῦ παρὰ τὴν
²⁵ σοφίαν τοῦ αἰώνος τούτου ἡ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰώνος
 τούτου, τῶν καταργουμένων, οἷονεὶ προφήταις ἴδιοις χρω-
 μένων, τῶν διοιωδήποτε λόγων ἔτέρων παρὰ τὴν ἀλήθειαν
 προϊσταμένων· ψάμμος γὰρ ὀλίγη αἱ λοιπαὶ σοφίαι χρυσὸς
 εἶναι νομιζόμεναι ἐν ὅψει σοφίας, ἢν ἔκτισεν ὁ θεὸς ἀρχὴν *cf. Pr viii 22*
³⁰ ὃδῷν αὐτοῦ εἰς ἔργα αὐτοῦ, καὶ ἄργυρος ὁ τῶν πολλῶν
 λαμπρὸς καὶ πιθανὸς λόγος ὡς πηλὸς λογισθήσεται, τῶν
 ἀγνῶν λογίων κυρίου τῶν πεπυρωμένων καὶ κεκαθαρισμένων *cf. Ps xi (xii)*

cf. Jo. i 1 ἐπταπλασίως καὶ δοκύμων, ἅτε προσεληνθότων ἀπὸ τοῦ ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θεὸν λόγου.

10. Τὰ δὲ ἀπὸ τῆς ἐπιγεγραμμένης Σοφίας ἄλλως παρε-

cf. Jo viii 20 θέμεθα εἰς τὸ συνιδεῖν τὴν δύναμιν τοῦ· Ταῦτα τὰ ῥήματα ἃ ἐλάλησεν ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ, διδάσκων ἐν τῷ Ἱερῷ. τηρείσθω 292

cf. Lc xxii 1 ff. γὰρ ἡ περὶ τῶν πλουσίων καὶ τῆς πενιχρᾶς χήρας διήγησις ὡς ἀποδέδοται, καὶ εἴ τίς γε μιμητής ἔστι Χριστοῦ, ἡκέτω ἐπὶ τὸ μὴ ἐν τόπῳ νοητὸν Ἱερὸν τοῦ θεοῦ, δδεύων τῷ νῷ καὶ ἀκολουθῶν τῷ πνεύματι χειραγωγῆσαι αὐτὸν ἐπ' αὐτὸ-

cf. Jo vi 68 δυναμένψ, καὶ φερέτω δόκιμα νομίσματα, ῥήματα ζωῆς 20 αἰώνιου, ἐπὶ τὸ γαζοφυλάκιον, καὶ ἔργα ἀκόλουθα τοῖς τοιούτοις ῥήμασιν. ἀλλ' εἴθε μήτε πενιχρά τις γῆμῶν μήτε χήρα εἴη φέρειν μηδὲν πλέον δυναμένη δύο λεπτῶν, μήτε πλούσιος ἐκ μόνου τοῦ περισσεύματος φέρων, ἀλλὰ πάντα τὸν πλοῦτον ἀνατιθεὶς τῷ θεῷ. Ἰησοῦς δὲ οὐ πάντα ἃ εἶχε ῥήματα 15 ἐλάλησεν ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ διδάσκων, ἀλλὰ τοσαῦτα ὅσα ἔχωρει τὸ γαζοφυλάκιον οὐδὲ γὰρ αὐτὸν γε οἷμαι χωρεῖν τὸν κόσμον τὸν ὅλον τοῦ θεοῦ λόγον. ὅμως δὲ τοσαῦτα

cf. Jo viii 20 ῥήματα ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ λαλῶν καὶ διδάσκων ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ Ἱερῷ ὑπ' οὐδενὸς ἐκρατεῖτο πω· καὶ αὐτοῦ γὰρ οἱ λόγοι 20 ἵσχυρότεροι ἐτύγχανον τῶν πιάσαι αὐτὸν θελόντων. καὶ ὅσον γε λέγει, οὐδεὶς αὐτὸν πιάσει τῶν ἐπιβουλευόντων αὐτῷ, ἀλλ' ἐὰν σιωπήσῃ, τότε κρατεῖται. ὅθεν ἐπεὶ ἐβούλετο

cf. Jo xix 1, 9 ὑπὲρ τοῦ κόσμου παθεῖν, ἔξεταζόμενος ὑπὸ τοῦ Πιλάτου καὶ μαστιγούμενος σιωπᾶ· εἰ γὰρ ἐλελαήκει, οὐκέτι ἐγίνετο 25

cf. 2 Co xiii 4 αὐτῷ τὸ ἐσταυρώσθαι ἐξ ἀσθενείας, ἐπείπερ οὐκ ἔστιν ἀσθενεία ἐν οἷς ὁ λόγος λαλεῖ. ὅντι δὲ αὐτῷ ἐν τῷ γαζοφυ-

cf. Jo xviii 1 λακίῳ οὐδέπω ἡ ὥρα ἐνειστήκει τοῦ πιασθῆναι αὐτὸν, ἀλλ'

cf. Jo xviii 3 οὐδὲ ὅντι ἐν τῷ Ἱερῷ χειμάρρουν δέ τινα ἔχρην εἶναι τὸν τόπον ἐνθα ἐβούλετο πιασθῆναι ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐδύνατο. ἀλλὰ 30

καὶ καιρὸν τοῦ κρατεῖσθαι αὐτὸν οὐκ ἔδει ημερινόν· Ὁ γὰρ

'Ιούδας λαβὼν τὴν σπεῖραν καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ

Φαρισαίων ὑπηρέτας ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ ὅπλων. περὶ δὲ τοῦ Οὐπώ ἐλήλυθεν ἡ ὥρα αὐτοῦ· ἐν Jo viii 20 τοῖς ἀνωτέρω διὰ πλειόνων διειλήφαμεν, οἷς χρήσει καὶ εἰς τὰ παρόντα.

5 ΙΙ. (3) Εἶπεν οὖν πάλιν αὗτοῖς Ἐγὼ ὁ πάγω καὶ Jo viii 21
ζητήσετέ με, καὶ ἐν τῇ ἀμαρτίᾳ ὑμῶν ἀποθανεῖσθε·
ὅποι ἐγὼ ὁ πάγω ὑμεῖς οὐδὲν δύνασθε ἐλθεῖν. Καὶ ταῦτα
ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ ἐν τῷ ἱερῷ προστιθεὶς τοῖς προτέροις, οὐ
μόνον ταῦτα ἀλλὰ πλείονα ἥστις τοῦ Ἀμήν λέγω ὑμῖν, πρὶν Jo viii 58
10 Ἀβραὰμ γενέσθαι ἐγὼ εἰμί· μετὰ δὲ τοῦτον τὸν λόγον cf. Jo viii 59
ἀράντων λίθους ἵνα λιθάσωσιν αὐτὸν, Ἰησοῦς ἐκρύβη καὶ
293 ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ, ὅτε παράγων εἶδε τὸν ἀπὸ γενετῆς Jo ix 1
τυφλὸν, περὶ οὐδὲν εἰσόμεθα, θεοῦ διδόντος, γενόμενοι κατὰ τὸν
τόπον. λέγει δὲ ταῦτα ἵνα τὸ ἐπιφερόμενον γένηται· Ταῦτα Jo viii 30
15 γὰρ αὐτοῦ λαλοῦντος ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν· οἵονεὶ πένητες
ἐρχόμενοι ἐπὶ τὸ γαζοφυλάκιον, ἵνα ἐκεῖθεν λάβωσιν ἃ ἐὰν
δύνωνται καὶ ἃ ἐὰν μερισθῆ ἀυτοῖς. πολλοὶ μὲν οὖν ἐπί-
στευσαν εἰς αὐτὸν, οὐ πολλοὶ δὲ ἔγνωσαν αὐτὸν, ἐπεὶ τῶν
πεπιστευκότων εἰς αὐτὸν οἱ μένοντες ἐν τῷ λόγῳ αὐτοῦ, cf. Jo viii
20 ἀληθῶς γινόμενοι μαθηταὶ αὐτοῦ, γνώσονται τὴν ἀλήθειαν
οὐχὶ δὲ οἱ πολλοὶ τῶν πεπιστευκότων εἰς αὐτὸν μένοντιν
ἐν τῷ λόγῳ αὐτοῦ, οὐδὲ οἱ πολλοὶ ἀληθῶς αὐτοῦ μαθηταὶ
γίνονται. διόπερ οὐδὲ πολλοὶ γνώσονται ἀλήθειαν, καὶ εἰ
ἀλήθεια ἐλευθεροῦ, ἐλεύθεροι οὐ γίνονται· σφόδρα γὰρ ὀλίγοι
25 χωροῦντι τὴν ἐλευθερίαν. τίνες δέ εἰσιν οἱ γνωσόμενοι ἡ οἵ
ὑψοῦντες αὐτόν; ᾧς αὐτὸς διδάσκει λέγων· Ὁταν ὑψώσῃς Jo viii 28
τὸν νίὸν τοῦ ἀνθρώπου, τότε γνώσεσθε ὅτι ἐγώ εἰμι. οὐδεὶς
δὲ αὐτὸν ὑψοῦ γάλακτι ποτιζόμενος, παρασκευάζων ἑαυτὸν cf. 1 Co iii 2;
εἰς παραδοχὴν τῆς στερεᾶς τροφῆς· διόπερ τῷ τοιούτῳ λέγει· He v 12
30 Ἔκρινα μηδὲν εἰδέναι ἐν ὑμῖν εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ 1 Co ii 2
τοῦτον ἐσταυρωμένον· πρὸς δὲν καὶ ὁ τοῦ λόγου διάκονος ἐν
ἀσθενείᾳ γίνεται, ὡς φησιν ὁ Παῦλος τοῖς τοιούτοις· Κἀγὼ 1 Co ii 3

Jo viii 21
Jo viii 30

ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ ἐγενόμην πρὸς
νῦμάς. φησὶ τοίνυν ὁ τοῦ θεοῦ λόγος ἀρχὴν ποιούμενος
δειντέρων μαθημάτων τῶν ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ ἐν τῷ ἵερῳ·
Ἐγὼ ὑπάγω καὶ ζητήσετέ με, καὶ ἐν τῇ ἀμαρτίᾳ ὑμῶν
ἀποθανεῖσθε. ζητῶ διὰ τό· Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος πολλοὶ 5
ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν· μήποτε οὐ πρὸς πάντας τοὺς παρόντας
λέγει τό· Ἐγὼ ὑπάγω καὶ ζητήσετέ με, καὶ ἐν τῇ ἀμαρτίᾳ
ὑμῶν ἀποθανεῖσθε· ἀλλὰ πρὸς τούτους οὓς γέδει μὴ πιστεύ-
σοντας, καὶ διὰ τοῦτο ἐν τῇ ἀμαρτίᾳ αὐτῶν ἀποθανούμενους,
καὶ μὴ δυναμένους ὅπίσω αὐτοῦ ἀκολουθῆσαι, μὴ δυναμένους 10
δὲ διὰ τὸ μὴ βούλεσθαι· εἰ γὰρ βουλόμενοι οὐκ ἐδύναντο,
οὐκ ἀν εὐλόγως αὐτοῖς ἐλέγετο τό· Ἐν τῇ ἀμαρτίᾳ ὑμῶν
ἀποθανεῖσθε.

Jo vii 30

Jo viii 37

Jo viii 40

Jo viii 21

Mt vii 8

c. Jo i 1

12. Ἐρεῖ δέ τις πρὸς τοῦτο· εἴπερ τοῖς ἐμμένουσι τῷ
μὴ πιστεύειν ταῦτα ἔλεγε, πῶς τοῖς τοιούτοις φησὶ τό· Ζητή- 15
στέ με; πολλαχοῦ γὰρ ἀγαθὸν τὸ ζητεῖν τὸν Ἰησοῦν,
ταῦτόν πως τυγχάνον τῷ ζητεῖν λόγον καὶ ἀλήθειαν καὶ
σοφίαν. ἀλλ’ ἐρεῖς ὅτι καὶ περὶ ἐπιβουλεύοντων ποτὲ
λέγεται τὸ ζητεῖν, ὥσπερ ἐν τῷ· Ἐζήτουν αὐτὸν πιάσαι, καὶ
οὐδεὶς ἐπέβαλλεν ἐπ’ αὐτὸν τὴν χεῖρα, ὅτι οὕπω ἐληλύθει ἡ 20
ώρα αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ· Οἶδα ὅτι σπέρμα Ἀβραάμ ἐστε·
ἀλλὰ ζητεῖτε με ἀποκτεῖναι, ὅτι ὁ λόγος ὁ ἐμὸς οὐ χωρεῖ ἐν
νῦμῖν· καὶ ἐν τῷ· Νῦν δὲ ζητεῖτε με ἀποκτεῖναι, ἄνθρωπον 294
ὅς τὴν ἀλήθειαν νῦμῖν λελάληκα ἦν ἥκουσα παρὰ τοῦ πατρός.
διὸ καὶ λέγεται τοῖς μὴ καλῶς ζητοῦσι τό· Καὶ ζητήσετέ 25
με· οὐκ ἐναντίον τῷ· Πᾶς ὁ ζητῶν εὑρίσκει. καὶ ἀεὶ δὲ
διαφοραὶ εἰσὶ τῶν ζητούντων τὸν Ἰησοῦν, οὐ πάντων γνησίως
καὶ ὑπὲρ τῆς ἑαυτῶν σωτηρίας καὶ τοῦ ὀφεληθῆναι ἀπ’
αὐτοῦ ζητούντων αὐτόν. εἰσὶ γὰρ καὶ κατὰ μυρίας ἀποπε-
πτωκυίας τοῦ καλοῦ προθέσεις ζητούντες τὸν Ἰησοῦν διόπερ 30
μόνοι οἱ ὀρθῶς ζητήσαντες αὐτὸν εἰρήνην εὑρον, οἵ καὶ
κυρίως λέγοιντ’ ἀν αὐτὸν ζητεῖν τὸν ἐν ἀρχῇ λόγον, πρὸς

τὸν θεὸν λόγον, καὶ ἵνα αὐτὸὺς προσαγάγῃ τῷ πατρί. παρὼν δὲ καὶ ἐμφανταζόμενος ὁ λόγος, ἐπὰν μὴ παραδεχθῇ, ἀπειλεῖ τὸ ὑπάγειν καὶ λέγει· Ἐγὼ ὑπάγω· καὶ ἐὰν ἀπελθόντος γε ^{Jo viii 21} αὐτὸν ζητῶμεν αὐτὸν, οὐχ εὑρήσομεν αὐτὸν, ἀλλ’ ἐν τῇ ⁵ ἀμαρτίᾳ ἡμῶν ἀποθανούμεθα. οἶδε δὲ ἀπὸ τίνος ὑπάγει καὶ τίνι παραμένει μηδέπω εὑρισκόμενος, ἵν’ ἐν καιρῷ εὑρεθῇ ζητηθείς. καὶ τοὺς γε οὗτως ἔχουσιν αὐτὸν καὶ μὴ τεθεωρη-¹⁰ κόσιν αὐτὸν λέγεται· Μὴ εἴπης ἐν τῇ καρδίᾳ σου Τίς ἀνα-^{Ko x 6 ff.} βήσεται εἰς τὸν οὐρανόν; τουτέστι Χριστὸν καταγαγεῖν· ἦ

¹⁰ Τίς καταβήσεται εἰς τὴν ἄβυσσον; τουτέστι Χριστὸν ἐκ ^{cfr. Deut xxxii 12 ff.} νεκρῶν ἀναγαγεῖν. ἀλλὰ τί λέγει ἡ γραφή; Ἐγγύς σου τὸ ¹⁵ ρῆμα σφόδρα ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου. τούτοις δὲ φλανθρώπως ὁ σωτὴρ ὑποδείκνυσι καὶ τὰ περὶ τῆς τοῦ θεοῦ βασιλείας, ἵνα μὴ ζητῶσιν αὐτὴν ἔξω ἑαυτῶν ²⁰ μηδὲ λέγωσιν· Ἰδοὺ ὁδε, ἥτιον ἐκεῦ φησὶ γὰρ αὐτοῖς. ²¹ Λc xvii 21 'Η βασιλεία τοῦ θεοῦ ἐντὸς ὑμῶν ἐστι. καὶ ὅσον γε σώζο-²⁵ μεν τὰ ἐνσπαρέντα ἡμῶν τῇ ψυχῇ τῆς ἀληθείας σπέρματα καὶ τὰς ἀρχὰς αὐτῆς, οὐδέπω ἀπελήλυθεν ἀφ’ ἡμῶν ὁ λόγος· ἐὰν δὲ ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν κακίαν χύσεως διαφθάρωμεν, τότε ³⁰ ἡμῖν ἐρεῖ· Ὑπάγω, ἵνα κἀν ζητῶμεν αὐτὸν οὐχ εὑρήσομεν, ἀλλ’ ἐν τῇ ἀμαρτίᾳ ἡμῶν ἀποθανούμεθα, καταλαμβανόμενοι ἐν αὐτῇ καὶ παραλαμβανόμενοι ὑπὸ ταύτης ὑπὸ τῶν τετα-³⁵ γμένων ἐπὶ τῷ ἀπαιτεῖν τὴν ψυχὴν, κατὰ τὸν εἰπόντα· Ἄφορον, ²⁰ Λc xii 20 ταύτη τῇ νυκτὶ τὴν ψυχὴν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ.

²⁵ 13. Οὐ χρὴ δὲ παρελθεῖν ἀνεξέταστον οὐδὲ καὶ τό· Ἐν ²¹ Jo viii 21 τῇ ἀμαρτίᾳ ὑμῶν ἀποθανεῖσθε· εἰ μὲν κοινότερον λαμβάνεται, δῆλον ὅτι οἱ μὲν ἀμαρτωλοὶ ἐν τῇ ἀμαρτίᾳ αὐτῶν ἀποθανοῦνται, οἱ δὲ δίκαιοι ἐν τῇ δικαιοσύνῃ· εἰ δὲ τό· Ἀποθανεῖσθε· κατὰ τὸν ἔχθρὸν τοῦ χριστοῦ θάνατον λαμβάνεται, ὡς τοῦ πρὸς ²⁶ Co xv 25 θάνατον ἡμαρτηκότος ἀποθνήσκοντος, δῆλον ὅτι οἱς ταῦτα ²⁷ Jo v 16 ἐλέγετο οὐδέπω ἀποτεθνήκεισαν. καὶ ζητήσεις πῶς, εἰ μὴ πιστεύσαντες ὅτι ἔζων, μέλλοντές ποτε ἀποθανεῖσθαι.

28 οἱ] εἰ corr. ut videtur

ἀπαντήσεται δέ τις καὶ πρὸς τοῦτο λέγων ὅτι κατ' ἐκεῖνο 295
καιροῦ τὸ μηδέπω πιστεύειν οὐδέπω πρὸς θάνατον ἀμάρτημα
ἢν, καὶ πρὸς οὓς ὁ λόγος οὐδέπω τὰ πρὸς θάνατον ημαρτή-
κεισαν. ἀλλ' ἔζων μὲν ἐν ἀσθενείᾳ τῆς ψυχῆς αὐτῶν, η̄ δὲ
ἀσθένεια ἐκείνη πρὸς θάνατον ἦν. διὰ τοῦτο καὶ ὁ ἱατρὸς 5
βλέπων ὀλεθρίως αὐτοὺς ἀσθενοῦντας, ἔλεγεν ἀπογονοὺς

c. Jo xi 4
Jo viii 21
Jo xi 4

αὐτῶν τὴν θεραπείαν. Ἐγὼ ὑπάγω καὶ ζητήσετέ με, καὶ ἐν
τῇ ἀμαρτίᾳ ὑμῶν ἀποθανεῖσθε. εἴπομεν δὴ τό· ἐπεὶ η̄
ἀσθένεια ἐκείνη ἦν αὐτοῖς πρὸς θάνατον, ἄτε μαθόντες ἀπὸ
τοῦ Ἰησοῦ διαφορὰν ἀσθενεῶν. ἡσθένει δὲ καὶ ὁ Λάζαρος, 10
ἀλλ' ἥδει ὁ ἱατρὸς ὅτι η̄ ἀσθένεια αὐτοῦ οὐ πρὸς θάνατον
ἡν· διόπερ φησίν. Αὕτη η̄ ἀσθένεια οὐκ ἔστι πρὸς θάνατον.
διὰ τοῦτο καν̄ ἀντιλαμβανώμεθα τῶν ἀσθενεῶν ἑαυτῶν
ἀσθενούντων, προσέχωμεν μήποτε πρὸς θάνατον ἀσθενή-
σωμεν, μεταβαλλούσης τῆς νόσου ἀπὸ τοῦ ἔτι <ἱατὴν> αὐτὴν 15
ἔναιι δύνασθαι ἐπὶ τὸ ἀίατον. ἀμα δὲ σαφέστερόν πως
ἔσται καὶ τό· "Οπου ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν·
ἐπιφερόμενον τῷ· Καὶ ἐν τῇ ἀμαρτίᾳ ὑμῶν ἀποθανεῖσθε.
ὅταν γὰρ ἀποθάνῃ τις ἐν τῇ ἑαυτοῦ ἀμαρτίᾳ, ὅπου ὑπάγει ὁ
Ἰησοῦς οὐ δύναται ἀπελθεῖν· οὐδεὶς γὰρ νεκρὸς ἀκολουθεῖν 20

Ps cxiii 25 f.
(cxv 17 f.)

δύναται τῷ Ἰησοῦ. Οὐδὲ γὰρ οἱ νεκροὶ αἰνέσοντί σε, κύριε,
οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ᾗδουν. ἀλλ' ἡμεῖς οἱ
ζῶντες εὐλογήσωμεν τὸν κύριον.

14. Ἔτι πρὸς τό· Ἐν τῇ ἀμαρτίᾳ ὑμῶν ἀποθανεῖσθε·
παραθήσει τὸ ἐκ τοῦ Ἱεζεκιὴλ οὐτως ἔχον· Ψυχὴ η̄ 25
ἀμαρτάνοντα, αὗτη ἀποθανεῖται· θάνατος γὰρ ψυχῆς
c. 1 Jo v 16 ἀμαρτίᾳ, οἵμαι δὲ ὅτι οὐ πᾶσα, ἀλλ' ἦν φησιν Ἰωάννης
πρὸς θάνατον. ἀμα δὲ καὶ διαστέλλει ὅτι τις ἀμαρτίᾳ
θάνατός ἔστι ψυχῆς, καὶ τις ἀμαρτίᾳ ἀσθένεια αὐτῆς·
τάχα δὲ καὶ τρίτον τις ἀμαρτίᾳ ζημία ψυχῆς ἔστιν, ἀμαρτίᾳ 30
δηλονότι ἐκ τοῦ· Τί ὡφεληθήσεται ἄνθρωπος ἐὰν ὅλον τὸν
Μt xvi 26 κόσμον κερδήσῃ τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσῃ η̄ ζημιωθῆ;

καὶ ἐκ τοῦ· Εἰ τινος τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται. ^{1 Co iii 15}
 τοῖς μὲν οὖν ἐν τῇ ἀμαρτίᾳ ἀποθανούμενοις φησίν· 'Υπάγω ^{Jo viii 21}
 καὶ ζητήσετέ με, καὶ ἐν τῇ ἀμαρτίᾳ ὑμῶν ἀποθανεῖσθε·
 ὅπου ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν· τῷ δὲ Πέτρῳ·
 "Οπου ἐγὼ ὑπάγω οὐ δύνασαι μοι νῦν ἀκολουθῆσαι, ^{Jo xiii 36}
 ἀκολουθήσεις δὲ ὑστερον· ἔξεστι γὰρ μαθητευόμενον τῷ
 'Ιησοῦν, νῦν μὲν μὴ παρεσκευάσθαι πρὸς τὸ ἀκολουθεῖν αὐτῷ
 ἀπιόντι πρὸς τὸν πατέρα, ὑστερον δὲ ἐξ ἐπιμελείας κατ'
 ἵχνη βαίνοντα ἀκολουθεῖν τῷ διδασκάλῳ καὶ ἔπεσθαι τῷ
 296 λόγῳ τοῦ θεοῦ. εἰκὸς δὲ ὅτι διὰ τὰ περὶ τέλους ἡμῖν
 ὑπονοούμενα ἐπιστήσει τις τῷ· "Οπου ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς οὐ ^{Jo viii 21}
 δύνασθε ἐλθεῖν· καὶ πρὸς τοῦτο ἐρεῖ ὅτι ἔξεστι νῦν μὲν
 μὴ δύνασθαι, ὑστερον δὲ δύνασθαι· καὶ εἴπερ ἔστι τις
 ἐνεστηκὼς αἰών, καὶ ἄλλος μέλλων, οὗτοι πρὸς οὓς λέλεκται· cf. Gal i 4
 15 Οὐ δύνασθε ἐλθεῖν· κατὰ τὸν ἐνεστηκότα αἰώνα, πολὺς δὲ
 δὲ λείπων εἰς τὴν συντέλειαν αὐτοῦ ἔστι χρόνος, οὐ δύνανται
 ἐλθεῖν ὅπου Ἰησοῦς, τουτέστιν ὅπου ή ἀλήθεια καὶ ή σοφία
 καὶ ὁ λόγος, τοῦτο γάρ ἔστιν ὅπου Ἰησοῦς. οἱδα δέ τινας
 οὐ μόνον ἐν τῷ αἰώνι τούτῳ ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι
 20 κρατουμένους ὑπὸ τῆς ἴδιας ἀμαρτίας, ώς τούτους περὶ ὧν
 φησιν ὁ λόγος· 'Εὰν βλασφημήσῃ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον, ^{Mc iii 29;}
 οὐκ ἔχει ἀφεσιν οὔτε ἐν τούτῳ τῷ αἰώνι, οὔτε ἐν τῷ μέλ- ^{cf. Mt xii 32;}
 λοντι· οὐ μέντοι γε εἰ μὴ ἐν τῷ μέλλοντι αἰώνι, ἥδη οὐδὲ
 ἐν τοῖς αἰώσι τοῖς ἐπερχομένοις. ὁ μέντοι γε Ἡρακλέων cf. Eph ii 7
 25 ἐκθέμενος τὴν περὶ τοῦ γαζοφυλακίου λέξιν οὐδὲν εἶπεν εἰς
 αὐτήν. εἰς δὲ τό· "Οπου ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύνασθε ^{Jo viii 21}
 ἐλθεῖν· φησί· πῶς ἐν ἀγνοίᾳ καὶ ἀπιστίᾳ καὶ ἀμαρτήμασιν
 ὅντες ἐν ἀφθαρσίᾳ δύνανται γενέσθαι; μηδὲ ἐν τούτῳ
 κατακούων ἔαυτοῦ· εἰ γὰρ οἱ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ ἀπιστίᾳ καὶ
 30 ἀμαρτήμασιν ὅντες ἐν ἀφθαρσίᾳ οὐ δύνανται γενέσθαι, πῶς
 οἱ ἀπόστολοι ἐν ἀγνοίᾳ ποτὲ καὶ ἐν ἀπιστίᾳ καὶ ἐν ἀμαρ-
 τήμασι γενόμενοι ἐν ἀφθαρσίᾳ γεγόνασι; δύνανται οὖν οἱ

6 μαθητευομένων

13 δύνησθαι
27 post φησί] ins. γὰρ

16 χρόνος]

χρόνος

ἐν ἀγνοίᾳ καὶ ἐν ἀπιστίᾳ καὶ ἐν ἀμαρτήμασι γενόμενοι γενέσθαι ἐν ἀφθαρσίᾳ εἰ μεταβάλλοιεν, δυνατὸν αὐτοὺς μεταβαλεῖν.

Jo viii 22

15. (4) ἘΛΕΓΟΝ ΟΓΝ οἱ ἸΟΥΔΑΙΟΙ Μῆτι ἀποκτενεῖ ἙΑΓΤΩΝ ὅτι λέγει ὍΠΟΥ ἐΓΩ ὑΠΑΓΩ ὍΜΕΙΣ ΟΥ ΔΥΝΑСΘΕ 5 ἐΛΘΕΙΝ; Ἄξιον ζητῆσαι πόθεν κυνηθέντες οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς τό· ὍΠΟΥ ἐΓΩ ὑΠΑΓΩ ὑΜΕΙΣ ΟΥ ΔΥΝΑΣΘΕ ἐΛΘΕΙΝ· φασὶ τό· Μῆτι ἀποκτενεῖ ἑαυτὸν ὅτι λέγει ὍΠΟΥ ἐΓΩ ὑΠΑΓΩ ὑΜΕΙΣ ΟΥ ΔΥΝΑΣΘΕ ἐΛΘΕΙΝ; ἵνα δὲ καὶ δοθῇ ἀπλούστερον αὐτοὺς εἴρηκέναι τό· Μῆτι ἀποκτενεῖ ἑαυτόν; πῶς οἱ δυνάμενοι 10 ἀποκτενεῖναι ἑαυτούς, κανὸν μὴ ἀναιρώσιν ἑαυτούς μηδὲ γίνωνται ὅπου ὁ ἀναιρὼν ἑαυτὸν γίνεται, οὐδὲ δύνανται ἀπιέναι ὅπου ὁ ἀναιρὼν ἑαυτὸν ἀπέρχεται; λεκτέον οὖν πρὸς τὰ ζητούμενα ταῦτα τοῖς ἐπιμελέστερον καὶ βαθύτερον ἀκούοντι τῶν λεγομένων ὑπὸ Ἰουδαίων ἐν τοῖς εὐαγγελίοις σαφές ἔστιν 15 ὅτι πολλὰ κατά τινας παραδόστεις ἀπορρήτους καὶ ἀνακεχωρηκύνας ἔλεγον, ως ἐγνωκότες ἔτερα παρὰ <τὰ> κοινὰ καὶ 297 κατημαξευμένα. ἐπὰν δὲ ἵδωμεν ἐκ τῆς παραθέσεως τῶν ῥητῶν ἐκεῖνα, τότε ζητήσομεν εἰ καὶ τοῦτο ὑπὸ αὐτῶν περὶ τοῦ σωτῆρος λέγεται βαθύτερόν τι βλεπόντων. ὅτι δὲ 20 κατὰ ἀνακεχωρηκότας λόγους καὶ μὴ κατημαξευμένους ἔφασκον, οὐκ ἀδηλον, ἐν Βεελζεβούλ τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλειν τὰ δαιμόνια. πάντως γάρ περὶ δαιμόνων τι μεμαθήκεισαν καὶ τοῦ ἄρχοντος αὐτῶν φῶνομα Βεελζεβούλ· ταῦτα δὲ οὐ πάνυ τι ἐν τοῖς φερομένοις κεῖται 25 βιβλίοις. καὶ μαρτυρία τοῦ σωτῆρος οὐ ψευδεῖ τῷ Βεελζεβούλ λόγων ὄντων. Εἰ ἐγὼ ἐν Βεελζεβούλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ νιοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσι; παραδεξάμενος γάρ τὸ εἶναι τινα τὸν Βεελζεβούλ, καὶ τὸν ἐν αὐτῷ ἐκβάλλοντα δαιμόνια οίονεὶ μερισμόν τινα ἐνεργεῖν τοῦ 30 Σατανᾶ γίνεσθαι ἐφ' ἑαυτὸν, ταῦτα φησιν. ἐσφάλησαν

cf. Lc xi 15;

Mt xii 24

Mt xii 27;

Lc xi 19

9 αὐτοῦ 12 δύναται 17 τὰ] om. 22 οὐκ] τὸν 24 φῶνομα] ϕνομα 26 forsitan legendum μαρτυρεῖ ὁ σωτὴρ ως οὐ ψευδεῖ τῷ Βεελζεβούλ λέγων οὔτως 27 ἐκβάλλων

μὲν οὖν λέγοντες ἐν Βεελζεβοὺλ ὑπὸ τοῦ σωτῆρος ἐκβάλλεσθαι τὰ δαιμόνια, κατειλήφεισαν δὲ ὅτι εἴη τις Βεελζεβοὺλ ἄρχων δαιμονίων. ἀλλὰ καὶ ἐὰν λέγωσι περὶ τοῦ Ἰησοῦ ὅτι αὐτὸς Ἰωάννης ἐστὶν, ἀναστὰς ἀπὸ τῶν νεκρῶν ἢ εἰς ^{cfr. Lc ix 7 f.} _{Mc vi 14 f.}

5 τις τῶν προφητῶν, πάντως δόγμα ἔχοντες περὶ ψυχῆς, ὡς ἔξητάσαμεν ἐν τοῖς περὶ Ἰωάννου, τοιαῦτα περὶ τοῦ σωτῆρος ὑπονοοῦσιν. εἰκὸς δὲ καὶ ἄλλα μυρία ἢ ἐκ παραδόσεως ἢ ἐξ ἀποκρύφων αὐτοὺς εἰδέναι παρὰ τοὺς πολλούς. ἴδωμεν οὖν καὶ εἰς τό· Μήτι ἀποκτενεῖ ἑαυτόν; εἰ δύνανται μὴ 10 κοινότερόν τι καὶ ἀπλούστερον νενοηκέναι, ὡς ἑαυτὸν ἔξαγαγόντος τοῦ βίου, ἦτοι ἀγχόνῃ, ἢ ἔιφει, ἢ ὅποιᾳ δήποτε ὁδῷ τῶν ἐντεῦθεν ἑαυτοὺς ἀπαλλαττόντων, καὶ μάλιστα ἐπεὶ οἰονται αὐτὸν <ἑαυτὸν> ἀποκτείνοντα ἀπελεύσεσθαι εἰς τόπον εἰς δὲν ἀδύνατον ἦν αὐτοὺς γενέσθαι· καὶ εἰ μὴ 15 δειπνιδαιμονοῦντές γε περὶ τὰ ὄνόματα, ἀλλὰ βλέποντες τὰ πράγματα μὴ εὑρισκόμενα ἄλλοις ὄνόμασι χρῆσθαι κατὰ τῶν πραγμάτων, τάχα, ἵν' οὕτως εἴπω, θειότερον Ἰησοῦς αὐτὸν ἀπέκτεινεν, ὅπερ οὕτως παρίσταμεν· πάντων μὲν αἱ ψυχαὶ τῶν ἀπαλλαττομένων τοῦ σώματος, ἀπαιτούντων τινῶν 298 αὐτὰς τῶν ἐπὶ τοῦτο τεταγμένων, παραλαμβάνονται· εἰκὸς ὅτι κρείττους εἰσὶ τῶν ψυχῶν ἐπὶ ταύτης τῆς διακονίας τεταγμένοι· τὸ γάρ· "Αφρων, ταύτη τῇ νυκτὶ τὴν ψυχήν ^{Lc xii 20} σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ· τοιοῦτόν τι δηλοῖ.

16. Ἐὰν δέ τις φάσκῃ τοῦτο μὲν δύνασθαι ἐπὶ τῶν 25 χειρόνων λέγεσθαι, οὐ μὴν καὶ ἐπὶ τῶν κρειττόνων καὶ καλῶς βεβιωκότων, ἐπιστησάτω εἰ μὴ ἔξαιρετόν τι παρὰ πάντας τοὺς ἐν σώματι γενομένους περὶ ἑαυτοῦ ἀπαγγέλλων δὲ κύριος φησιν· Οὐδεὶς αἴρει τὴν ψυχήν μου ἀπ' ἐμοῦ, ἀλλ' ^{Jo x 18} ἔγὼ τίθημι αὐτὴν ἀπ' ἐμαυτοῦ· ἔξουσίαν ἔχω θεῖναι αὐτὴν 30 καὶ πάλιν ἔξουσίαν ἔχω λαβεῖν αὐτήν. νοήσωμεν γάρ τινα ὅτε βούλεται καταλείποντα τὸ σῶμα, καὶ ἔξιόντα χωρὶς ὕδον τῆς φερούσης ἐπὶ τὸν θάνατον, ἦτοι διὰ βιαιών ὕδων

ἢ διὰ νόσων, καὶ πάλιν ἐπάν θέλη ἐπανίοντα, καὶ χρώμενον
δργάνῳ τῷ σώματι ὃ καταλέοιπε· τὸν γὰρ τοιοῦτον ἐρούμεν
μὴ ἀπαιτεῖσθαι τὴν ψυχήν. καὶ πρέπον γε ἐπὶ τῆς Ἰησοῦ
ψυχῆς οὕτω λέγειν τὸν θάνατον γεγονέναι, καὶ αὐτὸν παρ-
στῆσαι βουλόμενον τοῖς μαθηταῖς τὸ ἔξαρτον τῆς ἐντεῦθεν ⁵

Jo x 18

αὐτοῦ ἀπαλλαγῆς εἰρηκέναι τό· Οὐδὲντις αἴρει τὴν ψυχήν μου
ἀπ' ἐμοῦ, ἀλλ' ἐγὼ τίθημι αὐτὴν ἀπ' ἐμαυτοῦ· τούτο γὰρ
οὗτ' ἀν Μωϋσῆς, οὐ τῶν Πατριαρχῶν τις ἢ προφητῶν, οὗτ'
ἀν τῶν ἀποστόλων τις εἶπε τῷ Ἰησοῦν, ἐπεὶ πάντων αἱ
ψυχαὶ ἀνθρώπων αἴρονται ἀπ' αὐτῶν. τούτου δὲ νοηθέντος ¹⁰
δύναται σαφὲς εἶναι τὸ ἐν πζψ ψαλμῷ τοῦτον εἰρημένον τὸν
τρόπον ἐκ προσώπου τοῦ σωτῆρος· Ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.
ἐπιστήσας ἐκ τῶν εὐαγγελίων τοῖς γεγραμμένοις περὶ τῆς
ἐντεῦθεν αὐτοῦ ἀπαλλαγῆς εὐρήσεις μὴ ἀπάδουσαν τὴν περὶ
τῆς ἔξόδου αὐτοῦ ἐκδοχὴν τῶν ἀναγεγραμμένων· εἰ μὲν γὰρ ¹⁵
ώς οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ λησταὶ, τῶν στρατιωτῶν κατ-
εαξάντων τὰ σκέλη τῶν πεπονθότων, ἐτεθνήκει, οὐκ ἀν ἐλέγο-
μεν ὅτι ἔθηκε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλά τινι ὁδῷ
τῶν ἀποθνησκόντων. νυνὶ δὲ ὁ Ἰησοῦς κράξας φωνῇ
μεγάλῃ ἀφῆκε τὸ πνεῦμα, καὶ ὡς βασιλέως καταλείποντος ²⁰
τὸ σῶμα, καὶ ἐνεργήσαντος μετὰ δυνάμεως καὶ ἔξουσίας
ἄπερ ἔκρινεν εὐλογον εἶναι ποιεῖν, εὐθέως τὸ καταπέτασμα
τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη ἄνωθεν ἕως κάτω, καὶ ἡ γῆ ἐσείσθη, καὶ
αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν, καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεψχθησαν καὶ
πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἀγίων ἥγερθησαν, καὶ ²⁵
ἔξελθόντες ἀπὸ τῶν μνημείων μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ
εἰσῆλθον εἰς τὴν ἀγίαν πόλιν καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς·
ώς τὸν ἐκατόνταρχον καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ τηροῦντας τὸν
Ἰησοῦν, ἰδόντας τὸν σεισμὸν καὶ τὰ γενόμενα, φοβηθῆναι ²⁹⁹
σφόδρα, λέγοντας Ἀληθῶς θεούν νιὸς ἦν οὗτος. ³⁰

17. Τάχα οὖν ἐν ταῖς περὶ Χριστοῦ παραδόσεσιν ἦν,
ὡσπερ τὸ γεγενηθῆσθαι αὐτὸν ἐν Βηθλεὲμ καὶ τὸ ἐκ φυλῆς

14 ἀπάδουσαν] ἀποδούσαν τὴν] τῆς

27 εἰσελθόντες

16 οἱ] ει

Ίονύδα ἀναστήσασθαι κατὰ τὰς ὑγιεῖς ἐκδοχὰς τῶν προφητικῶν λόγων, οὕτω καὶ περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ώς ἔαυτὸν ὃ εἴπομεν τρόπῳ ἀπαλλάξαντος τοῦ βίου· καὶ εἰκὸς ὅτι ἥδεισαν τὸν οὕτως ἔξελευσόμενον ἀπελεύσεσθαι εἰς χώραν 5 ἔνθα οὐκ ἡδύναντο γενέσθαι οὐδὲ οἱ ταῦτα νοοῦντες, ὥστε μὴ κατὰ τὸ ἀπλούστερον αὐτοὺς εἰρηκέναι ἀλλὰ κατά τινα περὶ Χριστοῦ παράδοσιν τό· Μήτι ἀποκτενεὶ ἔαυτὸν, ὅτι *Io viii 22* λέγει "Οπου ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν; καὶ εἰ λέγουσι δὲ ταῦτα οἱ Ἰουδαῖοι, διστακτικῶς αὐτά φασι· τὸ 10 γάρ· Μήτι ἀποκτενεὶ ἔαυτόν; τοιοῦτόν ἐστι. καὶ οὐ θαυμαστὸν ἀμφιβάλλειν αὐτοὺς περὶ Χριστοῦ, ὅτε γε καὶ ἐν τοῖς ἀνωτέρω οἱ ἐκ τοῦ ὄχλου ἀκούσαντες τῶν λόγων τοῦ 15 Ἰησοῦ ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης· ἄλλοι *Jo vii 40 ff.* δὲ ἔλεγον Οὗτός ἐστιν ὁ χριστός· οἱ δὲ ἔλεγον Μὴ γὰρ ἐκ 20 τῆς Γαλιλαίας ὁ χριστὸς ἔρχεται; οὐχ ἡ γραφὴ εἰπεν ὅτι ἐκ σπέρματος Δαβὶδ καὶ ἀπὸ Βηθλεὲμ, τῆς κώμης ὅπου ἦν Δαβὶδ, ἔρχεται ὁ χριστός; ὅτε καὶ σχίσμα γεγένηται ἐν τῷ 25 ὄχλῳ δι' αὐτοῦ. ἀλλὰ καὶ μετ' ὀλίγα ἐκείνων γέγραπται ὅτι Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται Οὐδέποτε ἐλάλησεν οὕτως *Jo vii 46* 30 ἄνθρωπος· ώς καὶ τοὺς Φαρισαίους εἰρηκέναι τοῖς θαυμάζουσι τὸν λόγον αὐτοῦ· Μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε; μὴ τις ἐκ *Jo vii 47 f.* τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτὸν, ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων; ἀλλ' ἡ ὁ ὄχλος οὗτος ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον ἐπάρατοί 35 εἰσιν; ὅτε καὶ Νικοδήμου εἰρηκότος· Μὴ ὁ νόμος ἡμῶν *Jo vii 51 f.* 40 κρίνει τὸν ἄνθρωπον ἐὰν μὴ ἀκούσῃ πρῶτον παρ' αὐτοῦ καὶ γνῷ τί ποιεῖ; ἀπεκρίθησαν· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; ἐφαύνησον καὶ ᾔδε ὅτι ἐκ τῆς Γαλιλαίας προφήτης οὐκ ἔξέρχεται, οὐδὲ ἐγείρεται. πῶς δὲ ἡδύναντο ἀπλούστερον νοεῖν αὐτὸν ἔαυτὸν ἀναιρήσειν οἱ ἀκούσαντες αὐτοῦ 45 λέγοντος· Ἐγώ εἴμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν μοι *Io viii 12* οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς; πρὸς δὲ οἱ Φαρισαῖοι εἰρήκασιν ὅτι Σὺ περὶ σεαυτοῦ μαρ- *Io viii 13*

Jo viii 13—18 τυρεῖς· ή μαρτυρία σου οὐκ ἔστιν ἀληθής· οἰς ἀπεκρίνατο δὲ
 Ἰησοῦς λέγων· Κἀν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ, η̄ μαρτυρία
 μου ἀληθής ἔστιν, διτὶ οὐδα πόθεν ἡλθον καὶ ποῦ ὑπάγω.
 ὑμεῖς κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε, ἐγὼ οὐ κρίνω οὐδένα. καὶ
 εἴαν κρίνω δὲ ἐγὼ, η̄ κρίσις η̄ ἐμὴ ἀληθής ἔστιν, διτὶ μόνος 5
 οὐκ εἰμὶ, ἀλλ' ἐγὼ καὶ δὲ πέμψας με πατήρ. καὶ ἐν τῷ
 νόμῳ δὲ τῷ ὑμετέρῳ γέγραπται διτὶ δύο ἀνθρώπων η̄ μαρ- 300
 τυρία ἀληθής ἔστιν· ἐγὼ εἰμι δὲ μαρτυρῶν περὶ ἐμαυτοῦ καὶ
 μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ δὲ πέμψας με δὲ πατήρ.

18. Τί δὲ πιθανὸν πρὸς τὸ ἀποκτενεῖν ἔαυτὸν μετὰ 10
 τοὺς μεγαλοφυέστερον εἰρημένους τοῦτον τὸν τρόπον λόγους.
 Οὕτε ἐμὲ οἶδατε οὔτε τὸν πατέρα μου· εἰ ἐμὲ γέδειτε, καὶ
 τὸν πατέρα μου ἀν γέδειτε; εἰκὸς γὰρ διτὶ τούτοις ὅμοίως
 ἔξεδέχοντο καὶ τό· Ἐγὼ ὑπάγω καὶ ζητήσετέ με, καὶ ἐν τῇ
 ἀμαρτίᾳ ὑμῶν ἀποθανεῖσθε· διπού ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς οὐ 15
 δύνασθε ἐλθεῖν πρὸς ὅν καὶ ἀπεκρίναντο οἱ Ἰουδαῖοι· Μή-
 τι τὸ ἀποκτενεῖ ἔαυτὸν, διτὶ λέγει "Οπου ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς οὐ
 δύνασθε ἐλθεῖν; πάνυ δὲ καὶ ἐμφαίνεται η̄ ἔξουσία αὐτοῦ
 αὐτεξουσίως ἀποθνήσκειν, καταλείποντα τὸ σῶμα, καὶ ἐν
 τῷ· Ἐγὼ ὑπάγω. καὶ τάχα διὰ τό· Ἐγὼ ὑπάγω· τὸ 20
 ἐπιφερόμενον γίνεται τό· Καὶ ζητήσετέ με. εἰκὸς γὰρ
 καὶ τοὺς παρατυχόντας οὕτως αὐτῷ ἀπαλλασσομένῳ τοῦ
 βίουν ζητεῖν αὐτὸν, διὰ δὲ τὸ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῶν
 ἀποθνήσκειν αὐτοὺς, μηδὲ μετὰ πάντα ταῦτα δυσωπηθέντας
 πρὸς τὸ μὴ διστακτικῶς εἰπεῖν περὶ αὐτοῦ· Μήτι ἀπο- 25
 κτενεῖ ἔαυτὸν; διπού ἄπεισι μὴ δύνασθαι αὐτοὺς ἀπελθεῖν.
 οἷμαι δὲ διτὶ καὶ κακοηθέστερον ὀνομάζοντες τὸ κατὰ τὴν
 παράδοσιν περὶ τοῦ θανάτου τοῦ χριστοῦ εἰς αὐτοὺς ἐληλυ-
 θότος, καὶ μὴ δοξάζοντες τὸν οὗτως ἀπαλλαττόμενον τοῦ
 βίου εἰρήκασι τό· Μήτι ἀποκτενεῖ ἔαυτὸν; ἐνῆν γὰρ 30
 διστακτικῶς μὲν εἰπεῖν, μετ' ἐμφάσεως δὲ τῆς παρὰ τῷ
 θανάτῳ δόξης αὐτοῦ, καὶ οἰονεὶ οὗτως εἰπεῖν· μήτι η̄

ψυχὴ αὐτοῦ, ὅτε αὐτὸς βούλεται, ἔξελεύσεται καταλει-
φθέντος τοῦ σώματος; καὶ διὰ τοῦτό φησι τό· "Οπου ἐγὼ ^{Ιω}viii 21
ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν. ἀμα δὲ καὶ παρατηρήσεις
διὰ τὰ εἰρημένα ἡμῖν περὶ τοῦ πῶς τὸν βίον ἔξελήλυθε τό·"

⁵ Καὶ ἀναβαίνων εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς παρέλαβε τοὺς ^{Μτ}xx 17 ff.
δώδεκα κατ' ἴδιαν, καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἐπεν αὐτοῖς Ἰδοὺ ἀνα-
βαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ νὺὸς τοῦ ἀνθρώπου παρα-
δοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ γραμματεῦσι καὶ κατακρινοῦσιν
αὐτὸν θανάτῳ, καὶ παραδοθήσεται τοῖς ἔθνεσιν εἰς τὸ
¹⁰ ἐμπαῖξαι καὶ μαστιγῶσαι καὶ σταυρῶσαι, καὶ τῇ τρίτῃ
ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται. ἐὰν δέ τις ἀνθυποφέρῃ τό· Ἀπὸ τότε ^{Μτ}xvi 21
ῆρξατο δεικνύειν τοῖς μαθητᾶς ἑαυτοῦ ὅτι δεῖ αὐτὸν εἰς
Ἱεροσόλυμα ἀνελθεῖν καὶ πολλὰ παθεῖν ἀπὸ τῶν ἀρχιερέων
καὶ Φαρισαίων καὶ γραμματέων καὶ ἀποκτανθῆναι· καὶ
³⁰¹ τό· Μέλλει ὁ νὺὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίσθαι εἰς χέρας ^{Μτ}xvii 22 f.
ἀνθρώπων καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτὸν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ
ἐγερθήσεται· ἐρέεις ὅτι ἀπέκτειναν αὐτὸν οἱ λέγοντες πάντες·
Σταύρου, σταύρου αὐτόν· καὶ οἱ γενόμενοι ἔνοχοι τοῦ ^{Λc}xxiii 21
θανάτου αὐτοῦ, εἰ καὶ προλαβὼν τοὺς στρατιώτας ἐρχομένους ^{cf.} ^{Ιω}xix 32f.
²⁰ ἐπὶ τὸ πλήξαι τὰ σκέλη, κράξας φωνῇ μεγάλῃ ἔξεπινευσε. ^{Μτ}xxvii 50;
^{Me} xv 37

19. Παραθήσεις δὲ εἰς τοῦτο <τό·> Πᾶς ὁ εὑρίσκων με ^{Ge}iv 14 f.
ἀποκτενεῖ με· καὶ τό· Πᾶς ὁ ἀποκτείνας Καῦν ἐπτὰ ἑκδι-
κούμενα παραλύσει. πῶς γὰρ πᾶς ὁ εὑρίσκων τὸν Καῦν
ἀποκτενεῖ αὐτὸν, ἐνὸς ἀποκτείναντος ἀν αὐτὸν τοῦ προειλη-
²⁵ φότος; ἢ πῶς πᾶς ὁ ἀποκτείνας Καῦν ἐπτὰ ἑκδικούμενα πα-
ραλύσει, οὐκ ἀν πολλῶν ἀποκτεινάντων αὐτόν; ᾧς γὰρ περὶ
πλήθους εἴρηται τὸ Πᾶς. τάχα δὲ καὶ ὁ μὲν Πέτρος ἀν-
θρωπικώτερον ἐκλαβὼν τὰ εἰρημένα ὑπὸ τοῦ σωτῆρος φησίν·
"Ιλεώς σοι κύρε· οὐ μὴ ἔσται σοι τοῦτο· ὁ δὲ σωτὴρ ^{Μτ}xvi 22
³⁰ ἐπιτιμῶν αὐτῷ ᾧς μὴ καλῶς ἔξειληφότι τὸ εἰρημένον φησίν·
"Υπαγε ὁπίσω μου, Σατανᾶ· σκάνδαλόν μου εἰ, ὅτι οὐ ^{Μτ}xvi 23
φρονεῖς τὰ τοῦ θεοῦ ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων. ἀλλὰ καὶ

20 post ἐπὶ] om. τὸ

21 παραθήσει
24 αὐτὸν τοῦ] ἑαυτὸν

22 Καῦν] καὶ Ιν

- Eph v 2 τὸ παρὰ τῷ Παύλῳ λεγόμενον· Ἐαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ
 ἡμῶν θυσίαν τῷ θεῷ ὅρα εἰ μὴ τοιοῦτον ἔστιν. οὕτως
 cf. He vi 20 γοῦν μόνως δυνήσει σῶσαι τὸν εἰς τὸν αἰώνα ἀρχιερέα κατὰ
 cf. Jo i 29 τὴν τάξιν Μελχισεδέκ, καὶ τὸν ἀμνὸν τοῦ θεοῦ τὸν αἴροντα
 τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, προσφερόμενον θυσίαν τῷ θεῷ 5
 οὐχ ὑπὸ ἀσεβῶν ἀλλ’ ὑπὸ ἀρχιερέως εὐσεβοῦς. ταῦτα μὲν
 οὖν ήμεῖς κατὰ δύναμιν βασανίζοντες τὸ βούλημα τῶν
 Jo viii 22 λεγόντων τό· Μῆτι ἀποκτενεῖ αὐτὸν, ὅτι λέγει "Οπου ἐγὼ
 ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν; μετὰ τὸ ἀκηκοέναι τηλε-
 κούτων τῶν προειρημένων ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ λόγων ἐκδεδώκα- 10
 μεν. εἰκὸς δέ τινας προσκόπτοντας ώς βεβιασμένη τῇ
 ἔρμηνείᾳ οἰεσθαι ἀπλούστεροι αὐτοὺς εἰρηκέναι τό· Μῆτι
 ἀποκτενεῖ ἑαυτόν; ώς τοῦ μὲν Ἰησοῦ ἀποκτενοῦντος ἑαυτὸν,
 καὶ ἐσομένου ἐν χώρᾳ τῶν ἑαυτοὺς διαχειρισαμένων καὶ
 κολασθησομένων ἐπὶ τούτῳ, τῶν δὲ Ἰουδαίων παρὰ τοῦτο οὐ 15
 δυναμένων ἐκεῖ γενέσθαι, παρὰ τὸ μὴ τῷ αὐτῷ ἐνόχους αὐτοὺς
 γίνεσθαι περὶ ἑαυτῶν ἀμαρτήματι. ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ἐπιστη-
 σάτωσαν εἰ δύνανται οἱ Ἰουδαῖοι ὑπονευοηκέναι τὸν Ἰησοῦν
 ταῦτα εἰρηκέναι, ἑαυτὸν καταδικάζοντα ώς ἀπελευσόμενον εἰς
 τόπον κολάσεως, ἔνθα οὐκ ἐδύναντο γενέσθαι, ὅσον ἐπὶ τῇ 20
 ἐκδοχῇ ταύτῃ, οίονεὶ κρείττονες αὐτοῦ· ἢ ἀκόλουθον ἔσται
 λέγειν ὅτι εἴπερ τοῦτο νοῶν ἔφασκεν ὁ Ἰησοῦς καὶ βουλό-
 μενος ἑαυτὸν ἀποκτενεῖν, κρείττον ἐνόμιζε τὸ ἑαυτὸν ἀναιρεῖν 302
 τοῦ μὴ τοῦτο ποιεῖν. καὶ ὁ Ἡρακλέων μέντοι γε ώς ἀ-
 πλούστερον εἰρημένου τοῦ· Μή τι ἀποκτενεῖ ἑαυτὸν; φησὶν 25
 ὅτι πονηρῶς διαλογίζομενοι οἱ Ἰουδαῖοι ταῦτα ἔλεγον, καὶ
 μείζονας ἑαυτοὺς ἀποφαινόμενοι τοῦ σωτῆρος, καὶ ὑπολαμ-
 βάνοντες ὅτι αὐτοὶ μὲν ἀπελεύσονται πρὸς τὸν θεόν εἰς
 ἀνάπτανσιν αἰώνιον, ὁ δὲ σωτὴρ εἰς φθορὰν καὶ εἰς θάνατον
 ἑαυτὸν διαχειρισάμενος, ὅπου ἑαυτοὺς οὐκ ἐλογίζοντο ἀπελ- 30
 θεῖν. καὶ αὐταῖς λέξεσί φησιν ὅτι φοντο λέγειν τὸν σωτῆρα
 οἱ Ἰουδαῖοι ὅτι ἐγὼ ἐμαυτὸν διαχειρισάμενος εἰς φθορὰν

6 εὐσεβῶς

15 παρὰ] περὶ

9 δύνασθαι

21 κρείττονος

14 ἐσωμένου

μέλλω πορεύεσθαι, ὅπου ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν. οὐκ οἶδα
δὲ πῶς κατὰ τὸν εἰπόντα· Ἐγώ εἴμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου, καὶ ^{Jo viii 12}
τὰ ἔξῆς, ἦν λέγειν ὅτι ἐγὼ ἐμαντὸν διαχειρισάμενος εἰς
φθορὰν μέλλω πορεύεσθαι. ἐὰν δέ τις λέγῃ μὴ τὸν σωτῆρα
⁵ ταῦτα εἰρηκέναι, τοὺς δὲ Ἰουδαίους αὐτὸν ὑπονεοηκέναι, δῆλον
ὅτι ἐρεῖ τοὺς Ἰουδαίους πεφρονηκέναι περὶ αὐτοῦ ὅτι φθεί-
ρονται οἱ ἑαυτοὺς διαχειρισάμενοι καὶ οὐδὲν ἡττον ἐποίει.
ταῦτα πιστεύων φθαρήσεσθαι καὶ κολασθήσεσθαι· ὅπερ ἦν
κατὰ πάντα ἥλιθιον.

10 20. (5) Καὶ ἐλεγεν αἵτοῖς ‘Υμεῖς ἐκ τῶν κάτω ^{Jo viii 23}
ἐστὲ, ἐγὼ ἐκ τῶν ἄνω είμι· ύμεῖς ἐκ τοῦ κόσμου τούτου
ἐστὲ, ἐγὼ ωγκ είμι ἐκ τοῦ κόσμου τούτου. Καὶ ἐν τοῖς
ἄνωτέρῳ ἔλεγε τό· ‘Ο ὁν ἐκ τῆς γῆς ἐκ τῆς γῆς ἐστι καὶ ἐκ ^{Jo iii 31}
τῆς γῆς λαλεῖ· ὃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων
¹⁵ ἐστίν· ὃ ἐώρακε καὶ ἤκουσε τοῦτο μαρτυρεῖ· εἰ τοίνυν ὃ ὁν
ἐκ τῆς γῆς ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ, καὶ ὃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐρχόμενος
ὅ ἐώρακε καὶ ἤκουσε τοῦτο μαρτυρεῖ, ζητήσεις τοίνυν πότεροι
ποτε ταῦτόν ἐστι τὸ ἐκ τῆς γῆς εἶναι τῷ ἐκ τῶν κάτω εἶναι ἢ
ἕτερον. ἀμα δὲ παρατηρήσεις ὅτι κάκει οὐκ εἶπεν· ‘Ο ὁν ἐκ
20 τοῦ οὐρανοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐστι καὶ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λαλεῖ·
τάχα γὰρ ὃ σωτὴρ οὐκ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦν, μάλιστα καθὸ
πρωτότοκος πάσης κτίσεως ἦν. τὸ γάρ· Ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· ^{cf. Col i 15}
ὅ δεύτερος ἄνθρωπος ἦν ἐξ οὐρανοῦ, ως καὶ ὁ Παῦλος πού
φησιν· ‘Ο πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς χοϊκός· ὃ δεύτερος ἄν- ^{1 Co xv 47}
²⁵ θρωπος ἐξ οὐρανοῦ. καὶ ἐνθάδε δὲ ἐπιστήσεις πότερον ποτε
ταῦτὸ λέγει ἐν τῷ· ‘Υμεῖς ἐκ τῶν κάτω ἐστέ· καί· ‘Υμεῖς
ἐκ τούτου τοῦ κόσμου ἐστέ· ἢ ἕτερόν ἐστι τὸ εἶναι ἐκ τῆς γῆς
παρὰ τὸ εἶναι ἐκ τοῦ κόσμου τούτου. τὸ δὲ ὅμοιον ζητήσεις
καὶ ἐν τῷ· Ἐγὼ ἐκ τῶν ἄνω εἴμι· καί· Ἐγὼ οὐκ εἴμι ἐκ τοῦ
³⁰ κόσμου τούτου. ἄξιον γὰρ ἰδεῖν τί τὸ ἐκ τῶν ἄνω εἶναι καὶ
τί τὸ μὴ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου εἶναι. ὅρα τοίνυν εἰ μὴ ὃ
τὴν ἀπὸ ὑλῆς γένεσιν καὶ σωμάτων ἀνειληφὼς, τῷ καταλε-

λοιπέναι τὰ κρείττονα ἐκ τῆς γῆς ἔστιν· ὅστις ὅσον ἔστιν 303
 ἐκ τῆς γῆς ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ, ὑψηλότερόν τι μὴ δυνάμενος
 βλέπειν ή λέγειν· ὁ δὲ αὐτὸς καὶ ἐκ τῶν κάτω ἔστιν. ἀλλη
 μέντοι γε ἡ ἐπίνοια ἡ ἐκ τῶν κάτω καὶ τῆς γῆς. κάτω γὰρ
 ὥσπερ τόπῳ τινὶ νοεῖται οὕτως καὶ δόγμασι καὶ διανοίᾳ· 5
 καὶ πᾶς γε ὁ τοιοῦτος δόγμασι καὶ διανοίᾳ χρώμενος, ἄτινά
 ἔστιν ἐκ τῶν κάτω, ἐκ τῶν κάτω ἔστιν. ἀλλὰ καὶ ὁ δεικνύ-
 μενος κόσμος, ὑλικὸς γενόμενος, διὰ τοὺς δειθέντας τῆς
 ἐνύλου ζωῆς τόπους μὲν ἔχει διαφόρους, οἵτινες πάντες ὡς
 μὲν πρὸς τὰ ἄυλα καὶ τὰ ἀόρατα καὶ τὰ ἀσώματα κάτω εἰσὶν, 10
 οὐ τοσοῦτον τόπῳ ὅσον τῇ πρὸς τὰ ἀόρατα συγκρίσει.
 ὅσον δὲ ἐπὶ τῷ κόσμῳ τόποις κόσμου συνεξετάζεσθαι, εἴεν
 ἄν τινες τόποι οἱ κάτω, καὶ ἄλλοι ἄνω· τὰ μὲν γὰρ περίγεια
 κάτω ἔστι, τὰ δὲ οὐράνια ἄνω, ὡς κατὰ τοῦτο τὸν μὲν ἐκ τῶν
 κάτω πάντως εἶναι ἐκ τοῦ κόσμου τούτου, τὸν δὲ ἐκ τοῦ 15
 κόσμου τούτου μὴ πάντως εἶναι καὶ ἐκ τῶν κάτω. ὁ γὰρ
 πολίτης τῶν σωμάτων ὄρα εἰ ἔστι μέν πως ἐκ τοῦ κόσμου
 τούτου, οὐ μὴν ἐκ τῶν τοπικῶν κάτω. πλὴν καὶ αὐτὸς ὡς
 πρὸς σύγκρισιν τῶν νοητῶν ἐκ τῶν κάτω· καὶ γὰρ πᾶς ὁ τῶν
 βλεπομένων πολίτης καὶ παρερχομένων καὶ προσκαίρων ἐκ 20
 τῶν κάτω ἔστι, κανὸν ἐν συγκρίσει τόπων ἐκ τῶν ἀνωτάτω
 τυγχάνῃ. ἔξεστι μέντοι γε τὸν ἐκ τῶν κάτω καὶ ἐκ τοῦ
 κόσμου τούτου καὶ ἐκ τῆς γῆς μεταβαλεῖν, καὶ γενέσθαι ἐκ
 τῶν ἄνω καὶ μηκέτι ἐκ τοῦ κόσμου τούτου, καὶ ἄλλον ἐκ μὲν
 τοῦ κόσμου τούτου, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ δέ. φησὶ γοῦν τοῖς μα- 25
 cf. Jo xv 19 θηταῖς· Ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, κάγὼ ἔξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ
 κόσμου, καὶ οὐκέτι ἔστε ἐκ τοῦ κόσμου· εἰπερ γὰρ ἥλθεν ὁ
 cf. Lc xix 10 σωτὴρ ζητήσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλὸς, ἥλθε τοὺς κάτω
 καὶ πολιτογραφηθέντας ἐν τοῖς κάτω μεταστῆσαι ἐπὶ τὰ
 cf. Ephiv 9f. ἄνω. καὶ γὰρ εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς ὁ καταβὰς 30
 αὐτός ἔστι, διὰ τοὺς ἐν τοῖς κατωτάτω τῆς γῆς· ἀλλὰ καὶ
 ἀνέβη ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ὁδοποιῶν τοῖς βουλο-

μένοις καὶ γνησίως αὐτῷ μαθητευομένοις τὴν φέρουσαν ὁδὸν ἐπὶ τὰ ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, τοῦτ' ἔστιν ἐπὶ τὰ ἔξω σωμάτων.

21. Εἰ δὲ καὶ ποθεῖς μαθεῖν ἀπὸ τῆς γραφῆς τίς ἔστιν
 5 ὁ ἐκ τῶν κάτω καὶ τίς ἔστιν ὁ ἐκ τῶν ἄνω, ἀκουε· ἐπεὶ ὅπου cf. Mt vi 21
 ὁ θησαυρὸς ἐκάστου ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία ἔστιν· ἐάν τις θη- cf. Mt vi 19
 σαυρίζῃ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐξ αὐτοῦ τοῦ θησαυρίζειν ἐπὶ τῆς γῆς
 ἐκ τῶν κάτω γίνεται, ἐὰν δέ τις θησαυρίζει ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 γεννᾶται ἄνωθεν, καὶ ἀναλαμβάνει τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου· cf. Jo iii 3;
 304 ἀλλὰ καὶ ἄλλος διελθὼν πάντας τὸν οὐρανὸν ἐν τέλει¹ Co xv 49
 εὐρίσκεται μακαριωτάτῳ. εἴη δὲ ἄν καὶ τὰ ἑκατέρου ἔργα,
 οἷον εἶπα, ὥστε εἰπεῖν ἄν τὰ ἔργα τῆς σαρκὸς ποιεῖν τὸν ἐκ²² Gal v 19,
 τῶν κάτω, τὸν δὲ καρπὸν τοῦ πνεύματος τὸν ἐκ τῶν ἄνω, καὶ
 πάλιν τὴν πρὸς τὸν κόσμον τοῦτον ἀγάπην τὸν ἐκ τοῦ
 15 κόσμου τούτου· ἐπεὶ, κατὰ τὸν Ἰωάννην, ὁ ἔχων τὴν ἀγάπην cf. 1 Jo ii 15
 τοῦ θεοῦ, ἐκεῖνος οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου, ὃς δὲ οὐκ
 ἀγαπᾷ τὸν κόσμον οὐδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ λέγων· Ἐμοὶ Gal vi 14
 μη γένοιτο καυχᾶσθαι, εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ κυρίου μου
 Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι’ οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται κάγῳ κόσμῳ.
 20 καὶ χωρῶν τὸ ἀγαπᾶν κύριον τὸν θεὸν αὐτοῦ ἐξ ὅλης τῆς cf. Mt xxii
 καρδίας αὐτοῦ καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς αὐτοῦ καὶ ἐξ ὅλης τῆς^{37;} Deut vi 5
 διαινοίας αὐτοῦ, τῷ μὴ θλίβεσθαι τὴν τοιαύτην ἀγάπην ὑπὸ^{14 ff.}
 τῆς πρὸς τὸν κόσμον ἀγάπης καὶ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ ἀμήχανον
 γάρ συνυπάρχειν τὴν πρὸς τὸν κόσμον ἀγάπην τῇ πρὸς τὸν
 25 θεὸν ἀγάπη, ὡς ἀμήχανον συνυπάρχειν ἀλλήλοις φῶς καὶ cf. 2 Co vi
 σκότος, ἦ Χριστὸν καὶ τὸν Βελιαρ, ἦ τὸ ναὸν εἶναι τοῦ θεοῦ
 μετὰ τοῦ ναὸν τυγχάνειν εἰδώλων. ὡς διαφορᾶς μέντοι γε
 οὐσης τῶν κάτω πρὸς ἄλληλα, λέγεται ὑπερθετικῶς τό·
 *Ἐθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ· καὶ τό· Εἰς τὰ κατώτατα Ps lxxxvii
 30 τῆς γῆς ὁ καταβάς, οὖτός ἔστι καὶ ὁ ἀναβάς· διόπερ^{(lxxxviii) 7} cf. Eph iv 9 f.
 ἐνώπιον τοῦ χριστοῦ προπεσοῦνται μὲν πάντες οἱ κατα- cf. Ps xxi
 βαίνοντες εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς, εἰς ἄδου, ἐπεὶ^{(xxii) 30}

Ps vi 6 ἀληθὲς τό· Οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου, ἐν δὲ τῷ ἥδῃ τίς ἔξομολογήσεται σοι; ἐὰν δέ τις ἀνθυποφέρῃ τὸ καταβαίνειν αὐτὸν εἰς τὰ κατώτερα τῆς γῆς, ἐπιτηρήσεις ὅτι ἐπὶ τῶν καταβαινόντων εἰς γῆν εἴρηται τὸ Προπεσοῦντας

cf. Phil ii 10 ὑποπιπτόντων γὰρ τῷ χριστῷ <καὶ> γόνυ καμπτόντων ἐν τῷ 5 ὄνόματι Ἰησοῦ, τινὲς μὲν πρότερον τινὲς δὲ ὕστερον προπε-
σοῦνται αὐτῷ. καὶ τάχα οἱ ἐπὶ γῆς προπεσοῦνται καὶ πρὸ
ἔτέρων ὑποτάσσονται· χειρόνων γὰρ τὸ ὕστερον ὑποτάσσε-
σθαι, διὸ καὶ ἔσχατος ἔχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος.

1 Co xv 26

22. Μετὰ ταῦτα ζητήσεις εἰ ὥσπερ ἔστι τῶν κάτω 10 διαφορὰ διὰ τὸ λέγεσθαι τι κατωτάτῳ, οὗτως καὶ τῶν ἄνω διαφορὰ, μάλιστα ἐπεὶ κληρονομίᾳ ἔστι βασιλείας οὐρανῶν, πάντων κληρονομουμένων οὐρανῶν ὄντων ἄνω, ἀλλ' οὐχ ὅμοιώς ἔχοντων τὸ εἶναι ἄνω. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῆς νοητῆς καταβάσεως τῆς ψυχῆς διὰ τὴν κακίαν καὶ τὰ μοχθηρὰ 15 δόγματα καὶ νοητῆς ἀναβάσεως αὐτῆς ἐπιστήσας, οὐχ ἀπλῶς 305 εὑρήσεις διαφοράν· ἐπιπλείον <δὲ> νοητῶς καταβαινουσῶν νοήσεις.- ἀμα δὲ ὅρα εἰ μὴ μυστικώτερον καὶ οὐ τοπικῶς Eph iv 10 περὶ τῆς Ἰησοῦ ψυχῆς ἀκούσεις τό· Ἀναβὰς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν η̄ γὰρ νοητὴ ἀνάβασις ἐκείνης τῆς ψυχῆς 20 ὑπερπεπήδηκε καὶ πάντας τοὺς οὐρανοὺς καὶ, ὡς ἔστιν εἰπεῖν, ἥδη ἔφθασε πρὸς αὐτὸν τὸν θεόν. πλὴν ἔστι τις καὶ ἔτερος παρὰ τὸν δεικνύμενον καὶ αἰσθητὸν κόσμον τὸν συνεστῶτα cf. 2 Co iv 18 ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς η̄ οὐρανῶν καὶ γῆς κόσμος, ἐν φ̄ ἔστι τὰ μὴ βλεπόμενα· καὶ ὅλον τοῦτο κόσμος ἀόρατος, κόσμος οὐ 25 βλεπόμενος, καὶ νοητὸς κόσμος, οὐ τῇ θέᾳ καὶ τῷ κάλλει cf. Mt v 8 ἐνόψονται οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, προεντρεπιζόμενοι διὰ τοῦ ἐνορᾶν αὐτῷ ἐπὶ τὸ μετελθεῖν, ὥστ' ἀν καὶ αὐτὸν ὅραν, ὡς ὅρασθαι πέφυκεν ὁ θεός, τὸν θεόν. ζητήσεις δὲ εἰ κατά τι cf. Col i 15 τῶν σημανομένων δύναται ὁ πρωτότοκος πάσης κτίσεως 30 cf. Eph iii 10 εἶναι κόσμος, καὶ μάλιστα καθ' ὃ σοφίᾳ ἔστιν η̄ πολυποίκι- λος· τῷ γὰρ εἶναι παντὸς οὐτινοσοῦν τοὺς λόγους, καθ' οὖς

γεγένηται πάντα τὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἐν σοφίᾳ πεποιημένα, ὡς
 φησιν ὁ προφήτης· Πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐν αὐτῷ, εἶτα Ps ciii (civ)
 ἀν καὶ αὐτὸς κόσμος, τοσούτῳ ποικιλώτερος τοῦ αἰσθητοῦ²⁴
 κόσμου καὶ διαφέρων ὅσῳ διαφέρει γυμνὸς πάστης ὑλης τοῦ
 ὅλου κόσμου λόγος τοῦ ἐνύλου κόσμου, οὐκ ἀπὸ τῆς ὑλης
 ἀλλὰ ἀπὸ τῆς μετοχῆς τοῦ λόγου καὶ τῆς σοφίας τῶν
 κοσμούντων τὴν ὑλην κεκοσμημένουν. καὶ ὅρα εἰ δύναται
 ὁ λέγων· Οὐκ εἴμι ἔγω ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· η ψυχὴ εἶναι Jo viii 23
 τοῦ Ἰησοῦ ἐμπολιτευομένη τῷ ὅλῳ κόσμῳ ἐκείνῳ καὶ πάντα
 τοῦ αὐτὸν ἐμπεριερχομένη, καὶ χειραγωγοῦσα ἐπ' αὐτὸν τοὺς
 μαθητευομένους. οὐδὲν ἔχει ἐκεῖνος ὁ κόσμος κάτω, ὡς
 οὐδὲ οὗτος, ὡς πρὸς τὸ ἀκριβὲς ἔξετάζοντι, ἄνω. πῶς γάρ
 δύναται ἔχειν τι ὁ κόσμος οὗτος ἄνω, οὐ η κτίσις καταβολή
 ἐστιν; οὐ γάρ ὡς ἔτυχεν ἀκουστέον τοῦ· Πρὸς καταβολῆς Jo xvii 24
 κόσμου· ἐπίτηδες διὰ τοιαύτην ἐπίνοιαν πλασάντων ὄνομα
 τῶν ἀγίων τὸ τῆς καταβολῆς. καίτοι γε ἐδύναντο λέγειν
 πρὸς κτίσεως κόσμου, καὶ μὴ χρήσασθαι τῷ τῆς καταβολῆς
 ὀνόματι. ὅλος οὖν ὁ κόσμος καὶ τὰ ἐν αὐτῷ ἐν καταβολῇ
 306 ἐστιν· ἔξω δὲ καταβολῆς κόσμου παντὸς γίνονται οἱ τοῦ
 Ἰησοῦ γνήσιοι μαθηταὶ, οὓς ἐξελέξατο ἐκ τοῦ κόσμου, ἵνα cf. Jo xv 19
 μηκέτι ὥσιν ἐκ τοῦ κόσμου, αἱροντες τὸν σταυρὸν ἑαυτῶν cf. Mc viii 34
 καὶ ἀκολουθοῦντες αὐτῷ.

23. (6) Εἰπον οὖν γάρ ὅτι ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς Jo viii 24
 ἀμαρτίαις γάρ τοι μὴ πιστεύγητε ὅτι ἐγώ εἰμι,
 25 ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἀμαρτίαις γάρ τοι. Πότε εἰπεν αὐτοῖς·
 Ἐποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν· η ὅτε ἔφασκε· Ζητήσετε Jo viii 21
 με, καὶ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν ἀποθανεῖσθε; τί δὲ τὸ αἴτιον
 τοῦ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῶν ἀποθνήσκειν ἀνθρώπους, η τὸ
 μὴ πιστεύειν ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ χριστός; αὐτὸς γάρ φησιν· cf. 1 Jo v 1
 30 Ἐὰν μὴ πιστεύσῃς ὅτι ἔγω εἴμι, ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἀμαρ-
 τίαις ὑμῶν. εἰ δὲ ὁ μὴ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ὁ χριστός
 ἐστιν ἀποθανεῖται ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ἑαυτοῦ, δῆλον ὅτι ὁ μὴ

ἀποθνήσκων ἐν ταῖς ἀμαρτίαις αὐτοῦ πεπίστευκε τῷ χριστῷ, ὁ δὲ ἀποθνήσκων ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ἔαυτοῦ, κανένα λέγη πιστεύειν τῷ χριστῷ, ὡς πρὸς τὸ ἀληθὲς οὐ πεπίστευκεν

cf. Jac ii 17 f. αὐτῷ· ἕὰν δὲ λέγηται μὲν πίστις, χωρὶς δὲ ἔργων τυγχάνῃ, νεκρά ἐστιν η̄ τοιαύτη, ὡς ἐν τῇ φερομένῃ Ἰακώβου ἐπιστολῇ 5 ἀνέγνωμεν. τίς οὖν ἄρα ἐστὶν ὁ πιστεύων η̄ ὁ πεπονθὼς ἐκ

τοῦ διακεῖσθαι κατὰ τὸν λόγον καὶ συμπεφυκέναι αὐτῷ τὸ μὴ ἐμπεσεῖσθαι ἀν., δσον μὲν ἐπὶ τούτοις τοῖς ῥητοῖς, εἰς τὰ

cf. 1 Jo v 16 λεγόμενα πρὸς θάνατον εἶναι ἀμαρτήματα; δσον δὲ ἐπὶ τῷ· Πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ὁ χριστός ἐστιν ἐκ τοῦ θεοῦ 10 γεγένηται· οὐχ ἀμαρτάνει καὶ πρὸς ὃ τι δηποτοῦν τῶν παρὰ τὸν ὄρθδον γινομένων λόγον· ἔτι δὲ μᾶλλον νοήσεις τί ἐστιν·

Jo viii 24 Ἐὰν γὰρ μὴ πιστεύητε ὅτι ἔγγι είμι, ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν· ἀ̄ ἐστιν ὁ πρωτότοκος πάσης κτίσεως ἀναλογιζόμενος. οἷον ὁ πιστεύων τί ἐστιν η̄ δικαιοσύνη οὐκ ἀν 15 ἀδικήσαι, καὶ διὰ τὸ τεθεωρηκέναι η̄ τις ἐστὶν η̄ σοφία, πεπιστευκὼς εἰς τὴν σοφίαν οὐκ ἀν τι μωρὸν λέγοι η̄ πράττοι, ἐπεὶ ὁ πιστεύσας τῷ ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θεὸν λόγῳ 20 ἐν τῷ κατανενοκέναι αὐτὸν οὐδὲν ἀλόγως ποιήσαι. πρὸς τούτοις ὁ πιστεύων ὅτι Αὔτος ἐστιν η̄ εἰρήνη η̄ μῶν, οὐκ ἀν 25 τι πολέμου καὶ στάσεως ἐνεργοίη. ἀλλὰ καὶ εἴπερ Χριστός ἐστιν οὐ μόνον θεοῦ σοφία, ἀλλὰ καὶ θεοῦ δύναμις, ὁ πιστεύων αὐτῷ καθ' ὃ δύναμις ἐστιν οὐκ ἀν εἴη περὶ τὰ καλὰ ἀδύνατος. ἀναγκαίως δὲ ὑπονοοῦντες αὐτὸν ὑπομονὴν καὶ

cf. Jo i 1 ισχὺν διὰ τό· Καὶ νῦν τίς η̄ ὑπομονή μου; οὐχὶ ὁ κύριος; 25 καὶ τό· Ἰσχύς μου· καὶ τό· Ὑπόστασίς μου ὁ κύριος· φήσομεν ὅτι εἰ ἐνδιδόμεν πρὸς πόνους, οὐ πιστεύομεν αὐτῷ καὶ καθ' ὃ ἐστιν ὑπομονὴ, καὶ εἰ ἀσθενοῦμεν, οὐ πεπιστεύ- 307 καμεν αὐτῷ καθ' ὃ ἐστιν ισχύς. ἕὰν δὲ ἀναλεγόμενος τὰς λοιπὰς ἐπινοίας τοῦ χριστοῦ, οὐ χαλεπῶς ἐκ τῶν εἰρημένων 30 εὑρήσεις τύνα τρόπον ὁ μὴ πιστεύων τῷ χριστῷ ἀποθανεῖται ἐν ταῖς ἀμαρτίαις αὐτοῦ· γινόμενος γὰρ ἐν τοῖς ἐναντίοις τῇ ἐπινοίᾳ ὧν ἐστιν ὁ χριστὸς, ἐν αὐταῖς ἀποθνήσκει ταῖς

Eph ii 14 ἀμαρτίαις.

cf. 1 Co i 24

Ps xxxviii (xxxix)⁸ 8
Ps cxvii (cxviii)¹⁴

24. (7) Ἐλεγον οὖν αγτῷ Σὺ τίς εἶ; Ἀκόλουθον Jo viii 25
 ἦν τοὺς ἀκρωμένους μετὰ πολλῆς ἔξουσίας ἀπαγγελλομένων
 ὑπὸ τοῦ κυρίου πυνθάνεσθαι, τίς εἶη ὁ ταῦτα λέγων· ἐνέφαιε
 γὰρ τὸ εἶναι ἀνθρώπου μεῖζον καὶ θειοτέρα τις φύσις τυγ-
 5 χάνειν ὁ σωτὴρ φάσκων ὅτι Ἐὰν μὴ πιστεύητε ὅτι ἐγώ εἰμι, Jo viii 24
 ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν. τὸ οὖν Σὺ τίς εἶ; cf. Jo i 19 f.
 οίονεὶ αἰτούντων ἦν ἀπόκρισιν, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ χριστός· ἦ·
 Ἐγώ εἰμι ὁ προφήτης· ἦ· Ἐγώ εἰμι Ἡλίας· ἦ τάχα· Ἐγώ
 εἰμι ἄγγελος θεοῦ· οὐκ ἀν γὰρ μὴ ἐν τι τούτων ἦ καὶ
 10 παραπλήσιον αὐτοῖς τυγχάνων προεφέρετο γνησίους λόγους
 τηλικούτους.

9 ἦ] ἦν

ΤΟΜΟΣ Κ'.

1. Εἰκοστὸν ὑπαγορεύοντες εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην εὐ-
αγγέλιον τόμον, φιλοθεώτατε καὶ φιλομαθέστατε ἐν κυρίῳ
Ἀμβρόσιε, εὐχόμεθα ἐκ τοῦ πληρώματος τοῦ νιοῦ τοῦ θεοῦ,
εἰς ὃν εὐδόκησε πᾶν τὸ πλήρωμα κατοικῆσαι, λαβεῖν
νοήματα πλήρη καὶ, ὡν' οὕτως εἴπω, ναστὰ καὶ μηδὲν ἔχοντα ⁵
διάκενον, <ἴνα> τὸ εὐαγγέλιον κατὰ <τὰ> ἔξεταξόμενα ήμīν
ἀποκαλυφθῆ, καὶ μήτε παραλειπόντων τι ήμῶν τῶν δεόντων
ἔξετάξεσθαι καὶ ὑπομνηματικοῦς γράμμασι πιστεύεσθαι, μήτε
ώς οὐ χρὴ πλεοναζόντων, μήτε παρεκδεχομένων τὸν τοῦ
σωτῆρος ήμῶν Ἰησοῦν νοῦν. Θεὸς οὖν ήμῶν πέμψαι αὐτὸν ¹⁰
τὸν λόγον, ἑαυτὸν ἐμφανίζοντα, ἵνα τοῦ βάθους αὐτοῦ,
δωρουμένου τοῦ πατρὸς, θεαταὶ γενώμεθα.

Jo viii 37 2. Οἶδα ὅτι σπέρμα Ἀβραάμ ἔστε ἀλλὰ ζητεῖτε με 308
ἀποκτεῖναι, ὅτι ὁ λόγος ὁ ἐμὸς οὐχ χωρεῖ ἐν ὑμῖν. Δόξει
μάχην περιέχειν τοῖς μὴ κατανοοῦσι τὰ σημαινόμενα ἀπὸ ¹⁵
τῆς σπέρμα φωνῆς καὶ τῆς τέκνου τό· Οἶδα ὅτι σπέρμα
Ἀβραάμ ἔστε· πρὸς τὸ εὐθέως ἐπενεχθησόμενον καὶ πρὸς
τοὺς αὐτοὺς λεγόμενον· Εἰ τέκνα τοῦ Ἀβραάμ ἔστε, τὰ ἔργα
τοῦ Ἀβραὰμ ποιεῦτε. ἵν' οὖν ταῦτα θεωρηθῆ, ἰδωμεν πρῶ-
τον σωματικῶς σπέρματος καὶ τέκνου διαφοράν. καὶ σαφές ²⁰
γε ὅτι τὸ μὲν σπέρμα τινὸς ἔχει τοὺς λόγους τοῦ σπείροντος
ἐν ἑαυτῷ, ἔτι ήσυχάζοντας καὶ ἀποκειμένους· τὸ δὲ τέκνου,
μεταβάλλοντος τοῦ σπέρματος καὶ ἔργασαμένου τὴν περικε-

μένην αὐτῷ ὥλην ἀπὸ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν ἐπισυναγομένων τροφῶν, μορφωθὲν καὶ εἰς γένεσιν εὐτρεπισθὲν ὑφίσταται· καὶ εἴ τι μέρος ἔστι κυρίως τέκνου τινὸς, ὡς πρὸς τὰ σωματικὰ, ἐκ σπέρματος ὑπέστη, εἰ δέ τί ἔστι σπέρμα, οὐ πάντως 5 τέκνου γίνεται. τούτων δὲ ἡμῖν προδιαληφθέντων, εἰ μὲν σωματικῶς ἔχρην νοεῖν τό· Οἶδα ὅτι σπέρμα Ἀβραὰμ ἔστε¹ Jo viii 37 ἔδοξεν ἀν πάντως ἀκολουθεῖν τὸ καὶ τέκνα εἶναι τοῦ Ἀβραὰμ πρὸς οὓς ὁ λόγος, συγχωρουμένου ὅτι ἔτι σπέρμα ἔστι τὸ τέκνου, καὶ οὐ κατὰ τὸ ἀκριβὲς δδομένου. ἐπεὶ δὲ ἀπὸ 10 ἥθους κρίνεται καὶ ἔργων τὰ τέκνα τοῦ Ἀβραὰμ, μήποτε ἀπό τινων σπερματικῶν λόγων, συγκαταβαλλομένων τισὶν, ὡς οἷμαι, ψυχᾶις, δεῖ χαρακτηρίζειν τοὺς ὄντας σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ. καὶ εἴπερ, ὡς κατὰ τὸ σωματικὸν, οὐ πάντες ἀνθρώποι σπέρμα εἰσὶ τοῦ Ἀβραὰμ, οὕτω κατὰ τὰ νῦν 15 ἀριθμόμενα περὶ τοῦ τίνες εἰσὶ σπέρμα τοῦ Ἀβραὰμ, δῆλον ὅτι οὐ πάντες ἀνθρώποι μετὰ πάντη σπερματικῶν λόγων, τῶν ἐγκατασπαρέντων αὐτῶν ταῖς ψυχαῖς, τῷ βίψι τῶν ἀνθρώπων ἐπιδεδημήκασι. τὴν δὲ τούτων αἰτίαν κατὰ μεγάλας κρίσεις καὶ δυσδιγήγητους, θεωρουμένας ὑπὸ τῶν cf. Sap Sol xviii 1 εἰληφότων τὸν Χριστοῦ νοῦν, ἵνα ἰδωσι τὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ cf. 1 Co ii 16, 12 χαρισθέντα αὐτοῖς, δλίγοις ἔστι δυνατὸν καταλαβεῖν, τοῖς ἐπιμελέστερον τὰ πρὸ γενέσεως καὶ τὰ ἐν γενέσει περὶ ἕκαστου διειληφόσι· καὶ ἐπεὶ ταράξαι ἄν τινα τὰ τοιαῦτα, 309 συνθέντα μὲν ταῦτα μὴ ἀκριβοῦντα δὲ, κινδύνῳ παραβαλοῦ- 25 μεν ἑαυτοὺς τῷ περὶ τῶν τοιούτων, ἔνθα τὸ λέγειν καὶ ἀναπτύσσειν τὰ τοιαῦτά ἔστιν ἐπισφαλὲς, καὶ ἀληθεύεται· καὶ ἐπισφαλὲς διὰ τὸ δεῖν τὸν οἰκονόμον τῶν τοῦ θεοῦ μυστηρίων cf. 1 Co iv 1 καὶ τὸν καιρὸν ζητεῖν τῆς προσαγωγῆς τῶν τοιούτων δογμάτων, μὴ βλάπτοντα τὸν ἀκούοντα, καὶ τὸ μέτρον περιαθρεῖν 30 τοῦ ἐλλείποντος ἢ πλεονάζοντος, καὶ ὁ καιρὸς τηρῆται, παρὰ τὸν ὅρθὸν λόγον γινομένου, καὶ ἐπιμελέστερον ἐξετάζειν

10 ἥθους] corr.

17 post τῶν 10] ins. αὐτῶν

22 πρὸ] προπρό

29 βλάπτοντ

πότερον σύνδουλοί είσιν οἱ παραδίδοται τὰ τοιαῦτα, ἢ δοῦλοι
ἄλλου τινὸς παρὰ τὸν κύριον τῶν κυριευόντων. ὅτι δὲ δεῖ
πάντα ταῦτα ἔξετάζειν τὸν οἰκονόμον τῶν μυστηρίων τοῦ
θεοῦ παρίστησιν ἡ φάσκουσα λέξις.¹⁰ Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς
καὶ φρόνιμος οἰκονόμος, ὃν καταστήσει ὁ κύριος ἐπὶ τῆς
οἰκετίας αὐτοῦ, τοῦ διδόναι ἐν καιρῷ τὸ σιτομέτριον τοῖς
συνδούλοις ἑαυτοῦ; οὐ πάντες οὖν εἰσιν ἀνθρώποι σπέρμα
τοῦ Ἀβραάμ· οὐδὲ γάρ ἔχουσι τοὺς λόγους συγκατεσπαρ-
μένους αὐτῶν ταῖς ψυχαῖς, δυναμένους, εἰ γεωργηθεῖεν,
ποιῆσαι τέκνα τοῦ Ἀβραάμ.

10

3. Καὶ ζητήσαι τις ἀν πρὸς ταῦτα φάσκων ὅτι δύναται
μὲν ψεκτὸς εἶναι ὁ γενόμενος σπέρμα τοῦ Ἀβραὰμ, εἰ μὴ
καὶ τέκνον αὐτοῦ γένοιτο· πῶς δὲ ἀν εὐλόγως μεμφθείη μὴ
ποιῶν τὰ ἔργα τοῦ Ἀβραὰμ ὁ μηδὲ τὴν ἀρχὴν ἔχων τὸ
εἶναι σπέρμα τοῦ Ἀβραὰμ, ἀφ' οὗ ἔρχεται τὸ γενέσθαι
τέκνα τῷ Ἀβραάμ; ἔροῦμεν δὲ πρὸς ταῦτα ὡσπερεὶ ἐπι-
βάθρᾳ χρησάμενοι τῇ ἱστορίᾳ, καὶ τὰ ἔχνη τῆς κατὰ τὸν
τόπον ἀληθείας ζητοῦντες ἐν τοῖς γράμμασιν, ὅτι εἰ μὲν
μὴ ὥν τις τέκνον τοῦ Ἀβραὰμ οὐδενὸς δικαίου σπέρμα ἦν,
καὶ ἀνέγκλητος ἐτύγχανε τῶν ἀμαρτωλῶν τις, μηδεμίαν
ἔχων ἀπὸ σπερμάτων ἀφορμὴν τοῦ καλοῦ· νυνὶ δὲ ὡσπερ
ἐπὶ τῶν σωμάτων ὁ μὲν τίς ἔστι πλειόνων δικαίων σπέρμα,
ἐπερος δὲ ὀλιγωτέρων, ὡς δῆλον ἔσται ἐκ τῆς παραθέσεως
τῶν λεχθησομένων, οὕτως καὶ ἐπὶ τῶν τῆς ἀναγωγῆς τὸ
ἀνάλογον ἔσται λέγειν. Ἀβραὰμ εἰκοστὸς γεγένηται ἀπὸ
τοῦ πρωτοπλάστου· δέκα γὰρ γενεὰὶ ἀπὸ Ἀδὰμ ἐπὶ Νῶε,²¹
καὶ δέκα ἀπὸ Νῶε ἐπὶ Ἀβραάμ· καὶ τοῦ Ἀβραὰμ γεγόνασιν

cf. Ge xi 26
ἀδελφοὶ Ναχὼρ καὶ Ἀρράμ· οἱ γὰρ τρεῖς ἦσαν νεῖοι Θάρα.
Ναχὼρ μὲν οὖν καὶ Ἀρρὰμ οὐκ ἦσαν σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ·
ἀλλ' οὐδὲ αὐτὸς Ἀβραὰμ σπέρμα ἦν τοῦ Ἀβραάμ. Ἔσται
δὲ σπέρμα οἱ τρεῖς δικαίων μὲν, ὡς, ζητουμένων ἔτι τῶν κατὰ
τὸν Ἀδὰμ ἐν τίσιν ἀριθμητέον αὐτὸν, τοῦ Σὴθ, ὃν ἔξαν-
τηστησεν ὁ θεὸς ἀντὶ τοῦ Ἀβελ· καὶ τοῦ Ἐνὼς, ὃς ἦλπισεν
ἐπικαλεῖσθαι τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ· καὶ τοῦ Ἐνὼχ, ὃς ·

cf. Ge v 25

Ge iv 26

εὐηρέστησε τῷ θεῷ, μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Μαθουσάλα, ^{Ge v 22} ἔτη διακόσια· καὶ τοῦ Νῶε, περὶ οὗ εἴρηται ὅτι Ἀνθρωπος ^{Ge vi 9} δίκαιος, τέλειος ἐν τῇ γενεᾷ αὐτοῦ· τῷ θεῷ εὐηρέστησε Νῶε· καὶ τοῦ Σήμ, οὗ κύριος ὁ θεὸς πρώτου φαίνεται ἐν τῇ ⁵ γενέσει κεχρηματικέναι θεὸς, ὅπερ σαφές ἐστιν ἐκ τοῦ· Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ Σήμ. τῶν δὲ λοιπῶν παρὰ ^{Ge ix 26} τούτους οὗτοι ἡσαν οἱ τρεῖς τοῦ Θάρα νιοὶ σπέρμα. ὅπερ οὖν εἴπομεν περὶ τοῦ σπέρματος τοῦ Ἀβραὰμ, τοῦτο νοητέον περὶ τοῦ σπέρματος τοῦ Σήμ καὶ Νῶε καὶ τῶν ¹⁰ ἀνωτέρω δικαίων, ὃν τὰς ἴδιότητας σπερματικῶς δοκοῦντι κοινῇ ἀνειληφέναι εἰς γένεσιν ἐρχόμενοι Ἀβραὰμ καὶ Ναχὼρ καὶ Ἀρράμ· ἀλλ' ὁ μὲν Ἀβραὰμ γεγεωργηκέναι οὓς εἶχεν ἐν ἑαυτῷ σπερματικὸς λόγους πάντων τῶν πρὸ αὐτοῦ δικαίων, καὶ τούτοις προστέθεικεν ἄγιαν ἰδίαν ποιότητα, τὴν ¹⁵ κατὰ τὸ ἕδιον αὐτοῦ σπέρμα, οὐν ἐδύναντο μετέχειν οἱ μετ' αὐτὸν καλούμενοι σπέρμα Ἀβραάμ· ὁ δὲ Ἀρράμ ἐπὶ ἐλάχιστον ἑαυτοῦ ἐπιμέλειαν πεποιῆσθαι καὶ τῶν πατρικῶν ἐν ἑαυτῷ σπερμάτων, ὅθεν δεδύνηται προβαλεῖν πνέοντα κάνναν ἐπὶ ποσὸν τῆς σωτηρίας τὸν Λώθ. ὁ δὲ Ναχὼρ ἀμφοτέρων ³¹¹ τῶν ἀδελφῶν ἐλάττων γεγονέναι. ἔξεστι τοίνυν μὴ ὅντα σπέρμα τοῦ Ἀβραὰμ, τῷ πάντως διὰ τὴν κατὰ τὸν κατακλυσμὸν ἱστορίαν ἀπὸ Νῶε τοῦ ἔξῆς γεγονέναι, εἶναι σπέρμα Νῶε· εἰ δὲ τοῦτο, καὶ σπέρμα Ἐνὼχ, πάντως δὲ καὶ σπέρμα Ἐνὼς καὶ Σήθ· ἀδηλον δ' ήμῦν ἐπὶ τῶν πολλῶν κατωτέρω τοῦ Νῶε, τίς σπέρμα τοῦ Σήμ καὶ τίς τοῦ Χάμ καὶ τίς τοῦ Ἰάφεθ καὶ τῶν ἔτι κατωτέρω· πλὴν οὐκ ἔστι τις μηδαμῶς μετέχων σπέρματος δικαίων. ἐφίστημι δὲ μήποτε δυνατὸν ἔχοντα τὰς ἀφορμὰς ἂς εἶχεν ὁ Ἀβραὰμ ἐκ τῶν προτέρων σπερμάτων γενέσθαι τὸν μὴ ὅντα σπέρμα τοῦ ²⁵ Ἀβραὰμ τοιοῦτον, ὥστε αὐτὸν οὐκ ὅντα ἀπὸ τοῦ Ἀβραὰμ ἐξομοιωθῆναι τῷ Ἀβραάμ. ὡς γὰρ Ἀβραὰμ, οὐκ ἐκ σπέρματος Ἀβραὰμ τυγχάνων ἀλλὰ τῶν προειρημένων,

γέγονεν Ἀβραὰμ, οὗτα δυνατόν τινα τὰ κρείττονα τῶν ἐν αὐτῷ συγκατασπαρέντων γεωργήσαντα γενέσθαι ἄλλον Ἀβραὰμ, οὐ πάντως ἐκ σπέρματος Ἀβραὰμ ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ἰκανὸν σπείρειν ὡς Ἀβραάμ.

4. "Ολων δὲ τούτων ἀκούωμεν ἀναφέροντες τὰ λεγό-⁵
μενα οὐκ ἐπὶ σώματα καὶ ἀνθρώπους, ἀλλ' ἐπὶ τινα νοητὰ
καὶ λόγους πλείονας ἢ ἐλάττονας, ὃν μετέχουσι διαφόρως
οἱ κατιόντες εἰς γένεσιν ἢ εἰσιόντες, καὶ τάχα δέ πως καὶ
ἀνιόντες. ἐπιστήσεις δὲ εἰ δύναται ἐπὶ τὰ τοιαῦτα σπέρ-¹⁰
ματα ἥδη καὶ τῶν εἰς ἑαυτὸὺς λαμβανόντων αὐτὰ ἵδια
δυνομαζόμενα ἀναφέρεσθαι τό· Πορευόμενοι ἐπορεύοντο καὶ
ἔκλαιον, αἴροντες τὰ σπέρματα αὐτῶν· εἴ τις γὰρ δύναται,¹⁵
τὴν μετὰ κλαυθμοῦ πορείαν τινῶν ψυχῶν εἰς γένεσιν
ἐρχομένων κατανοησάτω, φερουσῶν τὰ σπέρματα ἥτοι
πλειόνων δικαίων ἢ διλιγοτέρων καὶ ἀδίκων δμοίως. καὶ ²⁰
ἐννοείτω θεωρῶν ὡσπερεὶ γεωργοὺς ἀγωνιῶντας περὶ ὧν
ἔχουσι σπερμάτων, πῶς τάδε μὲν γεωργήσωσι, λέγω δὲ
τὰ διαφέροντα, τάδε δὲ μὴ σπείρωσιν, εἴγε ἔρχονται καὶ
μετὰ χειρόνων σπερμάτων. ποῖον γὰρ εἰκὸς κλαυθμὸν
κλαίειν τούτους περὶ ὧν φησιν ὁ λόγος· Πορευόμενοι ²⁵
ἐπορεύοντο καὶ ᔁklαιον, αἴροντες τὰ σπέρματα αὐτῶν; καὶ
ἔλπις γε ὅγαθή ἔστιν ἐν τοῖς πορευομένοις καὶ κλαίουσι,
αἴρουσι τὰ σπέρματα ἑαυτῶν· οὗτοι γὰρ ὡς ἐπίπαν ἔρχο-³⁰
μενοι ηὔουσιν ἐν ἀγαλλιάσει, αἴροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.
τάχα δὲ ἔτεροι ἥλθον περὶ ὧν εἴποις ἄν· πορευόμενοι ³⁵
ἐπορεύοντο καὶ ἐγέλων, αἴροντες τὰ σπέρματα ἑαυτῶν· οἵ
ἀκολουθήσει τό· ἔρχόμενοι δὲ ηὔουσιν ἐν κλαυθμῷ, αἴροντες ⁴⁰
τὰ δράγματα ἑαυτῶν· περὶ ὧν εἴποις ἄν· Ἐγεννήθησαν ὡσεὶ³¹²
χόρτος δωμάτων, ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη· οὖν οὐκ
ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων, καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ
ὅ τὰ δράγματα συλλέγων. καὶ οὐκ εἴπαν οἱ παράγοντες
Εὐλογία κυρίου ἐφ' ὑμᾶς. καὶ ὅρα εἰ δύναται κατὰ τοῦτο

Ps cxxv
(cxxxvi) 6

Ps cxxviii
(cxxxix) 6 ff.

βαθύτερον καὶ μυστικώτερον λέγεσθαι ἀπὸ τοῦ σωτῆρος
 ἡμῶν τό· Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσονται· καὶ τό· Lc vi 21
 Οὐαὶ οἱ γελῶντες νῦν, ὅτι πειθήσετε καὶ κλαύσετε. ὅσῳ Lc vi 25
 μέντοι γε μεταγενεστέρων τίς ἔστι δικαίων σπέρμα, τοσούτῳ
 πλείονας φέρει δικαιοσύνης λόγους, ως διὰ τοῦτο μὲν γε-
 γράφθαι τό· Σπέρμα Ἀβραὰμ δούλοι αὐτοῦ, οὐοὶ Ἰακὼβ Ps civ (cv) 6
 ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ. διὰ τοῦτο δέ πως εἴναι καὶ τὸ περὶ τοῦ
 Ἰωάννου εἰρημένον· Μείζων ἐν γεννητοῖς γυναικῶν Ἰωάννου Lc vii 28
 τοῦ βαπτιστοῦ οὐδεὶς ἔστιν. ἐν τούτοις δὲ γενόμενος τοῖς
 τόποις πρόσχεις εἰ μὴ λόγον ἔχει τὸ ἀφανίζεσθαι τινα τῶν
 σπερμάτων ὑπὸ θεοῦ, ἵνα μὴ πλείονα τὰ κακὰ ἢ ἐπὶ τῆς
 γῆς, σπειρομένων τῶν μὴ ἔχόντων ἀφορμᾶς ἀπὸ κρειττόνων
 πρὸς τὸ γεωργῆσαι τὰ ἀπὸ διαφερόντων σπερμάτων· διὰ
 τοῦτο γὰρ κατακλυσμὸς γύνεται, ἵνα ἔξαφανισθῇ τὸ τοῦ
 15 Καίν σπέρμα, οὐκ ἀν δυνηθέντων τῶν ἀπ’ αὐτοῦ γενομένων
 ἔχειν τί γεωργήσωσιν, εἰ μὴ τὰ ἀπὸ τοῦ Ἀδὰμ μόνα. ὅτι
 δὲ ὁ κατακλυσμὸς ὑπὲρ τοῦ ἔξαφανισθῆναι τὸ σπέρμα τοῦ
 Καίν γεγένηται, παρίστησιν η ἐπιγεγραμμένη τοῦ Σολο-
 μῶντος σοφία διὰ τούτων· Ἀποστὰς δὲ ἀπ’ αὐτῆς ἄδικος ἐν Sap Sol x 3f.
 20 ὅργῃ αὐτοῦ, δῆλον δὲ ὅτι τῆς σοφίας, ἀδελφοκτόνοις συνα-
 πώλετο θυμοῖς· δι’ ὃν κατακλυζομένην γῆν πάλιν ἔσωσε
 σοφία, δι’ εὐτελοῦς ἔνδον τὸν δίκαιον κυβερνήσασα. τὸ
 αὐτὸ δέ μοι δοκεῖ παριστάνειν καὶ ὁ Σοδόμων ἔξαφανισμὸς
 καὶ τῆς γῆς αὐτῶν, ὃν ἔτι μαρτύριον τῆς πονηρίας καπνιζό-
 25 μένη καθέστηκε χέρσος, καὶ ἀτελέσιν ὥραις καρποφοροῦντα
 φυτά. καὶ ἀγαθοῦ γε θεοῦ ἔργον ἦν Σοδόμων ἔξαφανίσαι
 τὴν γῆν καὶ πᾶν ὅπερ ὑπελείπετο νοτίδος ἔηράναι ἀπ’ αὐτῆς,
 ἵνα μηκέτι γένηται ἄμπελος Σοδόμων, μήτε κληματὶς Γο- cf. Deu xxxii
 μόρρας, μηδὲ σταφυλὴ χολῆς, μηδὲ βότρυς πικρίας, μηδὲ 32 f.
 30 οἶνος, θυμὸς δρακόντων καὶ θυμὸς ἀσπίδων ἀνάτος. τὸ δὲ
 ὅμοιον ἔρεις καὶ περὶ τῶν Αἴγυπτίων, περὶ ὧν εἴρηται·
 Ἀπέκτεινεν ἐν χαλάζῃ τὴν ἄμπελον αὐτῶν, καὶ τὰς συκα- Ps Ixxvii
 (lxxviii) 47

μίνους αὐτῶν ἐν τῇ πάχνῃ· ἀγαθοῦ γὰρ θεοῦ ἀποκτείνειν ἀμπέλους Αἰγυπτίων καὶ συκαμίνους τῶν ἀσεβῶν. ταῦτα προκείμενα τῇ ἔξετάσει τοῦ περὶ σπερμάτων λόγου Ἀβραὰμ ἡ τινος τῶν δικαίων ημῖν εἴρηται, ὑπὲρ τοῦ φανῆναι πῶς 313 καὶ τίνα τρόπον εἴρηται τοῖς αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ σωτῆρος τό·⁵

Jo viii 37, 39 Ολδα ὅτι σπέρμα Ἀβραὰμ ἔστε· καὶ τό· Εἰ τέκνα τοῦ Ἀβραὰμ ἔστε, τὰ ἔργα τοῦ Ἀβραὰμ ποιεῖτε. περὶ μέντοι γε τέκνων Ἀβραὰμ τὰ ἔργα τοῦ Ἀβραὰμ ποιούντων, θεοῦ διδόντος, εὐκαιρότερον ἐροῦμεν, φθάσαντες ἐπὶ τὴν βάσανον ἐκείνης τῆς λέξεως.

10

5. "Εἶεστι τοίνυν σπέρμα τοῦ Ἀβραὰμ τυγχάνοντα γενέσθαι αὐτοῦ δι' ἐπιμελείας καὶ τέκνον. δυνατὸν δὲ καὶ ἔξ ἀμελείας καὶ ἀγεωργησίας ἀπολέσαι καὶ τὸ εἶναι αὐτοῦ σπέρμα. οὗτοι μέντοι γε ἔτι ἐλπίδων ησαν πρὸς οὓς ὁ λόγος, εἰδότος τοῦ Ἰησοῦ ὅτι σπέρμα ἔτι ησαν τοῦ Ἀβραὰμ 15 καὶ θεωροῦντος ὅτι οὐδέπω ἀπολωλέκευσαν τῷ δύνασθαι γενέσθαι τέκνα τοῦ Ἀβραὰμ· ώς γὰρ δυνατοῦ ὄντος τοῦ αὐτοὺς γενέσθαι τέκνα τοῦ Ἀβραὰμ πρὸς τῷ εἶναι αὐτοὺς σπέρμα, φησὶν αὐτοῖς· Εἰ τέκνα τοῦ Ἀβραὰμ ἔστε, τὰ ἔργα τοῦ Ἀβραὰμ ποιεῖτε. ώς δέ εἰσί τινες σπέρμα τοῦ 20

Jo viii 39

Hist Susann

56
Sap Sol xii
11

Ἀβραὰμ, οὕτως ἄλλοι, ώς ὁ Δανιήλ φησι· Σπέρμα Χαναὰν καὶ οὐκ Ἰούδα· καὶ ἄλλοι, ώς ή σοφίᾳ <φησίν> Σπέρμα κατηραμένον ἀπ' ἀρχῆς. καὶ εἰς ταῦτα δὲ φήσομεν ὅτι ὥσπερ κατὰ τὰ σωματικὰ ἀπὸ πολλῶν σπερμάτων προκύπτει μᾶλλον ἐνεργῆσαι δυνηθὲν ἔσθ' ὅτε ἐν τῶν σπερμάτων, οὕτως ἔστιν ἰδεῖν καὶ ἐπὶ τῶν πνευματικῶν σπερμάτων. δὲ λέγω ἔσται σαφὲς ἐκ τῶν λεχθησομένων· ἐπεὶ γὰρ ἔχει ἐν ἑαυτῷ προγονικούς τε καὶ συγγενικοὺς λόγους ὁ σπείρων, δὲ μὲν κρατεῖ ὁ αὐτοῦ λόγος, καὶ ἀποτίκτεται τὸ γεννώμενον τῷ σπείραντι ὅμοιον, δὲ δὲ ὁ λόγος τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ 30 σπείραντος, ἡ τοῦ πατρὸς τοῦ σπείραντος, ἡ τοῦ θείου τοῦ σπείραντος, ἐνίστε καὶ πάπτου τοῦ σπείραντος· παρ'

ὅς γίνονται οἱ ἀποτικτόμενοι ὅμοιοι τοῖσδε, ἢ τοῖσδε. ἔστι δὲ ἵδεν ἐπικρατοῦντα καὶ τὸν λόγον τῆς γυναικὸς, ἢ τοῦ πατρὸς τῆς γυναικὸς, ἢ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς, ἢ τοῦ πάππου αὐτῆς, κατὰ τοὺς ἐν ταῖς μίξεσι βρασμοὺς, ἀμα πάντων 5 σειομένων ἦς ἐπικρατήσῃ τις τῶν σπερματικῶν λόγων. ταῦτα δὴ μεταγέσθω ἐπὶ τὴν πεπληρωμένην ψυχὴν νοητῶν σπερμάτων, ἐληλυθότων ἀπό τινων ὀνομαζομένων πατέρων αὐτῆς, καὶ παρὰ τὸ πολυκίνητον ἢ εὐκίνητον τοῦ ἡγεμονικοῦ καὶ τὴν ἐπὶ τοιάσδε φαντασίας ἐπίστασιν προκυπτέτωσαν 10 οἵονεὶ σπερματικοὶ τινες τῶν πατέρων λόγοι· ὃν γεωργου-
314 μένων ἔσται τις τέκνον ὅδε μὲν τοῦ Ἀβραὰμ, δῆλον δ' ὅτι αὐτὸς ὃν καὶ τοῦ Νώε, ἄλλος δὲ τοῦ Νώε, οὐχ ὥστε δὲ εἶναι καὶ τοῦ Ἀβραὰμ, καὶ ἄλλος τοῦ Χαναᾶν, καὶ ἄλλος τινὸς τῶν δικαίων ἢ τῶν ἀδίκων. πλὴν οὐ μετὰ ὅμοίων καὶ τῶν 15 αὐτῶν ἐληλυθαμεν πάντες σπερμάτων, ἀλλ' οὐδὲ ἐλήλυθε τις κενὸς σωτηρίων καὶ ἀγίων σπερμάτων· εἰ μὴ ἄρα δυσωπήσαι τις ἡμᾶς, καὶ εἰς τοῦτο ἄμα παρατιθέμενος τὴν ἀπὸ τοῦ θεοῦ βοηθειαν, οὐκ ἀπογινώσκουσαν καὶ τοὺς κακίστους καὶ χωρὶς ἀρίστων σπερμάτων εἰσεληλυθότας εἰς τὸν βίον, καὶ δυσω-
20 πήσαι απὸ τοῦ· Δύναται ὁ θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων Mt iii 9
ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ. τὰ δὲ εἰρημένα πάντα περὶ σπέρματος Ἀβραὰμ καὶ τῶν ἀνάλογον τούτων ἔχοντων εὐλόγως ἀν παραδεξαίμεθα, εἴπερ παραδεξόμεθα οὐ κατὰ τὸ σωματικὸν εἰρῆσθαι τό· Οὐκ ἀπεστάλην εἰ μὴ εἰς τὰ Mt xv 24
25 πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ· καὶ τό· Οὐδὲ ἐν τῷ Lc vii 9
Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὑρον· καὶ ὅσα τούτοις εἴρηται παραπλησίως.

6. Ἐοίκασι δὲ οὗτοι πρὸς οὓς ὁ λόγος μὴ χωρεῖν τὸν λόγον, οὐ δυνάμενον εἰς αὐτοὺς δι' ὑπερβολὴν μεγέθους 30 ἵδίου τοῦ ὑπὲρ αὐτοὺς χωρεῖν, ἐπείπερ ἔτι ἥσαν σπέρμα τοῦ Ἀβραὰμ μόνον. εἰ δὲ πρὸς τῷ εἶναι σπέρμα τοῦ Ἀβραὰμ ἐγεώργησαν καὶ εἰς μέγεθος καὶ αὔξην τὸ σπέρμα τοῦ

Αβραὰμ ἐπεδεδώκει, ἐν τῷ μεγέθει καὶ τῇ αὐξῇ τοῦ σπέρματος τοῦ Ἀβραὰμ κεχωρήκει ἀνὸς τοῦ Ἰησοῦ λόγος. καὶ μέχρι γε τοῦ δεύτεροῦ φήσεις ὅτι ὁ λόγος οὐ χωρεῖ ἐν τοῖς μὴ προκόψασιν ἀπὸ τοῦ εἶναι σπέρμα τοῦ Ἀβραὰμ, μηδὲ ἐληλυθόσιν εἰς τὸ γενέσθαι αὐτοῦ τέκνα. οὗτοι δὲ καὶ ἀποκτεῖναι θέλουσι τὸν λόγον καὶ ώσπερεὶ συντρῆψαι αὐτὸν, τὸ μέγεθος μὴ χωροῦντες αὐτοῦ. καὶ ἀεί γε ἔστι θεωρεῖν τοὺς μὴ χωροῦντας τὸν λόγον, διὰ τὸ βραχύτερα αὐτοὺς εἶναι σκεύη, θέλοντας ἀποκτεῖναι τὴν ἐνότητα τοῦ μεγέθους τοῦ λόγου, ως δυναμένους χωρῆσαι μετὰ τὴν ἀναίρεσιν αὐτοῦ τὴν συντριβὴν αὐτοῦ καὶ μέλη αὐτοῦ. οἷς ἐὰν ἐγγένηται οὕτως ὁ λόγος ώσπερεὶ ἀνελοῦσιν αὐτὸν φῆσει τό-

Ps xxii (xxii) Διεσκορπίσθησαν πάντα τὰ δόστα μου. ἐπίπερ οὖν τις ἡμῶν ἔστι σπέρμα τοῦ Ἀβραὰμ, καὶ ἔτι ὁ λόγος τοῦ θεοῦ οὐ χωρεῖ ἐν αὐτῷ, μὴ ζητείτω ἀποκτεῖναι τὸν λόγον, ἀλλὰ μεταβαλὼν ἀπὸ τοῦ εἶναι σπέρμα τοῦ Ἀβραὰμ ἐπὶ τὸ γενέσθαι τέκνον τοῦ Ἀβραὰμ, δυνήσεται χωρῆσαι ὃν τέως οὐκ ἔχώρει λόγον θεοῦ.

Jo viii 38

7. Ἡ ἐγώ ἔώρακα παρὰ τῷ πατρὶ λαλῶ· καὶ ὑμεῖς 315
οἵνις ἀνθρώπους παρὰ τοῦ πατρὸς ποιεῖτε. Ὡσπερ 20
ἀνθρώπους ἄν τινας εἴποιμεν ἀπὸ ἀρχῆς αὐτόπτας γεγονέναι
τὸν λόγον, περὶ ὧν ὁ Λουκᾶς φησι· Καθὼς παρέδοσαν ἡμῖν
οἱ ἀπὸ ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπηρέται γενόμενοι τοῦ λόγου·
οὕτω τὸν σωτῆρα αὐτόπτην λέξομεν εἶναι τῶν παρὰ τῷ
πατρὶ, καὶ κατὰ τοῦτο εἰρῆσθαι τό· Οὐδεὶς ἔγνω τὸν πατέρα 25
εἰ μὴ ὁ νιός· οὐκέτι αὐτόπτῶν ὄντων οἷς ἀνὸς νιός ἀποκαλύψῃ. δηλοῦ δὲ τὸ αὐτόπτην τῶν ἐν τῷ πατρὶ τυγχάνειν
τὸν σωτῆρα σαφῶς ηγούμενη λέξις ἐν τῷ· Ἡ ἐγώ
ἔώρακα παρὰ τῷ πατρὶ λαλῶ. ζητήσαις δὲ ἀνεῖ εἰ ἔσται ποτὲ
ὅτε οἱ ἄγγελοι αὐτοὶ ὄψονται τὰ παρὰ τῷ πατρὶ, οὐκέτι διὰ 30
μεσίτου καὶ ὑπηρέτου βλέποντες αὐτά· ὅτε μὲν ὁ ἔωρακως

Mt xi 27;
cf. Lc x 22

1 ἐπιδωδωκεῖ   5 αὐτοὺς
propter abbreviationem ΔΝΟΥΣ

26 ἀνὸς νιός] ανθρώπους errore

τὸν νίδην ἐώρακε τὸν πατέρα τὸν πέμψαντα αὐτὸν, ἐν νίῳ τις cf. Jo xiv 9;
 ὅρᾳ τὸν πατέρα· ὅτε δὲ ὡς ὁ νίδης ὅρᾳ τὸν πατέρα καὶ τὰ xiii⁴⁴
 παρὰ τῷ πατρὶ ὄψεται τις, οἰονεὶ ὅμοιῶς τῷ νίῳ αὐτόπτης
 ἔσται τοῦ πατρὸς καὶ τῶν τοῦ πατρὸς, οὐκέτι ἀπὸ τῆς
 5 εἰκόνος ἐννοῶν τὰ περὶ τούτου οὐ ή̄ εἰκών ἔστι. καὶ νομίζω
 γε τοῦτο εἶναι τὸ τέλος, ὅταν παραδίδωσι τὴν βασιλείαν ὁ cf. 1 Co xv
 νίδης τῷ θεῷ καὶ πατρὶ, καὶ ὅτε γίνεται ὁ θεὸς τὰ πάντα ἐν^{24, 28}
 πᾶσιν. ὁ μὲν οὖν σωτῆρ ἐώρακὼς παρὰ τῷ πατρὶ λαλεῖ, οἱ
 10 δὲ πεπιστευκότες αὐτῷ Ἰουδαῖοι οὐχ ἐώρακασι μὲν παρὰ τῷ cf. Jo viii 31
 πατρὶ, ἥκουσαν δὲ παρὰ τοῦ πατρὸς, ἵνα ποιῶσιν ἀ̄ ἥκουσαν
 διόπερ φησὶν αὐτοῖς ὁ κύριος· Καὶ ὑμεῖς οὖν ἀ̄ ἥκουσατε Jo viii 38
 παρὰ τοῦ πατρὸς ποιεῖτε. ζητήσαι δ̄ ἀ̄ τις πότε ἥκουσαν
 παρὰ τοῦ πατρὸς οἱ πεπιστευκότες τῷ κυρίῳ Ἰουδαῖοι· καὶ
 πρὸς τοῦτο ὁ μέν τις φήσει, ἀπλούστερον ἀκούσας τοῦ· “Α
 15 ἥκουσατε παρὰ τοῦ πατρὸς ποιεῖτε· ὅτι ἥκουσαν παρὰ τοῦ
 πατρὸς τῷ τὸν πατέρα κεχρηματικέναι διὰ Μωσέως καὶ τῶν
 προφητῶν τὰ ἐν νόμῳ καὶ προφήταις ἀναγεγραμμένα ποιη-
 τέα· ὅστις τῷ ὥρῃ πρὸς τοὺς ἐτεροδόξους χρώμενος, σαφῶς
 παρίστησιν ὅτι οὐκ ἄλλος ἔστι τοῦ τὸν νόμον καὶ τοὺς
 20 προφήτας δεδωκότος θεοῦ ὁ Χριστοῦ πατήρ. ἐτερος δὲ
 συγχρώμενος καὶ τῷ· Πᾶς ὁ ἀκούσας παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ Jo vi 45 f.
 μαθὼν ἔρχεται πρὸς με· οὐχ ὅτι τὸν πατέρα ἐώρακε τὸν πατέρα·
 εἰ μὴ ὁ ὧν παρὰ τῷ πατρὶ, οὗτος ἐώρακε τὸν πατέρα.

316 ἔρει ὅτι εἰσὶ τινες τῶν ἐνσωματουμένων ψυχῶν πρὶν εἰς
 25 γένεσιν ἐλθεῖν μεμαθητευμέναι παρὰ τῷ πατρὶ καὶ ἀκούσασαι
 αὐτοῦ, αἴτινες καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν σωτῆρα, ἐξ ὧν ἥσαν
 καὶ οἱ νῦν ἔξεταζόμενοι πεπιστευκότες αὐτῷ Ἰουδαῖοι, πρὸς cf. Jo viii 31
 οὓς ἔλεγεν· “Υμεῖς οὖν ἀ̄ ἥκουσατε παρὰ τοῦ πατρὸς ποιεῖτε.
 καὶ ἔρει ὅτι οὗτοί εἰσιν οἱ καὶ καλούμενοι σπέρμα Ἀβραάμ.
 30 καὶ τούτῳ δ̄ ἀ̄ τις ἀντιλέγοι φάσκων ὅτι τὸ μέν· Πᾶς ὁ
 ἀκούσας παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ μαθὼν ἔρχεται πρὸς ἐμέ·
 ἐμφαίνει πάντως ἔρχεσθαι πρὸς τὸν σωτῆρα τὸν ἀκούσαντα

1 ἐώρακε 8, 9, 10, 13, 15, 28 παρὰ] περὶ¹
 14, 15 ἀ̄ ἥκουσατε] ἀκούσαντα

Jo viii 38

παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ μεμαθηκότα παρ' αὐτοῦ· τὸ δέ· Καὶ ὑμεῖς οὖν ἃ ἡκουύσατε παρὰ τοῦ πατρὸς ποιεῖτε· ἀπαγγελλόμενον πρὸς τοὺς ζητοῦντας ἀποκτεῖναι τὸν οὐτὸν τοῦ θεοῦ Ἰουδαίους, οἷς καὶ ὡς μηδέπω οὖσι τέκνοις τοῦ Ἀβραὰμ λέγεται τό· Εἴ τέκνα τοῦ Ἀβραάμ ἔστε, τὰ ἔργα τοῦ 5 Ἀβραὰμ ποιεῖτε· παρίστησι τὸ μηδέπω τούτους καρποὺς ἔχειν τοῦ ἐληλυθέναι πρὸς τὸν σωτῆρα· πρὸς δὲ τὸν οὐτως ἀντιλέγοντα ἀπαντήσεται τις, μὴ ταῦτὸν εἶναι φάσκων τό· Πᾶς ὁ ἀκούσας παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ μαθών· τῷ· Καὶ ὑμεῖς οὖν ἃ ἡκουύσατε παρὰ τοῦ πατρὸς· ὁ μὲν γὰρ πρὸς τῷ ἀκούσαι το παρὰ τοῦ πατρὸς μαθὼν πάντως ἔρχεται πρὸς τὸν σωτῆρα· οἱ δὲ ἀκούσαντες μὲν μὴ πάντως δὲ καὶ μεμαθηκότες οὐδέπω τέκνα εἰσὶ τοῦ Ἀβραάμ.

8. Πυνθανόμεθα δ' ἀν τῶν τὰς φύσεις εἰσαγόντων

Jo viii 37

καὶ εἰς τέ· "Οτι ὁ λόγος ὁ ἐμὸς οὐ χωρεῖ ἐν ὑμῖν· ἀποδιδόντων κατὰ Ἡρακλέωνα ὅτι διὰ τοῦτο οὐ χωρεῖ ὅτι ἀνεπιτήδειοι ἥτοι κατ' οὐσίαν ἥ κατὰ γνώμην, πῶς οἱ ἀνεπιτήδειοι κατ' οὐσίαν ἡκουσαν παρὰ τοῦ πατρὸς; ἀλλὰ καὶ πότερόν ποτε πρόβατα οὗτοι ἥσαν τοῦ χριστοῦ, ἥ ἀλλότριοι ὑπῆρχον αὐτοῦ; εἰ δὲ ἥσαν ἀλλότριοι, πῶς ἡκουσαν παρὰ τοῦ πατρὸς, 20 σαφῶς, ὡς οἴονται, λεγομένου πρὸς τοὺς ἀλλοτρίους ὅτι Διὰ τοῦτο ὑμεῖς οὐκ ἀκούετε, ὅτι οὐκ ἔστε ἐκ τῶν προβάτων τῶν ἐμῶν; εἰ μὴ ἄρα θλιβόμενοι ἐτέρψ αὐτόπῳ ἔαυτοὺς περιβάλλουσι λέγοντες παρὰ μὲν τοῦ πατρὸς ἀκηκοέναι τοὺς ἀλλοτρίους, μὴ ἀκούειν δὲ τοὺς αὐτοὺς τούτους παρὰ τοῦ 25 σωτῆρος. εἰ δὲ οἰκεῖοι τοῦ σωτῆρος ἥσαν καὶ τῆς μακαρίας φύσεως, πῶς ἐζήτουν αὐτὸν ἀποκτεῖναι; καὶ πῶς ὁ τοῦ σωτῆρος λόγος οὐκ ἔχώρει ἐν αὐτοῖς;

Jo x 26

9. Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν αὐτῷ· Ο πατὴρ ἡμῶν 317 Ἀβραάμ ἔστι. Δόξαιεν ἀν τὴν ἀπόκρισιν οὗτοι πεποιῆσθαι 30 πολὺ ταπεινότερον ἐκδεξάμενοι περὶ τοῦ τίς αὐτῶν ἦν ὁ πατὴρ ἥ ὡς ὁ κύριος ἔλεγεν. ὁ μὲν γὰρ Ἰησοῦς ἀναφέρων

ἐπὶ τὸν θεὸν ἔφασκε τό· Καὶ ὑμεῖς οὖν ἀ ἡκούσατε παρὰ ^{Jo viii 38} τοῦ πατρὸς ποιεῖτε· οἱ δὲ ταπεινότερον τὸν τοῦ ἔθνους παρο-
μολογοῦσιν ἔαυτῶν πατέρα λέγοντες· Ὁ πατὴρ ἡμῶν ^{Jo viii 39}
Ἄβραάμ ἐστι. βοηθῶν δὲ ἄν τις αὐτοῖς ὡς καλῶς ἀποκρι-
5 ναμένοις φῆσει ὅτι ὡς μέτριοι καὶ μὴ διδόντες ἔαυτοῖς
εἶναι νίοις θεοῦ, τοῦ Ἰησοῦ λέγοντος· Ἐ οὐκούσατε παρὰ
τοῦ πατρὸς ποιεῖτε· καὶ ἀναφέροντος ἐπὶ τὸν θεὸν, φασίν·
‘Ο πατὴρ ἡμῶν Ἀβραάμ ἐστι. δῆλον δὲ ὅτι καὶ τοῦτο
εὐθύνει ὁ σωτὴρ ὡς ψευδῶς εἰρημένον διὰ τοῦ· Εἰ τέκνα τοῦ
10 Ἀβραάμ ἐστε, τὰ ἔργα τοῦ Ἀβραὰμ ποιεῖτε. οὐκ ἀτόπως
δὲ καὶ πρὸς ταῦτα ζητήσαι τις ἀν πῶς κατὰ τὸν σωτῆρά
ἐστι, μὴ συγκατατιθέμενον εἶναι αὐτοὺς τέκνα τοῦ Ἀβραὰμ,
τὸ λέγειν αὐτοῖς· Καὶ ὑμεῖς οὖν ἀ ἡκούσατε παρὰ τοῦ πατρὸς
ποιεῖτε ἀναφερομένου τοῦ· Παρὰ τοῦ πατρός· ἐπὶ τὸν θεόν.
15 δοῦ γὰρ μὴ ὧν τέκνον τοῦ Ἀβραὰμ τῶν μετὰ τὸν Ἀβραὰμ,
ψεκτὸς ὡς οὗτοι πρὸς οὓς ὁ λόγος, πολλῷ μᾶλλον οὐκ ἐστὶ
τέκνον τοῦ θεοῦ. ὅρα δὲ εἰ καὶ πρὸς τοῦτο δυνάμεθα λέγειν
ὅτι οὐκ εἴρηται· καὶ ὑμεῖς οὖν ἀ ἡκούσατε παρὰ τοῦ πατρὸς
ἡμῶν· ἦ· παρὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν· ἀλλά· παρὰ τοῦ πατρός·
20 ὅστις κανὸν ἦ· πατὴρ, οὐ πάντως καὶ τῶν μὴ τέκνων τοῦ
Ἀβραάμ ἐστι πατὴρ, καὶ μὴ μεμορφωμένων ἀπὸ σπέρματος
Ἀβραὰμ ἐπὶ τὰ τέκνα τοῦ Ἀβραάμ· ἦ ἀδιορίστως εἰρημένον
τό· Ἐ οὐκούσατε παρὰ τοῦ πατρός· δύναται λαμβάνεσθαι
ἀντὶ τοῦ· ἀπὸ τοῦ πατρός μου· καὶ τοῦτο ἔσται σαφὲς ἐκ
25 τοῦ· Ἐ ἕγώ ἔωρακα παρὰ τῷ πατρὶ λαλῶ· ἵστον δυναμένου ^{Jo viii 38}
τῷ· παρὰ τῷ πατρὶ μου. καὶ ἐν τοῖς ἔξῆς δὲ διδασκόμεθα
τίνων ἐστὶν ὁ θεὸς πατὴρ, δι’ ὃν λέγει ὁ σωτὴρ· Εἰ ὁ ^{Jo viii 42}
θεὸς πατὴρ ὑμῶν ἦν ἡγαπᾶτε ἀν ἐμέ· σαφὲς δὲ ὅτι οἱ
ζητοῦντες ἀποκτεῖναι τὸν νιὸν οὐκ ἡγάπων αὐτόν· μὴ ἀγα-
30 πωντες δὲ αὐτὸν οὐκ ἀν ἐχρημάτιζον οἱ νιοὶ τοῦ θεοῦ·
ῶστε δῆλον ὅτι τό· Καὶ ὑμεῖς οὖν ἀ ἡκούσατε παρὰ

1, 14, 18, 19 (bis), 23, 25, 31 παρὰ] περὶ
15 ante τῶν] ins. ανοῦν 16 ἐστι] ἐστε

11 post ἀν] ins. ὅτι
27 post ὧν] ins. καὶ
ταῦτα

τοῦ πατρὸς ποιεῖτε· οὐκ ἵσον δύναται τῷ· παρὰ τοῦ πατρὸς
ῆμῶν.

Jo viii 39

Jac ii 23;
cf. Ge xv 6

Jac iii 20

cf. Ro iii 28

Ge xii 1

Jo viii 39

10. Λέγει δὲ τοῖς ὁ Ἰησοῦς Εἰ τέκνα τοῦ Ἀβραάμ 318
ἐστε, τὰ ἔργα τοῦ Ἀβραάμ ποιεῖτε. Οἱ ἐν τι ἐπιλεξάμενοι
τῶν τοῦ Ἀβραὰμ ἔργων τό· Ἐπίστευσε δὲ Ἀβραὰμ τῷ 5
θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην· καὶ τοῦτο νομί-
ζοντες εἶναι ἐφ' ὃ ἀναφέρεται τό· Τὰ ἔργα τοῦ Ἀβραὰμ
ποιεῖτε· ἵνα καὶ συγχωρηθῇ αὐτοῖς ὅτι ἔργον ἐστὶν η πίστις,
οὐ συγχωρηθεῖν ἀν ὑπὸ τῶν παραδεχόμενων τό· Πίστις χωρὶς
ἔργων νεκρά ἐστιν· οὐδὲ ὑπὸ τῶν ἀκουούντων ὅτι διαφέρει τὸ 10
δικαιοῦνσθαι ἐκ πίστεως ἥπερ ἐξ ἔργων νόμου, ἀπολεγέτωσαν
διὰ τί οὐκ εἴρηται· Εἰ τέκνα τοῦ Ἀβραάμ ἐστε, τὸ ἔργον τοῦ
Ἀβραὰμ ποιεῖτε· ἐνικῶσ, ἀλλὰ πληθυντικῶς· Τὰ ἔργα τοῦ
Ἀβραὰμ ποιεῖτε· ἵσον, ὡς οἶμαι, τυγχάνον τῷ· πάντα τὰ
ἔργα τοῦ Ἀβραὰμ ποιεῖτε· εἰ δὲ ἵσον ἐστὶ τῷ· τὰ πάντα 15
ἔργα τοῦ Ἀβραὰμ ποιεῖτε· καὶ μήτε σωματικῶς παδίσκη
δεῖ προσελθεῖν τὸν ἔχοντα γαμετὴν, μήτε μετὰ τὴν τελευτὴν
τῆς γεγαμημένης ἐν γήρᾳ ἀλλην γυναῖκα λαβεῖν τὸν κατὰ
τοῦ σωτῆρος ὑφῆγησιν θέλοντα τέκνον ἀποδειχθῆναι τοῦ
Ἀβραὰμ, ἐκ τοῦ ποιεῖν τὰ ἔργα τοῦ Ἀβραὰμ, σαφῶς καὶ 20
ἐντεῦθεν μανθάνομεν ὅτι δεῖ πᾶσαν τὴν κατὰ τὸν Ἀβραὰμ
ἀλληγορούντα ἴστορίαν ἔκαστον πνευματικὸν ποιῆσαι τῶν
πεπραγμένων ὑπ' αὐτοῦ, ἀρξάμενον ἀπὸ τοῦ· Ἐξελθε ἐκ τῆς
γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου καὶ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ
πατρὸς σου, εἰς τὴν γῆν ἣν σοι δείξω· εἰρημένου οὐ 25
μόνῳ τῷ Ἀβραὰμ ἀλλὰ καὶ παντὶ τῷ ἐσομένῳ τέκνῳ αὐτοῦ.
ἔστι γάρ τις καὶ ἔκαστον ἡμῶν γῆ, καὶ η πρὸ τοῦ θείου
χρηματισμοῦ οὐκ ἀγαθὴ συγγένεια, καὶ δι πρὸ τοῦ φθάσαντος
εἰς ἡμᾶς λόγου θεοῦ οἶκος τοῦ πατρὸς ἡμῶν, δι' ἀτινα
ἀπαντα κατὰ λόγον θεοῦ δεήσει ἡμᾶς ἐπεξελθεῖν, εἰπερ 30
ἀκούομεν τοῦ σωτῆρος λεγόντος· Εἰ τέκνα τοῦ Ἀβραάμ
ἐστε, τὰ ἔργα τοῦ Ἀβραὰμ ποιεῖτε· οὕτω γάρ φθάσομεν,

ώς καταλιπόντες τὴν ήμετέραν γῆν, ἐφ' ἣν δείξει ήμῦν γῆν ὁ θεὸς, τὴν ἀληθῶς ἀγαθὴν καὶ ὄντως πολλὴν, ἣν ἀπὸ κυρίου τοῦ θεοῦ πρέπει δίδοσθαι τοῖς ποιήσασι τὸ προστεταγμένον ἐν τῷ· Ἐξελθε ἐκ τῆς γῆς σου. καὶ ως καταλιπόντες Ge xii 1
5 συγγένειαν οὐ καλὴν εἰς ἔθνος ἐσόμεθα μέγα καὶ μεῖζον ἢ cf. Ge xii 2f
κατὰ ἀνθρώπους· καὶ ως καταφρονήσαντες οἴκου πατρὸς

319 οὐκ ἐπαινετοῦ, εὐλογηθησόμεθα μεγαλυνομένου τοῦ ὄντος αὐτοῦ
ημῶν, γινόμενοι εὐλογητοὶ ἐπὶ τοσοῦτον ως τοὺς μὲν
εὐλογοῦντας ημᾶς εὐλογεῖσθαι ὑπὸ τοῦ θεοῦ, τοὺς δὲ κατα-
τορωμένους ὑπὸ κατάραν ἐσεσθαι, πᾶσάν τε γῆς φυλὴν ἐν
ημῶν εὐλογεῖσθαι· ὅτε καὶ περὶ ημῶν εἴποι ἀν ὁ λόγος·
Ἐπορεύθη· ως εἱρηται περὶ Ἀβραάμ· Καὶ ἐπορεύθη Ge xii 4
Ἀβραὰμ, καθάπερ ἐλάλησεν αὐτῷ κύριος. οἶμαι δὲ ὅτι ἐν
ταῖς ἀρχαῖς καὶ ἐπὶ ποσὸν ὁ Λὼτ ἔφεται ημῖν, οὐ σύμβολον
15 ἦν τό· Καὶ ὥχετο μετ' αὐτοῦ Λὼτ· καὶ ἐπανελθόντες εἰς γῆν Ge xii 4
Χαναὰν διοδεύσομεν τὴν γῆν ἔως τοῦ τόπου Συχὲμ, οὗτῳ τῇ cf. Ge xii 6
ἀναβάσει τῆς διανοίας προκόπτοντες ἔως ἔλθωμεν ἐπὶ τὴν
δρῦν τὴν ὑψηλήν. καὶ διφθήσεται ημῶν κύριος ὁ θεὸς, ὁ cf. Ge xii 7
διφθεὶς τῷ Ἀβραὰμ, καὶ ἐπαγγελεῖται <τὴν> περὶ τὴν ὑψηλὴν
20 δρῦν γῆν δούναι τῷ νοητῷ τῆς ψυχῆς ημῶν σπέρματι. τοῦ
δὲ νοήσαντός ἐστι τό· Ἐργα τοῦ Ἀβραὰμ ποιεῖτε· καὶ τὸ Jo viii 39
οἰκοδομῆσαι θυσιαστήριον κυρίῳ, τῷ ὅπου η ὑψηλὴ δρῦς
ἐπιφαινομένῳ καὶ ημῖν, καὶ μετὰ ταῦτα ἀποστῆναι ἀπὸ τοῦ cf. Ge xii 8
τόπου τῆς ὑψηλῆς δρυὸς ως ἐπὶ τὸ ὄρος, καὶ τοῦ ὄρους κατὰ
25 τὰς ἀνατολὰς τῆς Βαιθὴλ, ὁ ἐρμηνεύεται οἶκος θεοῦ, ἔνθα
στήσει ἑαυτοῦ τὴν σκηνὴν, τῆς μὲν Βαιθὴλ ως ἐπὶ κατὰ
θάλασσαν, τῆς δὲ Ἀγγαὶ ως ἐπὶ κατ’ ἀνατολάς· ἐρμηνεύεται
δὲ Ἀγγαὶ ἑορταῖ. καὶ ως προκόπτων γε ὁ τοιοῦτος μετὰ
ταῦτα δεύτερον οἰκοδομῆσει τῷ κυρίῳ θυσιαστήριον, ἦδη
30 καὶ ἐπικαλεῖσθαι δυνάμενος ἐπὶ τῷ ὄντος αὐτοῦ τοῦ κυρίου.
καὶ ἔξῆς ἀπαίρων κάκεῖθεν ὁ ἐσόμενος τέκνον τοῦ Ἀβραὰμ, cf. Ge xii 9
γενόμενός πως στρατηγικώτερος καὶ συνιεῖς πρὸς ὅσους

1, 4 καταλειπόντες

12 ως]

16 διοδεύσωμεν

19 ἐπαγγέλλεται

τὴν 1^ο om.

27 ἀγγει

28 ἀγγαει

πολεμίους αὐτὸν παρασκευάσασθαι δεῖ, στρατοπεδεύσει ἐν τῇ ἐρήμῳ. μετὰ ταῦτα πέραν λιμοῦ λήψεται τοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ εἰς τὴν Αἴγυπτον καταβήσεται παροικῆσαι ἐκεῖ, ἵνα μὴ καὶ αὐτοῦ κατισχύσῃ δὲ λιμὸς δὲ ἐνισχύσας ἐπὶ τῆς γῆς.

cf. Ge xii 10   cf. Ge xii 11f.   Ge xii 16

καὶ καταβήσεται εἰς Αἴγυπτον μετὰ τῆς εὐπροσώπου ἑαυτοῦ γυναικὸς, συνθήκας τινὰς τιθέμενος πρὸς αὐτὴν, ἵνα ἑαυτῷ δί' αὐτὴν οἱ Αἴγυπτιοι <εὖ> χρήσωνται καὶ γένωνται ἐν Αἴγυπτῳ αὐτῷ πρόβατα καὶ μόσχοι καὶ ὄντοι καὶ παῦδες καὶ παιδίσκαι καὶ ημίονοι καὶ κάμηλοι, περὶ ὧν ἐκάστου σοφοῦ τινος καὶ ἐπὶ τὰ βάθη τῆς γραφῆς ἐπισταμένως φθάνειν δυναμένου 10 ἔργον ἀν εἴη λέγειν· καὶ ἀπαξαπλῶς γε πᾶσαν τὴν κατὰ τὸν 320 'Αβραὰμ ἴστορίαν βασανίζοντες καὶ ὅλα τὰ περὶ αὐτοῦ

cf. Gal iv 24

γεγραμμένα, ἄτινά ἔστιν ἀλληγορούμενα, ὡς πνευματικοὶ πνευματικῶς ποιεῖν πειρασόμεθα. ὅρα δὲ εἰ μὴ σαφῶς ἀπὸ τῆς ἔξετάσεως τῶν κατὰ τὸν τόπον παρίσταται ἡμῖν ὅτι 15 σοφοῦ τινος καὶ πάσῃ ἀρετῇ κεκοσμημένου τὸ γενέσθαι τοῦ 'Αβραὰμ τέκνον. τί γὰρ δεῖ λέγειν ὅσης σοφίας χρήζομεν εἰς τὸ νοῆσαι τὰ ἔργα τοῦ 'Αβραάμ; καὶ ὅσης δυνάμεως εἰς τὸ ποιῆσαι αὐτά; ποίας δὲ σοφίας ἡ ποίας δυνάμεως δεόμεθα, ἡ Χριστοῦ, ὃς ἔστι θεοῦ δύναμις καὶ θεοῦ σοφία; τὸ μὲν οὖν 20 γεγραμμένον ἔστιν· Εἰ τέκνα τοῦ 'Αβραάμ ἔστε, τὰ ἔργα τοῦ 'Αβραὰμ ποιεῖτε· ἀκολούθως δὲ ἀν παρὰ τοῦτο εἴποις· εἰ τέκνα τοῦ Ἰσαάκ ἔστε, τὰ ἔργα τοῦ Ἰσαὰκ ποιεῖτε· τὰ δὲ ὅμοια καὶ περὶ τοῦ Ἰακὼβ καὶ ἐνὸς ἐκάστου τῶν ἀγίων πατέρων. καὶ ἐκ τῶν ἐναντίων δὲ ἔκαστος τῶν ἀμαρτανόντων 25

1 Co i 24   Jo viii 39

γενικῶς μὲν τέκνον ἔστι τοῦ διαβόλου, ἐπεὶ πᾶς δὲ ποιῶν τὴν ἀμαρτίαν ἐκ τοῦ διαβόλου γεγένηται· ἥδη δὲ καὶ ἰδικώτερον, ἦτοι τοῦ Καΐν, ἡ τοῦ Χάμ, ἡ τοῦ Χαναὰν, ἡ τοῦ Φαραὼ, ἡ τοῦ Ναβουχοδονόσορ, ἡ τινος τῶν ἀσεβῶν. τούτοις δὲ ἀκολούθως ἐρεῖς ὅτι ἔκαστος ἀπαλλαττόμενος τοῦ βίου 30 τούτου ἀπελεύσεται πρὸς τοὺς ἰδίους πατέρας· νομιστέον γὰρ οὐ μόνῳ τῷ 'Αβραὰμ, ἀλλὰ καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις

1 Jo iii 8

7 εὖ] om.   χρήσονται   10 φθάν"   23 ἔστε—'Ισαὰκ]
add. intra lin. pr. man.

λέγεσθαι πρὸς τῇ ἐξόδῳ τῷ· Σὺ δὲ ἀπελεύσῃ πρὸς τὸν Ge xv 15 πατέρα σου· οὐκέτι δὲ πᾶσιν ἀνθρώποις ἀλλὰ μόνοις τοῖς ἄγίοις τῷ· Μετὰ εἰρήνης· τοῖς δὲ τετελειωμένοις καὶ πνευματικῶς μακροημέροις γενομένοις καὶ τῷ· Τραφεὶς ἐν γῆρᾳ 5 καλῷ· ἐπείπερ· Πολιά ἔστι φρόνησις ἀνθρώποις· καὶ Sap Sol iv 9 Στέφανος καυχήσεως γῆρας· καὶ δόξα τοῖς ἀληθινοῖς καὶ Pr xvi 31; θείοις πρεσβυτέροις αἱ κοσμοῦσαι αὐτοὺς νοητὰ πολιαί.

II. Νῦν δὲ ζητεῖτε ἀποκτεῖναι ἀνθρωπὸν ὃς τὴν Jo viii 40 ἀλήθειαν γίνεται λελάληκα ἡν̄ ἡκούσα παρὰ τοῦ θεοῦ.

10 Οἱ ζητοῦντες ἀποκτεῖναι, ἐπεὶ θεὸς οὐκ ἀποκτίννυται, καν̄ ἀποκτιννύσιν, ἀνθρωπὸν ἀποκτιννύσουσι. καν̄ ζητῶσιν ἀποκτεῖναι, μήπω ἀποκτιννῦντες, οὐχὶ θεὸν νομίζοντες εἶναι, φὶ ἐπιβουλεύσιν, ὡς ἀνθρώπῳ ἐπιβουλεύοντες· οὐδεὶς γάρ πειθόμενος εἶναι θεὸν τοῦτον φὶ ἐπιβουλεύει, ἐπιβουλεύσαι 15 ἄνταντῷ. ἔστι δὲ πως ἀεὶ θεωρῆσαι τοὺς τῷ λόγῳ τοῦ θεοῦ ἐπιβουλεύοντας, ὅτι ἀποκτεῖναι ζητοῦσι καὶ ἔξαφανίσαι αὐτὸν ἀνθρωπὸν, αὐτὸν τουτέστιν ἀνθρώπινον καὶ θητὸν εἶναι ὑπολαμβάνοντες, ἢ καὶ τῷ ἀνθρωπινωτέρῳ αὐτοῦ καὶ

321 βλεπομένῳ ἐπιτίθενται· ἵνα δὲ καὶ ἀποκτείνωσι τὸ σῶμα τοῦ λόγου, σαφὲς ὅτι μετὰ ταῦτα οὐδὲν δύνανται ποιῆσαι περιστότερον. διόπερ οὐ φοβητέον ήμῦν ἀπὸ τῶν ἀποκτιννύντων τὸ σῶμα, μετὰ δὲ ταῦτα μὴ ἔχοντων περισσότερόν τι ποιῆσαι, οὐδὲ φοβητέον ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν τοῦ λόγου ἀποκτεῖναι μὴ δυναμένων. ἀλλ’ 25 εἰ τοιοῦτός τις ἔστι λόγος ὥστε καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ τὴν ψυχὴν, τῷ ἄξια εἶναι ἀπωλείας, ἀπόλλυσθαι δύνασθαι, φοβητέον τὸν δυνάμενον θεὸν λόγον καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα ἀπολέσαι καὶ ἔξαφανίσαι, εἴτε ἐν γεέννῃ εἴτε ὅπως βούλεται· ὁ κύριος γάρ Ἰησοῦς ἀναλοῦ τῷ πνεύματι τοῦ cf. 2 Th ii 8 στόματος αὐτοῦ, καὶ καταργεῖ τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς παρουσίας ἕαυτοῦ, τὸν ἀντικείμενον λόγον καὶ ἐπαιρόμενον ἐπὶ πάντα cf. 2 Th ii 4 λεγόμενον θεὸν ἢ σέβασμα. καὶ ζητοῦσί γε οὗτοι πρὸς οὓς

4 μακροημέρως 11 ἀποκτιννύσοι] ἀποκτειννύσιν 12 θεῶ
15 ante ἔστι ins. τῇ πως ἀεὶ] ἀεὶ πῶς ἀεὶ 20 σαφῶς
21 ἀπὸ τῶν] bis 23 ἀποκτεινόντων

cf. Jo viii 40 δ λόγος ἀποκτεῖναι ἄνθρωπον ὃς τὴν ἀλήθειαν λελάληκεν,
 ἦν ἡκουσέ παρὰ τοῦ θεοῦ καὶ εἴληφε. καν̄ ἀπλούστερον
 μέντοι γε κατὰ τὸν τόπον ἐκλαμβάνωμεν, σαφῶς ἐδίδαξεν ὁ
 σωτὴρ ὅτι τὸ ζητούμενον υπὸ Ἰουδαίων ἐπὶ τῷ ἀναιρεθῆναι
 αὐτὸ θεὸς οὐκ ἦν ἀλλὰ ἄνθρωπος, ὃς καὶ ἀνηρέθη θεὸν γὰρ 5
 cf. Jo i 1 εἰ θεμιτὸν ἀποθνήσκειν λέγειν· διώπερ ὁ ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν
 θεὸν λόγος, ὅστις καὶ θεὸς λόγος ἦν, οὐκ ἀπέθανε. ζητήσεις
 Jo i 14 δὲ, ἐπεὶ γέγραπται ὅτι 'Ο λόγος σὰρξ ἐγένετο· πότερόν
 ποτε ὁ γενόμενος σὰρξ λόγος τῷ γεγονέναι σὰρξ γέγονε καὶ
 ἄνθρωπος ἦν οὐ γέγονεν ἄνθρωπος. εἰ μὲν γὰρ γέγονεν 10
 ἄνθρωπος, δύναται αὐτὸς ἔζητησθαι ἀναιρεθῆναι· εἰ δὲ μὴ
 γέγονεν ἄνθρωπος, καὶ ὁ γενόμενος σὰρξ λόγος οὐκ ἀναιρεθεὶς
 ἀπεκατέστη, καὶ ἀποκαθίσταται ἑκάστῳ ἐπὶ τοῦτο ὅπερ ἦν
 πρὶν γένηται σάρξ.

Jo viii 40 12. Τοῦτο Ἀβραὰμ οὐκ ἐποίησε. Τὸ μηδαμῶς 15
 δυνατὸν πραχθῆναι τῷ Ἀβραὰμ εἰ μὴ πεποίηκεν Ἀβραὰμ,
 ὃς ἔτυχεν ἀνειρῆσθαι δόξει τῷ· Τοῦτο Ἀβραὰμ οὐκ ἐποίησεν.
 εἴποιεν γὰρ ἀν̄ πρὸς τοῦτό τινες ὅτι μάτην λέγεται τό·
 Τοῦτο Ἀβραὰμ οὐκ ἐποίησεν· εἴπερ οὐκ ἐποίησε τὸ μηδαμῶς
 γενόμενον κατὰ τὸν χρόνον αὐτοῦ· οὐ γὰρ γεγόνει κατὰ τὸν 20
 χρόνον αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς. ἀλλ' ἐπεὶ τό· Τοῦτο Ἀβραὰμ οὐκ
 ἐποίησεν· οἰονεὶ ἐν ἐπαίνῳ ὑπολαμβάνω εἰρῆσθαι τῷ περὶ
 τοῦ Ἀβραὰμ, εἴποιμ· ἀν̄ ὅτι κατὰ τὸν διδάξαντα λόγον τό·
 Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἡγαλλιάσατο ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέραν
 τὴν ἐμήν, καὶ εἰδει· καὶ ἔχάρη· ἔστι τὸ γεγονέναι μὲν καὶ 322
 cf. Jo viii 40 ἐπὶ τοῦ Ἀβραὰμ ἄνθρωπον λαλοῦντα ἦν ἡκουσέ παρὰ τοῦ
 θεοῦ ἀλήθειαν, οὐ μὴν ἔζητησθαι αὐτὸν ἀνηρῆσθαι υπὸ τοῦ
 Ἀβραὰμ. καὶ ἐπίστησον ὅτι οὐκ ἔστιν ὅτε ὁ κατὰ τὸν
 Ἰησοῦν τροπικῶς νοούμενος ἄνθρωπος οὐκ ἐπεδήμει τῷ βίῳ,
 καὶ μετὰ τοὺς τῆς περὶ αὐτοῦ ἱστορίας χρόνους καὶ πρότερον. 30
 cf. He vi 4 κατὰ τοῦτο δὲ οἴομαι πάντα τὸν ἅπαξ φωτισθέντα καὶ
 γευσάμενον δωρεᾶς ἐπουρανίου μέτοχόν τε γενηθέντα πνεύ-

ματος ἀγίου καὶ καλὸν γενσάμενον θεοῦ ρῆμα δυνάμεις τε cf. He vi 5 f.
 μέλλοντος αἰώνος, καὶ παραπεσόντα, πάλιν ἀνακαινίζειν
 ἑαυτὸν εἰς μετάνοιαν, ἤτοι προσταυροῦντα ἡ ἀνασταυροῦντα
 τὸν νίδον τοῦ θεοῦ καὶ παραδειγματίζοντα, εἴτε πρὸ τῆς
 5 ἴστορουμένης σωματικῆς τοῦ σωτῆρος ήμῶν ἐπιδημίας εἴτε
 καὶ ὑστερον. οὐ γάρ δὲ μὲν νῦν μετὰ τὸν φωτισμὸν καὶ
 τὰς λοιπὰς εἰς αὐτὸν τοῦ θεοῦ εὐεργεσίας ἀμαρτάνων
 ἀνασταυροῦ τὸν νίδον τοῦ θεοῦ διὰ τῶν ἰδίων ἀμαρτημάτων
 ἐφ' ἂν ἐπαλινδρόμησεν, οὐδὲν τῆς κοινότερον λεγομένης
 10 σωματικῆς πρὸς τὸ σταυρῷσαι τὸν νίδον τοῦ θεοῦ ἐνεργείας
 ἐπιτελῶν οὐχὶ δὲ καὶ πρότερον τοῦτο ἐγίνετο, καὶ δὲ
 ἀμαρτάνων μετὰ τὸ ἀκοῦσαι θείων λόγων προεσταύρου τὸν
 νίδον τοῦ θεοῦ. εἴ τω δὲ φίλον παραδέξασθαι τὸ ἐν ταῖς
 Παύλου Πράξεσιν ἀναγεγραμμένον ὡς ὑπὸ τοῦ σωτῆρος
 15 εἰρημένον· "Ανωθεν μέλλω σταυροῦσθαι· οὗτος ὡς μετὰ τὴν
 ἐπιδημίαν παραδέχεται τό· "Ανωθεν μέλλω σταυροῦσθαι·
 γινόμενον, οὕτω καὶ πρὸ τῆς ἐπιδημίας, ὅταν τὰ αὐτὰ αἵτια
 γίνηται τοῦ λέγεσθαι ἄν· ἥδη μέλλω σταυροῦσθαι. διὰ τί
 γάρ οὐχὶ ὡς ἄνωθεν μέλλει σταυροῦσθαι καὶ πρότερον
 20 ἐσταύρωτο; ὅρα δὲ εἰ μὴ μόνων τῶν μετὰ τὴν παρουσίαν
 ἐστὶν ἀγίων φωνή· Τῷ χριστῷ συνεσταύρωμαι· ἀλλὰ καὶ Gal ii 19
 τῶν προτέρων, ἵνα μὴ διαφέρειν λέγωμεν τοὺς μετὰ τὴν
 παρουσίαν ἀγίους Μωσέως καὶ τῶν πατριαρχῶν. καὶ τό·
 Ζῶ οὐκέτι ἐγὼ, ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· λεγέσθω μὴ μόνον Gal ii 20
 25 ὑπὸ τῶν μετὰ τὴν παρουσίαν ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν πρότερον.
 ἐφίστημι δὲ καὶ τῷ· Θεὸς Ἀβραὰμ καὶ θεὸς Ἰσαὰκ καὶ θεὸς Mt xxii 32
 Ἰακὼβ· θεὸς δὲ οὐκ ἔστι νεκρῶν ἀλλὰ ζώντων· εἰρημένῳ ὑπὸ
 τοῦ σωτῆρος, μήποτε διὰ τοῦτο ζώντες εἰσιν Ἀβραὰμ Ἰσαὰκ
 καὶ Ἰακὼβ, ἐπεὶ καὶ αὐτοὶ συνταφέντες τῷ χριστῷ συναν- cf. Ro vi 4
 30 ἔστησαν αὐτῷ, οὐ πάντως κατὰ τὴν σωματικὴν τοῦ Ἰησοῦ
 ταφὴν ἡ σωματικὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. ταῦτα πρὸς τό·
 323 Τοῦτο Ἀβραὰμ οὐκ ἐποίησε. τί δὲ τοῦτο ἡ τὸ ζητεῖν ἀπο- Jo viii 40

2 παραπεσόντας
 26 τῷ] τὸ

3 ἑαυτῷ
 29, 30 συναρέστησαν

12 θελας

κτεῖναι ἄνθρωπον ὃς τὴν ἀλήθειαν λελάληκεν ἦν ἡκουσε παρὰ τοῦ θεοῦ; ἀποδίδωμεν γὰρ ὡς ἄρα ή κατὰ τὸν Ἰησοῦν πνευματικὴ οἰκονομία οὐκ ἔστιν ὅτε τοῖς ἀγίοις οὐκ ἥν. ἐὰν δὲ ἀναγαγῆται ταῦτα, ὥσπερ ὑπονεοήκαμεν ἐν ἄλλοις, ἔτερος παρὰ τὸ κοινότερον ἐπὶ μυστικώτερον Ἀβραὰμ ὁμοίως πάντα 5 τὰ κατὰ τὸν τόπον ἔξομαλίσαι πειράσει, ζητῶν τὴν ἑκάστου τούτων ἀκολουθίαν.

Jo viii 41

13. ‘Υμεῖς ποιεῖτε τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς ὑμῶν.

“Οσον ἐπὶ τῷ βῆτῷ τούτῳ οὐκ ἔστι σαφὲς τίνα θέλει εἰπεῖν
cf. Jo viii 32 f. πατέρα τῶν πεπιστευκότων αὐτῷ Ἰουδαίων καὶ μηδέπω 10
ἐγνωκότων τὴν ἀλήθειαν· πρὸς αὐτὸν γὰρ ταῦτα πάντα

Jo viii 44

πατρὸς τοῦ διαβόλου ἔστε καὶ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς
ὑμῶν θέλετε ποιεῖν· καν σαφῶς οὐκ ἐγνώκειμεν τὸ βούλημα
τοῦ εἰρημένου. οὐ θαυμαστὸν δὲ εἰ τοῖς πεπιστευκόσιν 15
αὐτῷ Ἰουδαίοις, μηδέπω μείνασιν αὐτοῦ ἐν τῷ λόγῳ ἵνα
ἀληθῶς αὐτοῦ γένωνται μαθηταὶ καὶ γνῶσιν τὴν ἀλήθειαν
ἐπὶ τῷ ἐλευθερωθῆναι ύπ’ αὐτῆς, ἔλεγε τό· ‘Υμεῖς ποιεῖτε τὰ
ἔργα τοῦ πατρὸς νῦμῶν· καὶ ὡς ἐν τοῖς ἔξῆς ἐπιφέρεται τό·

Jo viii 45

‘Υμεῖς ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ διαβόλου ἔστε· καν γὰρ ἀπηνὲς 20
εἶναι δοκῆ τὸ τοιοῦτο λεγόμενον περὶ πεπιστευκότων μὲν
αὐτῷ καὶ μαθητεύθεντων πως, οὐ μὴν ἥδη ἀληθῶς χρη-
ματισάντων μαθητῶν τοῦ Ἰησοῦ, ὅμως κατανοητέον καὶ τὸ
ἐν τῇ καθολικῇ ἐπιστολῇ ὑπὸ Ἰωάννου εἰρημένον περὶ σιών

1 Jo iii 8 ff.

θεοῦ καὶ σιών διαβόλου· ‘Ο ποιῶν γὰρ, φησὶ, τὴν ἀμαρτίαν 25
ἐκ τοῦ διαβόλου ἔστιν, ὅτι ἀπ’ ἀρχῆς ὁ διάβολος ἀμαρτάνει.
εἰς τοῦτο ἐνεφανερώθη ὁ σιὼν τοῦ θεοῦ, ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα
τοῦ διαβόλου. πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ θεοῦ ἀμαρτίαν
οὐ ποιεῖ, ὅτι σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει, καὶ οὐ δύναται
ἀμαρτάνειν, ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ γεγένηται. ἐν τούτῳ φανερά 30
ἔστι τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ καὶ τὰ τέκνα τοῦ διαβόλου· πᾶς ὁ
μὴ σὺν δίκαιος οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ θεοῦ, καὶ ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν

ἀδελφὸν αὐτοῦ. τῶν ῥητῶν τοίνυν τούτων οὗτως ἔχόντων κατανόσον εἰ μὴ σαφῶς εἴρηται ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν : Jo iii 8 ἀμαρτίαν ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστίν. ὅσον ποιοῦμεν ἀμαρτίας, οὐδέπω τὴν ἐκ τοῦ διαβόλου γένεσιν ἀπεδυσάμεθα, κανὶ πι- 5 στεύειν εἰς τὸν Ἰησοῦν νομιζώμεθα· καὶ τούτῳ ἀκόλουθόν ἐστι τὸ λέγεσθαι τοῖς πεπιστευκόσιν Ἰουδαίοις ὑπὸ τοῦ cf. Jo viii 31 Ἰησοῦ· Ὦμεῖς ποιεῖτε τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς ὑμῶν· ἀναφέρο- Jo viii 41 μένου τοῦ πατρὸς ἐπὶ τὸν διάβολον, διὰ τό· Ὦμεῖς ἐκ τοῦ Jo viii 44 πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστέ. εἰ δὲ πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἀμαρτίαν

324 ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστὶ, πᾶς δὲ μὴ ὧν ἐκ τοῦ διαβόλου οὐ ποιεῖ τὴν ἀμαρτίαν. ἀλλὰ καὶ εἴπερ εἰς τοῦτο ἐφανερώθη ὁ νίος τοῦ θεοῦ, ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου· ὅσον οὐδέπω τὰ ἐν ἡμῖν ἔλυσεν ἔργα τοῦ διαβόλου, τῷ μὴ παρεστηκέναι ἡμᾶς ἔαυτοὺς τῷ λύοντι τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου, οὐδέπω ἀπεθέμεθα

15 τὸ εἶναι τέκνα τοῦ διαβόλου, ἀπὸ τῶν καρπῶν ἐπιγινωσκό- cf. Mt vii 16 μενοι τίνος ἐσμὲν νίοι. καὶ ἐκ τούτων μέντοι γε δῆλον ἐστιν ὅτι οὐ διὰ κατασκευὴν νίος τίς ἐστι διαβόλου, οὐδὲ διὰ τὸ οὔτως δεδημιουργῆσθαι νίος τις ἐν ἀνθρώποις λέγεται τοῦ θεοῦ· καὶ δῆλον ὅτι δύναται ὁ ποτὲ νίος τοῦ διαβόλου

20 γενέσθαι νίος τοῦ θεοῦ, ὅπερ σαφὲς καὶ ὁ Ματθαῖος ποιεῖ ἀναγράφων τὸν σωτῆρα οὐτως εἰρηκέναι· Ἡκούσατε ὅτι Mt v 43 ff. ἐρρέθη Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου καὶ μισήσεις τὸν ἔχθρόν σου. ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ἀγαπήσατε τοὺς ἔχθρους ὑμῶν καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν διωκόντων ὑμᾶς· ὅπως

25 γένησθε νίοι τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. προσέ- χεσθε γὰρ ὅτι ἐκ τοῦ ἀγαπᾶν τοὺς ἔχθρους καὶ προσεύ- χεσθαι ὑπὲρ τῶν διωκόντων ὁ μὴ πρότερον τοῦ ἐν οὐρανοῖς πατρὸς, ὕστερον αὐτοῦ γίνεται νίος· ὅτι δὲ διὰ τό· Ἐν 1 Jo iii 10 τούτῳ φανερά ἐστι τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ καὶ τὰ ἔργα τοῦ

30 διαβόλου· προειρημένον περὶ μὲν τοῦ διαβόλου τέκνων ὅτι Ὁ ποιῶν τὴν ἀμαρτίαν ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστί· περὶ 1 Jo iii 8 δὲ τῶν τοῦ θεοῦ ὅτι Πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ θεοῦ 1 Jo iii 9 ἀμαρτίαν οὐ ποιεῖ, ὅτι σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει

καὶ οὐ δύναται ἀμαρτάνειν, ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ γεγένηται· σαφὲς ὅτι πᾶς ἄνθρωπος συμπεπληρωκὼς τὸν λόγον ἡτοι τέκνων τοῦ θεοῦ ἔστιν ἡ τέκνων τοῦ διαβόλου· ἡτοι γὰρ ποιεῖ ἀμαρτίαν ἡ ἀμαρτίαν οὐ ποιεῖ, οὐδενὸς ὅντος μεταξὺ τοῦ ποιεῖν ἀμαρτίαν καὶ τοῦ ἀμαρτίαν μὴ ποιεῖν· καὶ εἰ μὲν 5 ποιεῖ ἀμαρτίαν, ἐκ τοῦ διαβόλου ἔστιν, εἰ δὲ ἀμαρτίαν οὐ ποιεῖ, ἐκ τοῦ θεοῦ γεγένηται.

14. Ἐχεται δὲ τῆς ἐν τούτοις περὶ τέκνων θεοῦ καὶ τέκνων διαβόλου ἀποφάσεως τὰ ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιστολῇ λεγόμενα περὶ τῶν ὅντων ἐν τῷ οὐρανῷ τοῦ θεοῦ, καὶ τῶν μὴ 10 ἑωρακότων αὐτόν· Πᾶς γὰρ, φησὶν, ὁ ἐν αὐτῷ μένων οὐχ ἀμαρτάνει, καὶ πᾶς ὁ ἀμαρτάνων οὐχ ἑωρακεν αὐτόν. οὐκοῦν εἰ πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ μένων οὐχ ἀμαρτάνει, ὁ ἀμαρτάνων οὐ μένει ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ εἰ πᾶς ὁ ἀμαρτάνων οὐχ ἑωρακεν αὐτὸν, ὁ ἑωρακὼς αὐτὸν οὐχ ἀμαρτάνει. ἅμα δὲ καὶ ση- 15 μειώσεις τί νοῶν ὁ Ἰωάννης εἶπε τό· Πᾶς ὁ ἀμαρτάνων οὐχ ἑωρακεν αὐτόν· διὰ τό· Ἐώρακεν αὐτόν· ως ᾧ εἰ δυναμένων εἴναι τῶν ὄρώντων τὸν νίδον τοῦ θεοῦ, καὶ ἐκ τοῦ ἑωρακέναι 325 αὐτὸν μεταλαμβανόντων δυνάμεως πρὸς τὸ μηδαμῶς ἀμαρ-
τάνειν. ἔτι φῆσεις ὅτι τό· Ὦμεις ποιεῖτε τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς 20 νῦμῶν· ὅτε μὲν λέγοιτ’ ἀν πρὸς τοὺς νίοὺς τοῦ διαβόλου, ὅτε δὲ πρὸς τοὺς νίοὺς τοῦ θεοῦ. οἱ μὲν γὰρ ἀμαρτάνοντες ποιοῦσι τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς αὐτῶν διαβόλου· οἱ δὲ κατ-
ορθοῦντες ποιοῦσι τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς αὐτῶν θεοῦ. εἰκὸς δὲ ἐκ τούτων τινὰ κινηθήσεσθαι μὴ ἄρα δύνηται ὁ αὐτὸς, τῷ 25 ποιεῖν ἀγαθὰ καὶ πονηρὰ ἔργα ἀνὰ μέρος, διὰ μὲν τὰ ἀγαθὰ τέκνουν εἴναι θεοῦ, διὰ δὲ τὰ ἐναντία τέκνουν τοῦ διαβόλου. ἀλλὰ τοῦτο πρὸς τῷ ἀλογώτατον εἴναι οὐ δηλοῦται ἀπὸ τῶν ῥητῶν. ἀποφαίνεται γὰρ ὁ Ἰωάννης ὅτι Πᾶς ὁ γεγενη-
μένος ἐκ τοῦ θεοῦ ἀμαρτίαν οὐ ποιεῖ, ὅτι σπέρμα αὐτοῦ ἐν 30 αὐτῷ μένει, καὶ οὐ δύναται ἀμαρτάνειν, ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ γεγένηται. πᾶς τοίνυν ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ θεοῦ

1 Jo iii 6

Jo viii 4x

1 Jo iii 9

11 αὐτόν] αὐτῶν

15, 16 σημειώσει
29, 30 γεγενημένος

18 ἑωρακέναι

άμαρτίαν οὐ ποιεῖ· οὐ μὴν γέγραπται ὅτι πᾶς ὁ γεγενημένος
 ἐκ τοῦ διαβόλου δικαιοσύνην οὐ ποιεῖ, ἀλλ' ὁ ποιῶν τὴν ^ι Jo iii 8
 ἄμαρτίαν ἐκ τοῦ διαβόλου ἔστι· πάλιν οὐχὶ ὥσπερ εἴρηται·
 Ὁ ποιῶν τὴν ἄμαρτίαν ἐκ τοῦ διαβόλου ἔστιν· οὗτος ἀναγέ-
 γραπται· ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην ἐκ τοῦ θεοῦ ἔστι· καὶ
 πρόσχες ταῖς διαφοραῖς τῶν προτάσεων, τίνα τρόπον μετὰ
 πάσης ἀκριβείας τῷ Ἰωάννῃ εἴρηται, ὥστ' ἂν θαυμάσαι
 τινὰ πῶς ἀλήπτως καὶ, ώς ἀν εἴποιέν τινες, διαλεκτικῶς
 ἔξήνεγκεν αὐτὰς, μὴ τὰ ὅμοια προσενεγκάμενος περὶ τῶν ἐκ
 τοῦ διαβόλου καὶ τῶν ἐκ τοῦ θεοῦ· δομοίως δὲ ἀν ἔξήνεγκεν εἰ
 ἐπεποιήκει, ὥσπερ τό· Ὁ ποιῶν τὴν ἄμαρτίαν ἐκ τοῦ διαβό-
 λου ἔστιν· οὗτος· ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην ἐκ τοῦ θεοῦ ἔστιν·
 ἡ ὥσπερ ἀνέγραφεν ὅτι Πᾶς ὁ γεγενημένος ἐκ τοῦ θεοῦ ^ι Jo iii 9
 ἄμαρτίαν οὐ ποιεῖ· πεποιήκει τό· πᾶς ὁ γεγενημένος ἐκ τοῦ
 διαβόλου δικαιοσύνην οὐ ποιεῖ.

15. Μήποτε δὲ καὶ τῷ· Ἐστίν· εἰρημένῳ ἐπὶ τοῦ ἐκ τοῦ
 διαβόλου, μὴ χρησάμενος ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ θεοῦ, η τῷ· Γεγεν-
 νημένος· ἀναγεγραμμένῳ ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ θεοῦ, μὴ συγχρησά-
 μενος ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ διαβόλου, πάντα σοφώτατα ἔξέδωκεν.
 20 ἐπῆρε γὰρ τὸν ἐκ τοῦ θεοῦ, τὸ Γεγενημένον τάξας ἐπ'
 αὐτοῦ· ὅπερ εἰ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐκ τοῦ διαβόλου εἴρητο, χεῖρον ἀν
 τι ἐνέφαινε παρὰ τό· Ἐκ τοῦ διαβόλου ἔστιν. ἀλλὰ καὶ
 εἴπερ, ώς ἐπὶ τοῦ ἐκ τοῦ διαβόλου ἔταξε τό· Ἐστίν· πεποιή-
 κει ἐπὶ τοῦ ἐκ τοῦ θεοῦ, ἔλαττον ἀν περὶ τὸν ἐκ τοῦ θεοῦ
 25 παρίστη, πολλῷ κρείττονος τυγχάνοντος τοῦ γεγενῆσθαι ἐκ
 326 τοῦ θεοῦ παρὰ τὸ εἶναι ἐκ τοῦ θεοῦ. φήσει δέ τις ὅτι τινὰ
 τῶν κτισμάτων ἔστι μὲν ἐκ τοῦ θεοῦ, οὐ μὴν γεγένηται ἐκ
 τοῦ θεοῦ, καὶ πάντως ταῦτα ἐλάττονα ἔχει τάξιν ἐν τῷ παντὶ²⁹
 τῶν γεγενῆσθαι λεγομένων ἐκ τοῦ θεοῦ. καὶ γενόμενός γε
 30 κατὰ τὴν διαφορὰν τοῦ τε· Ἐστίν ἐκ τοῦ διαβόλου καὶ τοῦ
 Γεγένηται ἐκ τοῦ θεοῦ, ζητήσεις μήποτ' ἔστι τις ὁ καὶ
 γεγενημένος ἐκ τοῦ διαβόλου, ὅστις πάντως καὶ ἔστιν ἐκ

τοῦ διαβόλου, οὐ πάντως τοῦ ὄντος ἐκ τοῦ διαβόλου γεγενητ-
μένουν καὶ πάλιν ἔστι τις ἐκ τοῦ θεοῦ οὐ πάντως καὶ γεγενητ-
μένος ἐκ τοῦ θεοῦ, οὐκέτι δὲ παντὸς τοῦ ὄντος ἐκ τοῦ θεοῦ
γεγενητμένου ἐκ τοῦ θεοῦ. χαρακτηρίζεται μέντοι ὁ γεγεν-
ητμένος ἐκ τοῦ θεοῦ τῷ ἀμαρτίᾳν μὴ ποιεῖν, διὰ τὸ σπέρμα 5
τοῦ θεοῦ ἐν αὐτῷ μένειν, καὶ ἀπὸ τῆς ἐκείνου δυνάσθαι ἀμαρ-
τάνειν. καὶ ἐν τοῖς τελευταίοις δὲ λέγεται τῆς ἐπιστολῆς·

1 Jo v 18

"Οτι πᾶς ὁ γεγενητμένος ἐκ τοῦ θεοῦ οὐχ ἀμαρτάνει, ἀλλὰ ὁ
γεγενητμένος ἐκ τοῦ θεοῦ τηρεῖ ἑαυτὸν καὶ ὁ πονηρὸς οὐχ 10
ἀπτεται αὐτοῦ. εἰ δὲ ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ θεοῦ τηρεῖ ἑαυτὸν
καὶ ὁ πονηρὸς οὐχ ἀπτεται αὐτοῦ· ὁ μὴ τηρῶν ἑαυτὸν ἵν' ὁ
πονηρὸς αὐτοῦ μὴ ἀπτηται οὐ γεγένηται ἐκ τοῦ θεοῦ, καὶ
πᾶς οὐ ἀπτεται ὁ πονηρὸς, οὗτος οὐ γεγένηται ἐκ τοῦ θεοῦ·
ἀπτεται δὲ ὁ πονηρὸς τῶν μὴ τηρούντων ἑαυτούς. ἐπεὶ δὲ 15
τοῖς περὶ τοῦ Ἀβραὰμ οὐδενὸς γενομένου μεταξὺ διαλείμμα-
τος ἐπιφέρεται τό· 'Υμεῖς ποιεῖτε τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς ὑμῶν·

Jo viii 41

ἐζητοῦμεν μήποτε διὰ τὴν τῷ Ἀβραὰμ πρώτην δεδομένην
ἐντολὴν τοῦτο ἀναγέραπται. ὁ πρώτος δὲ χρηματισμὸς

Ge xii 1

πρὸς αὐτὸν οὕτως ἔχει· "Εξελθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς 20
συγγενείας σου καὶ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἀπελθε
εἰς τὴν γῆν ἣν σοι δείξω. ἔξηλθεν οὖν Ἀβραὰμ ἐκ τοῦ
οἴκου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὅπερ οὐ πεποιήκασιν οἱ ἐλεγχό-
μενοι ἐπὶ τῷ μὴ ὑγιῶς εἰρηκέναι· 'Ο πατὴρ ήμῶν Ἀβραάμ

Jo viii 39

ἐστιν. εἰ γὰρ τὰ τέκνα τοῦ Ἀβραὰμ ποιεῖ τὰ ἔργα τοῦ 25
Ἀβραὰμ, πρῶτον δὲ τῶν ἔργων ἐστὶ τὸ ἔξελθεῖν ἐκ τῆς γῆς
ἑαυτοῦ καὶ ἐκ τῆς συγγενείας ἑαυτοῦ καὶ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ
πατρὸς ἑαυτοῦ καὶ ἀπελθεῖν εἰς τὴν γῆν ἣν δείκνυσιν αὐτῷ ὁ
θεὸς, καὶ διὰ τοῦτο οὗτοι πρὸς οὓς ὁ λόγος ἐλέγχονται ὡς
οὐκ ὄντες τέκνα τοῦ Ἀβραὰμ, δῆλον ὅτι οὐκ ἔξεληλυθότες ἐκ 30
τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς ἑαυτῶν ὀνειδίζονται ὡς ἔτι τοῦ πονηροῦ
πατρὸς ὄντες, καὶ ἔτι ποιοῦντες τὰ ἐκείνου τοῦ πατρὸς ἔργα.

327 τούτων ήμūν εἰς τὸ ῥητὸν εἰρημένων σαφῶς οἷμαι ἐλέγχεσθαι τοὺς νομίζοντας ἐντεῦθεν παρίστασθαι δτι εἰσὶ τινες ἐκ κατασκευῆς οἵοι τοῦ διαβόλου.

16. (14) ΕἶπΟΝ ΔΥΤῷ ὩΗΜΕῖς ἐΚ ΠΟΡΝΕΙΑΣ ΟΓ̄ ΓΕ- Jo viii 41
 5 ΓΕΝΝΗΜΕΘΑ ἔΝΑ ΠΑΤΕΡΑ ἔΧΟΜΕΝ ΤὸΝ ΘΕΟΝ. Ζητῶ μήποτε
 ἐλεγχθέντες ως οὐ τέκνα τοῦ Ἀβραὰμ πικρότερον ἀποκρί-
 νονται οἱ λεγόμενοι πεπιστευκέναι αὐτῷ Ἰουδαῖοι, παρακεκα- cf. Jo viii 31
 λυμένως αἰνισσόμενοι ἐκ πορνείας γεγεννήσθαι τὸν σωτῆρα,
 ως εἰκὸς τοῦτο ὑπονοοῦντες τῷ μὴ παραδέχεσθαι τὴν διαβότη-
 10 τον καὶ τεθρυλλημένην αὐτοῦ γένεσιν ἐκ τῆς παρθένου. καὶ
 γὰρ πάνυ μοι φαίνεται ἀλογον ταῦτα αὐτοὺς ἀπορρίψαι τὰ
 ῥήματα πρὸς ἔπος· οὔτε γὰρ πρὸς τὰ πρότερα οὔτε ἀκο-
 λούθως τοῦς ἔξῆς εἰρῆσθαι δύναται, εἰ ἀπλούστερον νοηθείη
 τό· ὩΗΜΕῖς ἐκ πορνείας οὐ γεγεννήμεθα· τὸ εἰρημένον ὑπ’
 15 αὐτῶν. ἀλλὰ καὶ ἐπεὶ πατέρα ἴδιον ἔλεγε τὸν θεὸν ὁ σωτῆρ, cf. Jo v 18
 οὐδένα ἀνθρωπὸν πατέρα εἶναι ἑαυτοῦ ὅμολογῶν, διὰ τό·
 ὩΗΜΕῖς ἐκ πορνείας οὐ γεγεννήμεθα· εἰκὸς αὐτοὺς ἐπιφέρειν
 πάλιν προσκρούοντας τό· Ἐνα πατέρα ἔχομεν, τὸν θεόν·
 ώστε ἔλεγον· ήμεῖς μᾶλλον ἔνα πατέρα ἔχομεν τὸν θεόν,
 20 ἢ περ σὺ, ὁ φάσκων μὲν ἐκ παρθένου γεγεννήσθαι ἐκ πορ-
 νείας δὲ γεγεννημένος, καὶ διὰ τὸ αὐχεῖν τὸ ἐκ παρθένου
 γεγεννήσθαι λέγων ἔνα πατέρα ἔχειν μόνον τὸν θεόν· τῶν
 ὅμολογούντων τὸν πατέρα θεὸν οὐκ ἀρνούμενων καὶ ἀνθρω-
 πὸν πατέρα. ἀλλ’ ἐρεῖ τις δτι ταῦτα οὕτω νοούμενα οὐ
 25 δύναται εἶναι ῥήματα τῶν πεπιστευκότων αὐτῷ Ἰουδαίων.
 καὶ πρὸς τοῦτο δὲ λεκτέον δτι εἰρημένου ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ Jo viii 31
 πρὸς αὐτοὺς λόγου τοῦ· Ἐὰν ὑμεῖς μείνητε ἐν τῷ λόγῳ τῷ
 ἐμῷ, ἀληθῶς μαθηταί μου ἔστε, καὶ γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν·
 ώς καὶ δυναμένων αὐτῶν μένειν ἐν τῷ Ἰησοῦ λόγῳ καὶ
 30 μὴ μένειν, οὐκ ἀδύνατον ἡν τινὰς ἐκ τῶν ἐλεγχομένων μὴ
 μεμενηκέναι αὐτοῦ ἐν τῷ λόγῳ, καὶ μὴ μείναντας πικρότερον

10 τεθρυλημένην

15 ἐλεγον

30 ἐλέγχων

11 ἀπορρίψαι

16 post τὸ] ins. τῷ

13 εἰ] ἡ

24 ταῦτα] αὐτὰ

- Jo viii 41 καὶ προσκρουστικῶς εἰρηκέναι τό· Ἡμεῖς ἐκ πορνείας οὐ γεγεννήμεθα· ἔνα πατέρα ἔχομεν τὸν θεόν. δοκεῖ δέ μοι ὅτι καὶ φιλονεικότερον ἀπεκρίναντο· εἰπόντες γὰρ πρότερον·
 Jo viii 33 Σπέρμα Ἀβραάμ ἐσμεν· καὶ οἶον τοῦτο τρανότερον ὁμολογήσαντες διὰ τοῦ· Ο πατὴρ ἡμῶν Ἀβραάμ ἐστιν· ἀκούσαντες πρὸς τοῦτο τό· Εἴ τέκνα τοῦ Ἀβραάμ ἐστε, τὰ ἔργα τοῦ Ἀβραὰμ ποιεῦτε· μείζονα τοῦ Ἀβραὰμ ὁμολογοῦσιν ἑαυτῶν εἶναι τὸν πατέρα λέγοντες· Ἐνα πατέρα ἔχομεν τὸν θεόν.
 Jo viii 39 τάχα δὲ διὰ τὸ τῶν ἀνθρώπων τινὰς μὲν εἶναι ἐκ τοῦ διαβόλου, ἑτέρους δὲ γεγεννῆσθαι ἐκ τοῦ θεοῦ, πάντας ἀν ὑγιῶς λέγοιμεν τοὺς μὴ γεγεννημένους ἐκ τοῦ θεοῦ ἐκ πορνείας γεγεννῆσθαι. οὐ γὰρ ἐκ νύμφης ἀλλ’ ἐκ πόρνης τῆς ὄλης οὓς γεννᾷ ὁ διάβολος ή ποιεῖ τοὺς ἐξ αὐτοῦ, οἵτινες καὶ τοῖς σωματικοῖς προσπεπονθότες καὶ προσηγλωμένοι κολλῶνται τῇ πόρνῃ ὄλῃ, γενόμενοι πρὸς αὐτὴν ἐν σῶμα, τῶν ἐκ τοῦ θεοῦ γεγεννημένων ἀφισταμένων τῆς πόρνης ὄλης, καὶ κολλωμένων τῷ κυρίῳ καὶ ἐνουμένων τῷ ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θεὸν λόγῳ, καὶ τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, ἦν ἔκτισεν ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ εἰς ἔργα αὐτοῦ, ἵνα γένενται πρὸς αὐτὴν ἐν πνεῦμα·
 cf. Jo i 1; Pr viii 22 Ο μὲν γὰρ κολλώμενος τῇ πόρνῃ ἐν σῶμά ἐστιν· ὁ δὲ κολλώμενος τῷ κυρίῳ ἐν πνεῦμά ἐστιν.
- 1 Co vi 16 f. 17. (15) Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Εἰ ὁ θεὸς πατὴρ ὑμῶν ἡν, ἡγαπᾶτε ἀν ἐμέ· ἐγὼ γάρ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐζῆλθον καὶ ἡκω. Ἐπείπερ οἱ τὰς φύσεις εἰσάγοντες χρῶνται τῷ ὥρματι τούτῳ, διηγούμενοι αὐτὸ ὅτι ως οἰκεῖον ἀν ὑμῶν καὶ ἀδελφὸν ἐπέγνωτε με, ἀλλὰ καὶ ως ἴδιον ἡγαπήσατε ἀν ἐμὲ, εἰ ὁ θεὸς πατὴρ ὑμῶν ἦν· ἐπαπορητέον οὔτως πρὸς αὐτούς. ἦν ὅτε Παῦλος ἐμίσει τὸν Ἰησοῦν, ἐμίσει δὲ αὐτὸν ὅτε ἐπόρθει καὶ ἐδίωκε τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ, καὶ ἀληθεύων γε ἔλεγεν αὐτῷ ὁ πρῶτος χρηματισμός· Σαοὺλ, ζο Σαοὺλ, τί με διώκεις; εἰ μὲν οὖν ἀληθὴς τό· Εἴ ὁ θεὸς πατὴρ ὑμῶν ἦν, ἡγαπᾶτε ἀν ἐμέ· δῆλον ὅτι καὶ τὸ τούτῳ ἀντίστρεφον
- cf. Gal i 13
 Act ix 4

3 φιλονικώτερον   11 λέγομεν   25 ὥρματι τούτῳ]
 ὥρμα τῷ   27 ὑμῶν   31 εἰ μὲν] εἰπεν

έστιν ὑγιές· εἰ μὴ ἡγαπᾶτέ με, οὐχὶ δὲ θεὸς πατὴρ ὑμῶν ἦν.
οὐκοῦν τῶν μὴ ἀγαπῶντων τὸν Ἰησοῦν οὐκ ἔστιν δὲ θεὸς
πατήρ· Παῦλος δὲ ἦν ὅτε οὐκ ἡγάπα τὸν Ἰησοῦν, ἦν ἄρα
καιρὸς ὅτε δὲ θεὸς Παύλου πατὴρ οὐκ ἦν. οὐ φύσει ἄρα
5 Παῦλος θεοῦ νίὸς ἦν, ἀλλ' ὕστερον γέγονε θεοῦ νίὸς, ὅτε
συνημμένου λέγοντος ὅτι ἀλλὰ μὴν δὲ θεὸς, ὁ Παῦλε,
πατὴρ σού ἔστιν, ἀγαπᾶς ἄρα τὸν Ἰησοῦν. ἀλλὰ καὶ πρὸ⁴²
τῶν χρόνων τῆς πίστεως Παύλου ἀληθῶν ὅντος τοῦ· Εἰ δὲ Ιο viii 42
329 θεὸς πατὴρ ὑμῶν ἦν, ἡγαπᾶτε ἀντὶ ἐμὲ· ὑγιῶς ἦν προσλαβεῖν
οίνοι λέγοντα τὸν Ἰησοῦν· ἀλλὰ μὴν ἐμὲ οὐκ ἀγαπᾶς, οὐκ
ἄρα δὲ θεὸς πατὴρ σού ἔστιν, ὁ Παῦλε. πότε δὲ δὲ θεὸς
πατὴρ γίνεται τυνος ἢ ὅταν τηρήσῃ τις τὰς ἐντολάς; διὸ ἄσ cf. Ιο xiv 15
οὐ πρότερον ὥν τις νίὸς τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς πατρὸς γίνεται
15 αὐτοῦ νίὸς· ὅτε καὶ δὲ πατὴρ εἰς ἀναγέννησιν ἄγων τοῦτον,
ὅς νίὸς αὐτοῦ γίνεται, χρηματίζει τοιούτου πατήρ. ἔστι δὲ
προσαχθῆναι εἰς ταῦτα ἀπὸ τῶν οὕτων ἐν τῷ κατὰ Ματθαίον
εὐαγγελίῳ γεγραμμένων· Ἡκούσατε δτὶ ἐρρέθη Ἀγαπήσεις Μι v 43 ff.
τὸν πλησίον σου καὶ μισήσεις τὸν ἔχθρον σου. ἐγὼ δὲ
20 λέγω ὑμῖν Ἀγαπήσατε τοὺς ἔχθροὺς ὑμῶν καὶ προσεύχεσθε
ὑπὲρ τῶν διωκόντων ὑμᾶς, ὅπως γένησθε νίὸι τοῦ πατρὸς
ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς. πρόσχες γάρ τῷ· Ὅπως γένησθε νίὸι
τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς· ἐμφαίνοντι ὅτι οὐ πρότερόν
τις ὥν νίὸς τοῦ ἐν οὐρανοῖς πατρὸς γίνεται αὐτοῦ νίός. ἐπι-
25 μελώς δὲ τηρήσας καὶ περὶ τοῦ προσκειμένου τῷ· Τοῦ
πατρός· ὅπερ ἔστιν· Ὕμῶν γέγραπται γάρ· Ὅπως γένησθε
νίὸι τοῦ πατρὸς ὑμῶν· ζητήσεις πότερον ἀπλούστερον
εἴρηται, ἢ τῶν ἀντιγράφων ἡμαρτημένων πρόσκειται τὸ
‘Ὕμῶν· οὐδὲν γάρ ἀντὶ ἔζητήσαμεν, εἰ ἐγέγραπτο· ὅπως
30 γένησθε νίὸι τοῦ πατρὸς τοῦ ἐν οὐρανοῖς· καὶ μάλιστα ἐπεὶ
δοκεῖ μάχην περιέχειν τὸ γίνεσθαι νίόν τινα, οὐχ ἀπλῶς τοῦ
ἐν οὐρανοῖς πατρὸς, ἀλλὰ τοῦ ἰδίου πατρός. εἰ μὲν γάρ

αὐτοῦ πατήρ ἐστιν, οὐχ ὑστερον γίνεται αὐτοῦ υἱός· εἰ δὲ γίνεται αὐτοῦ υἱὸς, οὐκ ἦν αὐτοῦ πατήρ. ἀμα δὲ ἐπιστήσεις διὰ τὸ τινὰς μὲν τῶν πεπιστευκέναι νομιζομένων λέγεσθαι δούλους τοῦ θεοῦ, ἔτέρους δὲ χρηματίζειν αὐτοῦ υἱὸν, μήποτε οὐχ ἡ τυχοῦσα ἐντολὴ, ἀλλὰ τινα κατ' ἐξαίρετον κατορθού-⁵ μενα ποιοῦσι γενέσθαι υἱὸν θεοῦ τὸν κατορθώσαντα, πολλῶν

Mt v 45 γοῦν ἐν τῷ κατὰ Ματθαῖον εἰρημένων παρατήρει τό· "Οπως γένησθε υἱοὶ τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς· ὃ ἐπιφέρεται

Mt v 44 τῷ· 'Εγὼ δὲ λέγω ὑμῖν Ἀγαπήσατε τοὺς ἔχθροὺς ὑμῶν καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν διωκόντων ὑμᾶς. καὶ γὰρ ἐμφαί-¹⁰ νεται ἡ πρὸς θεὸν διοιότης καὶ μίμησις αὐτοῦ ἀγαπῶντος

cf. Sap Sol xi 24, 26 τὰ ὄντα πάντα καὶ μηδὲν βδελυσσομένου ὥν ἐποίησε, καὶ φειδομένου πάντων, ἐπείπερ αὐτοῦ τοῦ φιλοψύχου δεσπότου ἐστὶ τὰ πάντα, ἐν τῷ ἀγαπῶντι τοὺς ἔχθροὺς ἔαντοῦ καὶ προσευχομένῳ ὑπὲρ τῶν διωκόντων αὐτόν. πῶς δὲ ἀν ἀρμο-¹⁵ στὸν ἦν ἐπιφερόμενον τό· "Οπως γένησθε υἱοὶ τοῦ πατρὸς ³³⁰

Mt v 27 f. ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς· τῷ· 'Ερρέθη Οὐ μοιχεύσεις· ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ βλέπων γυναικα πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι,

cf. Mt v 29 f. ἥδη ἐμοίχευσεν αὐτὴν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· καὶ τοῖς περὶ τῆς ἀπωλείας ἐνὸς τῶν μελῶν ὑπὲρ τοῦ μὴ ὅλον εἰς γέενναν ²⁰ ἀπελθεῖν τὸ σῶμα; ἀλλὰ καὶ εἰ ἐπεφέρετο τῷ· 'Ερρέθη τοῖς ἀρχαίοις Οὐκ ἐπιορκήσεις, ἀποδώσεις δὲ τῷ κυρίῳ τοὺς ὄρκους σου· ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ δύσοσαι ὅλως· τό· "Οπως γένησθε υἱοὶ τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· πολλὴν ἀν αὐτόθεν ἐνεποίησε προσκοπήν. νυνὶ δὲ ὕσπερ ὃ ἐν τοῖς ²⁵

cf. Mt v 45 οὐρανοῖς πατὴρ ἀνατέλλει τὸν ἥλιον ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθούς, οὕτως ἔκαστος τῶν υἱῶν τοῦ θεοῦ, οίονεὶ ἥλιον ἐν ἔαντῳ τὴν ἀγάπην ἔχων, ταύτην ἀνατέλλει καὶ ἐπὶ πονηροὺς ἐπὰν ἀγαπήσῃ τοὺς ἔαντοῦ ἔχθρούς· καὶ πάλιν ὕσπερ βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους, οὕτως οίονεὶ ὑετόν τινα τὴν προσευ-³⁰ χὴν ὁ ἄγιος καταπέμπει ἐπὶ τοὺς κάτω που τυγχάνοντας, διὰ τὶ διώκειν αὐτὸν καὶ περὶ τῶν τοιούτων προσευχόμενος.

5 τινὰς   8 δ] om.   9 τῷ] τὸ (intra lin.)
21 post εἰ] lac. (3)   23 post δὲ] lac. (4)   τῷ] om.

ταῦτα μὲν εἰς τὸ ὑποπεσὸν ήμῖν τρανωθῆναι τό· Εἰ δὲ θεὸς *Jo viii 42*
πατὴρ ὑμῶν ἦν, ἡγαπᾶτε ἀνέμε.

18. (16) Ἱδωμεν δὲ καὶ τό· Ἐγὼ ἐκ τοῦ θεοῦ ἔξηλθον
καὶ ἥκω εἰς ὁ χρήσιμόν μοι φαίνεται παραθέσθαι τὸ ἐκ
5 Μιχαίου οὗτως ἔχον· Ἀκούσατε, λαοὶ, λόγους, καὶ προσε- *Mic i 2 ff.*
χέτω ἡ γῆ καὶ πάντες οἱ ἐν αὐτῇ· καὶ ἔσται κύριος ἐν ὑμῖν
εἰς μαρτύριον, κύριος ἐξ οἴκου ἀγίου αὐτοῦ. διότι ἵδοὺ κύριος
ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ τόπου ἑαυτοῦ καὶ καταβήσεται, καὶ
ἐπιβήσεται ἐπὶ τὰ ὑψη τῆς γῆς, καὶ σαλευθήσεται τὰ ὅρη
10 ὑποκάτωθεν αὐτοῦ, καὶ αἱ κοιλάδες τακήσονται ὡς κηρὸς
ἀπὸ προσώπου πυρὸς καὶ ὡς ὑδωρ καταφερόμενον ἐν κατα-
βάσει. καὶ ὅρα μήποτε ἰσοδυναμεῖ τό· Ἐξῆλθον παρὰ τοῦ
θεοῦ· τῷ· Κύριος ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ· ἐπεὶ ὅτε
δὲ ὑιὸς ἐν τῷ πατρί ἔστιν, ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπάρχων πρὶν *cf. Phil ii 6 ff.*
15 ἑαυτὸν κενῶσαι, οἵονεὶ τόπος αὐτοῦ ἔστιν ὁ θεός. καὶ εἴ
τίς γε νοήσαι τὸν πρὸ τοῦ κενῶσαι ἑαυτὸν ἐν τῇ προηγου-
μένῃ ὑπάρχοντα θεοῦ μορφῇ, ὅψεται τὸν μηδέπω ἔξεληλυ-
θότα ἀπὸ τοῦ θεοῦ υἱὸν αὐτοῦ, καὶ κύριον τὸν μηδέπω
20 ἐκπορεύμενον ἐκ τοῦ τόπου ἑαυτοῦ. ἐπὰν δὲ ἐκείνῃ τῇ
καταστάσει τοῦ υἱοῦ συγκρύῃ τὴν ἐκ τοῦ ἀνειληφέναι τὴν
τοῦ δούλου μορφὴν, ἑαυτὸν κενώσαντα, συνήσει πῶς ὁ υἱὸς
331 τοῦ θεοῦ ἔξῆλθε καὶ ἥκε πρὸς ήμᾶς, καὶ οἵονεὶ ἔξω γεγένηται *cf. Jo viii 42*
τοῦ πέμψαντος αὐτόν, εἰ καὶ κατ’ ἄλλον τρόπον οὐκ ἀφῆκεν *cf. Jo viii 29*
αὐτὸν μόνον ὁ πατὴρ, ἀλλὰ μετ’ αὐτοῦ ἔστι, καὶ ἔστιν ἐν τῷ
25 υἱῷ ὕσπερ καὶ αὐτὸς ἐν τῷ πατρί. καὶ εἰ μὴ κατ’ ἄλλον γε
τρόπον νοήσεις εἶναι τὸν υἱὸν ἐν τῷ πατρὶ ὡς ἦν πρὶν
ἔξελθῃ ἀπὸ τοῦ θεοῦ, δόξει περιέχειν μάχην τὸ καὶ ἔξεληλυ-
θέναι ἀπὸ τοῦ θεοῦ καὶ εἶναι τὸν ἔξεληλυθότα ἀπὸ τοῦ θεοῦ
30 ἔτι ἐν τῷ θεῷ. ἄλλοι δὲ τό· Ἐξῆλθον ἀπὸ τοῦ θεοῦ· οἵσι
διηγήσαντο ἀντὶ τοῦ· γεγένημαι ἀπὸ τοῦ θεοῦ· οἵσι
ακολουθεῖ ἐκ τῆς οὐσίας φάσκειν τοῦ πατρὸς γεγεννήσθαι τὸν
υἱὸν, οἵονεὶ μειουμένου καὶ λείποντος τῇ οὐσίᾳ, ὃ πρότερον

εῖχε, τοῦ νίον, ἐπὰν γεννήσῃ τὸν νίὸν, ὡσεὶ νοῆσαι τις τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν ἔγκυμόνων. ἀκολουθεῖ δὲ αὐτοῖς καὶ σῶμα λέγειν τὸν πατέρα καὶ τὸν νίὸν, καὶ διηρῆσθαι τὸν πατέρα, ἀπέρ ἐστὶ δόγματα ἀνθρώπων μηδ ὅναρ φύσιν ἀόρατον καὶ ἀσώματον πεφαντασμένων, οὓσαν κυρίως οὐσίαν. οὗτοι δὲ 5 δῆλον ὅτι ἐν σωματικῷ τόπῳ δώσουσι τὸν πατέρα, καὶ τὸν νίὸν τόπον ἐκ τόπου ἀμείψαντα σωματικῶς ἐπιδεδημηκέναι τῷ βίῳ, καὶ οὐχὶ κατάστασιν ἐκ καταστάσεως, ὥσπερ ἡμεῖς ἔξειλήγφαμεν.

Jo viii 42

19. (17) Οὖδε γάρ ἀπ' ἐμαγτοῦ ἐλίγθα, ἀλλ' ἐκεῖ- 10 νός με ἀπέστειλε. Ταῦτα νομίζω λέγεσθαι ὡς τινων ἀφ' ἑαυτῶν ἐρχομένων καὶ μὴ ἀπεσταλμένων ἀπὸ τοῦ πατρός. περὶ μὲν οὖν ἀνθρώπων τοιούτων, διδασκαλίαν ἡ προφητείαν 15 ὑπισχνουμένων, διδασκόμεθα καὶ ἀπὸ τοῦ Ἱερεμίου, ἔνθα γέγραπται· Οὐκ ἀπέστελλον τοὺς προφήτας, καὶ αὐτοὶ 20 ἔτρεχον. εἰ δὲ καὶ δυνάμεις τινὲς μὴ ἀποστελλόμεναι ἀπὸ τοῦ πατρὸς ἔρχονται πρὸς ἀνθρώπους, ἐπιστήσεις καὶ εἴ τινες 25 ἐν αὐταῖς εἰσιν ἐκ του θεοῦ ἔξεληλυθūαι καὶ τούτῳ ἡμαρτηκūαι τῷ μὴ ἀπεστάλθαι ἀπ' αὐτοῦ. οὐκ ἀξήτητον δὲ ἔστεον τὸν τόπον καὶ εἰς τὸν περὶ ψυχῆς λόγον· τάχα γὰρ ἡ μὲν τοῦ 30 Ἰησοῦ ψυχὴ ἐν τῇ ἑαυτῆς τυγχάνουσα τελειότητι ἐν θεῷ καὶ τῷ πληρώματι ἦν, καὶ ἐκεῖθεν ἔξεληλυθūa, τῷ ἀπεστάλθαι ἀπὸ τοῦ πατρὸς, ἀνέλαβε τὸ ἐκ τῆς Μαρίας σῶμα. ἄλλαι δὲ οὐχ οὕτως ἔξηλθον ἀπὸ τοῦ θεοῦ, τουτέστιν οὐκ 35 ἀπεσταλμέναι οὐδὲ ὑπὸ τοῦ θείου βουλήματος προπεμ- 25 φθεῖσαι.

Jo viii 43

20. (18) Διὰ τί τὴν λαλιὰν τὴν ἐμὴν οὐ γινώ- 332 σκετε; ὅτι οὐ δύνασθε ἀκούειν τὸν λόγον τὸν ἐμόν. Αἴτιον, φησὶν, ἐστὶ τοῦ ὑμῶν μὴ γινώσκεσθαι τὴν ἐμὴν λαλιὰν τὸ μὴ δύνασθαι ὑμᾶς ἀκούειν τοῦ λόγου μου. πρό- 30 τερον οὖν δύναμιν περιποιητέον ἀκουστικὴν τοῦ θείου λόγου, ἵνα μετὰ τοῦτο οἱοί τε γενώμεθα καὶ γινώσκειν πᾶσαν τὴν

'Ιησοῦ λαλιάν· ἔξεστι γὰρ πρότερον οὐ δυνάμενον ἀκούειν τὸν λόγον' Ἰησοῦ ὑστερον φθάνειν ἐπὶ τὸ ἀκούειν δύνασθαι αὐτὸν, ἐπεὶ καὶ ὅσον μὲν οὐδέπω ἱάθη τις τὰς ἀκοὰς ἀπὸ τοῦ λόγου τοῦ λέγοντος τῷ κωφῷ Διαινοίχθητι, οὐ δύναται cf. Mc vii 34 f.

5 ἀκούειν. ἐπὰγ δὲ λυθῆ ὁ αἵτιος τῆς κωφότητος σύνδεσμος, τότε ἀκούειν τις οἱός τε ἔσται τοῦ Ἰησοῦ ὅτε καὶ γινώσκειν δύναται αὐτὸν τὴν λαλιάν· ἡ λεγέτωσαν ἡμῖν οἱ νομίζοντες καὶ διὰ τούτων συνίστασθαι τὸν περὶ φύσεως λόγον, πότερον ἐδύναντο ἔτι κωφοὶ ὅντες ἀκούειν οὓς ὑστερον ἱάσατο, ἡ 10 οὐκ ἐδύναντο; σαφοῦς δὲ ὅντος τοῦ οὐκ ἐδύναντο, δῆλον ὅτι ἔξεστι μεταβαλεῖν ἀπὸ τοῦ μὴ δύνασθαι ἀκούειν τῶν Ἰησοῦ λόγων ἐπὶ τὸ ἀκούειν αὐτῶν, καὶ οὐ διὰ φύσιν ἀνιάτως ἔχουσαν, ὅτε οὐ δύναται τις ἀκούειν· καὶ μάλιστα ταῦτα προσακτέον τοῖς ἑτεροδόξοις, χαίρουσι ταῖς ἀλληγορίαις 15 καὶ ἀνάγουσι τὴν περὶ τῶν ἱάσεων ιστορίαν ἐπὶ τὰς τῆς ψυχῆς θεραπείας, ἀπολυομένης ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ πάστης νόσου cf. Mt iv 23 καὶ πάστης μαλακίας. νομίζω δὲ τὸ μὲν ἀκούειν τῦν ἐπὶ τοῦ συνιέναι τάσσεσθαι τῶν λεγομένων, τὸ δὲ γινώσκειν ἐπὶ τοῦ καταλαμβάνοντα συγκατατίθεσθαι, τῷ φωτὶ τῆς 20 περὶ τῶν λεγομένων γνώσεως πεφωτισμένον. ὁ μέντοι γε Ἡρακλέων ὑπολαμβάνει αἰτίαν ἀποδίδοσθαι τοῦ μὴ δύνασθαι αὐτοὺς ἀκούειν τὸν Ἰησοῦ λόγον, μηδὲ γινώσκειν αὐτοῦ τὴν λαλιάν, ἐν τῷ· Ὦμεις ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστέ. Ju viii 44 αὐταῖς γοῦν λέξεοι φησι· Διατί δὲ οὐ δύνασθε ἀκούειν τὸν 25 λόγον τὸν ἐμόν; ἡ ὅτι ὥμεις ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστέ; ἀντὶ τοῦ ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ διαβόλου· φανερῶν αὐτοῖς λοιπὸν τὴν φύσιν αὐτῶν, καὶ προελέγξας αὐτοὺς ὅτι οὔτε τοῦ Ἀβραάμ εἰσι τέκνα, οὐ γὰρ ἀν ἐμίσουν αὐτόν, οὐδὲ τοῦ θεοῦ, διὸ οὐκ ἡγάπων αὐτόν. καὶ εἰ μὲν τό· Ὦμεις ἐκ τοῦ 30 πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστέ· ἔξεδέχετο ὡς ἐν τοῖς ἀνωτέρῳ διηγησάμεθα, καὶ ἔλεγε· διὰ τὸ ἔτι ὥμᾶς εἶναι ἐκ τοῦ

διαβόλου, οὐ δύνασθε ἀκούειν τὸν λόγον τὸν ἐμόν· κανὶ παρεδεξάμεθα αὐτοῦ τὴν διήγησιν. νυὶ δὲ δῆλός ἐστιν 333 ὁμοουσίους τινὰς τῷ διαβόλῳ λέγων ἀνθρώπους, ἔτέρας, ὡς οἴονται οἱ ἀπ' αὐτοῦ, οὔσιας τυγχάνοντι παρ' οὓς καλοῦσι ψυχικοὺς ἢ πνευματικούς.

5

Jo viii 44

21. (19) ‘Υμεῖς ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ διαβόλου ἔστε καὶ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς γόμων θέλετε ποιεῖν. Ἀμφίβολος ἡ λέξις ἐστί· δηλοῦται γὰρ ἀπ' αὐτῆς ἐν μὲν ὡς ἄρα ἔχει ὁ διάβολος πατέρα, ἐξ οὐ πατρὸς, δόσον ἐπὶ τῷ ῥῆτῳ, ἐμφαίνονται εἶναι οὗτοι πρὸς οὓς ὁ λόγος· ἔτερον δὲ, ὃ το βέλτιόν ἐστιν, ὅτι ὑμεῖς ἐκ τοῦδε τοῦ πατρὸς ἐστε, καθ' οὐ κατηγορεῖται τὸ διάβολος. ἀμφίβολον μὲν οὖν ἀν τὸ λεγόμενον, καὶ εἰ περιγρήπτο τὸ πρότερον ἄρθρον τὸ τοῦ, πλὴν μᾶλλον ἀνεφαίνετο σαφέστερον τὸ βούλημα τοῦ ῥήτου. μέντοι γε ὁ συναγορεύων τῷ εἶναι τινα τοῦ διαβόλου πατέρα, 15 οὖν οἵοις δόξει λέγειν τοὺς πρὸς οὓς ὁ λόγος ἐστί, χρήσεται τῷ ἐπιφερομένῳ οὕτως ἔχοντι· “Οταν λαλῇ τὸ ψεῦδος, ἐκ τῶν ἴδιων λαλεῖ, ὅτι ψεύστης ἐστί καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ· καὶ φῆσει ψεῦδος μὲν εἶναι τὸν διάβολον, ἄλλον δὲ παρὰ τοῦτον εἶναι τὸν τοῦ ψεύδους πατέρα. ἀλλ' οὐχ ὑγιῶς τοῦτο 20 λεχθήσεται· μᾶλλον γὰρ τὸ ψεῦδος ἐφαρμόσει τῷ ἐναντίῳ τοῦ εἰπόντος· Ἐγώ εἰμι ἡ ἀλήθεια· λέγω δὲ τῷ ἀντιχρίστῳ, οὐ ψεύστης ἐστὶν ὁ πατὴρ, ὁ διάβολος ὅν. ἀλλ' εἰκός τινα προσκόψειν τῷ ψεῦδος εἶναι τὸν ἀντίχριστον, οὐκέτι ψεκτὸν ἐσόμενον, ἐὰν τῇ ὑποστάσει ἔτερον μηδὲν ψεύδους ἦ. πρὸς 25 Ez xxviii 19 ὃν παραθέμενος τό· Ἀπώλεια ἐγένουν, καὶ οὐχ ὑπάρξεις εἰς τὸν αἰῶνα· εἰρημένον ἐν τῷ Ἱεζεκιὴλ περὶ τινος διὰ τὴν κακίαν μεταβεβληκότος εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸν ἀπώλειαν, καθ' ὅμοιότητα παραμυθῆσει καὶ τὸ περὶ τοῦ ψεῦδος οὐκ εἶναι τινα τῇ ὑποστάσει ἐκ κατασκευῆς, ἄλλα ἐκ μεταβολῆς 30 καὶ ἴδιας προαιρέσεως τοιοῦτον γεγενημένον, καὶ οὕτως, ἵνα καινῶς ὀνομάσω, πεφυσιωμένον. φεύγων γοῦν τις ὡς

2 παραδεξάμεθα   13 εἰπερ εἰρητο
μυθῆσει   ψεῦδος οὐκ] ψεύδους (σοτε.)

25 ψεῦδος   29 περι-
31 post τοιοῦτον] ins. δὲ

ἀποπον τὸ φάσκειν εἶναι ψεῦδος τὸν ἀντίχριστον, ἐρεῖ καὶ πᾶσιν ἐφαρμόζειν τοῖς ψευδομένοις τό· Ὅταν λαλῇ τὸ ^{Jo viii 44} ψεῦδος, ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ· τὸ γὰρ ἐν ἑκάστῳ τῶν ψευδομένων ψεῦδος ἐπάν λαλῇ, ἐκ τῶν ἰδίων τοῦ ψεύδους λαλεῖ· ⁵ ἀλλὰ καὶ τό· Ψεύστης ἐστὶν ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἀνενεγκεῖν ἐπὶ τὸ ἔκαστον τὸν προφερόμενον ψεῦδος ἐκ στόματος ἕαντοῦ πατέρα εἶναι οὐ λαλεῖ ψεῦδους· καὶ οὐκ ἀπίθανός τε ἐσται ἡ ³³⁴ τοιαύτη ἀπόδοσις. καὶ ταῦτα μὲν ὡς παρακείμενα τῇ ἀμφιβολίᾳ τοῦ ἐκκειμένου ἡμῖν ῥητοῦ εἰρήσθω.

¹⁰ 22. (20) Ἐπεὶ δὲ διηγούμενοι τό· Ὦμεις ποιεῖτε τὰ ^{Jo viii 41} ἔργα τοῦ πατρὸς ὑμῶν· προλαβόντες καὶ εἰς τοῦτο εἰρήκαμεν, πολλαχόθεν τὰ φανέντα ἡμῖν εἰς τὴν διήγησιν χρήσιμα συναγαγόντες, οὐκ εὐλόγως νῦν προσδιατρίψομεν τῷ τόπῳ πλὴν εἴ τις τῷ ποιεῖν τὴν ἁμαρτίαν ἐκ τοῦ διαβόλου γεγέν· ^{cfr. 1 Jo iii 8} ¹⁵ νηται καὶ μη̄ κατήργησε τὴν ἀπ' ἐκείνου γένεσιν ἐξ ἕαυτοῦ, οὗτος οὐ μίαν ἀλλὰ πλείονας ἐπιθυμίας τοῦ τοιούτου πατρὸς ποιεῖν ἐθέλει· καὶ τῶν ἐν παντὶ νιῷ διαβόλου ἐπιθυμιῶν ἀπὸ τῶν ἐν τῷ διαβόλῳ ἐπιθυμιῶν γεννωμένων, σαφὲς ὅτι αἱ ἐκείνου ἐπιθυμίαι φρόνημα ὑλῆς εἰσὶ καὶ φθορᾶς, ἃς κυρίως ^{cfr. Ro viii 7;} ^{2 Pe i 4} ²⁰ ἔχθρας εἴποι τις ἀν εἶναι πρὸς θεόν. φόνους μὲν οὖν καὶ ἀδικίας καὶ πλεονεξίας φάσκειν εἶναι τὰς ἐκείνου ἐπιθυμίας, γεννώσας ἐν νιοῖς αὐτοῦ παραπλησίως ταύταις ἐπιθυμίας, οὐκ ἀπεμφαίνει· ἀλλὰ καὶ γενικῶς ἀκαθαρσίας τῇ φύσει ἔναντίας τυγχανούσας τῇ καθαρότητι λέγειν εἶναι τὰς ἐκείνου ἐπιθυμίας, ἀφ' ὧν αἱ πρὸς τὰ ἀκάθαρτα ἐπιθυμίαι ἐγγίνονται τέκνοις τοῦ διαβόλου, οὐ δυσπαράδεκτόν ἐστι. τὸ δὲ καὶ πορνείαν λέγειν εἶναι τὴν ἐκείνου ἐπιθυμίαν, ἡ̄ μοιχείαν, ἡ̄ παιδοφθορίαν, ἡ̄ μαλακότητα, οὐκ εὐχερῶς ἀν τις παραδέξοιτο, καν̄ ἀπορῇ πῶς αἱ ἐπιθυμίαι αὗται ἐν ἀνθρώποις ²⁵ ἀπὸ τῶν ἐν ἐκείνῳ γίνονται ἐπιθυμιῶν, ὅσον ἐπὶ τῇ λέξει, οἵνοι καθολικοῦ τινος παρισταμένου περὶ τῶν ἐν ἀνθρώποις ἐπιθυμιῶν, ὡς ἄρα θέλουσιν οἱ ἀνθρωποι τὰς ἐπιθυμίας τοῦ

Jo viii 44

πατρὸς αὐτῶν ποιεῖν, ὥστε πάντα, ἀ ἐπιθυμοῦσι παρανόμως,
πρότερον ἐπιθυμίας εἶναι τοῦ πατρὸς αὐτῶν. τοιοῦτον γάρ
ἔστι τό· Καὶ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν θέλετε ποιεῖν.
λεκτέον δὲ πρὸς ταῦτα ὅτι ὁ διάβολος ἐπιθυμεῖ φθαρῆναι
τόνδε, φέρε εἰπεῖν, τὸν παῖδα, καὶ μοιχευθῆναι τήνδε, καὶ 5
πορνεῦσαι τούσδε, καὶ τούτων ἐπιθυμῶν ἐμποιεῖ τοῖς δυνα-
μένοις αὐτῷ ὑπηρετήσασθαι ἐπιθυμίαν τοῦ ποιῆσαι ἀπέρ
ἔκεινος ἐνεργῆσαι βούλεται, ὥστ' ἀν κατὰ τοῦτο τὸν ἐνερ-
γοῦντα τὴν πορνείαν ἡ τὴν μοιχείαν πρότερον λέγειν τοῦ
ἀνθρώπου πορνεύειν καὶ μοιχεύειν. τὸ δ' αὐτὸν καὶ περὶ 10
πάσης ἀμαρτίας ἔρεις, οἷον ὁ διάβολος ἀργυρίων μὲν οὐκ
ἐπιθυμεῖ, ἐπιθυμεῖ δὲ φιλαργύρους ποιῆσαι καὶ προσπαθεῖς
τοῖς ὑλικοῖς πράγμασι ταῦτην δὲ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ
θέλουσι ποιεῖν οἱ οὐκ ἄλλως ἡ τῷ θέλειν φιλοῦντες τὸ 335
ἀργύριον. διόπερ ἀναγκαῖον ἔστιν ἐφιστάνειν ημᾶς πᾶσιν 15
οἵς θέλομεν ποιεῖν καὶ ἔξετάζειν μήποτε ὃ θέλομεν ποιεῖν ἐκ
τῶν τοῦ διαβόλου ἐπιθυμιῶν ἔστιν· ἵνα ἐκ τοῦ τεθεωρηκέναι
τὰ ἐκ τῶν τοῦ διαβόλου ἐπιθυμιῶν πανσώμεθα θέλειν ποιεῖν
ἔκεινα, εἰδότες πάντα τὸν θέλοντα ποιεῖν τὰς τοῦ διαβόλου
ἐπιθυμίας ἐκ πατρὸς μὲν οὐδαμῶς εἶναι θεοῦ, διαβόλου δὲ 20
γεγονέναι τέκνον, καὶ ἀπὸ τοῦ ἐθέλειν ποιεῖν τὰς ἐπιθυμίας
τοῦ χείρονος μορφούμενον καὶ κατ' εἰκόνα γινόμενον τοῦ
πονηροῦ πατρὸς, ἀφ' οὐ ἔρχονται καὶ τυποῦνται αἱ ἔκεινου
τοῦ χοϊκοῦ εἰκόνες. πρῶτος γάρ χοϊκὸς ἔκεινος, τῷ πρῶτος
ἀποπεπτωκὼς τῶν κρείττονων καὶ ἐπιτεθυμηκὼς ἐτέρας παρὰ 25

cf. Job xl 14 τὴν κρείττονα ζωῆς ζωὴν, ἄξιος γεγονέναι τοῦ ἀρχὴν αὐτὸν
(19) εἶναι οὕτε κτίσματος οὕτε ποιήματος ἀλλὰ πλάσματος

κυρίου, πεποιημένον ἐγκαταπαίζεσθαι ὑπὸ τῶν ἀγγέλων
αὐτοῦ. καὶ ημῶν δὲ ἡ προηγουμένη ὑπόστασίς ἔστιν ἐν

cf. Col. iii 10 τῷ κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος· ἡ δὲ ἔξ αἰτίας ἐν τῷ ληφθέντι 30

cf. Ge ii 7 ἀπὸ τοῦ χοῦ τῆς γῆς πλάσματι καὶ εἰ μὲν, ὡσπερεὶ ἐπιλα-

θόμενοι τῆς ἐν ημῖν κρείττονος οὐσίας, ὑποτάξωμεν ἔαυτοὺς
τῷ ἀπὸ τοῦ χοῦ πλάσματι, καὶ τὸ κρείττον τὴν εἰκόνα τοῦ

cf. Ge i 26 χοϊκοῦ λήψεται· εἰ δὲ συνέντες τὸ ποιηθὲν κατ' εἰκόνα καὶ τὸ

ληγθέν ἀπὸ τοῦ χοῦ τῆς γῆς, ὅλοι προσνεύομεν ἐπὶ τοῦτον, cf. Ge ii 7
οὐ κατ' εἰκόνα γεγόναμεν, ἐσόμεθα καὶ καθ' ὁμοίωσιν θεοῦ,
πᾶσαν τὴν πρὸς ὑλην καὶ σώματα προσπάθειαν καὶ τὴν
πρὸς τια τῶν καθ' ὁμοίωσιν ἀπολείψαντες. ἐπεὶ δὲ κατὰ
5 τὰς θείας γραφὰς η̄ ἐπιθυμία τῶν μέσων ἐστὶν, οὐκ εἰδύιας
τὴν ἐλληνικὴν τῶν σημαινομένων παρὰ τοῖς τὰ τοιαῦτα
διαφρούσιν ἀκρίβειαν, ὥστ' ἀν τὸ μὲν ἀστεῖον βουλήσιν
δνομάσται, ἦν ὄριζονται εὐλογον ὅρεξιν, τὸ δὲ φαῦλον ἐπιθυ-
μίαν, ἦν φασιν εἶναι ἄλογον ὅρεξιν, η̄ σφοδρὰν ὅρεξιν,
10 λεκτέον δι τι πᾶσα γενητὴ φύσις τὰς ἐπιθυμίας τοῦ ὕδου
πατρὸς θέλει ποιεῖν, ὥσπερ καὶ πᾶσα ποιεῖ τὰ ἔργα τοῦ
ὑδίου πατρὸς, τοῦ μὲν πρώτως ἀγίου πατρὸς ἀγενήτου τυγ-
χάνοντος· οὗτος δέ ἐστιν ὁ θεός· τοῦ δὲ πρώτως πονηροῦ
336 πατρὸς, ἐξ οὐδενὸς οὗτος πατρός· οὐδὲ γὰρ ὑπέστησέ τις ἐν
15 αὐτῷ πατήρ τὴν πονηρίαν, ἀλλ' η̄ ἀπὸ θεοῦ ἐκτροπὴ γεγέν-
νηκεν αὐτήν.

23. Τὸ μὲν οὖν νῦν ἔξεταζόμενον κατὰ τό· Καὶ τὰς Jo viii 44
ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν θέλετε ποιεῖν· σαφῶς δι τι ἀνα-
φέρεται πρὸς τὸν διαβόλον, προειρημένου τοῦ· ‘Ὑμεῖς ἐκ τοῦ
20 πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστέ· καὶ ἐπιφερομένου τοῦ· ‘Ἐκεῖνος
ἀνθρωποκτόνος ἦν ἀπ' ἀρχῆς. καὶ πρὸς ἔκαστον δ' ἀν οὐ
μόνον τῶν ἐκ τοῦ διαβόλου, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐκ τοῦ θεοῦ, ὑγιῶς
λεχθείη τό· Τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν θέλετε ποιεῖν.
λέγονται γάρ τινες εἶναι καὶ θεοῦ ἐπιθυμίαι, ὄνομαζομένων
25 αὐτοῦ τῶν βουλήσεων. ἐν γοῦν ῑ μέν φαλμῷ εἴρηται· Τὰ Ps xviii (xix)
κρίματα κυρίου ἀληθινά, δεδικαιωμένα ἐπὶ τὸ αὐτό· ἐπι-
θυμητὰ ὑπὲρ χρυσίον καὶ λίθον τίμιον πολύν. καν, ὡς τινα
δὲ τῶν ἀντιγράφων ἔχει, η̄ τὰ ἐπιθυμήματα ὑπὲρ χρυσίον καὶ
λίθον τίμιον πολύν· φήσεις δι τὰ ἐπιθυμήματα τοῦ ἐπιθυ-
30 μῆσαι τινα αὐτῶν ἄξια ἐστιν, ὡς τὰ εὐλογητὰ τοῦ εὐλο-
γῆσθαι, καὶ τὰ ἀγαπητὰ τοῦ ἀγαπᾶσθαι. ὥσπερ οὖν τὰ
εὐλογήματα μᾶλλον ὑπὸ θεοῦ εὐλογεῖται, καὶ τὰ ἀγαπητὰ

5 η̄] ἦν

9 η̄] εἰ

12 πρῶτος

13 πρῶτος

29 πολλὴν

μᾶλλον ὑπὸ θεοῦ ἀγαπᾶται, οὗτος καὶ τὰ ἐπιθυμήματα μᾶλλον ἢν ὑπὸ θεοῦ εὐλογώτερον ἐπιθυμηθείη, εὐγνωμονέστερον ἡμῶν ἀκουούντων, ὡς προειρήκαμεν, τῆς ἐπιθυμίας. καὶ ὁ σωτὴρ δέ φησιν· Ἐπιθυμίᾳ ἐπεθύμησα τοῦτο τὸ πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν πρὸ τοῦ με παθεῖν. περὶ δὲ τοῦ 5 καὶ φαύλην εἶναι ἐπιθυμίαν ἥρκει μὲν καὶ τὸ ἐν χερσὶ ῥήτον· οὐδὲν δὲ ἡττον παραθετέον καὶ τό· Ὅς ἢν ἐμβλέψῃ γυναῖκα πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτὴν, ἥδη ἐμοίχευσεν αὐτὴν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. οὐ πάντως δὲ ὁ ἐπιθυμῶν ἀπόντος ἐπιθυμεῖ, 10 ὡς οὐδὲ ὁ βουλόμενος πάντως τὰ ἀπόντα βούλεται. τοῦτο δὲ προεθεραπεύσαμεν διὰ τὰ ἐπιθυμήματα τοῦ θεοῦ καὶ τὰς τῶν τελείων ἐπιθυμίας. πᾶς οὖν νιός τινος τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ἔαυτοῦ θέλει ποιεῖν, καὶ πᾶς νιός τινος ποιεῖ τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. οὕτω γὰρ καὶ ὁ σωτὴρ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ἔαυτοῦ θέλει ποιεῖν, καὶ ποιεῖ τὰ ἔργα τοῦ 15 πατρὸς ἔαυτοῦ. καὶ ὁ ἀνθρωπος τῆς ἀμαρτίας, ὁ νιός τῆς ἀπωλείας, τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ἔαυτοῦ θέλει ποιεῖν, καὶ ποιεῖ τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς ἔαυτοῦ. καὶ ἐφ' ἡμῶν δὲ τῶν ἀνθρώπων πάντως τὰ ἔργα ἦτοι θεοῦ ἐστιν ἢ διαβόλου, καὶ ἂ θέλομεν ποιεῖν ἤτοι ἐπιθυμία ἐστὶ τοῦ ἀγαθοῦ ἐν οὐρανοῖς 20 πατρὸς ἡμῶν ἢ τοῦ ἔχθροῦ αὐτῷ διαβόλου. καὶ εἰ μὲν 337 ποιοῦμεν τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ καὶ θέλομεν τὰς ἐπιθυμίας αὐτοῦ ποιεῖν, νιοί ἐσμεν τοῦ θεοῦ· εἰ δὲ τὰ τοῦ διαβόλου πράττομεν, θέλοντες ἃ ἐκεῖνος ἐπιθυμεῖ ποιεῖν, ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐσμέν. ἐπιστήσωμεν οὖν μὴ μόνον οἷς ποιοῦμεν, 25 ἀλλὰ καὶ οἷς θέλομεν. αὐταρκες γὰρ εἰς τὸ εἶναι τοῦ διαβόλου νιὸν τὸ κανὸν θέλειν αὐτοῦ ποιεῖν τὰς ἐπιθυμίας· καὶ τάχα διὰ τούτο μετὰ τό· Ὅμεις ποιεῖτε τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς ὑμῶν· εἴργηται τό· Τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν θέλετε ποιεῖν· ἵνα μάθωμεν ὅτι εἰ καὶ μόνον θέλομεν ποιεῖν ἀπέρ 30 ἐπιθυμεῖ ὁ διάβολος, χρηματιοῦμεν διαβόλου νιοί. πιθανώτατα δὲ ἢν τις πρὸς ταῦτα λέγοι ὡς ἄρα ἀρκεῖ πρὸς τὸ εἶναι νιὸν θεοῦ τὸ θέλειν αὐτοῦ ποιεῖν τὰς ἐπιθυμίας, κανὸν μὴ προσῆγε τούτῳ ποιεῖν τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ. ἀλλὰ λεκτέον ὅτι

I.c xxii 15

Mt v 28

cf. 2 Thess ii 3

Jo viii 41

Jo viii 44

ἀνάγκη τὸν θέλοντα ποιεῖν τὰς ἐπιθυμίας τοῦ θεοῦ καὶ ποιεῖν
 τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ· οὐ γάρ μόνον τὸ θέλειν ἀλλὰ καὶ τὸ cf. Phil ii 13
 ἐνεργεῖν, ὡς φησιν ὁ Παῦλος, ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστιν, ἐπομένου
 πάντως τῷ καλῷ θέλειν τοῦ συζύγου αὐτῷ ἐνεργεῖν· καὶ γάρ·
 5 Τοῖς ἀγαπῶσι τὸν θεὸν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν· καὶ οὐκ Ro viii 28
 ἀν καλὸν θέλειν ἀτελὲς ἔσαι ὁ ποιῶν πάντα καλὰ λίαν. cf. Ge i 31
 ἀλλ’ οὐδὲ ἐπινοηθῆναι δύναται καλὸν θέλειν μὴ συνεξεγμέ-
 νης τῆς κατὰ τὸ οὕτω θέλειν ἐνεργείας καλῆς τῷ καλῷ
 θέλειν. ἡ μέντοι γε πρὸς τῷ θέλειν ἐνέργεια κανὸν ἐμπο-
 10 δίζειτο ὑπὸ τῆς προνοίας εὐλόγως πολλάκις, ὅτε ὑπέρ τινος
 καθολικῶς χρησίμου, ἢ ὅπως ποτὲ χρησίμου, χρεία ἀνα-
 κόπτεσθαι τὸ κατὰ τὸ θέλειν τὸ χεῖρον ἔργον. εἰς ταῦτα δὲ
 ὁ Ἡρακλέων φησί· πρὸς οὓς ὁ λόγος, ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ
 διαβόλου ἦσαν· ὡς ἐτέρας οὖσης τῆς τοῦ διαβόλου οὐσίας
 15 παρὰ τὴν τῶν ἀγίων λογικῶν οὐσίαν. ὅμοιον δὲ ἐν τούτῳ
 μοι πεπονθέναι φαίνεται τῷ ἐτέρῳ οὐσίᾳν φάσκοντι ὀφθαλ-
 μοῦ παρορῶντος καὶ ἐτέρῳ ὄρῶντος· καὶ ἐτέρᾳ οὐσίᾳν ἀκοῆς
 παρακούοντος καὶ ὑγιῶς ἀκούοντος. ὡς γὰρ ἐν τούτοις οὐχ
 ἡ οὐσία διάφορος, ἀλλὰ τι αἰτίου ἐπισυμβέβηκε τοῦ
 20 παρακούειν καὶ τοῦ παρορᾶν, οὕτως παντὸς τοῦ πεφικότος
 λόγῳ παρακολουθεῖν ἡ παρακολουθητικὴ οὐσία ἡ αὐτή ἐστιν,
 εἴτε παραδέχεται τὸν λόγον εἴτε ἀνανέυει πρὸς αὐτόν. τί
 γὰρ διαφέρει ἐφ' ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων τὸ παρακολουθῆσαν
 338 τοῦ μὴ παρακολουθοῦντος οὐκ ἀν ἔχοιμεν εἰπεῖν, εἰ καὶ μετὰ
 25 τὸ συνιέναι τῶν εἰρημένων ὁ μέν τις ἐπικρίνας συγκατέθετο
 τῷ λεγομένῳ, ὃ δὲ ἀνένευσε πρὸς αὐτό.

24. Πολλάκις δὲ εἴπομεν ὅτι ἀν συγχωρηθῆ τοῦτο τὸ
 ἀδύνατον, λέγω δὲ τὸ εἶναι οὐσίας ἐτέρας καὶ ἀνεπιδεκτον τῶν
 κρειττόνων τὸν διάβολον, περὶ μὲν ἔκείνου ἀπελογησάμεθα
 30 ὡς οὐδαμοῦ αἰτίου τῆς πονηρίας, τὸ δὲ ἔγκλημα τῷ αὐτὸν
 οὐσιώσαντι καὶ δημιουργήσαντι προσάψομεν, ὅπερ ἐστὶ
 πάντων ἀτοπώτατον. πρόδηλον δὲ τὸ παράλογον ἔσται τῷ

κατανοήσαντι ψυχῶν ἀνθρωπίνων οὐσίαν καὶ ἐνιδόντι ὅτι ἀμήχανόν ἔστιν, ὥσπερ σώματα παρὰ σώματα εἶναι ἀνθρώπινα ἑτέρας καὶ ἑτέρας οὐσίας, οὗτα καὶ ψυχὰς παρὰ ψυχὰς, καὶ νοητικὸν παρὰ τὸ νοητικὸν, καὶ τὸ διανοητικὸν παρὰ τὸ διανοητικόν. τὸ δὲ ὄμοιον ἐρεῖς καὶ ἐπὶ τοῦ λογικοῦ καὶ 5 ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ψυχῇ δυνάμεων, τῆς τε μνημονικῆς καὶ τῆς οὕτως φανταστικῆς· ἀνάγκη γὰρ, εἰ ἔτερούσιος ἔστιν ἄνθρωπός τις παρ' ἑτερον, καὶ ἔτερογενεῖς εἶναι τὰς τῆς ψυχῆς δυνάμεις, καὶ ἔτερογενῆ εἶναι, φέρε εἰπεῖν, τὴν μνημονικὴν καὶ τὴν διανοητικὴν παρὰ τὴν διανοητικήν. ἔξετα- 10 ζέσθω δὲ ὁ λόγος περὶ τούτων, ἃ ὄμοιάς ἔνν νοήσαι καὶ διανοηθείη, ὥστε καὶ παραπλησίως συγκαταθέσθαι ἢ ἐπισχεῖν ἢ ἀνανεῦσαι ὃν φασιν ἐκεῖνοι πνευματικὸν καὶ ὃν λέγουσιν εἶναι χοϊκόν. ἀρα γὰρ τὸ παραπλήσιον ἐν διαφόροις γέγονεν οὐσίαις, ἢ διὰ τοῦτο παραπλήσιον γέγονε τὸ πάθος, 15 ἐπεὶ ὄμοούσιον ἦν τοῦτο φυμβέβηκε τὸ πάθος; τὸ μὲν οὖν φάναι τοὺς αὐτοὺς τύπους φαντασιῶν καὶ συγκαταθέσεων καὶ διανοήσεων καὶ μνημονεύσεων γεγονέναι ἐν τοῖς ἔτερούσιοις ἀλογογ· τὸ δὲ ἐν τοῖς ὄμοούσιοις ἐκ μέρους ὡς παρὰ ταῦτα εἶναι τίνα καὶ ἀλλην οὐσίαν ἐν αὐτοῖς ἡλίθιον. 20 παραστησάτωσαν γὰρ παρὰ τὰς δυνάμεις ταύτας ἑτέραν τινὰ οὐσίαν μὴ νοοῦσαν μηδὲ διανοούμενην μηδὲ μεμνημένην μηδὲ φαντασιούμενην ἐν οἷς φασὶν εἶναι πνευματικοῖς κρείττονα τῆς νοούσης καὶ διανοούμενης, ἢ ἐν τοις χοϊκοῖς ἦτοι ὄμοιαν ἢ χείρονα, οὐδὲ γὰρ φήσουσι κρείττονα. ἀλλ' 25 εἴκος αὐτὸν ἐρεῖν ὅτι ὥσπερ ἐνδέχεται ἀπὸ τῆς αὐτῆς σφραγίδος ὄμοιάς τυπωθῆναι τὴν ἀνόμοιον οὐσίαν χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ καστιέρου καὶ μολίβδου καὶ κηροῦ, οὗτα δυνατὰ ἀπὸ τῶν αὐτῶν φαντασιῶν τοὺς παραπλησίους ἐγγενέσθαι τύπους τοῖς ἐν διαφόροις οὐσίαις τυγχάνουσι καὶ 339 φαντασιούμενοις· τὸ δὲ ὄμοιον καὶ ἐπὶ διανοίας καὶ νοήσεως καὶ μνημονεύσεως φήσουσιν. ἀλλ' ὅρα μήποτε κἀν πάνυ πιθανὸς εἶναι ὁ λόγος οὗτος δοκῆ, συναρπάζειν μᾶλλον καὶ σοφίζεσθαι δύναται ἀνομοίως παραβεβλημένος ἢ πείθειν

τὸν ἀκριβῶς τῷ παραδείγματι ἐπιστήσαντα· ἐπὶ μὲν γὰρ τῆς εἰκόνος ἔχω δεῖξαι ὅτι ἐν χρυσῷ ὁ τύπος, ἥτις ἐν ἀργύρῳ, ἥτις μὲν ὁ τύπος παραπλήσιος, δείκνυται τὴν ἰδιότητα τοῦ ἐν χρυσῷ γεγονέναι παρὰ τὸ ἐν ἀργύρῳ τετυπώσθαι ἥτις λοιπαῖς οὐλαις. οὕτω τοίνυν ἡμῖν παραστησάτωσαν ἴδιαμα τοῦ δεξαμένου τύπον κρείττονα ἥτις ἐλάττονα ἥτις ὑποδεέστερον, καὶ πειραθήτωσαν κανὸν περιλαλῆσαι τὴν τῶν δεξαμένων τὴν ἀνάμαξιν τῶν τύπων παραπλησίων διάφορον οὐσίαν· μηδὲ γὰρ παριστάντες ἀποφανοῦνται μὲν οὐκ ἀποδείξουσι δέ.
 10 τοσαῦτα καὶ πρὸς τὸν Ἡρακλέωνος λόγον εἰπόντος τότε·
 'Ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ διαβόλου ἀντὶ τοῦ ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ πατρός· εἰρήσθω. πάλιν εἰς τότε· Τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν θέλετε ποιεῖν· διαστέλλεται λέγων τὸν διάβολον μηδὲ ἔχειν θέλημα ἀλλὰ ἐπιθυμίας. καὶ ἐμφαίνεται αὐτόθεν τὸ
 15 ἀδιανόητον τοῦ λόγου· ἐθέλειν γὰρ τὰ πονηρὰ πᾶς ἄντις τις ὅμολογήσαι ἐκεῖνον. συνάξεις δὲ καὶ αὐτὸς, εἰ καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐν προχείρῳ οὐκ ἔχομεν παραθέσθαι, εἴ που ἐν τῇ γραφῇ τὸ θέλειν ἐπὶ τοῦ διαβόλου τέτακται. μετὰ ταῦτα φησιν ὁ Ἡρακλέων ὡς ἄρα ταῦτα εἴρηται οὐ πρὸς τοὺς
 20 φύσει τοῦ διαβόλου υἱὸντας, τοὺς χοϊκοὺς, ἀλλὰ πρὸς τοὺς ψυχικοὺς, θέσει νιόντας διαβόλου γινομένους· ἀφ' ὧν τῇ φύσει δύνανται τινες καὶ θέσει νιοὶ θεοῦ χρηματίσαι. καί φησί γε ὅτι παρὰ τὸ ἡγαπηκέναι τὰς ἐπιθυμίας τοῦ διαβόλου καὶ ποιεῖν τέκνα οὗτοι τοῦ διαβόλου γίνονται, οὐ φύσει τοιούτοι
 25 ὄντες. καὶ διαστέλλεται ὡς ἄρα τριχῶς δεῖ ἀκούειν τῆς κατὰ τέκνα ὀνομασίας, πρῶτον φύσει, δεύτερον γνώμῃ, τρίτον ἀξίᾳ· καὶ φύσει μὲν, φησὶν, ἐστὶ τὸ γεννηθὲν ὑπό τινος γεννητοῦ, ὃ καὶ κυρίως τέκνον καλεῖται· γνώμῃ δὲ, ὅτε τὸ θέλημά τις ποιῶν τινος διὰ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, τέκνον ἐκείνου
 30 οὖν ποιεῖ τὸ θέλημα καλεῖται· ἀξίᾳ δὲ, καθ' ὃ λέγονται τινες cf. Mt xxiii
 γεέννης τέκνα καὶ σκότους καὶ ἀνομίας, καὶ ὄφεων καὶ ἔχιδνῶν
 35 τοῦ γεννήματα. οὐ γὰρ γεννᾶται, φησὶ, ταῦτα τινα τῇ ἑαυτῶν

2 ἥτοι

16 διανόητον

17 ἔσχομεν

23 τὸ] τῷ

30 λέγεται

cf. Mt xxiii
τοῦ γεννήματος

φύσει φθοροποιὰ γὰρ καὶ ἀναλίσκοντα τοὺς ἐμβληθέντας 340
 εἰς αὐτά· ἀλλ’ ἐπεὶ ἔπραξαν τὰ ἑκείνων ἔργα τέκνα αὐτῶν
 ἔρηται. τοιαύτην δὲ διαστολὴν δεδωκὼς οὐδὲ κατὰ τὸ ποσὸν
 ἀπὸ τῶν γραφῶν παρεμυθήσατο τὴν ιδίαν διῆγησιν. εἴποι-
 μεν δ’ ἀν πρὸς αὐτὸν ὅτι εἰ μὴ φύσει, ἀλλὰ ἀξίᾳ γεέννης 5
 τέκνα δονμάζεται καὶ σκότους καὶ ἀνομίας, φθοροποιὰ γὰρ
 ταῦτα καὶ ἀναλίσκοντα μᾶλλον ἥπερ συνιστάντα, πῶς ὁ
 Παῦλος φησί που τό· Ἡμεθα φύσει τέκνα ὄργης ὡς καὶ οἱ
 λοιποί; ἢ λεγέτωσαν ήμūν ὡς οὐκ ἔστιν ἀναλωτικὸν καὶ
 μάλιστα κατ’ αὐτὸν φθοροποιὸν ἢ ὀργὴ, ἃς τέκνα ἡμεθα. 10
 πάλιν φησὶν ὅτι τέκνα τοῦ διαβόλου λέγει νῦν τούτους, οὐχ
 ὅτι γεννᾷ τινας ὁ διάβολος, ἀλλ’ ὅτι τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου
 ποιοῦντες ὡμοιώθησαν αὐτῷ. πόσῳ δὲ βέλτιον περὶ πάντων
 τῶν τοῦ διαβόλου τέκνων τοῦτο ἀποφαίνεσθαι, ὡς ὁμοιου-
 μένων αὐτῷ τῷ ποιεῖν τὰ ἔργα αὐτοῦ καὶ οὐ διὰ τὴν οὐσίαν 15
 καὶ τὴν κατασκευὴν, τὴν χωρὶς ἔργων, τέκνων διαβόλου
 χρηματιζόντων;

Jo viii 44   25. (21) Ἐκεῖνος ἀνθρωποκτόνος ἦν ἀπ’ ἀρχῆς,
 καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐχ ἔστηκεν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀληθεία
 ἐν αγύτῳ. Ἐπεὶ ἔστι τις κοινότερον ἀνθρωποκτόνος ὁ 20
 ὅπωσποτε ἀπέκτοντες ἀνθρώπουν, ὅστις ἔστι καὶ μέσος, καθ’
 cf. Num xxv 6 ff.   ὁ καὶ ζήλῳ θεοῦ πεποίκεν ὁ Φινεὲς ἀποκτείνας τὸν Ἰσραη-
 λίτην πορνεύοντα καὶ τὴν Μαδιανίτιν, ἀνθρωποκτόνος οὐ ψεκ-
 τῶς ῥηθῆσεται καὶ ὁ Δαβὶδ ἐν ὀνόματι κυρίου τῶν δυνάμεων
 θεοῦ παρατάξεως Ἰσραὴλ πατάξας τὸν Γολιάθ, ζητητέον 25
 τὴν ἀληθινὴν ἀνθρώπου ζωὴν καὶ τὸν ἐναντίον ταύτη θάνατον
 αὐτοῦ, ἵνα νοηθῇ ὁ ψεκτῶς ἀνθρωποκτόνος. καὶ δοσον μὲν
 ἐπὶ τῆς ἴστορίας φήσεις τὸν Ἀδάμ καὶ τὴν Εὔαν, δοσον οὐχ
 cf. Ge iii 6   ημαρτήκεισαν, μὴ ἀνγρῆσθαι· ἢ δὲ ημέρᾳ ἔφαγον ἀπὸ τοῦ
 ἀπηγορευμένου ξύλου εὐθέως καὶ τεθνηκέναι, οὐκ ἄλλου 30
 τυὸς ἀποκτείναντος αὐτοὺς ἢ τοῦ ἀνθρωποκτόνου διαβόλου,

3 κατοποσον

21 ἀποκτονως

5 ἀξίας

23 μαδιανετην

10 ἢ ὀργὴ ἡς] ἢ ὀργῆς

25 om πατάξας

ὅτε τὴν Εῦαν διὰ τοῦ ὄφεως ἡπάτησε καὶ ἡ Εῦα δέδωκε τῷ ἀνδρὶ ἀπὸ τοῦ ἔντονος, καὶ ἔφαγεν ὁ ἀνήρ. κατὰ μέντοι γε τὰ βαθύτερα τῶν δογμάτων νοήσας τό· Οὐκ ἀποθανοῦμαι ^{Ps cxvii}
^{(cxviii) 17} ἀλλὰ ζήσομαι, καὶ διηγήσομαι τὰ ἔργα κυρίου· καὶ τὸ ὑπὸ¹
⁵, τοῦ σωτῆρος πρὸς τοὺς Σαδδουκαίους ἀπορρητότατα τοῖς συνιέναι τοῦ λεγομένου δυναμένου εἰρημένον ἐν τῷ κατὰ Ματθαῖον· Περὶ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν οὐκ ἀνέγνωτε ^{Mt xxii 31 f.}
^{cf. Ex iii 6} τὸ ρῆθεν ὑμῖν ὑπὸ τοῦ θεοῦ λέγοντος Ἐγώ εἴμι ὁ θεὸς
341 Ἀβραὰμ καὶ θεὸς Ἰσαὰκ καὶ θεὸς Ἰακώβ; οὐκ ἔστιν ὁ θεὸς θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων· καὶ ἐν τῷ κατὰ Λουκᾶν·
¹⁰ "Οτι δὲ ἐγείρονται οἱ νεκροὶ καὶ Μωσῆς ἐμήνυστεν, ὡς λέγει ^{Lc xx 37 f.}
 ἐπὶ τῆς βάτου κύριον τὸν θεὸν Ἀβραὰμ καὶ θεὸν Ἰσαὰκ καὶ θεὸν Ἰακώβ· οὐκ ἔστιν ὁ θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων· πάντες γὰρ αὐτῷ ζῶσιν· ἔτι δὲ καὶ ἐν τῷ κατὰ Μάρκον· Περὶ τῶν ^{Mc xii 26 f.}
¹⁵ νεκρῶν, οὐκ ἀνέγνωτε ὅτι ἐγείρονται ἐν τῇ βίβλῳ Μωσέως ἐπὶ τῆς βάτου ὡς εἶπεν αὐτῷ ὁ θεὸς λέγων Ἐγώ εἴμι θεὸς Ἀβραὰμ καὶ θεὸς Ἰσαὰκ καὶ θεὸς Ἰακώβ; οὐκ ἔστιν ὁ θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων· ὅψει ὅτι εἰ νῦν ζῇ ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς Ἀβραὰμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακώβ, νεκροὶ ἡσαν πρὶν ζήσωσι·
²⁰ νεκρὸς δὲ κυρίως οὐδεὶς λέγεται μὴ πρότερον ζήσας. ἐπίστησον δὲ καὶ τῷ· Ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες ἀποθηῆσκουσι, καὶ ἐν τῷ ^{1 Co xv 22} χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται· ἐν οἷς οὔτε ὁ μέσος θάνατος σημαίνεται κατὰ τό· Ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες ἀποθηῆσκουσιν· οὔτε ἡ ἀδιάφορος ζωὴ καὶ μήτε ἀγαθὸν οὖσα καθ' αὐτὴν
²⁵ μήτε κακὸν κατὰ τό· Ἐν τῷ χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται· καὶ ὅψει τὴν ζωὴν τοῦ κατ' εἰκόνα ἀνθρώπου. νοήσας δὲ αὐτοῦ τὴν ζωὴν συνήσεις τίνα τρόπον δὲ ἀνθρωποτόνος ἀπέκτεινε τὸν ζῶντα ἀνθρωπόν, οὐ διά τινα ἔνα ιδίως ποιὸν, ἀλλὰ δι' ὅλον τὸ γένος, δὲ ἀπέκτεινε, καθ' ὃ ἐν
³⁰ τῷ Ἀδὰμ πάντες ἀποθηῆσκουσιν ὑγιῶς λεχθησόμενος ἀνθρωποτόνος. ταύτην δὲ τὴν ἀνθρωποτονίαν εἰργάσατο ἀρξάμενος ἀπὸ ἀρχῆς, δι' ἣν ἀνθρωποτονίαν αὐτοῦ ἔκαστος τῶν νοούντων αὐτὸν καὶ τὸ ἑαυτοῦ σῶμα, καὶ τίνι οἰκείον ἔστι, τοῦτο ἐρεῖ ταλανίζων ἑαυτὸν ἐπὶ τὸ ἐν τῷ Ἀδὰμ ἀποτεθνη-

- Ro vii 24 κέναι, τό· Ταλαίπωρος ἐγὼ ἄνθρωπος· τίς με ῥύσεται ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου; βλέπων καὶ τίνα τρόπον
 Ps xxi (xxii)
 16: xlili(xliv) εἴρηται τό· Εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγές με· καὶ τό· Ἐτα-
 20 Phil iii 21 πείνωσας ήμᾶς ἐν τόπῳ κακώσεως· καὶ τό· Σῶμα τῆς ταπεινώσεως ήμῶν. ἔστι δὲ καὶ ἀπορρητότερόν τι δι' ὃ ὁ ἀπ' 5
 ἀρχῆς ἀνθρωποκτόνος ἄρχων ἔστι τοῦ κόσμου τούτου, λέγω δὲ τοῦ περιγείου τόπου, ὅπου εἰσὶν οὓς ἀπέκτεινεν ἀνθρωποι.
 ὁ μὲν οὖν ἀνθρωποκτόνος ἀπέκτεινεν ημᾶς· ημεῖς δὲ χάριτι
 cf. Ro vi 4 θεοῦ συνετάφημεν Χριστῷ καὶ συνανέστημεν αὐτῷ, εἴγε σύμμυρφοι γεγόναμεν τῇ ἀναστάσει αὐτοῦ, καὶ ἐν καινότητι 10
 ζωῆς περιπατοῦμεν. ὁ δὲ ἀνθρωποκτόνος ἄρχει τῶν ἀνηρη-
 μένων καὶ ἄρχει τῶν νεκρῶν, ζῶντος δὲ οὐδενὸς ηγείσθαι δύναται. ἐὰν δὲ ἐπιπλεῖον ἐπιστήσῃς καὶ τοῖς περὶ τῶν
 Ro xiv 9 νεκρῶν γεγραμμένοις, οἶον τούτῳ· Εἰς τοῦτο γάρ Χριστὸς 342
 ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων κυριεύσῃ· 15
 ὅφει τίνα τρόπον διὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἰησοῦν οὐδὲ τῶν νεκρῶν κυριεύει ἔτι· ἀπέθανε γὰρ Ἰησοῦς ἵνα καὶ νεκρῶν κυριεύσῃ. ὅσον μὲν οὖν ζῇ ὁ ἄνθρωπος, οὐ φορεῖ τὴν τοῦ
 cf. 1 Co xv 49 χοϊκοῦ εἰκόνα· ἀποθνήσκων δὲ καὶ ἀναιρούμενος ὑπὸ τοῦ ἀνθρωποκτόνου, ἀμα τε οὐ συνέχει τὴν τοῦ θεοῦ εἰκόνα, καὶ 20
 ἀναλαμβάνει τὴν τοῦ χοϊκοῦ καὶ νεκροῦ νεκρὸς γὰρ ὁ χοϊκὸς,
 ὥσπερ ζῶν ὁ ἐπουράνιος· καὶ ὁ θεὸς οὐκ ἔστι νεκρῶν ἀλλὰ ζώντων θεός. διόπερ εἰ μὲν συνανέστημεν ἐν καινότητι
 ζωῆς περιπατοῦντες, ὁ θεός ἔστιν ημῶν· εἰ δὲ ἔτι ἐσμὲν ἐν νεκροῖς, ὁ θεὸς οὐ νεκρῶν, καὶ ημῶν οὐκ ἔσται θεός. 25
- cf. Jo viii 44 26. Παράκειται δὲ τῷ ἔξεταζειν τὰ περὶ τοῦ ἀπ' ἀρχῆς ἀνθρωποκτόνου καὶ τὸ ὃδεν τινὰς νεκροὺς μὲν, οὐκ ἐν ἀλλῷ δὲ ἡ ἐν Χριστῷ νεκροὺς, οἱ καὶ πρῶτον ἀναστήσονται· περὶ ὃν ἐν μὲν τῇ πρὸς Κορινθίους οὕτω λέγεται· Σαλπίσει γὰρ, καὶ οἱ νεκροὶ ἀναστήσονται ἀφθαρτοί, καὶ ημεῖς ἀλλαγησό- 30
 1 Co xv 52 μεθα· ἐν δὲ τῇ πρὸς Θεσσαλονικεῖς· Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν λόγῳ κύριου, ὅτι ημεῖς οἱ ζῶντες, οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν
 1 Th iv 15

παρουσίαν τοῦ κυρίου, οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας· ὅτι αὐτὸς δὲ κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου καὶ ^{1 Th iv 16 f.} ἐν σάλπιγgi θεοῦ καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον ἐπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες, ^s οἱ περιλειπόμενοι, ἀμα σὺν αὐτοῖς ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ κυρίου εἰς ἀέρα, καὶ οὕτω πάντοτε σὺν κυρίῳ ἐσόμεθα. καὶ ἡγοῦμαι ζῶντας μὲν εἶναι ἐν Χριστῷ τοὺς τετελειωμένους καὶ μηδαμῶς ἔτι ἀμαρτίαν ἐργαζομένους, νεκροὺς δὲ ἐν Χριστῷ τοὺς διακειμένους μὲν κατὰ τὴν ἐν ¹⁰ Χριστῷ πόστιν καὶ προαιρουμένους βιοῦν καλῶς, οὐ μὴν ἥδη κατορθώκοτας ἀλλ' ἔτι ἀμαρτάνοντας, ἤτοι κατ' ἄγνοιαν τοῦ ἀκριβούς περὶ δικαιοσύνης ἀληθούς λόγου, ἢ κατὰ ἀσθένειαν νικωμένων τῶν κριμάτων ἀπὸ τῆς ἐπιθυμούσης κατὰ τοῦ ^{cf. Gal v 17} πνεύματος σαρκός. καὶ τούτοις γε ἀκόλουθόν ἐστι τὸν ¹⁵ Παῦλον αἰσθανόμενον ἑαυτὸν λέγειν διὰ τὸ ἥδη κατορθωκέναι τό· Ἡμεῖς οἱ ζῶντες. οὖς δὲ εἰρήκαμεν νεκροὺς, οὗτοι μάλιστα δέονται τῆς ἀναστάσεως, οὐδὲ τῶν ζῶντων δυναμένων ἀρπαγῆναι ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ κυρίου εἰς ἀέρα, πρὶν πρῶτον τοὺς ἐν Χριστῷ νεκροὺς ἀναστῆναι· διὸ ²⁰ γέγραπται· Οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον, ^{1 Th iv 16 f.}

³⁴³ ἐπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες, καὶ τὰ ἔξῆς. ἐπιστήσεις δὲ εἰ καὶ διὰ τὴν ἀνθρωποκοτίαν αὐτὸν οὐκ ἀν συστάντα τὰ ἐπὶ τῆς ἐπικαταράτου γῆς ἐν τοῖς ἔργοις τοῦ ἐκβληθέντος ἀπὸ τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς Ἀδὰμ συνέστη. πλὴν ἀνθρωπο-²⁵ κτόνος οὗτος ἀπὸ τῆς τῶν ἐνεστηκότων γέγονεν ἀρχῆς, ὅστις, οἴμαι, γενόμενος ἀρχὴ πλάσματος κυρίου ἐφθόνησε τοῦς ^{cf. Job xl} κτισθεῖσιν εἰς τὸ εἶναι. οὗτοι φθόνῳ θάνατος εἰσῆλθεν εἰς ^{14 (10)} ^{Sap Sol i 14;} τὸν κόσμον, ἀεὶ ἐν οἷς ἐὰν εῦρῃ ζῶσιν ἀνθρωποκτονοῦντος ^{ii 24} ἔως ἀν πάντων τῶν ἔχθρῶν ὑποτεθέντων τοῖς ποσὶ τοῦ νιοῦ ^{cf. 1 Co xv} ^{25 f.} τοῦ θεοῦ ἔσχατος ἔχθρὸς αὐτοῦ θάνατος καταργηθῆ.

27. (22) Ἱδωμεν δὲ καὶ περὶ τοῦ· Καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐχ ^{Jo viii 44} ἔστηκε. πᾶς μὲν καὶ μόνος δὲ οὐγῆ βεβαίως ἔχων δόγματα

καὶ διὰ τὴν βεβαιότητα τῶν δογμάτων ἀσειστος τοῖς κρίμασι τυγχάνων ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ ὑπὸ μηδεμιᾶς περιστάσεως ἡ τινος σωματικῆς προφάσεως, οἶον δυσυπομενήτων πόνων, ἡ σφοδροτέρας ὁρέξεως ἀφροδισίων, ἡ ὅποιασδήποτε αἰτίας σταλευόμενος, ὥστ' ἀν καὶ ἐπὶ ποσὸν μετακινηθῆναι ἀπὸ τοῦ 5 καλοῦ, εὐλόγως ἀν ἐστηκέναι ἐν τῇ ἀληθείᾳ νομίζοιτο. οὗτος δὲ ὁ λόγος φθανέτω καὶ ἐπὶ τὰς ἔξω σαρκὸς καὶ αἷματος φύσεις· ἔστι γὰρ καὶ ἐν τῇ ἐκείνων ζωῇ τὰ κατορθοῦντα ἐστηκέναι ἐν τῇ ἀληθείᾳ δεόντως λέγειν· εἰ δέ τις μὴ οὕτως βιοῖ, οὐχ ἐστηκεν ἐν τῇ ἀληθείᾳ. ἀλλ' ἐφίστημι μήποτε ἐν 10 μέν τι καὶ μονοειδές ἔστι τὸ ἐστηκέναι ἐν τῇ ἀληθείᾳ, πουκίλον δέ τι καὶ πολύτροπον τὸ μὴ ἐστηκέναι ἐν αὐτῇ· τινῶν μὲν τρεμούσαις, ἵν' οὕτως ὀνομάσω, ταῖς βάσεσι καὶ σειομέναις βιαζομένων ἐστάναι ἐν αὐτῇ καὶ μηδέπω τοῦτο ἔχόντων· ἔτερων δὲ τοῦτο μὲν οὐ πεποιθότων, ἐν κινδύνῳ δὲ τοῦ ἐν 15 τούτῳ γενέσθαι καθεστηκότων, ὅποιός ἐστιν ὁ λέγων· Ἐμοῦ δὲ παρὰ μικρὸν ἐσαλεύθησαν οἱ πόδες· καὶ ἄλλων καὶ πεπτωκότων ἐν αὐτῇ, περὶ ὧν οἵμαι λέγεσθαι τό· Πᾶς ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον συνθλασθήσεται. ἐπὶ τοῦτο τὸ ἐστάναι ἐν τῇ ἀληθείᾳ προτρέπων· ὁ κύριος Μωσέα εἶπε πρὸς αὐτόν· 20 Ἰδοὺ τόπος παρ' ἐμοὶ, καὶ στήσῃ ἐπὶ τῆς πέτρας· εἰ γὰρ ἡ πέτρα Χριστὸς ἦν, Χριστὸς δέ φησιν· Ἐγώ εἴμι ἡ ἀληθεία· μήποτε τό· Στήσῃ ἐπὶ τῆς πέτρας· ἵσον δύναται τῷ· στήσῃ ἐπὶ τῆς ἀληθείας. μόγις δέ ποτε τοῦτο καὶ μετὰ πολλὰ ἐγγίγνεται τινι. μέχρι γοῦν τοῦ· Ἰδοὺ, τόπος παρ' ἐμοὶ, καὶ 25 στήσῃ ἐπὶ τῆς πέτρας· Μωσῆς οὐδέπω ἴστηκει ἐπὶ τῆς πέτρας. καὶ εἴ τις γε ἐπιμελέστερον ἐνέδοι τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει, οὐκ εὐχερώς δυναμένη καθαρεύειν ἀπὸ ψευδῶν δογμάτων, ὅφεται 344 ὅτι ὥσπερ πᾶς ἀνθρωπος ψεύστης, οὕτως πᾶς ἀνθρωπος οὐχ ἐστηκεν ἐν τῇ ἀληθείᾳ. εἰ γάρ τις ἔστιν οὐ ψεύστης ἔτι ἡ 30 ἐστηκεν ἐν τῇ ἀληθείᾳ, ὁ τοιοῦτος οὐκ ἔστιν ἀνθρωπος, ὥστ' ἀν εἰπεῖν αὐτῷ καὶ τοῖς ὅμοιοις αὐτῷ τὸν θεόν· Ἐγὼ εἶπα, θεός

Ps lxxii
lxxiii) 2

Mt xxi 44

Ex xxxiii 21
cf. 1 Co x 4
Jo xiv 6

Ps cxv 2
(cxvi 11)
cf. Jo viii 44

Ps lxxxix
(lxxxii) 6

3 δυσυπομενήτων] δύο ὑπομένη τῶν
τόπων 30 οὐ]

25 τοῦ] το

τόπος]

ἐστε καὶ νιὸς ὑψίστου πάντες· οὐκ ἐπενεχθησομένου αὐτῷ τοῦ·
 Υμεῖς δὲ δὴ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε. εἴ τις οὖν καὶ ἄλλος ^{Ps Ixxxii 7}
 οὐχ ἔστηκεν ἐν τῇ ἀληθείᾳ, δῆλον ὅτι καὶ ὁ διάβολος ὁ ἀπ' ἀρχῆς ἀνθρωποκότονος· καὶ ἡ αἰτία γε τοῦ μὴ ἔστηκέναι αὐτὸν
 , ἐν ἀληθείᾳ τοῦτον εἴρηται τὸν τρόπον· "Οτι οὐκ ἔστιν ἀλήθεια ἐν αὐτῷ,
 διὰ τοῦτο δὲ οὐκ ἔστιν ἀληθεία ἐν αὐτῷ,
 ἐπείπερ ἡπάτηται καὶ ψευδῆ ὑπολαμβάνει καὶ ἡπάτηται
 αὐτὸς ὑφ' ἑαυτοῦ, τούτων χείρων εἶναι λογισθεὶς τῶν λοιπῶν
 ἀπατωμένων, ὅτι ἐκεῖνοι μὲν ὑπὸ τοῦτον ἀπατῶνται, αὐτὸς δὲ
 ἑαυτῷ δημιουργός ἐστι τῆς ἀπάτης.

28. Ἄξιον δὲ ζητῆσαι πῶς λέγεται τό· Ἀλήθεια οὐκ
 ἔστιν ἐν αὐτῷ· οἷον πότερον ποτε οὐδὲν ἀληθὲς ἔχει δόγμα,
 ἀλλὰ πάντα ὅσα ποτὲ δοξάζῃ ψευδῆ ἔστιν· ἢ ὅτι οὐ μετέχει
 Χριστοῦ, ὡς οἱ Χριστοῦ μέτοχοι μετέχοντι τοῦ εἰπόντος·
 15 Ἐγώ εἰμι ἡ ἀλήθεια. οἱ γὰρ μετέχοντες αὐτοῦ μετέχοντιν ^{Jo xiv 6}
 αὐτοῦ καὶ καθ' ὃ ἔστιν ἀλήθεια, καὶ διὰ τοῦτο ἀλήθειά ἔστιν
 ἐν αὐτοῖς. καὶ τρίτον δὲ ἀν ἐν τῷ τόπῳ τοιοῦτον προσαπο-
 ρηθείη, ἐπιστησόντων τινῶν εἰ χρὴ λέγειν μὴ εἶναι ἀλήθειαν
 ἐν τῷ διτιποτοῦ ψεῦδος ὑπολαμβάνοντι, καν μετὰ πολλῶν
 20 ἀληθῶν τοῦτο νομίζῃ. ὡς γὰρ ψεῦδος τὸ ἐκ μυρίων ὅσων
 ἀληθῶν καὶ ἐνὸς ψεύδους συμπεπλεγμένον, οὕτως ἐν τῷ δοξά-
 ζοντι μετὰ πολλῶν ἀληθῶν ἐν ψεῦδος οίονεὶ τὸ τοιοῦτον
 ἔστι συμπεπλεγμένον, ὥστ' ἀν εἰπεῖν ὅτι ἐν τῷδε οὐκ ἔστιν
 ἀλήθεια. δείκνυμι δὲ τὸν μετὰ πολλῶν ἀληθῶν ἐν ψεῦδος
 25 ὑπολαμβάνοντα. καὶ τὰ τρία γε δόξει ἔχειν λόγον, τινὸς μὲν
 φήσοντος κατὰ τοῦτο εἰρῆσθαι τό· Οὐκ ἔστιν ἀλήθεια ἐν
 αὐτῷ· ἐπεὶ οὐ μετέχει Χριστοῦ, ὡς γε καὶ προσπολεμεῖ· ἔτέρου
 δὲ, ἐπείπερ οὐδὲν ἀληθὲς φρονεῖ ἀλλ' ἐν πᾶσι διέφευσται, καὶ
 διὰ τοῦτο ἔστι διάβολος καὶ πονηρὸς καὶ χείρων παντὸς οὗτο-
 30 νοσοῦν πταίοντος, ὅτι τάχα ἐν μὲν τοῖς πολλοῖς ἔστι τι καὶ
 ἀληθὲς μετὰ πολλῶν ὡν σφάλλονται, ἐν δὲ τούτῳ οὐδὲν
 ἀληθές. καὶ τρίτος δέ τις συναγορεύσει τῷ λοιπῷ λέγων

ἀμήχανον εἶναι λογικόν τι τυγχάνον ζῶον περὶ πάντων ψευδο-
δοξεῖν καὶ περὶ μηδενὸς κανὸς ἀσθενῶς τὸ ἀληθὲς ὑπολαμβάνειν.
πάντως γοῦν κανὸς τοῦτο ἔχει ὁ διάβολος δόγμα ἀληθὲς περὶ 345
αὐτοῦ ἐννοῶν ὅτι λογικός ἐστι, καὶ ὅτι τὸ τοιόνδε μὲν ἄνθρω-
πος ἐστι, τὸ τοιόνδε δὲ ἄγγελος, καὶ τὸ τοιὸν μὲν σῶμα, καὶ 5
ποιὸν σῶμα, ἀλλο δέ τι ἔτερον σώματος. ἀλλ' ἵνα καὶ τὸ
τελευταῖον μὴ λέγῃ καὶ μὴ ἐννοῇ, ἀλλά γε αὐταρκῆ τὰ
πρῶτα πρὸς τὸ μὴ ἄν δύνασθαι εἶναι ἀληθὲς περὶ αὐτοῦ τό·
ὅτι οὐδὲν ἀληθὲς φρονεῖ. ἡμεῖς μὲν οὖν τοῦ· Ἐν τῇ ἀληθείᾳ
οὐκ ἔστηκεν ἀκούμεν οὐχ ὡς φύσιν τοιαύτην ἐμφαίνοντος, 10
οὔτε τὸ ἀδύνατον περὶ τοῦ ἔστηκεν αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ παρι-
στάντος· ὁ δὲ Ἡρακλέων εἰς ταῦτα φησι τό· Οὐ γάρ ἐκ τῆς
ἀληθείας ἡ φύσις ἔστιν αὐτοῦ, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐναντίου τῇ ἀλη-
θείᾳ, ἐκ πλάνης καὶ ἀγνοίας. διὸ, φησὶν, οὔτε στῆναι ἐν
ἀληθείᾳ οὔτε σχεῖν ἐν αὐτῷ ἀληθειαν δύναται, ἐκ τῆς αὐτοῦ 15
φύσεως ἕδιον ἔχων τὸ ψεῦδος, φυσικῶς μὴ δυνάμενός ποτε
ἀληθειαν εἰπεῖν· λέγει δὲ ὅτι οὐ μόνος αὐτὸς ψεύστης ἔστιν,
ἀλλὰ καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ἕδίως πατὴρ αὐτοῦ ἐκλαμβάνων τὴν
φύσιν αὐτοῦ, ἐπειπερ ἐκ πλάνης καὶ ψεύσματος συνέστη.
ταῦτα δὲ ὅλα ῥύεται τὸν διάβολον παντὸς ψόγου καὶ ἐγκλή- 20
ματος καὶ μέμψεως· οὐδεὶς γάρ εὐλόγως ἄν ψέξαι ἢ ἐγκαλέσαι
ἢ μέμψαιτο τῷ μὴ πεφυκότι πρὸς τὰ κρείττονα. ἀτυχῆς οὖν
μᾶλλον ἡ ψεκτὸς ὁ διάβολος κατὰ τὸν Ἡρακλέωνά ἔστιν.
ἰστέον μέντοι γε ὅτι ὥσπερ ὁ διάβολος ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐχ
ἔστηκεν ὅτι οὐκ ἔστιν ἀληθεια ἐν αὐτῷ, οὕτως καὶ οἱ ἐκ 25
πατρὸς τοῦ διαβόλου ὄντες ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐχ ἔστήκασιν, ὅτι
ἀληθεια οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς. πάντες δὲ τοιοῦτοι οἱ ἔτι ποι-
οῦντες ἀμαρτίας, κανὸς λέγωσιν εἶναι Χριστοῦ· Πᾶς γάρ δὲ ποιῶν
τὴν ἀμαρτίαν ἐκ τοῦ διαβόλου γεγένηται.

1 Jo iii 8

Jo viii 44

29. (23) Ὅταν λαλῇ τὸ ψεῦδος, ἐκ τῶν ἴδιων 30
λαλεῖ, ὅτι ψεύστης ἐστὶ καὶ ὁ πατὴρ αὗτοῦ. Προλα-

2 ἀσθενῶς
ψαιτε τὸ
27 ἐν] om.

11, 12 παριστάντες
31 λαλεῖ] λαλῆ

22 μέμψαιτο] μέμ-

βόντες μὲν εἰς τό· Ὅμεις ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστέ· ἐμνημονεύσαμεν τοῦ ῥήτοῦ καὶ τὰ ὑποπεσόντα ἡμῖν εἰς αὐτὸν εἰρήκαμεν, ζητοῦντες τί τὸ ψεῦδος καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ· συνεξέταζεσθαι δὲ δεῖ καὶ τὰ λεχθησόμενα νῦν ἐκείνοις. πᾶν ⁵ πνεῦμα πονηρὸν καὶ ἀπατηλὸν νομίζω εἶναι ψεῦδος, καὶ ἔκαστον τούτων ὅταν λαλῇ, ἐκ τῶν ἰδίων καὶ μηδαμῶς ἐκ τῶν τοῦ θεοῦ λαλεῖν· τούτων δὲ ὁ ψεύστης πατὴρ δὲ διάβολος ἐστι. πόθεν δὲ ἐκινήθημεν εἰς τὸ πᾶν χεῖρον πνεῦμα ψεῦδες εἰπεῖν νῦν παραθησόμεθα. γέγραπται ἐν τῇ γ' τῶν βασι-
10 λειών ὡς ἄρα εἶπε Μιχαίας, κληθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἀχαὰβ εἰς τὸ cf. 3 Reg
προφητεῦσαι περὶ τοῦ πότερον αὐτῷ καθήκει πορευθῆναι εἰς xxii 15
Ῥαμμὼθ Γαλαάδ εἰς πόλεμον ἢ ἐπισχεῖν, τό· Εἶδον θεὸν 3 Reg xxii
19—22
Ἴσραὴλ καθήμενον ἐπὶ θρόνου αὐτοῦ, καὶ πᾶσα ἡ στρατεία τοῦ οὐρανοῦ ἴστήκει περὶ αὐτὸν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ καὶ ἐξ εὐω-
15 νύμων αὐτοῦ. καὶ εἶπε Τίς ἀπατήσει τὸν Ἀχαὰβ βασιλέα
Ἴσραὴλ, καὶ ἀναβήσεται καὶ πεσεῖται ἐν Ῥαμμὼθ Γαλαάδ;
καὶ εἶπεν οὗτος οὗτως ἐν σοί. καὶ ἐξῆλθε πνεῦμα καὶ ἐστη ἐνώπιον κυρίου καὶ εἶπεν Ἐγὼ ἀπατήσω αὐτόν. καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν κύριος Ἐν τίνι; καὶ εἶπεν Ἐξελεύσομαι καὶ
20 ἐσομαι πνεῦμα ψεῦδες εἰς τὸ στόμα πάντων τῶν προφητῶν σου τούτων. καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Παραλειπομένων δὲ αὐτὸς Μιχαίας πρὸς τὸν Ἀχαὰβ φησι καὶ τὸν Ἰωσαφάτ·
Ἄκουσατε λόγον κυρίου. εἶδον τὸν κύριον καθήμενον ἐπὶ 2 Chron xviii
θρόνου αὐτοῦ, καὶ πᾶσα δύναμις τοῦ οὐρανοῦ ἴστήκει ἐκ
25 δεξιῶν αὐτοῦ καὶ ἐξ ἀριστερῶν αὐτοῦ. καὶ εἶπε κύριος Τίς ἀπατήσει τὸν Ἀχαὰβ βασιλέα Ἴσραὴλ, καὶ ἀναβήσεται καὶ πεσεῖται ἐν Ῥαμμὼθ Γαλαάδ; καὶ εἶπεν οὗτος οὗτως οὗτως. καὶ
30 ἐξῆλθε πνεῦμα καὶ ἐστη ἐνώπιον κυρίου καὶ εἶπεν Ἐγὼ ἀπατήσω αὐτόν. καὶ εἶπε κύριος Ἐν τίνι; καὶ εἶπεν Ἐξελεύσομαι καὶ ἐσομαι πνεῦμα ψεῦδες ἐν στόματι πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ. σαφῶς οὖν διὰ τούτων δηλοῦται ὅτι εἰ πνεῦμά τι ἐστι τὸ ψεῦδες πνεῦμα, πάντα ὅμοια εἴη ἀν ψεῦδῃ

4 δεῖ] om.

13 Ἰσραὴλ

17 οὗτως] om.

20 ψεῦδος

31 εἶ] om.

πνεύματα, ἀπὸ τοῦ ψεύστου πατρὸς εἰληφότα τὸ εἶναι ψευδῆ πνεύματα, κατὰ τὸ ψεῦδος καὶ τὴν κακίαν, καὶ οὐχ ὅτι τὸ κατ’ οὐσίαν. τὸ μὲν οὖν ἄγιον πνεῦμα, ἡ ἀγγελικὸν πνεῦμα, ὅταν λαλῇ, οὐκ ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ ἀλλ’ ἀπὸ τοῦ λόγου τῆς ἀληθείας καὶ τῆς σοφίας· ὅπερ δηλοῦται καὶ ἐν τῷ κατὰ 5
 Jo xvi 14
 "Ιωάννην ἔνθα περὶ τοῦ παρακλήτου διδάσκει καὶ φησι· Ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. τὸ μέντοι ψεῦδος ὅταν λαλῇ, ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ· ἐκ τῶν ἰδίων ἐλάλησε καὶ τὸ ἐν τῇ γ’ τῶν Βασιλειῶν ψευδὲς πνεῦμα ἀπατῶν τὸν Ἀχαάβ. πλὴν παρατήρει ὅτι ψεύστης ὄνομα ὅμοιας τέτακται ἐπί τε 10
 τοῦ γεννήσαντος τὸ ψεῦδος διαβόλου καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου· ἐνθάδε μὲν γὰρ περὶ τοῦ ἀνθρώπου λέγεται τό· Ὅτι ψεύστης
 Jo viii 44
 Ps cxv 2
 (cxvi 11)
 ἔστι καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ· ἐν δὲ Ψαλμοῦ τό· Ἔγὼ δὲ εἶπον ἐν τῇ ἐκστάσει μου Πᾶς ἀνθρωπος ψεύστης. ταῦτα δὲ παρε- 347
 θέμεθα ὡντα πάση δυνάμει φεύγωμεν τὸ εἶναι ἀνθρωποι καὶ 15
 σπεύδωμεν γενέσθαι θεοὶ, ἐπείπερ ὅσον ἐσμὲν ἀνθρωποι,
 ψεύσται ἐσμὲν, ὡς καὶ ὁ πατὴρ τοῦ ψεύδος ψεύστης ἔστιν.
 ὅμοιον δέ ἔστι τὸ μετέχειν ἡμᾶς ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος
 καὶ τοῦ σημαινομένου ὑπὸ τοῦ ὀνόματος πράγματος· ἡμᾶς
 λέγω, ἐὰν ἔτι μένωμεν ἀνθρωποι, καὶ τὸν διάβολον, ὃς ψεύ- 20
 στης εἴρηται.

Jo viii 45

cf. Jo viii
31.

30. (24) Ἔγὼ δὲ ὅτι τὴν ἀληθειὰν λέγω, οὐ πιστεύετέ μοι. Εἰ μεμνήμεθα πρὸς τίνας ἔστιν ὁ λόγος,
 ὅτι πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ Ἰουδαίους, ἐπαγγελίαν
 λαμβάνοντας ὅτι ἐὰν μένωσιν ἐν τῷ λόγῳ τοῦ Ἰησοῦ τότε 25
 ἀληθῶς αὐτοῦ εἰσὶ μαθηταὶ καὶ γνώσονται τὴν ἀληθειὰν
 ἐλευθεροῦσαν αὐτοὺς, ἐπαπορήσομεν πῶς τοῖς τοιούτοις
 φησίν. Ἔγὼ δὲ ὅτι τὴν ἀληθειὰν λέγω, οὐ πιστεύετέ μοι,
 καὶ ἐπίστησον εἰ δύναται τις τῷ αὐτῷ κατά τινα μὲν ἐπίνοιαν
 πιστεύειν, κατὰ δὲ ἐτέραν μὴ πιστεύειν· οἷον παραδείγματος 30
 ἔνεκεν, οἱ πιστεύοντες μὲν εἰς τὸν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου
 Ἰησοῦν ἔσταυρωμένον ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, μὴ πιστεύοντες δὲ εἰς

τὸν γεγενημένον ἐκ Μαρίας τῆς παρθένου, οὗτοι εἰς τὸν αὐτὸν πιστεύουσι καὶ οὐ πιστεύουσι. καὶ πάλιν οἱ πιστεύοντες μὲν εἰς τὸν ποιήσαντα ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ τὰ ἀναγεγραμμένα τέρατα καὶ σημεῖα Ἰησοῦν, μὴ πιστεύοντες δὲ εἰς τὸν 5 νῦν τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, εἰς τὸν αὐτὸν πιστεύουσι καὶ οὐ πιστεύουσι. πάλιν τε τε αὖ οἱ πιστεύοντες μὲν εἰς τὸν πατέρα Ἰησοῦν Χριστοῦ, μὴ πιστεύοντες δὲ εἰς τὸν δημιουργὸν καὶ ποιητὴν τοῦδε παντὸς, οὗτοι εἰς τὸν αὐτὸν πιστεύουσι καὶ οὐ πιστεύουσιν. ἀλλὰ καὶ οἱ πιστεύοντες 348 μὲν εἰς τὸν ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, μὴ πιστεύοντες δὲ εἰς τὸν πατέρα Ἰησοῦν τοῦ ἐσταυρωμένου ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, εἰς τὸν θεὸν πιστεύουσι καὶ οὐ πιστεύουσιν. ἦν 5 οὖν μὴ παρὰ πόδας ἐναντίωμα ἥτις μὴ συνεωρακύτος τοῦ γράφοντος τὸ εὐαγγέλιον τὸ τοιοῦτον, φήσεις ὅτι ὁ λέγων πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ Ἰουδαίους τό· Ἐγὼ δὲ ὅτι Jo viii 45 τὴν ἀλήθειαν λέγω, οὐ πιστεύετέ μοι: πιστεύουσι κατά τινα ἐπίνοιαν καὶ καθ' ἑτέραν μὴ πιστεύουσι ταῦτα ἔφασκε. καὶ εἰκὸς ὅτι ἐπίστευον μὲν αὐτῷ κατὰ τὸ ὄρατὸν διὰ τὰ τεράστια, οὐκ ἐπίστευον δὲ τοῖς βαθύτερον ὑπ' αὐτοῦ λεγομένοις: 20 καὶ ἀρμόζει γε τῷ Γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν λεγομένῳ μὴ Jo viii 32 ἐγνωκόσι τὴν ἀλήθειαν τό· Ὅτι τὴν ἀλήθειαν λέγω, οὐ πιστεύετέ μοι ὡς εἰ ἔλεγε· καθ' ὃ μὲν τεράστια ποιῶ πιστεύετέ μοι, καθ' ὃ δὲ τὴν ἀλήθειαν λέγω οὐ πιστεύετέ μοι. τοῦτο δ' ἀν καὶ νῦν ἐπὶ πολλῶν ἴδοις, θαυμαζόντων μὲν τὸν 25 Ἰησοῦν ἐπάν ένορῶσι τῇ περὶ αὐτοῦ ἴστορίᾳ, μηκέτι δὲ πιστεύοντων ἐπάν βαθύτερος καὶ μεῖζων τῆς ἔξεως αὐτῶν αὐτοῖς ἀναπτύσσηται λόγος, ἀλλ' ὑποπτεύοντων αὐτὸν εἶναι ψευδῆ. διόπερ προσέχωμεν μήποτε καὶ ημὲν εἴπη ὁ λόγος· Ὅτι τὴν ἀλήθειαν λέγω, οὐ πιστεύετέ μοι.

30 31. (25) Τίς ἐξ γύμῶν ἐλέγχει με περὶ ἀμαρτίας; Jo viii 46
 Ὁ λόγος, ἐπάν τρανῶς αὐτοῦ παριστάντη τὸ βούλημα ὡς μηδαμῶς ἀντιλέγειν δύνασθαι τινα τῶν ἀκούοντων, καὶ ταῦτα

ἀν λέγοι δυσωπῶν τοὺς μὴ συγκατατιθεμένους· ὅτι εὶ μὴ ἐλέγχετε τὰ λεγόμενα ήμαρτημένα, ἀπαιτεῖσθε ἀν εὐλόγιος ἥδη τὴν συγκατάθεσιν. ἔχει δὲ καὶ κατὰ τὸ ῥῆτὸν παρρησίαν τοῦ σωτῆρος ἡ λέξις, μηδενὸς μὲν ἀνθρώπου δυνηθέντος εἰπεῖν μετὰ πεποιθήσεως τῆς ἐπὶ τῷ μὴ ήμαρτηκέναι τό·⁵

^{Jo viii 46} Τίς ἔξ ὑμῶν ἐλέγχει με περὶ ἀμαρτίας; μόνου δὲ τοῦ κυρίου
^{cf. 1 Pe ii 22; He iv 15} ἡμῶν, ὃς ἀμαρτίαν οὐκ ἐποίησε, πεπειρασμένος κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα χωρὶς ἀμαρτίας, ταῦτα πρὸς πάντας τοὺς πώποτε ἐγνωκότας αὐτὸν εἰπεῖν δυναμένου. ἀκούω δὲ τοῦ·

Τίς ἔξ ὑμῶν λεγομένου οὐ πρὸς τοὺς παρόντας μόνον ἀλλὰ¹⁰ καὶ πρὸς ὅλον τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος, ὡς εὶ οὕτως ἐσαφηνίζετο· τίς ἐκ τοῦ γένους ὑμῶν; ἢ· τίς ὅποις δήποτε ἀνθρωπὸς ἐλέγχαι μὲν δυνήσεται περὶ ἀμαρτίας; ἀλλ' εὐ¹⁵ οἶδ' ὅτι οὐδείς. κατὰ τὸ δυνατὸν δὲ ἀνθρωπίη φύσει διὰ τό· Μιμητάι μου γίνεσθε, καθὼς κάγῳ Χριστοῦ· παντὶ²⁰ τρόπῳ φιλοτιμητέον τοιαύτην ἀναλαβεῖν καθαροῦ συνειδότος παρρησίαν πρὸς πάντας ἀνθρώπους, ὥστ' ἀν εἰπεῖν ἡμᾶς περὶ τῶν ἔξῆς καὶ μετὰ τὴν ἄρχην τῆς πίστεως χρόνῳ πρὸς²⁵ 349 ἔκαστον τῶν ἡμᾶς γινωσκόντων τό· Τίς ἔξ ὑμῶν ἐλέγχει με περὶ ἀμαρτίας; εὶ καὶ μὴ δυνατὸν τοῦτο ἔξ οὐ τὸν³⁰ λόγον συμπεπληρώκαμεν εἰπεῖν. τοῦτο δὲ οὐ πρὸς ἀνθρώπους μόνον ἀν εἰπεῖν δ σωτὴρ ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν διάβολον καὶ τὰς ὑπ' αὐτὸν δυνάμεις, μηδὲν ἔχούσας εἰπεῖν εἰς ἐλεγχον τὸν περὶ ἀμαρτίας αὐτοῦ. καὶ τοῦτο γε ἀκόλουθόν³⁵ ἐστι τῷ· Ἐρχεται ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου, καὶ ἐν ἐμοὶ⁴⁰ εὐρύσκει οὐδέν. δυνατὸν δὲ καὶ ἡμῖν ἐκ πολλῆς ἐπιμελείας τὴν ἀπό τινος ἀναλαβεῖν χρόνου παρρησίαν πρὸς τὸ εἰπεῖν ἡμᾶς τῷ ζητοῦντι καθ' ἡμῶν ἀφορμὴν διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ παρὰ τὸν τῆς ἔξόδου καιρόν· Τίς ἔξ ὑμῶν⁴⁵ ἐλέγχει με περὶ ἀμαρτίας;

30

^{Jo viii 46} 32. (26) Εἰ ἀλλήθειαν λέγω, διὰ τί γίμεῖς οὗ πιστεύετέ μοι; Ἀξιον ἴδειν τί ὑποφαίνεται ἐκ τοῦ πύσματος.

τοῦτο δὲ ὁψόμεθα εἰ καὶ ἐκεῖνοι πρὸς οὓς ὁ λόγος οὐκ ἀπεκρίναντο τὴν δέουσαν ἀπόκρισιν ἔξενεγκόντες. εἴποι γὰρ ἄν τις· διὰ τοῦτο οὐ πιστεύομεν, ἐπεὶ οὐ θεωροῦμεν τίνα τρόπον ὁ λέγει ἐστὶν ἀλήθεια· οὐ θεωροῦμεν δὲ τῷ 5 μηδέπω κεκαθάρθαι ήμῶν τὰς τῇ φύσει διορατικὰς τῆς ἀληθείας ὄψεις· καὶ ἐπεὶ τοιοῦτοί ἐσμεν, οὐκ ἐσμεν ἐκ τοῦ θεοῦ· εἰ οὐδέπω ἐσμὲν ἐκ τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ καὶ αἱ τῆς ἀληθείας ὄψεις θεωρητικαὶ οὐκ εἰσὶν κεκαθαρμέναι, τῷ ἐπικεκαλύφθαι ἥτι πεπαχύνθαι ἥτι τεθολώσθαι αὐτὰς ὑπὸ τῆς 10 κακίας. κατανοοῦντες δὲ τί τὸ κυρίως πιστεύειν καθ' ὅ.

Πᾶς δὲ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ὁ χριστός ἐστιν, ἐκ τοῦ θεοῦ ¹ Ιον 1 γεγέννηται· καὶ αἰσθανόμενοι ὅσῳ τοῦ οὗτως πιστεύειν ἀπολειπόμεθα, ταῦτα ἀποκρινώμεθα, παρακαλοῦντες τὸν τῶν τῆς ψυχῆς ὄψεων ἰατρὸν τῇ ἑαυτοῦ σοφίᾳ καὶ φιλανθρωπίᾳ 15 πάντα ποιῆσαι τὰ ὑπὲρ τοῦ ἀποκαλυφθῆναι τοὺς ὁφθαλμοὺς ήμῶν, ἔτι κεκαλυμμένους ὑπὸ τῆς διὰ τὴν κακίαν ἀτιμίας ήμῶν, κατὰ τὸ εἰρημένον που· Ἐπεκάλυψεν ήμᾶς ἡ ἀτιμία ² Ιερ iii 25 ήμῶν· ἐπακούστεται γὰρ ημῶν ὅμολογούντων τὰ αἴτια τοῦ μηδέπω ήμᾶς πιστεύειν, καὶ ὡς κακῶς ἔχουσι καὶ χρήζουσιν ³ cf. Μτ ix 12 20 ἰατροῦ βοηθῶν συνεργήσει πρὸς τὸ χωρῆσαι ημᾶς τὸ εἰς τὸ πιστεύειν χάρισμα, τρίτον παρὰ τῷ Παύλῳ ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν χαρισμάτων τεταγμένον, μετὰ τὸν τῆς σοφίας λόγον καὶ τὸν τῆς συνέσεως λόγον, οἷς ἐπιφέρει· Ἐτέρῳ πύστις ⁴ Κο xii 9 ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι· περὶ οὐ χαρίσματος καὶ ἐν ἄλλοις 25 φησίν· Ὅτι ἀπὸ θεοῦ ὑμῖν ἔχαρισθη οὐ μόνον τὸ εἰς ⁵ Phil i 29 Χριστὸν πιστεύειν ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν. καὶ ἀπὸ τῆς ἐνεργείας δὲ ἐπιστήσαντι σαφὲς ἐσται ὅτι οὐχ ἥ 350 τυχοῦστα δωρεά ἐστι τοῦ θεοῦ, πλειόνων δογμάτων διαφόρων ὑπὸ πολλῶν κηρυσσομένων τῶν διδάσκειν τὰ ἀληθῆ ἐπαγ- 30 γελλομένων, τὸ μηδενὶ ἥ μόνῳ τῷ ἀληθεῖ πιστεῦσαι· τοῦτο γὰρ ἥδη καὶ δοκίμου τραπεζίτου ἔργον τυγχάνει, ὃν τέλειον ὀνομάζων οὐκ ἄν ἀμάρτοις, ἀτε καὶ ἐν τῇ πρὸς Ἐβραίους

He v 14 γεγραμμένου τοῦ· Τελείων δέ ἔστιν ἡ στερεὰ τροφὴ, τῶν διὰ τὴν ἔξιν τὰ αἰσθητήρια γεγυμνασμένα ἔχόντων πρὸς διάκρισιν καλοῦ τε καὶ κακοῦ.

Jo viii 47 33. (27) Ὁ ὡν ἐκ τοῦ θεοῦ τὰ ρήματα τοῦ θεοῦ ἀκούγει· διὰ τοῦτο ὑμεῖς οὐκ ἀκούγετε ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ, οὐκ ἔστε. Δοκοῦσιν οἱ τὴν περὶ διαφόρων φύσεων εἰσάγοντες μιθοποιίαν καὶ λέγοντες εἶναι φύσει καὶ ἐκ πρώτης κατασκευῆς νιὸν θεοῦ, μόνον διὰ τὸ πρὸς θεὸν συγγενὲς δεκτικοὺς τῶν τοῦ θεοῦ ρήμάτων, καὶ ἐντεῦθεν ἀποδεικύναι τὸ προκείμενον αὐτοῖς. συναρπάζουσί γέ τοι καὶ ἀπὸ τούτου τοῦ ρήτοῦ, προσδιατρίβοντες αὐτῷ, τοὺς ἀκρίτους καὶ μὴ δυναμένους πρὸς τὴν πιθανότητα τῆς χρήσεως τοῦ ρήτοῦ ἀπαντᾶν, μηδὲ βλέποντας αὐτοῦ τὴν λύσιν οὖτως ἔχουσαν· εἴπερ ὅσοι ἔλαβον τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, οὐ τῷ εἶναι καὶ ἐκ τοῦ θεοῦ εἰλήφασιν αὐτό· (εἰ γὰρ τῷ εἶναι ἐκ τοῦ θεοῦ εἰλήφεσαν αὐτὸς, οὐκ ἀν περὶ αὐτῶν ἀνεγέργαπτο· "Οσοι δὲ ἔλαβον αὐτὸν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἔξουσίαν τέκνα θεοῦ γενέσθαι, τοῦς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ) δῆλον ὅτι οἱ μὴ ὄντες ἐκ τοῦ θεοῦ, πρὶν μὲν λαβεῖν τὸ ἀληθινὸν, οὐδὲ ἔξουσίαν πως ἔχουσι τοῦ τέκνα θεοῦ γενέσθαι· ἐπὰν δὲ λάβωσιν αὐτὸς, τεκνὰ μὲν οὐδέπω γίνονται θεοῦ, ἀλλ' ἔξουσίαν λαμβάνουσι διὰ τοῦ εἰληφέναι τὸ φῶς γενέσθαι τέκνα θεοῦ. τότε γενόμενοι ἐκ τοῦ θεοῦ καὶ τὰ ρήματα ἀκούοντας αὐτοῦ, οὐκέτι ἀπλούστερον πιστεύοντες μόνον ἀλλ' ἥδη καὶ διορατικώτερον κατανοοῦντες τὰ τῆς θεοσεβείας πράγματα. οἱ μὴ τοιοῦτοι φιλοτιμησάμενοι εἶναι τέκνα μὲν οὐ γίνονται θεοῦ, οὐδὲ ἐκ τοῦ θεοῦ, καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἀκούονται τὰ ρήματα αὐτοῦ οὐδὲ συνίασι τοῦ βουλήματος αὐτῶν· μένουσι δὲ ἐν τῇ πρὸ τῶν τέκνων τοῦ θεοῦ καταστάσει τῶν πε- 30 cf. Ro viii 15 πιστευκότων μόνον, δοῦλοι θεοῦ, τῷ εἰληφέναι τὸ τῆς δουλείας εἰς φόβον πνεῦμα καὶ μὴ ἐσπουδακέναι προβῆναι καὶ

προκόψαι ὥστε καὶ τὸ τῆς νιοθεσίας χωρῆσαι, ἐν ὧ
κράζουσιν οἱ ἔχοντες αὐτό· Ἀββᾶ, ὁ πατήρ. ὅτι γὰρ καθ'
δλού οὐδεὶς ἀνθρώπων ἀρχῆθεν νιός ἔστι θεοῦ, δῆλον μὲν
35] καὶ ἐκ τοῦ· "Ημεθα τέκνα φύσει ὄργης· ὑπὸ Παύλου καὶ Eph ii 3
5 περὶ ἔαυτοῦ τοῦτο εἰρηκότος· σαφὲς δὲ καὶ ἐκ τοῦ· Ἐγὼ Mt v 44 f.
δὲ λέγω ὑμῖν Ἀγαπήσατε τοὺς ἔχθροὺς ὑμῶν καὶ προσ-
εύχεσθε ὑπὲρ τῶν διωκόντων ὑμᾶς, ὅπως γένησθε νιοὶ τοῦ
πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς. εἰ γὰρ Παῦλος φύσει ὄργης
νιός, τίς ὑπὲρ Παῦλον, ὅσον ἐπὶ τῇ κατασκευῇ, οὐκ ὄργης
10 νιός πρὸ τοῦ λαβεῖν ἔξουσίαν τέκνον θεοῦ γενέσθαι καὶ cf. Jo i 12
πρὸ τοῦ τέκνον γενέσθαι θεοῦ; καὶ εἰ οὐκ ἄλλως γίνεται
τις νιός τοῦ ἐν οὐρανοῖς πατρὸς ἢ ἐκ τοῦ ἀγαπᾶν τοὺς
ἔχθροὺς ἔαυτοῦ καὶ προσεύχεσθαι ὑπὲρ τῶν διωκόντων
αὐτὸν, δῆλον ὅτι οὐδεὶς τῷ φύσει εἶναι ἐκ τοῦ θεοῦ τὰ
15 ῥήματα τοῦ θεοῦ ἀκούει, ἀλλὰ τῷ λαβεῖν ἔξουσίαν τέκνον
θεοῦ γενέσθαι καὶ κεχρῆσθαι εἰς δέον τῇ ἔξουσίᾳ, καὶ τῷ
ἡγαπηκέναι τοὺς ἔχθροὺς καὶ προσεύχεσθαι ὑπὲρ τῶν ἐπη- cf. Lc vi 28
ρεαζόντων γενόμενος νιός τοῦ ἐν οὐρανοῖς πατρὸς, τότε ἔστι
καὶ ἐκ τοῦ θεοῦ, καὶ τὰ ῥήματα τοῦ θεοῦ ἀκούει, συνιεῖς
20 αὐτῶν καὶ ἐπιστήμην αὐτῶν ἀναλαμβάνων ὅπερ ἵδιον
οὐ δούλων ἀλλὰ τέκνων ἔστι θεοῦ, τῶν πᾶσαν μὲν καταργη-
σάντων γένεσιν, τὴν δὲ ἀπὸ θεοῦ ἀνειληφότων διὰ τοῦ
τῆς νιοθεσίας πνεύματος. ἂμα δὲ ἐπιμελέστερον κατα-
νοητέον πῶς δεῖ δέχεσθαι τό· Τὰ ῥήματα τοῦ θεοῦ ἀκούει· Jo viii 47
25 ϕ ὄμοιόν ἔστι καὶ τό· Τὰ ἐμὰ πρόβατα τῆς ἐμῆς φωνῆς Jo x 27
ἀκούουσιν εἰ γὰρ ἐπὶ ψυλῆς συγκαταθέσεως τὸ ἀκούειν
λάβοιμεν, καὶ οἱ ψυχικοὶ πρὸς χρόνον πιστεύοντες ἔσονται
ἐκ τοῦ θεοῦ, μεμαρτυρημένοι ὑπὸ τοῦ λόγου ὅτι πρὸς καιρόν cf. Lc viii 13
τινες πιστεύουσιν. εἰ δὲ καὶ τό· Ἀκούει· ἐκλάβοιμεν ἐπὶ¹
30 τοῦ τηρεῖν τὰς ἐντολὰς, δῆλον ὅτι κανὸν ἐν ἐνὶ ἀμαρτάνων cf. 1 Jo ii 3;
οὐκ ἔσται νιός θεοῦ· ὅπερ ἡμᾶς μὲν οὐ θλύψει τοὺς λέγοντας
ἐκ μεταβολῆς γίνεσθαι τινα νιὸν θεοῦ, ἐκείνους δὲ, μὴ πάνυ

δεῖξαι δυναμένους ἀναμαρτήτους ἑαυτοὺς καὶ τοὺς ἐν τοῖς
αὐτοῖς μαθῆμασι. εἰ δὲ τό· Ἀκούει λαμβάνομεν ἐπὶ τοῦ
συνιέναι καὶ νοεῖν, δεικνύτωσάν τινα πάντων ἀκούοντα
οὗτως τῶν τῆς καινῆς διαθήκης λόγων, ἵνα ἐκεῖνον εἴπωμεν
νίὸν θεοῦ, εἰ μὴ ἐπιδέχοιτο ἀνατροπὴν εἰς τὰ ἄγια γράμ-⁵
ματα ἡ ἐκδοχὴ αὐτοῦ· ἡμέis γὰρ καὶ κατὰ ταῦτα μέγαν τινὰ
καὶ θαυμαστὸν εἶναι φανταζόμενοι τὸν ἥδη νίὸν θεοῦ, οὐκ
ἐλεγχθησόμεθα ἀναξίως τῶν ἐκ τοῦ θεοῦ ἐξειληφότες τό·
‘Ο ὁν ἐκ τοῦ θεοῦ τὰ ῥήματα τοῦ θεοῦ ἀκούει.

Jo viii 47

34. Ἡδη δὲ καὶ ἐκ τῶν ἐναντίων παράδοξον ἂν τι¹⁰
φανὲν ἀποδειχθῆναι δυνατὸν ἔσται. τί δὲ τὸ παράδοξον
ἡ τὸ εἶναι τινα ἐτέρου νίὸν θεοῦ μᾶλλον νίὸν θεοῦ, καὶ
διπλάσιον ὡς ἔτερον ἐτέρου εἶναι νίὸν θεοῦ; πῶς δὲ τοῦτο¹⁵
ἀπὸ τοῦ ἐναντίου δείκνυται οὕτω παραστήσομεν· ἐν τῷ κατὰ
Ματθαίον ὁ πρὸς τοὺς Γραμματεῖς καὶ Φαρισαίους δεύτερος²⁰
ταλανισμὸς οὗτως ἔχει· Οὐαὶ ὑμῖν, Γραμματεῖς καὶ Φαρι-
σαῖοι, ὑποκριταὶ, ὅτι περιάγετε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν
ξηρὰν ποιῆσαι ἔνα προστήλυτον, καὶ ὅταν γένηται, ποιεῖτε
αὐτὸν νίὸν γεέννης διπλότερον νῦμῶν. οὐκοῦν κατὰ τοῦτο
οὔτε φύσει νίοι γεέννης εἰσί τινες, οὔτε ἐπ’ ἵσης οἱ τῆς²⁵
γεέννης νίοι νίοι εἰσιν αὐτῆς, εἴγε ἔτερος ἐτέρου διπλότερον
νίός ἔστιν αὐτῆς. εἰ δὲ ἔτερος ἐτέρου διπλότερός ἔστιν νίός
τῆς γεέννης, διὰ τί οὐχὶ καὶ τῆς ἀπωλείας καὶ τοῦ θανάτου
καὶ τοῦ σκότου καὶ τῶν λοιπῶν ὧν οἱ διαφόρως ἀμαρτά-
νοντές εἰσιν νίοι; εἰ δὲ ἐπὶ τούτων, διὰ τί καὶ οὐχὶ νίοι³⁰
φωτὸς διπλότεροι ἔτεροι ἐτέρων ἔσονται καὶ νίοι ζωῆς καὶ
νίοι σοφίας, οὕτω δὲ νίοι θεοῦ; εἰ δὲ διπλάσιον ὡς ἔτερος
παρ’ ἔτερον νίός γίνεται θεοῦ, διὰ τί οὐχὶ καὶ πολλαπλα-
σιόνως καὶ τοσαυταπλασιόνως ὁποσαπλασιόνως ἄξιον νοεῖν³⁵
εἶναι τὸν πρωτότοκον πάσης κτίσεως νίὸν τοῦ θεοῦ παρὰ³⁰
τοὺς λοιποὺς νίοὺς τοῦ θεοῦ καὶ τοὺς μηκέτι πνεῦμα
cf. Ro viii 15 δουλείας ἔχοντας εἰς φόβον, ἀλλ’ εὐληφότας πνεῦμα

cf. Col i 15

νιοθεσίας; τάχα οὖν οὗτως πλειόνων ὅντων τῶν ῥημάτων τοῦ θεοῦ, οὐ μόνον τῶν ἀναγεγραμμένων ἀλλὰ καὶ τῶν ἀρρήτων, ἂν οὐκ ἔξδον ἀνθρώπῳ λαλῆσαι, καὶ τούτων περὶ cf. 2 Co xii 4 ὃν φησὶν ὁ Ἰωάννης· Οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι Jo xxi 25

5 τὰ γραφόμενα βιβλία· πᾶς μὲν οἰωνιτινωνύν ῥημάτων ἀκούων τοῦ θεοῦ ἡδη ἐστὶν ἐκ τοῦ θεοῦ· ὅσῳ δὲ πλειόνων ἀκούει ῥημάτων τοῦ θεοῦ, τοσανταπλείόνως γίνεται ἐκ τοῦ θεοῦ· ὡς, εἰ δεῖ οὕτως ὀνομάσαι, πάντων ἀκούσας τις τῶν cf. Jo viii 47 ῥημάτων τοῦ θεοῦ, ἐάν γε τοῦτο φθάνῃ ἐπί τινα τῶν λαμβα-

10 νόντων τὸ τῆς νιοθεσίας πνεῦμα, τελείως καὶ ἀνυπερβλήτως γίνεται νιὸς θεοῦ, καὶ πάντη καὶ ἔξ ὅλων καὶ ὅλος ἐκ τοῦ θεοῦ. εὐγνωμονέστερον δὲ ἀκουστέον τοῦ ἔξ ὅλων καὶ ὅλος, ἀνάλογον ὅλοις τοῖς δόγμασι καὶ πάσῃ τῇ γνώσει καὶ πᾶσι τοῖς μυστηρίοις, ὥστ' ἀν εἰπεῖν ὅλον καὶ ἔξ ὅλων

15 γεγονέναι ἐκ τοῦ θεοῦ τὸν εἰδότα πάντα τὰ μυστήρια καὶ cf. 1 Co xiii 2 πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ μετὰ τούτων τὰ τῆς τελείας ἀγάπης κατορθωκότα. ὅρα δὲ εἰ δύναται ἀκολούθως τῷ· Ἐκ μέρους 1 Co xiii 9 f. γινώσκομεν καὶ ἐκ μέρους προφητεύομεν εἰπεῖν ἀν τὸν τοιοῦτον καὶ ἐκ μέρους ἐσμὲν νιὸι τοῦ θεοῦ· καὶ πάλιν,

20 ὅταν ἔλθῃ τὸ τέλειον, καὶ τὸ ἐκ μέρους καταργηθῇ, καὶ τὸ τέλειον τοῦ γενέσθαι νιὸς θεοῦ ἐλεύσεται, καταργοῦν τὸ ἐκ μέρους γεγονέναι νιὸν τινα τοῦ θεοῦ. μὴ ἀζήτητον δὲ ἔασθω καὶ τὸ περὶ τοῦ πότερον ποτε δυνατὸν ἐκ μέρους μὲν εἶναι νιὸν τῆς διαφερούσης μερίδος τῆς περὶ τὰ θεῖα,

353 ἐκ μέρους δὲ τῆς ἐναντίας, ἢ τοῦτο ἀμήχανον οὗτως ἔχειν· φὶ συνεξετάσεις πῶς λέγονται νιὸι πολλοὶ ἐνὸς πατρὸς, ποτέρον διὰ τοὺς προγόνους καὶ τοὺς ἔξ ἐκείνων, ἢ κατὰ ταύτην τὴν ὑπόνοιαν. λαβόντες οὖν ἔξουσίαν τέκνα θεοῦ cf. Jo i 12 γενέσθαι, πάντα πράττωμεν ὡν γενώμεθα ἐκ τοῦ θεοῦ καὶ cf. Jo viii 47

30 τὰ ῥήματα αὐτοῦ ἀκούσωμεν, καὶ προκόπτωμεν καὶ τῷ εἶναι ἐκ τοῦ θεοῦ, ὡν προκόπτωμεν καὶ ἐν τῷ ἀκούειν ῥημάτων τοῦ θεοῦ, πλείονα ἐκ τούτων ἀεὶ τρανοῦντες, ἕως

πάντα χωρήσωμεν τὰ ῥήματα τοῦ θεοῦ, ἢ ὅσα γε ἐνδέχεται
 χωρῆσαι καὶ νῦν καὶ μετὰ ταῦτα τοὺς ἀξιουμένους τοῦ τῆς
 cf. Ro viii 15 νιοθεσίας πνεύματος. δσάκις δὲ ῥημάτων λεγομένων τοῦ
 θεοῦ οὐκ ἀκούομεν, τουτέστιν οὐ συνίεμεν αὐτῶν, τοσαν-
 τάκις νομιστέον ἐλέγχεσθαι ὡς οὐκ ὄντας ἐκ τοῦ θεοῦ. διὰ
 τοῦτο γὰρ οὐκ ἀκούει ὁ μὴ ἀκούων ῥημάτων θεοῦ, ἐπείπερ
 ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ ἔστι, καὶ ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ ἔστι παρ' ἑαυτόν·
 cf. Jo i 12 καίτοι γε ἔσθ' ὅτε λαβὼν ἦδη ἔξουσίαν τέκνον θεοῦ γε-
 νέσθαι, καὶ δυνάμενος ἐκ τοῦ ἀγαπᾶν τοὺς ἔχθροὺς καὶ
 cf. Mt v 44 f.
 Lc vi 28 προσεύχεσθαι ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων γενέσθαι νιὸς τοῦ 10
 ἐν οὐρανοῖς πατρός.

Jo viii 48   35. (28) Ἀπεκρίθησαν οἱ Ἰογδαῖοι καὶ εἶπαν αγῶνα,
 Οὐ καλῶς λέγομεν ἡμεῖς ὅτι Σαμαρείτης εἰς τοῦ καὶ
 δαιμόνιον ἔχεις; Εἴκος ὅτι ταῦτα πολλάκις κατὰ τὸ σιω-
 πώμενον πρὸς ἀλλήλους ἐλεγον περὶ τοῦ σωτῆρός τινες, 15
 Σαμαρείτην μὲν αὐτὸν ὄνομάζοντες ὡς παραχαράσσοντα
 Jo iv 9 'Ιουδαϊκὰ παραπλησίας τοῖς Σαμαρείταις· Οὐ γὰρ συγ-
 χρώνται 'Ιουδαῖοι Σαμαρείταις· ἐν πολλοῖς διαφωνοῦντες
 δόγμασι παρ' ἑκείνους. ἀξιὸν δὲ ἔστι ζητῆσαι πῶς Σα-
 μαρείτῶν τὸν μέλλοντα αἰώνα ἀρνουμένων καὶ μηδὲ τὴν τῆς 20
 ψυχῆς ἐπιδιαμονὴν προσιεμένων, τὸν σωτῆρα ἐτόλμησαν
 εἰπεῖν Σαμαρείτην, περὶ ἀναστάσεως καὶ κρίσεως πλεῖστα
 ὅσα διδάξαντα. ἀλλὰ μήποτε ὡς λοιδοροῦντες αὐτὸν τοῦτο
 λέγουσι καὶ οὐ πάντως τὰ αὐτὰ ἑκείνοις δογματίζοντα.
 εἴκος δὲ ὅτι τινὲς φῶντο αὐτὸν μὴ ἀπὸ διαθέσεως τὰ περὶ 25
 μέλλοντος αἰώνος καὶ τὰ περὶ κρίσεως καὶ ἀναστάσεως
 διδάσκειν, διακείμενον μὲν Σαμαρείτικῶς, ὡς μηδενὸς μετὰ
 τὸν βίον ἀποκειμένου τοῖς ἀνθρώποις, προσποιήσεως δὲ
 ἔνεκεν κατὰ τὸ ἐνδοξὸν καὶ ἀρέσκον τοῖς 'Ιουδαίοις τὰ περὶ
 ἀναστάσεως καὶ τῆς αἰώνιου ζωῆς προφερόμενον. καὶ 30
 δαιμόνιον δὲ ἔχειν ἐλεγον αὐτὸν διὰ τοὺς ὑπὲρ ἀνθρωπὸν 354
 cf. Jo v 18 αὐτοῦ λόγους, δι' ὧν πατέρᾳ ἴδιον ἐλεγε τὸν θεόν, καὶ ἐκ

τοῦ οὐρανοῦ καταβεβηκέναι, καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ τῆς ζωῆς <sup>c. Jo vi
32 ff.</sup> ἄρτος πολλῷ κρείττων τοῦ μάννα, ὡς τὸν φαγόντα τοῦτον
τὸν ἄρτον ζήσεσθαι εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἄλλα μυρία ὥν
πεπλήρωται τὰ ἐναγγέλια. δύναται δὲ καὶ διὰ τὴν περὶ τὸν
 5 Βεελζεβοὺλ ὑπόνοιαν αὐτῶν εἰρῆσθαι. Σὺ δαιμόνιον ἔχεις. ^{Jo viii 48} Εἰπείπερ τινὲς ἐν Βεελζεβοὺλ τῷ ἀρχοντὶ τῶν δαιμονίων ^{c. Le xi 15} εὐνόμιζον αὐτὸν ἐκβάλλειν τὰ δαιμόνια, οἵονεὶ ἔχοντα ἐν
ἐαυτῷ τὸν Βεελζεβούλ. οἱ μὲν οὖν ἔχθροὶ εἴσονται, λέ-
γοντες αὐτὸν δαιμόνιον ἔχειν· ἡμεῖς δὲ αὐτῷ πειθόμεθα
 10 φάσκοντι. Ἐγὼ δαιμόνιον οὐκ ἔχω· οὐδὲ γὰρ δαιμόνιον ^{Jo viii 49} δύναται τυφλῶν ὄφθαλμοὺς ἀρνᾶσαι η̄ ταῦτα τὰ σημεῖα ^{c. Jo x 21}
ποιεῖν ἃ καὶ ἀναγέγραπται, ὡν καὶ ἵχνη καὶ λείματα ἐν
ταῖς ἑκκλησίαις ὀνόματι Ἰησοῦ μέχρι νῦν γίνεται. μετὰ
ταῦτα ζητήσαι τις ἀν τί δῆποτε δύο δυσφημίας αὐτῷ προσ-
 15 αφάντων, τήν τε Σαμαρείτης εἰ σύ· καὶ τήν· Δαιμόνιον
ἔχεις· τῶν ἀποκριθέντων αὐτῷ Ἰουδαίων, οὐκ ἐκείνων τῶν
πεπιστευκότων αὐτῷ, οὐχὶ πρὸς τὰς δύο ἀποκρίνεται, ἀλλὰ
πρὸς μόνην τήν· Δαιμόνιον ἔχεις· εἰπών· Ἐγὼ δαιμόνιον
οὐκ ἔχω. καὶ ὅρα εἰ δύναται πρὸς τοῦτο γενέσθαι τὸ τῆς
 20 ἐν τῷ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίῳ παραβολῆς περὶ τοῦ ἀπὸ ^{c. Le x 30}
Ιερουσαλὴμ εἰς Ιεριχὼ καταβαίνοντος καὶ ἐμπεσόντος εἰς
τοὺς ληστὰς, ὅντινα ὁ μὲν ἱερεὺς ἀντιπαρῆλθεν καὶ ὁ
Λευίτης, ὁ δὲ διδεύων Σαμαρείτης ἐλθὼν κατ’ αὐτὸν καὶ
ἰδὼν αὐτὸν ἐσπλαγχνίσθη καὶ προσελθὼν κατέδησε τὰ
 25 τραύματα αὐτοῦ, ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον. ἐὰν γὰρ δυ-
νηθῇ τις διαλαμβάνων περὶ τῆς παραβολῆς δεῖξαι ἐπὶ
μηδένα ἄλλον ἢ ἐπὶ τὸν σωτῆρα ἀναφέρεσθαι τὰ περὶ τοῦ
Σαμαρείτου, ὃς τὸν ἡμιθανῆ καὶ ἐμπεσόντα εἰς τοὺς ληστὰς
ἰάσατο, παραστήσει καὶ διὰ τί οὐκ ἡρνήσατο εἶναι Σαμα-
 30 ρείτης. ἄλλος δὲ διὰ τὴν παρὰ Παύλῳ διαφορὰν Ἰουδαίων <sup>c. i Co ix
20 ff.</sup> καὶ τοῦ ὑπὸ νόμου θεωρήσας, καὶ ἀναγαγὼν τοὺς ὑπὸ νόμον
εἰς τοὺς Σαμαρείτας, καὶ μᾶλλον Παύλου καταλαβὼν τὸν
σωτῆρα τοῖς πᾶσι πάντα γενόμενον ἵνα τοὺς πάντας

κερδήσῃ, ἐρεῖ διὰ τὸ τοῖς ὑπὸ νόμον αὐτὸν γεγονέναι ὡς ὑπὸ νόμον, οἰονεὶ καὶ Σαμαρείτην γεγονέναι, καὶ κατὰ τοῦτο μὴ ἡρησθαι τὸ εἶναι Σαμαρείτης. καὶ τρίτος δέ τις τὴν ἔρμηνέαν τοῦ Σαμαρείτου ἐκλαβὼν, σημαίνοντος τὸν φύλακα, φήσει ὅτι εἴ καὶ κατ' ἄλλο ἔλεγον Σαμαρείτην αὐτὸν 5 οἱ Ἰουδαῖοι, αὐτὸς τὸ σημανόμενον ἀπὸ τοῦ ὄντος ἐκλαβὼν οὐκ ἡρησατο αὐτὸς, εἰδὼς ὅτι φύλαξ ἐστὶ τῶν 355 ἀνθρωπίνων ψυχῶν, καὶ περὶ οὐν εἰρηται· Ἰδοὺ οὐν νυστάξει οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραὴλ· καὶ τό· Φυλάσσων τὰ νήπια ὁ κύριος. σωμῆρος μέντοι γε Ἐβραῖοι λέγουσι τὸν 10 φύλακα, οὗτος δὲ καὶ τοὺς Σαμαρεῖς πρῶτον ὀνομάσθαι παραδιδόσι διὰ τὸ ὑπὸ τῶν Ἀστυρίων βασιλέως φύλακας αὐτὸὺς πεπέμφθαι τῆς γῆς τοῦ Ἰσραὴλ μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν, τοῦ ἐτέρου παρὰ τὸν Ἰούδαν Ἰσραὴλ διὰ τὰς πολλὰς ἀμαρτίας αἰχμαλωτευθέντος εἰς τοὺς Ἀστυρίους. 15

Ps cxx
(cxxx) 4
Ps cxiv
(cxvi) 6

cf. 4 Reg
xvii

Jo viii 49 f.

cf. Ps i 3

Pr. iii 18

36. (29) Απεκρίθη Ἰησοῦς Ἐγώ δαιμόνιον οὐκ ἔχω, ἀλλὰ τιμῶ τὸν πατέρα μογ, καὶ γέμεις ἀτιμάζετέ με. Ἐγώ οὐ γνωτῷ τὴν δύζαν μογ· ἔστιν ὁ γνωτῶν καὶ κρίνων. Εἰ τὸ πεφυτευμένον ξύλον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων τοιοῦτον ἔστιν, ὡς τὸν καρπὸν αὐτοῦ διδόναι ἐν 20 καιρῷ αὐτοῦ καὶ μηδὲ φύλλον αὐτοῦ ἀπορρεῖν ἀλλὰ πάντα ὅσα ἀν ποιῆ κατευδούσθαι, τί νομιστέον περὶ τοῦ σωτῆρος ήμῶν Ἰησοῦν ἡ ὅτι αὐτὸς ὥν τὸ ξύλον τῆς ζωῆς κατὰ τὸ εἶναι σοφία καὶ τὴν σοφίαν εἶναι ξύλον ζωῆς πᾶσι τοῖς ἀντεχομένοις αὐτῆς, καὶ καρποφορεῖ καὶ τὰ ἐτέρα παρὰ τοὺς 25 καρποὺς φύλλα τοιαῦτα ἔχει ὡς μηδὲ ἐν αὐτῶν ἀπορρεῖν; διὰ τοῦτο οὐδένα τοῦ Ἰησοῦ λόγον, καὶ ταῦτα ἀναγραφῆς ἀξιωθέντα ὑπὸ τῶν ἀγίων μαθητῶν αὐτοῦ, ὡς ἔτυχεν ἐκδεκτέον ἀλλὰ πᾶσαν βάσανον καὶ τοῖς νομιζομένοις εἶναι σαφέσι προσακτέον, οὐκ ἀπογινώσκοντα ὅτι καὶ περὶ τὸν 30 ἀνυπονόητον καὶ ἀπλοῦν εἶναι νομισθέντα λόγον αὐτοῦ εὑρε-

1 ἐρεῖ] αἰρεῖ

7 αὐτῷ
24 εἶναι ξύλον]

18 τὴν δόξαν μου] bis

θήσεται τοῖς ὄρθως ζητοῦσιν ἄξιόν τι τοῦ ἵεροῦ στόματος cf. Mt vii 7
 ἐκείνου. εἰ δέ που μὴ εὐρίσκομεν, ήμᾶς καὶ οὐ τὸν λόγον
 τοῦ Ἰησοῦ αἰτιατέον ὡς οὐ πνέοντα τῶν ἐκ πληρώματος
 μεστῶν ἀληθείας καὶ σοφίας δογμάτων. ταῦτα δέ μοι
⁵ εἴρηται βουλομένῳ ἔξετάσαι τό· Ἐγὼ δαιμόνιον οὐκ ἔχω¹⁰ Jo viii 49
 δι' οὐδὲν διδασκόμεθα πάντες οἱ τῷ εὐαγγελίῳ ἐντυγχάνοντες
 πρᾶγμα δούλων καὶ πρὶν ἐντυχεῖν τῷ εὐαγγελίῳ. τί
 δὲ τοῦτο ἐστιν ἡδη κατανοητέον. ἀρέσκει κατὰ τὰς γραφὰς
 τοὺς ἀμαρτάνοντας τὰ πολλὰ ποιεῖν παρὰ τὸν λόγον, οὐ
¹⁵ δι' ἄλλο η τῷ δεκτικοὺς αὐτοὺς γεγονέναι ἐνεργείας πονηροῦ
 πνεύματος ἡ θελήματος ἀκαθάρτου δαιμονίου. οὐκ ὕκνησαν
 οὖν καὶ τὰ νομισθέντα ἀν ἐλάχιστα εἶναι τῶν ἀμαρτημάτων
³⁵⁶ δαιμονίοις προσάψαι οἱ φήσαντες τὴν δένχολίαν δαιμόνιον
 εἶναι, δροίως δὲ καὶ τὴν καταλαλιάν. εἰκὸς δὲ καὶ ἄλλα
¹⁵ μυρία δαιμονίων φαντασιούντων ήμᾶς καὶ ἐνεργούντων κατὰ
 τὸ ἑκείνων θέλημα ποιεῖν καὶ ἔστιν ἐν ἀνθρώποις ὥσπερ
 οὐδεὶς καθαρὸς ἀπὸ ρύπου, καὶ οὐδεὶς δίκαιος ἐπὶ τῆς γῆς ὃς cf. Job xiv 4
 ποιήσει ἀγαθὸν καὶ οὐχ ἀμαρτήσεται, οὗτος καὶ οὐδεὶς ἀεὶ²¹ Eccl vii (20)
 ἀπὸ δαιμονίων καθαρεύσας καὶ μηδέποτε γενόμενος τῆς ἀπὸ
²⁰ τούτων ἐνεργείας ἀνεπίδεκτος. διόπερ ἀλληγοροῦντες τὰς
 ἐν τῷ εὐαγγελίῳ θεραπείας, ἐν αἷς εἰσι καὶ τῶν δαιμονίων
 ἀπελάσεις, ἐροῦμεν πάντων ἀεὶ ἀπελαύνεσθαι τοὺς δαιμόνας,
 ὑπὸ Ἰησοῦν, τῶν παρὰ τὸ τεθεραπεύσθαι ὑπὸ τοῦ λόγου
 μηκέτι παραδεχομένων τὰς τῶν δαιμόνων ἐνεργείας. μόνου
²⁵ τοίνυν νομίζω εἶναι Ἰησοῦν φωνὴν, τοῦ μόνου ἀπεκδυσαμένου cf. Col ii 15
 τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἔξουσίας καὶ δειγματίσαντος ἐν παρρησίᾳ,
 καὶ θριαμβεύσαντος ἐν ἔγλῳ, τρόπαιον κατὰ πάσης ἀντι-
 κειμένης δυνάμεως τὸν σταυρὸν στήσαντος, ὥσπερ τό·
³⁰ Ἐρχεται δ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει¹⁰ Jo xiv 30
 οὐδέν. οὗτος καὶ τό· ἐγὼ δαιμόνιον οὔτε ἔσχον οὔτε ἔχω
 οὔτε ἔξω. τὴν δὲ φωνὴν δυνάμεθα μὲν καὶ ημεῖς προε-
 νέγκασθαι καὶ λέγειν. Δαιμόνιον οὐκ ἔχω. ἀλλ' ἐλεγχθησό-

μεθα δόμοίως τοῖς ἀρνησομένοις περὶ τοῦ δαιμονῆν καὶ ἐν
αὐτοῖς τοῖς πράγμασιν ἀποδειχθεῖσιν ὅτι ἐψεύσαντο. ἡ οὐκ
ἔλεγχος τοῦ δαιμονῆν ἡμᾶς ὅταν μεμηνότων κατάστασιν
ἔχοντες βοῶμεν, ἀπὸ θυμοῦ καὶ ὀργῆς φλεγόμενοι, ἡ λελυ-
τηκότες, καὶ ὡσπερεὶ χρεμετίζοντες κἀνταῖς γαμεταῖς;
δίκην ἵππων θηλυμανῶν ἐπιβαίνομεν, ἐκβάλλοντες τοὺς περὶ
ἀπαθείας λόγους θεοῦ εἰς τὰ ὅπίσω; ἀλλὰ κἀνταπεινοὶ καὶ
συννεφεῖς ὑπὸ τῆς λύπης καθελκόμενοι καὶ τὸ ἴδιον τῶν
λογικῶν γαῦρον ἀπολέσαντες ἐπιλανθανόμεθα τοῦ ἄνευ θεοῦ
στρούθιον μὴ πίπτειν εἰς παγίδα, καὶ τοῦ δίκαια εἶναι τὰ
περὶ ἐνὸς ἑκάστου τῶν συμβαίνοντων ἀνθρώποις κρίματα, τί
φήσομεν ἡ ὅτι καὶ τοῦ δαιμονίου ἡμᾶς νικήσαντος καὶ τὸ
ἡγεμονικὸν ἡμῶν θολώσαντος ταῦτα πάσχομεν; ἀλλὰ καὶ
φόβοι τῶν οὐ φοβερῶν καὶ περιχάρειαι ἐπὶ τοῖς μηδενὸς
ἀξίοις τίνων ἀν εἴη ἐνεργήματα ἡ δαιμόνων πληρωσάντων
τοὺς μὴ δυναμένους μετὰ ἀληθείας λέγειν. Ἐγὼ δαιμόνιον
οὐκ ἔχω; ἀλλ' εἰκός τινας τοὺς ἀγίους πατριάρχας, ἡ τὸν
ἱερὸν θεράποντα, ἡ τοὺς θαυμασίους προφήτας, ἡ τοὺς
δυνατωτάτους τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦν ἀποστόλους φέρον-
τας εἰς τὴν ἔξετασιν δυσωπήσειν ἡμᾶς, ὡς ἄρα καὶ οὗτοι
εἴποιεν ἀν δόμοίως τῷ Ἰησοῦν τό· Ἐγὼ δαιμόνιον οὐκ ἔχω.
πρὸς οὓς ἔστιν εἰπεῖν· ἄρα καὶ οὗτοι ποτε ἥμαρτον, ἡ ψεῦδος
τό· Πάντες γὰρ ἥμαρτον καὶ ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ
θεοῦ· καὶ οὐκ ἀληθὲς τό· Οὐδεὶς καθαρὸς ἀπὸ ρύπου οὐδὲ
τεθεωρημένως εἴρηται τό· Οὐκ ἔστι δίκαιος ἐπὶ γῆς ὃς
ποίησει ἀγαθὸν καὶ οὐχ ἀμαρτήσεται; ἀλλὰ σαφὲς ὅτι
ἀληθεῖς αἱ πᾶσαι γραφαὶ καὶ οὐκ ἀεὶ οὐδὲ ἔξ ἀρχῆς ἐδύ-
ναντο λέγειν οὐδὲ οἵ μεταβάλλοντες ἐπὶ τὸν κατὰ ἀρετὴν
βίον τό· Ἐγὼ δαιμόνιον οὐκ ἔχω· ἀλλ' ἡ μόνου τοῦ κατὰ
τὸν σωτῆρα νοούμενου ἀνθρώπου ἀρχῆθεν ἦν φωνὴ, διὰ
τοῦτο κυριώτατα καὶ ἀληθέστατα μόνου τὸν πατέρα τιμήσαν-
τος οὐδεὶς γὰρ τιμῶν τι τῶν μὴ τιμωμένων ὑπὸ θεοῦ, τιμᾶ-

Ro iii 23

Job xiv 4

Eccl vii (20)

21

τὸν ἀτμάζοντα τὰ ὑπ' αὐτοῦ τιμώμενα. πῶς γὰρ λεκτέον
ὅτι τιμᾶ τὸν πατέρα ὁ μηδὲ τὴν ἀρχὴν τὸ πνεῦμα τῆς
νίοθεσίας λαβών; οὐδεὶς δὲ ἔχει τὸ πνεῦμα τῆς νίοθεσίας cf. Ro viii 15
ἀμαρτάνων ὁ γὰρ ἐκ τοῦ θεοῦ γεγενημένος οὐχ ἀμαρτάνει. 1 Jo v 18
5 καὶ πῶς τιμᾶ τὸν πατέρα ὁ τιμῶν δόξαν τὴν παρὰ ἀνθρώπων cf. Jo v 44
ἡ ἀργύριον ἡ τὸν χοϊκὸν πλοῦτον ἡ τὸ ἐκ σαρκῶν καὶ αἰμά-
των κάλλος, ἡ ἀπαξαπλῶς τι τῶν οἰκείων τῇ ὑλῇ καὶ τῇ
φθορᾷ;

37. Δῆλον οὖν πῶς τοῦ σωτῆρός ἐστι φωνὴ τό· Τιμῶ Jo viii 49
10 τὸν πατέρα· ἥντινα, ὅση δύναμις, φιλοτιμητέον συμμαρτυ- cf. Ro ix 1
ρούσης ἡμῖν τῆς συνειδήσεως ἐν πνεύματι ἀγίῳ εἰπεῖν,
ἀποδιδούσι τῷ τὴν τιμὴν τὴν τιμὴν, καὶ μὴ ἐτέρῳ ἀπονέ- cf. Ro xiii 7
μουσιν αὐτήν. καὶ καλῶς γε ὁ ἐλθόντος τοῦ πληρώματος cf. Gal iv 4
τοῦ χρόνου ἀπεσταλμένος ὑπὸ τοῦ θεοῦ γενέσθαι ἐκ γυναικὸς
15 καὶ γενέσθαι ὑπὸ τὸν νόμον, ὡς ὑπὸ τὸν λέγοντα νόμον
τυγχάνων τό· Τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, ἵνα εὖ σοι Ex xx 12
γένηται οὐδένα ἄλλον ἔχων πατέρα ἡ τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς
θεόν φησιν· Ἀλλὰ τιμῶ τὸν πατέρα μου. ἐροῦμεν δὲ καὶ
ἡμένις ταύτην τὴν φωνὴν, νοήσαντες τὸ τῆς παλιγγενεσίας cf. Tit iii 5
20 λουτρὸν, καὶ λουσάμενοι κατ' αὐτὸν ἐπὶ τῷ γενέσθαι νίοι
θεοῦ, καὶ μηκέτι καλοῦντες πατέρα ἐπὶ τῆς γῆς τῷ νίοι cf. Mt xxiii 9
γεγονέναι τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς πατρὸς, καὶ ἀδελφοὶ τοῦ
εἰπόντος· Πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα Jo xx 17
νῦμῶν, καὶ θεόν μου καὶ θεὸν νῦμῶν. δῆλον οὖν ὅτι κυριώ-
25 τατα καὶ τελειότατα εἰπόντος τοῦ Ἰησοῦν· Ἐγὼ δαιμόνιον
οὐκ ἔχω, ἀλλὰ τιμῶ τὸν πατέρα μου· οἱ μιμηταὶ αὐτοῦ,
ἔκαστος κατὰ δύναμιν, πάντα ἴσχύσας ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντι cf. Phil iv 13
αὐτὸν Χριστῷ Ἰησοῦν, καὶ αὐτὸς ἐρεῖ τό· Ἐγὼ δαιμόνιον
358 οὐκ ἔχω, ἀλλὰ τιμῶ τὸν πατέρα μου. τίς δὲ νεκροῖς συνῶν
30 καὶ ἐν τάφοις οἰκῶν δυνηθείη ἀν εἰπεῖν τό· Ἐγὼ δαιμόνιον
οὐκ ἔχω; ἡ τίς ἄλλο τι παρὰ τὸν θεόν καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ
καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ λόγου προστασσόμενον τιμῶν, ἐτέρῳ τὴν

- cf. Ro xiii 7 τιμὴν διδοὺς, δέον τῷ τὴν τιμὴν ἀποδιδόναι αὐτὴν, εἴποι ἄν
 Jo viii 49 ᾧ Ἰησοῦν μαθητής· Ἀλλὰ τιμῶ τὸν πατέρα μου; ἔξῆς ἐστι
 τούτοις τό· Καὶ ὑμεῖς ἀτιμάζετέ με· εἰρημένον πρὸς τοὺς
 Jo viii 48 ἀτιμάσαντας αὐτὸν, καὶ εἰπόντας αὐτῷ τό· Οὐ καλῶς
 λέγομεν ἡμεῖς ὅτι Σαμαρείτης εἰ σὺ καὶ δαιμόνιον ἔχεις;
 οἱ θέντες τὸ κακῶς εἰρημένον καλῶς λελαληκέναι· κακῶς
 γάρ νοοῦντες Σαμαρείτην καὶ δαιμόνιον ἔχοντα τὸν σωτῆρα
 ἀπεφήναντο. νομιστέον δὲ τό· Καὶ ὑμεῖς ἀτιμάζετέ με·
 οὐχὶ καὶ ἐκείνοις μόνοις εἰρῆσθαι τότε ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀεὶ
 ἀτιμάζουσι, δι' ὧν πράττουσι παρὰ τὸν ὄρθον λόγον, τὸν τοῦ
 θεοῦ, καὶ ἀτιμάζουσι δι' ὧν ἀδικοῦσι τὸν χριστὸν, ὃς ἐστι
 δικαιοσύνη, καὶ ἀτιμάζουσι δι' ὧν κατὰ ἀδυναμίαν καὶ
 cf. 2 Co xii 9 ἀσθένειαν ἐπιτελοῦσι τὴν τοῦ θεοῦ δύναμιν, ἥτις ἐστὶν ὁ
 cf. 1 Co i 24 σωτῆρ· Χριστὸς γάρ θεοῦ δύναμις. καὶ παντὶ δὲ τῷ ἔξ-
 ουδενοῦντι σοφίαν λεχθείη ἀν τό· Ὑμεῖς ἀτιμάζετέ με.
 cf. Ro xii 18 ἐπείπερ Χριστὸς καὶ σοφία ἐστίν. ἀλλὰ καὶ εἰ δέον τὸ ἔξ
 αὐτοῦ τινα μετὰ πάντων ἀνθρώπων εἰρηνεύειν, ὥστ' ἀν εἰπεῖν
 Ps cxix (cxxx) τὸ προφητικὸν ἐκείνο· Μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην
 6 f. cf. Phil iv 7 ἡμην εἰρηνικός· καὶ δέον ἀναλαβεῖν τὴν ὑπερέχουσαν θεοῦ
 πάντα νοῦν εἰρήνην, φρουροῦσαν τὴν καρδίαν καὶ τὰ νοήματα
 cf. Gal v 15 τοῦ ἀνειληφότος αὐτὴν. εἰ δὲ πολεμικός τις εἴη καὶ δάκνων
 καὶ καταιτιώμενος καὶ κατεσθίων τὸν πλησίον καὶ πεπλη-
 ρωμένος τῆς ἐν τῷ ἡγεμονικῷ ἑαυτοῦ στάσεως τῶν παθῶν,
 cf. Eph ii 14 καὶ τούτῳ ἀν λεχθείη τό· Ὑμεῖς ἀτιμάζετέ με· Χριστὸς
 Jo iii 20 γάρ ἐστιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν. ἔτι δὲ ἐπείπερ· Πᾶς ὁ φαῦλα
 πράσσων μισεῖ τὸ φῶς, καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς· φῶς
 Jo viii 12 δέ ἐστιν ὁ εἰπών· Ἐγώ εἴμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· δῆλον ὅτι
 φαῦλα πράσσων, ἀτιμάζων τὸ φῶς, ἀτιμάζει Χριστὸν, καὶ
 αὐτὸς ἀκουσόμενος τό· Καὶ ὑμεῖς ἀτιμάζετέ με. καὶ τί με
 δεῖ ἐπὶ πλέον μηκύνειν τὸν λόγον, ἀναπτύσσοντα καὶ δει-
 κνύντα τίνες εἰσὶν οἱ ἐλεγχόμενοι ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ καὶ
 ἀκούοντες ὑπ’ αὐτοῦ τό· Ὑμεῖς ἀτιμάζετέ με· σαφῶν ὄντων

3 εἰρημένων

6 καλῶς] καλὸς
30 δεικνύνται

21 εἰ] ὁ

ἐκ τῶν ἀποδεδομένων καὶ τῶν δυναμένων τούτοις ἀκολούθως
αὐτοῖς συνάπτεσθαι;

359 38. (30) Μετὰ ταῦτα ἴδωμεν, τί ἐστι τό· Ἐγὼ δὲ οὐν ⁵⁰ Ιο viii 50
ζητῶ τὴν δόξαν μου· ἔστιν δὲ ζητῶν καὶ κρίνων. ζητεῖ δὲ
θεὸς, δοὺς ἡμῖν τὸν υἱὸν ἑαυτοῦ, ἐν ἐκάστῳ τῶν εἰληφότων
αὐτὸν τὴν δόξαν τοῦ χριστοῦ· ἥντινα εὑρήσει μὲν ἐν τοῖς
ἐπιμελουμένοις ἑαυτῶν, καὶ ἔξεργαζομένοις τὰς ἐγκαταφύ-
τευθείσας ἐπ' ἀρετῇ ἀφορμάς· οὐχ εὑρήσει δὲ ἐν τοῖς
μὴ τοιούτοις, καὶ μὴ εὑρίσκων κρίνει ἐκείνους ἐν οἷς
οὐχ εὑρίσκει τὴν δόξαν τοῦ υἱοῦ ἑαυτοῦ, πρὸς οὓς ἔρει·
Διὰ ὑμᾶς διαπαντὸς τὸ ὄνομά μου βλασφημεῖται ἐν τοῖς ^{5; cf. Ro ii 24}
ἔθνεσιν. ἐπαπορήσαι δὲ ἄν τις διὰ τό· "Ἐστιν δὲ ζητῶν καὶ
κρίνων· εἰ χρὴ τοῦτο ἀναφέρειν ἐπὶ τὸν θεὸν, σαφῶς τοῦ
σωτῆρος εἰρηκότος· Οὐδὲ γὰρ ὁ πατὴρ κρίνει οὐδένα, ἀλλὰ ^{22 f.} Ιο v 30
τὴν κρίσιν πᾶσαν δέδωκε τῷ υἱῷ, ἵνα πάντες τιμῶσι τὸν
υἱὸν καθὼς τιμῶσι τὸν πατέρα. ἀλλ᾽ ὅρα εἰ δύνασαι πρὸς
τοῦτο χρήσασθαι τῷ· Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἀπ' ἐμαυτοῦ ³⁰ Ιο v 30
οὐδέν· καθὼς ἀκούω κρίνω, καὶ η̄ κρίσις η̄ ἐμὴ δικαία ἐστὶν,
ὅτι οὐν ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμ-
ψαντος με. εἰ γὰρ καθὼς ἀκούει ὁ σωτὴρ ημῶν ἀπὸ τοῦ
πατρὸς οὗτως κρίνει, ζητῶν οὐν τὸ ἴδιον θέλημα ἀλλὰ τοῦ
πέμψαντος αὐτὸν πατρὸς, καὶ διὰ τοῦτο δικαία ἐστὶν η̄
κρίσις αὐτοῦ, μήποτε κυριώτερον η̄ κρίσις η̄ν κρίνει ὁ
ἀκούων οὐκ ἐστι τοῦ ἀκούοντος ἀλλὰ τοῦ λέγοντος ἀκούοντι.
25 καὶ λέγῃ δὲ ὅτι· Ἡ κρίσις η̄ ἐμὴ δικαία ἐστίν· ἀκουε ἐν τῷ
αὐτῷ εναγγελιώ λεγομένου τοῦ· Πάντα τὰ ἐμὰ σά ἐστιν. ²⁰ Ιο xvii 10
εἰ γὰρ ἀληθὲς ὑπὸ τοῦ σωτῆρος εἰρημένον τό· Πάντα τὰ ἐμὰ
σά ἐστι· δῆλον ὅτι καὶ αὐτὴ η̄ κρίσις περὶ η̄ς φησιν· Ἡ
κρίσις η̄ ἐμὴ δικαία ἐστί· τοῦ πατρὸς ἐστι κρίσις. εἰ δὲ
τοῦ πατρὸς ἐστι κρίσις, δύναται λελύσθαι τὸ ἐπηπορημένον
περὶ τοῦ· Ἐγὼ δὲ οὐν ζητῶ τὴν δόξαν μου· ἔστιν δὲ ζητῶν
καὶ κρίνων. ἔχει δέ τινα καὶ ἀτυφίας ἔμφασιν πρεπούσης

- τῷ σωτῆρι τὸ λεγόμενον ἐν τῷ Ἐγὼ δὲ οὐ ζητῶ τὴν δόξαν μου· οὐδὲ γὰρ πάντα ἔπειτεν αὐτὸν τὴν ἑαυτοῦ δόξαν ἀπαιτεῖν καὶ ἐπὶ τούτῳ κρίνειν τοὺς μὴ ἀποδεδωκότας αὐτὴν, ἀλλ᾽ ἔχον τὸν πατέρα δόξαν δεδωκότα τῷ νίῳ ἀπαιτεῖν αὐτὴν ἀπὸ τῶν ἀποστερούντων καὶ κρίνειν αὐτοὺς ἐπὶ ταύτῃ, τάχα δὲ καὶ ὁ σωτὴρ, μιμητὴς ὅν τοῦ πατρὸς, ζητεῖ τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ ἀπὸ τῶν μανθανόντων τὰ περὶ θεοῦ· καὶ εἰ μὴ εὗροι τὴν τοῦ πατρὸς δόξαν ἐν τισι, κρίναι ἀν ἐκείνους, ὡς ἔξουσίαν λαβὼν κρίσιν ποιεῖν, ὅτι νίὸς ἀνθρώπου ἐστίν.
- οἱ μέντοι γε Ἡρακλέων τό· Ἐστιν ὁ ζητῶν καὶ κρίνων· οὐκ ἀναφέρει ἐπὶ τὸν πατέρα, τοιαῦτα λέγων· ὁ ζητῶν καὶ 360 κρίνων ἐστὶν ὁ ἐκδικῶν με, ὁ ὑπηρέτης ὁ εἰς τοῦτο τετα-
- cf. Ro xiii 4 γμένος, ὁ μὴ εἰκῇ τὴν μάχαιραν φορῶν, ὁ ἐκδικος τοῦ βασιλέως· Μωσῆς δέ ἐστιν οὗτος, καθὰ προείρηκεν αὐτοῖς λέγων· Εἰς ὃν ὑμεῖς ἥλπίσατε. εἴτ' ἐπιφέρει ὅτι ὁ κρίνων καὶ κολάζων ἐστὶ Μωσῆς, τοιτέστιν αὐτὸς ὁ νομοθέτης. καὶ μετὰ τοῦτο πρὸς ἑαυτὸν ἐπαπορεῖ ὁ Ἡρακλέων λέγων· πῶς οὖν οὐ λέγει τὴν κρίσιν πᾶσαν παραδεδόσθαι αὐτῷ; καὶ νομίζων λύειν τὴν ἀνθυποφορὰν ταῦτα φησι· καλῶς λέγει, ὁ γὰρ κριτής ὡς ὑπηρέτης τὸ θέλημα τούτου ποιῶν κρίνει, 20 ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων φαίνεται γινόμενον. πῶς δὲ ἀλλῷ τινὶ ἀνατίθησι τὴν κρίσιν ὡς ὑποδεεστέρῳ τοῦ σωτῆρος, καθ' ὁ νομίζει, τῷ δημιουργῷ, οὐδὲ οὗτος ἀποδεῖξαι δύναται, σαφῶς γεγραμμένου τοῦ· Οὐδὲ γὰρ ὁ πατὴρ κρίνει οὐδένα, ἀλλὰ τὴν κρίσιν πᾶσαν δέδωκε τῷ νίῳ· καὶ τοῦ· 25 ἔξουσίαν δῶκεν αὐτῷ κρίσιν ποιεῖν, ὅτι νίὸς ἀνθρώπου ἐστίν.
- Jo v 22
- Jo v 27
- Jo viii 51
39. (31) ἈΜΗΝ ἀΜΗΝ λέγω ὅμιν, ἐάν τις τὸν ἔμὸν λόγον τηρήσῃ, θάνατον οὐ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν διώνα. Ὡσπερ ἐστί τις ζωὴ ἀδιάφορος, η μήτε ἀγαθὸν 30 μήτε κακὸν τυγχάνουσα, καθ' ἣν λέγομεν ζῆν καὶ τοὺς ἀσεβεῖς καὶ τὰ ἄλογα ζῶα· καὶ ἐτέρα διάφορος ἀλλὰ

ἀγαθὸν, περὶ ἡς φησιν ὁ Παῦλος· Ἡ ζωὴ ἡμῶν κέκρυπται Col iii 3 σὺν τῷ χριστῷ ἐν τῷ θεῷ· καὶ αὐτὸς ὁ κύριος ἡμῶν περὶ ἑαυτοῦ· Ἐγώ εἰμι ἡ ζωή· οὕτως τὸν μὲν ἐναντίον τῇ ἀδια- Jo xi 25 φόρῳ ζωῆ θάνατον ἀδιάφορον ἔρεις· τὸν δὲ ἔχθρὸν τῷ εἰπόντι· Ἐγώ εἰμι ἡ ζωή· πονηρὸν τινα καὶ χαλεπὸν θάνατον, ὃν ὁ ἀποθηῆσκων ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ· περὶ οὐ γέγραπται· Ἔσχατος ἔχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος. καὶ ^{Co xv 26} περὶ τούτου γε τοῦ θανάτου νομιστέον λέγειν τὸν ἀπόστολον ταῦτα· Διὰ τοῦτο ὥσπερ δὶ’ ἐνὸς ἀνθρώπου η Ro v 12 ff. ¹⁰ ἀμαρτία εἰς τὸν κόσμον εἰσῆλθε καὶ διὰ τῆς ἀμαρτίας ὁ θάνατος, καὶ οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ θάνατος διῆλθεν, ἐφ’ ὃ πάντες ἡμαρτον ἄχρι γὰρ νόμου η ἀμαρτία ην ἐν κόσμῳ, ἀμαρτία γὰρ οὐκ ἐλλογεῖται μὴ ὅντος νόμου, ἀλλ’ ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι Μωσέως καὶ ἐπὶ ¹⁵ τοὺς μὴ ἀμαρτήσαντας ἐπὶ τῷ ὅμοιώματι τῆς παραβάσεως Ἀδάμ· καὶ μετ’ ὀλίγᾳ· Εἰ γὰρ ἐν ἐνὸς παραπτώματι ὁ ^{Ro v 17} θάνατος ἐβασίλευσε διὰ τοῦ ἐνὸς, πολλῷ μᾶλλον οἱ τὴν ³⁶¹ περισσείαν τῆς χάριτος καὶ τῆς δικαιοσύνης λαμβάνοντες ἐν ζωῇ βασιλεύουσι διὰ τοῦ ἐνὸς Χριστοῦ Ἰησοῦν· τίς γάρ ²⁰ ἐστιν ὁ διὰ τῆς ἀμαρτίας θάνατος εἰς τὸν κόσμον εἰσελθὼν, η ὁ ἐσχατος ἔχθρος Χριστοῦ καταργηθησόμενος; καὶ τίς ὁ εἰς πάντας ἀνθρώπους θάνατος διελθὼν, τῷ πάντας ἡμαρτηκέναι, η αὐτὸς οὗτος ὃς καὶ ἐβασίλευσεν ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι Μωσέως; Μωσῆς δὲ, τοντέστιν ὁ νόμος, ην μέχρι τῆς τοῦ ²⁵ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ ἐπιδημίας. καὶ ἐβασίλευσέ γε ἐν ἐνὸς παραπτώματι διὰ τοῦ ἐνὸς, ἔως οἱ τὴν περισσείαν τῆς χάριτος καὶ τῆς δικαιοσύνης λαβόντες ἐν ζωῇ βασιλεύσωσι διὰ τοῦ ἐνὸς Χριστοῦ Ἰησοῦν. τοῦτον οὖν τὸν θάνατον οὐ θεωρήσει εἰς τὸν αἰώνα ὃ τὸν λόγον τοῦ μονογενοῦς καὶ ³⁰ πρωτοτόκου πάσης κτίσεως τηρήσας, πεφυκότα κωλύειν cf. Col i 25 θεωρεῖσθαι τὸν θάνατον. οὕτω δὲ ἀκουστέον τοῦ· Ἐάν τις Jo viii 51 τὸν ἐμὸν λόγον τηρήσῃ, θάνατον οὐ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰώνα· ὡς εἰ χαρισάμενος ὁ ταῦτα λέγων φῶς τοῖς ἀκούοντιν ἔφασκεν αὐτοῖς· ἐάν τις τὸ ἐμὸν τοῦτο τηρήσῃ φῶς, σκότον

οὐ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα. ἀδύνατον γὰρ γενέσθαι σκότος τῷ τηροῦντι τὸ φῶς· εἰ μέντοι γε ἀπολέσαι τις τοῦτο τὸ φῶς, ἔπειται τῷ ἀπολωλεκότι εὐθέως ὥδεν τὸ σκότος. οὕτω τοίνυν καὶ ἐν τῷ λόγῳ ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν

cf. Jo i 1, 4 θεὸν γέγονεν ἡ ζωὴ. διόπερ ἡ ἀρχὴ, τουτέστιν ἡ σοφία ἡ⁵

Pr viii 22 λέγοντα· 'Ο θεὸς ἔκτισέ με ἀρχὴν δόδον αὐτοῦ εἰς ἔργα αὐτοῦ· περὶ τοῦ ἐν αὐτῇ λόγου, ἐν ᾧ γέγονεν ἡ ζωὴ, διδάξει

Jo viii 5x καὶ φήσει· 'Εάν τις τὸν ἐμὸν λόγον τηρήσῃ, θάνατον οὐ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα· ἅμα γὰρ τηρήσει τις τὸν λόγον,

cf. Jo i 4, 5 καὶ τὴν ἀχώριστον αὐτοῦ γενομένην ἐν αὐτῷ ζωὴν, ἣτις¹⁰

ἄμα καὶ φῶς ἐστι τῶν ἀνθρώπων, τὸ ἐν τῇ σκοτίᾳ φαῖνον καὶ μὴ καταλαμβανόμενον ὑπ’ αὐτῆς. ἐὰν οὖν οἰονεὶ πυν-

Ps lxxxviii (lxxxix) 49 θανόμενος ὁ προφήτης λέγῃ· Τίς ἐστιν ὁ ἀνθρωπὸς ὃς ζήσεται καὶ οὐκ ὄψεται θάνατον; ἀποκρινούμεθα μαθόντες ἀπὸ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν καὶ ἐροῦμεν ὅτι ἀνθρωπός ἐστιν ὃς¹⁵

ζήσεται καὶ οὐκ ὄψεται θάνατον ὃς τηρεῖ τὸν λόγον τοῦ εἰπόντος· 'Εάν τις τὸν ἐμὸν λόγον τηρήσῃ, θάνατον οὐ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα. ἅμα δὲ ἐν τῷ τόπῳ ζητῶ μῆποτε τό· Εἰς τὸν αἰῶνα· ἀπὸ κοινοῦ ληπτέον, ὥστ' ἀν εἶναι τοιοῦτον τὸ δλον· ἐάν τις τὸν ἐμὸν λόγον τηρήσῃ εἰς τὸν²⁰ αἰῶνα, θάνατον οὐ μὴ θεωρήσῃ. καὶ γὰρ ἔοικεν ἐπὶ τοσούτον τις μὴ θεωρεῖν τὸν θάνατον, ὅσον τηρεῖ τὸν τοῦ Ἰησοῦ λόγον· ἅμα γάρ τις ἀπώλεσεν αὐτὸν καὶ θάνατον ἐθεωρῆσεν.³⁶² εἰ δὲ καὶ ἀνατρέχειν τις δύναται ἐπὶ τοὺς βαθυτέρους λόγους

Ps xxi (xxii) καὶ νοεῖν πῶς ὑπὸ ἀνθρώπου λέγοιτ²⁵ ἀν τό· Εἰς χοῦν²⁵

*Ro vii 24*¹⁶ θανάτου κατήγαγές με· καὶ ὑπὸ Παύλου Τίς με ῥύσεται

ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου; θεωρήσει τίνα τρόπον ὅσον μὲν ἐτηρεῖτο ὁ λόγος, θάνατος οὐκ ἐθεωρεῖτο τῷ τηροῦντι αὐτόν· ὅτε δέ τις καμὰν ἐν τῇ προσοχῇ καὶ τηρήσει τοῦ λόγου, ἡ ἀπροσεκτήσας περὶ τὸ τηρεῖν οὐκέτι³⁰ αὐτὸν τετήρηκε, τότε τὸν θάνατον ἐθεωρῆσεν οὐ παρ’ ἄλλον ἡ παρ’ ἑαυτόν. καὶ νομιστέον γε τοῦτο δόγμα εἶναι καὶ

νόμον αἰώνιον, ἀεὶ ἂν ήμην λεχθησομένου παραλαβοῦσι τὸν λόγον τοῦ· Ἐάν τις τὸν ἐμὸν λόγον τηρήσῃ, θάνατον οὐ μὴ Jo viii 51

δῷψεται εἰς τὸν αἰῶνα. ὥσπερ δὲ, ἵν' οὗτως ὀνομάσω, ἐπιπλείον θεωρηθὲν τὸ σκότος ἀφανίζει τὰς ὅψεις τοῦ θεωρήσαντος, οὕτως θεωρηθεὶς ὁ θάνατος ἀπὸ τοῦ τὸν λόγον μὴ τηρήσαντος θανατοῖ καὶ νεκροῖ τὴν θεωρήσασαν αὐτὸν ὅψιν καὶ ἀποτυφλοῖ, ως διὰ τοῦτο δεηθῆναι τοῦ ἀνοίγοντος ὁφθαλμοὺς τυφλῶν. καὶ οἵμαί γε διὰ τοῦτο οἱ τυφλοὶ, ὃν σύμβολον ἡσαν οἱ ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τυφλοὶ, τὰς ὅψεις 10 ἀπολωλέκασιν, ἐπείπερ τὸν λόγον μὴ τηρήσαντες τὸν θάνατον ἔθεωρησαν.

40. (32) Εἶπον αἍγιῷ οἱ Ἰογδαῖοι Νῦν ἐγνώκαμεν Jo viii 52
ὅτι δαιμόνιον ἔχεις. Οἱ μὲν πολλοὶ καὶ τῶν σοφῶν πᾶν γένος ἀμαρτήματος, οὖν ἐν εἴδει ἐστὶ καὶ τὸ ἐν λόγῳ ἀμάρτιτημα, οὐκ ἄλλοθεν ἢ ἀπὸ κριμάτων μοχθηρῶν οἴονται γίνεσθαι· οἱ δὲ ταῖς ἀγίαις γραφαῖς ως θείαις πεπιστευκότες διαλαμβάνουσι περὶ τῶν παρὰ τὸν δρθὸν λόγον ὑπὸ ἀνθρώπων πραττομένων, ως οὐ χωρὶς δαιμονίων ἢ ὅποιωνδήποτε δυνάμεων ἀντικειμένων τῶν τοιούτων ἐπιτελουμένων. καὶ οἱ 20 Ἰουδαῖοι τοίνυν κατὰ δαιμονίου ἐνέργειαν ὑπελάμβανον εἰρηκέναι τὸν Ἰησοῦν τό· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν Εάν τις Jo viii 51 τὸν ἐμὸν λόγον τηρήσῃ, θάνατον οὐ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ τοῦτο ἐπεπόνθεισαν μήτε τὸν λόγον τηρήσαντες μήτε τοῦ λεγομένου τὴν δύναμιν θεωρήσαντες· ὁ μὲν 25 γὰρ θάνατον τινα ἔχθρὸν τῷ λόγῳ ἐπιστάμενος, ὃν ἀποθνήσκουσιν οἱ ἀμαρτάνοντες, τοῦτον ἔφασκε μὴ θεωρεῖσθαι εἰς τὸν αἰῶνα ὑπὸ τοῦ τὸν λόγον αὐτοῦ τηρήσαντος· οἱ δὲ περὶ τοῦ κοινοτέρου θανάτου νομίσαντες εἶναι τὸ λεγόμενον παραπαίειν φῶντο τὸν λέγοντα, ἀποθανόντος Ἀβραὰμ καὶ 30 τῶν προφητῶν, μὴ ἀποθανεῖσθαι εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὸν τηρήσαντα αὐτοῦ τὸν λόγον.

41. (33) Ἀβραὰμ ἀπέθανε, καὶ οἱ προφῆται, καὶ c. Jo viii 52

- Jo viii 52 f. λέγεις ὖτι τὸν ἐμὸν λόγον τηρίχῃ, οὐ μὴ γεύσηται θάνατον εἰς τὸν αἰώνα. μὴ δὲ τοῦ μείζων εἰς τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραὰμ, ὅστις ἀπέθανε; καὶ οἱ προφῆται ἀπέθανον· τίνα σεαγτὸν ποιεῖς; Εἰ κατὰ τὴν ἀπλουστέραν ἐκδοχὴν, ὡς καὶ αὐτὸι ἀποδεδώκαμεν, δοκεῖ εἶναι σαφὲς τὸ τῆς ὑπολήψεως τῶν Ἰουδαίων, ἀποκριναμένων πρὸς τὸν τοῦ σωτῆρος λόγον περὶ τοῦ Ἀβραὰμ καὶ τῶν προφητῶν ὡς ἀποτεθνήκοτων, οὐδὲν ἥττον οὐκ ἀπαρασήμαντον τὴν ἔξετασιν μετὰ συγκρίσεως τῆς πρὸς ἔτερα παραπλήσια ἔστεον. ἀρά γὰρ φῶντο σὺν οὐδενὶ λόγῳ τὸν σωτῆρα εἰρηκέναι τό· Ἐάν τις τὸν ἐμὸν λόγον τηρήσῃ, θάνατον οὐ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰώνα· καὶ διὰ τοῦτο σαφές τι πρὸς τὸν λόγον αὐτοῦ ἀπεκρίναντο; ἢ ἐνόησαν οὐ περὶ τοῦ κοινοτέρου θανάτου αὐτὸν λελαληκέναι, καὶ διαλαμβάνοντες περὶ Ἀβραὰμ καὶ τῶν προφητῶν, ὡς καὶ αὐτῷν ἐν τῷ χείρονι θανάτῳ γεγενημένων ποτὲ, τὸν λόγον αὐτοῦ μὴ παραδεξάμενοι μηδὲ ὑπολαμβάνοντες αὐτὸν εἶναι τηλικοῦτον ὅποιον ἐπιγγείλατο δὲ λέγων, φασί· Νῦν ἐγνώκαμεν ὅτι δαιμόνιον ἔχεις; τὸ δὲ ὄμοιον καὶ ἐπ' ἄλλων αὐτοῦ λόγων καὶ τῶν πρὸς αὐτὸς ἀποκρίσεων ἐπὶ πλειόνων ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἐξηγήσαμεν· οἶον ἐπὶ τῆς Σαμαρείτιδος, ὅτι εἰπὼν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Δός μοι πιεῖν· μεθ' ἔτερα προσέθηκε τοιαῦτα· Εἰ δὲ εἶται τὴν δωρεὰν τοῦ θεοῦ, καὶ τίς ἔστιν ὁ λέγων σοι Δός μοι πιεῖν, σὺ ἀνηγγησας αὐτὸν καὶ ἔδωκεν αὖ σοι ὕδωρ ζῶν. καὶ λέγει αὐτῷ ἡ γυνή Κύριε, οὕτε ἀντλημα ἔχεις, καὶ τὸ φρέαρ ἔστι βαθύ· πόθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν; καὶ πάλιν· Κύριε, δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ μηδὲ διέρχωμαι ἐνθάδε ἀντλεῖν. οὐ γὰρ πιθανὸν ἦν περὶ αἰσθητοῦ ὕδατος ἀποκρίνεσθαι αὐτῷ τὴν Σαμαρεῖτιν, καὶ γρηγορεῖναι αὐτὸν σωματικὸν ὕδωρ ἐπὶ τῷ μηκέτι διψῆσαι μηδὲ διέρχεσθαι ἀντλεῖν· ἀπὸ τῆς τοῦ Ἰακώβ αἰσθητῆς πηγῆς. ἀλλὰ καὶ εἰπόντος τοῦ κυρίου· Ὁ ἄρτος ὃν ἔγὼ δώσω ἡ σάρξ μου ἔστιν ἵπερ 364
- 10 οὐδενὶ λόγῳ] οὐδενιν τῷ 13 ἐνόησαμεν 20 ἔξετασαμεν
22, 23 ποιεῖν 24 ἀν] οπ.

τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς· ὅτε ἐμάχοντο πρὸς ἄλλήλους οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες Πῶς δύναται ἡμῖν οὗτος δοῦναι τὴν ⁵² *Jo vi* σάρκα φαγεῖν; ἀπεδείκνυμεν ὅτι οὐκ ἀν τοσοῦτον ἀνόητοι ἦσαν οἱ ἀκούοντες ὡς ὑπολαμβάνειν ὅτι προκαλεῖται ὁ λέγων τοὺς ἀκροατὰς εἰς τὸ προσελθεῖν καὶ ἐμφαγεῖν τῶν σαρκῶν αὐτοῦ.

42. Καὶ εἰκός γε ὅτι ἔλεγον οἱ Ἰουδαῖοι ἐπὶ τῶν νῦν ἡμῶν ἔξεταζομένων ῥητῶν τό· Ἀβραὰμ ἀπέθανε, καὶ οἱ ⁵² *Ro v 12* προφῆται μεμαθηκότες τίνα τρόπον δι' ἐνὸς ἀνθρώπου η ¹² *Ro v 10* ἀμαρτίᾳ εἰς τὸν κόσμον εἰσῆλθε καὶ διὰ τῆς ἀμαρτίας ὁ θάνατος· καὶ οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ θάνατος διῆλθεν, ἐφ' ὃ πάντες ἡμαρτον. ἔβλεπον δὲ καὶ ὅτι ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος ἐπὶ τὸν ἀμαρτίσαντας ἐπὶ τῷ ὄμοιώματι τῆς ¹⁴ *cf. Ro v 14* παραβάσεως Ἀδάμ, καὶ ἦν αὐτοῖς ὁ λόγος περὶ τοῦ διὰ τὴν ἀμαρτίαν θανάτου εἰς πάντας ἀνθρώπους διεληλυθότος ἐπὶ τῷ πάντας ἡμαρτηκέναι. περὶ τούτων δὲ μεμαθηκότες τὰ ἔξῆς, ἄτε μὴ παραδεξάμενοι τὸν Ἰησοῦν λόγους, οὐκ ἤδεισαν, καὶ ὅτι οὐχ ὡς τὸ παράπτωμα, οὕτως καὶ τὸ χάρισμα. ἀλλ' ¹⁵ *Ro v 15* οὐδὲ συλλογίζεσθαί πως ἐδύναντο ὅτι εἰ τῷ τοῦ ἐνὸς παραπτώματι οἱ πολλοὶ ἀπέθανον, πολλῷ μᾶλλον η χάρις τοῦ θεοῦ καὶ η δωρεὰ ἐν χάριτι τῇ τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου Ἰησοῦν Χριστοῦ εἰς τὸν πολλοὺς ἐπερίσσευσεν. οὐ συνίεσαν δὲ καὶ πῶς ¹⁶ *cf. Ro v 16* οὐκ ἦν τὸ δώρημα ὄμοιον τῷ δι' ἐνὸς ἡμαρτήσαντος θανάτῳ· οὐδὲ γὰρ ἐπεπαιδεύντο πω ὅτι τὸ χάρισμα ἐκ πολλῶν παραπτωμάτων ἐγίνετο εἰς δικαίωμα. ἀλλ' οὐδὲ ἔβλεπον ὅτι Οἱ τὴν περισσείαν τῆς χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς λαμβάνοντες ¹⁷ *Ro v 17* ἐν ζωῇ βασιλεύουσι διὰ τοῦ ἐνὸς Ἰησοῦν Χριστοῦ. καὶ ἐνενόουν μὲν τὸν θάνατον Ἀβραὰμ καὶ τῶν προφητῶν, ἀκούοντες ὅτι καὶ Σαμουὴλ, ὡς διὰ τὸν θάνατον ὑπὸ γῆν ὢν, ¹⁸ *Reg xxviii* ὑπὸ ἐγγαστριμύθου ἀνήγετο, θεοὺς οἰομένης κάτω που εἶναι τῆς γῆς καὶ λεγούσης· Θεοὺς ἐγὼ εἶδον ἀναβαίνοντας ἀπὸ ¹⁹ *Mt xxii 32* τῆς γῆς· τὴν δὲ ζωὴν τοῦ Ἀβραὰμ καὶ τῶν προφητῶν οὐ κατειλήφασιν, οὐδὲ ὅτι ὁ θεὸς Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ ²⁰ *cf. Mt xxii 32* Ἰακὼβ θεὸς ἦν οὐ νεκρῶν αὐτῶν, ἀλλὰ ζώντων· καὶ ὡς

- cf. Mt xxiii 29 ὑπολαμβάνοντές τε νεκροὺς εἶναι τοὺς προφήτας φόκοδόμουν αὐτῶν τοὺς τάφους, καὶ διὰ τοῦτο ταλαιπόμενοι. εἰ καὶ ἀπέθανεν οὖν Ἀβραὰμ, ἀλλ’ ἔζησε καὶ οὐκέτι τὸν θάνατον
- cf. Jo viii 56 ἔθεωρει ἀφ’ οὗ ἴδων τὴν Ἰησοῦν ἡμέραν ἡγαλλιάσατο καὶ ἔχάρη. οἵμαι δὲ καὶ διὰ τοῦτο πρὸς τό· Ἀβραὰμ ἀπέθανεν⁵ εἰρῆσθαι ὑπὸ τοῦ σωτῆρος, διδάσκοντος δτι Ἀβραὰμ ἔζη, τό· Ἀβραὰμ δ πατὴρ ὑμῶν ἡγαλλιάσατο, ἵνα ἴδῃ τὴν 365 ἡμέραν τὴν ἐμήν⁶ καὶ εἶδε καὶ ἔχάρη. εἰ μὴ βούλεται τις οὖτως ἔχειν τὰ περὶ τοῦ Ἀβραὰμ, λεγέτω ἡμῖν, πότερον ποτε ὁ ἴδων τὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ἡμέραν καὶ ἐπὶ τούτῳ⁷ ἀγαλλιασάμενος καὶ χαρεὶς ἔτι θεωρεῖ τὸν θάνατον⁸ ή ἴδων τὴν ἡμέραν τοῦ σωτῆρος καὶ ἀγαλλιασάμενος καὶ χαρεὶς, ἀξιωθεὶς τοιαύτης ὄψεως ὡς ἄξιος αὐτῆς, ὕστερον ἐστέρηται οὖν ἐθεώρησεν. εἰ γὰρ ἐκάτερον τούτων ἀποτόν ἐστιν, ἴδων τὴν ἡμέραν Ἰησοῦν Ἀβραὰμ ἅμα τῷ ἴδειν ἥκουσε καὶ τὸν⁹ λόγον αὐτοῦ καὶ ἐτήρησε καὶ οὐκέτι θάνατον θεωρεῖ· καὶ οὐχ ὑγιῶς ἐλεγον, ὡσπερεὶ ἔτι ἐν θανάτῳ τυγχάνοντος αὐτοῦ, οἱ Ἰουδαῖοι τό· Ἀβραὰμ ἀπέθανε. τὸ δ’ ὅμοιον ἔρεις καὶ
- cf. Mt xxii 32 περὶ τῶν προφητῶν. εἰ γὰρ ὁ θεὸς οὐκ ἐστι νεκρῶν ἀλλὰ ζώντων, καὶ ἐστιν ὥσπερ τοῦ Ἀβραὰμ καὶ τοῦ Ἰσαὰκ καὶ¹⁰ τοῦ Ἱακὼβ οὖτως καὶ τῶν λοιπῶν προφητῶν θεὸς, ζῶσι καὶ οἱ προφῆται. καὶ γὰρ ἐτήρησαν τὸν λόγον τοῦ νίον τοῦ θεοῦ,
cf. Hos i 1; ὅτε λόγος κυρίου ἐγένετο πρὸς Πσηκὲ, ή λόγος ἐγένετο πρὸς¹¹
Jer xiv 1; Ἱερεμίᾳν, ή λόγος ἐγένετο πρὸς Ἡσαίαν¹² οὐ γὰρ ἄλλος λό-
Is ii 1;
cf. Jo i 1; γος θεοῦ ἐγένετο πρὸς τινα τούτων, ἀλλ’ ο ἐν ἀρχῇ πρὸς¹³
τὸν θεὸν νίον αὐτοῦ θεὸς λόγος. καὶ τοῦτον, εἰ καὶ τις
ἄλλος, καὶ οἱ προφῆται τετηρήκασι, καὶ ἔξ οὐ εἰλήφασι τὸν
λόγον θάνατον οὐκέτι ἐθεώρησαν. δμοίως τοίνυν ψεῦδος τῷ·
Jo viii 52 Νῦν ἐγνώκαμεν ὅτι δαιμόνιον ἔχεις¹⁴ τό· Ἀβραὰμ ἀπέθανε
καὶ οἱ προφῆται· εἰρημένον ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων¹⁵ οὔτε γὰρ¹⁶
ἐγνωσαν δαιμόνιον ἔχειν τὸν ἐπιτάσσοντα δαιμονίοις, οὐδεὶς
γὰρ γινώσκει τὸ μὴ ὑπάρχον, οὔτε Ἀβραὰμ καὶ οἱ προφῆται

7 ὑμῶν] ἡμῶν   8 εἰδεῖ] ἴδεν   9 πρότερον   11 ἀγαλ-
λιασθμενος   ειδων   12 χάρις   17 ἐλεγεν   έν] ον

ἐν θανάτῳ ἔτι ἡσαν, ὅτε ἐλεγον οἱ Ἰουδαῖοι τό· Ἐβραὰμ Ιο viii 52
ἀπέθανε, καὶ οἱ προφῆται.

43. Μετὰ ταῦτα ζητοῦμεν τί δήποτε, τοῦ σωτῆρος cf. Ιο viii 51
εἰρηκότος περὶ παντὸς τοῦ τηροῦντος αὐτοῦ τὸν λόγον ὅτι
5 θάνατον οὐθεωρήσει εἰς τὸν αἰῶνα, οἱ Ἰουδαῖοι μετὰ τὰ
προεξετασθέντα, δέον αὐτοὺς καταλλήλως τῷ· Θάνατον οὐ
μὴ θεωρήσει εἰς τὸν αἰῶνα· εἰρηκέναι. Καὶ σὺ λέγεις Ἐάν
τις τὸν ἐμὸν λόγον τηρήσῃ, θάνατον οὐ μὴ θεωρήσει εἰς
τὸν αἰῶνα· οἱ δὲ οὐ τοῦτο, ἀλλὰ τὸ μὴ εἰρημένον ὑπὸ τοῦ
10 σωτῆρός φασιν· οὐ γάρ εἶπεν· ἐάν τις τὸν ἐμὸν λόγον
τηρήσῃ, θανάτου οὐ μὴ γεύσηται εἰς τὸν αἰῶνα· ὅπερ οὗτοι
προφέρονται ως ὑπὸ τοῦ κυρίου ἡμῶν εἰρημένον. καὶ ὅρα
εἴ μὴ, τῷ εἶναι διαφορὰν τοῦ μὴ θεωρεῖν θάνατον καὶ τοῦ
366 μὴ γεύεσθαι θανάτου, ὑπὸ τῶν λοιπῶν ἀμα εὐαγγελιστῶν
15 εἴρηται περὶ τοῦ μὴ γεύεσθαι θανάτου τοὺς ἐγγὺς τοῦ Ἰησοῦ
ἔστωτας, ἔως ἂν ἴδωσι τὸν νιὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν
τῇ βασιλείᾳ ἑαυτοῦ, τοῦ μὲν Ματθαίου· Ἀμὴν, ἀμὴν λέγω Mt xvi 28
ὅμιν, εἰσὶ τινες τῶν ὥδε ἔστωτων οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται
θανάτου ἔως ἂν ἴδωσι τὸν νιὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον
20 ἐν τῇ βασιλείᾳ ἑαυτοῦ· τοῦ δὲ Μάρκου· Ἀμὴν, ἀμὴν λέγω Mc ix 1
ὅμιν διτι εἰσὶ τινες τῶν ἔστηκότων ὥδε οἵτινες οὐ μὴ
γεύσωνται θανάτου ἔως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ
ἔληλυθυνταν ἐν δυνάμει· τοῦ δὲ Λουκᾶ· Ἄληθῶς εἰσὶ τινες Lc ix 27
τῶν ὥδε ἔστωτων οἵτινες οὐ γεύσονται θανάτου ἔως ἂν
25 ἴδωσι τὸν νιὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ. ὥσπερ
γάρ ἐπὶ τοῦ σώματος διάφοροι αἰσθήσεις εἰσὶ γεῦσις καὶ
ὅρασις, οὕτως κατὰ τὰς λεγομένας ὑπὸ τοῦ Σολομῶντος
θείας αἰσθήσεις, ἄλλη μέν τις ἀν εἴη ὁρατικὴ τῆς ψυχῆς
δύναμις καὶ θεωρητικὴ, ἄλλη δὲ ἡ γευστικὴ καὶ ἀντιληπτικὴ
30 τῆς ποιότητος τῶν νοητῶν τροφῶν. καὶ ἐπεὶ δὲ κύριος, καθ'
δὲ μὲν ἄρτος ἔστι ζῶν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβὰς, γευστός cf. Ιο vi 51
ἔστι, τρόφιμος ων τῇ ψυχῇ, καθ' δὲ σοφία ἔστιν, ὁρατός

ἐστιν, ἡς τοῦ κάλλους ἐραστῆς ὅμολογεῖ εἶναι ὁ λέγων·
 Sap Sol viii 2 Ἐραστῆς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς· καὶ προστάσσει
 Pr iv 6 ἡμῖν τό· Ἐράσθητι αὐτῆς, καὶ τηρήσει σε. διὰ τοῦτο
 Ps xxxiii (xxxiv) 9 ἐν Ψαλμοῖς εἴρηται τό· Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς
 ὁ κύριος. ὥσπερ δὲ ὁ κύριος γευστὸς καὶ ὀρατὸς, οὗτως
 καὶ ὁ ἔχθρὸς αὐτοῦ θάνατος γευστὸς ἐστι καὶ ὀρατός. καὶ
 Mt xvi 28 τὸ μὲν γευστὸν αὐτοῦ παρίστησι τό· Εἰσί τινες τῶν ὥδε
 Jo viii 51 ἐστώτων οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου, καὶ τὰ ἔξης· τὸ
 cf. Jo vi 68 δὲ ὀρατὸν τό· Ἔάν τις τὸν ἐμὸν λόγον τηρήσῃ, θάνατον οὐ
 μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰώνα. γεύεται δὲ θανάτου, καὶ οὐ ¹⁰
 γεύεται μόνον ἀλλὰ καὶ ἐμφορεῖται ως τροφῆς τοῦ θανάτου,
 ὁ προφερόμενος τὰ ἐναντία τοῖς φήμασι τῆς αἰώνιου ζωῆς.
 καὶ ἐπαγγελία ἐστὶ μὴ γεύσασθαι θανάτου τινὰ τῶν
 ἐστώτων ἐν τῷ δεικνυμένῳ ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ νοητῷ τόπῳ·
 παρατήρει γὰρ ὅτι οἱ τρεῖς τό· Εἰσί τινες τῶν ὥδε ἐστώτων ¹⁵
 ἦ· Εἰσί τινες τῶν ἐστηκότων ὥδε· ἀμα εἰρήκασι περὶ ὧν
 Mt xvi 28 καὶ ἀνέγραψαν ὅτι Οὐ γεύσονται θανάτου ἡσ αὖ ἵδωσι
 τὸν νιὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ·
 Lc ix 27 ἦ· Ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ ἦ· Ἔως αὖ ἵδωσι τὴν βασιλείαν
 Mc ix 1 τοῦ θεοῦ ἐλληλυθῦναν ἐν δυνάμει. καὶ ἐπεὶ ως δυνατοῦ ὄντος ²⁰
 Jo x 12 τοῦ τὸν ἐστηκότα πεσεῖν εἴρηται· Ὁ δοκῶν ἐστάναι βλεπέτω
 μὴ πέσῃ· διὰ τοῦτο οὐ περὶ πάντων τῶν ἐστηκότων ἀλλὰ
 περὶ τινων ἀναγέγραπται τό· Ἀμὴν λέγω ἴμιν, εἰσί τινες
 τῶν ὥδε ἐστώτων. ἐστὼς μὲν οὖν τις οὐ γεύεται θανάτου,
 τηρῶν τὸ ἐστηκέναι· τὸν δὲ λόγον παραλαβὼν καὶ τηρῶν ³⁶⁷
 θάνατον οὐ θεωρήσει.

44. Εἰπερ οὖν διαφορά τίς ἐστι τοῦ γεύσασθαι θανάτου
 καὶ τοῦ θεωρεῖν τὸν θάνατον, ως οὐ συνετοὶ ἀκροαταὶ οἱ
 Ιουδαῖοι συγχέοντες τὸν τοῦ κυρίου λόγον, ἀντὶ τοῦ
 Θάνατον οὐ θεωρήσει· εἰρήκασιν· Οὐ μὴ γεύσηται θανάτου· ³⁰
 ἐπὶ τὴν ὑποδεεστέραν αἰσθησιν καταπεσόντες τῷ λόγῳ.
 ζητήσεις δὲ εἰ ὥσπερ ἐστι θεωρεῖν θάνατον καὶ γεύεσθαι

θανάτου, οὗτως καὶ κατὰ τὰ λοιπὰ αἰσθητήρια ἡτοι ἀκούειν
θανάτου, ἢ ὁσφραίνεσθαι θανάτου, ἢ ἄπτεσθαι θανάτου· εἰ
γὰρ αἱ χεῖρες τῶν ἀποστόλων ἐψηλάφησαν περὶ τοῦ λόγου cf. 1 Jo i 1
τῆς ζωῆς, μὴ τι αἱ χεῖρες τῶν ψευδαποστόλων καὶ ἐργατῶν cf. 2 Co xi 13
5 δολίων, μετασχηματιζομένων εἰς ἀγγέλους δικαιοσύνης,
ψηλαφῶσι περὶ τοῦ λόγου τοῦ θανάτου· καὶ εἰ τὰ πρόβατα cf. Jo x 27
Χριστοῦ ἀκούει τῆς φωνῆς αὐτοῦ, μήποτε τὰ μὴ αὐτοῦ
πρόβατα πρὸς οὓς λέγοι ἄν· Ὦμεις οὐκ ἔστε ἐκ τῶν προ- Jo x 26
βάτων τῶν ἐμῶν· ἀκούει τῆς φωνῆς τοῦ θανάτου. ὅρα εἰ
10 μὴ ὀσμὴ θανάτου ἔστιν ἐν τοῖς ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μώλωψι,
περὶ ὧν εἴρηται· Προσώξεσαν καὶ ἐσάπτησαν οἱ μώλωπές Ps xxxvii
μου· καὶ ὀσμὴ θανάτου ἐν τῷ Λαζάρῳ πρὶν ἀναστῆναι ἐκ
νεκρῶν, ἡς μὴ Βουλόμενοι ὁσφραίνεσθαι οἱ ἀπόστολοι
ἐλεγον τῷ σωτῆρι τό· Κύριε, ὥδη ὁζει· τεταρταῖς γάρ Jo xi 39
15 ἔστιν. εἰς δὲ τὸ περὶ τῆς νοητῆς ὀσμῆς θανάτου, ἢ ὀσμῆς
ζωῆς, παρατηρεῖν δεῖσει τὸ ἀποστολικὸν οὕτως ἔχον· Χρι- 2 Co ii 15 f.
στοῦ εὐνδίᾳ ἐσμὲν τῷ θεῷ ἐν παντὶ τόπῳ, ἐν τοῖς σωζομένοις
καὶ ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις· οἷς μὲν ὀσμὴ ἐκ θανάτου εἰς
θάνατον, οἷς δὲ ὀσμὴ ἐκ ζωῆς εἰς ζωήν· εὐνδίᾳ μὲν γὰρ
20 Χριστοῦ εἰσι καὶ οὐδαμῶς δυσωδίᾳ ἐν παντὶ τόπῳ οἱ ἐν
Χριστῷ ἄνθρωποι. ἀλλ’ ἐπεὶ ὥσπερ η σωματικὴ εὐνδίᾳ
τινὰ τῶν ζώων λέγεται ἀναυρεῖν, οὕτως διὰ τὴν προγενομέ-
νην κακίαν καὶ η Χριστοῦ εὐνδίᾳ γένοιτο ἄν τισι τοῖς ἐκ
θανάτου εἰς θάνατον αὐτῶν, τοῖς δὲ ἐκ ζωῆς ἀποβαίνει εἰς
25 ζωήν. ταῦτα παρακείμενα ημῖν ἔδοξεν εἶναι τῇ ἑξετάσει
τοῦ γενέσθαι θανάτου καὶ τοῦ θεωρεῖν ἢ μὴ θεωρεῖν τὸν
θάνατον. μετὰ ταῦτα μὴ θεωροῦντες ὅσῳ ὑπερέχει Χριστὸς
τῶν πατριαρχῶν καὶ τῶν προφητῶν, ἀλλὰ μηδὲ πιστεύοντες
Χριστὸν εἶναι τὸν τηλικαῦτα διδάσκοντα, ἐπαποροῦσι λέ-
30 γοντες· Μὴ σὺ μείζων εἰ τοῦ πατρὸς ημῶν Ἀβραὰμ, ὅστις Jo viii 53
ἀπέθανεν; οὐχ ὄρωσι δὲ ὅτι οὐ μόνον τοῦ Ἀβραὰμ ἀλλὰ
καὶ παντὸς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν ὃ ἐκ τῆς παρθένου γεγεν-

νημένος, καὶ τῶν προφητῶν πάντων ὁ προφητευόμενος ὑπ' 368
αὐτῶν, καὶ τῶν ἀποθανόντων ὁ ζωοποιήσας αὐτοὺς, οὐχ
έαυτὸν ποιήσας τοιωτον ἀλλ' ἀπὸ τοῦ πατρὸς λαβών.

Jo v 26

cf. Jo v 30

Jo viii 53

Jo viii 54

"Ωσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτω καὶ τῷ νίῳ
ζωὴν ἔδωκεν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ· οὐ δυναμένῳ ποιεῖν ἀφ' ἑαυτοῦ 5
οὐδὲ ἐν, καὶ ζητοῦντι τὸ θέλημα, οὐ τὸ ἑαυτοῦ, ἀλλὰ τὸ
θέλημα τοῦ πέμψαντος αὐτόν. καὶ τό· Τίνα οὖν σεαυτὸν
ποιεῖς; μὴ τεθεωρηκότων ἡνὶ φωνῇ ὅτι οὐχ ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς
πεποίηκεν ὅπερ ἔστιν. διόπερ καὶ πρὸς τοῦτο δοκεῖ μοι
ἀποκρίνεσθαι, διδάσκων τίς αὐτὸν ἐποίησεν ὅπερ ἡνὶ τό· Ἐὰν 10
ἐγὼ δοξάσω ἐμαυτὸν, ή δόξα μου οὐδέν ἔστιν· ἔστιν ὁ πατὴρ
ὁ δοξάζων με. καὶ ταῦτα δὲ, αὐτάρκη περιγραφὴν εἰληφότος
τοῦ εἰκοστοῦ τῶν εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγέλιον ἐξηγητι-
κῶν τόμου, τὴν περιγραφὴν ἐνταῦθα εἰληφέτω, ἵνα θεοῦ
ἀποκαλύπτοντος ἡμῖν τὰ ἔξῆς θεωρήσωμεν ἐν τῷ μετὰ 15
ταῦτα, ἀπὸ τοῦ· Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς Ἐὰν ἐγὼ δοξάσω ἐμαυ-
τὸν, ή δόξα μου οὐδέν ἔστιν.

δυναμένου

ΤΟΜΟΣ ΚΗ'.

369   I. Οι φύσεις ἀριθμῶν ἐρευνήσαντες πρῶτον μὲν τέλειον τὸν ἔξ εἰρήκασι, τοῖς ἑαυτοῦ μέρεσιν ἰστάμενον, ἔκ τε τῆς συνθέσεως τοῦ ἀπὸ μονάδος διπλασιαζομένου, ἐνὸς καὶ δύο, ὃ ἐστὶ τρία, ἀριθμὸς πρῶτος, καὶ τοῦ ἐφ' ὃν ἔφθασεν 5 δ διπλασιασμὸς, λέγω δὲ τοῦ δύο· γενόμενος γὰρ ὁ δύο ἐπὶ τὸν τρία πεποίκη τὸν ἔξ. δεύτερον δὲ τέλειόν φασιν εἶναι τὸν εἴκοσι καὶ ὅκτω· συνιστάμενον ἔκ τε τοῦ συνθέτου τῶν ἀπὸ μονάδος διπλασιαζομένων, ἔως γένηται πρῶτος ἀριθμὸς, καὶ τοῦ ἐφ' ὃν ἔφθασεν δ διπλασιασμός. τέσσαρα μὲν γάρ 10 ἐστιν ὃ ἀπὸ μονάδος διπλασιαζόμενος ἐν τῷ, ἐν, δύο, τέσσαρα. ἐπτὰ δὴ τούτων σύνθεσις, καὶ αὐτὸς πρῶτος ἀριθμὸς ὑπὸ μονάδος μόνης μετρούμενος· γενόμενος δὲ ὁ τέσσαρα ἐπὶ τὸν ἐπτὰ, πεποίκη τὸν εἴκοσι καὶ ὅκτω, καὶ αὐτὸν τοῖς 15 ἑαυτοῦ μέρεσιν ἴσον. διὰ τοῦτο δὲ οἷμαι ῥάδιον διαλαμβάνεται ἀπὸ τοῦ παιδευθέντος πάση σοφίᾳ Αἰγυπτίων Μωσέως cf. Act vii 22 εἰς τὴν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου κατασκευήν· αἱ γὰρ αὐλαῖαι cf. Ex xxvi 2 εἴκοσι καὶ ὅκτω πηχῶν τὸ μῆκός είσι. καὶ ἔχρην γε τὴν εἰς δόξαν θεοῦ κατασκευαζομένην σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου μετὰ τῶν ἔξαιρέτων ἀριθμῶν ἔχειν καὶ τὸν εἴκοσι καὶ ὅκτω. 20 ἐφ' ὃν, ἵερε ἀδελφὲ Ἀμβρόσιε, φθάσαντες τῶν εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην ἔξηγητικῶν, οὗτος γὰρ ἔσται, θεοῦ χαριζομένου, εἴκοστὸς ὅγδοος εἰς τὸ εὐαγγέλιον τόμος, ἐπικαλεσάμενοι

τὸν τέλειον καὶ τελειώτητος χορηγὸν θεὸν διὰ τοῦ τελείου ἀρχιερέως ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃν ἡμῶν τὸν νοῦν δῷ 370 εὑρεῖν τὴν περὶ τῶν ἐξετασθησομένων ἀλήθειαν καὶ κατασκευὴν αὐτῶν, καὶ οὕτως ὁδεύσωμεν καὶ ἐπὶ τὰ ἔξῆς.

Jo xi 39

2. Λέγει ὁ Ἰησοῦς Ἀρατε τὸν λίθον. Ἐπείπερ 5 ἐνθάδε μὲν τὸν ἐπικείμενον τῷ σπηλαίῳ λίθον οὐκ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς αἴρει, ἀλλὰ λέγει· Ἀρατε τὸν λίθον· ἐν δὲ τῇ Γενέσει,

Ge xxix 2 f. ηνίκα λίθος ἦν μέγας ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ φρέατος, καὶ συνήγοντο ἑκεῖ πάντα τὰ ποίμνια, καὶ ἀπεκύλιον λίθον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ φρέατος, καὶ συνήγοντο καὶ ἐπότιζον τὰ 10 πρόβατα, καὶ ἀπεκαθίστων τὸν λίθον ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ

cf. Ge xxix 8 φρέατος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ· καὶ τῷ μηδέπω τοῦτο γεγονέναι διὰ τὸ μὴ συνῆχθαι τὰ κτήνη, ὁ Ἰακὼβ ἴδων Ῥαχὴλ

Ge xxix 10 τὴν θυγατέρα Λάβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ τὰ πρόβατα Λάβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, προσελθὼν 15 αὐτὸς ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ φρέατος καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατα Λάβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ· βουλόμεθα ἀμφοτέρους τοὺς λίθους ἀλλήλοις συνεξετάσαι, ἵνα τὸ εὐλογον κατανοήσωμεν τοῦ ἐνθάδε μὲν μὴ αὐτὸν τὸν Ἰησοῦν ἥρκεναι τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ σπηλαίου, ἀλλ’ 20 εἰρηκέναι· Ἀρατε τὸν λίθον· ἐν δὲ τῇ Γενέσει αὐτὸν τὸν Ἰακὼβ ἀποκεκυλικέναι τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ φρέατος. καὶ πρόσχεις εἰ δυνάμεθα λέγειν ὅτι τοῦ μὲν ἐπὶ τῷ σπηλαίῳ λίθου, ἐπεὶ τὸ σπήλαιον μνημεῖον ἦν, οὐκ ἔχρην αὐτὸν ἄψασθαι τὸν Ἰησοῦν, ἀλλὰ προστάξαι μόνον 25 τοῖς ἐπιτηδείοις πρὸς τὸ ἔργον ἀραι τὸν λίθον· τοῦ δὲ ἐπικείμενου τῷ στόματι τοῦ φρέατος καὶ ἐμποδίζοντος τῷ πίνειν τὰ πρόβατα, ἀφ’ ὧν ἔμελλε γεύσασθαι τὰ ἐπίσημα καὶ ἡ μερὶς τοῦ Ἰακὼβ, αὐτὸν ἔστι λαβέσθαι τὸν Ἰακὼβ, 30 καὶ προσελθόντα τῷ λίθῳ ἀποκυλίσαι αὐτὸν ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ φρέατος, ἵνα ποτισθῇ τὰ πρόβατα Λάβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ. καὶ ἔδει γε ἐπὶ μὲν τοῦ φρέατος

αὐτὸν προσελθεῖν τὸν Ἰακὼβ, ἔξω δὲ τοῦ σπηλαίου στῆναι τὸν Ἰησοῦν. εἰ δὲ δύνασαι ἐπιστῆσαι τί δήποτε ἐπὶ μὲν τοῦ σπηλαίου οὐ κεκύλισται ὁ ἐπικείμενος αὐτῷ λίθος ἀλλὰ αἴρεται· ἐπὶ δὲ τοῦ φρέατος οὐ παντελῶς αἴρεται ἀλλὰ 5 μόνον ἀποκυλίεται. ἔχοντι πάντη μὲν ἀρθῆναι τὸν ἀπὸ τοῦ μνημείου λίθον καὶ μὴ πάλιν κυλισθῆναι· τὸν δὲ ἐπὶ 371 τοῦ φρέατος ἀποκυλισθῆναι μόνον· προείρηται γὰρ, ὅτι ἀπε.....δόξαν θεοῦ, νοήσαντες τὸ μέγεθος τῆς εἰς δικαιοσύνην λογιζομένης πίστεως πιστεύσωμεν. εἰ δέ τις cf. Gen xv 6 οὐδέπω εἶδε τὴν δόξαν θεοῦ τῶν οἰομένων πεπιστευκέναι, μανθανέω ὅτι ἐλέγχεται δι’ ὧν οὐδέπω εἶδε τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ μὴ πεπιστευκώς ἀψευδῆς γὰρ ὁ μὴ Μάρθα μόνη ἀλλὰ καὶ παντί τῷ λέγων τό· Ἐὰν πιστεύσῃς, ὅψῃ τὴν δόξαν τοῦ Jo xi 40 θεοῦ.

15 3. Ἡραν οὖν τὸν λίθον. Ἡ βραδυτὴς τοῦ ἀρθῆναι Jo xi 41 τὸν ἐπικείμενον τῷ σπηλαίῳ λίθον ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς τοῦ τετελευτηκότος γεγένηται· οἵονει γὰρ ἐνεπόδισεν οἷς προσ-έταξεν ὁ Ἰησοῦς εἰπών "Ἄρατε τὸν λίθον· φήσασα· Ἡδη Jo xi 39 ὅζει· τεταρταῖος γάρ ἐστι. καὶ εἰ μὴ κεκόλουστό γε ἡ 20 τῆς Μάρθας ἀπιστίᾳ εἰπόντος αὐτῇ τοῦ Ἰησοῦ· Οὐκ εἰπόν Jo xi 40 σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς, ὅψῃ τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ; οὐκ ἀν οἱ ἀκούσαντες· "Ἄρατε τὸν λίθον· ἥραν τὸν λίθον. φέρε γὰρ καθ’ ὑπόθεσιν εἰπόντος τοῦ Ἰησοῦ· "Ἄρατε τὸν λίθον· μὴ ἀποκεκρίσθαι τὴν ἀδελφὴν τοῦ τετελευτηκότος μηδὲ εἰρη-25 κέναι· "Ἡδη ὅζει· τεταρταῖος γάρ ἐστι· τί οὖν ἥκολούθησεν ἀν τούτῳ γεγράφθαι ἡ τοῦτο· Λέγει ὁ Ἰησοῦς "Ἄρατε τὸν λίθον· ἥραν οὖν τὸν λίθον; νυνὶ δὲ μεταξὺ τοῦ· "Ἄρατε τὸν λίθον· καὶ τοῦ· Ἡραν οὖν τὸν λίθον· τὰ εἰρημένα ὑπὸ τῆς ἀδελφῆς τοῦ τετελευτηκότος ἐνεπόδιστε τῷ ἀρθῆναι τὸν λίθον. 30 καὶ οὐκ ἀν οὐδὲ τὴν ἀρχὴν κανὶ βράδιον ἥρθη, εἰ μὴ ἀπο-κριθεὶς ὁ Ἰησοῦς πρὸς τὴν ἐκείνης ἀπιστίαν εἰρήκει τό· Οὐκ εἰπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς, ὅψῃ τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ; καλὸν

7 προήρηται 8 post ἀπε] lacuna 41 linn. 10 εἰδε] εἴν

11 μανθάνεται 12 ἀψευδεῖς 26 τούτῳ] τοῦτο

οὖν τὸ μηδὲν γενέσθαι μεταξὺ τῆς Ἰησοῦ προστάξεως καὶ τοῦ ἀπὸ τῶν προστασομένων, περὶ ὧν Ἰησοῦς ἐκέλευσεν,
ἔργουν. καὶ οἵμαί γε ἀρμόσειν τῷ τοιούτῳ τὸ εἰπεῖν ὅτι
cf. 1 Co xi 1 μιμητὴς γέγονε Χριστοῦ. ὡς γὰρ τούτῳ εἴπεν ὁ θεὸς καὶ
cf. Ps xxxii 5 ἔγενήθησαν, ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν· οὕτως τῷ πιστῷ
(xxxiii) 9 εἴπε μὲν Χριστὸς, πεποίηκε δὲ οὗτος· καὶ ἐνετείλατο ὁ
νῦδος τοῦ θεοῦ, οὗτος δὲ τὴν ἐντολὴν πεπλήρωκε, μηδὲν ὑπερ-
θέμενος μηδὲ ζημιώσας ἑαυτὸν παρακοῦ τοῦ μεταξὺ τῆς
προστάξεως καὶ τοῦ ἔργου χρόνου νομιστέον γὰρ τῷ ὑστερον
ποιοῦντι τὸ προστεταγμένον παρακοῆς χρόνον εἶναι περὶ τῆς
τῆς ἐντολῆς τὸν τῆς ἀναβολῆς. διὰ τοῦτο δὲ καὶ ὁ ἐν τῇ
cf. Mt xxi 28 παραβολῆ τοῦ εὐαγγελίου προσταχθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς
ff. πορευθῆναι εἰς τὸν ὄγρὸν καὶ ἔργάσασθαι, μὴ παραχρῆμα
ποιῆσας ἀλλ' ὅτε ὑστερον μεταμεληθεὶς ἀπῆλθεν, οὐκ 372
ἐποίησε τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς ἐν τῷ πρὸ τῆς μεταμελείας 15
Sap Sir v 7 χρόνῳ. διόπερ μνημονευτέον τοῦ Μὴ ἀνάμενε ἐπιστρέψαι
πρὸς κύριον, μηδὲ ὑπερβάλλου ημέραν ἐξ ημέρας· καὶ τοῦ·
Pr iii 28 Μὴ εἴπῃς Ἐπανελθὼν ἐπάνηκε καὶ αὔριον δώσω, δυνατοῦ
σου οὗτος εὖ ποιεῖν. χρὴ τοίνυν κατηγορίαν νομίζειν εἶναι
Jo xi 39 f. τῆς Μάρθας βραδύτερον γεγραμμένον τό· Ἡραν οὖν τὸν 20
λίθον· δέον ἔξῆς αὐτὸν εἰρῆσθαι τῷ· Λέγει ὁ Ἰησοῦς Ἀρατε
τὸν λίθον.

Jo xi 41 4. ‘Ο δὲ Ἰησοῦς ἦρε τοὺς ὄφθαλμοὺς ἀνω καὶ
εἴπε τὰ γεγραμμένα. Περὶ τῶν ὄφθαλμῶν Ἰησοῦ καὶ τῆς
σχέσεως αὐτῶν πρός τινας ἐπιμελῶς τηρητέον καὶ ἔξεταστέον’ 25
οἶν τὸν μὲν τῷ κατὰ Λουκᾶν, ὅτε ἔμελλε λέγειν τοὺς μακα-
ρισμοὺς καὶ τὴν ἔξῆς αὐτοῖς διδασκαλίαν· Ἐπάρας τοὺς
ὄφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἔλεγε· νυνὶ δέ· Ἡρε
τοὺς ὄφθαλμοὺς αὐτοῦ ἄνω, καὶ εἴπε. διδασκόμεθα γὰρ
ἀπὸ μὲν τοῦ προτέρου ὅτι μὴ κάτω εἰσὶν οἱ τοῦ Ἰησοῦ 30
μαθηταί· διόπερ ἐπαίρονται οἱ ὄφθαλμοὶ τοῦ διδασκάλου εἰς
αὐτοὺς, οἷς ἄξιον ἦν ἐπάραι αὐτὸν τοὺς ἔαντον ὄφθαλμούς·

διὰ δὲ τοῦ νῦν ἐξεταζομένου ὅτι μετέθηκεν ἑαυτοῦ τὸ διανοητικὸν ἀπὸ τῆς πρὸς τοὺς κάτω ὁμιλίας καὶ ἀνήγαγε καὶ ὑψώσε, προσάγων αὐτὸν τῇ πρὸς τὸν ὑπεράνω πάντων πατέρα εὐχῇ. ἀλλὰ καὶ εἰπερ μιμητὴς Χριστοῦ ἐστι Παῦλος cf. 1 Co xi 1
 5 καὶ οἱ παραπλήσιοι αὐτῷ, ἀνάγκη τὸν κατὰ ζῆλον καὶ μίμησιν τῆς Χριστοῦ εὐχῆς εὑξόμενον, ἄφαντα τοὺς ὁφθαλμοὺς τῆς ψυχῆς ἄνω καὶ ἀναβιβάσαντα αὐτοὺς ἀπὸ τῶν τῆρε πραγμάτων καὶ μνήμης καὶ ἐννοιῶν καὶ λογισμῶν, οὗτως εἰπεῖν τῷ θεῷ τοὺς λόγους τῆς εὐχῆς τοὺς περὶ
 10 μεγάλων καὶ ἐπουρανίων μεγάλους καὶ ἐπουρανίους. εἰ δέ τις πρὸς ταῦτα ἀνθυπούσει τὸν μηδὲ τοὺς ὁφθαλμοὺς ἐπάραι θελήσαντα τελώνην καὶ τύφαντα ἑαυτοῦ τὸ στήθος καὶ εἰπόντα· Ὁ θεός, ἵλασθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ· λεκτέον πρὸς Lc xviii 13
 15 αὐτὸν ὅτι φάσπερ οὐ πᾶσιν οὐδὲ ἀεὶ παραληπτέον τὴν κατὰ
 15 θεὸν λύπην, μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν ἀμέλητον ἐργαζομένην, cf. 2 Co vii 10
 ἀλλ' ἡ μόνῳ φασὶ καὶ παντὶ τῷ ἀξια τοιαύτης λύπης ποιήσαντι
 καὶ μεταγνώσκοντι ἐπ' αὐτοῖς· καὶ παραληπτέον γε αὐτὴν
 σὺν μέτρῳ καὶ μὴ περισσὴν, ἵνα μὴ τῇ περισσοτέρᾳ λύπῃ cf. 2 Co ii 7
 373 καταποθῇ ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ· οὗτως μήποτε οὐ παντὶ καθήκει
 20 μηδὲ τοὺς ὁφθαλμοὺς ἐπάραι θέλειν, ὡς οὐδὲ ἐστάναι
 μακρόθεν. ἔκαστος δὲ ἑαυτὸν περὶ τῶν τοιούτων κρινέτω, cf. 1 Co xi 28
 25 καὶ δοκιμαζέτω ἀνθρωπος ἑαυτὸν, καὶ οὗτως οὐ μόνον ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθίετω καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὁφθαλμοὺς ἐπαράτω καὶ αἰρέτω αὐτοὺς ἄνω κατὰ τῆς
 25 εὐχῆς, ὑποτάσσων ἑαυτὸν θεῷ καὶ ταπεινῶν ἑαυτὸν ἐκείνῳ λεγέτω. εἰ νομίζωμεν τῷ ὅπωσποτοῦν βιοῦντι καθήκειν
 30 ὅμοίως τῷ τελώνῃ μηδὲ τοὺς ὁφθαλμοὺς ἐπάραι θέλειν, ὥρα λέγειν ὅμοίως τῷ μὴ ἐπάραι θέλειν τοὺς ὁφθαλμοὺς καὶ ἀπὸ μακρόθεν τοῦ ἱεροῦ ἐστάναι δεῖν. ἱερὸν δὲ ποιῶν
 35 ἀνὴρ εἴη ἡ ἐκκλησία τοῦ ζῶντος θεοῦ; ἦτις καὶ οἶκος θεοῦ παρὰ τῷ Παύλῳ ὀνομάζεται λέγοντι· Ἐὰν δὲ βραδύνω, ἵνα 1 Tim iii 15
 εἰδῆς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ θεοῦ ἀναστρέφεσθαι, ἦτις ἐστὶν

ἐκκλησία θεοῦ ζῶντος, στύλος καὶ ἐδραῖμα τῆς ἀληθείας.
 ὅσπερ οὖν παντὶ καθήκει μὴ χρῆσθαι τῷ ἄρτῳ καὶ μὴ πίνειν
 ἐκ τοῦ ποτηρίου καὶ μὴ πόρρω εἶναι τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ καὶ
 τῆς ἐκκλησίας· οὕτως οὖν παντὶ καθήκει τὸ μὴ θέλειν ἐπάραι
 τοὺς ὁφθαλμούς. ἀμαρτάνει δὲ εἰ τις καθήκοντος αὐτῷ ⁵
 ἐπαίρειν τοὺς ὁφθαλμοὺς μὴ ἐπαίρει· καὶ εἰ τις καθήκοντος
 μὴ ἐπαίρειν ἐπαίροι. ὁ μὲν οὖν κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τελώ-
 νης οὐκ ἥθελεν οὐδὲ τοὺς ὁφθαλμοὺς ἐπάραι, καθηκόντως
 ποιῶν· ἐπάραι δὲ ἀν αὐτὸς εὐλόγιας ὁ παρὼν τῷ Ἰησοῦ
 μαθητῆς, πρὸς ὅν καὶ ἐντολὴ δίδοται ἡ λέγουσα· Ἐπάρατε ¹⁰
 τοὺς ὁφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ θεάσασθε τὰς χώρας, διτι λευκαὶ
 εἰσι πρὸς θερισμὸν ἥδη. καὶ ὁ προφήτης δέ φησιν· Ἐπάρατε
 εἰς ὕψος τοὺς ὁφθαλμοὺς ὑμῶν· ἀλλὰ καὶ ἐν ἑκατοστῷ εἰκοστῷ
 δευτέρῳ ψαλμῷ, ὅντι ωδῇ τῶν ἀναβαθμῶν τετάρτη, ὡς
 καθηκόντως ἐπάρας τοὺς ὁφθαλμοὺς πρὸς θεόν φησιν ὁ ¹⁵
 προφήτης· Πρὸς σὲ ἥρα τοὺς ὁφθαλμούς μου, τὸν κατοι-
 κοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. ἵδου ὡς ὁφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας
 τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὁφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς
 κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὁφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς κύριον τὸν
 θεὸν ἡμῶν ἔως οὖν οἰκτειρήσῃ ἡμᾶς. ²⁰

5. Εἰ δὲ καὶ σαφέστερον χρὴ παραστῆσαι τίνι μὲν ἥδη
 καθήκει μιμεῖσθαι τὸν Ἰησοῦν, ἄραντα τοὺς ὁφθαλμοὺς ἄνω,
 ἐν τῷ καὶ αὐτὸν ἐπαίρειν ἑαυτοῦ τοὺς ὁφθαλμοὺς, καὶ τίνι
 τοῦτο μὲν οὖν καθήκει, ὅμοίως δὲ τῷ τελώνῃ οὐ μόνον
 μακρόθεν ἐστάναι τοῦ ἱεροῦ ἀλλὰ καὶ μὴ θέλειν ἐπάραι τοὺς ²⁵
 ὁφθαλμοὺς, παραθησόμεθα ἐκ τοῦ Δανιὴλ τὰ περὶ τῶν
 ἐρασθέντων τῆς Σουσάννας ἀνόμων πρεσβυτέρων οὕτως
 ἔχοντα· Καὶ διέστρεψαν τὸν ἑαυτῶν νοῦν καὶ ἐξέκλιναν τοὺς ³⁷⁴
 ὁφθαλμοὺς αὐτῶν, τοῦ μὴ βλέπειν εἰς τὸν οὐρανὸν μηδὲ
 μνημονεύειν κριμάτων δικαίων· καὶ τὰ περὶ τῆς Σουσάννας ³⁰
 τοῦτον εἰρημένα τὸν τρόπον· Ἡ δὲ κλαίοντα ἀνέβλεψεν
 εἰς τὸν οὐρανὸν, διτι ἦν ἡ καρδία αὐτῆς πεποιθυῖα ἐπὶ κυρίῳ.

Hist Susann
9

Hist
Susann (Th)
35

παρατήρει γὰρ ἐν τούτοις ὅτι οἱ μὲν διαστρέφαντες τὸν cf. Hist Su-
έαυτῶν νοῦν ἔξεκλιναν τοὺς ὄφθαλμοὺς αὐτῶν, τοῦ μὴ
βλέπειν εἰς τὸν οὐρανόν· ή δὲ πεποιθυῖα ἐπὶ τῷ κυρίῳ
ἀκολούθως τῷ πεποιθέναι ἐπὶ τῷ κυρίῳ ἀνέβλεψεν εἰς τὸν
οὐρανόν. ἐπρεπε τούννα τῇ μὲν ἐπὶ τῇ περὶ τῆς σωφροσύνης
παρρησίᾳ μελλούσῃ εὑχεσθαι ἀναβλέπειν εἰς τὸν οὐρανὸν
καὶ αἴρειν τοὺς ὄφθαλμοὺς ἄνω· τοῖς δὲ πρεσβυτέροις, εἰ
καθ' ὑπόθεσιν μετὰ τὸ διαστρέψαι τὸν ἁαυτῶν νοῦν καὶ
ἐκκλῖναι τοὺς ὄφθαλμοὺς ἁαυτῶν, τοῦ μὴ βλέπειν εἰς τὸν
οὐρανὸν μηδὲ μημονεύειν κριμάτων δικαίων, μετενόουν,
πείραν μὲν προσαγαγόντες τῇ γυναικὶ μὴ τυχόντες δὲ τοῦ
ἐπιθυμουμένου, καὶ μετὰ τοῦτο ηὔχοντο, καὶ μὴ θέλειν τοὺς
ὄφθαλμοὺς ἐπάραι ή καὶ πόρρωθεν διοίως τῷ τελώνῃ
ἐστηκέναι καὶ τύπτειν ἁαυτῶν τὰ στήθη καὶ λέγειν· Ὁ Θεός, Lc xviii 13
15 ἱλάσθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ. τοῦ δὲ αἴροντος τοὺς ὄφθαλ-
μοὺς ἄνω καὶ ἐπαίροντος αὐτοὺς καθηκόντως εἰς οὐρανὸν εἴη
καθῆκον καὶ τὸ ἐπαίρειν δσίους χεῖρας, μάλιστα ὅτε χωρὶς cf. 1 Tim ii 8
δργῆς καὶ διαλογισμῶν ἀναπέμπει τὴν εὐχήν. οὖτω γὰρ
καὶ τῶν ὄφθαλμῶν αἰρομένων ἄνω διὰ τῆς ἐννοίας καὶ τῆς
20 θεωρίας, καὶ τῶν χειρῶν ἐπαιρομένων ἐν πράξεσιν ἐπαιρού-
σαις καὶ νόψούσαις τὴν ψυχὴν, ὡς ἐπῆρε Μωσῆς τὰς χεῖρας, cf. Ex xvii 11
ῶστ' ἀν εἰπεν· Ἐπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσίᾳ ἐσπερινή· Ps cxl(cxli) 2
Ἀμαληκίται μὲν καὶ πάντες οἱ ἀόρατοι ἔχθροὶ ἡττηθήσονται,
οἱ ἐν ἡμῖν δὲ Ἱσραηλῖται λογισμοὶ νικήσουσι. τοσαῦτα
25 καὶ εἰς τό· Ὁ Ἰησοῦς ἦρε τοὺς ὄφθαλμοὺς ἄνω καὶ εἶπε· Jo xi 41
κατὰ τοῦτο φανέντα ημῖν ἀκόλουθα.

6. (5) Πάτερ, εὐχαριστῶ σοι ὅτι ἡκούσας μογ, ἐγὼ Jo xi 41 f.
μδειν ὅτι πάντοτέ μογ ἀκούγεις ἀλλὰ διὰ τὸν ὅχλον
τὸν περιεστῶτα εἶπον, ἵνα πιστεύσωσιν ὅτι σὺ με
30 ἀπέστειλας. Εἴπερ τοὺς ἀξίους τῶν ἐν σαρκὶ ζώντων καὶ μὴ
κατὰ σάρκα στρατευομένων εὐχομένοις τοιαύτη τις λέγεται cf. 2 Co x 3
ὑπὸ θεοῦ περὶ τῆς εὐχῆς αὐτῶν ἐπαγγελία· Καὶ ἔτι λα- Is lviii 9

Is lviii 9

λοῦντός σου ἐρῶ Ἰδοὺ πάρειμι· τί χρὴ νομίζειν ἐπὶ τοῦ σωτῆρος καὶ κυρίου ἡ· Πρὶν λαλῆσαι σε ἐρῶ Ἰδού πάρειμι; ἂμα γὰρ ἦρε τοὺς ὄφθαλμοὺς ἄνω καὶ εἰπε· τί δὲ εἴπεν; εἰ οἶον τέ ἔστιν ὡς ἐν τοιούτοις στοχάσασθαι ἀκολούθως τῷ· 375

Πρὶν λαλῆσαι σε ἐρῶ Ἰδού πάρειμι· ἵνα πλεῖον ἢ τὸ πρὸς 5 τὸν σωτῆρα λεγόμενον παρὰ τὸ ἐν τῇ πρὸς τοὺς δικαίους ἐπαγγελίᾳ γεγραμμένον· Ἐτι λαλοῦντός σου ἐρεῖ Ἰδού πάρειμι. τί οὖν εἴπε; προέθετο μὲν εἰπεῖν εὐχήν προλαβόντος δὲ τὴν εὐχὴν αὐτοῦ τοῦ εἰπόντος ἀν αὐτῷ· Πρὶν λαλῆσαι σε ἐρῶ Ἰδού πάρειμι· ἀντὶ τῆς κατὰ πρόθεσιν ἀν 20 λεχθείσης εὐχῆς λέγει τὴν ἐπὶ τῷ προλαβόντι τὴν εὐχὴν εὐχαριστίαν· καὶ ὡς ἐπακουσθεὶς ἐφ' οἷς ἐνενόησε μόνον, οὐ προτίνεγκε δὲ ἐν τῷ εὔχεσθαι, φησί· Πάτερ, εὐχαριστῶ σοι ὅτι ἡκουσάς μου. ἐμελλεν οὖν εὔχεσθαι περὶ τῆς Λαζάρου ἀναστάσεως, καὶ προλαβὼν αὐτοῦ τὴν εὐχὴν ὁ 25

Jo xi 41

cf. Mt xix 17 μόνος ἀγαθὸς θεὸς καὶ πατὴρ ἡκουσε τῶν μελλόντων λέγεσθαι ἐν τῇ εὐχῇ, ἐφ' οἷς ἐν ἐπηκόῳ τοῦ περιεστηκότος αὐτὸν ὅχλον ἀναπέμπει ἀντὶ εὐχῆς εὐχαριστίαν ὁ σωτῆρ, δύο ἄμα ποιῶν, καὶ εὐχαριστῶν ἐφ' οἷς ἔτυχε περὶ τοῦ Λαζάρου, καὶ πιστοποιῶν τὸν περιεστηκότα αὐτὸν ὅχλον· 20 ἐβούλετο γὰρ αὐτοὺς παραδέξασθαι ὡς ἄρα ἀπὸ θεοῦ ἀπεσταλμένος τῷ βίψ ἐπιδεδήμηκεν. ἔγνω δὲ ἐπακουσθεὶς, ἐπείπερ πνεύματι εἶδεν ὅτι ἀπεκατέστη ἡ τοῦ Λαζάρου ψυχὴ ἐπὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἀναπεμφθεῖσα ἀπὸ τοῦ χωρίου τῶν ψυχῶν. οὐ γὰρ νομιστέον ὅτι ἡ ψυχὴ τοῦ Λαζάρου 25 παρῆν τῷ σώματι μετὰ τὴν ἔξοδον, καὶ ὡς παροῦσα ταχέως ἡκουσε κράξαντος Ἰησοῦν καὶ εἰπόντος· Λάζαρε, δεῦρο ἔξω. ἡ εἶπερ τις τοῦτο περὶ τῆς Λαζάρου ψυχῆς ὑπολαμβάνει καὶ προσίεται τὸ περὶ τῆς ἀπαλλαγείσης ψυχῆς σώματος ἄτοπον, ὡς παρακαθεζομένης τῷ νεκρῷ, λεγέτω πῶς ἡκούσθη ὁ Ἰησοῦς 30 ἀπὸ τοῦ πατρὸς, μένοντος ἐτι νεκροῦ τοῦ Λαζάρου σώματος, καὶ τῆς ψυχῆς κεχωρισμένης μὲν, ὡς οἰηθείη ἀν τις τοῦτο·

Jo xi 43

λεγόντων, παρακαθεζομένης δὲ τῷ σώματι. ἵνα γὰρ τοῦτο
 376 συγχωρηθῇ, οὐκ ἀν ἡκουσθαι εἴποιμεν ἀν τὸν Ἰησοῦν
 μέλλοντα ἀκούεσθαι ὅτι ἡ ψυχὴ ἐνοικίζετο τῷ σώματι.
 τὸ παραπλήσιον δὲ οἷμα γεγονέναι καὶ ὅτε τὴν τοῦ ἀρχισυ- cf. Lc viii 55
 5 ναγώγου ἀνέστησε θυγατέρα, περὶ τούτου εὐχάμενος· ἥτησε
 γὰρ ἐπανελθεῖν τὴν ψυχὴν καὶ ἐνοικισθῆναι πάλιν τῷ
 σώματι. εἰ δὲ καὶ περὶ τοῦ ἐκκομιζομένου ιδού τῆς χήρας Lc vii 12
 τὸ ὅμοιόν ἔστιν ἡ μὴ καὶ αὐτὸς ζητήσεις, ἵν' εὐργῆς τὸ ἀκό-
 λουθον τοῖς κατὰ τοὺς τόπους δλούς· ἡμῖν γὰρ οὐ καθήκει
 10 τηλικαύτας ποιέσθαι παρεκβάσεις. τάχα δὲ καὶ εἶδεν ὁ
 τηλικοῦτος Ἰησοῦς καὶ τὴν ψυχὴν αὐτὴν τοῦ Λαζάρου, ἦτοι
 ἀγομένην ὑπὸ τῶν τεταγμένων ἐπὶ τούτοις ἡ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ
 πατρικοῦ βουλήματος ἐπακούσαντος τῷ Ἰησοῦν, καὶ ἰδὼν
 αὐτὴν εἰσιοῦσαν διὰ τοῦ τόπουν, ὅθεν ἤρθη ὁ λίθος, εἶπε·
 15 Πάτερ, εὐχαριστῶ σοι ὅτι ἡκουσάς μου. ἀλλ' ἐπεὶ πρὸ J o xi 41
 τούτου καὶ περὶ ἀλλων μυρίων ἥτησε καὶ ἔτυχε, διὰ τοῦτο οὐ
 μόνον ἐπὶ τῷ Λαζάρῳ ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῖς προτέροις εὐχα-
 ριστεῖν, φάσκων ἐπὶ μὲν τῷ Λαζάρῳ· Πάτερ, εὐχαριστῶ σοι
 ὅτι ἡκουσάς μου· ἐπὶ δὲ τοῖς προτέροις· Ἐγὼ δὲ ἥδειν ὅτι
 20 πάντοτέ μου ἀκούεις· καὶ τοῦτο πᾶν, φησὶν, εἶπον διὰ τὸν
 περιεστῶτα ὄχλον, ἵνα πιστεύσωσιν ὅτι σύ με ἀπέστειλας.
 ταῦτα μὲν ὡς πρὸς τὸ ῥῆτὸν καὶ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Λαζάρου
 ἀποδεδοκαμένην. ἡ δὲ κατὰ τὸν τόπον ἀναγωγὴ ἐκ τῶν
 προαποδεδομένων οὐ δυσχερής· ἥτησε γὰρ τὸν μετὰ τὴν πρὸς
 25 αὐτὸν φιλίαν ἡμαρτηκότα καὶ νεκρὸν γενόμενον τῷ θεῷ
 δυνάμει θείᾳ παλινδρομῆσαι ἐπὶ τὴν ζωὴν, καὶ ἔτυχε, καὶ
 εἶδεν ἐν τῷ τοιούτῳ ζωτικὰ κινήματα, ἐφ' οἷς εὐχαριστεῖ τῷ
 πατρί. περιέστηκε δὲ ὄχλος τὸν τοιούτον νεκρὸν μηδέπω
 πιστεύόντων ὅτι Ἰησοῦν ἀπέστειλεν ὁ θεὸς, καὶ ὅτι ὁ λόγος
 30 οὗτος θεόθεν ἀνθρώποις ἐπιδεδήμηκε. καὶ περιεστώς γε
 οὕτως δὲ ὄχλος θαυμάζει εἰ οὕτω δυσώδης ἀπὸ τῶν πρὸς
 θάνατον ἀμαρτημάτων τις γεγενημένος καὶ ἀποθανὼν τῇ

ἀρετῇ ἐπαλινδρόμησεν ἐπ' αὐτήν· καὶ θαυμάσας πιστεύσαι
ἄν ποτε τῷ ζωοποιήσαντι αὐτὸν λόγῳ, ὡς θεόθεν ἀνθρώποις
ἐπιδημήσαντι.

Jo xi 43 ff

7. (6) Καὶ ταῦτα εἰπὼν φωνῇ μεγάλῃ ἔκραγέσε 377
Λάζαρε, δεῖγρο ἔξω. ἐξῆλθεν ὁ τεθνικῶς δεδεμένος 5
τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας κειρίας, καὶ ἡ ὄψις αὕτοῦ
σογδαρίῳ συνεδέδετο. λέγει ὁ Ἰησοῦς αὕτοῖς Λύγατε
αὕτον, καὶ ἀφετε αὕτον ὑπάγειν. 'Ο Ιησοῦς ἦρε τοὺς
δόφθαλμοὺς ἄνω καὶ ἔτι μέλλων εὑχεσθαι ἐπηκούσθη, καὶ
ἀντὶ εὐχῆς ηὐχαρίστησε, κατανοήσας τὴν Λαζάρου ψυχὴν 10
εἰσελθοῦσαν εἰς τὸ σῶμα καὶ δεομένην τῆς ἀπὸ προστάξεως
Ἰησοῦ γενησομένης αὐτῷ εὐτονίας πρὸς τὸ ἔξελθεν ἀπὸ τοῦ
μνημείου. διὸ μετὰ τὴν πρὸς τὸν πατέρα εὐχαριστίαν
μεγάλῃ ἔχρήσατο φωνῇ, δύναμιν ἐντιθείση τῷ Λαζάρῳ,
μεγάλης χρήζοντι ὡς οὐδέπω γενομένῳ ὀξειηκῷ τῆς προ- 15
καλουμένης αὐτὸν ἔξω τοῦ μνημείου κραυγῆς. καὶ τοῦτο
δὲ νομιστέον ἄξιον εἶναι τοῦ Ιησοῦ ἔργον, τὸ μὴ μόνον
εὗξασθαι ἵνα ζήσῃ ὁ νεκρὸς, ἀλλὰ καὶ ἐμβοῆσαι αὐτῷ καὶ
καλέσαι τὸν ἔνδον τοῦ σπηλαίου καὶ τοῦ μνημείου ἐπὶ τὰ
ἔξω αὐτοῦ. χρὴ δὲ εἰδέναι ὅτι εἰσὶ τινες καὶ νῦν Λάζαροι, 20
μετὰ τὴν φιλίαν Ιησοῦ ἀσθενήσαντες καὶ ἀποθανόντες καὶ
ἐν μνημείῳ καὶ νεκρῶν χώρᾳ μείναντες μετὰ νεκρῶν νεκροὶ,
καὶ μετὰ τοῦτο τῇ εὐχῇ τοῦ Ιησοῦ ζωοποιηθέντες καὶ ἀπὸ
τοῦ μνημείου ἐπὶ τὰ ἔξω αὐτοῦ ὑπὸ Ιησοῦ τῇ μεγάλῃ
αὐτοῦ φωνῇ καλούμενοι· ὥς δὲ πειθόμενος ἔξέρχεται, τοὺς 25
ἀξίους τῆς νεκρότητος δεσμοὺς ἐκ τῶν προτέρων ἀμαρτημά-
των περικείμενος καὶ τὴν ὄψιν περιιδεμένος ἔτι, καὶ μήτε
βλέπων μήτε πορευθῆναι δυνάμενος μήτε τι ἐνεργῆσαι διὰ
τοὺς τῆς νεκρότητος δεσμοὺς, ἔως Ιησοῦς κελεύσῃ τοῖς
λύσασιν αὐτὸν, δυναμένοις καὶ ἀφιέναι αὐτὸν ἀπιέναι. καὶ 30
πειράσθω γε πᾶς δυνάμενος λέγειν· Ἡ δοκιμὴν ζητεῖτε
τοῦ ἐν ἐμοὶ λαλοῦντος χριστοῦ; τοιοῦτος γενέσθαι, ἵνα μὲν

2 Co xiii 3

αὐτῷ Χριστὸς φωνῇ μεγάλῃ εἶπη κραυγάσας τῷ μετὰ τὸ
 ἀποθανεῖν κινήσαντι μὲν, οὐκ ὁξέως δέ, καὶ διὰ τοῦτο
 378 δεομένῳ τῆς Ἰησοῦν κραυγῆς τό· Λάζαρε, δεῦρο ἔξω. καὶ Jo xi 43
 νόμιστον εἶναι ἐν ἥδον μετὰ τῶν σκιῶν καὶ τῶν νεκρῶν καὶ
 5 ἐν χώρᾳ νεκρῶν ἡ μνημείοις τὸν μετὰ τὸ λαβεῖν ἐπίγνωσιν cfr. He vi 4 f.
 ἀληθείας καὶ φωτισθέντα, γευσάμενόν τε τῆς δωρεᾶς τῆς
 ἐπουρανίου καὶ μέτοχον γενόμενον πνεύματος ἄγίου, καὶ
 καλὸν γευσάμενον θεοῦ ῥῆμα δυνάμεις τε μέλλοντος αἰώνος,
 ἀποστατήσαντα τοῦ χριστοῦ καὶ ἐπὶ τὸν ἑθνικὸν παλινδρο-
 10 μῆσαντα βίον. ἐπὰν οὖν περὶ τοῦ τοιούτου ἐλθὼν αὐτοῦ
 εἰς τὸ μνημεῖον καὶ ἔξω αὐτοῦ στὰς ὁ Ἰησοῦς εὗξηται καὶ
 ἐπακουσθῆ, αἰτήσας ἐγγενέσθαι δύναμιν τῇ φωνῇ καὶ τοῖς
 λόγοις αὐτοῦ, φωνῇ μεγάλῃ κραυγάζει, ἐπὶ τὰ ἔξω τοῦ τῶν
 ἑθνικῶν βίου καὶ τοῦ μνημείου αὐτῶν καὶ τοῦ σπηλαίου
 15 καλῶν γενόμενον οὕτω φίλον· δτε ἔστιν ἰδεῖν τὸν ἀκολου-
 θοῦντα τῷ Ἰησοῦν τίνα τρόπον ὁ τοιοῦτος ἔξέρχεται μὲν διὰ
 τὴν Ἰησοῦν φωνὴν, ἔτι δὲ σειραῖς τῶν ἰδίων ἀμαρτημάτων
 δεδεμένος καὶ ἐσφιγμένος, διὰ μὲν τὴν μετάνοιαν καὶ τὸ
 ἀκτηκόντα τῆς Ἰησοῦν φωνῆς ζῶν, διὰ δὲ τὸ μηδέπω ἀπολε-
 20 λύσθαι τῶν τῆς ἀμαρτίας δεσμῶν, μηδὲ ἥδη δύνασθαι
 ἐλευθέροις ἐπιβαίνειν τοῖς ποσὶν, ἀλλὰ μηδὲ ἐνεργεῖν ἀπο-
 λελυμένως τὰ διαφέροντα, δεδεμένος τοὺς πόδας καὶ τὰς
 χεῖρας δεσμοῖς νεκρῶν κειρίασι. καὶ ὁ τοιοῦτος γε διὰ τὴν
 25 ἐγγενομένην αὐτῷ νεκρότητα πρὸς τοῖς ἐπὶ τῶν χειρῶν καὶ
 τῶν ποδῶν δεσμοῖς καὶ τὴν ὅψιν τῇ ἀγνοίᾳ κεκάλυπται καὶ
 περιδέδεται. ἐπὶ δὲ μὴ μόνον ζῆσαι αὐτὸν βεβούληται
 διὰ Ἰησοῦς καὶ ἐν τῷ μνημείῳ μένειν, ἐπὶ τὰ ἔξω τοῦ μνημείου
 οὗτος ἐλθὼν δέδεται, καθὼς προείρηται, τῆς ζωῆς· καὶ τῷ
 30 ἔξεληλυθέναι ἀπὸ τοῦ μνημείου μὴ δύνασθαι, ὃσον δέδεται,
 λέγει τοῖς δυναμένοις ὑπηρετήσασθαι αὐτῷ διὰ Ἰησοῦς· Λύ- Jo xi 44
 σατε αὐτὸν καὶ ἄφετε αὐτὸν ὑπάγειν· νομίζω δτι μὴ
 συγκαταθέμενος μὲν τῷ περὶ τῆς ἐπιστροφῆς μετὰ τὸ ήμαρ-

τηκέναι λόγῳ· ἔτι δὲ ἀτονῶν κατ' αὐτὸν βιοῦν, τῷ κατέχεσθαι αὐτοῦ τὰς τῆς ψυχῆς πορευτικὰς καὶ δραστικὰς καὶ θεωρητικὰς δυνάμεις, ὃ τοιοῦτος ἐξῆλθεν ἀπὸ τοῦ μνημείου· καὶ ἔτι ἐστὶ δεδεμένος τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας κειρίαις, καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ σουδαρίῳ περιδέδεται. ἀλλ’ ἐπὰν εἰπόντος⁵ Ἰησοῦν τοῖς λύσαι αὐτὸν δυναμένοις, διὰ τὴν πρόσταξιν ὡς δεσπότου τοῦ χριστοῦ, τό· Λύσατε αὐτὸν καὶ ἀφετε αὐτὸν ὑπάγειν· λυθῇ τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας, καὶ ἀποθῆται τὸ ἐπικείμενον αὐτοῦ τῇ ὄψει κάλυμμα ἀφαιρεθὲν, πορεύεται³⁷⁹ τοιαύτην πορείαν, ὥστε φθάσαι αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἔνα καὶ αὐτὸν¹⁰ γενέσθαι τῶν συνανακειμένων τῷ Ἰησοῦν.

^{cf. 2 Co iii 14 ff.} ^{cf. Jo xii 2} ^{Jo xi 44} 8. (7) Μετὰ τοῦτο διὰ τό· Ἐξῆλθεν ὁ τεθνηκὼς δεδεμένος τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας κειρίαις· λεκτέον ὅτι διαφορά ἐστι καὶ τῶν δεδεμένων τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας, καὶ οὐ ταῦτόν ἐστι τὴν ἀρχὴν τοῦ δεδέσθαι ἐκ τοῦ νεκρῶ-¹⁵ σθαι εἰληφέναι, ὥστε καὶ τοὺς δεσμοὺς ἐπιφέρεσθαι τὸ ὄνομα τῆς νεκρότητος· νῦν γὰρ αἱ κειρίαι νεκρῶν εἰσὶ δεσμοί·¹⁶ ^{cf. Mt xxii 11} τῷ δεδεμένον κρίσει κυρίου γενέσθαι, τοῦ εἰσελθόντος θεάσασθαι τοὺς ἀνακειμένους καὶ ἰδόντος τὸν μὴ ἐνδεδυμένον²⁰ ^{Mt xxii 13} ἔνδυμα γάμου, καὶ περὶ αὐτοῦ εἰπόντος· Δήσαντες αὐτοῦ πόδας καὶ χεῖρας, ἐκβάλετε αὐτὸν εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον.²¹ ἔστι δέ τι ἐν τῷ τόπῳ δεόμενον διακρίσεως, ἐν τῷ· Καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ σουδαρίῳ περιεδέδετο· καὶ ἐν τῷ κάλυμμα ἐπικεῖσθαι τῷ προσώπῳ Μωσέως, ἥνικα ἐλάλει τῷ λαῷ· τὸ μὲν γὰρ ἐπικείμενον τῇ ὄψει τοῦ Λαζάρου σουδάριον ἐκάλυπτεν²⁵ αὐτοῦ νενεκρωμένας τὰς ὄράσεις· τὸ δὲ Μωσέως κάλυμμα κατ' οἰκονομίαν ἦν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ περικείμενον διὰ τοὺς μὴ χωροῦντας ἀπὸ τοῦ λαοῦ ἐνορᾶν τῇ δόξῃ αὐτοῦ. ζητήσεις δὲ περὶ τοῦ μὴ ἐνδεδυμένου ἔνδυμα γάμου, περὶ οὐν εἴρηται· Δήσαντες αὐτὸν ποδῶν καὶ χειρῶν, ἐκβάλετε³⁰ αὐτὸν εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· πότερον εἰσαεὶ μένει δεδεμένος, καὶ ἐν τῷ ἐξωτέρῳ σκότῳ· οὐ γὰρ πρόσκειται τό-

Εἰς τὸν αἰώνα· ἥ· Εἰς τὸν αἰώνας· ἥ λυθήσεται ποτε. οὐ γάρ ἐμφαίνεται ἐκ τῆς περὶ αὐτοῦ λέξεως τὰ περὶ ἀπολύτεως ἐπομένης γεγραμμένα περὶ αὐτοῦ. οὐδοκεῖ δέ μοι ἀσφαλὲς εἶναι μὴ καταλαβόντα διτιποτοῦν, μάλιστα τῷ μὴ γεγράφθαι περὶ αὐτοῦ, ἀποφήνασθαι. ζητήσεις δὲ διὰ τό· Λέγει *Ιο xii 44* Ὁ Ιησοῦς αὐτοῖς Λύσατε αὐτόν· τίσιν αὐτοῖς; οὔτε γάρ ὅτι μαθητᾶς ἀναγέραπται οὐθὲν ὅτι τῷ περιεστῶτι ὅχλῳ, ἀλλ’ οὐδὲν ὅτι τοῖς μετὰ τῆς Μαρίας οὖσιν Ἰουδαίοις καὶ παρα- *cf. Ιο xii 19* μυθουμένοις αὐτήν· ὑπονοήσαι δ’ ἄν τις διὰ τό· Ἀγγελοι *Μt iv 11* προσῆλθον καὶ διηκόνουν αὐτῷ· καὶ διὰ τὴν κατὰ τὸν τόπον ἀναγωγὴν, ὅτι μήποτε κάκείνοις δύναται εἰρῆσθαι τό· Λύ- σατε αὐτὸν, καὶ ἄφετε αὐτὸν ὑπάγειν.

380 9. (8) Ἐτι ζητῶ εἰ πεπλήρωκεν ὁ Ὁ Ιησοῦς τὸ ἐπιφερό-
μενον τῷ· Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται· τό· Ἄλλα *Ιο xii 11*
πορεύομαι ἵνα ἔξυπνίσω αὐτόν. ἐφίστημι οὖν μήποτε ἐν τῷ
εἰρητέναι αὐτὸν φωνῇ μεγάλῃ κραυγάσαντα· Λάζαρε, δεῦρο *Ιο xii 43*
ἔξω· ή γάρ μεγάλη φωνὴ καὶ η κραυγὴ οὐκ ἀν ἀτόπως
λέγοιτο ἔξυπνικέναι αὐτόν. καὶ εἰ δεῖ δύνασθαι ἀποφήνασθαι
ἐν τούτῳ μᾶλλον πεπληρώσθαι τό· Πορεύομαι ἵνα ἔξυπνίσω
αὐτόν· ἦπερ ἐν τῷ τῆς εὐχῆς τοῦ νιοῦ ἀκούσαντα τὸν
πατέρα πεποιηκέναι τὴν Λαζάρου ψυχὴν ἐπανελθεῖν ἐπὶ
τὸ ἐν τῷ μνημείῳ ἀποκείμενον αὐτοῦ σῶμα· εἴποι γάρ ἄν
τις ὅτι ὁ μὲν ἀκούσας εὐξαμένου τοῦ νιοῦ πατὴρ ἐκ νεκρῶν
τὸν Λάζαρον ἀνέστησεν· ὁ δὲ εἰπὼν φωνῇ μεγάλῃ καὶ
κραυγάσας· Λάζαρε, δεῦρο ἔξω· ἐπλήρωσεν ὁ προεπηγ-
γείλατο· Ἄλλα πορεύομαι ἵνα ἔξυπνίσω αὐτόν. καὶ ὁ
τοῦτο γε κατασκευάζων, διαφορὰν διδοὺς τοῦ· Λάζαρος ὁ
φίλος ἡμῶν κεκοίμηται· καὶ τοῦ· Λάζαρος ἀπέθανεν· ἔρει ὅτι *Ιο xii 14*
πρὸς μὲν τό· Κεκοίμηται· ἐπηγγείλατο εἰπών· Ἄλλα πο-
ρεύομαι ἵνα ἔξυπνίσω αὐτόν· πρὸς δὲ τό· Ἀπέθανεν· οὐκ
ἀποδέδωκε τύ· Πορεύομαι ἵνα ἀναστήσω αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.
ἀλλὰ δὲ λύων τὴν ἐν τούτοις δοκοῦσαν εἶναι διαφορὰν καὶ
διδοὺς τὴν τοῦ Λαζάρου ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν κοινὸν ἔργον
γεγονέναι νιοῦ τοῦ εὐξαμένου καὶ πατρὸς τοῦ ἐπακούσαντος

χρήσεται καὶ τῷ εἰρημένῳ ὑπὸ τοῦ κυρίου πρὸς τὴν Μάρθαν λέγοντος· Ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωή· παραθήσεται δὲ καὶ τό· Ὡσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἐγείρει τοὺς νεκροὺς καὶ ζωοποιεῖ, οὕτως καὶ ὁ υἱὸς οὓς θέλει ζωοποιεῖ.

Jo xi 25
Jo v 21
Jo xi 45
Jo xi 41 f.

10. (9) Πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν Ἰογδάιων, οἵ ἐλθόντες 5 πρὸς τὴν Μαριάμ καὶ θεασάμενοι ἄ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, επίστεγαν εἰς αἴγανον. Καὶ τίνα γε οὐκ ἀν κινήσαι πρὸς τὸ πιστεῦσαι τῷ τοῦ Ἰησοῦ κηρύγματι καὶ ἀληθῶς, ὥσπερεὶ ἐκ νεκρότητος καὶ δυσωδίας, τῶν πάνυ ὑπὸ τῆς κακίας καταβεβαπτισμένων, ἀκροτάτη μεταβολῇ ἀποσεισμένων τῇ 10 προστάξει καὶ συνεργείᾳ τοῦ λόγου, οὐ μόνον τὴν ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας πολλὴν δυσωδίαν ἀλλὰ καὶ τοὺς κατέχοντας δεσμοὺς τὴν πορευτικὴν καὶ τὴν δραστικὴν τῆς ψυχῆς δύναμιν, ἔτι δὲ χωρὶς τούτων καὶ τὴν θεωρητικήν; καταπλαγέντες γὰρ οἱ ἰδόντες τὸν Ἰησοῦν ἐν τοῖς τοιούτοις 15 τοσοῦτον δεδυημένον, οἵ αὐχοῦντες μὲν περὶ λόγου ἀσχολεῖσθαι θεοῦ, τὸ πλήρωμα δὲ τοῦ λόγου μηδέπω παραδεξάμενοι, καὶ πιστεύσαιεν ἀν μάλιστα ὅσοι ἐληλύθασιν ὡς ἐπὶ 381 νεκρῷ καὶ πάντῃ ἀπεγνωσμένῳ καὶ αὐτὸι ἀπογνόντες τὸν τοιοῦτον, παραμυθήσασθαι τὴν ἐπὶ τῇ ἐκπτώσει τοῦ ἀδελφοῦ 20 ὁδυνωμένην· δι' οὓς τάχα πλέον ἡ διὰ τὸν ταῦτα παθόντα ἐλθὼν ἐπὶ τὸ σπῆλαιον τοῦ νεκροῦ Ἡρε τοὺς ὁδφθαλμοὺς ἄνω καὶ εἶπε Πάτερ, εἰχαριστῶ σοι, ὅτι ἡκουσάς μου. ἐγὼ δὲ ἔδειν ὅτι πάντοτέ μου ἀκούεις. ὅτι γὰρ διὰ τούτους μᾶλλον ἡ τὸν Λάζαρον ταύτην ἀνεφθέγξατο πρὸς τὸν 25 πατέρα τὴν εὐχαριστίαν δῆλον ἐκ τοῦ Ἄλλὰ διὰ τὸν ὄχλον τὸν περιεστῶτα εἶπον, ἵνα πιστεύσωσιν ὅτι σύ με ἀπέστειλας. ἐπραγματεύσατο οὖν περὶ τοῦ Λαζάρου διὰ τὸν περιεστῶτα ὄχλον, ἵν' οἱ πολλοὶ τῶν Ἰουδαίων ἐλθόντες πρὸς τὴν Μαριάμ καὶ θεασάμενοι ἄ ἐποίησε πιστεύσωσιν 30 εἰς αὐτόν.

11. (10) Ἄλλὰ ἀκούεις καὶ περὶ τούτων, μὴ μόνον σωματικώτερον. Τινὲς δὲ ἔξ αὐτῶν ἀπῆλθον πρὸς τοὺς Φαρισαίους καὶ εἶπον αὐτοῖς ἄ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς. ἔχει μέν τι

ἡ λέξις ἀμφίβολον, πότερον οἱ ἀπελθόντες πρὸς τοὺς Φαρισαίους καὶ εἰπόντες αὐτοῖς ἂν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῶν πολλῶν Ἰουδαίων ἡσαν, τῶν θεασαμένων ἂν ἐποίησε καὶ πιστευσάντων εἰς αὐτὸν, βουλόμενοι καὶ τοὺς ἔχθρῶς δια-⁵ κειμένους πρὸς αὐτὸν δυσωπῆσαι διὰ τῆς περὶ τοῦ Λαζάρου ἐπαγγελίας· ἡ οἱ λοιποὶ παρὰ τοὺς πολλοὺς καὶ πιστεύ- σαντας, ὡς μὴ κινηθέντες ἐκ τοῦ γενομένου εἰς τὴν περὶ Ἰησοῦ πίστιν, ὅτι τὸ ὅσον ἐφ' ἑαυτοῖς καὶ κατ' αὐτοῦ τοὺς Φαρισαίους τὸν ἐν αὐτοῖς πονηρὸν ζῆλον ἐγείροντες διὰ τῆς ¹⁰ περὶ τοῦ Λαζάρου ἐπαγγελίας. καὶ δοκεῖ μοι τοῦτο μᾶλλον βούλεσθαι σημαίνειν ὃ εὐαγγελιστής. διὸ καὶ ἐπιφέρεται τό· Συνήγαγον οὖν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, καὶ τὰ ¹⁵ ἔξῆς. πολλοὺς μὲν οὖν εἶπε, τοὺς διὰ τὸ θεάσασθαι τὰ περὶ τὸν Λάζαρον πιστεύσαντας· ὡσπερεὶ δὲ διλγωτέρους ἔφησεν ²⁰ εἶναι τοὺς μὴ τοιούτους, εἰπών· Τινὲς δὲ ἔξι αὐτῶν ἀπῆλθον, καὶ τὰ ἔξῆς. πρόσχες δὲ καὶ τοῖς λεχθησομένοις εἰ δύναται ήμᾶς κινῆσαι πρὸς συγκατάθεσιν, ἐπεὶ μὴ εἴρηται μέν· πολ-²⁵ λοὶ οὖν ἐκ τῶν Ἰουδαίων τῶν ἐλθόντων πρὸς τὴν Μαριὰμ καὶ θεασαμένων ἂν ἐποίησεν, ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν· γέγρα-³⁰ ππαι δέ· Πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν Ἰουδαίων, οἱ ἐλθόντες πρὸς τὴν ³⁵ Μαριὰμ καὶ θεασάμενοι ἄν ἐποίησεν, ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

382 καὶ μάλιστα διὰ τὴν ἀναγωγὴν κινοῦμαι μήποτε πάντες οἱ θεασάμενοι, τουτέστι θεωρήσαντες καὶ συνέτες ἂν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν· οἱ μέντοι γε ἀπελθόντες πρὸς τοὺς Φαρισαίους καὶ εἰπόντες αὐτοῖς ἂν ἐποίησεν ὁ Ἰη-⁴⁰ σοῦς, ἐπεὶ μὴ μεμαρτύρηνται ὅτι ἐθεάσαντο, μήποτε τὸ ἐν ἐπαίνῳ λεγόμενον περὶ τῶν πιστευσάντων οὐκ ἔσχον, τὸ Ἐθεάσαντο. ἐδύνατο γὰρ, εἴπερ καὶ οὗτοι ἐθεάσαντο, γε-⁴⁵ γράφθαι ὅτι τινὲς ἔξι αὐτῶν ἀπῆλθον πρὸς τοὺς Φαρισαίους ⁵⁰ καὶ εἶπον αὐτοῖς ἄν ἐθεάσαντο πεποιηκότα τὸν Ἰησοῦς, ἥν ἄν ἐθεάσαντο καὶ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς. νυνὶ δὲ τό· Ἐθεάσαντο· ⁵⁵ ἐπὶ τούτων μὲν οὐδαμῶς εἴρηται· ἐπὶ δὲ τῶν πιστευσάντων,

Jo xi 42

οἵτινες καὶ ἐλθόντες ἡσαν πρὸς τὴν Μαριὰμ καὶ θεασάμενοι
 ἀ ἐποίησεν δὲ Ἰησοῦς δι' οὓς, οἷμαι, καὶ εἶπε τό· Ἀλλὰ διὰ
 τὸν ὄχλον τὸν περιεστῶτα εἶπον, ἵνα πιστεύσωσιν ὅτι σύ με
 ἀπέστειλας. ἀμα δὲ καὶ περὶ τούτου πρόσχες εἰ δύνασαι
 τοὺς ἐλθόντας πρὸς τὴν Μαριὰμ καὶ θεασαμένους ἀ ἐποίη-
 σεν δὲ Ἰησοῦς καὶ πιστεύσαντας εἰς αὐτὸν μόνους λέγειν,
 ἄτε καὶ πολλοὺς ὄντας, ὅτι οὗτοι ἡσαν δὲ περιεστῶτας τὸν
 Ἰησοῦν ὄχλος, δι' ὃν εἶπε τό· Πάτερ, εὐχαριστῶ σοι ὅτι
 ἥκουσάς μου· ἐγὼ δὲ ἔδειν ὅτι πάντοτέ μου ἀκούεις. εἰ
 γάρ ταῦτα διὰ τὸν ὄχλον τὸν περιεστῶτα εἶπεν, ἵνα πιστεύ-
 σωσιν ὅτι δὲ ὁ πατὴρ αὐτὸν ἀπέστειλε, καὶ λέγων διὰ τοῦτο
 εἶπεν, ἵνα δὲ περιεστῶς ὄχλος πιστεύσῃ· οὐκ ἀν δὲ μὴ πι-
 στεύσοντός τινος ἐξ αὐτῶν τῷ πατρὶ ἔλεγεν, ὡσεὶ τις τῶν τὰ
 μέλλοντα ἀγνοούντων ἀνθρώπων· Ἀλλὰ διὰ τὸν ὄχλον τὸν
 περιεστῶτα, ἵνα πιστεύσωσιν ὅτι σύ με ἀπέστειλας· μῆ-
 ποτε οἱ ἐλθόντες πρὸς τὴν Μαριὰμ καὶ θεασάμενοι ἀ
 ἐποίησε καὶ πιστεύσαντες εἰς αὐτὸν, μόνοι ἡσαν δὲ περιεστῶτας
 τὸν Ἰησοῦν ὄχλος· οἱ δὲ λοιποὶ οὔτε ἐθεάσαντο ἀ ἐποίησεν
 οὔτε περιειστήκεισαν αὐτόν.

Jo xi 47 f.

12. (II) ΣΥΝΗΓΑΡΟΝ οὖν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρι-
 σαῖοι συνέδριον, καὶ ἔλεγον Τί ποιοῦμεν ὅτι οὗτος δὲ
 ἀνθρωπὸς πολλὰ ποιεῖ σημεῖα; ἐὰν ἀφῶμεν αὗτὸν
 οὗτος, πάντες πιστεύσογεν εἰς αὗτὸν, καὶ ἔλεγονται
 οἱ Ῥωμαῖοι καὶ ἀροῦριοι ἡμῶν καὶ τὸν τόπον καὶ τὸ
 ἔθνος. Ως πρὸς τὸ ῥῆτὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ ἀρχιερεῖς
 ἔωρων ὅτι διὰ τὸ μέγεθος ὧν πεποιήκει τεραστίων δυνάμεων
 δὲ Ἰησοῦς δυνατὸν ἦν καὶ πάντα τὸν λαὸν τὸν Ἰουδαϊον
 ὑπαχθῆναι τῇ εἰς αὐτὸν πίστει, ὑπαχθέντα καταφρονῆσαι τῆς 383
 ἐν τῷ τόπῳ σωματικῆς λευκιτικῆς καὶ ἱερατικῆς λατρείας, ὥστε
 ἀν πρόφασιν τὸ τοιούτον γενέσθαι τοῦ, ὅτε μὴ περιεπόντων 30
 τὸν τόπον Ἰουδαίων, Ῥωμαίοις ὑπὸ τοῦ σωτῆρος γενέσθαι

13, 14 τὰ μέλλοντα] τὸ μέλλοντὸ (ut videtur)

23 πιστεύσωσιν

26 πεποιηκέει

καὶ τὸν νομιζόμενον παρ' ἐκείνοις εἰρημένον τόπον καὶ πᾶν τὸ ἔθνος Ἰουδαίων, οὐκ ἐπὶ παντὶ τρόπῳ τηρεῖν ἐθελόντων τὴν περὶ τοῦ Ἰουδαίους ἑαυτοὺς εἶναι δόμολογίαν. εἰτ' ἐπεὶ πάντων προέκρινον τὴν λατρείαν καὶ τὸν τόπον καὶ τὴν τοῦ ἔθνους σύστασιν τῶν νομισθέντων ἀν εἶναι κρειττόνων παρὰ ταῦτα, διὰ τοῦτο σκοποῦσι κατὰ τοῦ Ἰησοῦ ἵνα αὐτὸν μὴ ἐάσωσι ζῆν. ὡς δὲ αὐτῶς οἶμαι καὶ καθαιρέσει τῆς δόξης αὐτοῦ εἰρηκέναι τό· Οὗτος δὲ ἄνθρωπος· ἡπίστουν γὰρ τοῖς καὶ ἀνωτέρῳ εἰρημένοις περὶ τοῦ θεὸν αὐτὸν εἶναι, ἥνικα 10 λιθάζειν αὐτὸν ἐβούλοντο ὡς περὶ βλασφημίας, λέγοντες αὐτῷ ὅτι Σὺ ἄνθρωπος ὃν ποιεῖς ἑαυτὸν θεόν· ὅτε κατὰ τὴν Jo x 33 ἑαυτοῦ φιλανθρωπίαν ἀπεκρίνατο, διδάσκων ὅτι πᾶς πρὸς ὃν δὲ λόγος τοῦ θεοῦ ἐγένετο θεὸς λέγεται ὑπὸ τοῦ θεοῦ, μὴ δυναμένης λυθῆναι καὶ καταλυθῆναι τῆς τοῦτο ἀποφηνα- 15 μένης προφητικῆς γραφῆς. ἔστι δὲ ἐκ τῶν λεγομένων ἀπὸ τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν ἀρχιερέων κατανοῆσαι αὐτῶν καὶ τὸ τῆς κακίας ἀνομολογούμενον καὶ τυφλόν· ἀνομολογούμενον μὲν, ὅτι ἐμαρτύρουν αὐτῷ καὶ πολλὰ πεποιηκέναι σημεῖα, καὶ δύνασθαι τῷ τοσαῦτα σημεῖα πεποιηκότι ἐπιβουλεῦσαι, ὡς 20 μηδὲν ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἐν τῷ ἐπιβουλεύεσθαι δυναμένῳ· τυφλὸν δὲ οὐδὲν ἡττον καὶ αὐτὸ τοῦτο ἡν' κατὰ γὰρ τὸν πολλὰ ποιοῦντα σημεῖα ἡν τὸ κρείττον εἶναι τῆς ἐπιβουλῆς τῶν ἀφίέναι αὐτὸν μὴ θελόντων· εἰ μὴ ἄρα καὶ ἐπίστευον ὅτι ποιεῖ σημεῖα, καὶ ὑπενόουν αὐτὰ μὴ ἀπὸ θείας γίνεσθαι 25 δυνάμεως· ὥστε διὰ τοῦτο μὴ πάντα αὐτὸν δυνηθῆναι, μηδὲ αὐτὸν ῥύσασθαι ἀπὸ τῆς ἐξ ἐκείνων ἐπιβουλῆς. ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἐσκόπουν μὴ ἀφίέναι αὐτὸν, οἱόμενοι διὰ τοῦτο ἐμποδί- σειν τοῖς πιστεύουσιν εἰς αὐτὸν καὶ Ῥωμαίοις, μέλλουσιν αἴρειν αὐτῶν τὸν τόπον καὶ τὸ ἔθνος. Ἀλλ' ἐπεὶ Κύριος Ps xxviii
(xxxiii) 10 διασκεδάζει βουλὰς ἔθνων καὶ ἀθετεῖ λογισμοὺς λαῶν· οὐδὲν ἡττον καὶ οὐκ ἀφῆκαν αὐτὸν, καὶ ὁ θεὸς αὐτὸν ἀνέστησε καὶ 30 ἀφῆκε, καὶ πάντα τὰ ἔθνη ἐδούλευσαν αὐτῷ, καὶ ἐλθόντες cf. Ps lxxi
(lxxii) 11

οἱ Ὦρμαῖοι ἥραν αὐτῶν τὸν τόπον. ποῦ γὰρ ὁ φασιν ἐκεῖνοι ἀγίασμα; ἥραν δὲ καὶ τὸ ἔθνος, ἐκβάλλοντες αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ τόπου καὶ μόγις ἐπιτρέψαντες αὐτοῖς εἶναι ὅπου ³⁸⁴ βούλονται καὶ ἐν τῇ διασπορᾷ. εἰ δὲ χρὴ τολμῆσαι καὶ εἰς ἀναγωγὴν τῶν κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, φήσομεν ὅτι τὸν ⁵ τόπον τῶν ἐκ περιτομῆς ἔλαβον τὰ ἔθνη· Τῷ γὰρ ἐκείνων παραπτώματι σωτηρία γέγονε τοῖς ἔθνεσιν, εἰς τὸ παραζηλῶσαι αὐτούς· εἰς δὲ τὰ ἔθνη Ὦρμαῖοι παρελήφθησαν, ἀπὸ τῶν βασιλευόντων οἱ βασιλευόμενοι ὄνομασθέντες. καὶ τὸ

cf. 1 Pe ii 10 ἔθνος δὲ ὑπὸ τῶν ἐξ ἔθνῶν ἥρθη· γέγονε γὰρ ὁ λαὸς οὐ λαὸς, ¹⁰

cf. Ro ix 6 f. καὶ οἱ ἐξ Ἰσραὴλ οὐκέτι εἰσὶν Ἰσραὴλ, καὶ τὸ σπέρμα οὐκ ἔφθασεν ἐπὶ τὸ γενέσθαι αὐτοὺς τέκνα· καὶ τούτων αἴτιον τὰ πολλὰ τοῦ Ἰησοῦ σημεῖα, καὶ ὅτι ἀφῆκεν αὐτὸν ὁ πατὴρ, κρείττονα γενόμενον τῆς τῶν ἀρχιερέων καὶ Φαρισαίων συνεδρευσάντων κατ’ αὐτοῦ ἐπιβουλῆς. ἀρχιερεῖς δὲ καὶ ¹⁵ πᾶσα η̄ σωματικὴ ἐν Ἰουδαίοις λατρείᾳ Φαρισαῖοί τε καὶ πᾶσα η̄ κατὰ τὸ γράμμα τοῦ νόμου διδασκαλία ἐπιβουλεύει Ἰησοῦν, τῇ ἀληθείᾳ, καὶ βούλεται ὁ τύπος, ἵνα ὑφεστήκῃ,

cf. 2 Co iv 2 ἐμποδίζειν τῇ φανερώσει τῆς ἀληθείας, καὶ ὕσπερ η̄ σάρξ καὶ ²⁰

cf. Gal v 17 κατὰ τοῦτο ἐπεθυμεῖν κατὰ τοῦ πνεύματος. ἀλλ’ ἰσχυρότερον ²⁵ δὲν τὸ ἐπιθυμοῦν κατὰ τῆς σαρκὸς πνεῦμα καὶ η̄ ἀληθὴς τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ἀρχιερωσύνη καὶ η̄ πνευματικὴ αὐτοῦ διδασκαλία διαλύει τὸ τῶν κατ’ αὐτοῦ βουλευομένων ἀρχιερέων καὶ Φαρισαίων συνέδριον. ταῦτα δὲ ὑποληπτέον καὶ νῦν γίνεσθαι, ὅπερ ἔστιν ἴδειν ἐν τοῖς διὰ τῆς τοῦ σωματικοῦ Ἰουδαϊσμοῦ ³⁰ συστάσεως καὶ καταλύειν ἔθέλουσι τὴν πνευματικὴν Χριστοῦ διδασκαλίαν.

Jo xi 49 ff. 13. (12) Εἰς δέ τις ἐξ αἵτῶν Καιάφας, ἀρχιερεὺς ὃν τοῦ ἐνιαγτοῦ ἐκείνογ, εἶπεν αἵτοῖς ‘Υμεῖς οὐκ οἴδατε οὖδὲν, οὐδὲ λογίζεσθε ὅτι συμφέρει ἡμῖν ἵνα εἰς ³⁵ ἀνθρωπος ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ καὶ μὴ ὅλον τὸ ἔθνος ἀπόληται. τοῦτο δὲ ἀφ’ ἔλαγτοῦ οὐκ εἶπεν, ἀλλ’

ἀρχιερεὺς ὡν τοῦ ἐνιαγτοῦ ἐκείνου προεφήτευσεν ὅτι *Jo xi 51 f.*
 ἐμέλλεν Ἰησοῦς ἀποθηνάκειν γύπερ τοῦ ἔθνους, καὶ οὐχ
 γύπερ τοῦ ἔθνους μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ
 τὰ διεσκορπισμένα συναγάγῃ εἰς ἓν. Οὐχὶ εἴ τις προ-
 φητεύει, προφήτης ἐστὶν ἐκεῖνος. ὁ γοῦν Καϊάφας, ἀρχιε-
 ρεὺς ὡν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, προεφήτευσε μὲν ὅτι ἐμέλλεν
 Ἰησοῦς ἀποθηνῆσκειν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους, καὶ οὐχ ὑπὲρ τοῦ
 ἔθνους μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ τὰ διεσκορ-
 πισμένα συναγάγῃ εἰς ἓν, οὐ μὴν καὶ προφήτης ἦν. εἰ δὲ
 τοῦ καὶ Βαλαὰμ προεφήτευσε τὰ ἐν τοῖς Ἀριθμοῖς ἀναγεγραμ-
 385 μένα, φάσκων· Τὸ δῆμα ὃ ἐὰν ἐμβάλῃ ὁ θεὸς εἰς τὸ στόμα *Num xxii 38*
 μου, τοῦτο λαλήσω· καὶ εἰπὼν τὰ ἀπὸ τοῦ· Ἐκ Μεσοπο- *Num xxiii 7*
 ταμίας μετεπέμψατό με καὶ τὰ ἔξῆς, σαφὲς ὅτι προφήτης
 οὐκ ἦν μάντις γὰρ εἶναι ἀναγέγραπται. εἴ τις μὲν οὖν προ- *cf. Jos xiii 22*
 15 φήτης ἐστὶ, πάντως προφητεύει· εἰ δέ τις προφητεύει, οὐ
 πάντως ἐστὶ προφήτης. ὡς εἰ καὶ ἐπὶ ἑτέρου τινὸς τῶν
 κρειττόνων τοιοῦτον ἔλεγον· εἰ μέν τις ἐστι δίκαιος, τὸ
 δίκαιον διώκει· οὐ μὴν εἴ τις τὸ δίκαιον διώκει, δίκαιός ἐστιν.
 ἐκεῖνο, ὅπερ συνήσεις ἐπιστήσας τῷ· Δικαίως τὸ δίκαιον *Deu xvi 20*
 20 διώξῃ· εἴπερ μὴ μάτην τό· Δικαίως προτέτακται τοῦ· Τὸ
 δίκαιον διώξῃ· δυνατὸν γὰρ, οἷμαι, τὸ δίκαιον διώκειν ἀλλ' οὐ
 δικαίως· καὶ γὰρ οἱ ποιοῦντες πρὸς τὸ δοξασθῆναι ὑπὸ τῶν *cf. Mt vi 2*
 ἀνθρώπων ἔργον καθ' αὐτὸν καθῆκον, φέρε εἰπεῖν, εἰς πένητας,
 δίκαιον μέν τι πεποιήκασιν, οὐ μὴν ἀπὸ ἔξεως δικαιοσύνης
 25 ἀλλ' ἀπὸ κενοδοξίας. οἷμαι δὲ ὅτι ἀνάλογον τῷ· Δικαίως
 τὸ δίκαιον διώξῃ· λέγοιτο ἄν· σωφρόνως τὸ σωφρὸν διώξῃ·
 καὶ ἀνδρείως τὸ ἀνδρεῖον διώξῃ· καὶ σοφῶς τὸ σοφὸν διώξῃ·
 καὶ τὰ ἀνάλογον ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἀρετῶν. ταῦτα δὲ εἴπομεν
 ὑπὲρ τοῦ παραβαλεῖν ὅμοιόν τι τῷ προφητεύειν μέν τινα,
 30 οὐ μὴν προφήτην εἶναι. διὰ τοῦτο δὲ οἷμαι συνεχῶς ἐν ταῖς
 προφητείαις περὶ τῶν προφητῶν λέγεται τό· Εἶπεν Ἱερεμίας *Jer xxxv*
 ὁ προφήτης· καὶ εἴ τι τούτοις ὅμοιον οἱ δὲ περὶ τὰ ὀνό-

ματα δεινοί φασιν ὅτι οὐχὶ εἴ τις ἱατρικόν τι ἐποίησεν ἡ τῶν πρὸς ὑγείαν συμβαλλομένων ἐν, ἱατρός ἐστιν ἐκεῖνος, οὐδὲ εἴ τις οἰκοδομικόν τι πεποίηκεν, οἰκοδόμος ἐστὶν ἐκεῖνος. ἐκ δὲ τῶν περὶ τὸν Καιϊάφαν ἀναγεγραμμένων, προφητεύσαντα περὶ τοῦ σωτῆρος, ἐστιν ὅτι καὶ μοχθηρὰ ψυχὴ 5 ἐπιδέχεται ποτε τὸ προφητεύειν. κατηγορεῖται γὰρ ἡ τοῦ Καιϊάφα μοχθηρία, ὃς ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου ὅτε ὁ σωτὴρ ἡμῶν τὴν ἐν τῷ πάσχειν ὑπὲρ ἀνθρώπων ἐπιτελεῖ οἰκονομίαν, ὑπὸ τῶν εὐαγγελιστῶν· Ματθαῖος μὲν

Mt xxvi 14 f. γάρ φησι· Τότε πορευθὲν εἰς τῶν δώδεκα, λεγόμενος Ἰούδας 10 Ἰσκαριώτης, πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς εἶπε Τί θέλετε μοι δοῦναι, κἀγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν; οἱ δὲ ἔστησαν αὐτῷ τριάκοντα

Mt xxvi 47 ἀργύρια· καὶ μετ' ὀλίγᾳ· Ἰδοὺ Ἰούδας, φησὶν, εἰς τῶν δώδεκα ἥλθε, καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν 386 καὶ ἔυλων, ἀπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ. 15

14. Ἐν τούτοις μὲν οὖν νοοῦμεν εἶναι καὶ τὸν Καιϊά-
cf. Jo xi 49 φαν τοῖς ἀρχιερεῦσι, ἐπεὶ μεμαρτύρηται ἀρχιερεὺς ὃν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου. σαφῶς δὲ μετὰ ταῦτα ὁ Ματθαῖος φησιν· Οἱ δὲ κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήγαγον πρὸς τὸν Καιϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὃπου οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρε- 20 σβύτεροι συνήχθησαν· καὶ μετ' ὀλίγα ἐπιφέρει· Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς καὶ τὸ συνέδριον ἔζητον ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως θανατώσουσιν αὐτόν· καὶ οὐχ ἐνρον, πολλῶν προσελθόντων ψευδομαρτύρων. ὕστερον δὲ προσ- 25 ελθόντες δύο εἶπον Οὗτος ἔφη Δύναμαι καταλῦσαι τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι. καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ Οὐδὲν ἀποκρίνη; τί οὖτοί σου καταμαρτυροῦσιν; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. καὶ ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ θεοῦ ζῶντος ἵνα ἡμῖν εἴπῃς· εἰ σὺ ὁ χριστὸς, ὁ οὐδὲς τοῦ θεοῦ; λέγει αὐτῷ ὁ 30 Ἰησοῦς Σὺ εἶπας· πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν νὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως καὶ

Mt xxvi 57 φησιν· Οἱ δὲ κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήγαγον πρὸς τὸν Καιϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὃπου οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρε- 20 σβύτεροι συνήχθησαν· καὶ μετ' ὀλίγα ἐπιφέρει· Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς καὶ τὸ συνέδριον ἔζητον ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως θανατώσουσιν αὐτόν· καὶ οὐχ ἐνρον, πολλῶν προσελθόντων ψευδομαρτύρων. ὕστερον δὲ προσ- 25 ελθόντες δύο εἶπον Οὗτος ἔφη Δύναμαι καταλῦσαι τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι. καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ Οὐδὲν ἀποκρίνη; τί οὖτοί σου καταμαρτυροῦσιν; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. καὶ ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ θεοῦ ζῶντος ἵνα ἡμῖν εἴπῃς· εἰ σὺ ὁ χριστὸς, ὁ οὐδὲς τοῦ θεοῦ; λέγει αὐτῷ ὁ 30 Ἰησοῦς Σὺ εἶπας· πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν νὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως καὶ

Mt xxvi 59–64

φησιν· Οἱ δὲ κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήγαγον πρὸς τὸν Καιϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὃπου οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρε- 20 σβύτεροι συνήχθησαν· καὶ μετ' ὀλίγα ἐπιφέρει· Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς καὶ τὸ συνέδριον ἔζητον ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως θανατώσουσιν αὐτόν· καὶ οὐχ ἐνρον, πολλῶν προσελθόντων ψευδομαρτύρων. ὕστερον δὲ προσ- 25 ελθόντες δύο εἶπον Οὗτος ἔφη Δύναμαι καταλῦσαι τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι. καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ Οὐδὲν ἀποκρίνη; τί οὖτοί σου καταμαρτυροῦσιν; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. καὶ ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ θεοῦ ζῶντος ἵνα ἡμῖν εἴπῃς· εἰ σὺ ὁ χριστὸς, ὁ οὐδὲς τοῦ θεοῦ; λέγει αὐτῷ ὁ 30 Ἰησοῦς Σὺ εἶπας· πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν νὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως καὶ

έρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. τότε ὁ ἀρχιερεὺς ^{Mt xxvi 64 ff.} διέρρηξε τὰ ἴματα αὐτοῦ λέγων Ἐβλασφήμησε· τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτύρων; ἵδοù νῦν ἡκουσάτε τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ. τί οὐδὲν δοκεῖ; οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον 5 Ἔιροχος θανάτου ἐστίν. εἴτα πάλιν μεθ' ἔτερα· Καὶ ἐν τῷ ^{Mt xxvii 12} κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων οὐδὲν ἀπεκρίνετο. καὶ πάλιν μετ' ὀλίγα· Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς ^{Mt xxvii 20} καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς ὄχλους ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βαραβᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν. εἴτα μετὰ τὴν 10 ἀνάστασιν τοῦ σωτῆρος πορευομένων Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς καὶ τῆς ἄλλης Μαρίας· Ἰδού τινες τῆς κουστωδίας ^{Mt xxviii 11-14} ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν ἀνήγγειλαν τοῖς ἀρχιερεῦσι πάντα τὰ γενόμενα. καὶ συναχθέντες μετὰ τῶν πρεσβυτέρων συμβούλιον τε λαβόντες ἀργύρια ἰκανὰ ἔδωκαν τοῖς στρατιώταις, 15 λέγοντες Εἴπατε ὅτι Οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐλθόντες νυκτὸς ἔκλεψαν αὐτὸν ἡμῶν κουμωμένων· καὶν ἀκουσθῇ τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνος, ἡμεῖς πείσομεν καὶ ὑμᾶς ἀμερίμνους ποιήσομεν. Λουκᾶς δὲ ἀνέγραψεν ὅτι Εἰσῆλθε Σατανᾶς ^{Lc xxii 3 f.} εἰς 20 Ἰούδαν ἐπικαλούμενον Ἰσκαριώθ, ὅντα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα, καὶ ἀπελθὼν συνελάλησε τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ στρατηγοῖς, δῆπας αὐτὸν παραδῷ αὐτοῖς. εἴτα μετ' ὀλίγα· Εἶπε, ^{Lc xxii 52} 387 φησὶν, ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς παραγενομένους ἐπ' αὐτὸν ἀρχιερεῖς καὶ στρατηγὸν τοῦ ἱεροῦ καὶ πρεσβυτέρους· Ως ἐπὶ ληστὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ἔνλων; καὶ μετ' ὀλίγα· 25 Συλλαβόντες αὐτὸν ἥγον καὶ εἰσήγαγον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ^{Lc xxii 54} ἀρχιερέως· καὶ ἔτι μετ' ὀλίγα· Εἰστήκεισαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ ^{Lc xxiii 10} οἱ γραμματεῖς, εὐτόνως κατηγοροῦντες αὐτοῦ. καὶ πάλιν μετ' ὀλίγα· Ως ἡμέρα ἐγένετο, συνήχθη τὸ πρεσβυτέριον τοῦ ^{Lc xxii 66} λαοῦ, ἀρχιερεῖς τε καὶ γραμματεῖς, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς 30 τὸ συνέδριον αὐτῶν. ὁ δὲ Μάρκος φησὶν ὅτι Ἰούδας Ἰσκαριώτης, εἴς τῶν δώδεκα, προσῆλθε πρὸς τοὺς ἀρχιερεῦς ἵνα παραδῷ αὐτόν. οἱ δὲ ἀκούσαντες ἔχάρησαν καὶ ἐπηγγείλαντο

- Mc xiv 43 αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι· καὶ μετ' ὄλιγα· Ἐτι τοῦ Ἰησοῦ λαλοῦντος παραγίνεται Ἰούδας Ἰσκαριώτης, εἰς τῶν δώδεκα, καὶ μετ' αὐτοῦ ὅχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων παρὰ τῶν γραμματέων καὶ τῶν Φαρισαίων καὶ πρεσβυτέρων· καὶ μετ' ὄλιγα· Ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν πρὸς Καϊάφαν τὸν 5 ἀρχιερέα, καὶ συνέρχονται πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς καὶ πρεσβύτεροι. εἴτα πάλιν μετ' ὄλιγα· Ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς ἐπηρώτησε τὸν Ἰησοῦν λέγων· Οὐκ ἀποκρίνῃ οὐδέν; τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν; ὁ δὲ ἐσιώπα καὶ οὐδὲν ἀπεκρίνατο. πάλιν ὁ ἀρχιερεὺς ἐπηρώτησεν αὐτὸν ἐκ 10 δεύτερου λέγων Σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ νίδος τοῦ εὐλογητοῦ; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς λέγει αὐτῷ Σὺ εἴπας ὅτι ἔγω εἰμι, καὶ ὅψεσθε τὸν νίδον τοῦ ἀνθρώπου καθῆμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. ὁ δὲ ἀρχιερεὺς διαρρήξας εὐθέως τοὺς χιτῶνας αὐτοῦ. εἴτα 15 μετ' ὄλιγα· Πρωῒ συμβούλιον ἐποίησαν οἱ ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν γραμματέων καὶ ὄλον τὸ συνέδριον, καὶ δῆσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήγαγον εἰς τὴν αὐλὴν καὶ παρέδωκαν Πιλάτῳ. εἴτα μετ' ὄλιγα· Κατηγόρουν αὐτοῖς οἱ ἀρχιερεῖς πολλὰ, αὐτὸς δὲ οὐδὲν ἀπεκρίνετο. ὁ δὲ Ἰωάννης 20 φησὶν ὅτι Ἀγουσι τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον. ταῦτα δὲ ἐπὶ πλεῖστον ἔξεθέμεθα ὑπὲρ τοῦ διὰ πολλῶν ἀπάντων τῶν εὐαγγελιστῶν μαρτυριῶν παραστῆσαι τὴν χύσιν τῆς τοῦ Καϊάφα κακίας, καὶ ὅτι κατὰ τὸν Ἰησοῦν ἀγωνιζόμενος οὐδὲν ἤτον προεφήτευσεν· ὅτι μὲν 25 οὖν προεφήτευσε, σαφῶς ἐδίδαξεν ἡμᾶς ὁ Ἰωάννης.

15. (13) Ζητήσεις δὲ εἰ πάντως, εἴ τις προφητεύει, ἐκ 388 πνεύματος ἀγίου προφητεύει, καν τισι φαίνηται μηδεμιᾶς ζητήσεως ἔχεσθαι τὸ λεγόμενον. πῶς δὲ οὐ ζητήσεως ἄξιόν ἔστιν, εἴγε Δαβὶδ μετὰ τὴν ἐπὶ τοῦ Οὐρίου ἀμαρτίαν εὐλα- 30 βούμενος ἀφαιρεθῆναι ἀπ' αὐτοῦ τὸ ἄγιον πνεῦμα φησι· Τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον σου μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ; εἰ δέ τις

προσίεται καὶ τό· Ἀγιον πνεῦμα παιδείας φεύξεται καὶ δόλον, Sap Sol 5
 καὶ ἀπαναστήσεται ἀπὸ λογισμῶν ἀσυνέτων· σαφῶς δόξει
 παρίστασθαι ὅτι φεύγει ἀπὸ τῆς δεδολιευμένης ψυχῆς, καν
 πρότερον τύχῃ πρὸ δόλου καὶ ἀμαρτίας γενόμενον ἐκεῖ, τὸ
 5 ἄγιον πνεῦμα. οὗτο δὲ ζητήσεως ἀξιόν ἐστι τὸ περὶ τοῦ
 ἀγίου πνεύματος εἰ δύναται εἶναι καὶ ἐν ἀμαρτωλῷ ψυχῇ,
 ὥστ' ἂν τινα εἰπεῖν ὅτι εἰπερ Οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν Κύριος 1 Co xii 3
 Ἰησοῦς εἰ μὴ ἐν πνεύματι ἀγίῳ πολλοὶ δὲ καὶ τῶν ἀμαρτω-
 λῶν διάκεινται πρὸς τὸν Ἰησοῦν ὡς πρὸς κύριον, καὶ ἐν
 10 αὐτοῖς ἂν εἴη τὸ ἄγιον πνεῦμα. καὶ τάχα ἐπεὶ οἱ μετὰ τὸ
 τυχεῖν αὐτοῦ ἀμαρτάνοντες οὐκ ἂν τυγχάνοιεν ἀφέσεως, διὰ
 τοῦτο λέγεται περὶ τῶν πρὸ τοῦ ἀγίου πνεύματός τινι
 ἡμαρτημένων τό· Πᾶσα ἀμαρτία καὶ βλασφημία ἀφεθήσεται Mt xii 31;
 τοῖς νιὸις τῶν ἀνθρώπων περὶ δὲ τῶν μετὰ τὸ τυχεῖν ἀγίου
 15 πνεύματος ἐπταικότων τό· Ο δὲ εἰς τὸ ἄγιον πνεῦμα βλασφη-
 μήσας οὐκ ἔχει ἀφεσιν οὔτε ἐν τούτῳ τῷ αἰῶνι οὔτε ἐν τῷ
 μέλλοντι. βλασφημεῖ γὰρ ἔργοις καὶ λόγοις ἀμαρτίας εἰς
 τὸ παρὸν πνεῦμα ἀγιον δ καὶ παρόντος αὐτοῦ ἐν τῇ ψυχῇ
 ἀμαρτάνων. οὕτω δέ τις φήσει εἰρῆσθαι καὶ τὸ ἐν τῇ πρὸς
 20 Ἐβραίους τοῦτον ἀναγεγραμμένον τὸν τρόπον· Ἄδύνατον He vi 4 ff.
 γὰρ τοὺς ἄπαξ φωτισθέντας, γευσαμένους τε τῆς δωρεᾶς τῆς
 ἐπουρανίου καὶ μετόχους γενηθέντας πνεύματος ἀγίου, καὶ
 καλὸν γευσαμένους θεοῦ ρῆμα δυνάμεις τε μέλλοντος αἰῶνος,
 καὶ παραπεσόντας, πάλιν ἀνακαινίζειν εἰς μετάνοιαν, ἀνα-
 25 σταυροῦντας ἑαυτοῖς τὸν νιὸν τοῦ θεοῦ καὶ παραδειγματίζον-
 τας. πρόσχεις γὰρ ἐν τούτοις τό· Μετόχους γενηθέντας
 πνεύματος ἀγίου. εἰς δὲ τὸ ἐναντίον, ὡς εἰ καὶ προεφή-
 τευσεν δ Καϊάφας, οὐδὲν ἦττον οὐκ ἦν πνεῦμα ἀγιον ἐν
 αὐτῷ, λεχθεὶν ἀν τό· Οὕπω γὰρ ἦν πνεῦμα, ὅτι Ἰησοῦς Jo vii 39
 30 οὕπω ἐδοξάσθη. καὶ εἰπερ οὐκ ἦν πνεῦμα οὐδὲ ἐν τοῖς
 ἀποστόλοις πρὸ τοῦ Ἰησοῦν δοξάσθηναι, πόσῳ πλέον οὐκ ἦν
 ἐν τῷ Καϊάφᾳ; ἀναστὰς δὲ δ σωτῆρος ἐνεφύσησε τοῖς μαθη-

ταῖς καὶ λέγει αὐτοῖς Λάβετε πνεῦμα ἄγιον, καὶ τὰ ἔξῆς. 389
 τολμηρῶς μὲν οὖν τις παραθήσεται τὰ λεχθησόμενα πρὸς τὸ
 μὴ ἀπὸ ἄγιον πνεύματος προπεφητευκέναι τὸν Καϊφαν.
 δώμας δὲ οὗτον ἐρεῖ ὅτι δύναται καὶ πονηρὰ πνεύματα μαρτυρεῖν
 τῷ Ἰησοῦ καὶ προφητεύειν περὶ αὐτοῦ ἡ μαρτυρεῖν αὐτῷ, 5
Mc i 24; cf. Lc viii 31
 ὥσπερ τὸ λέγον· Οἰδαμέν σε τίς εἶ, ὁ ἄγιος τοῦ θεοῦ· καὶ τὰ
 παρακαλοῦντα αὐτὸν ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἀβυσσον
 ἀπελθεῖν καὶ λέγοντα· Ἡλθες ἀπολέσαι ημᾶς;

16. Καὶ ἐν ταῖς Πράξεσι δὲ τῶν ἀποστόλων γέγραπται

Act xvi 16 f. ταῦτα· Ἐγένετο πορευομένων ημῶν εἰς τὴν προσευχὴν παι- 10
 δίσκην τινὰ ἔχουσαν πνεῦμα πύθωνα ὑπαντῆσαι ημῖν, ὅτις
 ἐργασίαν πολλὴν παρεῖχε τοῖς κυρίοις αὐτῆς μαντευομένη.
 αὕτη κατακολουθήσασα Παύλῳ καὶ ημῖν ἔκραζε λέγοντα ὅτι
 Οὗτοι οἱ ἀνθρώποι δύολοι τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσὶν, οἵτινες
 καταγγέλλουσιν ημῖν ὅδὸν σωτηρίας. φήσει οὖν ὁ τούτοις 15
 συγχρώμενος ὅτι οὐδὲν ἀποδεῖ προφητείας ὁ τοῦ πύθωνος
 λόγος, μαρτυρῶν τοὺς ἀποστόλους καὶ προτρέπων ὡς ἐπὶ
 ὅδὸν σωτηρίας καταγγελλομένην πιστεύειν τοὺς ἀκούσαντας.
 ἐπεὶ δὲ καὶ τὰ τοῦ Βαλαὰμ παρεθέμεθα, πρόσχεις εἰ δύναται
 καὶ περὶ αὐτοῦ λέγεσθαι ὅτι οὐ θεόθεν ἐλάλησεν ἀλλ’ ἀπὸ 20
 ἀγγέλου· Ἐστη γάρ, φησὶν, ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ ἐν τῇ ὁδῷ
 ἐνδιαβάλλειν αὐτόν. καὶ αὐτὸς ἐπιβεβήκει ἐπὶ τῆς ὄνου
 αὐτοῦ καὶ οἱ δύο παῖδες αὐτοῦ μετ’ αὐτοῦ. καὶ ἰδοῦσα η̄
 ὄνος τὸν ἄγγελον τοῦ θεοῦ ἀνθεστηκότα ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ τὴν
 ρόμφαιαν αὐτοῦ ἐσπασμένην ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἔξεκλινεν 25
 η̄ ὄνος ἐκ τῆς ὁδοῦ καὶ ἐπορεύετο εἰς τὸ πεδίον. καὶ ἐπάταξε
 Βαλαὰμ τὴν ὄνον ἐν τῇ ῥάβδῳ τοῦ εὐθύναι αὐτὴν ἐν τῇ ὁδῷ·
 καὶ ἔστη ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ ἐν ταῖς αὐλαξὶ τῶν ἀμπέλων,
 φραγμὸς ἐντεῦθεν καὶ φραγμὸς ἐντεῦθεν. εἴτα μετ’ ὀλίγα·

Num xxii 27 Ἰδοῦσα η̄ ὄνος τὸν ἄγγελον τοῦ θεοῦ συνεκάθισεν ὑποκάτω 30
 Num xxii 32 f. Βαλαὰμ. καὶ πάλιν μετ’ ὀλίγα· Εἰπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος τοῦ
 θεοῦ Διατί ἐπάταξας τὴν ὄνον σου τοῦτο τρίτον; καὶ ἰδοὺ
 ἐγὼ ἔξῆλθον εἰς διαβολήν σου, ὅτι οὐκ εὐθεῖα η̄ ὁδός σου
 ἐναντίον μου· καὶ ἰδοῦσά με η̄ ὄνος ἔξεκλινεν ἀπ’ ἐμοῦ

τοῦτο τρίτον· καὶ εἰ μὴ ἐξέκλινεν ἀπ' ἐμοῦ, νῦν σὲ μὲν ^{Num xxii}
 ἀπέκτενα ἐκείνην δὲ ἀν περιεποιησάμην. καὶ εἶπε Βαλαὰμ
 τῷ ἀγγέλῳ Κύριε, ἡμάρτηκα, οὐ γὰρ ἡπιστάμην ὅτι σὺ
 ἀνθέστηκας εἰς συνάντησίν μοι ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ νῦν εἰ μῆ σοι
 ἃρέσκει, ἀποστραφήσομαι. καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ
 390 πρὸς Βαλαὰμ· Συμπορεύθητι μετὰ τῶν ἀνθρώπων· πλὴν τὸ
 ῥῆμα δὲ ἐὰν εἴπω πρὸς σὲ τοῦτο φυλάξῃ λαλῆσαι. παρα-
 τήρει γὰρ ὅτι ἄγγελός ἐστιν ὁ λέγων· Τὸ δῆμα δὲ ἐὰν εἴπω
 πρὸς σὲ τοῦτο φυλάξῃ λαλῆσαι. ἀλλὰ φήσεις ὅτι μετ'
 10 ὀλίγα ἔφανη ὁ θεὸς τῷ Βαλαὰμ καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Βαλαὰμ·
 Τοὺς ζ' βωμοὺς ἡτοίμασα καὶ ἀνεβίβασα μόσχον καὶ κριὸν ^{Num xxiii}
 ἐπὶ τὸν βωμόν. καὶ ἐνέβαλεν ὁ θεὸς ῥῆμα εἰς τὸ στόμα ^{4 f.}
 Βαλαὰμ, καὶ εἶπεν Ἐπιστραφεὶς πρὸς Βαλαὰκ οὗτῳ λα-
 λήσεις. καὶ σὺ δὲ πρόσχες πῶς ἀμφότερα ἀληθῆ ἐστὶ, καὶ
 15 τὸ ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου λεγόμενον ἐν τῷ· "Ο ἐὰν εἴπω πρὸς σὲ
 τοῦτο φυλάξῃ λαλῆσαι· καὶ τὸ ὑπὸ τῆς γραφῆς ἀπαγγελλό-
 μενον ὅτι Ἐνέβαλεν ὁ θεὸς ῥῆμα εἰς τὸ στόμα Βαλαὰμ καὶ
 εἶπε. τὸ δέ· Ἐγενήθη πνεῦμα θεοῦ ἐπ' αὐτῷ ὡβελίσαμεν, ^{Num xxiii 6}
 μήτε αὐτὸ μήτε παραπλήσιόν τι αὐτῷ ἐνρόντες ἐν ταῖς
 20 λοιπαῖς ἐκδόσεσι. πάλιν τε αὐτὸ μετ' ὀλίγα· Συνήντησε, ^{Num xxiii 16}
 φησὶν, ὁ θεὸς τῷ Βαλαὰμ καὶ ἐνέβαλε ῥῆμα εἰς τὸ στόμα
 αὐτοῦ καὶ εἶπεν Ἀποστράφηθι πρὸς Βαλαὰκ, καὶ τάδε
 λαλήσεις.

17. Εἰς ταῦτα δὲ πάντα ὁ ἀποτολμῶν φήσει ὅτι καὶ
 25 ἐπὶ τοῦ Σαοὺλ εἴρηται· Πνεῦμα θεοῦ πονηρὸν ἔπινιγεν αὐτὸν· ^{1 Reg xvi 14}
 ἀλλὰ καὶ πνεῦμα ψευδὲς ἐξελθὸν γέγονεν ἐν στόματι πάντων ^{3 Reg xxii}
 τῶν προφητῶν τοῦ Ἀχαάβ, εἰπόντος κυρίου· Τίς ἀπατήσει ^{20 ff.}
 τὸν Ἀχαάβ; καὶ ἐξελθόντος πνεύματος ψευδοῦς καὶ εἰπόντος·
 Ἐγὼ ἀπατήσω, ταῦτα μὲν οὖν εἰς τοὺς τόπους ἐξητήσθω,
 30 δυναμένου τινὸς ἀφ' ἑαυτοῦ τὰ ἀκόλουθα τοῖς ἐκτεθεῖσι
 ῥήτορις σκοπῆσαι περὶ τοῦ πῶς προεφήτευσεν ὁ Καϊάφας.
 μήποτε δὲ καὶ ταῦτα εἰς τὴν προφητείαν αὐτοῦ λεκτέον,

21 βαλαὰκ   25 post αὐτὸν] ins. ἡ πνᾶ θοῦ πονηρὸν: alia
 autem manu delentur haec verba

ὅτι ἐπεὶ μὴ ἄγιος ἦν, εἰ καὶ προεφήτευσεν, <ἀλλ’ οὐκ ἀπὸ πνεύματος ἀγίου προεφήτευσεν>. ὥσπερ δὲ ζητήσεως ἔξιόν ἐστι πῶς προεφήτευσε Καϊάφας, οὕτω καὶ ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Βασιλειῶν ζητήσεις πῶς προεφήτευσαν οἱ ἄγγελοι τοῦ Σαοὺλ σταλέντες ἐπὶ τὸν Δαβὶδ, καὶ μετ’ αὐτοὺς ὁ Σαούλ. 5 γέγραπται γάρ· Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαούλ, λέγοντες Ἰδοὺ Δαβὶδ εἰς Αὐնὼθ ἐν ᾧ Ραμά· καὶ ἀπέστειλε Σαούλ ἀγγέλους λαβεῖν τὸν Δαβὶδ, καὶ εἰδοσαν τὴν ἐκκλησίαν τῶν προφητῶν, καὶ Σαμουὴλ εἰστήκει καθεστηκὼς ἐπ’ αὐτῶν. καὶ ἐγενήθη ἐπὶ τοὺς ἀγγέλους Σαούλ πνεῦμα κυρίου καὶ προεφήτευσαν καὶ αὐτοί· καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαούλ, καὶ ἀπέστειλεν 391 ἀγγέλους ἑτέρους καὶ προεφήτευσαν καὶ αὐτοί· καὶ ἐθυμώθη ὅργη Σαούλ, καὶ ἐπορεύθη εἰς Ἀρμαθαῖμ καὶ ἔρχεται ἕως τοῦ φρέατος τοῦ μεγάλου, καὶ ἐν τῇ ὁδῷ εἰς Σωφεῖν, καὶ ἐπηρώτησε καὶ εἶπε Ποῦ Σαμουὴλ καὶ Δαβὶδ; καὶ εἶπον Ἰδοὺ εἰς 15 Αὐνὼθ ᾧ Ραμά· καὶ ἐπορεύθη ἐκεῖθεν εἰς Αὐνὼθ ᾧ Ραμά· καὶ ἐγενήθη ἐπ’ αὐτὸν πνεῦμα θεοῦ, καὶ ἐπορεύετο πορευόμενος καὶ προφητεύων ἕως ἐλθὼν εἰς Αὐνὼθ ᾧ Ραμά· καὶ ἔξεδύσατο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ προεφήτευσεν ἐνώπιον Σαμουὴλ, καὶ ἔπεισε γυμνὸς ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ ὅλην τὴν νύκτα. 20 διὰ τοῦτο ἔλεγον Εἰ καὶ Σαούλ ἐν προφήταις; ἀναγκαίως δὲ νομίζω καὶ ταῦτα παρατεθέσθαι ὑπὲρ τοῦ φανῆναι πῶς ἀμαρτωλοὶ προφητεύουσι, καὶ πότερον ἐξ ἀγίου πνεύματος ἢ ἀπὸ ἄλλης δυνάμεως, ὅσον γε ἐπὶ τῷ μαρτυρεῖν τῇ ἀληθείᾳ μὴ ψευδομένης. πάλιν τε αὖ ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Βασιλειῶν 25 εὑρίσκονται οἱ τῶν εἰδώλων μάντεις ὑποδεικνύντες τὰ περὶ τῆς κιβωτοῦ, καὶ ὅτι ἐπὰν βόες πρωτοτοκεύουσαι τὴν ὁδὸν Ἰησοῦν τοῦ Βεθσαμυσταίου πορευθῶσι, σημαίνοντες ἀπὸ θεοῦ γεγονέναι τὴν πληγὴν τοῖς Φιλιστιαίοις. οὐδὲ τὰ περὶ τὴν ἐγγαστρίμυθον καὶ τὸν Σαμουὴλ ἐν τοῖς τόποις τούτοις 30 παρασιωπητέον, ἀφ’ ὃν ἔμαθεν ὁ Σαούλ, ὅτι τῇ ἔξῆς ἔμελλεν ἀμα τοῖς νιοῖς ἀναιρεθήσεσθαι ἡμέρᾳ. τὸ δὲ ἀκριβὲς ἐν

¹ Reg xix
19—²⁴

^{cis.} ¹ Reg vi 9
xxviii

1 ἀλλ’—2 προεφήτευσεν] ομ.

5 ante ἐπι] ins. γέγρα

τοὺς τόπους ὥφεται δὲ δυνάμενος διαλαλεῖν περὶ διαφόρων δυνάμεων, χειρόνων καὶ κρειττόνων, εἰ δὲ καὶ εἰέν τινες μεταξύ καὶ περὶ τούτων. πάλιν τε αὖ δὲ βουλόμενος ἀπὸ χείρονος δυνάμεως προπεφητευκέναι τὸν Καϊάφαν φήσει
 5 ὅτι οὐδὲν παράδοξόν ἐστι πονηρὰν δύναμιν ταῦτα εἰρηκέναι, ὅπου γε οὐ πάντη ἀγνοῶν καὶ δὲ διάβολος εὑρίσκεται τὸν νιὸν ὃντα θεοῦ ἐν τοῖς ἀναγραφεῖσιν ὑπὸ τῶν εὐαγγελιστῶν εἰρῆσθαι ὑπὸ αὐτοῦ πρὸς τὸν κύριον. φήσει δὲ ὅτι καὶ πονηρία τις ἔκκειται τῇ ἐνεργούσῃ δυνάμει ταῦτα προφη-
 10 τεύσθαι περὶ τοῦ σωτῆρος· σκοπὸς γὰρ ἦν αὐτῷ οὐ τὸ πιστοποιῆσαι τοὺς ἀκροωμένους ἀλλ᾽ ἐρεθίσαι τοὺς ἐν τῷ συνεδρίῳ ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους κατὰ τοῦ Ἰησοῦ ἵνα αὐτὸν ἀποκτείνωσιν, ὅπερ οὐκ ἦν κατὰ τὸ ἄγιον πνεῦμα
 ἐνεργῆσαι.

15. (14) Ὅρα γὰρ εἰ μὴ παροξύναι βούλεται τοὺς ἀκροωμένους, εἴτε δὲ Καϊάφας εἴτε τὸ ἐνεργοῦν αὐτὸν προφητεύειν, πρὸς τὸ ἀποκτεῖναι τὸν Ἰησοῦν διὰ τοῦ Ὑμεῖς οὐκ Jo xi 49f.
 οἴδατε οὐδὲ λογίζεσθε ὅτι συμφέρει ημῖν ἵνα εἰς ἄνθρωπος
 392 ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, καὶ μὴ ὅλον τὸ ἔθνος ἀπόληται.
 20 ἀρά γε δὲ λέγων· Συμφέρει ημῖν· ὅπερ μέρος ἦν τῆς προφητείας αὐτοῦ, ἀληθεύει ἡ ψεύδεται; εἰ μὲν γὰρ ἀληθεύει, σώ-
 ζεται δὲ Καϊάφας καὶ οἱ ἐν τῷ συνεδρίῳ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ
 ἀγωνιζόμενοι, ἀποθανόντος τοῦ Ἰησοῦ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, καὶ τυγχάνουσι τοῦ συμφέροντος· εἰ δὲ ἀποτοπον φάσκειν τὸν
 25 Καϊάφαν καὶ τοὺς ἐν τῷ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ συνεδρίῳ σώζεσθαι
 καὶ τοῦ συμφέροντος τετευχέναι ἀποθανόντος τοῦ Ἰησοῦ,
 δῆλον ὅτι οὐχ ἄγιον πνεῦμα ἦν τὸ ταῦτα ἐνεργῆσαν λέ-
 γεσθαι· ἄγιον γὰρ πνεῦμα οὐ ψεύδεται. δὲ βουλόμενος
 ἀληθεύειν καὶ ἐν τούτῳ τὸ ἐνεργοῦν τὸν Καϊάφαν, λέγω
 30 δὲ τῷ φάσκειν· Συμφέρει ημῖν ἵνα εἰς ἄνθρωπος ἀποθάνῃ
 ὑπὲρ τοῦ λαοῦ βαθύτερον ἔξακούσεται τοῦ· Συμφέρει ημῖν·
 διὰ τὸν περὶ τέλους λόγον, καὶ συγχρήσεται τῷ· Ὅπως χά- He ii 9

ριτι, ἡ χωρὶς, θεοῦ ὑπὲρ παντὸς γεύσηται θανάτου· καὶ ἐπιστήσει τῷ· "Ὑπὲρ παντός· καὶ τῷ· Χωρὶς θεοῦ ὑπὲρ

^{1 Tim iv 10} παντός. συγχρήσεται δὲ καὶ τῷ· "Ος ἐστι σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν· ὅτι δὲ οὐτός ἐστιν ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ δι αἱρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἰδίως ἀκούων τοῦ 5 αἱρεσθαι τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ οὐχὶ μέρους αὐτοῦ.

^{Jo xi 50} δι δὲ λέγων ἀληθὲς εἶναι τό· Συμφέρει ήμūν ἵνα εἰς ἄνθρωπος ἀποθάνῃ· φῆσει καὶ ὅλα τὰ κατὰ τὸν τόπον προφητείαν εἶναι ἀληθῆ, ἀρχομένην ἀπὸ τοῦ· "Υμεῖς οὐκ οἴδατε οὐδέν· οὐδὲν γάρ ἥδεσαν οἱ τὸν Ἰησοῦν μὴ γνωρίζοντες Φαρισαῖοι 10 καὶ ἀρχιερεῖς, ὅντα ἀλήθειαν καὶ σοφίαν καὶ δικαιοσύνην καὶ εἰρήνην· Αὐτὸς γάρ ἐστιν ἡ εἰρήνη ημῶν. ἀλλὰ καὶ οὐκ ἔλογίζοντο οὗτοι οἱ μηδὲν εἰδότες τίνα τρόπον συνέφερε καὶ αὐτοῖς ἵνα δι εἰς οὐτος, καθ' ὃ ἄνθρωπος ἐστιν, ἀποθάνῃ 15 ὑπὲρ τοῦ λαοῦ· ἄνθρωπος γάρ ἐστιν ἀποθανὼν Ἰησοῦς. διὸ 15

^{Jo viii 40} καὶ αὐτός φησι· Νῦν δὲ ζητεῖτε με ἀποκτεῖνα, ἄνθρωπον ὃς τὴν ἀλήθειαν λελάληκα. καὶ ἐπεὶ ἄνθρωπος μέν ἐστιν δι αὐτοθανὼν, οὐκ ἦν δὲ ἄνθρωπος ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ σοφία καὶ εἰρήνη καὶ δικαιοσύνη, καὶ περὶ οὐ γέγραπται· Θεὸς ἦν δι λόγος· οὐκ ἀπέθανεν δι θεὸς λόγος καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ 20

^{cf. Col i 15} σοφία καὶ ἡ δικαιοσύνη· ἀνεπίδεκτος γάρ ἡ εἰκὼν τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου, δι πρωτότοκος πάσης κτίσεως, θανάτου. ὑπὲρ τοῦ λαοῦ δὲ ἀπέθανεν οὗτος δι ἄνθρωπος, τὸ πάντων ζώων

^{cf. Mt viii 17; Is liii 4} καθαρώτερον, ὅστις τὰς ἀμαρτίας ημῶν ἤρε καὶ τὰς ἀσθενείας, ἄτε δυνάμενος πᾶσαν τὴν δλον τοῦ κόσμου ἀμαρτίαν εἰς 25 ἐαυτὸν ἀναλαβὼν λῦσαι καὶ ἔξαναλῶσαι καὶ ἔξαφανίσαι,

^{cf. 1 Pet ii 22} ἐπεὶ μὴ ἀμαρτίαν ἐποίησε μηδὲ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, οὐδὲ ἔγνω ἀμαρτίαν. κατὰ τοῦτο δ' οἷμαι καὶ τὸν

^{2 Co v 21} Παῦλον εἰρηκέναι οὕτως· Τὸν μὴ γνόντα ἀμαρτίαν ὑπὲρ 393 ημῶν ἀμαρτίαν ἐποίησεν, ἵνα ημεῖς γενώμεθα δικαιοσύνη 30 θεοῦ ἐν αὐτῷ· ἀμαρτίαν γάρ αὐτὸν ἐποίησεν, μὴ γνόντα ἀμαρτίαν, τῷ μηδὲν αὐτὸν ημαρτηκότα τὰς πάντων ἀμαρτίας ἀνειληφέναι, καὶ εἰ δεῖ τολμήσαντα εἰπεῖν, πολλῷ μᾶλλον τῶν ἀποστόλων αὐτοῦ περικάθαρμα αὐτὸν τοῦ κόσμου

γεγονέναι καὶ πάντων περύψημα, τῶν εἰπόντων Ὡς περικα- 1 Co iv 23
θάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περύψημα ἔως
ἄρτι.

19. Περὶ δὲ τοῦ πολλάκις ἐπικρατούντων τινῶν χαλε-
5 πῶν ἐν τῷ τῶν ἀνθρώπων γένει, οἶνον λοιμῶν ἢ ἐπιβλαβῶν
νηγεμιῶν ἢ λιμῶν, λύεσθαι τὰ τοιαῦτα, οἷονεὶ καταργούμένου
τοῦ ἐνεργοῦντος αὐτὰ πονηροῦ πνεύματος διὰ τὸ ἑαυτόν
τινα ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ διδόναι, πολλὰ φέρονται Ἑλλήνων
καὶ βαρβάρων ἴστορίαι, τὴν περὶ τοῦ τοιούτου ἔννοιαν οὐκ
10 ἀποπτυνόντων οὐδὲ ἀποδοκιμαζόντων πότερον μὲν οὖν ἀληθῆ
ἐστι τὰ τοιαῦτα, ἢ μὴ, οὐ τοῦ παρόντος ἐστὶ καιροῦ μετ'
ἐξετάσεως διαλαβεῖν. πλὴν δυνάμενος ὑπὲρ δλου κόσμου,
ίνα πᾶς ὁ κόσμος καθαρθῆ, ἀναδέξασθαι ἐπὶ καθαρού
αὐτοῦ ἀπολομένου ἀνεδέξατο τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπο-
15 θανεῖν, οὕτε ἴστορηται πώποτε οὔτε ἴστορηθῆναι δύναται,
μόνου Ἰησοῦν τὸ πάντων τῆς ἀμαρτίας φορτίον ἐν τῷ ὑπὲρ
τῶν ὅλων χωρὶς θεοῦ σταυρῷ ἀναλαβεῖν εἰς ἑαυτὸν, καὶ cf. He ii 9
βαστάσαι τῇ μεγάλῃ αὐτοῦ ἴσχυΐ δεδυνημένου. καὶ γὰρ
οὗτος μόνος ἐπιστήμων ἦν τοῦ φέρειν μαλακίαν, ὡς φησιν
20 δὲ προφήτης Ἡσαίας λέγων· Ἀνθρωπος ἐν πληγῇ ὥν καὶ Is liii 3 f.
εἰδὼς φέρειν μαλακίαν. καὶ οὗτός γε τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν cf. Mt viii 17;
ἔλαβε καὶ μεμαλάκισται διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν, καὶ ἡ
δόφειλομένη ἡμῖν εἰς τὸ παιδεύθηναι καὶ εἰρήνην ἀναλαβεῖν
κόλασις ἐπ' αὐτὸν γεγένηται. οὕτω γὰρ ἀκούω τούτων·

25 Παιδείᾳ εἰρήνης ἡμῶν ἐπ' αὐτόν. τάχα δὲ καὶ ἐπεὶ τῷ Is liii 5
μώλωπι αὐτοῦ ἡμεῖς ἰάθημεν, εἴποιμεν ἀνοικοδομεῖσθαι τὸν
τοῦ σταυροῦ ἐλθόντος αὐτῷ τοῦ μώλωπος τό· Ἐμοὶ δὲ μὴ Gal vi 14
γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ κυρίου Ἰησοῦν
Χριστοῦ, δούσι οὖν ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται κάγὼ κόσμῳ.
30 τοῦτον τὸν Ἰησοῦν παρέδωκεν δὲ πατὴρ ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
καὶ δι' αὐτὰς ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, καὶ ὡς ἀμνὸς Is liii 7;
ἐνώπιον τοῦ κεφαλαντος ἄφωνος. τούτου ἐν τῇ ταπεινώσει,
ήν ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, cf. Phil ii 8
θανάτου δὲ σταυροῦ, ἡ κρίσις ἥρθη· οὕτω γὰρ ἀκούω τοῦ

- Is liii 8   'Ἐν τῇ ταπεινώσει ἡ κρίσις αὐτοῦ ἥρθη· ὡς εἶναι τὰ ἔξῆς
                 'Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ ἡ κρίσις ἥρθη. οὗτος δὲ ἀπὸ τῶν 394
                 ἀνομιῶν τοῦ λαοῦ τοῦ θεοῦ ἥχθη εἰς θάνατον. οὐκοῦν
 c. Jo xi 50   ἀπέθανεν ὁ ἄνθρωπος οὗτος ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, καὶ διὰ τοῦτον
                 οὐχὶ ὅλον τὸ ἔθνος ἀπώλετο. καὶ ἐπίστησον εἰ δύνασαι τὸ 5
                 μὲν ὄνομα τοῦ λαοῦ λαβεῖν εἰς τοὺς ἐκ περιτομῆς, τὸ δὲ τοῦ
                 ἔθνους εἰς τοὺς λοιπούς. ἀπέθανε γὰρ οὗτος ὁ ἄνθρωπος
                 οὐ μόνον ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, ἀλλ' ἵνα καὶ μὴ ὅλον τὸ ἔθνος
                 ἀπόληται, ὡς εἰ ἐλεγε τὸ χρηματίζον ἔθνος καὶ πάντες οἱ
                 ἔθνικοὶ ἀπόλωνται.
- Jo xi 51   20. (15) Ἐξῆς τούτῳ ἐστὶ τό· Τοῦτο ἀφ' ἑαυτοῦ οὐκ
                 εἶπεν. ἀφ' οὐ μανθάνειν οἷμαι ημᾶς ὅτι τινὰ μὲν οἱ ἄν-
                 θρωποὶ ἀφ' ἑαυτῶν λέγομεν, μηδεμιᾶς ημᾶς ἐνεργούσης εἰς
                 τὸ λέγειν δυνάμεως, ἔτερα δὲ ὠσπερεὶ ὑπηχούσης καὶ
                 ὑποβαλλούσης δυνάμεως τινος ημῖν τὰ λεγόμενα, κανὸν μὴ 15
                 τέλεον ἔξιτώμεθα καὶ ἀπαρακολουθήτως ἔχωμεν ἑαυτοῖς,
                 ἀλλὰ δοκῶμεν παρακολουθεῖν οἷς λέγομεν. ἐνδέχεται δὲ
                 παρακολούθουντας ημᾶς ἑαυτοῖς ὡς λέγομεν, μὴ παρακολου-
                 θεῖν τῷ βουλήματι τῶν λεγομένων ὕστερ νῦν Καϊάφας ὁ
                 ἀρχιερεὺς καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ οὐκ εἶπε, καὶ τὸν νοῦν ὡς προφη- 20
                 τείαν <τοῦ> λεγομένου οὐκ ἐδέχετο. καὶ παρὰ Παύλῳ δὲ
 i Tim i 7   νομοδιδάσκαλοί τινές εἰσι μὴ νοοῦντες μήτε ἀ λέγοντι μήτε
 Pr xvi 23   περὶ τίνων διαβεβαιοῦνται. ἀλλ' οὐχ ὁ σοφὸς τοιοῦτος,
                 περὶ οὐ φησὶν ἐν Παροιμίαις ὁ Σολομῶν· Σοφὸς νοήσει
                 τὰ ἀπὸ ιδίου στάματος, ἐπὶ δὲ χείλεσι φορέσει ἐπιγυνωμοσύ- 25
                 νην. δοκεῖ δέ μοι ὅτι καὶ περίστασις αἰτία ποτὲ γίνεται
                 τοῦ προφητεύειν, ὕστερ καὶ νῦν τῷ Καϊάφᾳ τὸ εἶναι αἰτὸν
                 ἀρχιερέα τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, <ῷ> ἔμελλεν ὁ Ἰησοῦς ἀπο-
                 θνήσκειν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἵνα μὴ ὅλον τὸ ἔθνος ἀπόληται·
                 ὅντων γὰρ καὶ ἄλλων ἀρχιερέων, ὡς δῆλον ἐξ ὧν προπαρεθέ- 30
                 μεθα, οὐδὲις προφητεύει ἡ ὁ τοῦ ἐνιαυτοῦ ὥς ἔμελλε πάσχειν
                 ὁ Ἰησοῦς ἀρχιερεύς. περίστασις δὲ προφητεύειν πεποίκε

9 ἐλεγον   χρηματίζω
 οὐκ εἶπε   21 τοῦ] om.

16 ἔχομεν   20 post καὶ 20] ins.
 28 ὥ] om.

καὶ τοὺς Σαοὺλ ἀγγέλους, πεμφθέντας ἐπὶ τὸν Δαβὶδ, καὶ cf. 1 Reg xix
αὐτὸν τὸν Σαούλ· οἵονεὶ γὰρ τὸ ζητεῖν αὐτὸν τὸν Δαβὶδ²⁰⁻²⁴
αἴτιον γέγονε προφητείας, ἀλλὰ τοιαύτης, ὅποια ἀναγέγρα-
πται. ἀλλὰ καὶ Βαλαὰμ οὐκ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν
5 αὐτοῦ εἶπε τό· Ἐκ Μεσοποταμίας μετεπέμψατό με, καὶ Num xxiii 7
τὰ ἔξης· μὴ ἴδων τὸν Ἰσραὴλ ἐστρατοπεδευκότα· καὶ ἀεὶ cf. Num
ἄλλο μέρος στρατοπέδου βλέπων ἀπὸ τῆς καινότητος τοῦ^{xxiv 2}
βλεπομένου ἐκινεῖτο πρὸς τὸ λέγειν περὶ τοῦ Ἰσραὴλ.

395 21. (16) Ἐμελλε τούννυν Ἰησοῦς ἀποθνήσκειν ὑπὲρ
10 τοῦ ἔθνους, ὅπερ ἔτερον ἦν τῶν διεσκορπισμένων τέκνων
θεοῦ, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ Ἰησοῦς ἐμελλεν ἀποθνήσκειν, οὐχ Jo xi 51 f.
ὑπὲρ τοῦ ἔθνους μόνον, ἀλλ’ ἵνα καὶ τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ τὰ
διεσκορπισμένα συναγάγῃ εἰς ἓν. τίνα δὲ τὰ παρὰ τὸ ἔθνος
15 διεσκορπισμένα τέκνα θεοῦ νῦν καιρὸς ἥδη ζητεῖν. περὶ¹ τούτων δὴ οἱ μὲν τὰς φύσεις εἰσάγοντες τοὺς κατ’ αὐτὸν
πνευματικοὺς φήσουσιν εἶναι τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ, πνευματικῶς
οὐκ ἀνακρίναντες πάντας· τοῦτο γὰρ ἀκολουθεῖ λέγειν τοῖς
φύσεις εἶναι οἰομένοις, καὶ παρὰ τὸ τοῦ ἀποστόλου βούλημα
20 ἐννοεῖν τοὺς πνευματικοὺς, διδάσκοντος ὅτι Ὁ πνευματικὸς¹ Co ii 15
ἀνακρίνει πάντα, καὶ ὅπ’ οὐδενὸς ἀνακρίνεται. τούτῳ δὲ
ἀκολουθεῖ τὸν μὴ ἀνακρίνοντα πάντα μὴ εἶναι πνευματικὸν,
ἡ μηδέπω εἶναι πνευματικόν. ἀλλὰ καὶ εἴ τις ὑπὸ τινος
25 ἀνακρίνεται, ἐπεὶ ὁ πνευματικὸς ὑπ’ οὐδενὸς ἀνακρίνεται, οὐκ
ἐστι πνευματικός, ἡ οὐκ ἐστι πω πνευματικός. μήποτ’ οὖν
βέλτιον λέγειν ὅτι γίνεται τις πνευματικὸς, οὐ πρότερον
30 ὧν, ὅστις ἥδη καὶ κυρίως ἐστὶν νίὸς θεοῦ. τίνα οὖν ἐστι
τὰ λεγόμενα νῦν τέκνα θεοῦ, εἴ μή εἰσιν οἱ κατὰ τὸν
εἰσάγοντας τὰς φύσεις πνευματικοὶ, ὥρα σκοπεῖν· καὶ ὥρα
εἴ τέκνα θεοῦ διεσκορπισμένα ἔτερα παρὰ τὸ ἔθνος δύνασαι
35 νοεῖν τοὺς ἥδη, ὅτε ταῦτα ἐλέγετο, δικαιόντας ἐν θεῷ, εἴτε
προκεκοιμημένους πατριάρχας ἡ προφήτας ἡ τινας ἄλλους
ἐκλεκτοὺς τοῦ θεοῦ, εἴτε καὶ τοὺς ἥδη τότε ἰσχύοντας· ὡς

γὰρ ὑπαρχόντων τῶν ἰσχυόντων καὶ μηδὲ νοσούντων φησίν.
 Οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἵατροῦ ἀλλ' οἱ κακῶς
 ἔχοντες· καὶ ὡς διντων δικαίων λέγει· Οὐκ ἐλήλυθα καλέσαι
 δικαίους ἀλλὰ ἀμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν. ἔμελλεν οὖν
 Ἰησοῦς ἀποθνήσκειν ὑπὲρ μὲν τοῦ ἔθνους ἵνα μὴ ἀπόληται,⁵
 ὑπὲρ δὲ τῶν τέκνων τοῦ θεοῦ, διντων ἐν διασκορπισμῷ, ἵνα
 συναχθῶσιν εἰς ἓν, καὶ ἐν αὐτῷ γενήσωνται μία ποίμνη, εἰς
 ποιμήν· ὅτε οἶμαι πληροῦσθαι τὴν τοῦ σωτῆρος εὐχὴν,¹⁰
 λέγοντος· Ἰνα ἐγὼ καὶ σὺ ἐν ἐσμεν, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν
 ἐν ὁσιν. εἰ δέ τι καὶ βαθύτερόν ἐστι περὶ Ἰσραὴλ οὐ
 φύσεως ἀλλὰ γένους εἰπεῖν, περὶ οὗ γέγραπται· Υἱὸς πρω-¹⁵
 τότοκός μου Ἰσραὴλ ἐστι· γενομένου ἐν διασκορπισμῷ, καὶ
 αὐτὸς ἐπιστήσεις, ὡς εἶναι τούτους τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ τὰ
 διεσκορπισμένα, ὑπὲρ ὧν ἔμελλεν ἀποθνήσκειν Ἰησοῦς ἵνα
 αὐτὰ συναγάγῃ εἰς ἓν.

22. (17) Απ' ἕκείνης οὖν τῆς ἡμέρας σγνεβογλεύ- 396
 canto ἵνα ἀποκτείνωσιν αἵτον. Οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
 Φαρισαῖοι συναγαγόντες συνέδριον καὶ σκεψάμενοι περὶ
 τοῦ σωτῆρος ἡμῶν τί αὐτῷ ποιητέον αὐτοῖς. Καϊάφα τοῦ
 ἀρχιερέως τὰ προεκτεθειμένα <εἰπόντος,> ὑπὸ τῶν λόγων ²⁰
 αὐτοῦ παροξυσθέντες συνεβούλευσαντο ἵνα ἀποκτείνωσι τὸν
 κύριον. διόπερ ζητήσεις ἀπὸ ποίου πνεύματος προεφή-
 τευσεν ὅτι ἔμελλεν Ἰησοῦς ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους,
 καὶ πότερον τὸ ἄγιον πνεῦμα καὶ ἐν τοιούτῳ ἐνήργησε καὶ
 αἴτιον γεγένηται τῆς κατὰ τοῦ Ἰησοῦ συμβουλῆς, ἢ οὐκ ²⁵
 ἔκεινο μὲν οὖν, ἀλλο δὲ τὸ δυνάμενον καὶ ἐν τῷ ἀσεβεῖ
 λαλῆσαι καὶ τοὺς δόμοίους ἔκεινων κατὰ τοῦ Ἰησοῦ κινῆσαι.
 οὐδὲν ἥττον καὶ ἑώρα τι εἰς τὸν Ἰησοῦν, ὡς κατὰ δύναμιν
 προεξητάσαμεν. ὁ μέντοι βουλόμενος ἀπολογεῖσθαι περὶ
 τοῦ ἄγιου πνεύματος δοκοῦντος αἰτίου γεγονέναι ἵνα συμ- ³⁰
 βουλεύσωνται ἀποκτεῖναι τὸν Ἰησοῦν ἐκ τῶν λόγων κινη-
 θέντες τοῦ Καϊάφα οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι φησὶν

7 ἐν, καὶ ἐν αὐτῷ] ε..... τῷ γενήσονται

20 εἰπόντος] om.

ὅτι οὐκ ἀλλότριον ἔστι τὸ τοιοῦτο ἔργον τῆς ἀγιότητος,
ἐπεὶ μηδὲ Ἰησοῦς ἀνάξιον ἑαυτοῦ πεποίηκεν εἰς πτῶσιν καὶ cf. Lc ii 34
ἀνάστασιν πολλῶν ἐλθὼν τῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ φάσκων.

Εἰς κρῖμα ἔγω εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ἥλθον, ἵνα οἱ μὴ Jo ix 39
5 βλέποντες βλέπωσιν καὶ οἱ βλέποντες τυφλοὶ γένωνται. ὡς
γὰρ δεόμεθα λόγου σοφίας εἰς τὸ ἀπολογήσασθαι πῶς ὁ
δόμολογῶν εἰς κρῖμα τῷ κόσμῳ τούτῳ ἐπιδεδημηκέναι οὐκ
ἀνάξιον ἑαυτοῦ πεποίηκεν, οὕτως καὶ εἰς τὸ ἐκ τῶν διὰ
τοῦ Καϊάφα λόγων τοῦ ἀγίου πνεύματος συμβεβουλεῦσθαι
10 τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς Φαρισαῖους ἵνα ἀποκτείνωσι τὸν
Ἰησοῦν. περὶ μὲν οὖν τοῦ· Εἰς κρῖμα εἰς τὸν κόσμον
τοῦτον ἥλθον· ὅσα δεδυνήμεθα ἐν τοῖς εἰς τὸν τόπον
ἔξηγητικοῦς εἰρήκαμεν· περὶ δὲ τοῦ νῦν προκειμένου τοιαῦτα
ἄν λέγοιτο, ὅτι ὥσπερ τὸν ἴερὸν νοῦν τῶν γραφῶν, ἐπὶ^{cfr. Ps Ixxii (lxxiii) 8}
15 ὡφελείᾳ λεγόμενον τῶν ζητούντων ὑπ’ αὐτοῦ ὡφεληθῆναι,
οἱ ἐπὶ τὸ χεῖρον παρεκδεχόμενοι, ὥστε καὶ ἀφορμᾶς ἔχειν
δοκεῖν πρὸς κατασκευὴν ἀσεβοῦς διδασκαλίας τῶν ἀδικίαν
εἰς τὸ ὑψος λαλούντων, συκοφαντοῦσιν, οὕτως τὴν περὶ τοῦ
σωτῆρος ἡμῶν ὑπὸ τοῦ Καϊάφα γενομένην προφήτείαν,
20 ἀληθεύουσαν ἐν τῷ συμφέρειν ἡμῖν ἵνα εἰς ἄνθρωπος ἀπο-
θάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ καὶ μὴ δλον τὸ ἔθνος ἀπόληται, οὐχ
397 ὑγιῶς ἀκούσαντες οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἀλλὰ ἄλλον
νοῦν νομίσαντες εἶναι κατὰ <τὸ> βούλημα τῆς τοῦ Καϊάφα
συμβούλης, ἀπ’ ἐκείνης οὖν ἐβουλεύσαντο τῆς ἡμέρας ἵνα
25 ἀποκτείνωσι τὸν Ἰησοῦν. ταῦτα δέ φημι κατὰ τὸ ἀκόλου-
θον τῇ περὶ τοῦ ἄγιον εἶναι πνεῦμα τὸ διὰ τοῦ Καϊάφα
προφητεῦσαν ἐκδοχῆ, οὐ πάντως συνιστὰς τοῦθ' οὕτως
ἔχειν, ἀλλὰ καταλείπων καὶ τοῖς ἐντυγχάνονσι κρίνειν
διπότερον χρὴ παραδέξασθαι περὶ τοῦ Καϊάφα, καὶ ὡς ὑπὸ^{cfr. Ps Ixxii (lxxiii) 8}
30 πόδας τοῦ πνεύματος κεκινημένου.

23. (18) ‘Ο οὗν Ἰησοῦς οὐκέτι παρρησίᾳ περιεπάτει Jo xi 54
ἐν τοῖς Ἰογδαίοις, ἀλλὰ ἀπῆλθεν εἰς τὴν χώραν ἐγγῆς

ΤΗΣ ἐρήμογ, εἰς Ἐφραὶμ λεγομένην πόλιν, καὶ ἐκεῖ ἔμεινε μετὰ τῶν μαθητῶν. Ταῦτα καὶ τὰ τούτοις παραπλήσια ἀναγεγράφθαι νομίζω βουλομένου τοῦ λόγου ἐπιστρέφειν ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ θερμότερον καὶ ἀλογιστότερον

^{cf. Sap Sir iv} ἐπιπηδῆν τῷ ἔως τοῦ θανάτου ἀγωνίζεσθαι περὶ τῆς ἀλη-⁵
²⁸ θείας καὶ μαρτυρεῖν. καλὸν μὲν γὰρ ἐμπεσόντα τὸν περὶ τοῦ ὄμοιογενὸν τὸν Ἰησοῦν ἀγῶνα μὴ ἀναδύεσθαι τὴν ὄμοιογίαν, μηδὲ μέλλειν περὶ τὸ ὑπεραποθανεῖν τῆς ἀληθείας. οὐκ ἔλαττον δὲ τούτου καλὸν καὶ τὸ μὴ διδόναι ἀφορμὴν τῷ τηλικούτῳ πειρασμῷ, ἀλλὰ παντὶ τρόπῳ περιμέτασθαι ¹⁰ αὐτὸν, οὐ μόνον διὰ τὸ περὶ τῆς ἐν αὐτῷ ἐκβάσεως ἀδηλον ἡμῖν, ἀλλὰ καὶ ἵνα μὴ ἡμεῖς πρόφασις γενώμεθα τοῦ ἀμαρτωλοτέροις γενέσθαι καὶ ἀσεβεστέροις τοῖς οὐκ ἀν μὲν τῷ ἔργῳ τοῦ ἡμῶν ἐκκεχύσθαι τὸ αἷμα γενομένοις ἐνόχοις, εἰ τὰ παρ' ἑαυτοὺς ποιοῦντες ἐκκλίνομεν τοὺς μέχρι θανάτου ¹⁵ ἡμῖν ἐπιβουλεύοντας, ἐσομένοις δὲ ἐν πλείονι καὶ βαρυτέρᾳ κολάσει παρ' ἡμᾶς εἰ φιλαυτοῦντες καὶ μὴ καὶ τὰ ἐκείνων σκοποῦντες ἐπιδιδώμεν αὐτοὺς τῷ ἀναιρεῖσθαι, οὐ τῆς ἀνάγκης εἰς τοῦτο καταλαβούσης. εἰπερ γὰρ καὶ ὁ πρόφασις τινι γενόμενος ἀμαρτίας τῷ αὐτὸς ἐπὶ ταύτην ²⁰ κεκινηκέναι τὸν ἀμαρτάνοντα τίσει δίκας ἐπὶ τοῖς δὶ' αὐτὸν ἀνθρώπων τινὶ ἡμαρτημένοις, πῶς οὐχὶ καὶ ὁ παρὸν ἐκκλίναι, ἵνα μὴ δεῦνα προδότης χριστιανοῦ γένηται καὶ ἐπίβουλος τῆς κατὰ τὸν Ἰησοῦν θεοσεβείας, μὴ ἐκκλίνας μὲν καὶ προσπαροξύνας δὲ οὐχὶ καὶ περὶ τῆς ἐκείνου ἀμαρ-²⁵ τίας δώσει λόγον, κανὸν τὸ δόσον ἐπὶ τῇ εἰς τὸ μαρτυρεῖν προθυμίᾳ καὶ τῇ εἰς τοῦτο ἀνδρείᾳ τιμῆς καὶ ἀποδοχῆς ἕξιος ἦ παρὰ τῷ εὐσεβουμένῳ θεῷ καὶ ὄμοιογουμένῳ ὑπ' αὐτοῦ σωτῆρι; διτὶ δὲ ἡμῶν ἔνεκεν τὰ τοιαῦτα γέγραπται, ἵν' ἡμεῖς, παράδειγμα ἔχοντες τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐν τοῖς τοιούτοις ³⁹⁸ αὐτὸν μιμητὰ γινώμεθα, παραστήσει γῇ λέγοντα γραφή· Ἐζήτουν οὖν αὐτὸν πιάσαι, καὶ οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐ-

Jo vii 30

τὸν τὴν χεῖρα, ὅτι οὕπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ. ὡς γὰρ,
 κατὰ τὸ ῥῆτὸν τοῦτο, διὰ τοῦτο οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ’ αὐτὸν
 τὴν χεῖρα παρόντα καὶ μὴ φεύγοντα, ἐπεὶ μήπω ἐληλύθει
 ἡ ὥρα αὐτοῦ οὗτος καὶ χωρὶς τοῦ ἀναχωρεῖν, ἐν τῷ καιρῷ
 5 τοῦ μηδέπω αὐτοῦ ἐφεστηκέναι τὴν ὥραν, οὐκ <ἀν> κατέ-
 σχητο μεμενηκώς. διόπερ ἀκουστέον οὐ μόνον τοῦ Ἐὰν Μt x 23
 διώκωσιν ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, φεύγετε εἰς τὴν ἑτέραν,
 καὶ τῶν ἔξης, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἡνίκα συνεβουλεύσαντο ἵνα cf. Jo xi 53
 ἀποκτείνωσι τὸν Ἰησοῦν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, τὸ
 10 εὐλόγιστον τηρῶν οὐκέτι παρρησίᾳ περιεπάτει ἐν τοῖς
 Ἰουδαίοις, ἀλλ’ οὐδὲ εἰς ἄλλην πόλιν ἀνεχώρησεν ὅχλων
 πεπληρωμένην, ἀλλά τινα ἀνακεχωρηκυῖαν. γέγραπται
 γάρ· Ὁ οὖν Ἰησοῦς οὐκέτι παρρησίᾳ περιεπάτει ἐν τοῖς Jo xi 54
 Ἰουδαίοις, ἀλλὰ ἀπῆλθεν ἐκεῦθεν εἰς τὴν χώραν Ἕγγυς τῆς
 15 ἐρήμου, εἰς Ἐφραΐμ λεγομένην πόλιν. καὶ οὐ μόνος γε
 ἐκεὶ ἀπελήλυθεν, ἀλλὰ μηδεμίαν ἀφορμὴν διδοὺς τοῖς ζη-
 τοῦσιν αὐτὸν καὶ τοὺς μαθητὰς μεθ’ ἑαυτοῦ παρείληφε,
 καὶ ἐκεὶ ἔμεινε μετὰ τῶν μαθητῶν. τοιοῦτον ἐστι καὶ
 τὸ ἐν τῷ κατὰ Ματθαῖον γεγραμμένον, ὅτε Ἀκούσας ὅτε Mt iv 12 f.
 20 Ἰωάννης παρεδόθη ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ
 καταλιπὼν τὴν Ναζαρὲθ, ἐλθὼν κατώκησεν εἰς Καφαρναούμ
 τὴν παραθαλασσίαν, ἐν δρίοις Ζαβουλῶν καὶ Νεφθαλείμ·
 καὶ ἐπὶ τὸν καιρὸν δὲ φθάσας τοῦ συλληφθῆναι ἐτήρησεν
 ὑπὲρ τοῦ μὴ παρ’ ἑαυτὸν τοῦτο παθεῖν, μήτε ἐν Ἱεροσ-
 25 λύμοις εὑρεθῆναι, μήτε ἐν τῷ ἱερῷ, ἔνθα ἐδίδασκε πολ-
 λάκις, μήτε ἐν ἄλλῳ τοιούτῳ τόπῳ· Ἐξῆλθε γὰρ σὺν τοῖς Jo xviii 1
 μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν Κέδρων, ὅπου ἦν
 κῆπος εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. οὗτο
 δὲ ἀνεχώρει κατ’ ἐκεῖνο καιροῦ καὶ οὐκ ἐδημοσίευεν, ὡς
 30 δεῖσθαι τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς Φαρισαίους, βουλομένους
 αὐτὸν συλλαβεῖν, τὸν Ἰούδα, διὰ τὸ μεμαθητεῦσθαι αὐτῷ

5, 6 οὐκ—μεμενηκώς] οὐ κατέσχητο μὲν ἀν ἡμεῖς

31 τοῦ] τὸν

21 καταλειπῶν

- περιεργαζομένου καὶ τοὺς τόπους τῆς ἀναχωρήσεως αὐτοῦ.
 Jo xviii 3 διὸ τότε Ἰούδας λαβὼν σπεῖραν καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ
 Φαρισαίων ὑπηρέτας, ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμπά-
 δῶν καὶ ὅπλων. κατὰ τοῦτον δὲ τὸν τόπον τοῦ εὐαγγε-
 λίου δηλοῦται ὅτι εἰ μὲν ἐβούλετο μὴ ἀλῶναι, οὐκ ἀν
 cf. Phil ii 8 κατεσχέθη· κατεσχέθη δὲ ταπεινώσας ἔαυτὸν, καὶ γενόμενος
 ὑπῆκοος τοῦς κατέχουσι καὶ μέχρι τοῦ σταυροῦ. ὅπότε 399
 Jo xvii 4 ff. γοῦν ἐξῆλθε, καὶ λέγει τοῖς ἐλθοῦσιν εἰς τὸν κῆπον· Τίνα
 ζητεῖτε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον· καὶ
 δὲ μὲν εἶπεν αὐτοῖς· Ἐγώ εἰμι· δυνάμει, ὡς ἀπῆλθον 10
 εἰς τὰ ὅπίσω καὶ ἔπεσον χαμαί. εἴτα μετὰ τοῦτο,
 ὅτι ἐβούληθη ἀναδέξασθαι τὴν ἐν τῷ πάθει οἰκονομίαν,
 Jo xviii 7 πάλιν ἡρώητεν αὐτούς· Τίνα ζητεῖτε; οἱ δὲ εἶπον·
 Jo xviii 12 f. Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. καὶ μετ' ὀλίγῳ· Ἡ σπείρα καὶ
 δὲ χειλιάρχος καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν Ἰούδαιών συνέλαβον 15
 τὸν Ἰησοῦν, ἐκόντα, καὶ ἔδησαν αὐτὸν παρέχοντα ἔαυτὸν
 τοῖς δεσμοῖς· εἰ γὰρ μὴ ἐβούλετο παθεῖν, εἶπεν ἀν πάλιν·
 Ἐγώ εἰμι· καὶ ἀπῆλθον ἀν οἱ τοσοῦτοι εἰς τὰ ὅπίσω καὶ
 πάντες ἔπεσον ἀν χαμαί. ὥσπερ δὲ διὰ τῶν τοιούτων δι-
 δάσκει ήμᾶς ἐν διωγμοῖς καὶ ταῖς καθ' ήμῶν ἐπιβουλαῖς 20
 ἀναχωρεῖν, οὕτως ἐν ἄλλοις εὑροις ἀν καὶ ἀπὸ τῶν νομι-
 ζομένων εἶναι ἐν κόσμῳ καλῶν ἀναχωροῦντα, ἵνα καὶ διὰ
 τούτων διδάξῃ φεύγειν τὰ ἐν κόσμῳ ἀξιώματα καὶ τὰς ἐν
 αὐτῷ ὑπεροχάς. Ἰησοῦς γάρ ποτε γνοὺς ὅτι μέλλουσιν
 ἔρχεσθαι καὶ ἀρπάζειν αὐτὸν ἵνα ποιήσωσι βασιλέα, ἀνε- 25
 χώρησεν εἰς τὸ ὄρος· ἀλλ' οὐ μετὰ τῶν μαθητῶν, ἀλλὰ
 μόνος, μὴ παρέχων μηδὲ τούτοις ἀφορμὴν, φιλοῦσιν αὐ-
 τὸν καὶ βουληθεῖσιν ἀν μετὰ τῶν θελόντων ποιῆσαι αὐτὸν
 βασιλέα ἵν' ἥδη γένηται καὶ κοσμικῶς αὐτῶν βασιλεύς.
24. (19) Ταῦτα μὲν εἰς τὸ ῥῆτὸν καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ 30
 εὐαγγελικοῦ γράμματος περὶ ἀναχωρήσεως διδασκαλίαν.
 εἰς δὲ τὴν ἀναγωγὴν λεχθείη ἀν τοιαῦτα, ὅτι Ἰησοῦς

πάλαι μὲν παρρησίᾳ τοῖς Ἰουδαίοις περιεπάτει ὅτε ὁ λόγος τοῦ θεοῦ διὰ προφητῶν αὐτοῖς ἐνεπολιτεύετο· Ἰησοῦ γάρ ἦν παρρησίᾳ ἡ· Τάδε λέγει κύριος· ἀλλὰ νῦν οὐκέτι παρρησίᾳ ἐν τοῖς Ἰουδαίοις Ἰησοῦς περιπατεῖ, ἀλλὰ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ οὐκ ἔστι θεοῦ λόγος ἐν Ἰουδαίοις, καὶ ἀπελθὼν ἐκεῖθεν, λέγω δὲ ἀπὸ τῶν Ἰουδαίων, εἰς τὴν ἐγγὺς τῆς ἑρήμου ἥλθε χώραν, περὶ ἣς λέγεται· Πολλὰ τὰ τέκνα Gal iv 27 :
cf. Is liv 1 τῆς ἑρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἔχουσσης τὸν ἄνδρα· καὶ πρὸς ἣν ἔρηται· Εὐφράνθητι στέφα η οὐ τίκτουσα· ῥῆξον καὶ
10 βόησον ἡ οὐκ ὠδίνυυσα. ἔστι δὲ ἡ ἐγγὺς τῆς ἑρήμου πόλις Ἐφραὶμ, εἰς ἣν ἥλθεν Ἰησοῦς, οὐκέτι παρρησίᾳ περιπατῶν ἐν τοῖς Ἰουδαίοις. ἔρμηνεύεται δὲ Ἐφραὶμ
400 καρποφορίᾳ, ἀδελφὸς ὁν Μανασσῆ, πρεσβυτέρου τοῦ ἀπὸ cf. Gen li 51 f.
λήθης λαοῦ. μετὰ γὰρ τὸν ἀπὸ λήθης λαὸν καταλει-
15 φθέντα γεγένηται ἡ ἐξ ἑθνῶν καρποφορίᾳ, ὅτε ποταμὸς cf. Ps cvi
μὲν τοὺς ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἔθετο ὁ θεὸς εἰς ἔρημον, καὶ (cvii) 33-38
διεξόδους τῶν ἐκεῖ ὑδάτων εἰς δίψαν, καὶ γῆν αὐτῶν καρ-
ποφόρον εἰς ἄλμην, ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ·
20 ἀπὸ δὲ τῶν ἑθνῶν ἔρημον ἔθετο εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ
25 γῆν ἄνυδρον αὐτῶν γῆν εἰς διεξόδους ὑδάτων. καὶ κατώ-
κισεν ἐκεῖ πεινῶντας, καὶ συνεστήσαντο πόλιν κατοικεσίας,
τὴν ἐκκλησίαν· ἐνθα ἔσπειρεν ἀγροὺς, κατὰ τὸν πεσόντα cf. Lc viii 8
σπόρον ἐπὶ τὴν καλὴν καὶ ἀγαθὴν γῆν καὶ ποιοῦσαν ἐκα-
τονταπλασίονα, καὶ ἐφύτευσεν ἀμπελῶνας· κλήματα γάρ
30 εἰσιν οἱ κυρίοι μαθηταὶ, οἵτινες καὶ ἐποίησαν καρπὸν γε-
νῆματος. καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα.
ἀλλ’ οὐδὲ τοὺς ἐν τούτοις ἀλογωτέρους μικροὺς εἶναι ἐλο-
γίσατο ὁ ἀνθρώπους καὶ κτήνη σώζων κύριος· γέγραπται cf. Ps xxxv
γάρ· Καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν οὐκ ἐσμίκρυνε. καὶ οἱ μὲν (xxxvi) 7
35 Ἰουδαῖοι ὡλιγώθησαν καὶ ἐκακώθησαν ἀπὸ θλίψεως κακῶν cf. Ps cvi
καὶ δδύνης· καὶ ἐξεχύθη ἐξουδένωσις ἐπὶ τοὺς διὰ τὸν 38
‘Αβραὰμ ἄρχοντας, καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς ἐν ἀβάτῳ καὶ

- Ps cvi (cvii) οὐχὶ ἐν ὁδῷ μετ' ἑκείνους δὲ ὁ θεὸς ἐβοήθησε τῷ ἀπὸ
^{41 f.} τῶν ἐθνῶν πένητι λαῷ ἐκ πτωχείας καὶ ἔθετο ὡς πρόβατα
 πατριὰν, οὓς ὄφονται εὐθεῖς ἄγγελοι καὶ εὐφρανθήσονται,
 καὶ πᾶσα ἀνομία ἐμφράξει τὸ στόμα αὐτῆς. τούτοις δὲ
 μυστικῶς προφητευομένοις ἐν ἑκατοστῷ ἕκτῳ Ψαλμῷ ἐπι- 5
- Ps cvi (cvii) φέρεται· Τίς σοφὸς, καὶ φυλάξει ταῦτα, καὶ συνήσουσι τὰ
⁴³ ἐλέη τοῦ κυρίου; ἐλεοῦντος γὰρ τοῦ κυρίου τοὺς ἀπὸ τῶν
 ἐθνῶν ὁ σοφὸς ταῦτα φυλάξει, συνιεὶς τὰ ἐλέη τοῦ κυ-
 ρίου. οὐκοῦν Ἰησοῦς οὐκέτι παρρησίᾳ περιπατεῖ ἐν τοῖς
 Ἰουδαίοις, ἀλλὰ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν χώραν τοῦ ὄλοιον,
 κόσμου, ἐγγὺς τῆς ἐρήμου ἐκκλησίας, εἰς Ἐφραὶμ τὴν
 καρποφοροῦσαν λεγομένην πόλιν, κάκει ἔμεινε μετὰ τῶν
 μαθητῶν. καὶ ἔστι μέχρι τοῦ δεῦρο μετὰ τῶν μαθητῶν
 αὐτοῦ Ἰησοῦς ἐγγὺς τῆς ἐρήμου, εἰς Ἐφραὶμ λεγομένην
 πόλιν· πάρεστι γὰρ τῇ καρποφορίᾳ. καὶ ἐπὶ τῇ γενέσει 15
- ^{cf. Gen xlvi} γε τοῦ Ἐφραὶμ τούτου εἴποι ἀν ὁ γεννήσας αὐτὸν σιτο-
¹²
^{cf. Phil ii 8} μέτρης ἡμῶν κύριος, ὁ ταπεινώσας ἑαυτὸν καὶ γενόμενος
^{Ge xli 52} ὑπῆκους μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ· Ήνέσησέ με
 ὁ θεὸς ἐν τῇ γῇ τῆς ταπεινώσεώς μου.
- Jo xi 55 f. 25. (20) Ἡν δὲ ἐγγὺς τὸ πάσχα τῶν Ἰογδαίων, καὶ 401
 δινέβησαν πολλοὶ τῶν Ἰογδαίων εἰς Ἱεροσόλυμα ἐκ τῆς
 χώρας πρὸ τοῦ πάσχα ἵνα ἀγνίσωσιν ἐαγτούς. ἐζήτογν
 οὖν τὸν Ἰησοῦν καὶ ἔλεγον μετ' ἀλλήλων ἐν τῷ ιερῷ
 ἑστηκότες Τί γάρ δοκεῖ; οὐδὲν ἐλθη εἰς τὴν ἑορτήν;
 Οὐ τὸ αὐτὸν νομιστέον εἶναι πάσχα τοῦ κυρίου καὶ πάσχα 25
 τῶν Ἰουδαίων· τὸ μὲν γὰρ κατὰ τὸν νόμον πάσχα ἔστι τοῦ
 κυρίου, τὸ δὲ τῶν παρανόμων πάσχα τῶν Ἰουδαίων. διὸ
 παρατηρητέον πότε λέγεται κυρίου τὸ πάσχα, καὶ ἄλλαι
 ἡμέραι, καὶ πότε οὐ τοῦ κυρίου ἀλλὰ τῶν ἐλεγχομένων ἐπὶ
 ἀμαρτίαις. οἷον ἐν μὲν τῇ Ἐξόδῳ γέγραπται μεθ' ἔτερα 30
^{Ex xii 11} κατὰ τὴν πρώτην περὶ πάσχα ἐντολὴν· Καὶ ἔδεσθε αὐτὸν
 μετὰ σπουδῆς· πάσχα ἔστι κυρίου· καὶ κατὰ τὴν δευτέραν·

'Εὰν λέγωσι πρὸς ὑμᾶς οἱ νῖοὶ ὑμῶν Τίς ἡ λατρεία αὕτη Ex xii 26 f.
ὑμῖν; καὶ ἐρεῖτε Θυσία τὸ πάσχα τοῦ κυρίου, ὡς ἐσκέπασε
τοὺς οἴκους τῶν νιῶν Ἰσραὴλ ἐν Αἰγύπτῳ. ἐν δὲ τῷ
Ἡσαΐᾳ οὐχ ἔαυτοῦ ἀλλὰ τῶν ἀμαρτανόντων φησὶν εἶναι
5 δύο κύριος τὰς νουμηνίας καὶ τὰ σάββατα καὶ νηστείαν καὶ
ἀργίαν καὶ ἑορτάς. εἰ δὲ τὰς ἑορτὰς, δῆλον ὅτι καὶ τὸ
πάσχα μία γὰρ αὕτη τῶν ἑορτῶν ἔστι. γέγραπται δὲ
οὕτως· Τὰς νουμηνίας ὑμῶν καὶ τὰ σάββατα ὑμῶν καὶ Is i 13 f.
ἡμέραν μεγάλην οὐκ ἀνέχομαι· νηστείαν ἡ καὶ ἀργίαν, καὶ
10 τὰς νουμηνίας ὑμῶν καὶ τὰς ἑορτὰς ὑμῶν μισεῖ ἡ ψυχή μου.
καὶ ἐν τινι δὲ τῶν δώδεκα γέγραπται· Μεμίσηκα, ἀπῶσμαι Am v 21
τὰς ἑορτὰς ὑμῶν. καὶ κατὰ τὴν ἐκκεμένην τούννα λέξιν τὸ
πάσχα οὐ τοῦ κυρίου ἀλλὰ τῶν Ἰουδαίων ἦν· δὲ γὰρ σωτὴρ
ἡμῶν ἐν αὐτῷ ἐπεβουλεύετο. καὶ διὰ τοῦτο αὐτῶν οἴμαι τὸ
15 πάσχα εἰρῆσθαι αὐτοῖς προφητικῶς τό· Μεμίσηκα, ἀπῶσμαι
τὰς ἑορτὰς ὑμῶν· ἔργον γὰρ οὐχ ἑορτῆς θεοῦ, ἀλλ' ἐναγὲς ἐν
αὐτῷ πεποιήκασι τὸν Ἰησοῦν ἀποκτείναντες. πλὴν πρὸ τοῦ
πάσχα τῶν Ἰουδαίων τούτου πολλοὶ ἀνέβησαν εἰς Ἱεροσό- cf. Jo xi 55
λυμα ἐκ τῆς χώρας, ἵνα ἀγνίσωσιν ἔαυτούς. προλαβὼν δ'
20 ἀνὴν εἴποιμι ὅτι οὐκ ἐνόσουν οἱ πολλοὶ πῶς ἀνὴν ἀγνίσαιεν
ἔαυτούς· διόπερ δοκοῦντες ἔαυτῶν πάσχα λατρείαν προσφέρειν
τῷ θεῷ, τοσοῦτον ἐδέησαν τοῦ ἀγνίσαι ἔαυτοὺς ὥστε ἐνα-
γέστεροι γενέσθαι οὐν ἥσαν ἐναγεῖς πρὶν ἀγνίσωσιν ἔαυτούς.
εἴπον γὰρ τῷ Πιλάτῳ οἱ παραδιδόντες αὐτῷ τὸν Ἰησοῦν
25 Ἰουδαῖοι· Ἡμῖν οὐκ ἔξεστιν ἀποκτεῖναι οὐδένα· δι' οὓς Jo xviii 31
ἔλεγε τῷ σωτῆρι· Μήτι ἐγώ Ἰουδαῖος εἰμι; τὸ σὸν ἔθνος Jo xviii 35
καὶ οἱ ἀρχιερεῖς παρέδωκάν σε ἐμοί. καὶ οἱ λέγοντές γε
402 ἀναβεβηκέναι ἵνα ἀγνίσωσιν ἔαυτοὺς ἐκραύγασαν λέγοντες cf. Jo xi 55
τῷ Πιλάτῳ· Μὴ τοῦτον ἀπολύσῃς ἀλλὰ τὸν Βαραβᾶν. Jo xviii 40
30 ἦν δὲ ὁ Βαραβᾶς ληστῆς. καὶ πάλιν· Ἀπεκρίθησαν οἱ Jo xix 7
Ἰουδαῖοι· Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ὄφείλει
ἀποθανεῖν ὅτι νίδον θεοῦ ἔαυτὸν ἐποίησε. καὶ πάλιν· Οἱ Jo xix 12
Ἰουδαῖοι ἐκραύγαζον λέγοντες πρὸς τὸν Πιλάτον Ἐὰν

τοῦτον ἀπολύσης, οὐκ εἰ φίλος τοῦ Καίσαρος· πᾶς δὲ βασιλέα
 Jo xix 15 ἔαυτὸν ποιῶν ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι· καὶ πάλιν· Ἐκραύγασαν
 cf. Jo xi 55 οἱ Ἰουδαῖοι Ἀρον, ἀρον, σταύρωσον αὐτὸν· καὶ οἱ ἀναβεβή-
 κότες γε πρὸ τοῦ πάσχα ὡνταί ἀγνίσωσιν ἔαυτοὺς ἐλεγον ἐν
 αὐτῷ τῷ πάσχα· Οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ Καίσαρα.⁵
 Jo xvi 2 δῆπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς εἶπε προφητεύων δὲ σωτὴρ, καὶ
 λέγων· Ἐρχεται ὥρα ὅτε πᾶς δὲ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξει
 λατρείαν προσφέρειν τῷ θεῷ· τοῦτο ἀπ' αὐτοῦ ἀρξάμενον
 πεπλήρωται. οἱ γὰρ ἀξιώσαντες αὐτὸν ἀποθανεῖν ἐδόκουν
 λατρείαν προσφέρειν τῷ θεῷ, καὶ ἀναβεβήκεισαν εἰς Ἱεροσό-¹⁰
 λυμα πρὸ τοῦ πάσχα ὡνταί ἀγνίσωσιν ἔαυτούς. δὲ ἀληθῆς
 ἀγνισμὸς οὐ πρὸ τοῦ πάσχα ἦν ἀλλ' ἐν τῷ πάσχα, ὅτε
 cf. Jo i 29 Ἰησοῦς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἀγνιζομένων ως ἀμνὸς θεοῦ, καὶ
 ἦρε τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου. καὶ ἔζητον γε οὗτοι οἱ
 Jo viii 40 Ἰουδαῖοι τὸν Ἰησοῦν οὐχ ὡνταί ὀφεληθῶσιν, ἀλλ' ὡνταί αὐτὸν ¹⁵
 ἀποκτείνωσι πρὸς οὓς εἴπειν ἄν· Νῦν δὲ ζητεῖτε με ἀποκτεῖ-
 ναι, ἄνθρωπον δὲ τὴν ἀλήθειαν ὑμῖν λελάληκα ἦν ἥκουσα
 ἀπὸ τοῦ θεοῦ. καὶ ἐν αὐτῷ γε τῷ ἱερῷ ἐστηκότες ἐλεγον
 Jo xi 56 πρὸς ἀλλήλους περὶ τοῦ Ἰησοῦν· Τί δοκεῖ ὑμῖν; ὅτι οὐ μὴ
 ἔλθῃ εἰς τὴν ἑορτήν; ἀλλ' οὐχ ὅπου οὗτοι ἐστήκεισαν ²⁰
 cf. Mc xiv 15 ἔόρταζεν Ἰησοῦς, ἀλλ' εἰς τὸ μέγα ἀνάγαιον, τὸ σεσαρω-
 cf. Mt xii 44 μένον καὶ κεκοσμημένον, διπού εἰπιθυμίᾳ ἐπεθύμησε τὸ
 cf. Lc xxii 15 πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν φαγεῖν πρὸ τοῦ παθεῖν. εἴποις
 δὲ ἄν διτι καὶ νῦν ἐστήκασιν ἐν τῷ ἱερῷ ζητοῦντες τὸν
 Ἰησοῦν, ἐπερειδόμενοι μὲν ως ἱεραῖς ταῖς γραφαῖς, διὰ δὲ τὸ ²⁵
 ἀγνοεῖν τὸν ἐληλυθότα ζητοῦντες τοῦτον μὲν κακολογεῖν,
 ἔτερον δὲ τούτον Χριστὸν ὁμολογεῖν. πρόσχες δὲ εἰ
 δύνασαι καὶ ἄλλους Ἰουδαίους λέγειν ἀναβαίνοντας εἰς
 Ἱεροσόλυμα καὶ ἐρχομένους εἰς τὴν πόλιν τοῦ θεοῦ ἀπὸ τῆς
 ἔξω Ἱεροσολύμων χώρας, καὶ ἐρχομένους ὡνταί ἀγνίσαντες ³⁰
 cf. 1 Co v 8 ἔαυτοὺς δυνηθῶσιν, ἥνικα ἄν τὸ πάσχα τυθῆ Χριστὸς, ἑορτά-
 ζειν μὴ ξύμη παλαιῆ, μὴ ξύμη κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλ' ἐν
 ἀξύμοις εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας. καὶ οἱ τοιοῦτοι γε

ζητήσουσι τὸν Ἰησοῦν ἐν τῷ ἵερῳ ἐστηκότες τῶν γραφῶν,
καὶ ἐπαποροῦσι πρὸς ἀλλήλους εἰ ἐλεύσεται εἰς τὴν ἑορτὴν
Ἰησοῦς.

403 26. (21) Δεδώκεισαν δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρι- ^{Jo xi 57}
5 σαῖοι ἐντολὰς ἵνα ἔάν τις ΓΝῷ ἀγύτων ποῇ ἐστὶ μηνύςῃ,
ὅπως πιάσωσιν αγύτων. "Ορα πῶς μεμαρτύρηται ἀνακε-
χωρηκέναι, ἵνα καὶ ημεῖς γινώσκωμεν ἐν καιρῷ τὸ τοιοῦτο
ποιεῖν. καὶ πρόσχεις γε ὅτι οὐκ ἥδεισαν ὅπου ἐστὶν οὗτε οἱ
ἀρχιερεῖς οὗτε οἱ Φαρισαῖοι, καὶ μὴ εἰδότες διδόσασιν ἐντολὰς
10 ἵνα ἔάν τις γνῷ ποῦ ἐστὶ μηνύσῃ αὐτοῖς, καὶ συλλάβωσιν
αὐτὸν. καὶ ἄλλως δὲ φῆσεις ὅτι ἐπιβουλεύοντες τῷ Ἰησοῦ
οὐκ οἴδασι ποῦ ἐστί. διὸ διδόσασι ἑτέρας παρὰ τὰς τοῦ
θεοῦ ἐντολὰς, διδάσκοντες διδασκαλίας ἐντάλματα ἀνθρώπων. ^{Mt xv 9;}
καὶ εἰσιν αὐτῶν αἱ ἐντολαὶ ἃς διδόσασι Φαρισαῖοι καὶ ἀρ- ^{Mc vii 7;}
^{cf. Is xxix 13}
15 χιερεῖς, τῶν σωματικῶν τυγχάνοντες Ἰουδαίων, κατὰ τοῦ
Ἰησοῦ· βούλονται γάρ τινας μηνύσαι αὐτοῖς τὸν Ἰησοῦν, ἵνα
αὐτὸν ὑποχείριον λαβόντες προδῶσι. καὶ φῆσεις πάντα τὸν
περιεργαζόμενον τὰ περὶ τὸν χριστιανισμὸν ἐπὶ τῷ αὐτὸν
20 ἀνατρέπειν καὶ κατηγορεῖν Φαρισαῖον τινα εἶναι καὶ οὐκ
ἄγαθὸν ἀρχιερέα, ἄλλων λόγων διδόντα ἐντολὰς, οἷς οἵτει
διδάξειν αὐτὸν τὰ περὶ τὸν Ἰησοῦν, ἵνα μηνυθέντα αὐτὸν
αὐτῷ πιάσῃ καὶ ὑβρίσας ἀποκτείνῃ. ἀλλὰ γὰρ αὐτάρκη
περιγραφὴν εἰληφότος καὶ τοῦ δύγδοου καὶ εἰκοστοῦ τῶν εἰς
τὸ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγέλιον ἐξηγητικῶν τόμου, αὐτοῦ κατα-
25 παύσωμεν τὸν λόγον, ἐν τῷ ἐνάτῳ καὶ εἰκοστῷ, θεοῦ διδόν-
τος, ἀρχόμενοι τῶν ἑξῆς.

5 αὐτὸν] ἐαυτὸν

13 ἐντολὰς] bis

ΤΟΜΟΣ ΑΒ'.

Ι. Ἀπὸ θεοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εὐδούμενοι ἐρχώμεθα 404
τὴν μεγάλην τοῦ εὐαγγελίου ὅδὸν καὶ ζῶσαν ήμῦν, εἰ καὶ
γνωσθείη καὶ ὁδευθείη ὑφ' ήμῶν, φθάσαι αὐτῆς καὶ ἐπὶ τὸ
τέλος. νῦν μέντοι γε οἵοινεὶ δευτέρας καὶ τριακοστῆς παρ-
εμβολῆς ἐν τοῖς λεχθησομένοις ἐπιβῆναι πειρώμεθα· καὶ 5

cf. Ex. xiv 19 παρείη γε ήμῦν ὁ στύλος τῆς φωτεινῆς νεφέλης Ἰησοῦ,
προάγων ήμᾶς ὅτε δεῖ, καὶ ἵστας ὅτε χρὴ, ἔως ὅλον καὶ
τῇ ὑπαγορεύσει τῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον, ἵερὲ ἀδελφὲ <καὶ
θεοῦ> ἄνθρωπε Ἀμβρόσιε, διεξέλθωμεν τὸ εὐαγγέλιον, μὴ
ἐγκακοῦντες ἀπὸ τοῦ μακροῦ τῆς ὁδοπορίας μηδὲ ἀποκά- 10
μνοντες διὰ τὴν ήμετέραν ἀσθένειαν, ἀλλ' ἐκβιαζόμενοι κατ'
cf. 1 Tim iii 15 ἔχην βαίνειν τοῦ στύλου τῆς ἀληθείας. πότερον δὲ βούλεται
τὸν νοῦν ήμῶν τελέσαι διὰ τῶν ὑπαγορεύσεων τὴν ὁδοπορίαν
τῆς ὅλου κατὰ τὸν Ἰωάννην εὐαγγελίου γραφῆς η̄ μὴ αὐτὸς
cf. 2 Cor v 6 ff. ἀν εἰδείη ὁ θεός. μόνον καὶ ἐνδημοῦντες ἐν τῷ σώματι καὶ 15
ἐκδημοῦντες αὐτοῦ ἐπὶ τῷ ἐνδημῆσαι πρὸς τὸν κύριον ἔξω
τοῦ εὐαγγελίου μὴ βαίνοιμεν, ἵνα καὶ τῶν τοὺς μακαρισμοὺς
φερόντων ἔργων καὶ λόγων ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς τρυφῆς
τοῦ θεοῦ ἀπολαύσωμεν.

Jo xiii 2—5 2. Καὶ δείπνογ ονομένογ, τοῦ διαβόλογ ἡδη βεβλη- 20
κύτος εἰς τὴν καρδίαν ἵνα παραδῷ αὕτὸν Ἰούδας Σίμω-
νος Ἰσκαριώτης, εἰδὼς ὅτι πάντα δέδωκεν αὕτῷ ὁ
πατήρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐξῆλθε καὶ πρὸς

τὸν θεὸν γίπαγει, ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου καὶ τίθησι τὰ
ἰμάτια, καὶ λαβὼν λέντιον διέζωσεν ἑαγτόν· εἴτα βάλλει
γδωρ εἰς τὸν οἵπτηρα, καὶ ἡρξατο οἵπτειν τοὺς πόδας
τῶν μαθητῶν καὶ ἔκμασσειν τῷ λεντίῳ ὥς ἡν διεζω-
5 σμένος. Ἐν ταῖς εἰς τὸ κατὰ Δουκᾶν ὅμιλιαις συνεκρίναμεν
ἀλλήλαις τὰς παραβολὰς, καὶ ἐζητήσαμεν τί μὲν σημαίνει
τὸ κατὰ τὰς θείας γραφὰς ἄριστον, τί δὲ παρίστησι τὸ κατ'
405 αὐτὰς δεῖπνον. καὶ νῦν τοίνυν λελέχθω ὅτι ἄριστον μέν
ἐστιν ἡ πρώτη καὶ πρὸ τῆς συντελείας τῆς ἐν τῷ βίῳ τούτῳ
10 ήμέρας πνευματικῆς τοῦ εἰσαγομένοις ἀρμόζουσα τροφῆ·
δεῖπνον δὲ ἡ τελευταία καὶ τοῦ ἥδη ἐπὶ πλεῦν προκεκοφόσι
παρατιθεμένη κατὰ λόγον. καὶ ἀλλως δὲ εἴποι ἀν τις
ἄριστον μὲν εἶναι τὸν νοῦν τῶν παλαιῶν γραμμάτων, δεῖπνον
δὲ τὰ ἐναποκεκρυμμένα τῇ καινῇ διαθήκῃ μυστήρια. ταῦτα
15 δὲ καὶ ἐν προοιμίῳ λέλεκται ἐξετάζοντι πῶς γινομένου
δείπνου ἐγείρεται ὁ Ἰησοῦς ἐκ τοῦ δείπνου, καὶ βαλὼν γδωρ
εἰς τὸν νιπτῆρα ἄρχεται τοὺς τῶν μαθητῶν νίπτειν πόδας.
οἷμαι γὰρ ὅτι οἱ μετὰ τοῦ Ἰησοῦ δειπνοῦντες καὶ ἐν τῇ
20 ἐπὶ τέλει τοῦ βίου τούτου ήμέρᾳ μεταλαμβάνοντες σὺν
αὐτῷ τροφῆς δέονται μὲν καθαρίσιον τινός, οὐ μὴν περὶ τι
τῶν πρώτων τοῦ τῆς ψυχῆς, ἵνα οὐτως ὀνομάσω, σώματος,
ἀλλ', ὡς ἀν εἴποι τις, χρῆσοντιν ἀποπλύνασθαι τὰ τε-
λευταῖα καὶ τὰ ἔσχατα καὶ τῇ γῇ ἀναγκαῖως ὅμιλοντα.
καὶ τοῦτο τὸ καθάρσιον πρώτον μὲν ὑπ' οὐδενὸς ἡ τοῦ
25 Ἰησοῦ μόνου γενέσθαι δύναται, δεύτερον δὲ καὶ τὸ ὑπὸ¹⁴⁶
τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, πρὸς οὓς εἴπε· Καὶ ὑμεῖς διφελετε τοὺς
πόδας ἀλλήλων νίπτειν· ὑπόδειγμα γὰρ ἔδωκα ὑμῖν ἵνα
καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ποιῆτε. καὶ ὁ εὐαγγε-
λιστής γε ἐν τούτοις μοι δοκεῖ διεγείρων ἡμῶν τὸν νοῦν
30 ἐπὶ τὸ νοητὸν τῶν κατὰ τὸν τόπον μὴ τετηρηκέναι μὲν
σωματικὴν περὶ τοῦ νίψασθαι τὴν ἀκολουθίαν, διτι πρὸ τοῦ
δείπνου καὶ τῆς ἐπὶ τὸ δειπνεῖν ἀνακλίσεως οἱ δεόμενοι τοῦ

νύψασθαι τοὺς πόδας νίπτονται ὑπερβὰς δὲ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον τῷ λόγῳ ἡδη ἀνακλιθέντα τὸν Ἰησοῦν ἐπὶ τὸ δειπνεῖν ἐγγερκέναι ἐκ τοῦ δείπνου, ἵνα δειπνησάντων ἀρξῆται νίπτειν τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν ὁ διδάσκαλος καὶ ὁ κύριος. πρὸ μὲν γὰρ τοῦ δείπνου ἥσαν λελουμένοι, 5
 Is i 16 καὶ γενόμενοι δῆλοι καθαροὶ, κατὰ τό· Λούσασθε, καθαροὶ γένεσθε, ἀφέλετε τὰς πονηρίας ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν κατέναντι τῶν ὄφθαλμῶν ὑμῶν, καὶ τὰ ἔξῆς. μετὰ δὲ τὸ λουτρὸν ἐκεῖνο ἐδεήθησαν δευτέρου ὕδατος εἰς μόνους τοὺς πόδας, τουτέστι τὰ κατωτάτω τοῦ σώματος ἀδύνατον γάρ 10
 οἶμαι μηδὲν ῥυπωθῆναι τῆς ψυχῆς μηδὲ τὰ τελευτᾶ καὶ τὰ κατωτάτω αὐτῆς, κανὸς ὡς ἐν ἀνθρώποις τέλειός τις εἴναι δοκῆ. οἱ μὲν οὖν πολλοὶ καὶ μετὰ τὸ λουτρὸν κονιορτοῦ τῶν ἀμαρτημάτων πληροῦνται καὶ τὴν κεφαλὴν, ἢ τὰ δλίγω ταύτης κατωτέρω· οἱ δὲ γνησίως τῷ Ἰησοῦν μαθη- 406 τεύοντες, ὡς φθάσαι καὶ ἐπὶ τὸ συνδειπνεῖν αὐτῷ, μόνους τοὺς πόδας δεομένους ἔχουσι τῆς ἀπὸ τοῦ λόγου νύψεως. ἐνορῶν δὲ διαφορᾶς ἀμαρτημάτων καὶ κατανοῶν τὰ ὡς μὲν πρὸς τὸ ἀκριβὲς καὶ τὸ ἐρρωμένον τοῦ λόγου ἀμαρτήματα, πρὸς δὲ τοὺς πολλοὺς οὐδὲ νομιζόμενα εἴναι ἀμαρτήματα, 20
 ὅψει τίνα ἐστὶν ἐφ' οὓς δέονται οἱ πόδες τοῦ νύψασθαι ἀπὸ τοῦ Ἰησοῦν. καὶ εἴπερ τοιαῦτά ἐστι τὰ κατὰ τοὺς πόδας μολύσματα, τί ποιήσωμεν οἱ μηδέποτε ἐπὶ τὸ μετὰ τοῦ Ἰησοῦν δείπνον ἐφθακότες, μηδὲ τοὺς πόδας μόνους μεμολυμένοι; λέγοντος Ἰησοῦν τῷ μὴ εἰδότι τότε Πέτρῳ, ἀλλὰ 25
 Jo xiii 7 γνωσομένῳ μετὰ ταῦτα τὸ μυστήριον τῆς νύψεως τῶν ὑπὸ Ἰησοῦν καθαριζομένων ποδῶν τό· Ἐάν μὴ νύψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ. ὅπερ ζητήσεις τί δηλοῦ· πότερον ὅτι οὐδὲ ὅλως ἔχεις μέρος ἐὰν μὴ νύψω σε ἀγαθόν, ἢ οὐ μετ' ἐμοῦ μὲν τοῦ διδάσκαλου καὶ κυρίου μετὰ τῶν ἐλαττόνων δέ μου, 30
 Jo xiii 8 ἐν οἷς εἰσιν οἱ μετὰ τὸ λούσασθαι μήτε δειπνήσαντες τὸ μετ' ἐμοῦ δείπνον μήτε νυψάμενοι ὑπ' ἐμοῦ τοὺς πόδας, ἢ

δειπνήσαντες μὲν, οὐ νιψάμενοι δέ. ἐγὼ ἐφίστημι διὰ τό·
 'Ιδοὺ ἐγὼ ἔστηκα ἐπὶ τὴν θύραν, καὶ κρούω· ἐάν τις ἀνοίξῃ ^{Ap iii 20}
 μοι τὴν θύραν, εἰσελεύσομαι πρὸς αὐτὸν καὶ δειπνήσω μετ'
 αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς μετ' ἐμοῦ μῆποτε ὁ Ἰησοῦς οὔτε ἀριστᾶ
⁵ μετά τινος, οἱ γὰρ δεῖται εἰσαγωγῆς καὶ πρώτων μαθη-
 μάτων· οὔτε ἀριστᾶ τις μετ' αὐτοῦ, ἀλλ' ὁ μετ' αὐτοῦ
 ἐσθίων δειπνεῖ μόνον· Πλεῖον γὰρ, φησὶ, Σαλομῶνος ὥδε· ^{Mt xii 42}
 περὶ οὐ γέγραπται· Καὶ ἦν τὸ ἀριστον Σαλομῶν τόδε· ὁ ^{3 Reg ii 46e}
 κατείλεκται ἐν τῇ τρίτῃ τῶν Βασιλεῶν. καὶ τοῦτο δὲ
¹⁰ τολμήσας εἴποιμι ἀν ως ἀκόλουθον τῷ· Ἐὰν μὴ νίψω σε, ^{c. Jo xiii 8}
 οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ· ὅτι οὐκ ἔνιψε τοὺς πόδας τοῦ
 'Ιούδα, ἥδη εἰς τὴν καρδίαν βεβλήκει ὁ διάβολος, ἵνα τὸν ^{c. Jo xiii 2}
 διδάσκαλον καὶ κύριον παραδῷ, εὑρὼν αὐτὸν οὐκ ἔνδεδυμένον
 τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ, καὶ οὐκ ἔχοντα τὸν τῆς πίστεως ^{c. Eph vi 13 ff.}
¹⁵ θυρεὸν, φ δύναται τις πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ
 πεπυρωμένα σβέσαι. γεγραμμένου γὰρ τοῦ· Τοῦ διαβόλου ^{c. Jo xiii 2}
 ἥδη βεβληκότος ἀκούω ως καὶ ἐν ἑβδόμῳ Ψαλμῷ τῆς
 γραφῆς περὶ τούτου διδασκούσης, ως τοξότου καὶ βέλη
 πεπυρωμένα ἐξεργαζομένου τοῖς μὴ πάσῃ φυλακῇ τηροῦσι ^{c. Pr iv 23}
²⁰ τὴν ἑαυτῶν καρδίαν. ἔχει δὲ οὕτως ή τοῦ Ψαλμοῦ λέξις·
 'Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ρομφαίαν αὐτοῦ στιλβώσει· τὸ ^{Ps vii 13 ff.}
⁴⁰⁷ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε καὶ ἡτοίμασεν αὐτό. καὶ ἐν αὐτῷ
 ἡτοίμασε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις
 ἐξειργάσατο. ίδού ἀδύνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον καὶ
²⁵ ἐτεκεν ἀνομίαν. πᾶς μὲν οὖν ὅμολογήσει τό· 'Ιδοὺ ἀδύνη-
 σεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον καὶ ἐτεκεν ἀνομίαν· δύνασθαι
 ἀναφέρεσθαι ἐπὶ τὸν διάβολον· ἄποτον δὲ μὴ ὅμοιώς τούτῳ
 καὶ αὐτὰ νομίζειν λέγεσθαι· 'Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν
 ρομφαίαν αὐτοῦ στιλβώσει· τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε καὶ
³⁰ ἡτοίμασεν αὐτό· καὶ ἐν αὐτῷ ἡτοίμασε σκεύη θανάτου·
 σκεύη γὰρ θανάτου ἄλλος οὐδεὶς ἐν τῷ τόξῳ ἑαυτοῦ φ
 ἐνέτεινεν ἡτοίμασεν ή οὐ τῷ φθόνῳ θάνατος εἰσῆλθεν ^{c. Sap Sol}
^{ii 24}

τὸν κόσμον. ἀπὸ τούτων τούννι τῶν βελῶν, ἃ τοῖς καιομένοις ἔξειργάσατο ὁ διάβολος, ἐνέβαλεν εἰς τὴν καρδίαν Ἰούδα Σίμωνος Ἰσκαριώτου, ἥδη βεβλημένου ἐν τῷ δείπνῳ οὐχ ὥστε δὲ καὶ ἀρέσεσθαι αὐτῷ, ἐπείπερ ἡ τοῦ δείπνου τούτου τροφὴ καὶ ὁ οἶνος ὃ ἐν αὐτῷ οὐκ ἐδύνατο γενέσθαι, ἐν καρδίᾳ ὑπὸ τοῦ διαβόλου βεβλημένῃ βέλει περὶ τοῦ προδοθῆναι τὸν τάχα ἑστιάτορα, ἐπεὶ μὴ σαφῶς ἐν τούτοις φαίνεται τίς ἦν ὁ οὗ τὸ δεῖπνον ἐγίνετο, ὡς ἐν τοῖς πρὸ τούτων· Ἐποίησαν, φησὶν, αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διηκόνει, δὲ Λάζαρος εἰς ἥν ἐκ τῶν ἀνακειμένων σὺν αὐτῷ. 10
 Jo xii 2
 Jo xiii 2
 cf. Eph vi 16 γυμνὴν τοῦ θυρεοῦ τῆς πίστεως καρδίαν· ἐν ᾧ θυρεῷ 20 πίστεως δύναται τις οὐχ ἐν οὐδὲ δύο, ἀλλὰ πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ πεπυρωμένα σβέσαι.

3. Ἐγγιζούσης τοίνυν τῆς κατὰ τὸ πάθος οἰκονομίας,
 cf. Jo xiii 2 ἐφ' ὃ ἔμελλεν αὐτὸν παραδιδόναι Ἰούδα Σίμωνος Ἰσκαριώτης τετρωμένος ὑπὸ τοῦ διαβόλου, δείπνου ἥδη γινομένου. 25
 Jo xiii 3 f. Εἰδὼς, φησὶν, ὃ Ἰησοῦς, ὅτι πάντα ἔδωκεν αὐτῷ ὁ πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἔκῆλθε καὶ πρὸς τὸν θεὸν ὑπάγει, ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου. οὐκοῦν τὰ μὴ πρότερον ὅντα ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ Ἰησοῦ δίδοται ὑπὸ τοῦ πατρὸς εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ οὕτω μὲν τινὰ δ' οὖ, ἀλλὰ πάντα. 408
 Ps cix (cx) 1 ὅπερ πνεύματι καὶ δὲ Δαβὶδ βλέπων φησὶ τό· Εἴπεν ὁ

3 Ἰσκαριώτου] Ἰσκαριώτης οὐ ἐν τῷ] τὸ

βέλη 11 ἐπεὶ 24, 25 Ἰσκαριώτης

6 βεβλημένη^ο

κύριος τῷ κυρίῳ μου Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἵνα ἀν θῷ τοὺς ἔχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. καὶ γὰρ οἱ ἔχθροὶ τοῦ Ἰησοῦ μέρος τι τῶν πάντων ἦσαν οὖς ἥδει, ὅσον ἐπὶ τῇ προγνώσει, δεδόσθαι ἀπὸ τοῦ πατρὸς αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.

⁵ ἵνα δὲ σαφέστερον θεωρήσωμεν τί ἔστι τό· Πάντα ἔδωκεν ^{Ιο xiii 3}

αὐτῷ ὁ πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας· προσχώμεν τῷ· "Ωσπερ γὰρ ^{Co xv 22}

ἐν τῷ Ἀδάμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτω καὶ ἐν τῷ κυρίῳ πάντες ζωοποιηθήσονται. ἀλλ' εἰ καὶ πάντα ἔδωκεν αὐτῷ

ὅ πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ἐν τῷ χριστῷ πάντες ζωοποιηθή-

σονται, οὐ συγχέεται ἡ δικαιοσύνη τοῦ θεοῦ καὶ τὸ κατ'

ἀξίαν ἔκαστον οἰκονομεῖσθαι· ὅπερ δηλοῦται ἐπιφερομένου

τῷ· Οὕτως ἐν τῷ χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται· τοῦ·

"Ἐκαστος δὲ ἐν τῷ ιδίῳ τάγματι· πάλιν τε αὖ τὰ διάφορα· ^{Co xv 23}

νοήσεις τάγματα τῶν ἐν Χριστῷ ζωοποιηθησομένων ὅτε

¹⁵ πληροῦται τό· Πάντα ἔδωκεν αὐτῷ ὁ πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας·

ἐπιστήσας τῷ· Ἀπαρχὴ Χριστὸς, ἐπειτα οἱ τοῦ χριστοῦ ἐν ^{Co xv 23 f.}

τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ· εἴτα τὸ τέλος· ὅπερ τέλος μετὰ τοῦ

χριστοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ ἐνστήσεται, ὅτε· Παραδώσει

τὴν βασιλείαν τῷ θεῷ καὶ πατρί· πρότερον καταργήσας

²⁰ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ πᾶσαν ἔξουσίαν καὶ δύναμιν. ταῦτα δ'

οἷμαι ἔστι πρὸς ἄ η πάλη, ἵνα μηκέτι ἡ ἀρχὴ καὶ ἔξουσία ^{cfr. Eph vi 12}

καὶ δύναμις, πρὸς ἄ η πάλη, καὶ διὰ τούτο μηκέτι ὑπάρχῃ

πάλη, καταργηθείσης πάσης ἀρχῆς τε καὶ ἔξουσίας καὶ

δυνάμεως. κινεῖ δέ με εἰς τὸ καταργουμένην πᾶσαν ἀρχὴν

²⁵ καὶ πᾶσαν ἔξουσίαν καὶ δύναμιν εἶναι τὰ πρὸς ἄ η πάλη

τὸ ἐπιφερόμενον παρὰ τῷ Παύλῳ τούτοις τό· Δεῖ γὰρ ^{Co xv 25 f.}

αὐτὸν βασιλεύειν ἄχρι οὐ θῆ πάντας τοὺς ἔχθρούς ὑπὸ

πόδας αὐτοῦ. εἴτα· "Εσχατος ἔχθρὸς καταργεῖται ὁ θά-

νατος. καὶ συνάδει γε τῷ· Πάντα ἔδωκεν αὐτῷ ὁ πατὴρ

³⁰ εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ· ὅπερ σαφέστερον ἐκτιθέμενός φησιν

ὅ ἀπόστολος· "Οταν δὲ εἴπῃ ὅτι πάντα ὑποτέτακται, δῆλον ^{Co xv 27}

ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὑποτάξαντος αὐτῷ τὰ πάντα. εἰ δὲ ἀπαντα

ὑποτέτακται, καὶ τοῦτο δῆλον, ὅτι ὑποτέτακται πάντα ἐκτὸς
 τοῦ ὑποτάξαντος αὐτῷ τὰ πάντα· καὶ οὗτος περὶ οὐ γέγρα-
 ππται· Ἐνώπιον κυρίου παντοκράτορος ἐτραχηλίασε· τῶν
 ὑποτασσομένων αὐτῷ ἔσται, νικηθεὶς ἐπὶ τῷ εἶξαι τῷ λόγῳ
 Job xv 25 καὶ ὑποταγῆναι τῇ εἰκόνι τοῦ θεοῦ, καὶ γενέσθαι ὑποπόδιον 5
 cf. Col i 15 τῶν Χριστοῦ ποδῶν. τὴν τούνναν οἰκονομίαν βλέπων ἐπὶ τὸ
 Jo xiii 2 χρηστὸν τέλος ὁδεύονταν ἥδη διὰ τό· Τοῦ διαβόλου ἥδη 409
 βεβληκότος εἰς τὴν καρδίαν ἵνα παραδῷ αὐτὸν Ἰούδας
 Σίμωνος Ἰσκαριώτης· ἥδει ὅτι πάντα ἔδωκεν αὐτῷ ὁ πατὴρ,
 καὶ ἔδωκεν εἰς τὰς χωρούσας τὰ πάντα χεῖρας, ἵνα γὰρ τὰ 10
 πάντα αὐτῷ ὑποχεύρια, ἡ πάντα ἔδωκεν αὐτῷ ὁ πατὴρ εἰς
 τὰς χεῖρας, τουτέστιν εἰς τὰς πράξεις αὐτοῦ καὶ τὰ ἀνδραγα-
 θήματα· Ὁ πατὴρ μον γάρ, φησὶν, ἔως ἅρτι ἐργάζεται,
 Jo v 17 καγὼ ἐργάζομαι. διὰ τὰ ἔξελθόντα δὲ ἀπὸ τοῦ θεοῦ
 cf. Jo xiii 3 ἐξῆλθεν ἀπὸ τοῦ θεοῦ, ἔξω γενομένου τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ μὴ 15
 βουληθέντος προηγουμένως ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ πατρὸς, ἵνα
 ἔλθῃ τὰ ἔξελθόντα εἰς τὰς χεῖρας ὅδῷ καὶ τάξει τοῦ Ἰησοῦ,
 καὶ οἰκονομηθῆν πρὸς τὸν θεὸν ὑπάγειν ἀκολουθοῦντα αὐτῷ,
 διὰ τὸ ἀκολουθεῖν αὐτῷ ἐσόμενα πρὸς τὸν θεόν. Πέτρῳ
 Jo xiii 36 μὲν οὖν εἰρηταί ποτε· Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, οὐ δύνασαι μοι 20
 νῦν ἀκολουθῆσαι, ἀκολουθήσεις δὲ ὕστερον· ἔτι γάρ εἶχεν
 ὁ Πέτρος τὸ μὴ ἐπιτρέπον αὐτῷ ἀκολουθεῖν τῷ λόγῳ ἥδη
 ποτέ. τὸ δὲ ὄμοιον εἴναι νοεῖν σε δεῖ, ἀλλὰ κατά τινα
 δικαίαν ἀναλογίαν, λεχθησόμενον πρὸς ἔκαστον τῶν πάντων
 δὲ ἔδωκε τῷ οὐρανῷ πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας· ἔκάστῳ μὲν γάρ 25
 τῶν πάντων λεχθήσεται τό· Ἀκολουθήσεις δέ μοι ὕστερον.
 ἀλλ’ εἰ μὴ ἄμα ἀκολουθήσουσιν, οὐκ ἐπὶ τὸν αὐτὸν
 ἀναφέρεται καιρὸν τὸ ἔκάστῳ τῶν ἀκολουθησάντων αὐτῶν
 ἀρμόζον τὸ ὕστερον ἐν τῷ· Ἀκολουθήσεις δὲ ὕστερον. καὶ
 τοῦτό μοι νόει καὶ περὶ πάντων τῶν καταργουμένων, εἴτε 30
 cf. 1 Co xv 24 ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν, εἴτε πᾶσαν ἔξουσίαν, εἴτε
 1 Co xv 25 πᾶσαν δύναμιν, καὶ ἀπαξιπλῶς· Ἄχρι οὐ θῆ πάντας τοὺς

15 ἐξῆλθεν ἀπὸ τοῦ θεοῦ] add. in mg.

21 ἀκολουθῆσαι] om.

16 ἵνα] om.

ἐχθροὺς αὐτοῦ ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἔσχατος ἐχθρὸς καταργηθήσεται ὁ θάνατος. Εἰδὼς οὖν ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα Ιο xiii 3 ἔδωκεν αὐτῷ ὁ πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐξῆλθε καὶ πρὸς τὸν θεὸν ὑπάγει, καὶ εἰδὼς ὅσον ἐφ' οἷς κεκινήμεθα, 5 ὡς διηγησάμεθα παριστάντες τὸ φανὲν ἡμῖν εἰς τό· Ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἐξῆλθε· καὶ εἰς τό· Πρὸς τὸν θεὸν ὑπάγει· ἐγείρεται, φησὶν, ἐκ τοῦ δείπνου· ὅπερ κατὰ τοῦτο κατανοήσωμεν μετὰ τῶν ἐξῆς. καὶ ὅρα εἰ δύνασαι ἐν τούτοις λέγειν ὅτι ἀπειστάτως μὲν αὐτὸν εὑφρανε τὸ μετὰ τῶν μαθητῶν 10 δειπνεῖν· περιστατικῶς δὲ καὶ ἀναγκαίως διὰ τοὺς μαθητὰς ἀπὸ τοῦ δείπνου ἐγείρεται, καὶ ἐπὶ ποσὸν τοῦ δειπνεῖν παύεται, ἔως τὸν τῶν μαθητῶν καθαρίσῃ πόδας, οὐ δυναμένων ἔχειν μέρος μετ' αὐτοῦ ἐὰν μὴ αὐτὸς αὐτὸὺς νίψῃ.

410 4. Τί οὖν λέγεται μετὰ τό· Ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου· Ιο xiii 4 15 κατανοήσωμεν. Τίθησι, φησὶ, τὰ ἴματα, καὶ λαβὼν λέντιον διεζώσατο. καὶ ἐν τούτοις δὲ εἴποιμεν ἀν τοῖς μὴ βουλομένοις ἀπὸ τῶν ῥητῶν ἀναβαίνειν καὶ νοητῶς νοεῖν τὰ παρατιθέμενα ἐν τούτοις τῆς ψυχῆς βρώματα· τί γὰρ ἐλύπει ἐνδεδυμένον αὐτὸν νύψαι τὸν πόδας τῶν μαθητῶν; ἀλλὰ μή 20 πως ἐὰν ἰδωμεν ἀξίως τοῦ Ἰησοῦν τὰ ἐνδύματα αὐτοῦ, ἃ περιέκειτο δειπνῶν καὶ εὑφραινόμενος μετὰ τῶν μαθητῶν, ἐννοήσωμεν τίνα κόσμον περίκειται ὁ γενόμενος σὰρξ λόγος. cf. Ιο i 14 τοῦτον δὲ ἐν τινι ὑφάσματι λέξεων πρὸς λέξεις καὶ φωνῶν πρὸς φωνὰς συνεστηκότα ἀποτίθεται, καὶ γυμνότερος μετὰ 25 δουλικοῦ σχήματος, ὅπερ δηλοῦται διὰ τοῦ· Λαβὼν λέντιον Ιο xiii 4 διεζώσατο· γίνεται, ἵνα καὶ μὴ πάντη γυμνὸς ἦ, καὶ μετὰ τὸ νύψαι οἰκειοτέρω ὑφάσματι ἀπομάξῃ τὸν πόδαν μαθητῶν πόδας. καὶ ὅρα ἐν τούτοις πῶς ἔαυτὸν σμικρύνει ὁ μέγας καὶ δεδοξασμένος λόγος γενόμενος σὰρξ, ἵνα νίψῃ τὸν 30 πόδας τῶν μαθητῶν· Βάλλει γὰρ, φησὶν, ὑδωρ εἰς τὸν Ιο xiii 5 νιπτῆρα. Ἀβραὰμ μὲν οὖν ἦνικα· Ἀναβλέψας τοῖς ὄφθαλ- Ge xviii 2 μοῖς αὐτοῦ εἶδε, καὶ ἴδον ἄνδρες ἐστήκεισαν ἐπάνω αὐτοῦ· καὶ ἴδων προσέδραμεν εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἀπὸ τῆς θύρας Ge xviii 2 f.

τῆς σκηνῆς, καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ εἰπὲ
 Κύριε, εἰ ἄρα εὑρον χάριν ἐναντίον σου, μὴ παρέλθης τὸν
 παιδά σου· οὐκ αὐτὸς λαμβάνει ὕδωρ οὐδὲ ἐπαγγέλλεται
 νίπτειν τοὺς πόδας αὐτῶν ὡς ξένων ἐλθόντων πρὸς αὐτὸν,
 Ge xviii 4 ἀλλά φησι· Ληφθήτω δὴ ὕδωρ, καὶ νψάτωσαν τοὺς πόδας 5
 ήμων. ἀλλ' οὐδὲ Ἰωσὴφ ἦνεγκεν ὕδωρ νύψαι τοὺς πόδας
 τῶν ἔνδεκα ἀδελφῶν, ἀλλ' ὁ ἐπὶ τοῦ οἴκου Ἰωσὴφ ἀνθρωπος
 Ge xlivi 22 f. ἐξήγαγε πρὸς αὐτοὺς τὸν Συμεὼν, καὶ ἦνεγκεν ὕδωρ νύψαι
 Lc xxii 27 τοὺς πόδας αὐτῶν. ὁ δὲ εἰπών· Ἡλθον οὐχ ὡς ὁ ἀνακεί-
 Mt xi 29 μενος ἀλλ' ὡς ὁ διακονῶν· καὶ δικαίως λέγων τό· Μάθετε 10
 ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶός είμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ· αὐτὸς
 βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα· γὰρ ὅτι οὐδεὶς οὕτω δύ-
 ναται νύψαι τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν, ὡς διὰ τὸ νίψασθαι
 ἔχειν αὐτοὺς τὴν μερίδα μετ' αὐτοῦ, ὡς αὐτός. τὸ δὲ ὕδωρ,
 κατ' ἐμὲ, τοιόσδε λόγος ἦν, νίπτων τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν, 15
 ἐλθόντας ἐπὶ τὸν ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ παρατιθέμενον αὐτοῖς 411
 νιπτῆρα. εἴτα ζητῶ τί δήποτε οὐ γέγραπται μὲν τό· ἔνψε
 Jo xiii 5 τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν· λέλεκται δὲ τό· Καὶ ἤρξατο
 νίπτειν τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν. ἄρα γὰρ συνήθειά ἔστι
 τοιαύτη τῶν γραφῶν, καθ' ἣν δοκεῖ μὴ εὐλόγως, ὡς πρὸς 20
 τὴν τῶν πολλῶν συνήθειαν, προτάσσεσθαι τό· Ἡρξατο·
 ἢ τότε μέν· Ἡρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν ὁ
 Ἰησοῦς, οὐ μὴν ἐπάυσατο τότε νύψας αὐτῶν τοὺς πόδας;
 ὕστερον γὰρ ἔνψε καὶ ἐτέλεσε τὸ νίπτειν, ἐπεὶ ἐμολύνθησαν,
 Mt xxvi 31 κατὰ τό· Πάντες ὑμεῖς σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ 25
 Jo xiii 38 νικτὶ ταύτῃ· καὶ τὸ πρὸς Πέτρον λεγόμενον τό· Οὐ μὴ
 φωνήσει ἀλέκτωρ, ἔως ἂν ἀρνήσῃ με τρίς. τούτων γὰρ
 γενομένων τῶν ἀμαρτημάτων, νύψεως πάλιν ἐδέοντο οἱ
 μολυνθέντες τῶν μαθητῶν πόδες, οὓς ἤρξατο νίπτειν ἥνικα
 ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου, συνετέλεσε τὸ νίπτειν καθαρίσας 30
 αὐτοὺς οὐκέτι μολυνθησομένους. οὕτω δὲ καὶ τὸ μὲν ἤρξατο
 ἐκμάσσειν τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν, συνετέλεσε δὲ ἐκμάσ-
 σων ὅτε συνετέλεσε καὶ νίπτων.

5. Ἔρχεται οὖν πρὸς Σίμωνα Πέτρον· λέγει αὐτῷ Ἰησοῦς
 Κύριε, σὺ μογ̄ νίπτεις τοὺς πόδας; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς
 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ὁ ἐγὼ ποιῶ σὺ οὐκ οἴδας ὅτι, γνώσῃ
 δὲ μετὰ ταῦτα. λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος Οὐ μὴ νίψῃς
 μογ̄ τοὺς πόδας εἰς τὸν αἰώνα. ἀπεκρίθη Ἰησοῦς αὐτῷ
 Ἐὰν μὴ νίψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ. λέγει
 αὐτῷ Σίμων Πέτρος Μὴ τοὺς πόδας μογ̄ μόνον, ἀλλὰ
 καὶ τὰς χεῖρας, καὶ τὴν κεφαλήν. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς
 Ὁ λελογμένος οὐκ ἔχει χρείαν εἰ μὴ τοὺς πόδας νί-
 πτο ψασθαι, ἀλλ’ ἔστι καθαρὸς ὅλος· καὶ ὑμεῖς καθαροί ἔστε,
 ἀλλ’ οὐχὶ πάντες. Ἡδει γὰρ τὸν παραδιδόντα αὐτόν· διὰ
 τοῦτο εἶπεν Οὐχὶ πάντες καθαροί ἔστε. Τοῖς νῦν ὑπὸ¹⁰
 τοῦ Πέτρου λεγομένοις ἐν καιρῷ χρησόμεθα παραδείγματος
 ἔνεκεν, εἰ που δέοι, ὅτι ἔστι δυνατὸν τινὰ κατὰ πρόθεσιν
 15 βελτίστην λέγειν διὰ τὸ ἀνεπίστημον τὰ μηδαμῶς ἔαυτῳ
 συμφέροντα. εἰ γὰρ συμφέρον μὲν ἦν, πρὸς τὸ ἔχειν μέρος
 μετὰ τοῦ Ἰησοῦ, τὸ νίψασθαι τοὺς πόδας ὑπ’ αὐτοῦ, Πέτρος
 δὲ μὴ ἐπιστάμενος ὅτι συμφέρον τοῦτο ἦν, πρότερον μὲν
 εἶπεν, οίονεὶ ἐπαπορῶν, δυσωπητικῶς τό· Κύριε, σύ μου
 20 νίπτεις τοὺς πόδας; δεύτερον δὲ τό· Οὐ μὴ νίψῃς μου τοὺς
 πόδας εἰς τὸν αἰώνα· καὶ τὰ λεγόμενα κωλυτικὰ ἦν ἔργου
 τοῦ φέροντος αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἔχειν μετὰ τοῦ σωτῆρος τὸ μέρος,
 δῆλον ὅτι εἰ καὶ ὑγιεῖ προθέσει καὶ σεβασμώῳ πρὸς τὸν
 διδάσκαλον τοῦτο ἔλεγεν, ἐπιβλαβῶς ἔαυτῳ ἔλεγε. τοῦ δὲ
 25 τοιούτου εἴδους τῶν ἀμαρτημάτων ὁ βίος πεπλήρωται τῶν
 ἐν τῷ πιστεύειν προτιθεμένων μὲν τὰ κρείττονα, διὰ δὲ
 ἄγνοιαν τὰ ἐπὶ τὸ ἐναντίον φέροντα λεγόντων ἡ καὶ πρα-
 τόντων. καὶ τοιοῦτοι γέ εἰσιν οἱ τό· Μὴ ἄψῃ, μὴ γεύσῃ, cf. Col ii 21 f.
 μὴ θίγῃς· φάσκοντες περὶ πάντων τῶν εἰς φθορὰν καὶ ἀπό-
 30 χρησιν τῶν ἀνθρώπων, κατά τινα πολὺ τῆς θείας ἴποβεβη-
 κυναν τῆς· Ὡς ἀνθρωπος ἀποθάνῃ· διδασκαλίαν. τί δὲ <δεῖ>^{cf. Ps lxxxii} 7
 (lxxxii) 7

7 Μὴ] vid. loc. male laesus

24 τοῦ] τοῦτο

15 τὰ] τὸ

31 δεῖ] om.

17 ἀπ'

cf. Eph iv 14 περὶ τῶν ἐν ταῖς αἱρέσεσι κλυδωνιζομένων, καὶ περιφερομένων παντὶ ἀνέμῳ ἐπὶ τὴν κυβείαν τῶν ἀνθρώπων λέγειν, διαλαλούντων σωτήρια τὰ δλέθρια, καὶ ὡς ἐπὶ σεβασμῷ τοῦ Ἰησοῦ τὰ ψεύδη περὶ αὐτοῦ δοξαζόντων; πολλάκις δὲ τὸν Πέτρον τοιούτον ἡ γραφὴ ἐσημειώσατο, θερμότερον εἰς τὸ 5 ἐπαγγέλλεσθαι τὰ φαινόμενα αὐτῷ κρείττονα· καθάπερ καὶ ἐν τῷ ἀνεξετάστως είρημένῳ καὶ ἀθετητικῶς τῆς Ἰησοῦ περὶ τῶν μαθητῶν προφητείας εἰπόντος· Πάντες ὑμεῖς σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· καὶ τὴν cf. Zech xiii 7 αἰτίαν παριστάντος ἐν τῷ· Γέγραπται γάρ Πατάξω τὸν 10 ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσεται τὰ πρόβατα τῆς ποίμνης. ἀνεξετάστως γὰρ πρὸς τοῦτο καὶ ἀθετητικῶς τῆς Ἰησοῦ ἀποφάσεως ἐπει τό· Εἰ καὶ πάντες σκανδαλισθήσονται ἐν σοὶ, ἐγὼ οὐ σκανδαλισθήσομαι. καὶ τοῦτο ἔτι τότε προπετὲς δύν ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ αἰτιον οἶμαι γέγονε τοῦ ὑπὲρ τὸ 15 μέτρον τούτων λοιπῶν σκανδαλισμοῦ ἡμαρτηκέναι αὐτὸν, ἀρνησάμενον τὸν Ἰησοῦν τρὶς πρὶν ἀλεκτοροφωνίας. διόπερ ἐπιστήσας τοιαύτη προτέρᾳ ἑαυτοῦ προπετείᾳ ὠφελήθη τὰ μέγιστα, ὡς γενέσθαι στιβαρώτατος καὶ μακροθυμότατος· ὅπερ δηλούνται Παύλου μὲν εἰπόντος αὐτῷ ἔμπροσθεν 20 πάντων· Εἰ σὺ Ἰουδαῖος ὑπάρχων ἐθνικῶς καὶ οὐκ Ἰουδαϊκῶς ξῆς, πῶς τὰ ἔθνη ἀναγκάζεις Ἰουδαΐζειν; καὶ τὰ ἔξῆς· τοῦ δὲ μετὰ στίβους σιωπήσαντος· καὶ τὸ κατὰ τὸν τόπον εὗλογον ἀνεξικακώτατα μὴ παραστήσαντος, περὶ οὖν ἐν τῇ πρὸς Γαλάτας οἰκειότερον τις διαλήψεται. καὶ ἐν ταῖς 25 cf. 2 Co iii 18 Πράξεσι δὲ τῶν ἀποστόλων τὸ καθεστηκὸς αὐτοῦ, τὴν αὐτὴν εἰκόνα μεταμορφωθέντος, τοῖς ἐκάστῳ ἐφιστᾶσι καὶ προσέχουσι φανεῖται.

6. Καὶ ἐνθάδε τοίνυν ἐγερθέντι τῷ Ἰησοῦ ἐκ τοῦ δείπνου καὶ θέντι τὰ ἴματα καὶ διαζωσαμένῳ ὁ εἴληφε 413 λέντιον, καὶ βάλλοντι ὕδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα καὶ ἀρξαμένῳ τοὺς πόδας νίπτειν τῶν μαθητῶν καὶ ἐκμάσσειν τῷ λευτίῳ

2, 3 διὰλαλούντα 5 θερμώτερον 13, 14 σκανδαλισθήσε-
σθαι ἐν ἐμοὶ 18 ὠφεληθῆναι

ῳ ήν διεζωσμένος, πάντες μὲν παρεῖχον τοὺς πόδας, ἀκόλουθον τῇ περὶ τοῦ Ἰησοῦ προλήψει θεωροῦντες ὅτι οὐκ ἀν δηλικοῦτος ἀλόγως καὶ, ως ἀν οἱ πολλοὶ λέγοιεν, βαρεῖν τοὺς μαθητὰς θέλων, νίπτοι αὐτῶν τοὺς πόδας, ἀλλὰ τι 5 χρήσιμον ἐπιτελῶν ὃ περιέμενον γνώσεσθαι ὕστερον, ἐννοοῦντες μῆποτε σύμβολόν τινος ταῦτα πράττοιτο· μόνος δὲ ὁ Πέτρος τῷ προχειροτέρῳ ἐνιδὸν καὶ οὐδένα ἔτερον λογισμὸν ἐκείνῳ παρατίθεις, ως σέβων τὸν Ἰησοῦν οὐ παρεῖχεν αὐτὸν εἰς τὸ νύψασθαι τοὺς πόδας, ἀλλὰ πρότερον 10 μὲν δυστρεπεῖν αὐτὸν ἐπειρᾶτο ἐν τῷ· Κύριε, σύ μου νίπτεις Ιο. xiii. 6. τοὺς πόδας; μετὰ δὲ τοῦτο δέον αὐτὸν πεισθῆναι τό· Ὁ ἐγὼ ποιῶ σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι, γνώσῃ δὲ μετὰ ταῦτα· φησὶ τό· Οὐ μὴ νύψης μου τοὺς πόδας εἰς τὸν αἰῶνα. ἄλλως δὲ τῶν λοιπῶν μαθητῶν ἐμπιστευσάντων ἑαυτοὺς τῷ Ἰησοῦ 15 καὶ περὶ μηδενὸς ἀντιλεγόντων αὐτῷ, οὗτος δὲ ὡν λέγει, εἰ καὶ ὑγιῶς ἔδοξε προτίθεσθαι, οὐ μόνον τοῦ Ἰησοῦ κατηγορεῖ, ως ἀλόγως ἀρξαμένου νίπτειν τοὺς τῶν μαθητῶν πόδας, ἀλλὰ καὶ τῶν συμφοιτητῶν. εἰ γὰρ αὐτὸς μὲν, ως φῆθη, τὸ καθῆκον ἐν τῷ κωλύειν ἐθέλειν ἐποίησεν, ἐκεῖνοι δὲ μὴ 20 ἔօράκασιν αὐτὸν, κατηγόρησεν ἐκείνων, παρὰ τὸ καθῆκον ἑαυτῶν τοὺς πόδας ἐμπαρεσχήκοτων τῷ Ἰησοῦ· καὶ εἰ φρονεῖται τῷ εὐλόγῳ μὴ δεῖν ἀντιλέγειν, καὶ εὐλογον ἐνόμιζεν εἶναι τὸ γινόμενον ἐν τῷ νίπτεσθαι τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ, οὐκ ἀν ἀντέλεγε τῷ γινομένῳ. 25 φαίνεται οὖν ἀκρίτως μὴ εὐλογον νενομικέναι εἶναι τὸ περὶ τοῦ νύψασθαι τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν τοῦ Ἰησοῦ βούλημα. εἰ δὲ χρὴ μέχρι τῶν ἐλαχίστων εἶναι νομιζομένων ἐρευνᾶν τὴν γραφὴν, ζητήσαι τις ἀν τί δήποτε, πρώτου κατειλεγμένου τοῦ Πέτρου εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν δώδεκα, τάχα ως 30 τῶν λοιπῶν τιμιωτέρουν, ἐπεὶ καὶ ὁ ἀληθῶς πάντων ἔσχατος Ἰούδας ἦν, ὑπὸ τῆς μοχθηρᾶς διαθέσεως ἐπὶ τὰ τελευταῖα ἀνταπερριμμένος, ὁ Ἰησοῦς ἀρξάμενος νίπτειν τοὺς πόδας

τῶν μαθητῶν, καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ ὡς ἦν διεζωσμένος,
οὐκ ἀπὸ Πέτρου ἥρξατο. καὶ λεκτέον πρὸς τοῦτο ὅτι 414
ῶσπερ ἵτρὸς πλείοσιν ἀρρώστοις κατὰ τὴν ἰατρικὴν δια-
κονούμενος, ἀπὸ τῶν κατεπειγόντων καὶ χείρονα πεποιθότων
τὴν ἄρχην ποιεῖται τῆς θεραπείας, οὕτως δὲ ἐρρυπωμένους 5
τοὺς πόδας νίπτων τῶν μαθητῶν ἄρχεται ἀπὸ τῶν μᾶλλον
ἐρρυπωμένων, καὶ τάχα ἐπὶ τελευτῶν ἥλθε τὸν Πέτρον,
ὡς ἔλαττον πάντων δεόμενον τῆς νύψεως τῶν ποδῶν. τάχα
δὲ καὶ εἰς τὸ δοκεῦν ἀντιλέγειν ἡ ἐγγὺς καθαρότητος κατά-
στασις τῶν ποδῶν αὐτοῦ συνεβάλλετο. 10

7. (6) Βασανιζόμενον δὲ τὸ ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦν εἰρημένον
τό· 'Ο λελουμένος οὐκ ἔχει χρείαν νύψασθαι, ἀλλ' ἔστι
καθαρὸς ὅλος· καὶ ὑμεῖς καθαροὶ ἔστε, ἀλλ' οὐχὶ πάντες·
τάχα ὑποβάλλει νοῦν τοιοῦτον, ὡς ἥδη νιψαμένων τοὺς
πόδας ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦν τῶν μαθητῶν, καὶ πρὸς τῷ λελουθθαι 15
οὐκ ἔτι ἔχόντων χρείαν νύψασθαι· ἔτι δὲ καὶ αὐτοῦ τοῦ
Πέτρου ἥδη ὄντος καθαροῦ, καὶ πρὶν νύψῃ τοὺς πόδας αὐτοῦ
ὁ Ἰησοῦς. ἐὰν δέ τις πρὸς ταῦτα ζητῇ τί δήποτ' οὖν
εἰπων· 'Ο λελουμένος οὐκ ἔχει χρείαν νύψασθαι, ἀλλ' ἔστι
καθαρὸς ὅλος· μὴ χρείαν ἔχόντων νύψασθαι τῶν μαθητῶν, 20
νίπτει τοὺς πόδας αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς· λεκτέον αὐτῷ τό· Παντὶ
τῷ ἔχοντι δοθήσεται καὶ προστεθήσεται. ἐπεὶ τοίνυν εἶχον
καὶ οἱ μαθηταὶ τὸ εἶναι καθαροὶ, προστίθησιν Ἰησοῦς τῇ
καθαρότητι αὐτῶν καὶ τὸ νίπτειν αὐτῶν τοὺς πόδας· οὔτε
τοὺς μὴ λελουμένους νύψων ἀν οὔτε τοὺς μὴ ὅλους καθαροὺς, 25
ἀλλ' οὕτως ὥστ' ἀν εἰπεῖν περὶ τῶν οὗτως καθαρῶν· καν
γάρ τις ἡ τέλειος ἐν υἱοῖς ἀνθρώπων, τῆς ἀπὸ Ἰησοῦν, ἣν
οὗτως ὀνομάσω, καθαρότητος ἀπούσης, εἰς καθαρὸν οὐ
λογισθήσεται. καὶ ταῦτα δὲ ὑστερον ἐκτίθεμαι, ὑποπε-
σόντα μετὰ τὸ ὑπαγορευθῆναι τὰ πρότερα, σωζόντων ἡμῶν 30
καὶ τὴν τάξιν τῶν ὑπεισελθόντων νοῦν, ὡς πρότερον μὲν
βλέπειν ῥυπωθέντας τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν δεδεήσθαι

Io xiii 10

Mt xxv 29

415 τῆς ἀπὸ τοῦ Ἰησοῦν νύψεως, νῦν δὲ ὅτι διὰ τοῦτον ἔνιψε τοὺς πόδας, ἐπεὶ ἡσαν ως ἐν ἀνθρώποις καθαροὶ ἀλλ' οὐχὶ καὶ παρὰ θεῷ χωρὶς γάρ Ἰησοῦν οὐδὲις παρὰ θεῷ καθαρὸς γίνεται, κανὸν πρὸ αὐτοῦ νομισθῆ διά τυνος ἐπιμελείας αὐτὸν σ καθαρὸν πεποιηκέναι. τοῖς δὲ ως ἐν ἀνθρώποις καθαροῖς ἥδη γεγενημένοις, καὶ λουσαμένοις τὸ τοῦ Ἰησοῦν βάπτισμα, καὶ νιψαμένοις ὑπὸ αὐτοῦ τοὺς πόδας, ἐνοικεῦν καὶ τὸ ἄγιον δύναται πνέυμα καὶ η ὡς ἔνδυμα ἐξ ὑψους δύναμις. δὲ μὲν οὖν Πέτρος μὴ θεωρῶν τὸν λόγον τοῦ βουλήματος Ἰησοῦν,
 10 ἀρξαμένου νίπτειν τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν καὶ ἐκμάσσειν cf. Jo xiii 5
 τῷ λευτίῳ φῶ ἦν διεζωσμένος, λέγει αὐτῷ Κύριε, σύ μου Jo xiii 6
 νίπτεις τοὺς πόδας; ἐπαπορητικῶς καὶ δυσωπητικῶς τοῦτο
 φάσκων· δὲ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν αὐτῷ, διδάσκων Jo xiii 7
 δὲ μυστήριον τοῦτο ἦν, τό· Ὁ ἐγὼ ποιῶ σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι,
 15 γνώσῃ δὲ μετὰ ταῦτα. τί δὲ ἦν ὁ ἐποίει νίπτων τοὺς πόδας
 τῶν μαθητῶν ὁ Ἰησοῦς; ἢ εἰργάζετο διὰ τοῦ νίπτειν αὐτῶν
 τοὺς πόδας καὶ ἐκμάσσειν τῷ λευτίῳ φῶ ἦν διεζωσμένος
 ὡραίους αὐτοὺς, μελλόντων αὐτῶν εὐαγγελίσασθαι τὰ
 ἀγαθά; δὲ γάρ ἔνιψε τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν ὁ Ἰησοῦς,
 20 τότε, οἷμαι, πεπλήρωται τὸ περὶ τῶν ἀποστόλων αὐτοῦ
 προφητικῶς εἰρημένον· Ὡς ὡραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζο-
 25 μένων τὰ ἀγαθά. εἰ δὲ πόδας μαθητῶν νίπτων ὡραίους
 αὐτοὺς ποιεῖ, τί φήσομεν ἀπὸ τοῦ ἀληθινοῦ κάλλους ἐγ-
 γίνεσθαι τοῖς ὑπὸ Ἰησοῦν βαπτισαμένοις ὅλοις ἐν πνεύματι cf. Mt iii 11
 ἀγίῳ καὶ πυρί; ὡραῖοι δὲ οἱ πόδες ἐγένοντο τῶν εὐαγγελιζο-
 μένων τὰ ἀγαθὰ, ἵνα νιψάμενοι καὶ καθηράμενοι καὶ ἐκμαξά-
 μενοι ἀπὸ τῶν Χριστοῦ χειρῶν, ἐπιβῆναι δυνηθῶσι τῆς
 ἀγίας ὁδοῦ καὶ ὁδεύειν τὸν εἰπόντα τό· Ἐγώ εἰμι η ὁδός. Jo xiv 6
 μόνος γάρ καὶ πᾶς ὁ νιψάμενος τοὺς πόδας ἀπὸ τοῦ Ἰησοῦν
 30 ὁδεύει τὴν ὁδὸν ταύτην τὴν ζῶσαν καὶ φέρουσαν πρὸς τὸν
 πατέρα, καὶ οὐ χωρεῖ η ὁδὸς αὐτῇ πόδας μεμολυσμένους
 καὶ τοὺς ἔτι καθαρούς. Μωσῆς μὲν οὖν ἔδεῖτο

4 κανὸν] καὶ

cf. Ex iii 5 ὑπολύσασθαι τὸ ὑπόδημα ἀπὸ τῶν ποδῶν αὐτοῦ ἐπείπερ
 ἐφ' ὃν ἐφθάκει τόπον, ἐν φειστήκει, γῆ ἀγία ἡν· δόμοίως
 cf. Josh v 15 δὲ ὁ τοῦ Ναυῆ Ἰησοῦς. οἱ δὲ μαθηταὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἵνα
 διδεύσωσι τὴν ζῶσαν καὶ ἔμψυχον ὁδὸν, οὐ μόνον ἀρκοῦνται
 cf. Mt x 10 τῷ μὴ ἔχειν ὑποδήματα κατὰ τὴν ὁδὸν, τοῦτο τοῖς ἀπο-
 στόλοις αὐτοῦ ἐντειλαμένου τοῦ Ἰησοῦ· ἀλλὰ γὰρ ἔδει πρὸς
 τὸ ὁδεῦσαι τὴν ὁδὸν ταύτην αὐτοῖς καὶ τὸ νίψασθαι ἀπὸ
 τοῦ Ἰησοῦ, ἀποθεμένου τὰ ἴματα, τάχα μὲν ἵνα καθαροὺς 416
 αὐτοὺς τοὺς πόδας ποιήσῃ καθαρωτέρους, τάχα δὲ ἵνα τὸν
 ἐν τοῖς ποσὶ τῶν μαθητῶν ῥύπον ἀναλάβῃ εἰς τὸ ἑαυτοῦ 10
 Is lxxii 4; σῶμα διὰ τοῦ λεντίου, φειστήκει, περιεξωσμένος ἡν· Αὐτὸς
 cf. Mt viii 17 γὰρ τὰς ἀσθενείας ἡμῶν φέρει.

8. Ὁρα γοῦν ὅτι μέλλων νίπτεν τοὺς πόδας τῶν
 cf. Jo xiii 2 μαθητῶν οὐκ ἄλλον καιρὸν ἐπελέξατο ἢ ὅτε ὁ διάβολος
 ἥδη βεβλήκει εἰς τὴν καρδίαν ἵνα παραδῷ αὐτὸν Ἰούδας 15
 Σίμωνος Ἰσκαριώτης, καὶ ἡ ὑπὲρ ἀνθρώπων ἔμελλε γίνεσθαι
 οἰκονομία. πρὸ γὰρ τούτου εὔκαιρον οὖν ἡν νίψασθαι τοὺς
 πόδας ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ τοὺς μαθητάς. τίς γὰρ ἀν τὸν τῷ
 μεταξὺ ἔως τοῦ πάθους ῥύπον τῶν ποδῶν αὐτῶν ἀπένψεν
 ἀν; ἀλλ' οὐδὲ ἐν τῷ καιρῷ τοῦ πάθους ἄλλος γὰρ Ἰησοῦς 20
 οὐκ ἡν ὁ νίπτων αὐτῶν τοὺς πόδας. ἀλλ' οὐδὲ μετὰ τὴν
 οἰκονομίαν ἥδη γὰρ ὥρα τοῦ ἀγίου πνεύματος ἐπιδημή-
 σαντος τοῖς μαθηταῖς ἡν, γενομένοις καθαροῖς καὶ νιψαμένοις
 τοὺς πόδας, καὶ ἥδη ἔχουσιν ἑτοίμους αὐτοὺς καὶ ὥραιον
 πρὸς τὸ ἐν τῷ πνεύματι εὐαγγελίζεσθαι τὰ ἀγαθά. τοι-
 Jo xiii 7 οῦτον οὖν ἔστι τό· Ὁ ἐγὼ ποιῶ σὺ οὐκ οἶδας ἀρτι,
 γνώσῃ δὲ μετὰ ταῦτα σύμβολόν ἔστι τὸ νίψασθαι ὑμῶν
 τοὺς πόδας ὑπὸ ἐμοῦ, τοῦ καθαρθῆναι τὰς βάσεις τῶν
 cf. Ro x 15 ψυχῶν ὑμῶν, ἵνα γένωνται ὥραιοι, μελλόντων ὑμῶν εὐαγγε-
 λίζεσθαι τὰ ἀγαθά, καὶ καθαροῖς τοῖς ποσὶν ἐπιβαίνειν ταῖς 30
 τῶν ἀνθρώπων ψυχαῖς. τοῦτο δὲ τὸ μυστήριον σὺ νῦν μὲν
 οὐκ οἶδας, ἀτε μηδέπω χωρῶν τὴν γνῶσιν αὐτοῦ, εὔκαιρότε-
 ρον ἐσομένην ἐν σοὶ ἐπὶ τὸν νύψη τοὺς πόδας ἀπ' ἐμοῦ· μετὰ
 δὲ ταῦτα γνώσει ἐν τῷ τοῦτο συνιέναι φωτιζόμενος τῇ περὶ

οὐκ εὐκαταφρονήτου καὶ βραχέος τινὸς γνώσει. ταῦτα δὲ λέγοντος τῷ Πέτρῳ τοῦ Ἰησοῦ, ὁ μαθητὴς ἀποκρίνεται οὐκ ἐπιστημονικὴν ἀπόκρισιν, πλὴν φαντασίαν ἔξαποστέλλουσαν τοῦ πρὸς τὸν Ἰησοῦν τιμητικοῦ καὶ σεβασμίου,
 5 φαντασίαν διεψευσμένην ἔτι. διόπερ, ἐπεὶ μὴ συμφέρουσα ἦν τῷ Πέτρῳ ἡ ἀπόκρισις αὐτοῦ, οὐκ ἐὰν αὐτὴν γενέσθαι ἀληθῆ ὁ τὰ ἐπὶ βλάβῃ ἀληθευσόμενα τῇ τοῦ λέγοντος πρεπόντως ἔαντοῦ τῇ χρηστότητι κωλύων. ὁ μὲν γὰρ Πέτρος φησίν· Οὐ μὴ νύψης μου τοὺς πόδας εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ *Jo xiii 8*
 10 ἀπεφήνατο, κρίναντος τοῦ Ἰησοῦν νίπτειν αὐτὸν τοὺς πόδας, τὸ μὴ νιφθήσεσθαι ὑπὸ αὐτοῦ καὶ μὴ νιφθήσεσθαι εἰς τὸν ἄπαντα αἰῶνα· ὁ δὲ βλέπων λυσιτελέστερον εἶναι τὸ ἐν τούτῳ φεύσασθαι τὸν Πέτρον τοῦ ἀληθεύσαντος αὐτὸν ὑποδείκνυσι τὸ ἐν τῷ μὴ δεῖν ἀληθεύειν τοῦτο εἰρηκότα λυσι-
 417 τελέσ, φήσας· Ἐὰν μὴ νύψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ.
 15 εἴπερ οὖν ὁ Πέτρος ἔμελλεν ἀποφηνάμενος μὲν τό· Οὐ μὴ νύψης μου τοὺς πόδας εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ἀληθεύων ἐν τούτῳ μὴ ἔξειν μετὰ τοῦ Ἰησοῦν μέρος, ἔμελλε δὲ ἔχειν μέρος μὴ ἀληθεύων, ἐφ' ὃ φθάσας εἰπε προπετῶς, τί ἄλλο πράπτειν
 20 ἐχρῆν ἡ μὴ ἀληθεύειν; ἵνα μὴ τὸ ἀληθεύειν τοῦτο ποιήσαι αὐτὸν μὴ ἔχειν μετὰ τοῦ Ἰησοῦν μέρος, ψεύστην αὐτὸν ἀποδείξαντος ἐν τῷ νύψασθαι τοὺς πόδας αὐτοῦ. γέγραπται γάρ· Πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης· εὐκάίρως δέ ποτε χρησόμεθα *Ps cxv 2*
 τῷ ῥητῷ ἐπὶ τῶν προπετέστερον καὶ ἀκρίτως εἰπόντων *(cxvi 11)*
 25 ποιήσειν ὅπερ αὐτοῖς μὴ λυσιτελεῖ ἐμμένουσι τῷ κακῷ κεκριμένῳ. ὑποδεικνύντες γὰρ αὐτοῖς ὅτι οὐχ ἔξουσι μὲν μετὰ τοῦ Ἰησοῦν μέρος, τὴν προπετῆ ἐν ἐπαγγελείᾳ τηρήσαντες φωνὴν, δυνήσονται δὲ ἀθετηθέντος τοῦ προειρημένου ἐλπίδα ἔχειν ἀγαθὴν, ἀποστήσομεν αὐτοὺς τοῦ ἐμμένειν τοῖς
 30 κακῷ κεκριμένοις, κανὸν μετὰ ὄρκου διὰ πολλὴν προπετείαν τὸ τοιοῦτόν ποτε γίγνεται. καὶ φήσομεν ὅτι ὕσπερ ὁ ἐπώνυμος Πέτρος· Οὐ μὴ νύψης μου τοὺς πόδας εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ *Jo xiii 8*

λύεται ἐμμένειν τῇ τοῦ λεγομένου ὁμολογίᾳ, ἵνα ἔχῃ μετὰ τοῦ Ἰησοῦ μέρος, οὐτως καὶ σὺ ὁ δεῖνα ἀμαρτὼν τὴν προπτείαν καὶ ἀκρίτως ἐπαγγειλάμενος τόδε, βέλτιον ἀν ποιήσαι μεταθέμενος ἐπὶ τὸ τόδε πρᾶξαι εὐλογώτερον ἀπὸ τοῦ ἐμμένειν τῷ κακῷ κριθέντι. ἐπιστήσαντες δὲ τῷ τε⁵
 Jo xiii 7. "Οἱ ἄγαν ποιῶ σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι, γνώσῃ δὲ μετὰ ταῦτα· καὶ τῷ· Ἐὰν μὴ νύψῳ σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ· οἱ μὴ βουλόμενοι τοῦτο καὶ τὰ τούτῳ παραπλήσια τροπολογεῖν αἰδεσθέντες παραδεξάσθωσαν τὸ τοιοῦτον εἶδος τῶν εὐαγγελικῶν ἔξετάσεων, ἢ μὴ βουλόμενοι δεικνύτωσαν πῶς εὐλογόν¹⁰ ἔστι τὸν, ὡς ἀν ἐκεῖνοι λέγοιεν, διὰ σεβασμὸν τοῦ Ἰησοῦ εἰπόντα· Οὐ μὴ νύψῃς μου τοὺς πόδας εἰς τὸν αἰώνα· τῷ διδασκάλῳ ἀκούσαι ὡς ἄρα οὐχ ἔξει μέρος μετὰ τοῦ νίον τοῦ θεοῦ, ὡς διὰ μέγιστον ἀμάρτημα τὸ μὴ νευίθαι τοὺς πόδας ὑπ' αὐτοῦ. τὸ μὲν γάρ· ἐὰν τόδε τὸ πταῖσμα¹⁵ ποιήσεις, οὐχ ἔξεις μέρος μετ' ἐμοῦ· χώραν εἶχε λεγόμενον περὶ τῶν προφανῶν ἀμάρτημάτων. τὸ δέ· Ἐὰν μὴ νύψῳ σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ· οὐδαμῶς ἔχει τὸ εὐλογον κατὰ τοῦ ἰσταμένου ἐν τῷ τοὺς σωματικὸν πόδας μὴ ἡθεληκέναι νύφασθαι τὸν Πέτρον. νίπτοντος <δὲ> αὐτοῦ τοὺς πόδας,²⁰ ἡλιθιώτατα, ἅπερ οὐ θέμις λέγειν, ὁ διδάσκαλος δόξει ἀποκεκρίσθαι τῷ τιμώντι αὐτὸν μαθητῇ, ὅπερ ἐστὶν ἀτοπώτατον.

9. Διὰ τοῦτο παρέχωμεν τῷ Ἰησοῦ τοὺς πόδας ἡμῶν⁴¹⁸ καὶ νῦν ἐγειρομένῳ ἐκ τοῦ δείπνου, καὶ τιθέντι τὰ ἴμάτια καὶ²⁵ λαμβάνοντι λέντιον καὶ διαζωννύντι ἕαυτὸν, καὶ βάλλοντι ὕδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα καὶ ἀρχομένῳ νίπτειν τοὺς πόδας ἡμῶν,
 cf. Lc xxii 27 ὡς μαθητῶν, καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ, φ δι' ἡμᾶς γενόμενος
 ἐν μέσῳ ἡμῶν ὡς ὁ διακονῶν διαζώννυται. ἐὰν γὰρ μὴ³⁰
 cf. Ro x 15 ποιήσωμεν τοῦτο, οὐχ ἔξομεν μετ' αὐτοῦ μέρος, οὐδὲ ὡραῖοι³⁰
 cf. 1 Co xii 3¹ ἔσονται οἱ πόδες ἡμῶν, καὶ μάλιστα ὅτε ζηλοῦντες τὰ μείζονα χαρίσματα θέλομεν ἐγκαταταχθῆναι τοῖς εὐαγγελιζό-

μένοις τὰ ἀγαθά. πλὴν ὅτε προπετής ἐστι Πέτρος ἀκούσας
 τό· Ἐὰν μὴ νίψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ· αἰτούμενος *Io xiii 8*
 ἐν τῷ παρασχεῖν τοὺς πόδας τῷ Ἰησοῦν, ὑπερβάλλειν ἐθέλει
 τὰ μέτρα τῆς αἰτήσεως αὐτοῦ, καὶ παρεῖχε νιφθησομένους
 5 ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦν οὐκέτι τοὺς πόδας μόνους, ἀλλ’ ἥδη καὶ τὰς
 χεῖρας, ἃς οὐκέτι νίπτεσθαι δὲ Ἰησοῦς ἥθελεν, ὅταν ἄρτον
 ἐσθίωσι, καταφρονῶν τῶν λεγομένων ὅτι Οἱ μαθηταί σου οὐ *Mt xv 2*
 νίπτονται τὰς χεῖρας, ὅταν ἄρτον ἐσθίωσι· καὶ πρὸς ταῖς
 χερσὶ τὴν κεφαλὴν, ἦν οὖδε κατακαλύπτεσθαι ἔτι Ἰησοῦς *cf. 1 Co xi 7*
 10 ἐβούλετο, ἐφ’ ἣς ἡ εἰκὼν καὶ ἡ δόξα ἥδη ἦν τοῦ θεοῦ.
 ἀρκεῖται γὰρ ἡμῖν ἐπάν τὴν ἔλθωμεν εἰς ταῦτὸν τοὺς τοῦ Ἰησοῦν
 μαθηταῖς καιροῦ, τοῦ τοὺς πόδας αὐτῷ παρέχειν νύψοντι καὶ
 ἐκμάσσοντι μόνους· Ὁ γὰρ λελουμένος οὐκ ἔχει χρείαν *Jo xiii 10*
 νύψασθαι, ἀλλ’ ἔστι καθαρὸς ὅλος· εἰ δέ τις μή ἔστιν ὅλος
 15 καθαρὸς, οὐκ ἐλούσατο. ζητήσαι δέ τις ἄν, εἰ δὲ λελουμένος
 οὐκ ἔχει χρείαν νύψασθαι ἀλλ’ ἔστι καθαρὸς, καὶ ἥσαν οἱ τοῦ
 Ἰησοῦν μαθηταὶ καθαροί, ὡς λελουμένοι, πῶς βάλλει ὕδωρ *cf. Jo xiii 5*
 εἰς τὸν νιπτῆρα, καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν
 ὁ Ἰησοῦς; εἰς τοῦτο δὲ καὶ προλαβόντες μὲν ἐκ μέρους
 20 εἰρήκαμεν καὶ νῦν ἐκείνοις ταῦτα προσθήσομεν. τό· Χρείαν
 ἔχομεν· ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων, ὃν ἄνευ διαζῆν τις οὐ δύναται,
 τέτακται· ὥστ’ ἄν ἐν σωματικοῖς εἰπεῖν χρείαν ἔχειν τὸν
 ἄνθρωπον οὐ πλειόνων, ἀλλὰ τούτων μόνων περὶ ὃν φησιν
 ὁ Παῦλος· Ἔχοντες δὲ διατροφὴν καὶ σκεπάσματα, τούτοις *1 Tim vi 8*
 25 ἀρκεσθησόμεθα· τὰ δὲ εἰς πλοῦτον καὶ τρυφὴν συμβαλλό-
 μενα ἐκ περιουσίας τοῖς ἀβροδιαίτοις περιγίνεται, οὐχ ὡς
 χρειώδη καὶ ὃν οὐκ ἄνευ, ἀλλ’ ὡς περιστά· οὕτω τοίνυν καὶ
 ἐπὶ τῶν θειοτέρων χρεία μὲν ἡμῖν τῶν εἰσαγόντων εἰς ζωὴν
 καὶ ποιούντων εἶναι ἐν τῷ λέγοντι· Ἔγώ εἰμι ἡ ζωὴ· τὰ δὲ *Jo xi 25*
 419 ὑπὲρ ταῦτα, περὶ ὃν λέγεται· Κατατρύφησον τοῦ κυρίου, καὶ *Ps xxxvii 4*
 31 δώσει σοι τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας σου· καὶ ὅσα νοεῖται
 κατὰ τὸν παράδεισον τῆς τρυφῆς καὶ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν

δόξαν, τὰ ἐν τῇ ἀριστερᾷ τῆς σοφίας, κατὰ τὸν εἰπόντα·
Pr iii 16 Μῆκος γὰρ βίου καὶ ἔτη ζωῆς ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτῆς, ἐν δὲ τῇ
 ἀριστερᾷ αὐτῆς πλοῦτος καὶ δόξα· ὑπὲρ τὴν χρείαν εἶναι
 λεχθείη ἄν. καὶ μήποτε τοιοῦτόν ἐστι τὸ μετὰ τὸ λού-
 σασθαι νύψασθαι τοὺς πόδας ὑπὸ τοῦ τηλικούτου διδασκάλου 5
 καὶ σωτῆρος τὸ γὰρ χάρισμα τοῦ θεοῦ ὑπερπαίει τὴν χρείαν,
 cf. 1 Co xv 41 f. ὅσπερ καὶ τὸ εἶναι ἐν δόξῃ ήλίου, ἢ σελήνης, ἢ ἀστέρων, ἐν
 τῇ ἱερᾷ τῶν νεκρῶν ἀναστάσει. οὐκ ἔχει μὲν χρείαν ὁ
Mt xxv 29 καθαρὸς καὶ λουσάμενος νύψασθαι· νίπτεται δὲ, κατὰ τὸ
Ap xxii 11 προαποδεδομένον, ἐπει· Τῷ ἔχοντι παντὶ προστεθήσεται; 10
Jo xiii 10 καὶ ὡς ὁ Ἰωάννης φησί· Καὶ ὁ καθαρὸς καθαρισθήτω ἔτι,
 cf. **Jo** xii 6 καὶ ὁ ἄγιος ἀγιασθήτω. τὸ δέ· ‘Υμεῖς καθαροί ἐστε· ἀνα-
 φέρεται ἐπὶ τοὺς ια’, φῶτιφέρεται τό· Οὐχὶ πάντες· διὰ τὸν
Jo xiii 2 Ισκαριώτην· ἥδει γὰρ τὸν παραδιδόντα αὐτὸν, ἥδη ὅντα οὐ
 καθαρόν· πρῶτον μὲν ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν οὐκ ἔμελεν αὐτῷ, 15
 ἀλλ’ ὅτι κλέπτης ἦν, καὶ τὸ γλωσσόκομον ἔχων τὰ βαλλό-
 μενα ἐβάσταξεν· ὕστερον δὲ ἐπει· Δείπνου γινομένου, τοῦ
 διαβόλου ἥδη βεβληκότος εἰς τὴν καρδίαν ἵνα παραδῷ αὐτὸν
 Ιούδας Σίμωνος Ισκαριώτης, οὐκ ἀπώσατο τὸ βεβλημένον.
 διόπερ οἱ μὲν λουσάμενοι καθαροὶ ἐνδεκα ἔτι ἐγένοντο καθα- 20
 ρώτεροι, νιψάμενοι τοὺς πόδας ὑπὸ τοῦ Ιησοῦ· ὁ δὲ ἥδη μὴ
Ap xxii 11 καθαρὸς Ιούδας, ‘Ο ῥυπαρὸς γὰρ, φησὶ, ῥυπανθήτω ἔτι·
 cf. **Jo** xiii 27 γέγονε ῥυπαρώτερος καὶ ἀκάθαρτος, ὅτε μετὰ τὸ ψωμίον
 εἰσῆλθεν δ Σατανᾶς.

Jo xiii 12-15 10. (7) “Οτε οὖν ἔνιψε τοὺς πόδας αγτῶν καὶ 25
 ἔλαβε τὰ ἴματα αγτοῦ καὶ ἀνέπεσε πάλιν, εἰπεν αγτοῖς
 Γινώσκετε τί πεποίηκα γόμιν; φωνεῖτε με ‘Ο διδάσκα-
 λος καὶ ‘Ο κύριος, καλῶς λέγετε, εἰμὶ γάρ. εἰ οὖν ἐγὼ
 ἔνιψα γόμων τοὺς πόδας ὁ κύριος καὶ ὁ διδάσκαλος, καὶ
 γόμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας· γόπο- 30
 δειγμα γάρ ἔδωκα γόμιν ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα γόμιν,
 καὶ γόμεῖς ποιήτε. Εἴκος τοὺς νοήσαντας τὸ μέγεθος τῆς
 Ιησοῦ δυνάμεως καὶ συνέντας τί πεποίηκε νύψα τοὺς πόδας

τῶν μαθητῶν, ἵνα καὶ τὰ τελευταῖα καὶ τὰ τυχόντα αὐτῶν
καθάρῃ ἀποπλύνας καὶ τὰ τῇ γῇ ὅμιλοῦντα σώματα, ὃν ἦν
τὰ σώματα ἐκεῖνα σύμβολον, θαυμάσαντας τὸ ἐν τῇ νίψει
ἔργον οὐκ ἄν τολμῆσαι καὶ αὐτοὺς τὸ τηλικοῦτο πρᾶξαι,
⁵ μικροτέρους εἶναι νομίζοντας ἑαυτοὺς τοῦ νίπτειν τοὺς πόδας
τοῦ ἔσω καὶ ἐν κρυπτῷ ἀνθρώπου, ἢ τῶν τὰ αὐτὰ ἀσπαζο- cf. Ro vii 22;
420 μένων τοῦ θεοῦ δόγματα, εἰ μὴ ὁ Ἰησοῦς διὰ τῶν ἐκκειμένων
ἐπὶ τοῦτο αὐτοὺς προετρέψατο, τὸ σχῆμα τοῦ δειπνοῦντος,
ὅτε διδάσκειν αὐτοὺς ἥμελλε δειπνήσαντας τὰ λεγόμενα,
¹⁰ ἀναλαβών. δυσωπητικώτατα μὲν γάρ καὶ ἐπὶ τὴν γνώσιν
τοῦ γινομένου προτρεπτικώτατα λέλεκται τό· Γινώσκετε τί Jo xiii 12
πεποίηκα ὑμῖν; ὅπερ ἡτοι ἐρωτηματικῶς ἀναγνωστέον, ἵνα
ἐμφαίνῃ τὸ τοῦ γενομένου μέγεθος· ἢ προστακτικῶς, ἵνα
αὐτῶν διεγείρῃ τὸν νοῦν εἰς τὸ διὰ τοῦ ἐπιστῆσαι τῷ ἔργῳ
¹⁵ λαβεῖν αὐτοῦ τὴν γνώσιν. διδασκαλικώτατα δὲ μετὰ τοῦ
δυσωπητικοῦ λέλεκται τό· ‘Γιμεῖς φωνεῖτε με ‘Ο δικάσκαλος Jo xiii 13 f.
καὶ ‘Ο κύριος, καὶ καλῶς λέγετε, εἴμι γάρ. εἰ οὖν ἐγὼ
ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πόδας ὁ κύριος καὶ ὁ διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς
²⁰ ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας. ὁ μὲν Ἰησοῦς ἔνψει
τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν, ὁ διδάσκαλος αὐτῶν, καὶ τοὺς
πόδας τῶν δούλων, ὁ κύριος ἡν. διδασκαλίᾳ γάρ ὁ ἀπὸ γῆς
καὶ τῶν κοσμικῶν πραγμάτων κονιορτὸς, φθάνων οὐκ ἐπὶ²⁵
ἄλλο τι ἢ ἐπὶ τὰ τελευταῖα καὶ τὰ κάτω τῶν μαθητῶν, ἀπο-
καθαίρεται· ἀλλὰ καὶ τῇ κυριότητι τοῦ ἄρχοντος, ἔξουσιά-
³⁰ ζοντος τῶν διὰ τὸ ἔτι ἔχειν τὸ τῆς δουλείας πνεῦμα καν̄ τὸν cf. Ro viii 15
τυχόντα μολυσμὸν ἔτι δεχομένων, τὰ μολύνοντα τοὺς πόδας
ἀποβάλλεται. καὶ οὐκ ἄν τις εὐφρονῶν λέγοι ὅτι θύρα ἐστὶ³⁵
τὸν Ἰησοῦν, ἢ ὅτι ποιμὴν, ἢ ὅτι ἴατρὸς, νίπτειν τοὺς πόδας τῶν
μαθητῶν καὶ δούλων. ἐγὼ δὲ ἡγοῦμαι ὅτι ἐπιδέχονται τὸ
⁴⁰ δεῖσθαι τῆς ἀπὸ τοῦ διδασκάλου νίψεως οἱ πόδες τῶν μαθη-
τῶν, ὅσον οὐδέπω εὐλήφασι τὸ ἄρκετὸν, ἀλλ’ ἔτι λείπουσιν
εἰς τό· ‘Αρκετὸν τῷ μαθητῇ ἵνα γένηται ως ὁ διδάσκαλος Mt x 25

αὐτοῦ. καὶ τοῦτο τέλος ἔστι τὸ πρὸς τὸν μαθητὴν τοῦ διδασκάλου, ἢ διδάσκαλος, ποιῆσαι τὸν μαθητὴν ὡς ἑαυτὸν, ἵνα μηκέτι δέηται τοῦ διδασκάλου, ἢ διδάσκαλος, εἰ καὶ ἄλλως αὐτοῦ δεήσεται. ὡς γὰρ τέλος τοῦ ἰατροῦ, οὐ χρήζουσι μὲν οἱ κακῶς ἔχοντες οὐ χρείαν δὲ ἔχουσιν οἱ ἴσχύοντες ἰατροῦ, ⁵ τὸ παῦσαι τοὺς κακῶς ἔχοντας ἀπὸ τοῦ κακῶς ἔχειν, ἵνα μηκέτι αὐτοῦ χρήζωσιν, οὐτω τέλος διδασκάλου περιποιῆσαι τῷ μαθητῇ τὸ λεγόμενον ἀρκετὸν ἐν τῷ· Ἀρκετὸν τῷ μαθητῇ ἵνα γένηται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ. περὶ δὲ τοῦ σωτῆρος, ὅντος κυρίου, αὐτόθιν πλειόν ἔστιν ἰδεῖν παρὰ τοὺς ἄλλους ¹⁰ κυρίους, μὴ βουλομένους ἵνα γένηται ὁ δοῦλος ὡς ὁ κύριος αὐτοῦ. τοιοῦτος δὲ ὁ τῆς πατρικῆς ἀγαθότητος καὶ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ νίος· κύριος γὰρ ὁν ἐνεργάζετο τοῖς δούλοις ⁴²¹

¹⁵ τὸ γενέσθαι ὡς ὁ κύριος αὐτῶν, ὅτε οὐκέτι ἔξουσι τὸ πνεῦμα τῆς δουλείας πάλιν εἰς φόβον, ἀλλὰ λήφονται τὸ πνεῦμα τῆς νίοθεσίας, ἐν ᾧ κράζουσιν· Ἀββᾶ, ὁ πατήρ. πρὶν οὖν γένωνται ὡς ὁ διδάσκαλος καὶ ὁ κύριος, δέονται τῆς νύψεως τῶν ποδῶν, ὡς ἐνδεεῖς τῶν μαθητῶν, καὶ ὡς ἔτι τὸ πνεῦμα τῆς δουλείας ἔχοντες εἰς φόβον ἐπὰν δέ τις αὐτῶν κατὰ τό· Ἀρκετὸν τῷ μαθητῇ ἵνα γένηται ²⁰ ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ, καὶ ὁ δοῦλος ὡς ὁ κύριος αὐτοῦ· γένηται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ καὶ ὁ κύριος. αὐτοῦ, τότε μιμήσασθαι δύναται τὸν νύψαντα τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν, καὶ νύψαι τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν ὡς ὁ διδάσκαλος, δὸν ὁ

²⁵ cf. 1 Cor xii 28 θεὸς ἔταξεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ μετὰ τοὺς πρώτην χώραν ἐν αὐτῇ εἰληχότας ἀποστόλους, καὶ δεύτερον προφήτας.

Gen xxvii 40   11. Εἰ δὲ τό· Τῷ ἀδελφῷ σου δουλεύσεις φθάνειν Gen xxvii 29 δύναται ἐπὶ τοὺς ὑποδεεστέρους, καὶ τό· Γίνου κύριος τοῦ ἀδελφοῦ σου· ἐπὶ τοὺς ὡς ὁ Ἰακὼβ κρείττονας, δῆλον ὅτι γενόμενος ὁ δοῦλος ὡς ὁ κύριος νίπτει τοὺς πόδας τῶν δουλευόντων τῇ παρ' αὐτῷ διδασκαλίᾳ, ἐπεὶ τό· Ὅμεις φωνεῖτε με· Ὁ διδάσκαλος καὶ Ὁ κύριος, καὶ καλῶς λέγετε, εἰμὶ γάρ·

οὐκ ἀξιῶ μηδὲν ἔχειν βαθύτερον καὶ παρὰ τὸ ὑπὸ τῶν πολ-
λῶν νενομημένον οὐ πᾶσι γάρ τοῖς λέγουσι· Κύριε, Κύριε· Ιο xiii 13
λεχθήσεται ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ τό· 'Υμεῖς φωνεῖτε με 'Ο κύριος,
καὶ καλῶς λέγετε. οὐ καλῶς οὖν λέγουσι· Κύριε· οἱ ἐν τῇ
5 ημέρᾳ ἐκείνῃ φήσοντες· Κύριε, Κύριε, οὐκ ἐν τῷ ὄντοματί ^{Mt vii 22 f.}
^{cf. Lc xiii 26 f.} σου ἐφάγομεν, καὶ ἐν τῷ ὄντοματί σου ἐπίομεν, καὶ ἐν τῷ
ὄντοματί σου δαιμόνια ἔξεβάλομεν καὶ δυνάμεις πεποιή-
καμεν; φήσει γοῦν αὐτοῖς δ 'Ιησοῦς· 'Αποχωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ·
οὐδέποτε ἔγνων ὑμᾶς, ὅτι ἐργάται ἔστε ἀδικίας· οὐκ ἀν δὲ
10 λέγουσιν αὐτοῖς καλῶς τό· Κύριε, Κύριε· εἰπε τό· 'Αποχω-
ρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ. ἀλλὰ καί· Οὐ πᾶς δ λέγων μοι Κύριε, ^{Mt vii 21}
κύριε, εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· παρ-
ίστησιν ὅτι οὐ πᾶς δ λέγων Κύριε, κύριε, μαρτυρηθείη ἀν
ὑπ' αὐτοῦ ὡς νῦν οἱ ἀπόστολοι, πρὸς οὓς εἰπε· Καλῶς
15 λέγετε, εἰμὶ γάρ. καὶ γὰρ ἀληθῶς κακία μὲν αὐτῶν οὐκέτι
κυρία ἦν, δ λόγος δὲ, καὶ ἀπαξαπλῶς δ κύριος, ή πᾶσα
ἔμψυχος καὶ ζώσα ἀρετή. ἀλλὰ καὶ εἴπερ Οὐδεὶς δύναται ^{Co xii 3}
εἰπεῖν Κύριος Ἰησοῦς, εἰ μὴ ἐν πνεύματι ἀγίῳ· καὶ νοοῦμεν
422 ἐν τούτῳ τί ἔστι τὸ εἰπεῖν· Κύριος Ἰησοῦς. δ ἐν πνεύματι
20 ἀγίῳ λέγων· Κύριος Ἰησοῦς· καλῶς λέγει. εἰ δὲ καὶ δ
καλῶς λέγων πάντως ἐν πνεύματι ἀγίῳ λέγει, ζητήσεις διὰ
τὸ νῦν· Καὶ καλῶς λέγετε· συνεξεταζόμενον τῷ· Οὕπω γὰρ ἦν ^{Jo vii 39}
πνεῦμα, ὅτι Ἰησοῦς οὕπω ἐδοξάσθη. γνησίως οὖν δουλεύ-
οντος τῷ λόγῳ ἔργον ἔστι τὸ καλῶς εἰπεῖν· Κύριος Ἰησοῦς·
25 καὶ τοῦ ἀνάλογον τούτῳ μαθητοῦ τὸ καλῶς εἰπεῖν τῷ σωτῆρι
τό· δ διδάσκαλος· πρὸς δὲν λέγοιτ' ἀν τό· Εἰμὶ γάρ· οὐκ ἀν
λεχθῆσόμενον ὑπὸ τοῦ λόγου τῷ δουλεύοντι τῇ ἀμαρτίᾳ, καὶ
τῷ μαθητευομένῳ τοῖς ψεύδεσι.

12. Πλὴν καὶ ἀγίον ὅντα ἐνδέχεται δεῖσθαι τῆς νίψεως
30 τῶν ποδῶν, ἐπεὶ καὶ ή καταλεγομένη εἰς ἐκκλησιαστικὴν
τιμὴν χήρα ἔξετάζεται μετὰ τῶν ἄλλων καλῶν καὶ ἐν τῷ·
Εἰ ἀγίων πόδας ἔνψε· γέλοιον γὰρ οἶμαι τυγχάνειν τὸ ^{1 Tim v 9 f.}

στῆναι ἐπὶ τοῦ ῥητοῦ καὶ, φέρε εἰπεῖν, τὴν ἔχουσαν πάντα τὰ χαρακτηρίζοντα τὴν ἀγίαν χήραν, καὶ τούτῳ μόνῳ λεί-
πουσαν, μὴ κατατετάχθαι εἰς ἐκκλησιαστικὴν τιμὴν, πολ-
λάκις διὰ παιδισκῶν καὶ οἰκετῶν φιλοφρονησαμένην, ἐν ᾧ
καιρῷ ηὐπόρει καὶ εἶχε τὰ ἐπιτήδεια, τοὺς ξένους ἢ τοὺς 5
ἀπαξαπλῶς δεομένους τοῦ φιλάνθρωπον τι ἔργον ἀπ' αὐτῆς

^{1 Tim v 10}
^{cf. Tit ii 3} παθεῖν. καὶ μὴ θαυμάστης εἰ ἀνάγειν σε δὲι τό· Εἴ ἀγίων πόδας ἔνψει· ὅπου κελεύονται, ἀνάλογον τοῖς πρεσβυτέροις,
πρεσβύτιδες εἶναι καὶ καλοδιδάσκαλοι. ὅρα δὲ εἰ μὴ καὶ 10
ἔργῳδές ἔστι τὸ πάνθ' ὄντινον μαθητεύμενον τῷ χριστῷ,

^{Jo xiii 14} θέλοντα πληροῦν τὴν λέγουσαν ἐντολήν· Καὶ ὑμεῖς ὄφειλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας· ὡς ὄφειλόμενον ἔργον ἐθέλειν ποιεῖν τὸ νίψαι τοὺς σωματικὸν καὶ αἰσθητὸν πόδας τῶν ἀδελφῶν, ὥστε τοὺς ἐν ποιαποτοῦν ὑποθέσει βίου τυγχά-
νοντας πιστοὺς τοῦτο ποιεῖν, εἴτε ἐν ἐκκλησιαστικῇ δοκοῦν-
τας εἶναι ὑπεροχῇ ἐπισκόπους καὶ πρεσβυτέρους, εἴτε καὶ ἐν 15
ἄλλοις κοσμικοῖς τισιν ἀξιώμασιν· ὥστε κατὰ τοῦτο καὶ τὸν δεοπότην ἥκειν ἐπὶ τὸ νίπτειν τοὺς πόδας τοῦ πιστεύοντος δούλου, καὶ τοὺς γονεῖς τοῦ ιδίου· ὅπερ ἔθος ἢ οὐ γίνεται ἢ εἰς 20
ὑπερβολὴν σπανιώτατα, καὶ παρὰ τοῖς πάνυ ἀπλουστέ-
ροις καὶ ἀγροικοτέροις γίνεται. μνημονευτέον δὲ εἰς ταῦτα 423.

^{Jo xiii 8} καὶ τῶν εἰρημένων εἰς τό· Ἐὰν μὴ νίψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ· ἀλλὰ καὶ τοῦ· Γινώσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν; καὶ γὰρ πρέπει ὑπόδειγμα ἡμῖν τὸν Ἰησοῦν δεδωκέναι τοῦ νίπτειν πόδας ἀνάλογον τοῖς τροπικῶς ὑπὸ τῆς νύμφης ἐν 25

^{Cant v 3} τῷ ἀσματι τῶν ἀσμάτων εἰρημένοις ἐν τῷ· Ἐνιψάμην τοὺς πόδας μου, πῶς μολυνῶ αὐτούς; πρόσχεις δὲ τῷ· Ἰνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν καὶ ὑμεῖς ποιῆτε· συνεξετάζων αὐτὸ τῷ· Ἐὰν μὴ νίψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ. ἐὰν δέ τις πρὸς ταῦτα λέγῃ ὅτι κανὸν ἀλληγορῆται, οὐδὲν ἥττον γέγονε 30
κατὰ τὸ ῥητὸν, ἀκουστέον μετὰ τοῦ τροπικοῦ καὶ τῆς φασκούσης λέξεως· Εἰ οὖν ἔνψα τοὺς πόδας ὑμῶν, ὁ κύριος

καὶ ὁ διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας. ὑπόδειγμα γὰρ ἔδωκα ὑμῖν ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν καὶ ὑμεῖς ποιῆτε· λεκτέον πρὸς τὸν τοιοῦτον· ἄρ' ἐπεὶ κατὰ τὸ ῥῆτὸν γέγονε τὸ ἐφημένον πρὸς τὸν εἰπόντα Πέτρον·
 5 Οὐ μὴ νίψῃς μου τοὺς πόδας εἰς τὸν αἰώνα· τό· Ἐὰν μὴ ^{Jo xiii 8, 12} νίψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ· καὶ ὑμεῖς κατὰ τὸ ῥῆτὸν τοῖς κατ' εὐλάβειαν μὴ ἐμπαρέχουσιν ἑαυτῶν τοὺς πόδας ἡμῖν ἵνα αὐτοὺς νίψωμεν φήσομεν καὶ τολμήσομεν εἰπεῖν τοῖς τοιούτοις τό· Ἐὰν μὴ νίψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ'
 10 ἐμοῦ. εἰ δὲ ἐνταῦθα οὐ δυσωπεῖ τὸ ὅ εἶπον, ἐπίσκεψαι τί σε χρὴ λέγειν πρὸς τὴν περὶ τοῦ εἰ χρὴ καὶ τὴν λέξιν πάντως τηρεῖν ἐπαπόρησιν. ὅτι μὲν οὖν ποτε καθήξει τῷδε μὲν νίψαι τοὺς πόδας τοῦ δεῖνα μαθητοῦ Ἰησοῦ, τῷ δὲ ἐμπαρασχεῖν αὐτοὺς νιφθησομένους ὑπ' αὐτοῦ, ὡς ἀπὸ ἀγάπης καὶ 15 φιλοφροσύνης τὸν μὲν ποιῆσαι, τὸν δὲ παρασχεῖν, καὶ αὐτὸς ἀν δομολογήσαιμι. εἰ δὲ φήσομεν ἔκαστον τῶν μὴ συνεδότων ἑαυτῷ τοῦτο πεποιηκέναι, καὶ ἀγίων οὗτω τοὺς πόδας νενιφέναι, ὁφειλομένην τινὰ ἐντολὴν μὴ ἀποδεδωκέναι τὴν·
 20 Ὁφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας· ὥρα που λέγειν, ἐγγύς που πάντας ὁφειλέτας εἴναι τῆς ἐντολῆς ταύτης.

13. (8) ἈΜΗΝ ἀΜΗΝ λέγω ὍΜΙΝ, οὐκ ἔστι δοῦλος ^{Jo xiii 16 ff.} μείζον τοῦ κυρίου αὕτοῦ οὐδὲ ἀπόστολος μείζων τοῦ πέμψαντος αὕτον· εἰ ταῦτα οἴδατε, μακάριοί ἔστε ἐὰν ποιήτε αὕτα· οὐ περὶ πάντων Ὅμων λέγω· ἐγὼ οἶδα 25 τίνας ἐζελεζάμην· ἀλλ' ἵνα ή γραφή πληρωθῇ· Ο τρώγων τὸν ἄρτον, ἐπῆρεν ἐπ' ἐμὲ τὴν πτέρναν αὕτοῦ.
 424 *Ετι καὶ ταῦτα ἔχεσθαί μοι δοκεῖ τοῦ δεῖν τὰ περὶ τῆς τῶν ποδῶν νίψεως τροπολογεῖν· τὸ γάρ· Εἰ ταῦτα οἴδατε, μακάριοί ἔστε ἐὰν ποιῆτε αὕτα· οὐδενὸς ποιητέου προειρημένου ἢ 30 περὶ τῆς νίψεως τῶν ποδῶν, ἐπ' ἔκεινην τὴν ἀναφορὰν ἔχει· τὰ δὲ κατὰ τὸν τόπον μαθήματα, πῶς τε πόδες μαθητῶν μολύνονται· ηδη λουσαμένων, καὶ τίνα τρόπον πλύνονται,

εἰδέναι ως ὁ λόγος βούλεται, καὶ ποιεῖν ως θέλει ὁ Ἰησοῦς,
 ἀλλήθως μακαρίων ἐστὶν ἔργον. οὐ γάρ τὸ τηλικούτον ὄνομα
 τὸ μακάριον εὐλογον ἐπὶ τοῖς τυχοῦσι φῆσαι παρεῖναι τισιν,
 ἐφ' ὃ καὶ οἰκέτης ἀν πλύνων τοὺς πόδας τοῦ δεσπότου μακά-
 ριος ἀν κατ' αὐτὸ τοῦτο δοξαὶ τυγχάνειν, καὶ κόλαξ, καὶ ⁵
 ὑποκριτῆς ὁ γὰρ ἡμεῖς ἀποδίδομεν, νίπτειν τοὺς πόδας
 μαθητῶν Ἰησοῦ μεγάλου τινός ἐστι καὶ Ἰησοῦν ἐν ἑαυτῷ
 ἔχοντος, καὶ ἀπαξαπλῶς μακαρίου. χρὴ δὲ εἰδέναι τοῦτο,
 ὅτι παράκειται τῷ ὥρητῷ τούτῳ ὅμοια· ἐν μὲν τῷ κατὰ Ματ-
 θαῖον τό· Οὐκ ἔστι μαθητῆς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον, οὐδὲ ¹⁰
 δοῦλος ὑπὲρ τὸν κύριον αὐτοῦ. ἀρκετὸν τῷ μαθητῇ ἵνα
 γένηται ως ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ καὶ ὁ δοῦλος ως ὁ κύριος
 αὐτοῦ· ἐν δὲ τῷ κατὰ Λουκᾶν τό· Οὐκ ἔστι μαθητῆς ὑπὲρ
 τὸν διδάσκαλον· κατηρτισμένος δὲ πᾶς ἔστω ως ὁ διδάσκαλος
 αὐτοῦ. ἔξῆς τούτῳ ἐστὶ ζητῆσαι τό· Οὐ περὶ πάντων ὑμῶν ¹⁵
 λέγω· ἐπὶ τί λελεγμένον ἀνοίσομεν. ὁ μὲν οὖν τις φῆσει
 'Ἐπὶ τό· Μακάριοι ἐστε ἔαν ποιῆτε αὐτά· οὐ γὰρ μακάριος
 Ἰούδας. οὐ νομίζω δὲ ὑγιῶς ἐπὶ τοῦτο ἀναφέρεσθαι τὸ
 λεγόμενον. τοῦτο γὰρ ὅλον καὶ περὶ Ἰούδα καὶ παντὸς
 οὐτινοσούν, καν φαυλότατος ἦ, ἀληθὲς τό· Μακάριος εἰ ὁ ²⁰
 δεῖνα ἔαν ποιήσεις τάδε· ως εἰ λέγοιμι καὶ τῷ ἀκολάστῳ, εἰ
 καὶ μὴ ἀκούσεται τῶν λεγομένων μηδὲ σωφρονήσει· μακά-
 ριος εἰ, ἔαν σωφρονήσῃς· καὶ τῷ σοφίᾳν ἔξουδενούντι, εἰ καὶ
 ἐπιβαίνει τῇ προαιρέσει ταύτῃ μακάριος εἰ, ἔαν σοφίᾳν καὶ
 παιδίαν ἀναλάβῃς. μήποτε οὖν τό· Οὐ περὶ πάντων ὑμῶν ²⁵
 λέγω· ἀνοίσομεν εἰς τὸ εἰρημένον τό· Οὐκ ἔστι δοῦλος
 μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. ἐπεὶ γάρ Πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἀμαρ-
 τίαν, δοῦλος ἔστι τῆς ἀμαρτίας· ἐποίει δὲ τὴν ἀμαρτίαν ὁ
 Ἰούδας, καὶ μάλιστα τοῦ διαβόλου βεβληκότος εἰς τὴν
 καρδίαν αὐτοῦ ἵνα παραδῷ τὸν σωτῆρα, δοῦλος ἦν Ἰούδας ³⁰
 τῆς ἀμαρτίας. δοῦλος δὲ ὡν τῆς ἀμαρτίας, οὐκ ἦν τοῦ
 λόγου τοῦ θεοῦ δοῦλος. οὕτω δὲ οὐδὲ ἀπόστολος τοῦ Ἰησοῦ

Mt x 24 1.

Lc vi 40

Jo xiii 18

Jo viii 34

cf. Jo xiii 2

επι ήν· ἥδη γάρ τοῦ διαβόλου ἐγεγόνει, βεβληκότος εἰς τὴν
 425 καρδίαν αὐτοῦ ἵνα παραδῷ τὸν σωτῆρα. διὸ ἀρνούμενος
 αὐτὸν ἔναι δοῦλον ἕαντοῦ ὁ σωτὴρ καὶ ἀπόστολον εἶπε μετὰ
 5 τό· Οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, οὐδὲ ἀπό· *Io xiii 16*
 στολος μείζων τοῦ πέμψαντος αὐτόν· τό· Οὐ περὶ πάντων
 ὑμῶν λέγω.

14. Μετὰ τοῦτο εἶδωμεν τό· Ἐγὼ οἶδα τίνας ἔξελεξά- *Io xiii 18*
 μην· ὅπερ ἀπλούστερον μὲν τοιοῦτον ἔστι· τίς ἔστιν ἔκαστος
 ὃν ἔξελεξάμην οἶδα· οἶδα οὖν καὶ τίς ἔστιν ὁ Ἰουδας καὶ οὐ
 10 λανθάνει με, τοῦ διαβόλου ἥδη βεβληκότος εἰς τὴν καρδίαν
 αὐτοῦ τὰ κατ' ἐμοῦ· καὶ τοιοῦτον δὲ ἔχει νοῦν διά τινα τῆς
 γραφῆς περὶ τοῦ οἴδα συνήθειαν, καὶ τῶν ὅμοιών τῇ λέξει
 ταύτῃ· ὅποιόν ἔστι καὶ τὸ ἔγνων. φησί που ὁ σωτὴρ ἐρεῖ
 τοῦς λέξουσι· Τῷ ὀνόματί σου ἐφάγομεν, καὶ ἐπίομεν, καὶ
 15 δαιμόνια ἔξεβάλομεν· τό· Οὐδέποτε ἔγνων ὑμᾶς· καὶ τό· *Mt vii 22 f.;*
 Οὐκ οἶδα ὑμᾶς πόθεν ἔστε· ὅπερ ἔταν ἀπλούστερον νοῆται,
cf. Lc xiii 26 f.

παρὰ τὸ ἀξίωμα δόξομεν τοῦ σωτῆρος ὑπολαμβάνειν. ἀλλὰ
 μήποτε ἐπεί· Ἐγνω κύριος τοὺς ὄντας αὐτοῦ· τοὺς μὴ ὄντας *2 Tim ii 19*
 αὐτοῦ οὐκ ἔγνω, καὶ ὡς φησι περὶ τινῶν τό· Οὐδέποτε ἔγνων
 20 ὑμᾶς· οὗτω εἴποι ἀν καὶ περὶ τοῦ Ἰουδα, εἰ μὲν οὐκ <ἔστιν
 αὐτοῦ> Οὐδέποτε ἔγνων σε· εἰ δὲ γενόμενος μεταπέπτωκε,
 λεχθείη ἀν πρὸς αὐτόν· Οὐκ οἶδα σε πόθεν εἰ· καὶ νῦν οὖν
 τοῦ διαβόλου ἥδη βεβληκότος εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ τὰ
 κατὰ τοῦ Ἰησοῦν, οὐκ οἶδεν αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς. διὸ οὐκ εἴπε·
 25 νῦν ἔγώ οἶδα πάντας τοὺς παρόντας· ἀλλ·· Ἐγὼ οἶδα τίνας
 ἔξελεξάμην· ὡς εἰ ἔλεγε τοὺς ἐκλεκτούς μου. οὐ περὶ
 πάντων δὲ τῶν παρόντων φημὶ τό· Ἐγὼ οἶδα τίνας ἔξελεξά-
 μην· καὶ γίνεται τὸ γινόμενον ὑπὸ τοῦ ἐνὸς ἔξ ὑμῶν παρα-
 δώσοντός με, ἵνα πληρωθῇ ἡ λέγουσα γραφή· Ὁ τράχων *Io xiii 18*
 30 μου τὸν ἄρτον, ἐπῆρεν ἐπ' ἐμὲ τὴν πτέρναν αὐτοῦ. παρα-
 πέφρασται δὲ τὸ ρῆτὸν ἀπὸ τοῦ τεσσαρακοστοῦ *Ps xl (xli) 20*
 οὗτως ἔχον· Καὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος τῆς εἰρήνης μου, ἐφ' ὃν

ἥλπισα, ὁ ἐσθίων ἄρτους μου ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερνι-
σμόν. οὐκοῦν δ σωτὴρ τὸ ρήτὸν τοῦτο περὶ τοῦ Ἰούδα καὶ
ἔαυτοῦ φησιν εἰρῆσθαι· ἐν φῶ ζητήσεις πῶς ἀνθρωπος εἰρήνης
Ἰούδας ἦν καὶ ἐπ' αὐτὸν δ σωτὴρ ἥλπισε. δηλοῦσθαι οὖν
διὰ τούτων νομίζω ὅτι γνησίως ποτὲ ἐπειστεύκει· οὐ γάρ 5
ἀν μηδέποτε νίδιον εἰρήνης γενόμενον αὐτὸν ἀποστέλλων μετὰ
τῶν λοιπῶν ἀποστόλων ἔλεγε καὶ αὐτῷ τοῖς γὰρ δώδεκα
ἀναγέγραπται εἰρηκέναι τό· Εἴπατε, εἰρήνη τῷ οἰκῳ τούτῳ.

Lc x 5 f.

καὶ ἐὰν ἐκεῖ γῇ νίδιος εἰρήνης, η εἰρήνη ύμῶν ἐπ' αὐτὸν ἀνα- 426
παύσεται εἰ δὲ μή γε, η εἰρήνη ύμῶν ἐφ' ύμᾶς ἀνακάμψει. 10
καὶ γὰρ ὅρα μεθ' ὅσα διάβολος ἔβαλεν αὐτοῦ εἰς τὴν
καρδίαν τὰ κατὰ τοῦ σωτῆρος, καὶ πρὸ δλίγου κλέπτης εἶναι
μεμαρτύρηται. οὐκ ἀν δ οἷμαι ἀρχῆθεν κλέπτης ὧν, ἐπι-
στεύθη τὸ γλωσσόκομον· ἀξίος οὖν τοῦ πιστευθῆναι ὧν, εἰ
καὶ προεγνώσθη μεταπεσούμενος, ἐπιστεύθη. καὶ τηλικοῦ- 15
τος ἦν ἀνθρωπος εἰρήνης Χριστοῦ, ὡς ἐλπίδας ἀγαθάς ποτε
τὸν Ἰησοῦν ἐπ' αὐτῷ, ὡς καλῷ ἀποστόλῳ, ἐσχηκέναι ἄκουε

Ps xl (xli) 10 γὰρ τοῦ Ἐφ' ὃν ἥλπισα. ἐγὼ δ' οἷμαι ὅτι καὶ λόγων
ἀπορρήτων τροφιμωτάτων κεκουώνηκε τοῖς ἀποστόλοις, ἀπὸ
Ἰησοῦν λαβὼν, περὶ ὧν εἰπεν· 'Ο ἐσθίων ἄρτους μου. τὸ δέ 20
Ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτέρναν αὐτοῦ· μεταπέφρασται εἰς τό·

Jo xiii 10 'Ἐπῆρεν ἐπ' ἐμὲ πτέρναν αὐτοῦ· ὡς ταῦτὸν εἶναι τὸ Ἐμεγά-
λυνε τῷ Ἐπῆρε. καὶ εἰ χρὴ τήν· 'Ἐπῆρεν ἐπ' ἐμὲ τὴν
πτέρναν αὐτοῦ· καὶ· 'Ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτέρνισμὸν αὐτοῦ·
σαφηνίσαι λέξιν, φήσομεν ὅτι τοῦτο ποιεῖ ὁ λὰξ ἐντείνων 25

cl. He x 29 τινί· τοιοῦτος δὲ καὶ Ἰούδας ἦν, τὸν νίδιον τοῦ θεοῦν κατα-
πατῶν. καὶ τρώγων ἦν μετὰ τοῦ Ἰησοῦν τὸν ἄρτον αὐτοῦ, ὅτε

cf. Jo xiii 26 f. βάψας δ Ἰησοῦς τὸ ψωμίον λαμβάνει, καὶ διδωσιν Ἰούδᾳ
Σίμωνος Ἰσκαριώτῃ. ἐπῆρε <δὲ> Ἰούδας ἐπὶ τὸν διδάσκαλον
τὴν πτέρναν αὐτοῦ, ὅτε μετὰ τὸ ψωμίον εἰσῆλθεν δ Σατανᾶς 30
εἰς τὸν Ἰούδαν. εἰ δὲ δύναται καὶ τό· 'Η ἀνομία τῆς πτέρνης
μου κυκλώσει με· συνεξεταξόμενον τῷ· 'Ἐπῆρεν ἐπ' ἐμὲ τὴν

Ps xlvi (xlii) 6

πτέρναν αὐτοῦ ἀναφέρεσθαι ἐπὶ τὸν Ἰούδαν, γενόμενον ἐν τῇ μερίδι τοῦ Ἰησοῦ καὶ κτῆμα χρηματίσαντα αὐτοῦ καὶ ἀπόστολον, πτέρναν δὲ διὰ τὸ τελευταῖον αὐτὸν γεγονέναι τροπικῶς λεγόμενον, καὶ αὐτὸς συνεπισκέψει.

- 5   15. (9) Ἀπάρτι λέγω ὅμιν πρὸ τοῦ γενέσθαι, ἵνα Jo xiii 19 πιστεύητε ὅταν γένηται ὅτι ἔγώ εἰμι. Τὴν ἀναφορὰν ἡ λέξις αὐτῇ ἔχει ἐπὶ τὸ προειρημένον τό· Οὐ περὶ πάντων Jo xiii 18 ὑμῶν λέγω· ἔγὼ οἶδα τίνας ἐξελεξάμην· ἀλλ' ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· Ὁ τρώγων μετ' ἐμοῦ τὸν ἄρτον, ἐπήρεν ἐπ' ἐμὲ τὴν πτέρναν αὐτοῦ· τοῦτο γάρ τὸ ἐσόμενον ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ περὶ τοῦ ἐπαίροντος ἐπ' ἐμὲ τὴν πτέρναν αὐτοῦ, ὃς ἔστι τρώγων μετ' ἐμοῦ τὸν ἄρτον, ἀπάρτι λέγω ὑμῖν, καὶ λέγω πρὸ τοῦ γενέσθαι, ἵνα ἐπὰν γένηται τὸ πληρωθησόμενον τῶν προφητευθέντων ἐν τῇ γραφῇ, πιστεύσῃτε ὅτι 427 ἔγώ εἰμι περὶ οὐ ταῦτα πεπροφήτευται, ἀπὸ τοῦ τρώγοντος 16 μετ' αὐτοῦ τὸν ἄρτον ἐπάραντος τὴν ἑαυτοῦ πτέρναν κατ' αὐτοῦ. ζητήσαι δ' ἂν τις πῶς εἴρηται τοῖς μαθηταῖς, ὡν ἔνιψεν τοὺς πόδας ὁ Ἰησοῦς, ὡς μηδέπω πιστεύσασιν ὅτι καὶ αὐτὸς εἴη ὁ χριστὸς, τό· Ἀπ' ἄρτι λέγω ὑμῖν πρὸ τοῦ γενέσθαι· καὶ διὰ τοῦτο λέγω ἵνα ὅταν γένηται πιστεύσῃτε ὅτι ἔγώ εἰμι ὁ προφητευθεὶς χριστός. καὶ ὅρα εἰ δυνάμεθα, μὴ κατηγοροῦντες τῶν τηλικούτων Ἰησοῦν μαθητῶν ὡς οὐδέπω πεπιστευκότων, καὶ τὸ βούλημα σώζειν τοῦ εἰπόντος· Ἰνα πιστεύητε ὅταν γένηται ὅτι ἔγώ εἰμι. ὁ παραλαμβάνων 25 σοφίας θεωρήματα, ἐσθ' ὅτε καὶ προτέροις, δι' ἀ ηδη σοφός ἔστιν, ἀναλαμβάνει δεύτερα, ἐφ' οἷς οὐ πρότερον ἦν σοφὸς, καὶ σοφώτερος ἔσται· καθὼς λέγεται καὶ τό· Τῶνδε γὰρ Pr i 5 ἀκούσας συφὸς, σοφώτερος ἔσται. ὥσπερ οὖν, εἰ ἐλέγετο τῷ σοφῷ τάδε τινὰ, καὶ ἐπεφέρετο· ταῦτα σε ποιεῖ σοφόν· 30 οὐ πάντως ἀν ἐκ τοῦ μὴ σοφοῦ σοφὸν ἐνοήσαμεν ἀλλὰ καὶ ἐκ σοφοῦ σοφώτερον, ὡς ἐπιγινομένης τῆς προκοπῆς καὶ ὀδευούσης ἐπὶ τὴν τελειότητα· οὕτω μοι νόει καὶ τὸν πιστεύ-

οντα δύνασθαι πιστότερον γενέσθαι. καὶ γὰρ οἱ ἀπόστολοι,
προσελθόντες ποτὲ τῷ κυρίῳ, οὐχ ἔαυτῶν κατηγοροῦντες ὡς
ἀπίστων ἔλεγον αὐτῷ τῷ· Κύριε, πρόσθεις ἡμῖν πίστιν· καὶ

Lc xvii 5

γὰρ ἐν τῷ πρόσθεις σαφῶς παρίσταται ὅτι πίστιν εἶχον
χωροῦσαν προσθήκην. εἴπερ οὖν συνήκαμεν ταῦτα, νόει
μοι τὰς προσθήκας τῶν πιστοποιούντων, μετά τινα πρότερον
πιστοποιήσαντα προστιθέναι τῇ πίστει ὥστε καὶ τοὺς μα-
θητὰς πρὸς οὓς εἶχον πιστοποιητικοῦς καὶ τοῦτο προσειλη-
φέναι, τὸ βλέπειν πληρουμένην τὴν λέγουσαν γραφήν· Ὁ

Jo xiii 18

τρώγων μου τὸν ἄρτον, ἐπῆρεν ἐπ' ἐμὲ τὴν πτέρναν αὐτοῦ· παριστάντος τοῦ προφητευομένου ὅτι αὐτὸς ἦν περὶ οὐ ταῦτα ἐθεσπίζετο. καὶ ἀκούει τοῦ· Ἰνα πιστεύητε· ὡς ἵσον
δυναμένου τῷ ἵνα ἐνεργῆτε, παραμένοντες τῷ πιστεύειν καὶ
μηδεμίαν ἀφορμὴν πρὸς τὸ μετατίθεσθαι ἵσχοντες. καὶ εἰ
τοι μὴ μεγέθει μεγάλῃ ἡ πίστις ἦν ἡ πλήθει πολλή, οὐν ἀν

1 Co xiii 2

ἔλεγεν ὁ Παῦλος τῷ· Κανὸν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν. ὥσπερ
γὰρ ὁ τέλειος καὶ πάσας ἔχων τὰς ἀρετὰς, τελείαν ἑκάστην
ἀναλαβὼν, τελείαν ἔχει τὴν σοφίαν καὶ τελείαν τὴν σωφρο-
σύνην, οὕτω δὲ καὶ τὴν εὐσέβειαν καὶ τὰς λοιπάς· οὕτως ἀν
τις εἴποι τῇ τοῦ πιστεύειν ἀρετῇ τελεῖος τὸ πᾶσαν ἔχειν τὴν πίστιν. ταῦτα δέ καὶ τὴν εὐσέβειαν καὶ τὰς λοιπάς· οὕτως ἀν
τελοῦνσι σοφίας, ἡ σωφροσύνης, ἡ εὐσέβειας, ἡ τῶν λοιπῶν
ἀρετῶν, ἀλλὰ καταχρηστικῶς, καὶ τῶν ἐν ἑκάστῃ ἀρετῇ
προκοπῶν ὄμωνύμως τῇ τελείᾳ ὀνομαζομένων. οὕτω γὰρ
σοφὸς λέγεται ὁ ἀμαρτάνων μέν τινα ὡς ἐλέγχου δεῖσθαι, οὐν
μὴν καὶ μισῶν τοὺς ἐλέγχοντας ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἀγαπῶν,

Pr ix 8

καθὸ γέγραπται· Ἐλεγχει σοφὸν, καὶ ἀγαπήσει σε. οὕτω
δὲ καὶ σοφὸς λέγεται, ἐπιδεκτικὸς ὃν ἐτέρων θεωρημάτων
σοφίας καὶ μηδέπω ἔχων τὰ δεύτερα, καθὸ λέγεται καὶ τό-

Pr ix 9

Δίδου σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται. ἀλλὰ γὰρ ἐπὶ ταῦτα ἐληλύθαμεν, δεικνύντες ὅτι ἐνδέχεται τὸν ἥδη
πιστεύοντα μανθάνειν τινὰ ἵνα πάλιν πιστεύῃ, καὶ διὰ τῆς
προσθήκης τῶν μαθημάτων προστιθέναι τῇ πίστει.

13 ante ἐνεργῆτε ins. πιστεύητε   20 εἴποι] εἴπε τελείως τῷ

ι6. Εἰ δὲ βουλόμεθα εἰδέναι τίς ἐστιν ὁ πᾶσαν ἔχων τὴν πίστιν, λάβωμεν ἐπὶ παραδείγματος κεφαλαιωδῶς τὰ ἐν τῷ πιστεύεσθαι σώζοντα τὸν πιστεύοντα, φέρε εἰπεῖν, ὅντα τὸν ἀριθμὸν ἑκατὸν, καὶ λέγωμεν ὅτι ὁ μὲν τὰ προειρημένα ⁵ ἑκατὸν ἀδιστάκτως παραδεχόμενος καὶ ἔκαστῳ αὐτῶν βεβαίως πιστεύων πᾶσαν ἔχει τὴν πίστιν· ὁ δὲ λείπων ἐν τινι ἀριθμῷ τῶν ἐν τῷ πιστεύεσθαι σώζοντων, ἢ τῇ πρὸς τὰ πιστεύομενα βεβαιότητι, τοσοῦτον λείπει τοῦ πᾶσαν ἔχειν τὴν πίστιν, ὃσοις ἀριθμοῖς πιστεύων ἐνδεῖ, ἢ ὃσον ἀφέστηκε ¹⁰ τῆς περὶ τῶν πιστευομένων βεβαιότητος εἴτε πάντων εἴτε τινῶν ἵν' ἐπὶ τοῦ παρόντος δοθῆ τισὶ μὲν δύνασθαι βεβαίως πιστεύειν τινὰ, τισὶ δὲ πιστεύειν μὲν, οὐ βεβαίως δέ· πλὴν ὅμοιογυμένως δοθείη ἀνάμήχανον ἀποδείκνυσθαι τὸν ἐν <ἐνὶ> ἀτελῆ πρὸς μηδὲν ἔχειν βεβαιότητα, ὅτι οὐ τὸ ἵσον ¹⁵ ἀπόστημα ἀπὸ τῆς πρὸς τὰ πιστεύομενα βεβαιότητος ἀπέχει ἔκαστος τῶν, ἵν' οὕτως ὄνομάσω, κατὰ τὴν γραφὴν ὀλιγοπίστων, καὶ τὴν πρὸς τὰ πιστεύομενα βεβαιότητα οὐδέπω ἀνειληφότων. τούτοις δὲ ἐπεται διὰ τό· Κατὰ τὴν ²⁰ Mt ix 29 πίστιν σου γενηθήτω σοι· καὶ διὰ τό· Ἡ πίστις σέσωκέ σε· ²² Mt ix 22 ἔκαστῳ ἀπαντῆσαι κατὰ τὴν ἐν τῇ δικαιᾳ κρίσει τοῦ θεοῦ ἀμοιβὴν ἀνάλογον τοσῆδε καὶ τοιῷδε πίστει καὶ σωτηρίᾳν. ²⁵ εἴ γέ ἐστι τις καὶ ἐν ταύτῃ σωζομένων διαφορὰ, ως τό· ³⁸ Lc vi 38 μέτρῳ μετρεῖτε, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν· φθάνειν καὶ ἐπὶ τὰ μέτρα τῆς πίστεως, καὶ τὰ μέτρα τῆς ἀπὸ θεοῦ ἀμοιβῆς καὶ ³⁰ σωτηρίας. ὁ δὲ τὸν τούτων κατανοήσας λόγον θεωρήσει πῶς εὐλόγιας ως μὴ δυναμένοις κρίνειν τοῖς ἀνθρώποις ⁴²⁹ λέγεται· Μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κριθῆτε· καὶ τό· Μὴ πρὸ ¹ Mt viii 1 καιροῦ τι κρίνετε, ἔως ἀν ἔλθῃ ὁ κύριος. πάλιν τ' αὖ ἐπεὶ ⁵ Co iv 5 ἔλεγον ως ἐπὶ παραδείγματος, ἑκατὸν ὄντων τῶν σωζοντων ἐν τῷ πιστεύεσθαι, τὸν μὲν τοῖς ἑκατὸν βεβαίως πιστεύοντα πᾶσαν ἔχειν τὴν πίστιν, τὸν δὲ λείποντα τῇ πρὸς τινα τῶν

13 δοθείη ἀν] δοθείσαν ἀποδεικνύηται 14 ἐνὶ] οι.

21 τοσῆδε] τῆσδε δὲ 29 λέγον

έκατὸν πίστει τῇ πρὸς τὰ πιστεύμενα βεβαιότητι διαφόρως μὴ πᾶσαν ἔχειν τὴν πίστιν, ἐκθήσομεν σαφηνίας ἔνεκεν τοιαῦτα. πρῶτον πάντων πιστεύσοντος ὅτι εἰς ἐστιν ὁ θεὸς, δὲ τὰ πάντα κτίσας καὶ καταρτίσας καὶ ποιήσας ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι τὰ πάντα. χρὴ δὲ καὶ πιστεύειν ὅτι 5 κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, καὶ πάσῃ τῇ περὶ αὐτοῦ κατὰ τὴν θεότητα καὶ τὴν ἀνθρωπότητα ἀληθείᾳ. δεῖ δὲ καὶ εἰς τὸ ἄγιον πιστεύειν πνέυμα, καὶ ὅτι αὐτεξούσιοι ὄντες κολαζόμεθα μὲν ἐφ' οἷς ἀμαρτάνομεν, τιμώμεθα δὲ ἐφ' οἷς εὐ πράττομεν. φέρε οὖν καθ' ὑπόθεσιν, εἴ τις δοκῶν πιστεύειν 10 εἰς τὸν Ἰησοῦν μὴ πιστεύοι ὅτι εἰς ἐστιν ὁ θεὸς ὁ νόμου καὶ εὐαγγελίου, οὐ τὴν δόξαν οὐρανοὶ, ὡς ὑπ' αὐτοῦ γεγενημένοι, διηγοῦνται, καὶ τὸ στερέωμα ἀναγγέλλει τὴν ποίησιν τῶν χειρῶν αὐτοῦ, ὡς ἔργον τυγχάνον αὐτῶν, οὗτος ἀν μεγίστῳ λείποι τῆς πίστεως κεφαλαῖώ. ἦ πάλιν εἴ τις πιστεύων 15 ὅτι δὲ ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου σταυρωθεὶς ἱερόν τι χρῆμα καὶ σωτήριον τῷ κόσμῳ ἐπιδεδήμηκεν, ἀλλ' οὐκ ἐκ παρθένου τῆς Μαρίας καὶ ἀγίου πνεύματος τὴν γένεσιν ἀνείληφεν, ἀλλ' ἐξ Ἰωσὴφ καὶ Μαρίας, καὶ τούτῳ ἀν λείποι εἰς τὸ πᾶσαν ἔχειν τὴν πίστιν τὰ ἀναγκαιότατα. πάλιν τε αὖ εἰ τὴν μὲν θεό- 20 τητὰ τις αὐτοῦ παραδέχοιτο, τῇ δὲ ἀνθρωπότητι προσκόπτων μηδὲν ἀνθρώπινον περὶ αὐτὸν πιστεύοι γεγονέναι, ἦ ὑπόστασιν εἰληφέναι, καὶ τούτῳ ἀν λείποι πρὸς πᾶσαν τὴν πίστιν οὐ τὰ τυχόντα. ἦ εἰ ἀνάπαλιν τὰ μὲν περὶ αὐτὸν ἀνθρώπινα 25 προσίσιτο, τὴν δὲ ὑπόστασιν τοῦ μονογενοῦς καὶ πρωτοτόκου πάσης κτίσεως ἀθετοῦ, καὶ οὐτος ἀν οὐ δύναιτο λέγειν πᾶσαν ἔχειν τὴν πίστιν. καὶ οὕτως καθεξῆς μοι νόει, ἵνα θεωρήσω μεν ὅπηλίκον ἐστὶ τὸ ἀνελλιπῶς καὶ βεβαίως πᾶσαν τὴν 30 δύνασθαι· πάντων μὲν τῶν ἀνθρώπων δυναμένων μεθιστάνειν 430 τὸ δεικνύμενον ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ ὅρος, καὶ τὰ δεικνύμενα αὐτῷ, εἰ δὲ λείποι τινὰ τῇ πάσῃ πίστει, λείπει τῇ δυνάμει τοῦ

cfr. Sap Sol
i 14

cfr. Ps xviii
(xix) 1

cfr. Col i 15

cfr. 1 Co xiii 2

cfr. Mt xxi
21;
Mc xi 23

μετατιθέναι ὅρη· καὶ χρήσομαι γε καὶ τοιούτῳ καὶ εἰς ταῦτα παραδείγματι· ὥσπερ καθέλκουσιν οἱ τοσοῦτοι, τοι-άνδε δύναμιν ἔχοντες, πρώτως εἰς θάλασσαν τὴν ναῦν· εἰ δὲ λείποιεν οὗτοι κανὸν ἐν τῷ συνεργῶν ἡ τῇ δυνάμει τινὸς, οὐκ 5 ἀν καθέλκοιτο ἡ ναῦς· οὕτως οἰονεὶ πολλοὶ μετατιθέντες εἰσὶ τὰ ὅρη ἡ πᾶσα πίστις· τοσοῦτον δὲ λείπει τῇ δυνάμει τῆς τῶν ὄρῶν μεταθέσεως ὃσον λείπει πρὸς τὸ πᾶσαν τὴν πίστιν ἔχειν ὁ ἔτι κατ’ αὐτὴν ἀτελῆς. καὶ ὅρα εἰ μὴ χρησίμως ὅλα ταῦτα ἐξήτασται διὰ τοὺς μαθητὰς ὧν ἔνιψεν 10 ὁ Ἰησοῦς τοὺς πόδας, πρὸς οὓς εἶπὼν, ὡς ἀν ὑπολάβοι ὁ μὴ ἔξετάσας, ὡς μηδέπω πιστεύσαντας τό· Ἀπάρτι λέγω ὑμῖν *Io xiii. 19* πρὸ τοῦ γενέσθαι, ἵνα πιστεύητε ὅταν γένηται ὅτι ἔγω εἴμι· ἀμα δὲ καὶ ἀναπτυσσόμενος ὁ λόγος δείκνυσι πηλίκη μέν 15 ἔστιν ἡ κατὰ τὴν πᾶσαν πίστιν ἀρετὴ καὶ ὅτι σπανίως εὑρισκομένη πόσῳ δὲ ἔκαστος ήμῶν ἀπολείπεται τοῦ τὴν πᾶσαν ἔχειν πίστιν, ὥστε ὅρη μεθιστάνειν. πλὴν οὐκ cf. 1. *Co xiii. 2* εὐκαταφρόνητον πρὸς τὸ ποιεῖν πιστεύειν ἔστι, κατὰ τὰ νῦν προκείμενα, τὸ τοὺς προφήτας μὲν προτεθεσπικέναι τὰ 20 περὶ τοῦ Ἰησοῦν, κατὰ δὲ τὸν λόγον αὐτῶν ἀπηντηκέναι τῷ σωτῆρι τὰ προειρημένα.

17. (10) ἌΜΗΝ, ἌΜΗΝ λέγω ὍΜΙΝ, ὁ λαμβάνων ἀν *Jo xiii. 20* τίνα πέμψω ἐμὲ λαμβάνει, ὁ δὲ ἐμὲ λαμβάνων λαμβάνει τὸν πέμψαντά με. Ὁ Ἰησοῦς πέμπει οὐ μόνον ἀγίους, ἀλλὰ καὶ ἀγίους καὶ ἀγγέλους· καὶ πέμπει μὲν τοὺς διὰ τὸ 25 ἀποστέλλεσθαι ὑπ’ αὐτοῦ ἀποστόλους διομαζομένους. ηδη δὲ τούτων οἱ μὲν ἀνθρωποί εἰσιν, οἱ δὲ δυνάμεις κρείττους. οὐ γάρ ἀμαρτησόμεθα τὸ ἀπόστολος ὄνομα τάσσοντες καὶ περὶ τούτων, περὶ ὧν γέγραπται· Πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ *He i. 14* πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας 30 κληρονομεῖν σωτηρίαν. εἰ γάρ παρὰ τὸ ἀποστέλλεσθαι ἀπόστολοι, πάντες δέ εἰσιν ὑπὸ τοῦ ποιοῦντος τοὺς ἀγγέλους cf. *He i. 7* αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενοι ὅντες λειτουργικὰ πνεύματα, καὶ οὗτοι ἀν εἰεν ἀπόστολοι τοῦ ἀποστέλλοντος αὐτούς.

καὶ ἔκαστός γε τῶν πεμπομένων ἀπό τινος, ἀπόστολός
 ἐστι τοῦ πέμψαντος. καθὸ καὶ ἐν τοῖς ἀνωτέρῳ λέλεκται
 μετὰ τό· Οὐκ ἔστι δούλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, οὐδὲ
 ἀπόστολος μείζων τοῦ πέμψαντος αὐτόν. κατὰ τοῦτο δὲ οὐχ 431
 ἀμαρτήσει καὶ τὸν Ἰωάννην ἀπόστολον λέγων θεοῦ διὰ τό·⁵
 Ju i 6   'Εγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ θεοῦ, ὃνομα αὐτῷ
 Is vi 8   Ἰωάννης· καὶ τὸν Ἡσαΐαν διὰ τό· Τίνα ἀποστελῶ, καὶ τίς
 πορεύεται πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον; ὅτε ἀπεκρίνατο λέγων·
 'Ιδού εἰμι ἐγὼ, ἀπόστειλόν με. τί δὲ περὶ τούτων λέγω ὅτε
 καὶ ἐν τῇ πρὸς Ἐβραίους ὁ τηλικοῦτος ἡμῶν σωτὴρ ἀπόστο-¹⁰
 cf. He iv 14; λος εἴρηται τοῦ πατρός; γέγραπται γάρ· "Ἐχοντες οὖν
 iii 1   ἀρχιερέα μέγαν καὶ ἀπόστολον Ἰησοῦν Χριστόν. καὶ νῦν
 οὖν ὃν ἐὰν ἀποστέλλῃ ὁ σωτὴρ διακονησόμενον τῇ τινι
 σωτηρίᾳ, ὁ ἀποστελλόμενος ἀπόστολός ἐστιν Ἰησοῦν Χρι-
 στοῦ. ἀλλ' ὁ ἀπόστολος, ὥσπερ τοῦ ἀποστείλαντος ἐστιν¹⁵
 ἀπόστολος, οὗτος τισὶ πρὸς οὓς ἀποστέλλεται μόνοις ἐστὶν
 1 Co ix 2   ἀπόστολος. ὅπερ νοῶν ὁ Παῦλος ἔλεγεν· Εἰ καὶ ἄλλοις
 οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος, ἀλλά γε ὑμῖν εἰμί· η γάρ σφραγίς
 μου τῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν κυρίῳ. ἔξεστιν οὖν τινα
 εἶναι ἀπόστολον Ἰησοῦν Χριστοῦ ἐνὶ μόνῳ ἐξαποσταλέντα, εἰ²⁰
 ἐνὶ μόνῳ θεού προνοίᾳ τὸν λόγον διηκονήσατο. καὶ ταῦτα
 φαμεν ἵνα πάλιν βλέπωμεν τὴν τῶν χρηματισάντων Ἰησοῦν
 Gal ii 9   Χριστοῦ ἀποστόλων ὑπεροχήν· Δεξιὰς γὰρ, φησὶν, ἔδωκαν
 ἐμοὶ καὶ Βαρνάβᾳ κοινωνίας, ἵνα ἡμεῖς εἰς τὰ ἔθνη, αὐτοὶ δὲ
 εἰς τὴν περιτομήν. οὐκοῦν Παῦλος ἔθνεσι μόνοις ἀπόστολος²⁵
 ἦν, καὶ Πέτρος ὅλῃ τῇ περιτομῇ. ἡμῶν δὲ κανὸν ἀξιωθῆ τις,
 ὡς παρέστησεν ὁ ἀπόστολος, τοῦ γενέσθαι ἐνὶ πονῷ ἡ ὀλίγῳ
 πλείοσιν, ἀπόστολος γίνεται. κανὸν γένηται δὲ, μὴ ἐπαιρέσθω,
 μεμνημένος τοῦ· "Ο δὲ λοιπὸν ζητεῖται ἐν τοῖς οἰκουνόμοις
 1 Co iv 2   ἵνα πιστός τις εὑρεθῇ· οὐ γὰρ πάντως εἰ ζητεῖται, τὸ³⁰
 Jo xiii 20   ζητούμενον εὑρίσκεται. ταῦτα διὰ τό· 'Ο λαμβάνων ἔάι-
 τινα πέμψω. ὅσους ἐνδέχεται πέμπεσθαι ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦν

όνομάζει ἀποστόλους, καν μὴ, ως εἰρήκαμεν, τοιοῦτοι ὡσι,
 καὶ ὅτι ἐνδέχεται καὶ τῆς ἀνθρώπων φύσεως κρείττονα ὅντα
 πέμπεσθαι ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦν. ὁ οὖν λαμβάνων ὃν <ἀν> πέμψῃ
 ὁ Ἰησοῦς, τὸν ἐν τῷ ἀποσταλέντι Ἰησοῦν λαμβάνει· ὁ δὲ
 5 λαμβάνων τὸν Ἰησοῦν, πατέρα λαμβάνει· ὁ ἄρα λαμβάνων
 ὃν ἀν πέμψῃ ὁ Ἰησοῦς, λαμβάνει τὸν πέμψαντα τὸν Ἰησοῦν
 πατέρα. δύναται δὲ καὶ τοιοῦτος ὁ λόγος εἶναι· ὁ μὲν
 λαμβάνων ὃν ἔαν ἐγὼ πέμψω, ἐμὲ λαμβάνει, καὶ μέχρι¹
 τοῦ ἐμὲ παραδέξασθαι φθάνει· ὁ δὲ μὴ διά τινος ἐμοῦ
 432 ἀποστόλου ἐμὲ λαμβάνων, ἀλλὰ χωρῶν ἐμὲ οὐκ ἀπ' ἀνθρώ· cf. Gal i 1
 πων οὐδὲ δι' ἀνθρώπων διακονούμενον, ἀλλ' ἐπιδημοῦντα ταῖς
 τῶν εὐτρεπισάντων ἑαυτοὺς πρὸς τὴν ἐμὴν παραδοχὴν ψυχαῖς,
 τὸν πέμψαντά με λαμβάνει πατέρα, ως μὴ μόνον ἐμὲ τὸν
 χριστὸν εἶναι ἐν αὐτῷ ἀλλὰ καὶ τὸν πατέρα. ἔστι δὲ ἐκ
 15 τούτων καὶ τὰ κατ' ἑναντιότητα νοῆσαι· ὁ γὰρ λαμβάνων ὃν
 ἔαν πέμψῃ ὁ νιὸς τοῦ πονηροῦ, ἐκεῦνος τὸν ἀντίχριστον
 λαμβάνει· ὁ δὲ λαμβάνων τὸν νιὸν τοῦ πονηροῦ καὶ
 παραδεξάμενος τὸν ἀντίχριστον λόγον, ὑποκρινόμενον εἶναι
 ἀλήθειαν καὶ ψευδῶς ἐπαγγελλόμενον εἶναι δικαιοσύνην,
 20 οὗτος αὐτὸν λαμβάνει τὸν πονηρόν. διὸ προσέχωμεν ἵνα
 ως καλοὶ τριπεζίται δοκιμάζωμεν μὲν τὸν τῶν ἀληθῶν
 διάκονον, ἀποδοκιμάζωμεν δὲ τὸν τῶν ψευδῶν. ἐνθάδε μὲν
 οὖν· Ὁ λαμβάνων, φησὶν, ἔαν τινα πέμψω, ἐμὲ λαμβάνει· Jo xiii 20
 ὁ δὲ ἐμὲ λαμβάνων, λαμβάνει τὸν πέμψαντά με· καὶ· Ὁ Jo xii 45
 25 θεωρῶν ἐμὲ, θεωρεῖ τὸν πέμψαντά με· οὕτε δὲ εἴρηται· Ὁ
 πιστεύων εἰς ὑμᾶς, πιστεύει εἰς ἐμέ· οὕτε· Ὁ θεωρῶν ὑμᾶς,
 θεωρεῖ ἐμέ· λαμβάνειν μὲν γὰρ ἡμᾶς βούλεται τοὺς ἀποστό-
 λους ἑαυτούς, οὐ μὴν καὶ πιστεύειν εἰς αὐτούς. λαμβάνωμεν
 οὖν τοὺς ὑπὸ τοῦ λόγου ἡμῖν ἀποστελλομένους καὶ αὐτὸν
 30 τὸν λόγον τοῦ θεοῦ· μηδέποτε δὲ παραδεξώμεθα ἀπόστολον
 ἀντιχρίστου καὶ λόγον ψευδῆ.

18. (11) Ταῦτα εἶπὼν ὁ Ἰησοῦς ἐταράχθη τῷ Jo xiii 21

1 δονομάζει—εἰρήκαμεν] καν μὴ ὥστειθικαμεν ὄνομάζειν ἀποστόλους
 3 ἀν] om. 6 Ἰησοῦ 11 οὐδὲ] οὐ 15 κατέναντι ὅτι τα

πνεύματι καὶ ἐμαρτύρησε καὶ εἰπεν Ὄμην ὁμήν λέγω
 ὅμιν ὅτι εἰς ἐξ ὅμων παραδάσει με. Ὄμητέρω εἶπε.
 Νῦν ἡ ψυχή μου τετάρακται· νῦν δὲ λέγεται ὅτι Ταῦτα
 εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἐταράχθη τῷ πνεύματι· καὶ ζητῶ τοιαῦτα
 εἰς τὸν τόπον· τί δήποτε οὐκ εἴρηται ἀνάλογον τῷ· Νῦν ἡ σ
 ψυχή μου τετάρακται· τό· τὸ πνεύμα τοῦ Ἰησοῦ τετάρακται·
 ἡ ἀνάλογον τῷ· Ἐταράχθη τῷ πνεύματι· τό· Νῦν ἡ ψυχή
 μου τετάρακται· καὶ ταῦτα ζητεῖν ἐτόλμησα μετρίως,
 τηρήσας ἐν πάσῃ τῇ γραφῇ διαφορὰν ψυχῆς καὶ πνεύματος
 καὶ μέσον μέν τι θεωρῶν εἶναι τὴν ψυχὴν καὶ ἐπιδεχομένην το
 ἀρετὴν καὶ κακίαν, ἀνεπίδεκτον δὲ τῶν χειρόνων τὸ πνεύμα
 τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ· τὰ γὰρ κάλλιστα καρποὶ
 λέγονται εἶναι τοῦ πνεύματος, οὐχ ὡς ἀν οἰηθείη τις, τοῦ
 ἄγίου, ἀλλὰ τοῦ ἀνθρώπου. πρὸς ἀντιδιαστολὴν γὰρ τούτου
 φανερὰ λέγεται εἶναι τὰ ἔργα τῆς σαρκὸς, πάντα ψεκτὰ το
 τυγχάνοντα, ἐπεὶ μηδὲν ἔργον σαρκὸς ἐπαινετόν. ἅπαξ δὲ 433
 μέχρι τοῦ δεῦρο ἐνροπ πνεύμα φαύλου σκληρύνεσθαι λεγό-
 μενον ὑπὸ κυρίου τοῦ θεοῦ. γέγραπται γὰρ οὕτως ἐν τῷ
 Δευτερονομίῳ· Καὶ οὐκ ἡθέλησε Σιών βασιλεὺς Εὐσεβῶν
 παρελθεῖν ἡμᾶς δι' αὐτοῦ, ὅτι ἐσκλήρυνε κύριος ὁ θεὸς τὸ πνεύμα
 αὐτοῦ, καὶ κατίσχυσε καρδίαν αὐτοῦ, ἵνα παραδοθῇ
 εἰς τὰς χειράς σου ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ. ἀλλὰ τὰ περὶ
 μὲν τούτου οἰκειότερον ἐν τοῖς εἰς τὸ Δευτερονόμιον ἔξε-
 τασθείη ἄν. νῦν δὲ πρόκειται λέγειν πῶς τὰ προειρημένα·
 Εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἐταράχθη· οὐ τὴν ψυχὴν, οὐδὲ τῇ ψυχῇ, 25
 ἀλλ' οὐδὲ τοῦ πνεύματος, ἀλλὰ τῷ πνεύματι. ἵν' οὖν τὸ
 περὶ τοῦ πνεύματος παρατήρημα μὴ διαπίπτῃ, λεκτέον ὅτι
 ἐν μὲν τῷ· Νῦν ἡ ψυχή μου τετάρακται· τὸ τῆς ταραχῆς
 πάθος ψυχῆς ἦν, ἐν δὲ τῷ· Ἐταράχθη τῷ πνεύματι ὁ
 Ἰησοῦς· ὅπερ ἐστὶ τὸ ἀνθρώπινον, τὸ πάθος ἦν ἐρχόμενον το
 τῇ ἐπικρατείᾳ τοῦ πνεύματος. ὡς γὰρ ὁ ἄγιος ζῆ πνεύματι,
 προκατάρχοντι τῶν ἐν τῷ ζῆν, καὶ πάσης πράξεως καὶ εὐχῆς
 καὶ τοῦ πρὸς θεὸν ὅμνου, οὕτως πᾶν ὃ τίποτ' ἀν ποιῆ,
 ποιεῖ πνεύματι, ἀλλὰ καν πάσχει, πάσχει πνεύματι. εἰ δὲ

δ ἄγιος, πόσῳ μᾶλλον ταῦτα λεκτέον περὶ τοῦ τῶν ἀγίων
 ἀρχηγοῦ Ἰησοῦ, οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου, ἐν τῷ
 ἀνειληφέναι αὐτὸν ὅλον ἀνθρωπὸν, τὸ ἐν αὐτῷ διέσεισε
 τὰ λοιπὰ ἐν αὐτῷ ἀνθρώπινα; καὶ οὕτως ἐταράχθη τῷ
⁵ πνεύματι, ἵνα μαρτυρήσῃ καὶ ἵνα εἰπῇ μετὰ τοῦ θείου
 οἵονεὶ ὅρκου τοῦ ἀμὴν, τό· Λέγω ὑμῖν ὅτι εἰς ἔξ οὐμῶν ^{Jo xiii 21}
 παραδώσει με. τοῦ γὰρ πνεύματος, οἷμα, θεωρήσαντος
 τὸ ἥδη ἀπὸ τοῦ διαβόλου βεβλημένον εἰς τὴν καρδίαν
 Ἰούδα Σίμωνος Ἰσκαριώτου, ἵνα τὸν διδάσκαλον παραδῷ, ^{c. Jo xiii 2}
¹⁰ φωτισθεὶς εἰς τὸ ἐσόμενον ἐταράχθη· καὶ ἐπεὶ ἡ ταραχὴ
 ἀπὸ τῆς ἐν πνεύματι γνώσεως γεγένηται, ὃ καὶ ἐν ταραχῇ
 ἐγένετο, Ἰησοῦς, εἱρηται, ἐταράχθη τῷ πνεύματι. τάχα δὲ
 καὶ κατὰ μίαν ἐκδοχὴν τῆν· Ἡ σάρξ ἀσθενής· καὶ ἡ σάρξ ^{Mt xxvi 41;}
^{Mc xiv 38} τετάρακται· ταῦτα δ' ἦν ὁ Ἰησοῦς, περὶ οὐ οὐπὸ τοῦ Γαβριὴλ
¹⁵ πρὸς τὴν Μαρίαν εἱρηται τό· Καὶ ἴδου συλλήψη ἐν γαστρὶ, ^{Lc i 31f.}
 καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν. οὗτος ἔσται μέγας,
 καὶ νὺν ὑψίστου κληθήσεται. σημείωση δὲ τίνα τρόπον
 ἐν τοῖς ἐξεταζομένοις τὸ ἐμαρτύρησεν ἀναφέρεται τῷ· Εἰς
 ἔξ οὐμῶν παραδώσει με. καὶ τοῦτο μὲν λεγόμενον καὶ
⁴³⁴ προφητευόμενον τοῖς μαθηταῖς περὶ Ἰούδα, τοῦ ἐνὸς ἔξ
 αὐτῶν, μαρτυρία ἦν ὅμώνυμος, οἷμα, τῷ παρὰ τὸ μαρτυρεῖν
 καὶ ἀποθνήσκειν ὑπὲρ θεοσεβείας σημαινομένῳ. οὐ γὰρ
 ταῦτα νομίζω σημαίνεσθαι ἐν τῷ· Ἐμαρτύρησεν· ὅτε δη-
 λοῦται τὸ ρῆμα, παρ' ὃ ὁ μάρτυς ἐσχημάτισται τοῦ θεοῦ
²⁵ καὶ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ, καὶ νῦν ὅτε ἀναφέρεται ἐπὶ τῷ· Εἰς ^{Jo xiii 21}
 ἔξ οὐμῶν παραδώσει με. ἔτι κατὰ δύναμιν ἐγὼ ἐφίστημι
 καὶ τῷ· Εἰς ἔξ οὐμῶν ἀναφερομένῳ ἐπὶ τὸν Ἰούδαν, μήποτε
 ἐμφαίνει τὸ ἀπὸ τάξεως ἀποστολικῆς, ἐν ᾧ καὶ αὐτὸς
³⁰ ὑψώται, τῷ διάθεσίν ποτε παραπλησίαν τοῖς λοιποῖς ἀπο-
 στόλοις ἔχειν αὐτὸν, ἀποπεπτωκέναι. οὕτως γὰρ ἐγὼ ἤκουσα
 καὶ τοῦ· Ἰδοὺ Ἀδάμ γέγονεν ὡς εἶς ἔξ οὐμῶν· ἐπεὶ μηδὲ ^{Gen iii 22}
 ἐκεῖ εἱρηται· ὡς οὐμῆς· ἦ· ὡς ἐγώ· ἀλλὰ διὰ τὸν ἔνα

ἐκπεσόντα τῆς μακαριότητος, τό· Ὡς εἰς ἐξ ἡμῶν· <τὸ δέ>·
 Ps lxxxii (lxxxiii) 7 Ὡς εἰς· συνάδειν μοι δοκεῖ καὶ μετὰ τοῦ· Ὅμεις δὲ δὴ ὡς
 ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε, καὶ ὡς εἰς τῶν ἀρχόντων πίπτετε.
 πλειόνων γὰρ ἀρχόντων γενομένων, εἰς πέπτωκεν, φῷ παρα-
 πλησίως μιμούμενοι τὴν ἐκείνου πτῶσιν πίπτουσιν οἱ 5
 ἀμαρτάνοντες. ὡς γὰρ ἐκεῖνος ἐν θεότητι τυγχάνων πέ-
 πτωκεν, οὕτω καὶ πρὸς οὓς ὁ λόγος φησὶ τό· Ἐγὼ εἴπα
 Θεοί ἔστε, καὶ νιὸι ὑψίστου πάντες· ἀποπεσόντες τῆς
 μακαριότητος, οὐ προηγουμένως ὅντες ἄνθρωποι, ὡς ἄν-
 θρωποι ἀποθνήσκουσι καὶ ὡς εἰς τῶν ἀρχόντων πίπτουσι. 10
 νομίζω δὲ καὶ θαυμαστικῶς εἰρῆσθαι τοιούτῳ νῷ τὸ λεγό-
 μενον· ὁ παραδώσων με οὐκ ἀλλότριος τῶν ἐμῶν μαθητῶν
 ἔστιν, ἀλλ' οὐδὲ εἰς τῶν πολλῶν μαθητῶν, ἀλλὰ εἰς τῶν ἐν
 ἐκλογῇ μοι τετιμημένων ἀποστόλων. πολλοὶ μὲν οὖν,
 Lc xxiii 21 καταψήφιζόμενοι τοῦ Ἰησοῦν, φασί· Σταύρου, σταύρου αὐτόν· 15
 Act xxii 22 καί· Αἴρε ἀπὸ τῆς γῆς τὸν τοιοῦτον. τὸ δὲ παραδόναι
 αὐτὸν ἔργον ἦν ἐωρακότος καὶ νεονηκότος αὐτόν· διδάσκαλον
 γὰρ αὐτὸν ἐπιστάμενος τῶν τηλικῶνδε καὶ τοσῶνδε μαθη-
 μάτων, ἢ κατ' ἴδιαν μετὰ τῶν ἀποστόλων ἥκουσε, καὶ
 κύριον αὐτὸν εἶδὼς, παραδίδοὺς αὐτὸν, ὃ ἔγνω μέγεθος 20
 αὐτοῦ παρέδωκεν, οὐκ ἀν ποιήσαντος τοῦτό τινος τὸ μέγεθος
 αὐτοῦ μὴ τεθεωρηκότος. τὸν μὲν γὰρ μέγαν παραδέδωκεν,
 οὐν καθὸ μέγας ἔστιν, ἐπεὶ μὴ εἶδε καθὸ μέγας ἔστιν· ὁ δὲ
 καὶ μαθὼν πῶς μέγας ἦν, καὶ ἀκροατὴς γενόμενος τοῦ
 μεγέθους τῆς ἐν αὐτῷ σοφίας καὶ λόγου καὶ χάριτος, καὶ 25
 προδοὺς αὐτὸν, προέδωκεν ὅλον καθ' ὃ εἶδε μέγεθος. διὰ 435
 τοῦτο συνέφερεν αὐτῷ εἰ μὴ ἐγεννήθη, εἴτε τὴν τῆς παλιγ-
 γενεσίας γένεσιν, ὡς ἀν βαθύτερον τις ἀκούσαι, εἴτε καὶ τὴν
 κοινότερον νοούμενην· περὶ ἣς ὁ πραγμάτων ἐαυτὸν ἀπαλλά-
 τειν θέλων, καὶ ζητήσας ὅτι φῷ συμφέρει, ὅντι συμφέρει, 30
 καὶ ὑπονοήσας ὅτι οὐκ ἀν μὴ ὅντι αὐτῷ συνέφερεν, ἐπὶ τὴν
 δευτέραν κατελθὼν διήγησιν, ἐκείνην μᾶλλον παραδέξεται.

1 τὸ δέ] ομ.

21 ποιήσαντες

17 ἐωρακότος

26 ὅλον καθ' δ] ὁ λουκᾶς

18 τηλικούτων δε καὶ ποσῶνδε

19. (12) Ἐθλεπον <δὲ> εἰς ἀλλήλογς οἱ μαθηταὶ, ^{Ιοχὶι 22} ἀπορούμενοι περὶ τίνος λέγει. Εἴ μὲν προφανὴς ἦν τοῦς Ἰησοῦν μαθηταῖς ή τοῦ Ἰουδαία κακία, κανὸν ἔγνωστο, εἰπόντος τοῦ σωτῆρος ὅτι Εἰς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με· τίς ἦν ὁ παραδώσων τὸν διδάσκαλον. νυνὶ δὲ βλέπουσιν εἰς ἀλλήλους οἱ μαθηταὶ, ἀπορούμενοι περὶ τίνος λέγει. καὶ γὰρ Ἰουδαίας τάχα μὲν ἐκ προτέρων χρηστοτέρων ἐδυσάπει τοὺς ἀποστόλους πρὸς τὸ μηδὲν ὑπονοήσαι περὶ αὐτοῦ φαῦλον· τάχα δὲ cf. Ιοχὶι 2 καὶ τοῦ διαβόλου ἥδη βεβληκότος εἰς τὴν καρδίαν, ἵνα ^{2—5} 10 παραδῷ αὐτὸν Ἰουδαίας Σίμωνος Ἰσκαριώτης, οὐκ ἦν τῆς πονηρίας ἐξ ὄλων· λείματος γὰρ προαιρέσεως ἀγαθῆς ὑπάρχοντος ἐν αὐτῷ, ἵδων ὅτι κατεκρίθη, ἡμίκα δήσαντες ^{Mt xxvii} αὐτὸν ἀπήγαγον καὶ παρέδωκαν Πιλάτῳ τῷ ἥγεμονι, μετα- μεληθεὶς ἔστρεφε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ ¹⁵ 15 πρεσβυτέροις λέγων Ἡμαρτον παραδοὺς αἷμα ἀθώον· ὅτε εἰπόντων αὐτῶν· Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ δψῃ· ρίψας δὲ φιλάργυρος Ἰουδαίας τὰ ἀργύρια ἀπελθὼν ἀπήγξατο, μηδὲ περιμείνας ἵδειν τοῦ περὶ τὸν Ἰησοῦν παρὰ τῷ Πιλάτῳ κρίματος τὸ τέλος. καὶ γέγονεν αὐτῷ οὕτε καθαρὰ ἀπὸ ἀμαρτίας ²⁰ 20 μετάνοια, οὕτε ἄκρατος πρὸς τι χρηστότερον ή πονηρία. εἰ μὲν γὰρ καθαρῶς μετενόει καὶ ως δὲ ληστὴς εἰπών· Μνήσθητί μου, Ἰησοῦν, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ βασιλείᾳ σου· ^{Lc xxiii 42} προσελθὼν τῷ σωτῆρι ἐποίει τὰ παρ' αὐτοῦ, πρὸς τὸ ἔξιλά- σασθαι αὐτὸν ἐπὶ τῇ φθασάσῃ γεγονέναι προδόσει. εἰ δὲ ²⁵ 25 πάντη τὴν τοῦ καλοῦ ἔννοιαν ἐξεληλακὼς ἦν τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς, οὗτ' ἀν μετεμελήθη ἵδων ὅτι κατεκρίθη δὲ Ἰησοῦς· ἀλλὰ καὶ προσετίθει ἀν λόγους κατηγορῶν αὐτοῦ συγγενεῖς τῇ προδοσίᾳ. ἀλλὰ καὶ ἀπολαύων ἀν ως φιλάργυρος ὧν cf. Mt xxvii 9 ἔλαβε τριάκοντα ἀργυρίων, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, οὕτ' ³⁰ 30 ἀν ἐβουλεύσατο ἀπώσασθαι τὰ ἀργύρια οὕτ' ἀν ἔστρεψεν αὐτὰ τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ πρεσβυτέροις, οὕτ' ἀν ἐπ' αὐτῶν ἐκείνων ἐξωμολογήσατο, αὐτοῦ μὲν κατηγορῶν τὸν διδάσκα-

- Mt xxvii 3 λον δὲ ἐγκωμιάζων ἐν τῷ· Ἡμαρτον παραδοὺς αἷμα δίκαιον.
 ἀλλὰ καὶ τὸ ἀπάγξασθαι αὐτὸν οὐδεὶς ἄλλος ἐποίησεν ἦ
 cf. Jo xiii 2 δ βεβληκὼς αὐτοῦ εἰς τὴν καρδίαν ἵνα παραδῷ τὸν σωτῆρα·
 καὶ τόπον γε κατ’ ἀμφότερα ἔδωκε τῷ διαβόλῳ. ταῦτα
 δὲ κατὰ δύναμιν ἐπεξειργασάμην ἄμα μὲν παριστὰς τοῖς 5
 οἰομένοις αὐτὸν φύσει γεγονέναι ἀνεπιδεκτον σωτηρίας, ὅτι
 οὐ τοιοῦτος ἦν, ἄμα δὲ διηγούμενος ὅτι εὐλόγιος οἱ μαθηταὶ
 ἐπὶ τῷ τοῦ κυρίου λόγῳ ἔβλεπον εἰς ἀλλήλους, ἀπορού-
 μενοι περὶ τίνος λέγει. ἀρκεῖ δὲ παραθέσθαι καὶ προφη-
 τικὴν λέξιν ἀπὸ τοῦ τεσσαρακοστοῦ Ψαλμοῦ, παριστάσαν 10
- Ps xl (xli) 10 ὅτι ἄγιος ὁν μεταπέπτωκεν, ἐπεὶ γέγραπται Καὶ γὰρ ὁ
 ἀνθρωπὸς τῆς εἰρήνης μου, ἐφ' ὃν ἥλπισα, ὁ ἐσθίων ἄρτους
- Ps liv (lv) 13 μου ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερνισμόν. ἀλλὰ καὶ τό· Εἰ
 ἔχθρὸς ὀνείδισε με, ὑπήνεγκα ἄν· ἐπ' αὐτὸν ἀναφερόμενον,
 δηλοῖς ὅτι οὐκ ἀρχῆθεν ἔχθρὸς ἦν. ἀλλὰ καὶ τό· Εἰ δὲ 15
 μισῶν με ἐμεγαλορρημόνησεν, ἐκρύβην ἄν ἀπ' αὐτοῦ παρί-
 στησιν ὅτι καὶ ἡγάπα ποτὲ τὸν Ἰησοῦν, φθάσας ἐπὶ τὸ καὶ
- Ps liv (lv) 14 ἰσόψυχος αὐτῷ τυγχάνειν, ἐπεὶ γέγραπται· Σὺ δὲ ἀνθρωπε
 ἰσόψυχε, καὶ ἡγεμών μου, καὶ γνωστέ μου. καὶ ἄλλα δὲ ἀν
 εὑροις μυρία, ἐξ ὁν συνήσεις ὅτι εἰκότως οἱ μαθηταὶ ἔβλεπον 20
 εἰς ἀλλήλους, ἀπορούμενοι περὶ τίνος λέγει. ὁ δὲ Λουκᾶς
- Lc xxii 21 ff. ἀνέγραψεν ὅτι εἰπόντος τοῦ σωτῆρος· Πλὴν ἴδον ἡ χεὶρ τοῦ
 παραδιδόντος με μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης. ὁ μὲν νίδος
 τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τὸ ὠρισμένον αὐτῷ πορεύεται, πλὴν
 οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ παραδίδοται οἱ μαθηταὶ 25
 ἥρξαντο συζητεῖν πρὸς ἑαυτὸν τίς ἄρα εἴη ἐξ αὐτῶν ὁ
 μέλλων τοῦτο πράσσειν· συνεζήτουν γὰρ ἀπορούμενοι περὶ
 τίνος λέγει. ἀλλὰ κατὰ μὲν τὸν Λουκᾶν οὐκ ἐμφαίνεται ὅτι
 ἔκαστος καὶ ἑαυτὸν ὑπενόει· κατὰ δὲ τὸν Ματθαῖον καὶ τὸν
 Μάρκον καὶ τοῦτο παρίσταται. ὁ μὲν γὰρ Ματθαῖος φησι· 30
- Mt xxvi 22 Καὶ λυπούμενοι σφόδρα ἥρξαντο λέγειν Μήτι ἐγώ εἰμι,
 Mc xiv 19 κύριε; ὁ δὲ Μάρκος ὅτι Ἡρξαντο λυπεῖσθαι καὶ λέγειν

αὐτῷ εἰς καθ' ἕνα Μήτι ἐγώ; καὶ ἄλλος Μήτι ἐγώ; ἐμέ-
μνηντο γάρ, οἷμαι, ἀνθρωποι ὄντες, ὅτι τρεπτή ἔστιν ἡ
προαιρεσις τῶν ἔτι προκοπτόντων καὶ ἐπιδεχομένη τὰ ἐναντία
θέλειν οὓς πρότερον προέθετο. τάχα δὲ καὶ μαθόντες πρὸς ἄ-

5 ήμῖν ἔστιν ἡ πάλη, εὐλαβοῦντο διὰ τὸ ἐν ἀνθρώποις ἄδηλον cf. Ephl vi 12

437 μῆποτε νικηθέντες παραδέξωνται καὶ τὴν τοῦ διδασκάλου
προδοσίαν. καὶ γὰρ δὲ Πέτρος πρόθεσιν μὲν εἰχεν, ὅτε
διαβεβαιούμενος ἔλεγεν· Εἴ καὶ πάντες σκανδαλισθήσονται Mt xxvi 33;
ἐν σοὶ, ἐγὼ οὐ σκανδαλισθήσομαι μὴ ἀρνήσασθαι τὸν

10 Ἰησοῦν· ἐκνικηθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ τῆς δειλίας πνεύματος πρὸ^{Co x 12}
ἀλεκτοροφωνίας τρὶς αὐτὸν ἤρνήσατο. ἐκ τῶν τοιούτων δὴ
λόγων διδασκόμεθα· Ὁ στήκων βλεπέτω μὴ πέσῃ· καὶ· Μὴ^{I Pr xxvii 1}
καυχῶ τὰ εἰς αὔριον, οὐ γὰρ οἶδας τί τέξεται ἡ ἐπιοῦσα.

τάχα δὲ καὶ τότε· Ἐβλεπον εἰς ἀλλήλους οἱ μαθηταί· πρὸς τῷ

15 ἀπλούστερον νοούμενῷ καὶ τοιοῦτον τι δηλοῦ, ὅτι ἔκαστος

κατὰ τὸ δυνατὸν ἀνθρωπίνη φύσει ἐνεώρα εἰς τὴν προαιρεσιν
τοῦ ἐτέρου, ἐπαπορῶν εἰ δύναται ἡ τοιαῦτα πράξαντα ψυχὴ
καὶ οὕτω πρὸς τὸν ἀψευδῆ διδάσκαλον διατεθεῖσα, ἀληθῶς

μαρτυρήσαντα ἐν τῷ εἰρηκέναι· Ἄμην ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰς

20 ἔξ ίνμῶν παραδώσει με· ἐπὶ τοσοῦτον τραπῆναι καὶ ἐπιλα-
θέσθαι τῶν τοῦ διδασκάλου μαθημάτων ὡς καὶ ἐπὶ τὴν
προδοσίαν αὐτὸν φθάσαι. ἐμφαντικὴ γὰρ ἡ περὶ τῶν
μαθητῶν λέξις ἡ· Ἀπορούμενοι περὶ τόνος λέγει· οὐ γὰρ
εὐπόρουν ἐννοῆσαι περὶ τίνος τὸ προειρημένον ἦν, ἀλλ'
25 ἥσαν περὶ τούτου ἀπορούμενοι, καὶ οὐδὲν οὕτε νοεῖν οὕτε
λέγειν σαφὲς εὑρίσκοντες.

20. (13) Ἡν ἀνακείμενος εἴς ἐκ τῶν μαθητῶν Jo xiii 23—
αγῆτο γένεται τῷ κόλπῳ τοῦ Ἰησοῦ, ὃν ἡγάπα ὁ Ἰησοῦς.²⁶
νεγέι οὖν τούτῳ Σίμων Πέτρος καὶ λέγει αγῆτῷ Εἰπὲ τίς
30 ἔστι περὶ οὗ λέγει. ἀναπεισὼν ἐκεῖνος ἐπὶ τὸ στῆθος
τοῦ Ἰησοῦ λέγει αγῆτῷ Κύριε, τίς ἔστιν; ἀποκρίνεται οὖν
ὁ Ἰησοῦς· Ἐκεῖνός ἔστιν ὁ ἐγὼ Βάψω τὸ ψωμίον.
Βάψας οὖν τὸ ψωμίον λαμβάνει καὶ δίδωσιν Ἰούδᾳ

Jo xiii 27 ff. Σίμωνος Ἰσκαριώτου. καὶ μετὰ τὸ ψωμίον τότε εἰσῆλθεν εἰς ἐκεῖνον ὁ Σατανᾶς. λέγει οὖν αὕτῳ ὁ Ἰησοῦς "Ο ποιεῖς ποίησον τάχιον. τοῦτο δὲ οὐδεὶς ἔγνω τῶν ἀνακειμένων πρὸς τί εἴπεν αὕτῳ· τινὲς γὰρ ἐδόκογν, ἐπεὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχεν Ἰούδας, ὅτι λέγει αὕτῳ 5 Ἰησοῦς Ἀγόρασον ὃν χρείαν ἔχομεν εἰς τὴν ἑορτήν, ἡ τοῖς πτωχοῖς ἵνα τι δῷ. 'Ο ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Ἰησοῦ ἀνακείμενος, εἰς τῶν μαθητῶν ὃν ἤγάπα ὁ Ἰησοῦς, ἔσκεν ὁ γράψας τὸ εὐαγγέλιον εἶναι Ἰωάννης' ἐπὶ γὰρ τῷ τέλει τοῦ εὐαγγελίου γέγραπται ὡς Ἐπιστραφεὶς ὁ Πέτρος βλέπει 10 τὸν μαθητὴν ὃν ἤγάπα ὁ Ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τῷ στῆθος αὐτοῦ, καὶ ἐπει τοῦ Κύριε, τίς ἐστιν ὁ παραδιδούς σε; τοῦτον οὖν ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ Κύριε, οὗτος δὲ τί; λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Ἐαν 438 αὐτὸν θέλω μένειν ἔτι ὡς ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; σύ μοι 15 ἀκολουθει. ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος εἰς τοὺς ἀδελφοὺς, ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει. οὐκ ἐπει δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει, ἀλλ' Ἐαν αὐτὸν θέλω μένειν ἔως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; ὅτι δὲ ὁ μαθητὴς οὗτος ὁ γράψας τὸ εὐαγγέλιον Ἰωάννης ἐστὶν δῆλον ἐκ τῶν ἐπιφερο- 20 μένων, οὗτος ἔχόντων ὅτι Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ καὶ μαρτυρῶν περὶ τούτων, ὁ γράψας ταῦτα. παρατήρει δὲ ἐν ἀμφοτέροις τοῖς τόποις τοῦ εὐαγγελίου τίνα τρόπον ὁ Πέτρος, ὡς ἐπὶ πλεῖον αὐτῷ θαρρῶν καὶ προσκεκλιμένος, ὅπου μέν· Νεύει αὐτῷ καὶ λέγει Εἰπὲ τίς ἐστι περὶ οὐ σ' 25 cf. Jo xxi 20 Ἰησοῦς προδώσοντός φησιν· ὅπου δὲ ἰδὼν αὐτὸν ἀκολουθοῦντα· ὡς φροντίζων αὐτοῦ μᾶλλον παρὰ τοὺς λοιποὺς, λέγει τῷ Ἰησοῦν περὶ αὐτοῦ· Κύριε, οὗτος δὲ τί; βουλόμενος μαθεῖν καὶ τὸ κατὰ τὸν Ἰωάννην τέλος ὄμοίως τῷ ἐγνωκέναι cf. Jo xxi 18 τὰ περὶ αὐτοῦ, ὅτι δταν γηράσῃ ἐκτενεῖ τὰς χεῖρας αὐτοῦ, 30 καὶ ἄλλος αὐτὸν ζώσει καὶ οἴστε ὅπου οὐ θέλει. εἴπερ δὲ ἂ cf. Jo vi 63 ἐλάλει ρήματα ὁ Ἰησοῦς πνεῦμά ἐστι καὶ οὐ γράμμα, δι'

ὅλων ζωή ἔστι καὶ οὐδαμῶς θάνατος, καὶ μιμούμενος αὐτὸν ὁ μαθητὴς ὃν ἡγάπα πνεῦμα καὶ ζωὴν ἀναγράφει, ἀκουστέον τοῦ· Ἡν ἀνακείμενος εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἐν τῷ κόλπῳ ^{Jo xiii 23} τοῦ Ἰησοῦ ἀξίως τιμῆς, ἡς πρέπει διδόναι τὸν νιὸν τοῦ θεοῦ ¹⁵ καὶ λαμβάνειν τὸν ἀγαπώμενον ὑπ' αὐτοῦ. καὶ νομίζω ὅτι εἰ καὶ συμβολικῶς τότε ἀνακείμενος Ἰωάννης ἦν ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Ἰησοῦ, τοῦ γέρως τούτου ἀξιωθεὶς ὡς ἔξαιρέτου ἀγάπης κριθεὶς ἀξιος τῆς ἀπὸ τοῦ διδασκάλου, τὸ συμβολικὸν τούτο παρίστησιν ὅτι Ἰωάννης ἀνακείμενος τῷ λόγῳ ²⁰ καὶ τοῖς μυστικωτέροις ἐναπαύμενος, ἀνέκειτο ἐν τοῖς κόλποις τοῦ λόγου, ἀνάλογον τῷ καὶ αὐτὸν εἶναι ἐν τοῖς κόλποις τοῦ πατρὸς, κατὰ τό· Ὁ μονογενὴς θεός, ὁ ὣν εἰς ²⁵ ¹⁸ τὸν κόλπον τοῦ πατρὸς, ἐκεῖνος ἔξηγήσατο. εἰ μὴ ταπεινότερον δὲ ἀκούομεν καὶ τοῦ· Ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχὸν ^{Lc xvi 22} καὶ ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ἀπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον ⁴³⁹ Ἀβραάμ· τοιοῦτόν τι καὶ περὶ τοῦ κόλπου Ἀβραὰμ νοήσομεν· ὅπερ ἔαν οὕτως διηγησώμεθα, ἀπολογησάμενοι πρὸς τὴν κατ' ἄγνοιαν περὶ τῆς γραφῆς ἐπαπόρησιν, λεχθείη ἀν ὑπὸ τοῦ βουληθέντος ἀθετῆσαι τὴν περὶ τὸν πλούσιον καὶ τὸν πένητα διήγησιν· εἰ γὰρ ἀνέκειτο, φησὶν, εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ἀβραὰμ ὁ Δάζαρος, ἔτερος πρὸ τοῦ τοῦτον ἔξελθεῖν τὸν βίον ἦν ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Ἀβραὰμ, καὶ πρὸ ἔκεινον ἄλλος. ἀλλὰ καὶ ἄλλου, φησὶ, δικαίου ἔξελθόντος ὁ πτωχὸς ὑπαναστήσεται· οὐ γὰρ ἔώρα τὸν κόλπον τοῦ Ἀβραὰμ ὁ περὶ τούτων ἐπαπορῶν, καὶ ὅτι δυνατόν ἔστι μυρίους ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Ἀβραὰμ ἅμα ἀναπαύσεσθαι, κοινωνοῦντας τῷ ἀποκαλυφθέντῳ αὐτῷ.

21. Εἰ δὲ καὶ ἄλλον τόπον περὶ τῆς τοῦ κόλπου ὀνομασίας δεήσει παραθέσθαι ἀπὸ τῆς γραφῆς, φέρε ἔξετάσωμεν τίνα τρόπον εἴπει κύριος τῷ Μωϋσῷ· Πάλιν εἰσένεγκον τὴν χεῖρά ^{Ex iv 6} σου εἰς τὸν κόλπον σου. καὶ εἰσήνεγκε τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ, καὶ ἔξήνεγκεν αὐτὴν ἐκ τοῦ κόλπου αὐτοῦ

Ex iv 6 f. καὶ ἐγένετο ἡ χεὶρ αὐτοῦ λεπρῶσα ὥσει χιών. καὶ εἶπεν Εἰσένεγκον τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν κόλπον σου. καὶ εἰσήνεγκε τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ, καὶ ἐξήνεγκεν αὐτὴν ἐκ τοῦ κόλπου αὐτοῦ, καὶ πάλιν ἀπεκατεστάθη εἰς τὴν χρόαν τῆς σαρκὸς αὐτοῦ. χαλεπὸν μὲν οὖν ἴδειν καὶ ὑπὲρ ημᾶς, ⁵ τίνος σύμβολον εἴναι δύναται τὸ σημεῖον τοῦτο. ἐπεὶ δὲ χρὴ καὶ ημᾶς μὴ ἀργεῖν ἀπὸ τοῦ ζητεῖν τὸ ὑποτίπτον εἰς κρίσιν παραδοῦναι τῷ ἐντευξομένῳ, φήσομεν ὅτι ἡ χεὶρ πράξεων πολλαχοῦ σύμβολόν ἔστιν· ὁ δὲ κόλπος Μωϋσέως δύο δυνάμεις ἔχει, τὴν μὲν προτέραν καὶ κατὰ τὰ τοῦ ¹⁰ γράμματος νοήματα, ποιοῦσαν τὴν πρᾶξιν τοῦ πράττοντος ώστει χιών, ὅσον ἐπὶ τῇ Ἐβραίων φωνῇ, ἡ καὶ λεπρῶσαν· τὴν δὲ δευτέραν καὶ κατὰ τὸν πνευματικὸν νόμον, καθαρὰν ἀποδεικνύουσαν τὴν πολιτείαν, καὶ ἀποκαθιστανομένην εἰς τὸ βούλημα τῆς φύσεως τοῦ λόγου. καὶ τήρει γε ὅτι ἐπιφέρε- ¹⁵ ται τούτοις τό· Ἐὰν μὴ πιστεύσωσί σοι μηδὲ εἰσακούσωσι τῆς φωνῆς τοῦ σημείου τοῦ πρώτου, πιστεύσουσί σοι τῆς φωνῆς τοῦ σημείου τοῦ δευτέρου· ὁ γὰρ μὴ πιστεύσας τῇ ἐκδοχῇ τοῦ γράμματος, διὰ μεγαλόνοιαν πιστεύσει τῇ πνευματικῇ τοῦ νόμου διηγήσει. ἐὰν δέ τις μὴ πιστεύσῃ τοῖς ²⁰ δυοῖς σημείοις τούτοις, τῷ μὲν προτέρῳ ὅτι λεπρὰν ποιεῖ τὴν πρᾶξιν, τῷ δὲ δευτέρῳ ὅτι ἀποκαθίστησιν αὐτὴν εἰς τὸ κατὰ φύσιν, τὸ ὄνδρο τούτῳ αἷμα γίνεται. γέγραπται γάρ· Καὶ ἔσται ἐὰν μὴ πιστεύσωσί σοι τοῖς δυσὶ σημείοις τούτοις μηδὲ εἰσακούσωσι τῆς φωνῆς σου, λήψῃ ἀπὸ τοῦ ὄντος ²⁵ τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐκχεῖς ἐπὶ τὸ ξηρὸν, καὶ ἔσται τὸ ὄνδρο ³⁰ ὃ ἐὰν λάβης ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ αἷμα ἐπὶ τοῦ ξηροῦ. καὶ 440 πρόσχεις δὲ ὅτι ἐπὶ τούτου τοῦ σημείου οὐκέτι λέγεται τὸ ἡ πιστεύσουσί σοι, ἡ οὐ πιστεύσουσι. δηλοῦται γὰρ ὅτι τῷ μὴ πιστεύσαντι τοῖς δυσὶ σημείοις τὸ λαμβανόμενον ³⁵ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ὄνδρο αἷμα γίνεται, δι’ ἀπιστίαν ποτίμου ἀπολαύειν οὐ δυναμένῳ λόγου. ἀλλὰ γὰρ ἐπανέλθωμεν,

πλείονα τοῦ δέοντος διὰ τὸν κόλπον τοῦ Ἰησοῦ παραλαβόντες εἰς τὸν τόπον, ἐπὶ τὸ προκείμενον, καὶ μαθόντες ὅτι ὁν ἥγάπα δὲ Ἰησοῦς ἦν ἀνακείμενος ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Ἰησοῦ, πάντα πράττωμεν πρὸς τὸ ἔγκριθῆναι τῇ ἔξαιρέτῳ αὐτοῦ ἁγάπῃ· οὕτω γὰρ καὶ αὐτοὶ ἀνακεισόμεθα ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Ἰησοῦ· νεύει δὲ τῷ ἀγαπωμένῳ μαθητῇ Σίμων Πέτρος, καὶ μὴ ἀρκούμενος τῷ νεύματι φησὶν αὐτῷ· Εἰπὲ τίς ἐστι ^{Jo xiii 24} περὶ οὐν λέγει. ἐπεὶ οὖν τὸ νεύειν ἐν ταῖς Παροιμίαις εἰς διαβολὴν λαμβάνεται· δὲ γὰρ φαῦλος ἐννεύει μὲν ὀφθαλμῷ, ^{Pr vi 13f.} σημαίνει δὲ ποδὶ, διδάσκει δὲ νεύμασι δακτύλων, καὶ διεστραμμένῃ καρδίᾳ τεκτάνεται κακά· καί· Ὁ ἐννεύων ὀφθαλμῷ ^{Pr x 10} μοῖς μετὰ δόλου συνάγει ἀνδράσι λύπας· λεκτέον ὅτι φαῦλον οὐ τὸ νεύειν ἐστὶν, ἀλλὰ τὸ νεύειν ὀφθαλμῷ, τουτέστι, πλαγιάζειν τὸν ὀφθαλμὸν καὶ μὴ ὀρθὰ βλέπειν, ¹⁵ καὶ τὸ νεύειν μετὰ δόλου ἐστὶ τὸ ψεκτόν· νεύειν δὲ φιλομαθῶς Πέτρου ἔργον ἦν, καὶ ἀκολούθως τῷ τοιούτῳ νεύματι λέγειν τῷ συμφοιτητῇ, ὡς παρρησίαν πλείονα ἔχοντι πρὸς τὸν διδάσκαλον· Εἰπὲ τίς ἐστι περὶ οὐν λέγει. ἐβούλετο γὰρ ἵσως τὸ κατὰ τὴν προδοσίαν, ἦν προδίδωσιν ²⁰ Ιούδας τὸν Ἰησοῦν, μυστήριον ἰδεῖν, ὅπερ ἵνα μάθῃ δὲ Πέτρος, Ἰωάννης πρότερον ἀνακείμενος ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Ἰησοῦ ἐπαναβέβηκε καὶ ἀνέπεσεν ἐπὶ τὸ στήθος. καὶ τάχα μὴ ἀναπεσόντι ἐπὶ τὸ στήθος, ἀλλὰ μείναντι ἐπὶ τοῦ ἀνακεῖσθαι ἐν τῷ κόλπῳ, οὐκ ἀν παρέδωκεν ὁν ἐπόθει ²⁵ μανθάνειν Ἰωάννης ἢ Πέτρος λόγον. εἰ καὶ ἀνακείμενος οὖν πρότερον μὲν ἦν ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Ἰησοῦ, ὑστερὸν δὲ ἀνέπεσεν ἐπὶ τὸ στήθος τοῦ Ἰησοῦ, διὰ τοῦ δευτέρου ἐν τοῖς τελευταῖσι τοῦ εὐαγγελίου χαρακτηρίζεται ὡς μείζονος καὶ διαφέροντος δὲ τοῦ Ἰησοῦ γνήσιος μαθητής. γέγραπται γὰρ ³⁰ ὅτι Ἐπιστραφεὶς δὲ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἥγάπα δὲ ^{Jo xxi 20} Ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στήθος αὐτοῦ καὶ εἶπε Κύριε, τίς ἐστιν δὲ παραδιδούς σε; οὐ

γὰρ γέγραπται· ὃς ἦν ἀνακείμενος ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ 441
<Ιησοῦ>.

22. (14) Τί δὲ καὶ ἀποκρινόμενος εἶπεν ὁ κύριος
θεωρήσωμεν. Ἐκεῖνος, φησὶν, ἐστὶν ϕ ἐγὼ βάψω τὸ
ψωμίον καὶ δώσω αὐτῷ. εἶπεν οὖν τοῦτο ὁ Ἰησοῦς, καὶ
βάψας τὸ ψωμίον λαμβάνει καὶ διδωσιν Ἰούδᾳ Σίμωνος
Ἰσκαριώτου. καὶ μετὰ τὸ ψωμίον, τότε εἰσῆλθεν εἰς ἑκεῖνον
οἱ Σατανᾶς, οὐδὲν δυνηθεὶς πρότερον εἰσελθεῖν, οὐδὲ εὐθέως ἄμα
τῷ βεβληκέναι εἰς τὴν καρδίαν ἵνα παραδῷ αὐτὸν Ἰούδας
cf. Jo xiii 2 Σίμωνος Ἰσκαριώτης. ἔχρην γὰρ, οἷμαι, διὰ τῆς δόσεως τοῦ
ψωμίου ἀντιλαβεῖν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἀναξίου ἔχειν τὸ
κρείττον ὃ ἐδόκει ἔχειν· ἀπὸ γὰρ τοῦ μὴ ἔχοντος καὶ ὃ
cf. Mt xxv 29; δοκεῖ ἔχειν ἀρθῆσται ἀπὸ αὐτοῦ. ἀφαιρεθεὶς οὖν ὁ Ἰούδας
Lc viii 18 ως ἀνάξιος τοῦ κρείττονος τοῦ εἰπόντος, κεχώρηκε τὴν εἰς
αὐτὸν τοῦ Σατανᾶ εἴσοδον. παραδείγματος δὲ ἔνεκεν ἵνα 15
νοηθῇ πῶς ψωμίον μὲν ἔδωκεν ὁ κύριος τῷ Ἰούδᾳ, ἑκεῖνος
δὲ τότε ἀπέθετο κρείττον τι ἐνυπάρχον ἐν αὐτῷ, καὶ τάχα
τὴν εἰρήνην, ὑποστρέφουσαν ἀπὸ τοῦ ἀκούσαντος καὶ μὴ
Lc x 6 παραδεξαμένου ἐπὶ τὸν εἰπόντα, κατὰ τὸ λελεγμένον ὅτι Ἐὰν
μὲν ἢ ἐκεὶνος εἰρήνης, ἡ εἰρήνη ὑμῶν ἐπ’ αὐτὸν ἀναπαύσε- 20
ται· ἐὰν δὲ μὴ ἢ ἐκεὶνος εἰρήνης, ἡ εἰρήνη ὑμῶν ἐφ’ ὑμᾶς
ἀνακάμψει· παραθησόμεθα καὶ ἀπὸ τῆς πρὸς Κορινθίους
2 Co viii 14 δευτέρας ἐπιστολῆς ταῦτα οὐτως γεγραμμένα· Τὸ ὑμῶν
περίστευμα εἰς τὸ ἐκείνων ὑστέρημα, ἵνα καὶ τὸ ἐκείνων
περίστευμα γένηται εἰς τὸ ὑμῶν ὑστέρημα. κατανοήσας 25
γὰρ τὴν ἐν τούτοις ἀντίδοσιν χοϊκῶν πρὸς πνευματικὰ,
δυνήσῃ ἴδειν πῶς τῷ μὴ ἀξίῳ ἄρτου ψωμίον ἐπιδέδωκεν,
ἵνα διὰ τοῦ ψωμίου ἀφέλῃ αὐτοῦ, ως ἀναξίου ἔτι ἀκούειν.
Ps xl (xli) 10 Καὶ γὰρ ὁ ἀνθρωπὸς τῆς εἰρήνης μον· τὴν εἰρήνην, ὁ
cf. Apoc xxii 11 ῥυπαρὸς γὰρ ῥυπανθήτω ἔτι, ἃς ἀφαιρεθείσης ὁ ἐπιτηρῶν 30
cf. Eph iv 27 καιροὺς τῆς εἰς τὴν ψυχὴν εἰσόδου αὐτοῦ, καὶ τὸν διδόντα
αὐτῷ τόπον εἰσελθεῖν, εἰς τὸν Ἰούδαν εἰσῆλθεν. ἄμα δὲ

2 [Ιησοῦ] ομ.

24 ἐκείνων 2^ο] ἐκείνου

31 καιροὺς τῆς] καιρευστῆς

παρατήρει ὅτι πρότερον μὲν οὐκ εἰσῆλθεν ὁ Σατανᾶς εἰς τὸν cf. Jo xiii 27
 'Ιούδαν, ἀλλὰ βεβλήκει μόνον εἰς τὴν καρδίαν ἵνα παραδῷ cf. Jo xiii 2
 'Ιούδας Σίμωνος 'Ισκαριώτης τὸν διδάσκαλον· κατὰ δὲ τὰ
 νῦν ἔχεται ζόμενα μετὰ τὸ ψωμίον εἰσελθεῖν εἰς ἐκεῖνον.
 5 διόπερ καὶ ημεῖς φυλαττώμεθα μήποτε ὁ διάβολος βάλῃ
 εἰς τὴν καρδίαν ημῶν ὅτιποτοῦν τῶν πεπυρωμένων αὐτοῦ cf. Eph vi 16
 βελών· ἐὰν γὰρ βάλῃ, ἐπιτηρεῖ μετὰ τοῦτο καὶ αὐτὸς
 εἰσελθεῖν. ζητήσαι δ' ἄν τις διὰ τί οὐ γέγραπται· ἐκεῖνός
 ἐστιν, ὃ ἐγὼ δώσω τὸ ψωμίον· ἀλλὰ μετὰ προσθήκης τῆς
 10 βάψιν· Βάψω γὰρ, φησὶ, τὸ ψωμίον, καὶ δώσω. καὶ βάψας Jo xiii 26
 τὸ ψωμίον λαμβάνει καὶ δίδωσιν 'Ιούδας Σίμωνος 'Ισκαριώτη.

442 ὡς ἐν τοιούτοις δὴ τόποις πρόσχεις εἰ δύνασαι τὸν εἰλικρινῆ
 ἄρτον ἀβαφῆ φάσκειν εἶναι, καὶ καθ' αὐτὸν τρόφιμον· τὸ δὲ
 τῷ 'Ιούδᾳ ἐπιδιδόμενον καὶ οὐκ ἄρτος ἦν τὸ ψωμίον, καὶ οὐ
 15 ψωμίον ἀβαφὲς, ἀλλὰ βεβαμένον τῷ δυναμένῳ ἀποσπάσαι
 τῆς ψυχῆς αὐτοῦ τὴν ἀπὸ τοῦ λόγου ἐπὶ ποσὸν ἐγγινομένην
 βαφὴν, ἵνα μετὰ τὸ ψωμίον εἰσέλθῃ εἰς ἐκεῖνον ὁ Σατανᾶς.
 ἐγὼ δὲ ζητήσαιμ' ἄν ὡς τούτῳ συγγενὲς τὸ ἀπὸ τοῦ κατὰ
 Ματθαῖον· 'Ο ἐμβάψας τὴν χεῖρα μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ τρυβλίῳ,
 20 οὗτός με παραδώσει· καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ κατὰ Μάρκον· 'Ο Mc xiv 20
 ἐμβαπτόμενος μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ τρυβλίον· καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ
 κατὰ Λουκᾶν δὲ, εἰ καὶ μὴ ὀνομάζει τό· 'Ἐμβάψας· ἀλλ' ἢ
 φησί γε· Πλὴν ἵδον ἡ χεὶρ τοῦ παραδιδόντος με μετ' ἐμοῦ Lc xxii 21
 ἐπὶ τῆς τραπέζης. ὁ μὲν οὖν περὶ τούτου ἀληθῆς λόγος
 25 παρὰ τοῖς ἐμοῦ εὑρεθείη ἀν πολλῷ σοφωτέροις· ἐγὼ δὲ
 στοχάζομαι μήποτε καὶ τὸ ἀναιδὲς τοῦ 'Ιούδα καὶ ἐν τούτῳ
 ἐμφαίνεται, μὴ τιμῶντος τὸν διδάσκαλον ἐν τῷ συνεσθίειν
 μηδὲ παραχωροῦντος αὐτῷ τῆς εἰς τὸ τρυβλίον ἐμβάψιες,
 30 ὡς παρεχώρουν οἱ λοιποί. διόπερ ἐκείνων μὲν οὐδεὶς
 ἐνέβαπτε τὴν χεῖρα εἰς τὸ τρυβλίον μετ' αὐτοῦ· οὗτος
 δὲ, οὐκ ἀξιῶν μετ' αὐτῶν ἐμβάπτειν, μετ' αὐτοῦ ἐνέβαπτε
 τὴν ἴστορτη θέλων ἔχειν πρὸς αὐτὸν, δέον αὐτῷ παραχωρεῖν
 τῆς ὑπεροχῆς. τάχα οὖν τοῦ αὐτοῦ ἔχεται καὶ τό· Πλὴν
 35 ἵδον ἡ χεὶρ τοῦ παραδιδόντος με μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης.

καὶ χαριεντιζόμενος δέ ποτε εἰς προτροπὴν νέοις περὶ τῆς ἐν
ἐστιάσει τιμῆς τῶν πρεσβυτέρων συγχρήσει τῷ ὅρηῳ, ἵνα μὴ
συνθλίβωσι τὴν χεῖρα τῶν πρεσβυτέρων. γέγραπται γὰρ
καὶ τοῦτο· Μὴ συνθλίβου μετ' αὐτοῦ ἐν τῷ τρυβλίῳ. οὐκ
ἀγνοοῦντες δὲ δόξαν περιέργου ζητήσεως καὶ πείθειν μὴ
δυναμένης τὸν ἀκροατὴν ἀπολογίας ἀποφέρεσθαι παρὰ τοῖς
τούτων ἀκούοντις ταῦτα ἐτολμήσαμεν, κρείττον εἶναι νομί-
ζοντες τὸ πάντα βασανίζειν τοῦ παρελθεῖν τι ἀβασάνιστον
τῶν γεγραμμένων.

Sap Sir
xxxiv 14
(xxxii 17)

Io xiii 27

23. (15) Εἰσελθόντος μέντοι τοῦ Σατανᾶ εἰς τὸν ^{το}
Ίούδαν· Λέγει, φησὶν, αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Ὅ οἱοῖς ποίησον τά-
χιον· τίνι δέ· Αὐτῷ· ἀμφίβολον, ἐπεὶ δύναται αὐτῷ τῷ Ἰούδᾳ,
ἢ τῷ Σατανᾷ εἰρηκέναι ὁ κύριος· Ὅ οἱοῖς ποίησον τάχιον·
προκαλούμενος τὸν ἀνταγωνιστὴν ἐπὶ τὴν πάλην, ἢ τὸν
προδότην ἐπὶ τὸ διακονῆσαι τῇ σωτηρίᾳ κόσμῳ ἐσομένῃ ^{το}
οἰκονομίᾳ ἣν οὐκέτι μέλλειν οὐδὲ βραδύνειν, ἀλλ’ ὅση
δύναμις ταχύνειν ἥθελεν, οὐ δειλιῶν, ὡς οἴονται τινες τῶν

Mt xxvi 39; μὴ νοησάντων τίνα τρόπον εἶπε· Πάτερ, εἰ δυνατὸν, παρελ- 443
cf. Mc xiv
35 f. Lc xxii θέτω τὸ ποτήριον τοῦτο· ἀλλὰ θαρραλεώτατα ἐπὶ τὸν

⁴²

ἀγῶνα, ἵν' οὕτως εἴπω, ἀποδυόμενος. νομίζω δὲ καὶ τὸν ^{το}
κεί· Ψαλμὸν ἐκ προσώπου τοῦ σωτῆρος προφητεύεσθαι παρὰ
τὸν καιρὸν τοῦ πάθους, καὶ τοῦ πονηροῦ πανστρατεὶ ἀγωνιζο-
μένου κατ' αὐτὸν· οὐστινας ἰδὼν ὄπλιζομένους κατ' αὐτοῦ
καὶ κονιορέουσι, ἡνίκα· Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς,
καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸν κατὰ τοῦ κυρίου ^{το}
Ps ii 2
Ps xxvi 25
(xxvii) 1—3 καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ· φησί· Κύριος φωτισμός μου,
καὶ σωτήρ μου κύριος, τίνα φοβηθήσομαι; κύριος ὑπερασπι-
στὴς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δειλιάσω; ἐν τῷ ἔγγίζειν ἐπ'
ἔμε κακοῦντας τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου, οἱ θλίβοντές με
καὶ οἱ ἔχθροί μου αὐτοὶ ἡσθένησαν καὶ ἐπεσαν. ἐὰν παρα- ^{το}
τάξηται ἐπ' ἔμε παρεμβολὴ, οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδία μου·
ἐὰν ἐπαναστῇ ἐπ' ἔμε πόλεμος, ἐν ταύτῃ ἔγω ἐλπίζω. πλὴν

τὸ λεγόμενον εἴτε τῷ Σατανᾷ εἴτε τῷ Ἰούδᾳ ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ
τό· Ὁ ποιεῖς, ποίησον τάχιον· οὐδεὶς ἔγνω τῶν ἀνακειμένων *Jo xiii 27*
πρὸς τί εἰρηται. οἱ μὲν γὰρ διὰ τὸ ἐπικεῖσθαι τὴν τοῦ
πάσχα ἑορτὴν φῶντο λέγειν αὐτὸν τῷ ἔχοντι τὸ γλωσσόκομον *cfr. Jo xiii 29*
5 τῶν ἀναλωμάτων καὶ τῶν εἰς τὴν χρείαν τῶν πτωχῶν διδομέ-
νων ὅτι ὠνήσει οὗτος ὁν χρήζομεν εἰς τὴν ἑορτὴν, ἢ ἐκ τῶν
συναχθέντων δώσει τοῖς πτωχοῖς. ὁ γὰρ Ἰησοῦς οὐ τοῦτο
ἔλεγεν, ἀλλὰ βλέπων καὶ τὸν εἰσελθόντα καὶ τὸν παραδεξά-
μενον αὐτὸν καὶ πᾶσαν τὴν κατ' αὐτοῦ ἐπιβουλὴν, ἐπὶ τὸν
10 ἄγωνα ἀποδύμενος καὶ ἐπὶ τὸ ἀριστεύσαι υπὲρ σωτηρίας
ἀνθρώπων κατὰ τοῦ πονηροῦ εἶπε τό· Ὁ ποιεῖς, ποίησον
τάχιον.

24. (16) Λαβὼν οὖν τὸ ψωμίον ἐκεῖνος ἐξῆλθεν *Jo xiii 30*
εὐθὺς· ἡν δὲ νύζ. Ὁ μὲν σωτὴρ ἔλεγεν· Ὁ ποιεῖς, ποίησον *Jo xiii 27*
15 τάχιον· τῷ Ἰούδᾳ· ὁ δὲ προδότης ἐν τούτῳ μόνῳ τῷ
διδασκάλῳ πείθεται. λαβὼν γὰρ τὸ ψωμίον οὐκ ἐμέλλησεν
οὐδὲ ἐβράδυνεν, ἀλλ' ὡς γέγραπται· Ἐξῆλθεν εὐθύς· ποιῆσαι
τάχιον κατὰ τὴν πρόσταξιν τοῦ Ἰησοῦ τὸ τῆς προδοσίας
ἔργον. καὶ ἀλλθῶς ἐξῆλθεν· οὐ γὰρ μόνον κατὰ τὸ
20 ἀπλούστερον ἐξῆλθε τὸν οἶκον, ἐν φ τὸ δεῖπνον ἐγίνετο,
ἀλλὰ καὶ τέλεον ἐξῆλθεν ἀπὸ τοῦ Ἰησοῦ, ἀνάλογον τῷ·
Ἐξῆλθον ἐξ ἡμῶν. ἐγὼ δὲ οἶμαι ὅτι οὐδὲ ὁ εἰσελθὼν *1 Jo ii 19*
μετὰ τὸ ψωμίον εἰς τὸν Ἰούδαν Σατανᾶς ἔχώρει φέρειν τὸ
εἶναι ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ μετὰ τοῦ Ἰησοῦ· οὐδεμία γὰρ *cfr. 2 Co vi 15*
25 συμφώνησις Χριστοῦ πρὸς Βελιάρ ἐστίν. εἰ δὲ μὴ περιέρ-
γως ζητῶ τί δήποτε οὐ πρόσκειται τῷ· Λαβὼν τὸ ψωμίον·
τό· Καὶ φαγὼν· καὶ αὐτὸς ἐπιστήσεις. ὅπου γὰρ βούλεται,
προστίθησι καὶ τὸ φαγεῖν δὲ λόγος τῷ λαβεῖν· ὥσπερ ἐπὶ
444 τοῦ τῆς εὐλογίας ἀρτου γέγραπται, ὅτι εἶπε τοῖς μαθηταῖς δὲ
30 Ἰησοῦς· Λάβετε, φάγετε. ἀρ' οὖν λαβὼν τὸ ψωμίον οὐκ *Mt xxvi 26*
ἔφαγεν δὲ Ἰούδας; φέρε οὖν, εἰ καὶ μὴ συνάδειν τινὰ δόξει

6 ὠνηση

7 δώσει] loc. male laesus

18 post μόνῳ lac. 3 vel 4 litt.

τῶν λεχθησομένων τοῖς προειρημένοις, γυμνάσωμεν τὰ κατὰ τὸν τόπον, κρινοῦντος τοῦ ἐντευξομένου ὁπότερα χρὴ παραδέξασθαι τῶν λεγομένων. Βάψας, φησὶ, τὸ ψωμίον δὲ Ἰησοῦς, καὶ δῆλον ὅτι ἔασας αὐτὸν ἐν τῷ τρυβλίῳ λαμβάνει· οὕτω γὰρ νοήσεις τό· Βάψας οὖν τὸ ψωμίον· ἵνα μὴ παρέλκῃ τὸ 5 λαβεῖν.

Io xiii 26 f. εἴτα λέγεται ὅτι Δίδωσιν Ἰούδᾳ Σίμωνος Ἰσκαριώτου. καὶ μετὰ τὸ ψωμίον τότε εἰσῆλθεν εἰς ἑκένον ὁ Σατανᾶς. μετὰ τὸ ψωμίον οὖν, τάχα μὴ βρωθὲν ὑπὸ τοῦ Ἰούδα, προλαβόντος τοῦ εἰσελθόντος εἰς τὸν Ἰούδαν Σατανᾶ τὴν χρῆσιν τοῦ ψωμίου, ἵνα μὴ ὄνται ὁ Ἰούδας τῆς ἀπὸ τοῦ 10 Ἰησοῦ δόσεως τοῦ ψωμίου. τὸ μὲν γὰρ εἶχε δύναμιν ὡφελητικὴν τῷ χρησομένῳ· ὃ δὲ ἀπαξ βαλὼν αὐτοῦ εἰς τὴν καρδίαν ἵνα παραδῷ τὸν διδάσκαλον, φοβούμενος μὴ τὸ βεβλημένον ἐκπέσῃ τοῦ βληθέντος διὰ τῆς τοῦ ψωμίου χρῆσεως, προλαβὼν ἀμα τῷ λαβεῖν τὸν Ἰούδαν τὸ ψωμίον 15 εἰσῆλθεν εἰς αὐτὸν, ὅτε καὶ εἰρημένου τοῦ· “Ο ποιεῖς ποίησον τάχιον· λαβὼν τὸ ψωμίον δὲ Ἰούδας ἔξηλθεν εὐθύς. καὶ οὕτως δὲ ἀν οὐκ ἀπιθάνως εἰς τὸν τόπον λέγοιτο· ὥσπερ δὲ ἀναξίως ἐσθίων τὸν ἄρτον τοῦ κυρίου ή πίνων αὐτοῦ τὸ 20 ποτήριον εἰς κρῆμα ἐσθίει καὶ πίνει, τῆς μᾶς ἐν τῷ ἄρτῳ κρείττονος δυνάμεως καὶ ἐν τῷ ποτηρίῳ, ὑποκειμένη μὲν διαθέσει κρείττονι ἐνεργαζομένης τὸ βέλτιον, χείρονι δὲ ἐμποιούσης τὸ κρῆμα· οὕτω τὸ ἀπὸ τοῦ Ἰησοῦ ψωμίον δόμογενὲς ἦν τῷ δοθέντι καὶ τοῖς λοιποῖς ἀποστόλοις ἐν τῷ· Λάβετε, φάγετε· ἀλλ’ ἐκείνοις μὲν εἰς σωτηρίαν, τῷ 25 δὲ Ἰούδᾳ εἰς κρῆμα, ὡς μετὰ τὸ ψωμίον εἰσεληλυθέναι εἰς αὐτὸν τὸν Σατανᾶν. νοείσθω δὲ ὃ ἄρτος καὶ τὸ ποτήριον τοῖς μὲν ἀπλουστέροις κατὰ τὴν κοινοτέραν περὶ τῆς εὐχαριστίας ἐκδοχὴν, τοῖς δὲ βαθύτερον ἀκούειν μεμαθηκόσι κατὰ τὴν θειοτέραν καὶ περὶ τοῦ τροφίμου τῆς ἀληθείας 30 λόγου ἐπαγγελίαν· ὡς εἰ ἐν παραδείγματι ἔλεγον ὅτι καὶ ὃ κατὰ τὸ σωματικὸν τροφιμώτατος ἄρτος πυρετὸν μὲν

*cf. 1 Co xi
27 ff.*

Mt xxvi 26

δὲ Ἰούδᾳ εἰς κρῆμα, ὡς μετὰ τὸ ψωμίον εἰσεληλυθέναι εἰς αὐτὸν τὸν Σατανᾶν. νοείσθω δὲ ὃ ἄρτος καὶ τὸ ποτήριον τοῖς μὲν ἀπλουστέροις κατὰ τὴν κοινοτέραν περὶ τῆς εὐχαριστίας ἐκδοχὴν, τοῖς δὲ βαθύτερον ἀκούειν μεμαθηκόσι κατὰ τὴν θειοτέραν καὶ περὶ τοῦ τροφίμου τῆς ἀληθείας 30 λόγου ἐπαγγελίαν· ὡς εἰ ἐν παραδείγματι ἔλεγον ὅτι καὶ ὃ κατὰ τὸ σωματικὸν τροφιμώτατος ἄρτος πυρετὸν μὲν

νποκεύμενον αὗξει, εἰς ὑγείαν δὲ καὶ εὐεξίαν ἀνάγει. διὸ πολλάκις λόγος ἀληθῆς ψυχῇ νοσούσῃ οὐ δεομένη τοιαύτης τροφῆς διδόμενος ἐπιτρίβει αὐτὴν, καὶ πρόφασις αὐτῇ 445 χειρόνων γίνεται· καὶ οὕτως καὶ τὰ ἀληθῆ λέγειν κινδυνῷ νῦν ἔστι. ταῦτα δέ μοι εἴρηται διὰ τὸ ψωμίον ὃ ἐμβάψας cf. Jo xiii 26 διδωσιν Ἰούδᾳ Σίμωνος Ἰσκαριώτῃ, καὶ κεκινήκαμεν λόγον τὸν εἰς ἑκάτερα, εἴτε χρὴ λέγειν αὐτὸν βεβρωκέναι λαβόντα, εἴτε κεκωλύσθαι ἀπὸ τοῦ εἰσελθόντος εἰς τὸν Ἰούδαν Σατανᾶ. εἰ δὲ χρὴ ὡς μὴ εἰκῇ παρερριμένον ὑπὸ τοῦ εὐαγγελίου 10 ἔξετάσαι καὶ τό· Ἡν δὲ νῦξ· λεκτέον ὅτι συμβολικῶς τότε Jo xiii 30 η αἰσθητὴ νῦξ ἦν, εἰκὼν τυγχάνουσα τῆς γενομένης ἐν τῇ ψυχῇ Ἰούδᾳ νυκτὸς, ἥνκα τὸ ἐπιφερόμενον σκότος ἐπάνω cf. Ge i 2 τῆς ἀβύσσου, ὁ Σατανᾶς, εἰσῆλθεν εἰς αὐτὸν· Ἐκάλεσε γὰρ Ge i 5 ὁ θεὸς τὸ σκότος νῦκτα· ὥστε νυκτὸς, φησὶν ὁ Παῦλος, οὐκ 15 ἐσμὲν τέκνα οὐδὲ σκότους, λέγων· Ἄρ’ οὖν, ἀδελφοὶ, οὐκ cf. Thes v 5 ἐσμὲν νυκτὸς οὐδὲ σκότους· καὶ τό· Ἡμεῖς δὲ ἡμέρας ὄντες cf. Thes v 8 νῆφωμεν. οὐκ ἦν οὖν νῦξ τοῖς νιπτομένοις τοὺς πόδας ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ ἀλλ’ ἡμέρα λαμπροτάτη, καθαιρομένοις καὶ ἀπορριπτομένοις τοὺς ἐν τοῖς ποσὶ τῆς ψυχῆς αὐτῶν ὥπους, 20 καὶ κατ’ ἔξοχὴν οὐκ ἦν νῦξ τῷ ἀνακειμένῳ ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ cf. Jo xiii 23 Ἰησοῦ· ἡγάπα γὰρ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, καὶ τῇ ἀγάπῃ ἔλυε πάντα σκότον. ἀλλ’ οὐδὲ Πέτρῳ ὁμολογοῦντι τό· Σὺ εἰ ὁ Mt xvi 16 χριστὸς, ὁ νιὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος· ἀποκαλύψαντος αὐτῷ τοῦ οὐρανίου πατρὸς, νῦξ ἦν, ἀλλὰ νῦξ ἄμα αὐτῷ καὶ 25 ἄρνησις ἦν. καὶ νῦν τοίνυν ὅτε λαβὼν τὸ ψωμίον ὁ Ἰούδας ἔξῆλθεν εὐθὺς, τότε ἔξελθόντι αὐτῷ νῦξ ἦν· οὐ γὰρ παρῆν αὐτῷ ὁ ἀνὴρ, φῶνομα Ἀνατολὴ, καταλιπόντι ἐν τῷ ἔξελθην cf. Zech vi 12; Mal iv 2 θέναι τὸν τῆς δικαιοσύνης ἥλιον. καὶ ἐδίωκε μὲν τὸν Ἰησοῦν ὁ Ἰούδας, τῆς σκοτίας πεπληρωμένος· ἀλλ’ ή σκοτία, καὶ ὁ 30 ἀνειληφὼς αὐτὴν, οὐ κατείληφε τὸ διωκόμενον φῶς. διὸ καὶ cf. Jo i 5 ὅτε εἶπεν ὡς δικαιοσύνης λόγον τό· Ἡμαρτον παραδοὺς Mt xxvii 3, 5 αἷμα δίκαιον· ἀπελθὼν ἀπήγξατο, τοῦ ἐν αὐτῷ Σατανᾶ

1 ὑγῖαν 3 πρόφασις 19 ἀπορρυπτομένοις
24 ἄμα αὐτῷ] .....τῷ 25 post Ἰούδα ins. καὶ

μέχρι τῆς ἀγχόνης αὐτὸν χειραγωγήσαντος καὶ ἐπὶ ταύτην
αὐτὸν ἀναρτήσαντος, ὅτε καὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ὁ διάβολος
ῆψατο· οὐ γὰρ ἦν τοιοῦτος ὡς λεχθῆναι περὶ αὐτοῦ ὑπὸ⁵
κυρίου, ὅπερ εἴρηται περὶ τοῦ Ἰὼβ πρὸς τὸν διάβολον·

cf. Job i 12; ii 6 'Αλλὰ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ μὴ ἄψῃ.

25. (17) Ὁτε οὖν ἐζῆλθεν ὁ Ἰησοῦς λέγει Νῦν
ἐδοξάσθη ὁ γίδες τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ θεός ἐδοξάσθη
ἐν αἵτῳ. εἰ ὁ θεός ἐδοξάσθη ἐν αἵτῳ, καὶ ὁ θεός
δοξάσceι αἵτον ἐν αἵτῳ, καὶ εἴθycs δοξάσceι αἵτον.¹⁰ Ἀρχὴ
τοῦ δεδοξάσθαι τὸν οὐλὸν τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τὰς ἐπὶ τοὺς
σημείους καὶ τέρασι δόξας καὶ τὴν ἐπὶ τῇ μεταμορφώσει τὸ⁴⁴⁶
ἔξεληλυθέναι τὸν Ἰούδαν μετὰ τοῦ εἰσελθόντος εἰς αὐτὸν
Σατανᾶ ἀπὸ τοῦ τόπου ἔνθα ἦν ὁ Ἰησοῦς. διὸ εἰπεν ὁ
κύριος τό· Νῦν ἐδοξάσθη ὁ οὐλὸς τοῦ ἀνθρώπου. ἔτι δὲ καὶ
τό· Ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἐλκύσω πρὸς ἐμαυτόν'¹⁵
εἴρηται ὑπὸ τοῦ σωτῆρος, σημαίνοντος ποιῷ θυνάτῳ δοξάσει
τὸν θεόν· ἐδόξασε γὰρ καὶ ἐν τῷ ἀποθνήσκειν τὸν θεόν. διὰ
τοῦτο, ὅτε ἡ ἀρχὴ τῆς οἰκονομίας τοῦ μέλλειν ἀποθνήσκειν
τὸν Ἰησοῦν ἐνηργεῖτο, ἐξελθόντος μετὰ τὸ ψωμίον τοῦ
Ἰούδα ἵνα πραγματεύσηται κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, εἴρηται τό·²⁰
Νῦν ἐδοξάσθη ὁ οὐλὸς τοῦ ἀνθρώπου. εἰτ' ἐπεὶ οὐκ ἔνεστι
δοξασθῆναι τὸν χριστὸν μὴ ἐνδοξαζομένου ἐν αὐτῷ τοῦ
πατρὸς, διὰ τοῦτο πρόσκειται τῷ· Νῦν ἐδοξάσθη ὁ οὐλὸς τοῦ
ἀνθρώπου· τό· Καὶ ὁ θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ. πλὴν ἡ διὰ
τὸν ὑπὲρ ἀνθρώπων θάνατον δόξα οὐ τοῦ μὴ πεφυκότος²⁵
ἀποθνήσκειν ἦν μονογενοῦς λόγου καὶ σοφίας καὶ ἀληθείας,
καὶ ὅσα ἄλλα εἶναι λέγεται τῶν ἐν τῷ Ἰησοῦ θειοτέρων,
ἄλλὰ τοῦ ἀνθρώπου, ὃς ἦν καὶ οὐλὸς τοῦ ἀνθρώπου, γενό-
μενος ἐκ σπέρματος Δαβὶδ τὸ κατὰ σάρκα. διόπερ ἀνωτέρω
μὲν εἰπε· Νῦν ζητεῖτε με ἀποκτεῖναι, ἀνθρωπὸν ὃς τὴν³⁰
ἀλήθειαν ὑμῖν λελάληκα· ἐν τοῖς ἐξεταζομένοις δὲ λέγει τό·
Νῦν ἐδοξάσθη ὁ οὐλὸς τοῦ ἀνθρώπου. τοῦτον δ', οἶμαι, καὶ ὁ

3 ὑπὸ] ὑπὲρ

9 δοξάσει 2ο] δοξάξει

11 μεταμορφώσειν

23 τῷ] τὸ

Jo xii 32

cf. Jo xxi 19

cf. Ro i 3

Jo viii 40

θεὸς ὑπερύψωσε, γενόμενον ὑπῆκοον μέχρι θανάτου, θανάτου cf. Phil ii 8f.
 δὲ σταυροῦ· ὃ γὰρ λόγος ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θεὸν ὁ θεὸς λόγος cf. Jo i 1
 οὐκ ἐπεδέχετο τὸ ὑπερψυχωθῆναι. ἡ δὲ ὑπερύψωσις τοῦ
 5 οὐνοῦ τοῦ ἀνθρώπου, γενομένη αὐτῷ δοξάσαντι τὸν θεὸν ἐν τῷ
 έαυτοῦ θανάτῳ, αὕτη ἦν, τὸ μηκέτι ἔτερον αὐτὸν εἶναι τοῦ
 λόγου ἀλλὰ τὸν αὐτὸν αὐτῷ. εἰ γάρ· 'Ο κολλώμενος τῷ 1 Co vi 17
 κυρίῳ ἐν πνεῦμά ἔστι· ὡς καὶ ἐπὶ τούτου καὶ τοῦ πνεύματος
 μηκέτι ἄν λέγεσθαι τό· Δύο εἰσί· πῶς οὐχὶ μᾶλλον τὸ
 ἀνθρώπινον τοῦ Ἰησοῦ μετὰ τοῦ λόγου λέγοιμεν γεγονέναι
 10 ἐν, ὑπερψυχωμένου μὲν τοῦ μὴ ἀρπαγμὸν ἡγησαμένου τὸ cf. Phil ii 6
 εἶναι ἵστα θεῷ, μένοντος δὲ ἐν τῷ ἰδίῳ ὑψεῖ ἡ καὶ ἀπο-
 καθισταμένου ἐπ' αὐτὸ τοῦ λόγου, ὅτε πάλιν ἦν πρὸς τὸν
 θεὸν, θεὸς λόγος ἄντι ἀνθρωπος; ἐν δὲ τῷ θανάτῳ τοῦ
 Ἰησοῦ δοξάσαντος τὸν θεὸν τό τε· 'Απεκδυσάμενος τὰς ἀρχὰς Col ii 15
 15 καὶ τὰς ἔξουσίας ἐδειγμάτισεν ἐν παρρησίᾳ, θριαμβεύσας ἐν
 τῷ ξύλῳ· καὶ τό· Εἰρηνοποίησας διὰ τοῦ αἵματος τοῦ Col i 20
 σταυροῦ αὐτοῦ, εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς εἴτε τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς·
 ἐν τούτοις γὰρ πᾶσιν ἐδοξάσθη ὁ οὐνός τοῦ ἀνθρώπου, καὶ τοῦ
 θεοῦ δοξασθέντος ἐν αὐτῷ.

20 26. 'Επεὶ δὲ ὁ δοξάζομενος ὑπό τινος δοξάζεται, ζητήσεις
 ἐν τῷ· 'Ἐδοξάσθη ὁ οὐνός τοῦ ἀνθρώπου· τὸ ὑπὸ τίνος; ὅμοίως Jo xiii 31
 447 δὲ καὶ ἐν τῷ· 'Ο θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ. ὑπὲρ δὲ τῆς τῶν
 ρήτων σαφηνείας ἐπιμελῶς προσχώμεν πρώτῳ μὲν λεγομένῳ
 τῷ· Νῦν ἐδοξάσθη ὁ οὐνός τοῦ ἀνθρώπου· δευτέρῳ δὲ τῷ· Καὶ
 25 ὁ θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ· τρίτῳ δὲ τοιούτῳ συνημμένῳ· Εἰ δὲ Jo xiii 32
 θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ θεὸς δοξάσει αὐτὸν ἐν αὐτῷ·
 τετάρτῳ δὲ τῷ· Καὶ εὐθὺς δοξάσει αὐτόν. ἐὰν μὴ ἄρα
 τοῦτο φάσκῃ τις ἀναλαβεῖν εἰς συμπλοκὴν τὴν ἐν τῷ
 λήγοντι τοῦ συνημμένου, ὥντα ἀρχηται μὲν τὸ συνημμένον
 30 ἀπὸ τοῦ· 'Ο θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ· λήγγη δὲ εἰς τό· Καὶ ὁ
 θεὸς δοξάσει αὐτὸν ἐν αὐτῷ, καὶ εὐθὺς δοξάσει αὐτόν.
 ἀναγκαῖς δὲ προσχώμεν τῷ τῆς δόξης ὀνόματι, οὐ κειμένῳ

ἐπὶ τοῦ παρά τισι τῶν Ἐλλήνων μέσου πράγματος, καθὸ δρίζονται εἶναι δόξαν τὸν ἀπὸ τῶν πολλῶν ἔπαινον. δῆλον ὅτι ἐπ’ ἄλλου παρὰ τοῦτο κεῖται ὄνομα ἐκ τοῦ ἐν τῇ Ἐξόδῳ

Ex xi 28(34) f. οὗτω εἰρημένου· Καὶ δόξης κυρίου ἐπλήσθη ἡ σκηνή· καὶ οὐκ ἡδυνάσθη Μωϋσῆς εἰσελθεῖν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, ὅτι ἐπεσκίαζεν ἐπ’ αὐτὴν ἡ νεφέλη καὶ δόξης κυρίου ἐπλήσθη ἡ σκηνή· καὶ ἐν τῇ τρίτῃ τῶν Βασιλειῶν τοῦτο ἀναγεγραμμένον τοῦτον τὸν τρόπον· Καὶ ἐγένετο ὡς ἐξῆλθον οἱ ἵερεῖς ἐκ τοῦ ἀγίου, καὶ ἡ νεφέλη ἐπλησσε τὸν οἶκον κυρίου· καὶ οὐκ ἐδύναντο οἱ ἵερεῖς στῆναι λειτουργίαν ¹⁰ ἐνώπιον τῆς νεφέλης, ὅτι ἐπλησσε δόξα κυρίου τὸν οἶκον· καὶ περὶ τῆς Μωϋσέως δὲ δόξης ἐν τῇ Ἐξόδῳ τοιαῦτα λέλεκται·

Ex xxxiv 29 f. ‘Ως δὲ κατέβαινε Μωϋσῆς ἐκ τοῦ ὄρους, καὶ αἱ δύο πλάκες τῆς διαθήκης ἐπὶ τῶν χειρῶν Μωϋσῆς· καταβαίνοντος δὲ αὐτοῦ ἐκ τοῦ ὄρους, καὶ Μωϋσῆς οὐκ ɿδεῖ ὅτι δεδόξασται ἡ ¹⁵ ὄψις τοῦ χρωτὸς τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἐν τῷ λαλεῖν αὐτὸν αὐτῷ· καὶ εἶδεν Ἀαρὼν καὶ πάντες οἱ νιοὶ Ἰσραὴλ τὸν Μωϋσῆν, καὶ ἦν δεδοξασμένη ἡ ὄψις τοῦ χρωτὸς τοῦ προσώπου αὐτοῦ· καὶ ἐφοβήθησαν ἐγγίσαι αὐτῷ.

27. Τοῦτο τὸ περὶ τῆς δόξης σημαινόμενον καὶ ἐν τῷ κατὰ ²⁰

Lc ix 29 ff. Δουκᾶν εὐάγγελιώ διὰ τούτων δηλοῦνται· Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προσεύχεσθαι αὐτὸν ἡ ἴδεα τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἐτέρα, καὶ ἥλλοιωθή ὁ ἴματισμὸς αὐτοῦ καὶ ἐγένετο λευκὸς, ἐξαστράπτων· καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο συνελάλουν αὐτῷ, οἵτινες ἦσαν Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας· οἱ διθέντες ἐν δόξῃ ἔλεγον τὴν ἔξοδον αὐτοῦ ἦν ⁴⁴⁸ ἔμελλε πληροῦν ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ὁ Παῦλος δὲ ὅρα ἐπὶ τίσι τὸ ὄνομα τῆς δόξης παραλαμβάνει· ὅπου μὲν γὰρ λέγει·

2Co iii 7-11 Εἰ δὲ ἡ διακονία τοῦ θανάτου ἐν γράμμασιν ἐντετυπωμένη λίθοις ἐγενήθη ἐν δόξῃ, ὥστε μὴ ἀτενίσαι τοὺς υἱὸντος Ἰσραὴλ εἰς τὸ πρόσωπον Μωϋσέως διὰ τὴν δόξαν τοῦ προσώπου ³⁰ αὐτοῦ τὴν καταργουμένην· πῶς οὐχὶ μᾶλλον ἡ διακονία τοῦ πνεύματος ἔσται ἐν δόξῃ; εἰ γὰρ τῇ διακονίᾳ τῆς κατα-

κρίσεως δόξα, πολλῷ μᾶλλον περισσεύει ἡ διακονία τῆς δικαιοσύνης δόξη. καὶ γὰρ οὐ δεδόξασται τὸ δεδοξασμένον ἐν τούτῳ τῷ μέρει, ἔνεκεν τῆς ὑπερβαλλούσης δόξης· εἰ γὰρ τὸ καταργούμενον διὰ δόξης, πολλῷ μᾶλλον τὸ μένον ἐν 5 δόξῃ· ὅπου δέ· Ἡμεῖς δὲ πάντες ἀνακεκαλυμμένψ προσώπῳ ^{2 Co iii 18} τὴν δόξαν κυρίου κατοπτριζόμενοι, τὴν αὐτὴν εἰκόνα μετα-
μορφούμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, καθάπερ ἀπὸ κυρίου πνεύματος. καὶ πάλιν μετ' ὀλίγα· Εἰ δὲ καὶ ἔστι κεκαλυμ- ^{2 Co iv 3 f.} μένον τὸ εὐαγγέλιον ήμῶν, ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις ἔστι
10 κεκαλυμμένον, ἐν οἷς ὁ θεὸς τοῦ αἰώνος τούτου ἐτύφλωσε τὰ νοήματα τῶν ἀπίστων, εἰς τὸ μὴ κατανγάσαι τὸν φωτισμὸν τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ χριστοῦ, ὃς ἔστιν εἰκὼν τοῦ θεοῦ. καὶ πάλιν μετ' ὀλίγα· "Οτι ὁ θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους ^{2 Co iv 6} φῶς λάμψαι, ὃς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ήμῶν πρὸς
15 φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ θεοῦ, ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ. ἔκαστον δὲ τούτων ἀκριβῶς νῦν διηγή-
σασθαι οὐκ ἀπαιτεῖ ἡ προκειμένη τῆς εὐαγγελικῆς λέξεως διήγησις. πλὴν ὡς διὰ βραχέων τοιαῦτα λεκτέον· ὅσον μὲν
κατὰ τὸ σωματικὸν, θειοτέρα τις γέγονεν ἐπιφάνεια ἐν τῇ
20 σκηνῇ καὶ ἐν τῷ ναῷ συντελεσθεῖσι καὶ ἐν τῷ προσώπῳ Μωϋσέως, τῇ θείᾳ φύσει ὄμιλήσαντος· ὅσον δὲ κατὰ τὴν ἀναγωγὴν, τὰ περὶ θεοῦ ἀκριβῶς γνωσκόμενα καὶ τῷ ἐπιτηδειῷ δι' ὑπερβολὴν καθαρότητος νῷ θεωρούμενα δόξα
25 ἀν λέγοιτο εἶναι θεοῦ ὁφθεῖσα· ἐπεὶ ὁ κεκαθαρμένος καὶ ὑπεραναβὰς πάντα νίλικὰ νοῦς, ἵνα ἀκριβώσῃ τὴν θεωρίαν τοῦ θεοῦ, ἐν οἷς θεωρεῖ θεοποιεῖται. λεκτέον τοιοῦτον εἶναι τὸ δεδοξάσθαι τὸ πρόσωπον τοῦ θεωρήσαντος τὸν θεὸν καὶ ὄμιλήσαντος αὐτῷ καὶ συνδιατρύψαντος τοιαύτη θέᾳ, ὡς τοῦτο εἶναι τροπικῶς τὸ δεδοξασμένον πρόσωπον Μωϋσέως,
30 θεοποιηθέντος αὐτῷ τοῦ νοῦ. κατὰ τοῦτο δὲ καὶ ὁ ἀπόστολος ἔλεγε τό· Ἡμεῖς δὲ πάντες ἀνακεκαλυμμένψ προσώπῳ ^{2 Co iii 18} τὴν δόξαν κυρίου κατοπτριζόμενοι, τὴν αὐτὴν εἰκόνα μετα-
μορφούμεθα. ὥσπερ δὲ ἡ τοῦ νυκτερινοῦ φωτὸς λαμπρότης ἀνατεῖλαντος τοῦ ἥλιου ἀμαυροῦται, οὕτω ἡ ὑπὸ Μωϋσέως

δόξα ύπὸ τῆς ἐν Χριστῷ σύγκρισιν γὰρ οὐκ εἶχεν ή ἐν 449
Χριστῷ ὑπεροχὴ, ἣν γινώσκων τὸν πατέρα ἐδόξασε περὶ²
αὐτοῦ, πρὸς τὰ ὑπὸ Μωϋσέως γνωσθέντα καὶ δοξάσαντα τὸ
πρόσωπον τῆς ψυχῆς αὐτοῦ. διὸ καταργουμένη εἴρηται ή
ἐπὶ Μωϋσέως δόξα ἀπὸ τῆς ὑπερβαλλούσης ἐν Χριστῷ³
δόξης.

28. (18) Τούτων δὴ ήμῶν κατὰ δύναμιν ἐν βραχέστιν
εἰς ἄπαντα παρεθέμεθα λελεγμένων, ἐπανέλθωμεν ἐπὶ τό· Νῦν
ἐδοξάσθη ὁ νίδος τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ θεὸς ἐδοξάσθη ἐν
αὐτῷ. γινώσκων οὖν τὸν πατέρα ὁ νίδος, αὐτῷ τῷ γινώσκειν⁴
αὐτὸν, ὅντι μεγίστῳ ἀγαθῷ καὶ ὅποιον ἄγει ἐπὶ τελείαν
γινώσιν, ἣν γινώσκει ὁ νίδος τὸν πατέρα, ἐδοξάσθη. οἷμαι <δ>
ὅτι καὶ ἔαυτὸν γινώσκων, ὅπερ καὶ αὐτὸν οὐ μακρὰν ἀποδεῖ
τοῦ προτέρου, ἐδοξάσθη ἐκ τοῦ αὐτὸν ἐγινωκέναι. εἰ δὲ καὶ
περὶ τῶν ὅλων γινώσις συμπληροῦ τὸ μέγεθος τῆς δόξης⁵
αὐτοῦ, δσα ἔστι κρυπτὰ καὶ ἐμφανῆ γινώσκοντος, ζητήσεις
καὶ μήποτε τοῦτο ἔστι τὸ εἶναι αὐτοσοφία, ἡ τῷ λεγομένῳ
αὐτοιῷ τοῦ ἀνθρώπου τὸ δεδοξάσθαι ἐκ τοῦ ήνωσθαι τῇ
σοφίᾳ. ταύτην δὲ πᾶσαν τὴν δόξαν, ἣν ἐδοξάσθη ὁ νίδος τοῦ
ἀνθρώπου, δωρησαμένου τοῦ πατρὸς ἐδοξάσθη. πολλῶν δὲ⁶
ὅτων τῶν συμπληρούντων τὴν δόξαν πᾶσαν τοῦ ἀνθρώπου,
τὸ κατ' ἔξοχὴν τούτων ἀπάντων ὁ θεός ἔστιν, διὸ τῷ γινώ-
σκεσθαι ἀπὸ τοῦ νίδον οὐχ ἀπλῶς ἔστι δοξαζόμενος ἀλλ' ἐν
νίῳ δοξαζόμενος. καθὼ καὶ τολμηρὸν μὲν καὶ μεῖζον ἡ καθ'
ημᾶς ἔστι τὸ εἰς ἔξέτασιν ἔαυτοὺς ἐπιδοῦναι τηλικούτου⁷
λόγουν. ὅμως δὲ τολμητέον ὑποβάλλειν τὸ ἐν τῷ τόπῳ
ζητηθῆναι δυνάμενον. ζητῶ δὲ εἰ ἔνεστι δοξασθῆναι τὸν
θεόν, παρὰ τὸ δοξάζεσθαι ἐν νίῳ, ὡς ἀποδεδώκαμεν, μειζό-
νως αὐτὸν ἐν ἔαυτῷ δοξαζόμενον, ὅτε ἐν τῇ ἔαυτοῦ γνόμενος
περιιωπῇ, ἐπὶ τῇ ἔαυτοῦ γνώσει καὶ τῇ ἔαυτοῦ θεωρίᾳ, οὕσῃ⁸

2 ὑπεροχὴ ἣν] litt. οὐχ ἣν incerta sunt, hic enim male laesus est
codex 10 γινώσκει 11 ἄγει] ἀν ol 12 δ'] om.

13 αὐτοὺς 15 γινώσιν 17 αὐτῶσοφία 18 αὐτ νίῳ
24 μεῖζον 26 τὸ] τὸν

μείζονι <τῆς> ἐν νīῷ θεωρίας, ὡς ἐπὶ θεοῦ χρὴ νοεῖν τὰ τοι-
αῦτα, δεῖ λέγειν ὅτι εὐφραίνεται ἄφατόν τινα εὐαρέστησιν
καὶ εὐφροσύνην καὶ χαρὰν, ἐφ' ἑαυτῷ εὐαρεστούμενος καὶ
χαίρων. χρῶμαι δὲ τούτοις τοῖς ὀνόμασιν, οὐχ ὡς κυρίως
5 ἀν λεχθησομένοις ἐπὶ θεοῦ, ἀλλὰ ἀπορῶν τῶν, ἵν' οὗτως
ὄνομάσω, ἀρρήτων ῥημάτων, ἃ μόνος αὐτὸς δύναται, καὶ
μετ' αὐτὸν ὁ μονογενῆς αὐτοῦ ἐν κυριολεξίᾳ λέγειν ἡ φρονεῖν
450 περὶ αὐτοῦ. ἐπεὶ δὲ ἐν τῷ τόπῳ γεγόναμεν τοῦ τὸν θεὸν
δοξάζεσθαι ἐν Χριστῷ, παρακειμένως ἀν ζητήσαιμεν πῶς
10 δοξάζοιτο καὶ ἐν τῷ ἀγίῳ πνεύματι καὶ ἐν πᾶσιν οἷς ὥφθη
δόξα κυρίου, τὸ δόφθησεται. ὅλης μὲν οὖν οἵμαι τῆς δόξης
τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ἀπαύγασμα εἰναι τὸν νīὸν, κατὰ τὸν εἰπόντα
Παῦλον· Ὅς ἀν ἀπαύγασμα τῆς δόξης· φθάνειν μέντοι γε *He i 3*
ἀπὸ τοῦ ἀπαυγάσματος τούτου τῆς δόλης δόξης μερικὰ ἀπαυ-
15 γάσματα ἐπὶ τὴν λοιπὴν λογικὴν κτίσιν· οὐκ οἴμαι γάρ τινα
τὸ πᾶν δύνασθαι χωρῆσαι τῆς δόλης δόξης τοῦ θεοῦ ἀπαύ-
γασμα ἢ τὸν νīὸν αὐτοῦ. νῦν οὖν, ὅτε ἡ οἰκονομία τοῦ
20 ὑπὲρ πάντων πάθους τοῦ νīού τοῦ ἀνθρώπου γίνεται οὐ cf. *He ii 9*
χωρὶς θεοῦ, διὸ δὲ θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσεν· Ἐδοξάσθη, φησὶν, cf. *Phil ii 9*
οὐδὲς τοῦ ἀνθρώπου οὐ μόνος, καὶ δὲ θεὸς γὰρ ἐδοξάσθη ἐν ^{Jo xiii 31}
25 αὐτῷ. καὶ οὕτως δ' ἀν τὰ κατὰ τὸν τόπον τις διηγήσαιτο.
γέγραπται· Οὐδέποτε ἔγνω τὸν νīὸν, εἰ μὴ δι πατήρ· καὶ εἴρηται· *Mt xi 27*
Καὶ μακάριος εἶ, Σίμων Βαριωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ *Mt xvi 17*
ἀπεκάλυψε σοι, ἀλλ' ἡ δι πατήρ μου δι οὐράνιος. ὅσον οὖν
οὐκ ἔγνωστο <ο> νīὸς τῷ κόσμῳ· Ἐν τῷ κόσμῳ γὰρ ἦν, καὶ δι *Jo i 10*
κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ δι κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω·
οὐδέπω ἐν κόσμῳ δεδοξάστο, καὶ ἦν ἡ ζημία τοῦ μὴ δεδοξά-
σθαι αὐτὸν ἐν τῷ κόσμῳ οὐ τοῦ μὴ δεδοξάσμενον ἀλλὰ τοῦ
μὴ δοξάζοντος αὐτὸν κόσμου. ὅτε δὲ ἀπεκάλυψεν δι οὐρά-
30 νίος πατήρ οἷς ἀπεκάλυψεν ἀπὸ τοῦ κόσμου οὖσι τὴν τοῦ
Ἰησοῦ γνῶσιν, τότε ἐδοξάσθη δι νīὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τοῖς

1 τῆς] om. 17 τὸν νīὸν αὐτοῦ] in mg. legitur glossa εἰ
προσέθουν καὶ τὸ πνᾶ αὐτοῦ ἀριστά σοι ἀν ωμολογεῖτο καὶ τελεώτατα
25 δι ιο] om.

έγνωκόσιν αὐτὸν, καὶ δὶς ἡς ἐδοξάσθη δόξης ἐν τοῖς ἔγνωκόσιν αὐτὸν, περιεποίησε δόξαν τοῖς ἔγνωκόσιν αὐτόν· οἱ
cf. 2 Co iii 18 γὰρ ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ τὴν δόξαν κυρίου κατοπτριζόμενοι, τὴν αὐτὴν εἰκόνα μεταμορφοῦνται.

29. "Ορα δὲ πόθεν ἀπὸ δόξης φησὶ, καὶ ποῦ εἰς δόξαν·⁵ ἀπὸ δόξης τῆς τοῦ δοξαζομένου, εἰς δόξαν τὴν τῶν δοξαζόντων. ἥνικα οὖν ἡλθεν ἐπὶ τὴν οἰκονομίαν, ἀφ' ἣς ἔμελλεν ἀνατέλλειν τῷ κόσμῳ καὶ γινωσκόμενος δοξάζεσθαι ἐπὶ δόξῃ τῶν δοξαζόντων αὐτὸν, εἰπε τό· Νῦν ἐδοξάσθη ὁ νὺὸς τοῦ ἀνθρώπου· καὶ ἐπεὶ οὐδεὶς ἔγνω τὸν πατέρα εἰ μὴ ὁ νὺὸς καὶ φὶ ἄν ὁ νὺὸς ἀποκαλύψῃ, ἔμελλε δὲ ἐκ τῆς οἰκονομίας ἀποκαλύπτειν τὸν πατέρα ὁ νὺὸς, διὰ τοῦτο· Καὶ ὁ θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ. ἢ τό· Καὶ ὁ θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ· συνεξετάσεις τῷ· Ὁ ἑωρακὼς ἐμὲ, ἑώρακε τὸν πατέρα τὸν πέμψαντά με· θεωρεῖται γὰρ ἐν τῷ λόγῳ, ὅντι θεῷ καὶ 451 εἰκόνι τοῦ θεοῦ τοῦ ἀδοράτου, ὁ γεννήσας αὐτὸν πατὴρ, τοῦ ἐνδόντος τῇ εἰκόνι τοῦ ἀδοράτου θεοῦ εὐθέως ἐνορᾶν δυναμένου καὶ τῷ πρωτοτύπῳ τῆς εἰκόνος τῷ πατρί. ἔτι δὲ καὶ οὕτως σαφέστερον ἀν τὰ κατὰ τὸν τόπον λαμβάνοιτο· ὡς διά τινας τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσιν,²⁰ οὕτω διὰ τοὺς ἀγίους, ὃν βλέπεται τὰ καλὰ ἔργα λαμπρότατα ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, δοξάζεται τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. ἐν τίνι οὖν ἐδοξάσθη τοσοῦτον
cf. 1 Pe ii 22; ὅσον ἐν τῷ Ἰησοῦν, ἐπεὶ ἀμαρτίαν οὐκ ἐποίησε, μηδὲ εὑρέθη
2 Co v 21 δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, μηδὲ ἔγνω ἀμαρτίαν; καὶ τοιοῦτος οὖν ὁ νὺὸς ἐδοξάσθη, καὶ ὁ θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ. εἰ δὲ ὁ θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ, ἀντιδωρεῖται αὐτῷ ὁ πατὴρ τὸ μεῖζον οὖν ὁ νὺὸς τοῦ ἀνθρώπου πεποίηκε· μεῖζον γὰρ τῷ δοξάσαντι τὸν θεὸν, ἐλάττονι τὸν διαφέροντα κατὰ τό· Ὁ πατὴρ ὁ πέμψας με μεῖζων μου ἐστί· τὸ δοξασθῆναι τὸν νὺὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ θεῷ, τὸν ἐλάττονα ἐν τῷ κρείττονι. καὶ πολλῷ γε ὑπερέχουσα ἡ δόξα ἐν τῷ νίῳ ἐστιν ὅτε δοξάζει αὐτὸν ὁ πατὴρ, ἢ ἐν τῷ πατρὶ ὅτε ἐδοξάσθη ὁ πατὴρ ἐν τῷ νίῳ. καὶ ἐπρεπέ γε τὸν μεῖζονα, ἀμειβόμενον τὴν

δόξαν ἦν ἐδόξασεν αὐτὸν ὁ νιὸς, χαρίσασθαι τῷ νιῷ τὸ δοξάσαι αὐτὸν ἐν αὐτῷ, ἵν' ὁ νιὸς ἡ ἐν τῷ θεῷ δοξαζόμενος. εἰτ' ἐπεὶ ὅσον οὐδέπω ταῦτα γίνεσθαι ἔμελλε, λέγω δὲ τὸ δοξάζεσθαι τὸν νιὸν ἐν τῷ θεῷ, διὰ τοῦτο ἐπιφέρει τό· Καὶ Ιο xiii 32
εὐθὺς δοξάσει αὐτόν. ταῦτα δὲ οὐκ ἀγνοοῦμεν πολλῷ εἶναι
ἐλάττονα ὥν χωρεῖ ὁ τόπος ἔξεταζόμενος, ἀποκαλύπτοντος
τοῦ θεοῦ, καὶ ἐπιδημοῦντος τοῦ λόγου αὐτοῦ εἰς τὸ παρα-
στῆσαι τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ, καὶ φῶ δύναται δωρήσασθαι ὁ
πατὴρ δωρούμενος γνωσθῆναι τὴν πᾶσαν δόξαν τοῦ θεοῦ.
διὸ ὡς βραχεῖς καὶ πολλῷ ταπεινότεροι τῆς ἀξίας τῶν λόγων,
καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκτεθεῖσι χάριτας ὄμολογοῦμεν τῷ θεῷ, οὖσι
πολλῷ μείζοσι τῆς ἡμετέρας ἀξίας.

30. (19) ΤΕΚΝΙΑ, ἔτι μικρὸν μεθ' ὑμῶν είμι· ΖΗ- Ιο xiii 33
τίκετέ με, <καὶ> καθὼς εἴπον τοῖς Ἰογδαίοις ὅτι "Οπού
15 ἐγώ είμι ὑμεῖς οὐδὲ δύνασθε ἐλθεῖν, καὶ ὑμῖν λέγω ἀρτί.
Συναγαγὼν ἐκ τῶν εὐαγγελίων τὰς ὡς ὑπὸ πατρὸς λεγομένας
τοῦ σωτῆρος ὑμῶν πρὸς τέκνα φωνὰς, θάρρει λέγειν ὅτι
τινῶν ὁ σωτὴρ πατήρ ἐστιν· τῷ μὲν γὰρ παραλυτικῷ φησί·
452 Θάρσει, τέκνον· ἀφίενταί σοι αἱ ἀμαρτίαι· τῇ δὲ αἵμορροού- Μτ ix 2
20 σῃ· Θυγάτηρ, η πύστις σου σέσωκέ σε. καὶ νῦν τοῖς μαθη- Μτ ix 22
ταῖς λέγει τό· Τεκνία· ἐμφαίνοντος, οἷμαί, τι καὶ τοῦ
ὑποκοριστικοῦ καὶ διδάσκοντος τὴν ἔτι βραχύτητα τῆς τῶν
ἀποστόλων ψυχῆς τότε. ἐὰν δέ τις ζητεῖ· ἀρ' οὖν ὁ πα-
ραλυτικὸς, ἀκούων· Τέκνον· ἐντελέστερος ἢν <τῶν> πρὸς οὓς
25 ὁ λόγος φησί· Τεκνία; ἀκούσει ὅτι εἴ τις μέν ἐστι τεκνίον,
πάντως ἐστὶ τέκνον· διὸ οὐ κεκώλυται τὸν παραλυτικὸν,
λεγόμενον τέκνον, εἶναι καὶ τεκνίον· ὥστε οὐκ ἀνάγκη τὸν
ὄνομασθέντα τέκνον, τὸν παραλυτικὸν, εἶναι ἐντελέστερον
τῶν πρὸς οὓς ὁ λόγος εἴπε τό· Τεκνία. χρὴ δὲ εἰδέναι ὅτι
30 οὐχ ὡσπερ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων οὐ δύναται τὸ τέκνον γενέσθαι
ὑπέρτερον ἀδελφὸς οὐ ἔφθασεν εἶναι τέκνον, οὕτως ἀδύνατον
μεταβαλεῖν ἐκ τέκνου Ιησοῦν πρὸς τὸ γενέσθαι αὐτοῦ ἀδελ-

12 μείζον

14 καὶ] om.

24 τέκνα τῶν] om.

25 τις] τι τεκνίον] τέκνον

- φόν. οὗτοι γοῦν πρὸς οὓς εἰπε· Τεκνία· μετὰ τὴν τοῦ σωτῆρος ἀνάστασιν, ὡσπερὲ μεταποιηθέντος ἀπὸ τῆς ἀναστάσεως Ἰησοῦ, γύνονται τοῦ πρότερον εἰπόντος· Τεκνία· ἀδελφοί· διὸ γέγραπται· Πορεύον πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ εἰπὲ αὐτοῖς Ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα ⁵ νῦμῶν, καὶ θεόν μου καὶ θεὸν νῦμῶν. καὶ τάχα ὡσπερ ἔστι μεταβαλεῖν ἐκ δούλου Ἰησοῦ, δοῦλοι δὲ ἡσαν οἱ μαθηταὶ πρὸ τοῦ εἶναι τεκνία, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ· Ὦ μεῖς φωνεῖτε με· Ὁ διδάσκαλος καὶ Ὁ κύριος, καὶ καλῶς λέγετε, εἰμὶ γάρ· καὶ τό· Οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ· ἀναγεγραμ- ¹⁰ μένον πρὸ τοῦ· Τεκνία, ἦτι μικρὸν μεθ' νῦμῶν εἴμι· ἐπιστήσεις δὲ εἰ ὁ δοῦλος πρότερον μαθητὴς γύνεται, εἴτα τεκνίον, εἴτα ἀδελφὸς Χριστοῦ καὶ νίδος τοῦ θεοῦ. μαθητὴν δὲ ἐν τούτοις λεκτέον τὸν ἐκ τοῦ παρέχειν αὐτὸν παραληφόμενον τὴν τοῦ λόγου ἐπιστήμην, μανθάνοντα ἀπὸ ¹⁵ τοῦ τηλικούτου διδασκάλου τὴν σοφίαν τοῦ θεοῦ. τὸ δέ· Ἐτι μικρὸν μεθ' νῦμῶν εἴμι· κατὰ μὲν τὸ ἀπλούστερον ως πρὸς τὸ ῥῆτὸν σαφές ἐστιν, ἐπεὶ ὅσον οὐδέπω ἔμελλε μηκέτι ἔσεσθαι μετὰ τῶν μαθητῶν πρότερον μὲν συλληφθεὶς ὑπὸ τῆς σπείρας καὶ τοῦ χιλιάρχου καὶ τῶν Ἰουδαϊκῶν ὑπηρετῶν, ²⁰ οἵτινες δήσαντες αὐτὸν ἀπήγαγον πρὸς Ἀνναν πρῶτον· μετὰ δὲ τούτῳ τῷ Πιλάτῳ παραδοθεὶς, καὶ ἔξῆς τὴν ἐπὶ σταυρῷ cf. Mt xii 40 καταδικασθείς· εἴτα ποιήσας ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς τρεῖς ημέρας καὶ τρεῖς νύκτας. κατὰ δὲ τὸ βαθύτερον ζητήσεις μήποτε μετὰ τὸ μικρὸν οὐκέτι ἦν μετ' αὐτῶν· οὐ τῷ μὴ ²⁵ παρεῖναι αὐτοῖς κατὰ σάρκα, καὶ τῷ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ εἰς 453 ἄδου καταβεβηκέναι· τούτου γὰρ ἔνεκεν οὐκ ἐκωλύετο εἶναι
- Mt xviii 20 καὶ μετὰ τῶν μαθητῶν ὁ εἰπών· Ὅπου δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, καὶ ἔγω εἴμι ἐν μέσῳ αὐτῶν· καί· Ἰδοὺ ἔγὼ μεθ' νῦμῶν εἴμι πάσας τὰς ημέρας ἔως τῆς συντελείας ³⁰ τοῦ αἰώνος· ἀλλὰ τῷ πληρωθέντος τοῦ· Πάντες νῦμεῖς σκανδαλισθήσεοθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ. γέγραπται
- cf. Jo xviii 12 f.
- Jo xx 17
- Jo xiii 13
- Jo xiii 16
- Jo xiii 33
- cf. Mt xii 40
- Mt xxviii 20
- Mt xxviii 20
- Mt xxvi 31

γάρ· Πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσονται τὰ πρόβατα τῆς ποίμνης· μηκέτι εἶναι μετ' αὐτῶν τὸν μετὰ τῶν ἀξίων μόνων τυγχάνοντα. πρὸς τοῦτο δὲ ἂν τις ἀνθυποφέροι τό· Μέσος ὑμῶν στήκει ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε· λέγων αὐτὸν ^{Ιοἱ 26}
⁵ εἶναι καὶ μετὰ τῶν μὴ γινωσκόντων αὐτόν. ὅρα δὲ μήποτε οὐ ταύτον ἔστι τὸ εἶναι αὐτὸν μετά τυνος, ὅπερ ἐν ἐπαγγελίᾳ ὡς ἀξίους δίδοται, τῷ ἔστηκέναι αὐτὸν καὶ μὴ γινωσκόμενον ἐν μέσῳ τῶν μὴ γινωσκόντων. ἐν ἐπαγγελίᾳ μὲν γὰρ τό·
¹⁰ "Οπου δύο ἡ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, κἀγώ εἰμι ^{Μτ xviii 20}
¹⁰ ἐν μέσῳ αὐτῶν· καὶ τό· 'Ιδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάστας τὰς ^{Μι xxviii 20}
 ἡμέρας ἔως τῆς συντελείας τοῦ αἰώνου· οὐ τοιοῦτον δὲ τό·
 Μέσος ὑμῶν στήκει ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε. καὶ ἐν τῷ προκειμένῳ τούτον
¹⁵ τούτουν δὲ εἰπών· 'Ιδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι φησὶ τό·
¹⁵ "Ετι μικρὸν μεθ' ὑμῶν εἰμι. δὲ λέγων "Ετι μικρὸν μεθ'
²⁰ ὑμῶν εἰμι· οὐκ ἀν παρόντι αἰσθητῷς τῷ 'Ιούδᾳ, τοῦ διαβόλου
 ἥδη βεβληκότος εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἵνα παραδῷ τὸν ^{cf. Ιο xiii 2}
 σωτῆρα, εἰπεν ἀν αὐτῷ τό· Μετὰ σοῦ εἰμι· οὐκέτι γὰρ ἦν
²⁵ μετ' αὐτοῦ, οὐδὲ ὅτε βάψας τὸ ψωμίον ἐδίδον αὐτῷ. ἀλλ' ὅτε ^{cf. Ιο xiii 26}
 μετὰ τὸ ψωμίον εἰσῆλθεν εἰς ἐκεῖνον δὲ Σατανᾶς, πολλῷ
³⁰ πλέον οὐκ ἦν Χριστὸς μετὰ τοῦ 'Ιούδα, μακρύναντος ἑαυτὸν
 ἀπὸ τοῦ σωτῆρος· Τίς γὰρ συμφώνησις Χριστοῦ πρὸς ^{2 Co vi 15}
 Βελίαρ;

31. Εἰ καὶ μικρὸν δὲ ἔτι μετὰ τῶν τεκνίων ἔμελλεν
²⁵ εἶναι δὲ πατήρ αὐτῶν Ἰησοῦς, χρὴ εἰδέναι τὸ μετὰ τὸ μικρὸν
³⁰ ἐκεῖνο· εἰ καὶ μὴ ἦν μετ' αὐτῶν, οὐδὲν ἥττον ἐκεῖνοι ζητεῖν
 ἔμελλον τὸν Ἰησοῦν, ὡς δὲ Πέτρος μετὰ τὸ ἀρνήσασθαι
 πικρῶς ἔκλαιεν, οἷμα, ζητῶν τὸν Ἰησοῦν. οὐν μὲν οὖν τό·
³⁵ "Ετι μικρὸν μεθ' ὑμῶν εἰμι λέλεκται, δλίγῳ <δὲ> ὑστερον.
 Μικρὸν, φησὶ, καὶ οὐκέτι θεωρεῖτε με, καὶ πάλιν μικρὸν ^{Ιο xvii 16}
³⁰ <καὶ> ὅψεσθέ με· ὅτε λεγόντων τῶν μαθητῶν Τί ἔστι τοῦτο ^{Ιο xvii 18 f.}
 δὲ λέγει μικρόν; οὐκ οἴδαμεν τί λαλεῖ· γνοὺς δὲ Ἰησοῦς καὶ
 ὅτι ἥθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν, εἰπεν αὐτοῖς Περὶ τούτου ζητεῖτε

12 ἴστηκει   19 εἰσῆλθεν] ὅτε ἥλθεν   23 εἰ] ἡ
²⁴ μετὰ] μεγα   28 δὲ] om.   30 καὶ] om.

- Jo xvii 19 f. μετ' ἀλλήλων ὅτι εἶπον Μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με; ἀμὴν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι κλαύστετε καὶ θρηνήστετε ὑμεῖς, δ <δὲ> κόσμος χαρήσεται.⁴⁵⁴ ὑμεῖς δὲ λυπηθήσεσθε, ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται. τὸ γὰρ μικρὸν ἐκεῖνο ἐν φῷ οὐκ ἔθεώρουν αὐτὸν, ⁵ ἔξητον· Ἰησοῦν· διὸ ἔκλαιον καὶ ἔθρήνουν, τῆς λύπης αὐτῶν εἰς χαρὰν μεταβαλλούσης ὅτε ἐπληροῦντο τότε· Καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με. ἐν οἷς ἔξετάσεις εἰ δ μετὰ μικρὸν μὴ θεωρῶν αὐτὸν, εἰ μέλλει μετὰ τοῦτο ὄψεσθαι αὐτὸν, μετ' οὐ πολὺ πάντως ὄψεται αὐτὸν, νοούντων ἡμῶν τότε.¹⁰ Καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με. τὸ δὲ ζητεῖν τὸν Ἰησοῦν ζητεῖν ἔστι τὸν λόγον καὶ τὴν σοφίαν καὶ τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἀλλήθειαν καὶ τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ, ἀπέρ πάντα ἔστιν δ χριστός. τινὲς δὲ ζητοῦσιν αὐτὸν τῶν ἑωρακότων σημεῖα, καὶ σὺν τῷ ἑωρακέναι λαβόντων ἀπ' αὐτοῦ ἄρτον¹⁵ καὶ φαγόντων, αἴτιον τοῦ ζητεῖν αὐτοῖς γενομένου τοῦ τεθράφθαι ἀπὸ τοῦ λόγου· Ζητεῖτε γάρ με, φησὶν, οὐχ ὅτι εἴδετε σημεῖα, ἀλλ' ὅτι ἐφάγετε ἐκ τῶν ἄρτων καὶ ἔχορτάσθητε. εἴτα ἐπεὶ πρότερον τοῖς Ἰουδαίοις εἰρήκει·²⁰
- Jo viii 21 'Εγὼ ὑπάγω καὶ ζητήσετέ με, καὶ ἐν τῇ ἀμαρτίᾳ ὑμῶν ἀποθανεῖσθε· ὅπου ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν· ἐπ'²⁵ ἐκεῖνο ἀναφέρων τὸ προκείμενον φησί· Καὶ καθὼς εἶπον τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι "Οπου ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν, καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι. ὡς γὰρ ἐκείνοις, φησὶ, τοῦτ' εἶπον, οὗτω καὶ ὑμῖν· ἀλλὰ καὶ ὑμῖν τοῦτο λέγω οὐ περὶ πλείονος χρόνου· οὗτω γὰρ ἀκούω τοῦ· Καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι· ὅπερ οὐκ ἔστι ταῦτὸν τῷ· Καὶ ὑμῖν λέγω· χωρὶς προσθήκης τῆς ἄρτη· Ἰουδαῖοι μὲν γὰρ, οὓς προέβλεπεν ἐν τῇ ἑαυτῶν ἀμαρτίᾳ ἀποθανουμένους, οὐκ ἐπὶ βραχυνόμενον χρόνον οὐκ ἐδύναντο ἥκειν ὅπου ὑπῆγεν δ Ἰησοῦς· οἱ δὲ³⁰ μαθηταὶ, μεθ' ὃν ἔμελλε μικρὸν χρόνον μηκέτι ἔσεσθαι μετ' αὐτῶν, διὰ τὰ προειρημένα οὐκ ἐδύναντο ἐπεσθαι τῷ λόγῳ απιόντι ἐπὶ τὰς ἑαυτοῦ οἰκονομίας.
- Jo xiii 33

32. Καὶ εὶ μὲν μὴ προετέτακτο τοῦ· Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω *Io xiii 33*
 ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν· τό· Καθὼς εἰπον τοῖς Ἰουδαίοις·
 κανὸν ἀπλούστερον ἐδοκοῦμεν ταῦτα εἰρῆσθαι, ἀναφερόμενα
 ἐπὶ τὴν ἀπὸ τοῦ βίου ἔξοδον τῆς Ἰησοῦ ψυχῆς. νῦν δὲ
 5 καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἀποθνήσκειν ἔμελλον, καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποθανὼν
 καταβαίνειν εἰς ἄδου. πῶς ὅπου ὁ Ἰησοῦς ὑπῆγεν ἐκεῖνοι
 455 οὐκ ἐδύναντο ἀπελθεῖν; ἀλλ’ ἐρεῖ τις, ἐπεὶ καὶ ἐν τῷ
 παραδείσῳ ἔμελλε γίνεσθαι τοῦ θεοῦ, ἐνθα οἱ μὲν ἐν ταῖς
 ἀμαρτίαις αὐτῶν ἀποθανούμενοι γίνεσθαι οὐκ ἔμελλον, οἱ δὲ
 10 τοῦ Ἰησοῦ μαθητὰς τότε μὲν οὖν οὐκ ἐδύναντο ἐκεῖ γενέσθαι
 ὑστερον δὲ, διὰ τοῦτο πρὸς μὲν τοὺς ἐν ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῶν
 ἀποθανούμενος Ἰουδαίος λέλεκται τό· Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω,
 15 ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν· πρὸς δὲ τοὺς μαθητάς· Ὅπου ἐγὼ
 ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν ἄρτι. τὸ γὰρ ἔξῆς τῆς
 λέξεώς ἐστι τοιοῦτον· Καθὼς εἰπον τοῖς Ἰουδαίοις καὶ ὑμῖν
 20 λέγω Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν ἄρτι.
 καὶ οὕτω δὲ οὐκ ὀλίγην ἔχει ζήτησιν ὁ τόπος, διὰ τό· Ὁ
 25 νίδιος τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς ποιήσει τρεῖς *Mt xii 40*
 ημέρας καὶ τρεῖς νύκτας. πῶς γὰρ τρεῖς ημέρας καὶ τρεῖς
 30 νύκτας ποιήσει ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς, <ὅς> ἀμα τῇ ἔξοδῳ ἐν
 τῷ παραδείσῳ ἔμελλεν ἔσεσθαι τοῦ θεοῦ, κατὰ τό· Σήμερον *Lc xxiii 43*
 μετ’ ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ θεοῦ, κατὰ τό· Σήμερον
 35 τινας ὡς ἀσύμφωνον τὸ εἰρημένον, ὥστε τολμῆσαι αὐτοὺς
 ὑπονοῆσαι προστεθῆσθαι τῷ εὐαγγελίῳ ἀπό τινων ῥαδιουρ-
 40 γῶν αὐτὸ τό· Σήμερον μετ’ ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ
 θεοῦ. ημεῖς δέ φαμεν ἀπλούστερον μὲν ὅτι τάχα πρὶν
 ἀπελθεῖν εἰς τὴν λεγομένην καρδίαν τῆς γῆς ἀπεκατέστησεν
 45 εἰς τὸν παράδεισον τοῦ θεοῦ τὸν εἰπόντα αὐτῷ· *Mnήσθητί Lc xxiii 42*
 μου ὅταν ἔλθης ἐν τῇ βασιλείᾳ σου· βαθύτερον δὲ ὅτι
 50 πολλαχοῦ τὸ σήμερον ἐν τῇ γραφῇ καὶ ἐπὶ ὅλον παρατείνει
 τὸν ἐνεστηκότα αἰώνα· ὥσπερ δὲ καὶ ἐν τῷ· Ἐφημίσθη ὁ *Mt xxviii 15*
 λόγος οὗτος παρὰ Ἰουδαίοις μέχρι τῆς σήμερον· καί· Οὗτος *Ge xix 37*

1 προστέτακτο   4 νῦν ει   6 καταβαίνων
 9 οι] ει   20 δι] om.

- ^{Ps xciv (xcv)} πατὴρ Μωαβιτῶν μέχρι τῆς σήμερον ἡμέρας· καί· Σήμερον
⁸ ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, καὶ μὴ ἀπόστητε ἀπὸ κυρίου.
 ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ ἐπαγγέλλεται αὐτῷ, ἀξιώσαντι μητσθῆ-
 ναι αὐτοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ, τὸ ἐν τῷ ἐνεστηκότι
 αἰῶνι πρὸ τοῦ μέλλοντος ποιῆσαι αὐτὸν γενέσθαι σὺν αὐτῷ ⁵
 ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ. ἀλλὰ τοῦτο μὲν διὰ μέσου ἐν
 παρεκβάσει εἰς τὸ προειρημένον εἰρήσθω. τοῖς δὲ μαθηταῖς,
 ἀκολουθῶν βουλομένοις τῷ Ἰησοῦν, οὐχ ὡς ἀν οἱ ἀπλούστεροι
^{Mt x 38} οὐπολάβοιεν σωματικῶς, ἀλλ' ὡς δηλοῖ τό· "Ος ἀν μὴ ἄρῃ
 τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθήσει ὅπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ¹⁰
^{Io xiii 33} ἄξιος εἶναι μαθητής· φησὶ νῦν ὁ κύριος ὅτι "Οπου ἐγὼ
 ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν ἄρτι. εἰ γὰρ ἐβούλοντο 456
 ἀκολουθῶν τῷ λόγῳ καὶ ὄμολογοῖς αὐτὸν, μὴ σκανδαλιζό-
^{Jo vii 39} μενοι ἐν αὐτῷ, ἀλλ' οὐκ ἐδύναντό πω τοῦτο ποιεῖν· Οὕπω
^{1 Co xii 3} γὰρ ἦν πνεῦμα, ὅτι Ἰησοῦς οὐπω ἐδοξάσθη· καί· Οὐδεὶς ¹⁵
 δύναται εἰπεῖν Κύριος Ἰησοῦς εἰ μὴ ἐν πνεύματι ἀγίῳ.
 ἀπεισι δὲ ὁ λόγος τὰς ἑαυτοῦ πορείας, καὶ ἀκολουθεῖ μὲν
 αὐτῷ ὁ λόγῳ ἐπόμενος· οὐ δύναται δὲ ἀκολουθῶν ὁ μὴ
 εὐτρεπισμένος ὥστ' εὐτόνως κατ' ἵχνη βαίνειν, τοῦ λόγου
 ὁδηγοῦντος πρὸς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα τοὺς πάντα πράττοντας ²⁰
 ἵνα καὶ δύνωνται αὐτῷ ἐπεσθαι καὶ ἀκολουθῶσιν αὐτῷ, ἔως
^{Ps lxii (lxiii) 9} εἴπωσιν τῷ χριστῷ· Ἐκολλήθη ὅπίσω σου ἡ ψυχή μου.
 αὐτάρκη δὲ περιγραφὴν εἰληφότος τοῦ λβ' τῶν εἰς τὸ κατὰ
 Ἰωάννην Εὐαγγέλιον ἐξηγητικῶν, αὐτοῦ που καταπαύσομεν
 τὸν λόγον.

25

9 ἀλλ' ὡς] δλλοις

FRAGMENTA.

¶1. In Joann. i. 1. Corderius, Catena Graec. Patr.
in S. Joan. p. 6.

Δημιουργὸν τῶν πάντων τιθέμενος αὐτὸν, τὸ τοῦ Λόγου
ὄνομα κατηγορεῖ αὐτοῦ. ἐπεὶ γὰρ ὡς ἐπίπαν πᾶσα δημιουργία
ἥρτηται λόγου, οὐκ ἄλλως ἔδει αὐτὸν δηλώσαι ὅντα τῶν
πάντων ποιητὴν ἢ οὗτως. οἱ μὲν γὰρ παρ' ἡμῖν δημιουργοὶ,
៥ ἄνθρωποι ὄντει, τέχνην ἔχουσιν· αὐτῇ δέ ἐστιν ἔξις μετὰ
λόγου ποιητικῆ. ὁ δὲ τοῦ θεοῦ υἱὸς, ἐπειδὴ οὐκ ἄλλος ὁν
σοφίας καὶ τέχνης δημιουργὸς, εἰκότως Λόγος ὀνομάζεται.
οὐ γὰρ ἄλλη τις φύη οὐσίᾳ παρὰ τὸν λόγον δι' αὐτοῦ ποιεῖ
τὰ ὄντα, ἀλλ' αὐτός ἐστιν ὁ ποιῶν, θεὸς ὁν λόγος. εἰτ' ἐπεὶ
10 ὁ λόγος οὗτος, θεὸς ὁν κατ' οὐσίαν, καὶ αὐτὸ τοῦτο θεοῦ υἱὸς
ὑπάρχων, τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας χάριν ἄνθρωπος
γεγένηται, Σάρξ ὁ λόγος ὠνομάσθη. καὶ ἐπεὶ τινες τῆς
ὅρθης πίστεως ἐκπεσόντες οἴονται ἀπὸ τότε αὐτὸν μόνον
εἶναι ἀφ' οὐ ἐκ τῆς παρθένου ἄνθρωπος γεγονὼς προῆλθεν,
15 ὁρθότατα πρὸς τοὺς τοιούτους ὁ θεολόγος γράφει τό· Ἐν Ιοι·
ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος· καὶ καταλλήλως τοῖς ρήμασι χρησάμενος,
τὸ μὲν Ἔγένετο ἐπὶ τὴν σάρκα, τὸ δὲ Ἡν ἐπὶ τῆς θεότητος
αὐτοῦ σημαίνει. καὶ ἦν μὲν κυριώτερον ἐπὶ τοῦ θεοῦ λόγου
τὸ "Εστιν εἰπεῖν· ἀλλ' ἐπεὶ πρὸς διαφορὰν τῆς ἐνανθρωπή-
20 σεως γενομένης ἐν τινι καιρῷ ἐδήλουν τὴν ὑπαρξίν τοῦ λόγου,
ἀντὶ τοῦ "Εστιν τῷ Ἡν ὁ ἐναγγελιστὴς κέχρηται. τῶν δὲ
ρήμάτων τὰς κυρίας σημασίας ἐκλαμβάνειν οὐ δεῖ ἐπὶ τῶν

ἀιδίων· ὅτε μὲν γὰρ τὰ σημαινόμενα ὑπὸ τούτων χρόνῳ συμμετρουμένην ἔχει τὴν ὑπαρξίν, ώς τὸ "Ἡν τὸ μηκέτ" δν, ἀλλά ποτε ὑπαρξίν σημαίνει· ὅμοίως τὸ "Ἐστι δῆλοι τὸ νῦν ὑπάρχον, ώς τὸ "Ἐσται τὸ μέλλον ὑπάρξαι. ἀλλ' ἐπεὶ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἀιδίος ἐστι, τυγχάνων θεός, τὰ ρήματα 5 ἐπ' αὐτοῦ οὐ μετὰ τοῦ προσσημαίνειν χρόνον ἐκλαμβάνειν δεῖ, τοῦ σημαινομένου ὑπὸ αὐτῶν οὐχ ὑπὸ χρόνου ὄντος. ἐστι δὲ ἀπ' αὐτῶν τῶν τοῦ θεολόγου φωνῶν θηρεῦσαι τὴν διάνοιαν. εὐθὺς γὰρ ἀρχόμενος τῆς κατ' αὐτὸν συντάξεως γράφει· 'Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος. καὶ Μωυσῆς μὲν τὴν 10 κοσμοποιίαν ἔξηγούμενος· 'Ἐν ἀρχῇ, εἶπεν, ἐποίησεν ὁ θεός τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. ὁ δὲ Ἰωάννης οὐκ 'Ἐν ἀρχῇ, εἶπεν, γέγονεν ἢ πεποίηται λόγος. ἦν γὰρ ἐν ἀρχῇ ποιῶν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. εἰ γάρ· Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο· 15 τῶν πάντων δὲ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ ὑπῆρχεν, ἐν τῇ τούτων 15 οὐσιώσει αὐτὸς ἦν κτιστής αὐτῶν. εἰτ' ἐπεὶ μὴ εἶπεν ἐν τῇ τινὶς ἀρχῇ ὁ λόγος ἦν, καθόλου ληπτέον αὐτὸ, ἵν' ἡ τὸ δηλούμενον τοιοῦτον· ἐν ἀρχῇ τῶν ἀγγέλων, καὶ ἐν ἀρχῇ τῶν ἀρχαγγέλων ἥν ὁ λόγος· καὶ συνελόντι εἰπεῖν, ἐν ἀρχῇ τῶν ὄρατῶν τε καὶ ἀοράτων κτισμάτων ἥν ὁ λόγος, πάντων 20 αὐτῶν ἥν ἀρχή τε καὶ ποιητής. ἐν Χριστῷ γὰρ ἐκτίσθη τὰ ἄπαντα, τά τε ἐν οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, τά τε ὄρατα καὶ τὰ ἀοράτα, εἴτε ἀρχαὶ εἴτε ἔξουσίαι εἴτε θρόνοι εἴτε κυριότητες· πάντα δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἐκτισται· καὶ αὐτὸς ἐστι πρὸ πάντων καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ συνέστηκεν, 25 ὃς ἐστιν ἀρχὴ καὶ πρωτόκος ἐκ τῶν νεκρῶν. εἰ γὰρ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ συνέστηκεν, καὶ πρὸ αὐτῶν ἐστὶν, ἀρχὴ αὐτῶν κατὰ τὸ εἶναι αἴτιος ὑπάρχων, ἀκολούθως ῥητέον εἶναι αὐτὸν ἐν τῇ πάντων οὐσιώσει. πῶς γὰρ οὐκ ἔδει αὐτὸν εἶναι πρὸ αὐτῶν καὶ ἐν ἀρχῇ τῆς ὑπάρξεως αὐτῶν κτίστην ὄντα; εἰτ' 30 ἐπεὶ ἐν ἀρχῇ αὐτὸν εἶπεν εἶναι, ἔδει δηλώσαι καὶ πῶς καὶ πρὸς τίνα ὄντα ποιεῖν αὐτὸν ἔχρην. διὸ ἐπήγαγεν τῷ· 'Ἐν τῇ ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος· καὶ τό· 'Ἡν ὁ λόγος πρὸς τὸν θεόν· πρὸς ἡμᾶς μὲν γὰρ ἐλθὼν, ὅτε ἐκ παρθένου ἐτέχθη, ἀπέ-

Jo i 1

Gen i 1

Jo i 3

Col i 16 ff.

Jo i 1

σταλτο ὑπὸ τοῦ πατρός· διὸ καὶ Ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν· καὶ Ιο 1 14
 ὅνομα ἔσχεν αὐτὸ δὴ τοῦτο Μεθ' ἡμῶν ὁ θεός. ὅτε δὲ cf. Is vii 14:
 ἐδημιούργει, ἐπεὶ μὴ ὡς ἀνθρωπος ἀποσταλεὶς ὑπὸ τοῦ
 πατρὸς εἰς οὐσίαν ἔφερε τὰ πάντα, καὶ πρὸς τὸν θεὸν ἦν
 5 καὶ θεὸς ἦν· οὐ τέχνη, ἢ λόγος, ἢ ἐν ἄλλοις ἔχει τὸ εἶναι,
 ὡς ἀρτίως ἐλέγετο περὶ τῶν ἐν ἀνθρώποις δημιουργῶν, ὡς
 ἄλλο ἐστὶν αὐτοῖς τὸ ὑπάρχειν ἀνθρώποις, καὶ ἄλλο τὸ εἶναι
 τεχνίταις. οὐδένα γοῦν τούτων λόγον καλοῦμεν, ἀλλ' ἔχειν
 λόγον λέγομεν. ἀλλ' οὐχ ὁ δημιουργὸς τοῦ παντὸς τοιοῦτος,
 10 τυγχάνων θεὸς λόγος κατ' οὐσίαν, διὸ καὶ Σοφία καὶ Ἀλήθεια
 ἐν ταῖς θεολογίαις ὀνομάζεται.]

2. In Joann. i. 4. Rome, Vat. 758; Reg. 9:
 Venice Gr. 27. Cf. Venice Gr. 28.

"Ο γέρονεν ἐν αγτῷ, δηλονότι τῷ λόγῳ, ζωὴ ἡν· Ιο 1 4
 ἵν' ὥσπερ θεὸς εἰς ὑπαρξεῖν ἤγαγε τὰ πάντα, οὗτω καὶ
 ζωοποιηθῆ τὰ πεφυκότα ζῆν μετουσίᾳ αὐτοῦ. διὸ καὶ
 15 ἀρμοδίως εἴρηται τό· Καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων.
 οὐ γὰρ προσεκτέον τοὺς ἐκ τῆς λέξεως ταύτης γενητὸν εἶναι
 τὸν λόγον νομίσασι. τὸ γὰρ γενόμενον οὐκ αὐτό ἐστι ζωή·
 20 ὃ οὐκ ἔξωθεν αὐτῷ ἐπῆλθεν, ἐν αὐτῷ γὰρ γέγονεν ἡ ζωή. οὐ
 γὰρ οἵ τε ἡσαν οἱ γενητοὶ οὕτως αὐτὸν ἔχειν τυγχάνοντα
 κατ' οὐσίαν ζωὴν ὡς ἐστι παρὰ τῷ πατρί. εἴρηται γὰρ πρὸς
 τὸν θεόν· Παρά σοι πηγὴ ζωῆς. καὶ ἐστιν ἡ ζωὴ αὐτῇ Ps xxxv
 παρὰ τῷ πατρὶ οὐ ζωοποιοῦσα αὐτὸν, οὐ γὰρ μετουσίᾳ ζωῆς
 25 ὁ πατήρ ζῆ, ἀλλὰ ζωὴ θεὸς ὡν γεννᾶ ζωὴν, ὡς καὶ σοφὸς
 σοφίαν καὶ δυνατὸς δύναμιν. αὐτῇ ἡ ζωὴ τὰ λογικὰ ὡφε-
 λῆσαι βουλομένη σχέσιν τὴν πρὸς αὐτὰ ἀνεδέξατο, ἐπὶ τῷ
 ζῆν αὐτὰ προσλαβόντα αὐτὴν μετουσίας τρόπῳ· καὶ οὐ περὶ
 μόνου γε τοῦ κοινοῦ ζῆν αὐτὸν τοῦτο λεκτέον· ἀλλὰ γὰρ καὶ
 τοῦ κατ' ἀρετὴν καθ' ὃ συμβαίνει εὖ ζῆν. τοῦτο γοῦν
 παρίσταται καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς λέξεως· φησὶ γάρ· Καὶ ἡ ζωὴ Ιο 1 4

ἥν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων· ὅτι δὲ ἐνταῦθ' οὐτως ἔχει καὶ ἐξ
ἐπέρου ἔστι πιστώσασθαι. ὁ τοῦ θεοῦ νίος καὶ λόγος, θεὸς
ῶν λόγος, ἐστὶ πρὸς τὸν θεὸν, ὡς ἀρτίως εἴρηται, γινόμενος
καὶ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, ὡς οὗτοί τε εἰσὶ χωρεῖν αὐτοῦ τὴν
παρουσίαν. εἴρηται γάρ· Λόγος κυρίου ἐγενήθη πρὸς Ὀστρέ·⁵
καί· Ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν· καὶ καθόλου·
Ἐκείνους θεοὺς εἶπεν πρὸς οὓς ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐγένετο.
ώς οὖν λόγος μὲν πρὸς τὸν θεόν ἐστι, γίνεται δὲ πρὸς τὸν
γενητούς, οὗτος ζωὴ τυγχάνων ἐστὶ παρὰ τῷ πατρὶ, ζωοποιῶν
πρὸς οὓς ἐπιφοιτᾶ, γινομένης ἐν αὐτῷ ζωοποιητικῆς σχέσεως.¹⁰
ἄρμονίας ἔχουσης πρὸς τὰ ζωοποιούμενα. ἀλλ' ἐπεὶ πρὸς
τῷ ζωοποιῆσαι καὶ γνῶσιν ἀλληθείας ἐμποιεῖ, φωτίζουσα τὸν
νοῦν τῶν παραδεχομένων αὐτὴν, καὶ φῶς ἀνθρώπων ὄνομά-
ζεται. ἀνθρώπων δὲ φῶς οὓσα δῆλον ὅτι καὶ τὰ ὑπερβεβη-
κότα λογικὰ φωτίζει. εἰ γάρ τῶν ἐλαττόνων λογικῶν φῶς.¹⁵
ἔστι, πολλῷ μᾶλλον τῶν ὑπεραναβεβηκότων.

3. In Joann. i. 5. Rome, Vat. 758; Reg. 9: Ven.
27.

Τὸ θεολογούμενον φῶς λυτικόν ἐστι πάσης σκοτίας καὶ
ἀγνοίας καὶ κακίας ὑφισταμένης. διὸ ἐν τῇ τοιαύτῃ σκοτίᾳ
φαίνον οὐ καταλαμβάνεται ὑπὸ αὐτῆς. ὃν γάρ τοῦτο τὸ φῶς
σοφία καὶ δικαιοσύνη θεοῦ, ἢ μὲν σοφίᾳ ἐστὶ λύει τὴν τοῦ
νοῦ ἄγνοιαν, ἢ δὲ δικαιοσύνη τὰ διαβήματα τῆς ψυχῆς
κατευθύνει, καὶ τοῦτο ἐστι τὸ ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνειν αὐτὸν, οὐ
κωλύσομενον ἐκπέμπειν τὰς οἰκείας αὐγὰς τῷ φωτίζομένῳ
ἀνθρώπῳ· διὸ οὐ καταλαμβάνεται ὑπὸ τῆς σκοτίας, λυομένης
καὶ ἀφανιζομένης τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ. οὐ γάρ ὑφεστῶσα.²⁵
καὶ ἐνεργοῦσα οὐ καταλαμβάνει αὐτὸν, ἀλλὰ λυομένη καὶ
μηκέτι οὖσα. οἷον ὁ Παῦλος ὅτε ἤγνοει τὸν χριστὸν ἐδίωκεν
αὐτὸν, παρορμώμενος πρὸς τοῦτο ἐκ τῆς προσούσης ἀγνοίας,

ἢν εἴπομεν εἶναι σκοτίαν· ἀλλὰ τοῦ διωκομένου φωτὸς οὐ π'
αὐτῆς ἐκλάμψαντος τὰς οἰκείας αὐγὰς λέλυται ἡ σκοτία, καὶ
ταύτη καταλαβεῖν οὐ δεδύνηται τὸ διωκόμενον ὑπ' αὐτῆς
φῶς. ὥσταύτως καὶ ὁ μετανοήσας ἐπὶ τῷ σταυρῷ ληστῆς, cf. Lc xxiii
5 πεπηρωμένος τῇ προειρημένῃ σκοτίᾳ ἐδίωκε τὸ φῶς· ἀλλ' ἡ⁴⁰
ἐν τῷ ληστῇ σκοτίᾳ λέλυται, καὶ οὕτως οἱ καταλαμβάνει τὸ
φῶς. καὶ ἵνα ἐπὶ τὸ σαφέστερον μεταβάλω τὸ θεώρημα, φῶς
ἔστιν ἡ ἀλήθεια, ὅταν δὲ τὸ ψεῦδος καὶ ἀπάτη πᾶσα, τουτέστι
τὸ σκότος, διώκη τὸ φῶς, τότε λύεται καὶ ἀφανίζεται
10 πλησίασαν τῷ διωκομένῳ, τῆς γὰρ ἀληθείας φανείσης τὸ
ψεῦδος καὶ ἡ ἀπάτη λύεται. καὶ τὸ παράδοξον ἔρω, μακρὰν
οὖσα ἡ σκοτία διώκει τὸ φῶς, ἐγγίσασα δὲ ἐπὶ τὸ καταλαβεῖν
αὐτὸς ἀφανίζεται. καὶ γὰρ τὸ ψεῦδος, ὃσον ἀφέστηκε τῆς
ἀληθείας, κρατεῖ καὶ ἐνεργεῖ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ, ὡς διώκειν τὴν
15 ἀλήθειαν ἀπὸ τοῦ νοῦ· ὅταν δὲ ἐγγίσῃ αὐτῇ δείκνυται μηδὲ
ὅλως ὅν. ὅθεν ἀναγκαῖς ἀφῆκεν ὁ θεὸς εἶναι κακίαν,
δυνάμενος κωλῦσαι, ἵνα τὸ μέγεθος τῆς ἀρετῆς δειχθῇ.

4. In Joann. i. 6. Rome, Vat. 758; Reg. 9:
Ven. 27.

Οὐ τοσοῦτον διὰ τὴν κοινὴν περὶ ἀνθρώπου ἀπόδοσιν
ὅσον διὰ τὸ πεφυκέναι αὐτὸν κατ' εἰκόνα καὶ πρὸς θεὸν
20 ὄμοιώσιν. σημειωτέον δὲ ὡς οὐκ ἀεὶ τὸ Ἐγένετο τὴν <εἰς>
ὑπαρξίν ἄγουσαν γέννησιν δηλοῖ, ἀλλ' ἐνταῦθα τὸ Ἐγένετο
ἀναφορὰν ἔχει πρὸς τό· Ἀπεσταλμένος παρὰ θεοῦ· ἵνα ἢ τὸ
λεγόμενον τοιοῦτο· Ἐγένετο ἀπεσταλμένος παρὰ θεοῦ εἰς Ιοἱ 6.1.
μαρτυρίαν. εἰ δὲ ταῦτα περὶ Ἰωάννου λεγόμενα ὀρθῶς ἔχει,
25 πόσῳ μᾶλλον τὰ περὶ τοῦ νοοῦ τοῦ θεοῦ γραφόμενα ἢ
λεγομένα ὡς λεγομένου ἢ γραφομένου καὶ γνομένου.

1 σκοτίαν RS] locus male laesus in V   8 απεστη R   παση S*
9 διώκει R   12 διώκη RV   τὸ 2^ο] τω S*   13 ὅσον] pr eis S
18 τὴν] τη S*   20 om. eis RVS   21 γενησιν V   23 τοιουτον R
αποσταλμενος RV

5. In Joann. i. 7. Corderius, p. 22. Cramer,
p. 182.

Jo i 7

"Ινα πάντες πιστεύεσθαι. "Οσον ἐφ' ἔαυτῷ δηλονότι,
εἰ καὶ μὴ πάντες ἐπίστευσαν· οὐδὲ γὰρ, εἰ μὴ πάντες τὸν
παρὰ τοῦ ἡλίου δέχοντο φωτισμὸν, ἥδη καὶ τὸν ἡλιον φαίνη-
ται ἀν μὴ ἐπὶ τούτῳ ἀνατέλλειν, ἐφ' ὃ τε πάντας φωτίζεσθαι.
ἥ γὰρ πρόθεσις τοῦ πέμψαντος αὐτὸν ἦν πιστεῦσαι πάντας. 5

6. In Joann. i. 8. Rome, *Vat.* 758; *Reg.* 9:
Ven. 27.

Jo i 8

(Ογκὸν ἡνὶ ἐκεῖνος τὸ φῶς.) Τουτέστι τὸ θεολογού-
μενον· ὑπείληπτο γάρ τισι διὰ τὰ προσόντα αὐτῷ πλεονε-
κτήματα ὡς αὐτὸς εἶη ὁ χριστός. διὰ τοῦτο τοῦτό φησιν ἵνα
δόλοριζον τὴν τουάυτην ἀνέλῃ πλάνην. καν γὰρ φῶς Ἰωάννης,
ἀλλ' οὐκ ἐκεῖνο τὸ φῶς περὶ οὗ οἱ ἄγιοι πρὸς τὸν θεόν ^{ιο}
φασιν· Ἐν τῷ φωτί σου ὅψόμεθα φῶς· ὥστε εἰ καὶ φῶς ἦν
Ἰωάννης, κατὰ τὸ εἰρημένον τοῖς μαθηταῖς· Ὅμεις ἐστὲ τὸ
φῶς τοῦ κόσμου· ἀλλ' οὐκ ἐκεῖνο τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν. φῶς
δὲ ἀληθινὸν οὐ πρὸς ἀντιδιαστολὴν ψεύδοντος ἀλλὰ πρὸς δια-
φορὰν εἰκονικοῦ εἴρηται. ή γὰρ ἀλήθεια καὶ τὸ ἀληθὲς ὅτε ¹⁵
μὲν τῷ ψεύδει καὶ τῇ ἀπάτῃ, ὅτε δὲ εἰκόνι καὶ μιμήματι
ἀντιδιαστέλλεται. δυνατὸν δὲ λαβεῖν εἰκονικὸν φῶς τὸ
αἰσθητὸν, καὶ μάλιστα τὸν ἡλιον, ἀληθινὸν δὲ φῶς τὸ νοητὸν,
μᾶλλον δὲ τὸ τῶν νοητῶν φωτιστικὸν, τῶν ἀγίων δυνάμεων.
ὅπερ ἡγοῦμαι εἰρῆσθαι ὑπὸ τῆς γραφῆς· Πᾶσα δόσις ἀγαθὴ ²⁰
καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἀνωθέν ἐστι, καταβαῖνον ἀπὸ τοῦ
πατρὸς τῶν φώτων. τὸ θεολογούμενον γὰρ φῶς ἦν τὸ φῶς
τὸ ἀληθινὸν ὃ φωτίζει πάντα ἀνθρωπὸν ἐρχόμενον εἰς τὸν
κόσμον. ἀλλ' ἐπεὶ τό· Ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον· ἀμφι-
βόλως εἴρηται, δυνάμενον σημαίνειν ὅτε μὲν τὸ φῶς, ὅτε δὲ ²⁵

Ps xxxv
(xxxvi) ¹⁰

Mt v 14

Jac i 17

Jo i 9

1 om. ὕνα—πιστεύσωσιν Cram.

φωτισεσθαι Cord.

11 οψωμεθα RV

4 τοῦτο Cord. Cram.

5 αὐτὸν Cord.

24 ἀλλ'—κόσμον] om. S*: ins. in mg. S³

6—9 cf. Cyr. Al. i. 7.

τὸν ἄνθρωπον, ἑκατέρως αὐτὸν ἐρμηνευτέον. καὶ πρῶτον γε δεκτέον τὸ φῶς ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον κατὰ τὸν ἐπιδημίας καιρὸν, τὸν ὅντα ἄνθρωπον ἐν τῷ κόσμῳ, ὡς εἴρηται, τὸ φῶς ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον ἐπὶ τῷ φωτίσαι τὸν ἄνθρωπον. εἴτα τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν φωτίζει πάντα τὸν ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον ἄνθρωπον.

7. In Joann. i. 12. Rome, *Vat.* 758; *Reg.* 9:
Ven. 27. Cf. Corderius, p. 26, Cramer, p. 185.

Ἐπεὶ μὴ πάντες ἀπεστράφησαν αὐτὸν, πολλοὶ γὰρ ἔξ αὐτῶν προσήκαντο αὐτὸν, καὶ μάλιστα οἱ ἀπόστολοι, ἐπιφέρει ὁ εὐαγγελιστής· Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτὸν ἔσχον ἔξουσίαν *Io i 12*
το τέκνα θεοῦ γενέσθαι. οἱ γὰρ πρὸς τὴν πίστιν εἰσαγόμενοι,
τάχα δὲ καὶ προκόψαντες, ἔξουσίαν ἔχουσι τέκνα θεοῦ γενέσθαι, τότε γενησόμενοι τοῦτο, οὐ τέως τὴν ἔξουσίαν εἰλήφασιν, ὅταν τελειωθῶσιν ἐν τῇ ἀρετῇ καὶ πίστει καὶ γνώσει. τίς δὲ ἡ αἵτια, δι’ ἣν ἔσχον τὴν ἔξουσίαν, δηλοὶ
ι5 γράψας δεδόσθαι αὐτὴν τοῖς πιστεύσασιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
τοῦ φωτὸς δηλονότι. ἐπειδὴ γὰρ οὐ ταῦτὸν τῷ πιστεῦσαι
εἰς τὸ ὄνομα τοῦ φωτὸς τὸ πιστεύσαι εἰς τὸ φῶς, ἔξουσία
δίδοται, τουτέστιν ἐπιτηδειότης πρὸς τὸ γενέσθαι τέκνα,
τοῖς πιστεύσασιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ. εἰ δὲ μετέλθοιεν διὰ
zo προκοπῆς εἰς τὸ πιστεύειν αὐτῷ ἐκ τοῦ πιστεύειν εἰς τὸ
ὄνομα αὐτοῦ οὐκέτι δυνάμει ἀλλ’ ἐνεργείᾳ εἰεν θεοῦ τέκνα.
οἱ μὲν γὰρ ἀπλουστέρᾳ καὶ μὴ πάντα ἡκριβωμένῃ διανοίᾳ
συγκατατιθέμενοι τῷ φωτὶ πιστεύοντιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
οἱ δὲ σὺν ἐπιστημονικῇ ἀποδείξει καὶ διηρθρωμένῃ νοήσει
25 προσεληλυθότες αὐτῷ πιστεύοντιν εἰς αὐτὸν καὶ ἐπικαλούνται
αὐτόν. ὅθεν Ἰησοῦς μετὰ πολλὴν προκοπὴν τῶν μαθητῶν
φησίν. Ἐπεὶ πιστεύετε εἰς τὸν θεὸν καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε. *Jo xiv 1*

4 τῷ] το S* 7 post ἐπεὶ ins. δὲ Cord. 10, 11 om. οἱ γάρ—γενέσθαι Cord. Cram. 12 om. οὐ—εἰλήφασιν Cord. 13 καὶ 1ο]+τη RVS Cram. om. καὶ γνώσει Cord. Cram. 16 δηλονότι] om. RV: expl. Cord. Cram. 16, 17 om. ἐπειδή— φωτὸς RV 22 οἱ μὲν] ει RV: οι S 25 προσεληλυθότας RVS

ἀντὶ τοῦ Καιρὸν ἔχετε μεταβῆναι ἀπὸ τοῦ πιστεύειν εἰς τὸ
δόνομά μου, ἵν' ἐμοὶ καὶ τῷ πατρὶ πιστεύσητε. ἀμέλει γοῦν
καὶ περὶ μεγίστης θεολογίας ἐξηγησάμενος αὐτοῖς ἐπήγαγεν
ἀς πρὸς ἄπαντας· Οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ
πατὴρ ἐν ἐμοὶ ἐστιν;

5

8. In Joann. i. 13. Rome, Vat. 758; Reg. 9:
Ven. 27. Corderius, p. 27.

Οἱ γὰρ ἐκ θεοῦ γεννηθέντες, τῷ πεπιστευκέναι ὅτι
cf. 1 Jo ii 29 Ἰησοῦς ὁ χριστός ἐστι καὶ τῷ ποιεῖν δικαιοσύνην ἐκ τοῦ θεοῦ
cf. Jo i 13 ἐγεννήθησαν. οὐχ ὑπόκεινται δὲ τῇ ἐξ αἰμάτων γεννήσει,
τουτέστιν οὐκ ἐξ ὑλικῶν ἔχουσι τὴν γένεσιν. ἀμέλει γοῦν
cf. Mt xvi 16 τῷ Πέτρῳ, πιστεύσαντι ὅτι ὁ χριστός ἐστιν ὁ νίδος τοῦ θεοῦ 10
Mt xvi 17 τοῦ ζώντος, ὑπὸ τοῦ σωτῆρος λέγεται· Μακάριος εἰ, Σίμων
Βαριωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψε σου, ἀλλ' ὁ
πατὴρ μου ὃ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. καὶ ἐπίστησον εἰ δύναται
κατ' ἐκδοχὴν ἄλλην νίδος αἰμάτων εἶναι ὁ νομίζων θεοσεβῆς
καὶ νίδος θεοῦ εἶναι διὰ τοῦ προσάγειν τὰς κατὰ νόμον 15
αἰσθητὰς θυσίας. οὗτοι γὰρ διὰ σφαγῶν καὶ ἐκχύσεως
αἰμάτων εὐαρεστεῖν τῷ θεῷ οἴονται. καὶ ἀνέγκλητον μὲν ἦν
τοῦτο ποιεῖν πρότερον, ήμÎν δὲ οὐκέτι, διὰ τὸ ἀρκούντως
πρὸς δικαιώσιν ἔχειν τὸ δοθὲν ὑπὲρ ήμῶν Ἰησοῦν αἷμα. ὑπό-
κεινται δὲ καὶ θελήματι σαρκὸς καὶ γενέσει ἀνδρὸς οἱ πάντα 20
cf. Mt xxiii 28 ποιοῦντες πρὸς τὸ φανῆναι τοὺς ἀνθρώπους δίκαιοι. θελή-
ματι γὰρ σαρκὸς εὐαρεστεῖν οὗτοι προτίθενται τὴν σάρκα
cf. Ro ii 28 περιτεμνόμενοι καὶ ἐν τῷ προφανεῖ Ἰουδαΐζειν θέλοντες,

3 εξισαμενον R : εξησαμενous VS 7 ἐκ] pr ὅτι Cord.
8 γεγένηται Cord. om. δὲ Cord. γενέτει Cord. 9 om.
γοῦν RVS 10 νίδος] post ζώντος Cord. 13 δυνατὸν Cord.
14 ἐπιβολὴν RVS Cord. 16 σφαγῶν] σφων R 17 ευαρεστεῖ
RVS 17—19 ἀνέγκλητον—δικαιώσιν] ἀνέγκλητοι πρὸς δικαιοσύνην
Cord. 18 ήμÎν] η RV τοῦ RV ἀρκουντως R : ἀρκουντως V
20 om. καὶ 1º Cord. καὶ 2º—οι] καὶ γεννήσει ἀνδρὸς Cord. :
γενέσει οἱ RVS 21 θελήματα RVS 22 προστεθενται (sic) R :
προστεθηνται S: προτεθηνται V: προτέθεινται Cord.

H

μετὰ τοῦ μὴ ἐπιμελεῖσθαι τῆς καρδίας καὶ τοῦ ἐν κρυπτῷ
Ιουδαϊσμοῦ. ἔχουσι δὲ καὶ τὴν ἐκ θελήματος ἀνδρὸς
γένεσιν οἱ προφάσει ἀνθρωπίνης φιλοσοφίας ἀπέχονται μὲν
κακίας, ἀρετὴν δὲ ἀναλαμβάνουσιν. καὶ ὑπὲρ τούτους οὓν
5 ἐστὶν ὁ ἐκ τοῦ θεοῦ γεγενημένος τῷ μετὰ τὸ πιστεῦσαι εἰς
τὸ ὄνομα αὐτοῦ αὐτῷ πεπιστευκέναι.

9. In Joann. i. 14. Rome, *Reg.* 9: Ven. 27. Cf. Ven. 28. Corderius, p. 34.

Τὸ δέ· Ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός· νοεῖν ὑποβάλλει ἐκ Ιοἱ 14
τῆς οὐσίας τοῦ πατρὸς εἶναι τὸν οὐρανόν. οὐδὲν γὰρ τῶν
κτισμάτων παρὰ πατρὸς, ἀλλ' ἐκ τοῦ θεοῦ διὰ τοῦ λόγου
10 ἔχει τὸ εἶναι. εἰ γὰρ καὶ ἄλλα παρὰ πατρὸς εἶχε τὴν
ὑπαρξίην, ματαίως ή τοῦ μονογενοῦς ἔκειτο φωνὴ, πολλῶν
οὗτων τῶν παρὰ πατρὸς ἔχόντων τὸ εἶναι. οὗτος δὲ
μονογενὴς παρὰ πατρὸς πάντως πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας
εἴρηται, οὐκ ἄλλος ὁν τούτων ὁν λέγεται εἶναι πλήρης.
15 αὐτὸς γὰρ ὁ μονογενὴς περὶ ἑαυτοῦ λέγει· Ἐγώ εἰμι η̄ Ιο xiv 6
ἀλήθεια· ἀδιανόητον δὲ τὴν ἀλήθειαν λέγειν πληροῦσθαι ὑπ'
ἄλλης ἀληθείας. ἔσται γὰρ δεκτικὸν ἀληθείας τὸ πληρού-
μενον ὑπ' αὐτῆς, ἀλλ' οὐ δεκτικὴ ἀληθείας ή ἀλήθεια
κατ' ἐνέργειαν οὖσα τούτῳ ὁ λέγεται εἶναι. τὰ δ' αὐτὰ καὶ
20 περὶ τῆς χάριτος ῥήθειν ἄν. καὶ οὐ παράδοξόν γε περὶ τοῦ
μονογενοῦς τοιαῦτα λέγειν, ὅπότε καὶ περὶ τοῦ πατρὸς
τοιαῦτα ἀναγέγραπται. αὐτὸς γοῦν περὶ ἑαυτοῦ ἐν τῷ
προφήτῃ λέγει· Πλήρης εἰμί. εἰκὸς δὲ εἰρῆσθαι τὴν λέξιν Ισ 11
ταύτην καὶ διὰ τὸ θεωρηθησόμενον πρὸ τῆς τοῦ σωτῆρος

1 μῆ] om. S*: ins. int. lin. S²   3 οἱ] ὅσοι Cord.   3 απε-
χοντε V   5 om. ὁ RVS   τδ] τω RVS   7 om. δὲ RVS
ομογενούς (R)VS (ο ras. R)   8 οὐδέ RVS   9 om. τοῦ 1^ο RVS
om. τοῦ 2^ο RVS   λόγου] λέγει S   10 εἰχε] ἔχει Cord.
12 om. τῶν Cord.   13 om. πάντων RVS   16, 17 ἀδιανόητον—
ἀληθείας] om. RVS (sed ins. Cod. Ven. xxviii)   17 ἀληθείας 2^ο]
αληθεία RVS   18 ἀληθείας ή ἀλήθεια] ἀληθεία αληθείαν RVS
21 λέγει RVS   om. τοῦ Cord.   23 εικον RVS

ἐπιδημίας. ὁ διὰ Μωυσέως νόμος τοὺς ἀμαρτάνοντας ἐκόλαζεν, οὐδενὶ χαριζόμενος τὰ κατὰ παράβασιν αὐτοῦ ἐπιτελεσθέντα. ἔτι μὴν ὁ νόμος οὗτος μυστηρίων τελετὰς δι' εἰκόνων καὶ σκιογραφιῶν παρεδίδου, χειραγωγῶν καὶ εὐτρεπίζων πρὸς τὴν τοῦ χριστοῦ διδασκαλίαν τοὺς ὑπ' αὐτῶν 5

cf. Gal iii 24 ἀγομένους· ὅθεν καὶ παιδαγωγὸς ὁ νόμος εἰς Χριστὸν λέγεται.

ἐπεὶ τοίνυν ὁ σωτὴρ ἐλήλυθεν οὐ κολάσαι τοὺς ἡμαρτηκότας ἀλλ' ἀφεσιν παρασχεῖν τῶν οὕτω πεπραγμένων, καὶ τέλος ἐπιθεῖναι τῆς διδασκαλίας, καὶ εἰκόνων γνῶσιν τῆς ἀληθείας, αὐτὸς αὐτὴν φανερών, μᾶλλον δὲ αὐτὸς ὡν ἡ 10.

cf. Jo i 14 ἀλήθεια, εἰκότως πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας ὥφθη τοῖς αὐτὸν θεασαμένοις. εἰ γάρ τισι μὲν ἔχαριζετο, τισὶ δὲ οὐ, οὐκ ἡν πλήρης χάριτος, ὡς ἀν εἰ τῆς σκιᾶς τι μὲν ἔπανεν, ἔτερον δέ τι αὐτῆς οὐχὶ, οὐκ ἡν πλήρης ἀληθείας. ἀλλὰ μὴν πᾶσαν σκιὰν καὶ εἰκόνα περιέγραψε, καὶ πάντων ἀμαρτη- 15 μάτων ἀφεσιν παρέχει τοῖς προσφεύγοντι διὰ μετανοίας αὐτῷ. πλήρης ἄρα ἀληθείας καὶ χάριτος ἐστιν.

10. In Joann. i. 15. Rome, Vat. 758; Reg. 9: Ven. 27. Corderius, p. 35.

(Κέκραγεν.) Οὐ κατὰ τὴν προφορὰν ἀλλὰ κατὰ τὸ τῆς νοήσεως ἐπιτεταμένον. ὁ γὰρ περὶ τῶν μεγάλων δογμάτων ἀπαγγέλλων ὡς δεῖ μεγαλοφώνως κατὰ τὴν νόησιν αὐτὰ 20. προφέρει. ἀκουστέον δὲ τοῦ Πρώτος ἀντὶ τοῦ Πρότερος. δῆμος ὁ λέγει τοιοῦτον ἐστιν πρὸ ἐμοῦ καὶ πρότερός μου τυγχάνων Ἰησοῦς ὀπίσω μου καὶ μετ' ἐμὲ ἦλθεν, οὐκ ἐπὶ τὸ ὀπίσω μου μεῖναι ἀλλὰ τὸ πρὸ ἐμοῦ

1 ἐκδλασεν Cord. 3 ἔτι μὴν ὁ διὰ μὴν Cord. 5, 6 τοὺς—ἀγομένους] om. RVS (sed ins. Ven. xxviii) 8 οὐτως RVS 9 τῶν εἰκόνων τὴν γνῶσιν Cord. 12 αὐτ' ᾧν (sic) S 13 χάριτος] + καὶ αληθείας ωφθη τοις αυτον θεασαμένοις S* (a seriiori man. eras.) τῆς] τις S (ex corr. τῆς) om. μὲν RVS 16 ἀφεσιν] pr. την S 18 οὐ—ἐπιτεταμένον Cord. 20 απαγγελων RVS 21 om. ἀκουστέον—Πρότερος Cord. 22 ἐστι] bis S 23 ἐμὲ] + καὶ μετ' εμου (eras.) S 24 om. οὐκ R μεῖναι] εἶναι Cord. om. τὸ Cord.

γενέσθαι. ἀκουστέον δὲ τοῦ δπίσω αὐτὸν ἔρχεσθαι τοῦ
 Ἰωάννου κατὰ χρόνον τῆς ἀποτέξεως. πρὸ γὰρ ἐξ μηνῶν
 Ἰωάννης συνελήφθη τοῦ συλληφθῆναι τὸν Ἰησοῦν. τούτῳ
 τῷ τρόπῳ δπίσω αὐτοῦ ἐλθὼν δὲ Ἰησοῦς ἐμπροσθεν αὐτοῦ
 γέγονεν ἀναδειχθεὶς θεὸς καὶ δημιουργὸς αὐτοῦ ὑπάρ-
 χων. λεχθείη δὲ καὶ οὕτως δόξει πᾶς δὲ μανθάνων
 ἐπεσθαι τῷ διδασκάλῳ καὶ ταύτῃ δπίσω αὐτοῦ λέγεται
 βαδίζειν. ἐπεὶ τοίνυν καὶ ὁ σωτὴρ βαπτίζοντι τῷ Ἰωάννῃ
 προῆλθε βαπτισθῆναι, κατὰ τὸ βαπτίζεσθαι αὐτὸν ὑπὸ⁵
 Ἰωάννου δπίσω τοῦ βαπτίζοντος ἔρχεσθαι εἱρηται, κατὰ δὲ
 τὸ ἥγιακέναι καὶ μεμαρτυρῆσθαι ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐμπροσθεν
 τοῦ βαπτίζοντος γέγονεν, τιμώτερος καὶ ὑπερέχων αὐτοῦ
 ἀναδειχθεὶς. εὖ δὲ καὶ τὸ φάναι· Ἐμπροσθέν μου γέγονεν¹⁰ Ιο:15
 ὡς τὴν ὑπαρξίν προτέραν εἶναι τοῦ γεγονέναι αὐτόν. καὶ
 τοῦτο δὲ ἐπίστησον μεθ' ὅσης ἀκριβείας εἱρηται οὐ
 γέγραπται· Ὁ δπίσω μου ὁν, ἀλλ' Ὁ ἐρχόμενος. εἰ γὰρ
 δπίσω ἦν, οὐκ ἤδυνατο πρὸ αὐτοῦ εἶναι. ἀλλ' οὐκ
 ἤδυνατον τὸν πρώτον ὄντα δπίσω ἐλθεῖν. ῥηθείη δὲ καὶ
 ἐτέρως. Ὅτι, φησὶν, ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ πάντες¹⁵ Ιο:16
 ἐλάβομεν καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος· πάλιν γὰρ αἰτίαν ἀπο-
 διδοὺς τοῦ ἐμπροσθεν αὐτοῦ γεγονέναι αὐτοῦ ὄντα πρώτον,
 ἐπήγαγε τό· Ὅτι ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες
 ἐλάβομεν καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος. πῶς γὰρ οὐκ ἐμπροσθεν
 κατὰ τὸ προύχειν, καὶ πρώτος τῶν πληρουμένων δ πληρῶν;
 εἰ γὰρ αὐτὸς τελειοῖ καὶ πληροῖ ἀρετῆς καὶ σοφίας τοὺς ἐφ'
 ἀγιότητα ἐρχομένους, πῶς οὐ πρώτος καὶ προύχων αὐτῶν
 ὑπάρχει; πρόσχει δὲ τῇ ἀκριβείᾳ τῶν γεγραμμένων. οὐκ
 εἱρηται Τὸ πλήρωμα αὐτοῦ, ἀλλ' Ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ
 ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν. οἱ γὰρ ἐν τῷ βίῳ τούτῳ ἀγιότητος
 μετέχοντες καὶ γνώσεως τῆς ἀληθείας τὸ ἐκ μέρους γινώσκειν cf. 1 Co xiii:9
 καὶ ἐκ μέρους προφητεύειν ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ, ἀλλ'

2 κατὰ] + τὸν Cord.

αποτοξεως (vid.) S: αποταξεως RV

4 ἐλθὼν δ] ἥλθεν Cord.

5 ὑπάρχων] expl. Cord.

6 πᾶς]

πασων RV

22 om. τὸ R

om. ἡμεῖς R

25 σοφιαν S*

οὐ πλήρωμα αὐτοῦ ἔχουσι τοῖς σχοῖνεν δ' αὐτὸ μετὰ τὴν ἐπίκαιρον ζωὴν ἐν τοῖς μέλλουσιν αἰώσι, κατὰ τὸν ἀπόστολον.
 1 Co xiii 10 Ὅταν ἔλθῃ, φησὶ, τὸ τέλειον, τὸ ἐκ μέρους καταργηθήσεται.
 1 Jo iii 2 τούτῳ συνωδὰ καὶ τὰ ἐν τῇ καθολικῇ Ἰωάννου· Καὶ οὕτῳ
 ἐφανερώθη τί ἐσόμεθα, οἴδαμεν δὲ ὅτι ἐὰν φανερωθῆ ὅμοιοι,
 αὐτοῦ ἐσόμεθα, ὅτι ὁφόμεθα αὐτὸν καθὼς ἔστι τουτέστι
 καθὼς ἔστι δυνατὸν τοῖς γενητοῖς γνῶναι τὸν θεόν. οὐ γὰρ
 οἶόν τε ἐκλαμβάνειν τὸ καθὼς ἔστιν ὁ θεὸς αὐτός. καὶ γὰρ
 ἔξομέν τι πλέον τῆς παρούσης καταστάσεως, μηκέτι ἐκ
 μέρους ἀλλὰ γυμνοὶ πάσης ἀγνοίας τῇ ἀκραιφνεστάτῃ,
 ἀληθείᾳ προσβαλούμενοι καὶ κατὰ τὸ δυνατὸν ὁφόμενοι.
 διὰ τὸ τοίνυν ἐκ τοῦ πληρώματος Ἰησοῦ εὐληφέναι ὁ Ἰωάννης
 λέγει περὶ αἵτοῦ ὅτι "Ἐμπροσθέν μου γέγονεν" οὗ ἔσχον ἐκ
 τοῦ πληρώματος. καὶ τὸ μὴ ἔνα ἀλλὰ πάντας τοὺς ἀγίους
 ἐκλαμβάνειν ἐκ τοῦ πληρώματος τοῦ Ἰησοῦ τὴν ὑπεροχὴν,
 τοῦ πληροῦντος καὶ τελειοῦντος φανεροῦ. εἰ γὰρ πάντες
 ἄγιοι ἐπληρώθησαν οὐκ ἐξ ὅλου τοῦ πληρώματος ἀλλ' ἐκ
 τινὸς μορίου αὐτοῦ, πολὺ ἀπολειπόμενοι ὁφθῆσονται οἱ ἐκ
 τοῦ πληρώματος λαμβάνοντες τοῦ παρασχόντος αὐτοῖς.

II. In Joann. i. 16. Rome, Vat. 758; Reg. 9:
 Ven. 27.

Lc xvii 5

Ro xii 6

Τῶν ἀρετῶν τὸ μὲν οἴκοθεν ἔχομεν καὶ παρ' ἑαυτῶν,
 ὃ προαιρετικῶς κτώμεθα, τὸ δὲ ἐκ θεοῦ, πιστεύσαντες γοῦν
 τῷ σωτηρὶ καὶ τῷ πατρὶ αὐτοῦ ὡς ἐνεδέχετο ἐκ τοῦ ἐφ' ἡμῖν
 γενέσθαι. λείπεται ἡμῖν καὶ τὸ ἐκ θεοῦ αἴτειν, καθὼς καὶ οἱ
 μαθηταὶ Ἰησοῦ φασὶν αὐτῷ. Πρόσθετος ἡμῖν πίστιν· ή γὰρ
 λέξις ή Πρόσθετος σημαίνει ἀπαιτεῖν αὐτοὺς θεοδώρητον,
 πίστιν πρὸς ην εἰχον προαιρετικῶς. ἀμέλει καὶ ὁ Παῦλος
 γράφων φησί· Κατ' ἀναλογίαν πίστεως· τῆς ἐνούσης ἐκ τοῦ

4 τούτῳ RVS	το RVS	5 εσωμεθα RV	6 οψωμεθα R
10 ακρεφνεστατη RVS	11 προσβαλούμενοι καὶ προβαλον με RVS		
12 τὸ] τουτο R	16 πληροῦντος] πληρωματος RVS	20 μὲν]	
	26 ην] η SV*		

έφ' ήμιν τὰς δωρεὰς τοῦ πνεύματος δίδοσθαι. Ἐτέρῳ δίδοται : Co xii 9 πίστις, φησὶν, ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι. εἰ δὲ πίστις δίδοται τινὶ κατὰ ἀναλογίαν ής ἔχει πίστεως, φανερὸν ὅτι τῇ ἐφ' ήμιν κατορθωθείσῃ ηθεόπεμπτος παραγίνεται πίστις. ἄπερ 5 δὲ περὶ πίστεως εἴρηται λεκτέον καὶ περὶ τῶν λοιπῶν ἀρετῶν. ἐπεὶ οὖν η ἀρετὴ χάρις ἐστὶ κεχαριτωμένον ποιοῦσα τὸν ἔχοντα, ὅταν ήμιν προαιρετικῶς κατορθωθῇ αὐτὴ τηγικαῦτα τὸ ἐκ θεοῦ παραγίνεται, καὶ τοῦτο ἐστι τὸ δίδοσθαι παρὰ θεοῦ χάριν ἀντὶ χάριτος.

12. In Joann. i. 17. Rome, Vat. 758; Reg. 9:
Ven. 27. Corderius, p. 37.

10 Ὁτι ὁ νόμος διὰ Μωυσέως ἐδόθη. Διὰ Μωσέως ὁ ^{Jo i 17} νόμος ἐδόθη ἀλλ' οὐχ ὑπὸ αὐτοῦ, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ θεοῦ. θεοῦ γάρ ὁ νόμος, κατὰ τὸ γεγραμμένον· Ὁ νόμος Κυρίου ^{Ps xviii (xix) 8} ἄμμωμος, ἐπιστρέψων ψυχάς. πλὴν εἰ καὶ διὰ Μωσέως ὁ νόμος δίδοται, ἀλλά γε Ἡ χάρις καὶ η ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ 15 Χριστοῦ ἐγένετο· τῆς χάριτος δι' ἀφέσεως ἀμαρτημάτων κωλυούσης τὴν ἐκ τοῦ νόμου κατὰ τῶν ἀμαρτωλῶν κόλασιν· καὶ τῆς ἀλήθειας ὑπερβαινούσης τὰς σκιὰς καὶ τοὺς τύπους. ἐπίστησον δὲ καὶ τοῖς λεχθησομένοις. ἐπεὶ καὶ ὁ νόμος καὶ cf. ^{Jo i 15} Le xvi 16 οἱ προφῆται μέχρις Ἰωάννου παρείλκυσαν, ὡς αὐτὸν πέρας 20 γεγονέναι τῆς παλαιᾶς γραφῆς, μεθ' ἣν η ἐπιδημία τοῦ σωτῆρος γέγονε, πάντα συναδόντως τό· Ὁ ὀπίσω μου ^{Jo i 15} ἐρχόμενος ἐμπροσθέν μου γέγονεν· εἴρηται ἐπειδὴ γάρ προανεφωνεῖτο η τοῦ σωτῆρος κάθοδος ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν, ἐλθὼν ὀπίσω ἐληλυθέναι λέγεται. ἀλλ' εἰ 25 καὶ ὀπίσω ἐλήλυθεν, ἀλλ' οὖν πληρώσας νόμον καὶ προφήτας τῷ τὸ ἔνθεον αὐτῶν πεφανερώκεναι ἐμπροσθεν γέγονε, καὶ

3 ἐφ'] εξ RVS 7 ἔχοντα] + lac. ras. (9) S 10 om. "Οτι—
ἐδόθη RVS Μώσεως] αὐτοῦ Cord.: +δε RVS 11 om.
ἐδόθη Cord. om. ἀλλ' 1^ο Cord. om. ἀλλ' 2^ο RVS om.
θεοῦ 2^ο RVS 12 om. δ 1^ο Cord. 17 ἀληθειας] χάριτος Cord.
τύπους] expl. Cord. 21, 22 om. πάντα—γάρ R 21 συναδοντος
VS 22 ειρημενον VS 26 γέγονε και] γεγονεναι RVS

δηλωθεὶς αἴτιος εἶναι πάσης ἐκείνης τῆς θεοπνεύστου γραφῆς,
παρελκυσάσης ἔως τοῦ βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

13. In Joann. i. 18. Rome, Reg. 9: Ven. 27.
Cf. Corderius, p. 39. (Fragm. Anon. in mss.)

Διττοῦ τοῦ θεωρεῖν ὄντος, αἰσθητικοῦ τε καὶ νοητικοῦ,
τὸ μὲν τῶν σωμάτων, τὸ δὲ τῶν ἀσωμάτων ἐστὶν ἀντι-
ληπτικόν. διὸ καὶ τὰ ὑποκείμενα τῷ νῷ καὶ τὰ ὑπὸ τούτου 5
θεωρούμενα ἀόρατά φαμεν, οὐ τῷ μὴ ὄρασθαι ἀλλὰ τῷ μὴ
πεφυκέναι βλέπεσθαι. οὐδὲν γὰρ τῶν σωμάτων ἀόρατον,
κανὸν ἔχω ποτὲ τυγχάνον τῆς ὁψεως μὴ ὄραται. οὐ γὰρ τὸ μὴ
ὄρασθαι σημαίνει τὸ ἀόρατον, ἀλλὰ τὸ μὴ πεφυκέναι πρὸς
τοῦτο. διὸ οὐδὲ ἀντιστρέφει πρὸς ἑαυτὸν τὸ μὴ ὄρασθαι καὶ 10
τὸ ἀόρατον. τῷ μὲν γὰρ ἀοράτῳ ἀκολουθεῖ τὸ μὴ ὄρασθαι
τὸ ἀόρατον. πολλὰ γὰρ τῶν σωμάτων, καίτοι ὄντα ὄρατα,
οὐχ ὄραται, ἡτοι σκεπαζόμενα ἢ τῷ μὴ εἶναι ἔνθα ταῦτα
τυγχάνει. ταύτης τῆς διαστολῆς ὄρθως ἔχοντος ἐκλαμβάνειν
δεῖ τὸ εἰρημένον ὡς περὶ ἀοράτου. οὕτε γὰρ αἱ ἀνωτάτω 15
δυνάμεις θεὸν ὄρωσιν, οὐ διὰ τὴν σφῶν ἀσθένειαν, ἀλλὰ τὴν
τοῦ θεοῦ ἀσωματότητα. ἀλλ᾽ οὐδὲ νῷ ὄρατος ἐστιν ἀπλῶς,
ἀλλὰ τῷ πάσης ἀγνοίας καὶ κακίας καὶ ὑλῆς ἀπηλλαγμένῳ.
Μακάριοι γάρ, φησὶν, οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν
θεὸν ὄψονται. καρδίαν δὲ τὸν νοῦν ὀνομάζει. ὅστις καθαρὸς 20
τῷ εἰρημένῳ τρόπῳ γεγονὼς, τελειωθεὶς κατ' ἀρετὴν προσ-
βάλλει θεῷ καθ' ὃ ἐφικτόν. τούτων οὕτως ἔχόντων ὁ νοῦς ὃ
ἔτι ὑποκείμενος γενέσει, καὶ διὰ τοῦτο καὶ χρόνῳ, οὐχ ὄρα
τὸν θεὸν ὡς δεῖ. διὸ οὐ καθάπαξ εἴρηκεν Θεὸν οὐδὲν 25
ἐώρακεν ἀλλὰ μετὰ προσθήκης τῆς Πώποτε, σημανούσης

Mt v 8

Jo i 18

2 Ἰωάννου] + τοῦ Χρυσοστόμου R seriori manu   5 ὑπερκείμενα
RVS   ὑπὸ] υπερ S*   13—15 om. ἐνθα—εἰρημένον RV
16 οὕτε κ.τ.λ.] inc. Cord. ap. quem hoc fragmentum Origeni
ascribitur   om. γὰρ Cord.   16 om. θεὸν RVS   τὴν 2^ο pr.
διὰ Cord.   17 οὐδὲ νῷ] οὐδὲν Cord.   18 τῷ] το R   κακίας
τε Cord.   om. καὶ ὑλῆς RVS   20 ὀνομάζει] expl. Cord.
21 γεγονος RVS

χρονικόν τι, ἵν' ή τὸ λεγόμενον τοιοῦτον· ὅσον χρόνον τὸ Πώποτε δύναται λέγεσθαι, ὡς σημαῖνόν τι ὑποκείμενον, ὁ νοῦς ἐμπέπραται τῇ ἐνύλῳ ζωῇ. διὸ ἴδεν τὸν θεὸν οὐ δύναται κατὰ προσβολὴν νοήσεως. καὶ ημεῖς μὲν ἐκ τῶν 5 περὶ αὐτοῦ θεολογουμένων ἐννοιῶν καὶ ὧν ἔχομεν ἀμυδρῶς αὐτὸν νοοῦμεν ὡς οἶόν τε αὐτὸς δὲ ὁ θεὸς οὐ διά τινος τοιούτον ἀλλ' οἰκειότητι τῇ πρὸς ἑαυτὸν νόησιν ἔχει περὶ ἑαυτοῦ, αὐτὸς ὧν καὶ ή νόησις καὶ τὸ νοούμενον. διὸ μόνος ἐπίσταται αὐτὸν ὁ νίὸς ὑπὸ τοῦ πατρὸς νοούμενος καὶ νοῶν 10 τὸν πατέρα.

14. In Joann. i. 18. Rome, Vat. 758; Reg. 9: Ven. 27. In Cod. Veneto nemini adscribitur.

Καταλλήλως δὲ τῷ μονογενῆ θεὸν καὶ νίὸν αὐτὸν εἶναι πατρὸς ὀνομάσθησαν κόλποι. ἐπεὶ γὰρ τὰ περὶ τῆς θεότητος πάντα ἀκατωνόμαστα, δηλοῦται ήμīν ταῦτα ἀνθρώποις οὖσι διὰ λέξεων ἀνθρωπίνων. εἴκότως ἀφ' ὧν ἵσμεν σημαίνεσθαι 15 τὴν πρὸς τὸν πατέρα οἰκειότητα γέγραφεν ὁ εὐαγγελιστής· 'Ο ὧν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρός, ὡς γὰρ ἐπὶ τῶν σωζομένων *Jo i 18* πάντων καὶ τὰς ἐπαγγελίας τοῦ θεοῦ λαμβανόντων γράφεται 20 ὅτι γενήσονται εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Ἀβραὰμ, οὐκ ἄλλο τι ἢ ὅτι πατήρ πιστῶν χρηματίζει· οὕτω καὶ ὁ θεὸν νίὸς ὧν ἐν *cf. Ro iv 11* κόλποις τοῦ γενηήσαντος λέγεται. καὶ ὥσπερ ἀνθρώποι πιστοὶ ἐν κόλποις πιστοῦ τοῦ Ἀβραὰμ γίνονται, οὕτως καὶ ὁ νίὸς ὧν ἐν κόλποις. κόλπον δὲ πατρὸς ἀκούειν δεῖ ὡς καὶ τὰ ἄλλα τὰ λεγόμενα ἀνθρωπίνως περὶ θεοῦ. εἰ δὲ περὶ τῶν προφητῶν ἡ πατριαρχῶν ἡ ἀγγέλων λέγεται ὡς θεὸν 25 ἐωρακότων, οὐκ ἀντικείμενα ἑαυτῇ φησὶν ἡ θεία γραφή. θεὸν γὰρ οὐδεὶς ὄρâ προσβαλὼν νοήσει τῇ ἑαυτοῦ ὥσπερ κατ' ἐπιβολὴν ὄψεως ὄρâν λεγόμεθα τὰ δρατά. ὄρâται δὲ θεὸς οἷς ἐὰν κρίνῃ ὄραθῆναι ἀποκαλύπτων ἑαυτόν. εἰ γὰρ

1 τοιουτο RVS ²	5 αὐτοῦ] αν RVS	7 αυτον R	15 τὴν]
τῆς VS	19 πατήρ] pr. o R	21 ουτος R*SV	25 ἑαυτῇ
φησιν] om. S*: ins. in mg. S ²		27 δὲ}+καὶ S	

Jo xiv 21

έώρα τις τὸν θεὸν, οὗτως ἐθεώρει αὐτὸν, ἵν' οὗτως εἶπω, οἷος
καὶ δοσος ἐστίν. ἐπεὶ δὲ μὴ αὐτὸς ὅρῳ ἀλλὰ θεὸς ἑαυτὸν
δείκνυσιν, ως οἶόν τέ ἐστι τοῖς γενητοῖς παρέχει ἑαυτὸν εἰς
κατανόησιν· καθὼς καὶ ὁ σωτήρ φησι· Καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ
ἐμαυτόν. οὐ γάρ εἶπεν· ἐκεῖνός με ἴδῃ, ἀλλ' ἐγὼ ἐμαυτὸν 5
ἐκείνῳ ἐμφανίσω.

15. Origenis Philocalia, ed. J. A. Robinson, p. 41.

Περὶ σολοικισμῶν καὶ εὔτελοῦ γέ φράσεως τῆς
γραφῆς. ἐκ τοῦ δ' τόμογ τῶν εἰς τὸ κατὰ Ἰωάν-
νην, μετὰ τρία φύλλα τῆς ἀρχῆς.

1 Co ii 4

1. 'Ο διαιρῶν παρ' ἑαυτῷ φωνὴν καὶ σημαινόμενα καὶ το-
πράγματα, καθ' ὃν κεῖται τὰ σημαινόμενα, οὐ προσκόψει
τῷ τῶν φωνῶν σολοικισμῷ, ἐπὰν ἐρευνῶν εὑρίσκῃ τὰ πράγ-
ματα, καθ' ὃν κεῦνται αἱ φωναὶ, ὑγιῆ· καὶ μάλιστα ἐπὰν
διμολογῶσιν οἱ ἄγιοι ἄνδρες τὸν λόγον αὐτῶν καὶ τὸ κή-
ρυγμα οὐκ ἐν πειθοῖς σοφίας εἶναι λόγων, ἀλλ' ἐν ἀπο- 15
δεῖξει πνεύματος καὶ δυνάμεως.

Εἴτα εἶπὼν τὸν τοῦ εὐαγγελιστοῦ σολοικισμὸν
ἐπάργει·

2 Co xi 6

2 Co iv 7

Col ii 3

2. "Ἄτε δὲ οὐκ ἀσυναίσθητοι τυγχάνοντες οἱ ἀπόστολοι
τῶν ἐν οἷς προσκόπουσι, καὶ περὶ ἂν οὐκ ἡσχόληνται, 20
φασὶν ἰδωταὶ εἶναι τῷ λόγῳ, ἀλλ' οὐ τῇ γνώσει· νομι-
στέον γὰρ αὐτὸς οὐχ ὑπὸ Παύλου μόνον ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν
λοιπῶν ἀποστόλων λέγεσθαι ἄν. ἡμεῖς δὲ καὶ τό· "Ἐχο-
μεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ
ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἢ τοῦ θεοῦ καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν· ἐξει- 25
λήφαμεν ως θησαυροῦ μὲν λεγομένου τοῦ ἀλλαχόσε
θησαυροῦ τῆς γνώσεως καὶ σοφίας τῆς ἀποκρύφου, ὀστρα-
κίνων δὲ σκευῶν τῆς εὐτελοῦς καὶ εὐκαταφρονήτου παρ'

6 ἐμφανίσω]+ καὶ αυτῇ εστιν RVS +του χρυσοστομου R ad fin.
seriori manu

"Ελλησι λέξεως τῶν γραφῶν, ἀληθῶς ὑπερβολῆς δυνάμεως τοῦ θεοῦ ἐμφαινομένης ὅτι ἵσχυσε τὰ τῆς ἀληθείας μυστήρια καὶ ἡ δύναμις τῶν λεγομένων οὐκ ἐμποδίζομένη ὑπὸ τῆς εὐτελοῦς φράσεως φθάσαι ἔως περάτων γῆς, καὶ 5 ὑπαγαγεῖν τῷ Χριστοῦ λόγῳ οὐ μόνον τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου, ^{1 Co i 26 f.} ἀλλ' ἔστιν ὅτε καὶ τὰ σοφὰ αὐτοῦ. βλέπομεν γὰρ τὴν κλῆσιν, οὐχ ὅτι οὐδεὶς σοφὸς κατὰ σάρκα, ἀλλ' ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα. ἀλλὰ καὶ ὁφειλέτης ἔστι ^{2 Co i 14} Παῦλος καταγγέλλων τὸ εὐαγγέλιον οὐ μόνον βαρβάροις 10 παραδιδόναι τὸν λόγον ἀλλὰ καὶ Ἐλλησι, καὶ οὐ μόνον ἀνοήτοις τοῖς εὐχερέστερον συγκατατιθεμένοις ἀλλὰ καὶ σοφοῖς· ἵκανωτο γὰρ ὑπὸ θεοῦ διάκονος εἶναι τῆς καινῆς ^{2 Co iii 6} διαθήκης, χρώμενος ἀποδεῖξει πνεύματος καὶ δυνάμεως, ἵνα ^{1 Co ii 4 f.} 15 ἡ τῶν πιστεύοντων συγκατάθεσις μὴ ἦν σοφίᾳ ἀνθρώπων ἀλλ' ἐν δυνάμει θεοῦ. ἵσως γὰρ εἰ κάλλος καὶ περιβολὴν φράσεως, ὡς τὰ παρ' Ἐλλησι θαυμαζόμενα, εἶχεν ἡ γραφὴ, ὑπενόησεν ἀν τις οὐ τὴν ἀληθειαν κεκρατηκέναι τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ τὴν ἐμφαινομένην ἀκολουθίαν καὶ τὸ τῆς φράσεως κάλλος ἐψυχαγωγήκεναι 20 τοὺς ἀκροωμένους, καὶ ἡπατηκὸς αὐτοὺς προσευληφέναι.

16. *Ib.* p. 42.

Τίς ή πολύλογία, καὶ τίνα τὰ πολλὰ ΒΙΒΛΙΑ· καὶ ὅτι πάλα ή θεόπνευστος γραφὴ ἐν ΒΙΒΛΙΟΝ ἔστιν. ἐκ τοῦ εἴ τόμογ τῶν εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην, εἰς τὸ προοίμιον.

25 1. Ἐπεὶ μὴ ἀρκούμενος τὸ παρὸν ἀνειληφέναι πρὸς ἡμᾶς ἔργον τῶν τοῦ θεοῦ ἐργοδιωκτῶν, καὶ ἀπόντας τὰ πολλά σοι σχολάζειν καὶ τῷ πρὸς σὲ καθήκοντι ἀξιοῖς, ἐγὼ ἐκκλίνων τὸν κάματον, καὶ περιϋστάμενος τὸν παρὰ θεοῦ τῶν ἐπὶ τὸ γράφειν εἰς τὰ θεῖα ἔαυτοὺς ἐπιδεδωκότων 30 κύndυνον, συναγορεύσαμι ἀν ἐμαυτῷ ἀπὸ τῆς γραφῆς παραιτούμενος τὸ πολλὰ ποιεῖν βιβλία. φησὶ γὰρ ἐν τῷ

Eccl xii 12 Ἐκκλησιαστῇ Σολομῶν· Υἱέ μου, φύλαξαι τοῦ ποιῆσαι βιβλία πολλά· οὐκ ἔστι περασμὸς, καὶ μελέτη πολλὴ κόπωσις σαρκός. ἡμεῖς γὰρ, εἰ μὴ ἔχοι νοῦν τινα κεκρυμμένον καὶ ἔτι ἡμῖν ἀσαφῆ η̄ προκειμένη λέξις, ἄντικρυς παραβεβήκαμεν τὴν ἐντολὴν μὴ φυλαξάμενοι, ποιῆσαι βιβλία πολλά.

Εἶτα εἰπών ώς εἰς ὅλιγα τοῦ εγγέτηο ρήτα τέσσαρες αὕτῳ διηνύσθισαν τόμοι ἐπιφέρει·

2. Ὁσον γὰρ ἐπὶ τῇ λέξει δύο σημαίνεται ἐκ τοῦ· Υἱέ μου, φύλαξαι τοῦ ποιῆσαι βιβλία πολλά· ἐν μὲν ὅτι οὐδεὶς κεκτῆσθαι βιβλία πολλὰ, ἔτερον δὲ ὅτι οὐδεὶς συντάξαι βιβλία πολλά· καὶ εἰ μὴ τὸ πρῶτον, πάντως τὸ δεύτερον· εἰ δὲ τὸ δεύτερον, οὐ πάντως τὸ πρότερον. πλὴν ἐκατέρωθεν δόξομεν μανθάνειν, μὴ δεῖν ποιεῖν βιβλία πλείονα. ἥδυνάμην δὲ πρὸς τὸ νῦν ἡμῖν ὑποπεπτωκὸς ἴσταμενος ἐπιστεῖλαί σοι ὡς ἀπολογίαν τὸ ῥῆτὸν, καὶ, κατασκευάσας τὸ πρᾶγμα ἐκ τοῦ μηδὲ τοὺς ἀγίους πολλῶν βιβλίων συντάξεσιν ἐσχολακέναι, παύσασθαι πρὸς τὸ ἔξῆς τοῦ κατὰ τὰς συνθήκας, ἃς ἐποιησάμεθα πρὸς ἀλλήλους, ὑπαγορεύειν τὰ διαπεμφθησόμενά σοι· καὶ τάχα σὺ πληγεὶς ὑπὸ τῆς λέξεως πρὸς τὸ ἔξῆς ἀνὴρ ἡμῖν συνεχώρησας. ἀλλ’ ἐπεὶ τὴν γραφὴν εὑσυνειδήτως ἔξετάζειν δεῖ, μὴ προπετῶς ἔαντῷ καταχαριζόμενον τὸ νενοηκέναι ἐκ τοῦ ψιλὴν τὴν λέξιν ἔξειληφέναι, οὐχ ὑπομένω μὴ τὴν φαινομένην μοι ὑπὲρ ἐμαυτοῦ ἀπολογίαν, ἢ χρήσαιο ἀνὴρ κατ’ ἐμοῦ εἰ παρὰ τὰς συνθήκας ποιήσαιμι, παρατίθεις. καὶ πρῶτον γε, ἐπεὶ δοκεῖ τῇ λέξει συναγορεύειν ἡ ἴστορία, οὐδενὸς τῶν ἀγίων ἐκδεδωκότος συντάξεις πλείονας καὶ ἐν πολλαῖς βίβλοις τὸν νοῦν αὐτοῦ ἐκτιθεμένου, περὶ τούτου λεκτέον. ὁ δὲ ἐγκαλῶν μοι εἰς σύνταξιν πλειόνων ἐρχομένων τὸν τηλικοῦτον Μωσέα φήσει μόνας πέντε βίβλους καταλελοιπένας.

Εἶτα ἀπαριθμησάμενος προφήτας καὶ ἀποστόλος, ὅλιγα ἕκαστογ ἢ ογδέ ὅλιγα γράψαντος, ἐπάρει·

3. Πάλιν δὴ μετὰ ταῦτα ἵλιγγιάν μοι ἐπέρχεται σκοτοδινιώντι, μὴ ἄρα πειθαρχῶν σοι οὐκ ἐπειθάρχησα θεῷ οὐδὲ τοὺς ἀγίους ἐμιμησάμην. εἰ μὴ σφάλλομαι τοίνυν ἐμαυτῷ συναγορεύων, διὰ τὸ πάνυ σε φιλεῖν καὶ ἐν μηδενὶ ἔθέλειν λυπεῖν, τοιαύτας εὐρίσκω εἰς ταῦτα ἀπολογίας. πρὸ πάντων παρεθέμεθα τὸ ἐκ τοῦ Ἐκκλησιαστοῦ λέγοντος· Υἱέ μου, φύλαξαι τοῦ ποιῆσαι βιβλία Eccl xii 12 πολλά. τούτῳ ἀντιπαραβάλλω ἐκ τῶν Παροιμῶν τοῦ αὐτοῦ Σολομῶντος ῥῆτὸν, ὃς φησιν· Ἐκ πολυλογίας οὐκ Pr x 19 ἐκφεύξῃ ἀμαρτίαν, φειδόμενος δὲ χειλέων νοήμων ἔστη. καὶ ζητῶ εἰ τὸ δοποῖα ποτ' οὖν λέγειν πολλὰ πολυλογεῖν ἐστὶν, κανὸν ἄγια τις καὶ σωτήρια λέγη πολλά εἰ γὰρ τοῦδε οὗτος ἔχει καὶ πολυλογεῖ διολλά διεξιὰν ὡφέλιμα, αὐτὸς ὁ Σολομῶν οὐκ ἐκπέφευγε τὴν ἀμαρτίαν, λαλήσας Reg iv 32f. τρεῖς χιλιάδας παραβολῶν, καὶ ὡδὰς πεντακισχιλίας, καὶ ὑπὲρ τῶν ἔνδιων ἀπὸ τῆς κέδρου τῆς ἐν τῷ Λιβάνῳ καὶ ἔως τῆς ὑστώπου τῆς ἐκπορευομένης διὰ τοῦ τοίχου· ἔτι δὲ καὶ περὶ τῶν κτηνῶν καὶ περὶ τῶν πετεινῶν καὶ περὶ τῶν ἔρπετῶν καὶ περὶ τῶν ἰχθύων. πῶς γὰρ δύναται διδασκαλία ἀνύειν τι χωρὶς τῆς ἀπλούστερον νοοῦμένης πολυλογίας, καὶ αὐτῆς τῆς σοφίας φασκούσης τοῖς ἀπολλυμένοις· Ἐξέτεινον λόγους, καὶ οὐ προσείχετε; ὁ δὲ Παῦλος φαί- Pr i 24 νεται διατελῶν ἔωθεν μέχρι μεσονυκτίου ἐν τῷ διδάσκειν, Act xx 7 f. ὅτε καὶ Εὔτυχος καταφερόμενος ὑπνῷ βαθεῖ καταπεσὼν 25 ἐτάραξε τοὺς ἀκούοντας ὡς τεθνηκώς.

4. Εἰ τοίνυν ἀληθὲς τό· Ἐκ πολυλογίας οὐκ ἐκφεύξῃ ἀμαρτίαν· ἀληθὲς δὲ καὶ τὸ μὴ ἡμαρτηκέναι πολλὰ περὶ τῶν προειρημένων τὸν Σολομῶντα ἀπαγγεῖλαντα, μηδὲ τὸν Παῦλον παρατείναντα μέχρι μεσονυκτίου, ζητητέον τίς ἦ 30 πολυλογία, κάκεῖθεν μεταβατέον ἐπὶ τὸ ἴδεῖν τίνα τὰ πολλὰ βιβλία. ὁ πᾶς δὴ λόγος τοῦ θεοῦ, λόγος ὁ ἐν Jo i 1 ἀρχῇ πρὸς τὸν θεόν, οὐ πολυλογία ἔστιν, οὐ γὰρ λόγοι· λόγος γὰρ εἰς συνεστῶς ἐκ πλειόνων θεωρημάτων, ὃν ἔκαστον θεώρημα μέρος ἔστι τοῦ ὄλου λόγου. οἱ δὲ ἔξω

τούτου ἐπαγγελλόμενοι περιέχειν διέξοδον καὶ ἀπαγγελίαν ὅποίαν δήποτε, εἰ καὶ ὡς περὶ ἀληθείας εἰσὶ λόγοι, καὶ παραδοξότερόν γε ἔρω, οὐδεὶς αὐτῶν λόγος, ἀλλ' ἔκαστοι λόγοι. οὐδαμοῦ γὰρ ἡ μονάς, καὶ οὐδαμοῦ τὸ σύμφωνον καὶ ἐν, ἀλλὰ παρὰ τὸ διεσπάσθαι καὶ μάχεσθαι τὸ ἐν ἀπ'⁵ ἐκείνων ἀπώλετο, καὶ γεγόνασιν ἀριθμοὶ, καὶ τάχα ἀριθμοὶ ἄπειροι· ὥστε κατὰ τοῦτον ἃν ήμᾶς εἰπεῖν, ὅτι ὁ φθεγγόμενος ὁ δήποτε τῆς θεοεσβείας ἀλλότριον πολυλογεῖ, ὁ δὲ λέγων τὰ τῆς ἀληθείας, κάνει εἴπη τὰ πάντα ὡς μηδὲν παραλιπεῖν, ἔνα δέ τι λέγει λόγον, καὶ οὐ πολυλογούσιν οἱ ἄγιοι τοῦ σκοποῦ τοῦ κατὰ τὸν ἔνα ἔχομενοι λόγον. εἰ τοίνυν ἡ πολυλογία ἐκ τῶν δογμάτων κρίνεται καὶ οὐκ ἐκ τῆς τῶν πολλῶν λέξεων ἀπαγγελίας, ὅρα εἰ οὕτω δυνάμεθα ἐν βιβλίον τὰ πάντα ἄγια εἰπεῖν, πολλὰ δὲ τὰ ἔξω τούτων.

15

5. Ἀλλ' ἐπεὶ μαρτυρίου μοι δεῖ τοῦ ἀπὸ τῆς θείας γραφῆς, ἐπίσκεψαι εἰ πληκτικώτατα δύναμαι τούτο παραστῆσαι, κατασκευάσας ὅτι περὶ Χριστοῦ καθ' ήμᾶς οὐκ ἐν ἐνὶ γέγραπται βιβλίῳ, κοινότερον ήμῶν τὰ βιβλία νοούντων. γέγραπται γὰρ καὶ ἐν τῇ πεντατεύχῳ· εἴρηται δὲ καὶ ἐν ἑκάστῳ τῶν προφητῶν καὶ τοῖς ψαλμοῖς, καὶ ἀπαξιπλῶς, ὡς φησιν αὐτὸς ὁ σωτὴρ, ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς, ἐφ' ἃς ἀναπέμπων ήμᾶς φησίν· Ἐρευνᾶτε τὰς γραφὰς, ὅτι ὑμεῖς δοκεῖτε ἐν αὐταῖς ζωὴν αἰώνιον ἔχειν· καὶ ἐκεῖναι εἰσιν αἱ μαρτυροῦσαι περὶ ἐμοῦ. εἰ τοίνυν ἀναπέμπει ήμᾶς ἐπὶ τὰς γραφὰς ὡς μαρτυρούσας περὶ αὐτοῦ, οὐκ ἐπὶ τήνδε μὲν πέμπει ἐπὶ τήνδε δὲ οὔ, ἀλλ' ἐπὶ πάσας τὰς ἀπαγγελλούσας περὶ αὐτοῦ, ἀστινας ἐν τοῖς

Jo v 39

^B Psxxxix (xi) ψαλμοῖς κεφαλίδα ὀνομάζει βιβλίου, λέγων· Ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ. ὁ γὰρ ἀπλῶς θέλων ἐκλαβεῖν τὸ ἐν κεφαλίδι βιβλίου ἐπὶ οἷς δήποτε ἐνὸς τῶν περιεχόντων τὰ περὶ αὐτοῦ, ἀπαγγελέτω τίνι λόγῳ τήνδε τὴν βίβλον ἑτέρας προκρίνει. ἵνα γὰρ καὶ ὑπολαμβάνῃ τις ἐπ' αὐτὴν τὴν τῶν ψαλμῶν βίβλον ἀναφέρειν ήμᾶς τὸν

λόγον, λεκτέον πρὸς αὐτὸν ὅτι ἔχρην εἰρῆσθαι· ἐν ταύτῃ τῇ βίβλῳ γέγραπται περὶ ἐμοῦ. νῦν δέ φησι πάντα μίαν κεφαλίδα, τῷ ἀνακεφαλαιωθεὶ τὸν περὶ ἑαυτοῦ εἰς ἡμᾶς ἐληλυθότα λόγον εἰς ἐν. τί δὲ καὶ τὸ βιβλίον ἔωράσθαι *Ap v 1 ff.*
 5 ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου γεγραμμένον ἐμπροσθεν καὶ ὄπισθεν, καὶ κατεσφραγισμένον, ὅπερ οὐδεὶς ἥδινατο ἀναγνῶναι καὶ λύσαι τὰς σφραγίδας αὐτοῦ, εἰ μὴ ὁ λέων ὁ ἐκ τῆς φυλῆς
 10 Ἰούδα, ἡ ρίζα Δαυεὶδ, ὁ ἔχων τὴν κλεῦν τοῦ Δαυεὶδ, καὶ *Ap iii 7* ἀνοίγων καὶ οὐδεὶς κλείσει, καὶ κλείων καὶ οὐδεὶς ἀνοίξει;
 15 η̄ γάρ πᾶσα γραφή ἐστιν η̄ δηλουμένη διὰ τῆς βίβλου,
 ἐμπροσθεν μὲν γεγραμμένη διὰ τὴν πρόχειρον αὐτῆς ἐκδοχὴν, ὄπισθεν δὲ διὰ τὴν ἀνακεχωρηκυῖαν καὶ πνευματικήν.

6. Παρατηρητέον πρὸς τούτοις εἰ δύναται ἀποδεικτικὸν
 20 τοῦ τὰ ἄγια μίαν τυγχάνειν βίβλον, τὰ δὲ ἐναντίως ἔχοντα πολλὰς, τὸ ἐπὶ μὲν τῶν ζώντων μίαν εἶναι τὴν βίβλον,
 ἀφ' η̄ς ἀπαλείφονται οἱ ἀνάξιοι αὐτῆς γεγενημένοι, ὡς
 γέγραπται· Ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου ζώντων· ἐπὶ δὲ *Ps lxviii 29*
 τῶν κρίσει ὑποκειμένων βίβλους φέρεσθαι· φησὶ γάρ ὁ
 25 Δανιὴλ· Κριτήριον ἐκάθισε, καὶ βίβλοι ἡνεψήθησαν. τῷ *Dan vii 20*
 δὲ ἐνικῷ τῆς θείας βίβλου καὶ Μωσῆς μαρτυρεῖ, λέγων.
 Εἰ μὲν ἀφῆς τῷ λαῷ τὴν ἀμαρτίαν, ἄφεσ· εἰ δὲ μὴ, *Ex xxxii 32*
 ἐξάλειψόν με ἐκ τῆς βίβλου σου η̄ς ἔγραψα. ἐγὼ καὶ τὸ
 παρὰ τῷ Ἡσαΐᾳ οὕτως ἐκλαμβάνω· οὐ γάρ ἵδιον τῆς
 30 τούτου προφητείας τὸ εἶναι τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου *Is xxix 11 ff.*
 ἐσφραγισμένους, μήτε ὑπὸ τοῦ μὴ ἐπισταμένου γράμματα
 ἀναγινωσκομένους διὰ τὸ μὴ εἰδέναι αὐτὸν γράμματα, μήτε
 ὑπὸ τοῦ ἐπισταμένου διὰ τὸ ἐσφραγίσθαι τὴν βίβλον.
 ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἐπὶ πάσης γραφῆς ἀληθεύεται, δεομένης
 35 τοῦ κλείσαντος λόγου καὶ ἀνοίξοντος· Οὗτος γάρ κλείστει *Is xxii 22;*
 καὶ οὐδεὶς ἀνοίξει· καὶ ἐπὰν ἀνοίξῃ οὐκέτι οὐδεὶς ἀπορίαν
 δύναται τῇ ἀπ' αὐτοῦ σαφηνείᾳ προσενεγκεῖν· διὰ τοῦτο
 λέγεται ὅτι ἀνοίξει καὶ οὐδεὶς κλείσει τὸ παραπλήσιον δὲ
 καὶ ἐπὶ τῆς εἰρημένης βίβλου παρὰ τῷ Ἱεζεκιὴλ ἐκλαμ-

Ezek ii 10 βάνω, ἐν ᾧ ἐγέγραπτο θρῆνος καὶ μέλος καὶ οὐαί. πᾶσα γὰρ βίβλος περιέχει τὸ τῶν ἀπολλυμένων οὐαὶ, καὶ τὸ περὶ τῶν σωζομένων μέλος, καὶ τὸν περὶ τῶν μεταξὺ θρῆνον. ἀλλὰ καὶ ὁ ἐσθίων Ἰωάννης μίαν κεφαλίδα, ἐν ᾧ γέγραπται τὰ ὅπισθεν καὶ τὰ ἔμπροσθεν, τὴν πᾶσαν 5 νενόκη γραφὴν ὡς βίβλον μίαν, ὑδίστην κατὰ τὰς ἀρχὰς νοούμενην ὅτε τις αὐτὴν μασάται, πικρὰν δὲ τῇ ἐκάστου τῶν ἐγνωκότων συναισθήσει τῇ περὶ ἑαυτοῦ ἀναφαινομένην. ἔτι προσθήσω εἰς τὴν τούτου ἀπόδειξιν ῥητὸν ἀποστολικὸν μὴ νενοημένον ὑπὸ τῶν Μαρκίωνος, καὶ διὰ τούτο ἀθετούν- 10 των τὰ εὐαγγέλια· τὸ γὰρ τὸν ἀπόστολον λέγειν· Κατὰ τὸ εὐαγγέλιον μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ μὴ φάσκειν εὐαγ- γέλια, ἐκένοι ἐφιστάτες φασὶν οὐκ ἄν πλειόνων ὄντων εὐαγγελίων τὸν ἀπόστολον ἐνικῶς τὸ εὐαγγέλιον εἰρηκέναι, οὐ συνιέντες ὅτι, ὡς εἰς ἐστὶν ὃν εὐαγγελίζονται πλειόνες, 15 οὐτως ἐν ἐστι τῇ δυνάμει τὸ ὑπὸ τῶν πολλῶν εὐαγγέλιον ἀναγεγραμμένον, καὶ τὸ ἀληθῶς διὰ τεσσάρων ἐν ἐστιν εὐαγγέλιον.

Ro ii 16

7. Εἰ τοίνυν ταῦτα ἡμᾶς πεῖσαι δύναται τί ποτέ ἐστι τὸ ἐν βιβλίον καὶ τί τὰ πολλὰ, νῦν μᾶλλον φροντίζω οὐν 20 διὰ τὸ πλήθος τῶν γραφομένων ἀλλὰ διὰ τὴν δύναμιν τῶν νοούμενων, μήποτε περιπέσω τῷ παραβαίνειν τὴν ἐντολὴν, ἐάν τι παρὰ τὴν ἀλήθειαν ὡς ἀλήθειαν ἐκθῶμαι, κανὸν ἐν ἐνὶ τῶν γραφομένων· ἐκεὶ γὰρ ἔσομαι γράψας βιβλία πολλά. καὶ νῦν δὲ προφάσει γνώσεως ἐπανισταμένων τῶν ἔτερο- 25 δόξων τῇ ἀγίᾳ τοῦ χριστοῦ ἐκκλησίᾳ, καὶ πολυβίβλους συντάξεις φερόντων ἐπαγγελλομένας διήγησιν τῶν τε εὐαγγελικῶν καὶ ἀποστολικῶν λέξεων, ἐάν σιωπήσωμεν μὴ ἀντιπαρατιθέντες αὐτοῖς τὰ ἀληθῆ καὶ ὑγιῆ δόγματα, ἐπι- κρατήσουσι τῶν λίχνων ψυχῶν, ἀπορίᾳ τροφῆς σωτηρίου 30 ἐπὶ τὰ ἀπηγορευμένα σπευδούσων καὶ ἀληθῶς ἀκάθαρτα καὶ βδελυκτὰ βρώματα. διόπερ ἀναγκαῖον μοι δοκεῖ εἶναι, τὸν δυνάμενον πρεσβεύειν ὑπὲρ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ λόγου cf.: Tim vi 20 ἀπαραχαράκτως καὶ ἐλέγχειν τοὺς τὴν ψευδώνυμον γνῶσιν

μεταχειριζομένους, ἵστασθαι κατὰ τῶν αἱρετικῶν ἀναπλα-
σμάτων, ἀντιπαραβάλλοντα τὸ ὑψος τοῦ εὐαγγελικοῦ
κηρύγματος, πεπληρωμένον συμφωνίας δογμάτων κοινῶν τῇ
καλούμενῃ παλαιᾱͅ πρὸς τὴν ὀνομαζομένην καινὴν διαθήκην.
5 αὐτὸς γοῦν ἀπορίᾳ τῶν πρεσβευόντων τὰ κρείττονα, μὴ
φέρων τὴν ἄλογον καὶ ἴδιωτικὴν πίστιν, διὰ τὴν πρὸς
Ἴησον ἀγάπην ἐπιδεδώκεις ποτὲ σαυτὸν λόγοις, ὃν ὑστε-
ρον τῇ δεδομένῃ σοι συνέσει καταχρησάμενος εἰς δέον
καταγυνοὺς ἀπέστης. ταῦτα δέ φημι κατὰ τὸ φαινόμενόν
10 μοι ἀπολογούμενος περὶ τῶν δυναμένων λέγειν καὶ γράφειν,
περὶ δὲ ἔμαυτοῦ ἀπολογούμενος, μὴ ἄρα οὐ τοιαύτης ὃν
ἔξεις ὅποιαν ἔχρην τὸν παρὰ θεοῦ ἰκανούμενον διάκονον ^{2 Co iii 6}
τῆς καινῆς διαθήκης, οὐ γράμματος ἀλλὰ πνεύματος, τολ-
μηρότερον ἐμαυτὸν τῷ ὑπαγορεύειν ἐπιδίδωμι.

17. In Joann. i. 23. Rome, Vat. 758; Reg. 9:
Ven. 27. Corderius, p. 42. Ven. 28. Monac. Gr.
437.

15 'Ο πρόδρομος κατὰ διαφόρους ἐπινοίας τοῦ σωτῆρος
ὑπάρχων· ὡς θεοῦ προφήτης· ὡς φωτὸς λύχνος, προφωτίζων
τοὺς ἐν νυκτὶ τῆς ἀγνοίας ὄντας καὶ προεθίζων τῆς ψυχῆς
τὸ ὅμμα πρὸς τὸ δυνηθῆναι καὶ τῷ μεγάλῳ φωτὶ προσ-
δραμεῖν· ὡς ἑωσφόρος ήλιον προάγγελος τῆς μελλούσης
20 ἐφ' ἡμᾶς διαυγάζειν ἡμέρας κατασημαίνων τὴν ἄφιξιν·' ὡς
λόγου φωνῇ· ἀνάγκῃ γὰρ πρὸ λόγου φωνὴν γίνεσθαι· διό
φησιν· 'Ἐγὼ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· βοῶντα λέγων τὸν ^{Jo i 23}
λόγον, ἔρημον δὲ τὴν πρὸς τὴν θείαν διδασκαλίαν ἀγνωστον
ψυχήν. πῶς γὰρ οὐκ ἔρημος, στερουμένη θεοῦ λόγου καὶ
25 τῆς δηλούσης αὐτὸν φωνῆς; ἔργον δὲ τῆς φωνῆς σαφηνίζειν
τὸν σημαινόμενον, ὅπως ἀσυγχύτως ἐπιβάλλειν δυνηθῶσιν τῷ

17 ἐν] + τῇ Cord.   18 ομ. τῷ Cord.   19, 20 ὡς ἑωσφόρος—
ἀφιέν] haec verba in Cod. Monacensi solo servantur   ἡλίου]
ἡλίος Cod. Monac.   21 λόγον Cord.   πρὸ λόγου] προλεγει S⁴
22 ἀγνωστον Ven. 28] om. RV: ἀγνων Cord.   24 γὰρ] δὲ
Cord.   λόγον RV   26 τὸν] τὸ Cord.

δηλουμένω λόγῳ. τί δὲ προστάττει ἡ τοῦ βοῶντος φωνὴ τῇ ἐρήμῳ; Εὐθύνατέ, φῆστι, τὴν ὁδὸν Κυρίου. (δηλοῖ δὲ ἡ ἔρημος πάντας τοὺς ἀγνοοῦντας τὸν μετὰ τὴν φωνὴν ἐρχόμενον.) ὡς γὰρ βασιλέως προοδεύσας προστάττει τοῖς πρὸς οὓς ὁ βασιλεὺς ἔρχεται εὐθεῖαν ποιῆσαι τὴν ὁδὸν τῶν ἐρχομένων πρὸς τὴν τοῦ λόγου διδασκαλίαν, ὅπερας ὁ Ἰωάννης τοῦ λόγου. ὡς γὰρ φωνὴ λόγου προτρέχει, οὗτω καὶ τοῦ χριστοῦ, λόγου ὄντος, ὡς φωνὴ ὁ Ἰωάννης.⁷

18. In Joann. i. 26 f. Rome, Vat. 758; Reg. 9:
Ven. 27. Corderius, p. 45.

Jo i 26

Τί δὲ βούλεται τὸ ὑπὸ Ἰωάννου λεχθέν· Μέσος ὑμῶν ἔστηκεν ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε.⁷ οὕπω τότε τοῦ Ἰησοῦ ὄντος ἐκεῦ; ἐν γὰρ τοῖς ἔξῆς λέγεται· Τῇ ἐπαύριον βλέπει τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν· ὡς οὐκ ὄντα ἐκεὶ δηλονότι ὅτε ἔφασκε· Μέσος ὑμῶν ἔστηκε· μαρτυρῶν ὁ Ἰωάννης περὶ τοῦ φωτός. ἥδει γὰρ ὅτι καὶ θεὸς λόγος ἦν· οὗτος δὲ παντὶ λογικῷ πάρεστι. καὶ ἐπεὶ ὑπονοεῖται τισιν ἐν τῷ μεσαιτάψῳ¹⁵ ήμῶν εἶναι τὸ διανοητικὸν, ὃ τινες ἡγεμονικὸν καλοῦσσιν, ἐκεὶ δέ ἔστιν ὁ λόγος καθ' ὃν ἔσμεν λογικοὶ, ὃ αὐτὸς ὢν τῇ εἰκόνι τοῦ θεοῦ καθ' ἦν γέγονεν ὁ ἄνθρωπος κατ' εἰκόνα θεοῦ, δεικνὺς ὅτι ὁ τοῦ θεοῦ λόγος ἔστιν ὁ μέλλων ἔρχεσθαι βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ, φῆστι. Μέσος ὑμῶν ἔστηκεν ἀγνοούμενος ὑφ' ὑμῶν· διὰ τοῦτο δὲ ὑμῖν ἀγνοεῖται, ἐπεὶ, δέοντος ἔχοντας αὐτὸν μέσον ἐνεργεῖν τὰ ἐπιβάλλοντα, ἡρεμοῦντα αὐτὸν καὶ, ἵν οὗτως εἴπω, ἀνενέργητον ἔχετε παρ' ἑαυτοῖς, οὐδὲν πράττοντες ἡ νοοῦντες λογικῶς. ταῦτα περὶ τῆς

2—4 δηλοῖ—ἐρχόμενον] post ἐρήμῳ Cord.   **4 βασιλέως]** ὁ βασιλεὺς RVS   **οἳ προστάττει τοῖς** Cord.   **5 ποιεῖ** Cord.   **τῷ** ἐρχομένῳ Cord.   **6 οἳ πρὸς—διδασκαλίαν** Cord.   **6—8 οἳ** οὗτως—Ἰωάννης RVS   **7 τοῦ λόγου]** τῷ λόγῳ πρὸς τὴν τοῦ δούλου διδασκαλίαν Cord.   **9, 10 οἳ** οἱ Cord.   **11—οἴδατε** Cord.   **13 οἳ ὁ** Cord.   **20 ἀγνοούμενος]** pr. οἱ S   **21, 22 δέοντος** ἔχοντας αὐτὸν] τὸ ἔχειν λόγον Cord.   **22 ενεργοῦντα** RVS Cord.   **23 εχεται** RVS

οὐσίας τοῦ λόγου εἰπὼν, συνάπτει ἔξῆς καὶ τὰ περὶ τῆς ἐπιδημίας αὐτοῦ, λέγων· Ὁ δπίσω μου ἐρχόμενος· μετὰ τὸν Ιο 15 νόμον καὶ τὸν προφήτας· ἐγὼ γάρ εἴμι σύμβολον καὶ τέλος ἐκείνων. ἐρχεται δὲ δπίσω μου πληρῶν πάντα τὰ προφητεύ-
 θέντα περὶ αὐτοῦ. Ὅδπίσω γάρ καὶ μετὰ τὰ προαναφωνηθέντα
 ὁ προφητευόμενος ἐρχεται· μέσος δὲ ὑμῶν ἔστηκεν, ὡς ᾧδη
 ἀποδεδώκαμεν· οὐδὲ οὐκ ἄξιος λῦσαι τὸν ἴμαντα τοῦ Ιο i 27
 ὑποδήματος.⁷ ἴμαντα δὲ ὑποδήματος νοήσεις οὐτως. ὁ τοῦ
 θεοῦ λόγος ἢ εἰς ἀνθρώπους οἰκονομεῖ οὐ γυμνῆ τῇ θεότητι
 10 ἐνέργει, ἀλλὰ μορφὴν δούλου λαβὼν, ὡς τὴν πορείαν αὐτοῦ cf. Phil ii 7,
 τὴν κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς οἰκονομίας κεκαλυμμένην εἶναι.
 τοῦτο γοῦν καὶ ἐν ψαλμοῖς περὶ αὐτοῦ λέγεται· Καὶ ἔκλινεν Ps xvii
 οὐρανὸν καὶ κατέβη, καὶ γνόφος ὑπὸ τὸν πόδας αὐτοῦ.^{(xviii) 10}
 σκοτεινόν τι περὶ τὴν πορείαν αὐτοῦ διὰ τὸ ἀσαφὲς ὑπάρχειν.
 15 ἴμας τοίνυν ὑποδήματος αὐτοῦ, τουτέστι τοῦ γνόφους τοῦ
 περὶ τὸν πόδα αὐτοῦ, ὁ τῆς δυσκαταληψίας ἐστὶ λόγος,
 συσφίγγων καὶ συγκρατῶν τὸ ὑπόδημα περὶ τὸν πόδα
 αὐτοῦ, ὡς λύσιν τοῦ ἴμαντος εἶναι τὸ σαφηνίσαι καὶ παρα-
 στῆσαι λόγῳ τίνα τρόπον θεὸς ἀνέλαβε σῶμα, σκεπάζων
 20 καὶ κρύπτων αὐτοῦ τὴν ἐπὶ τὴν οἰκονομίαν πορευτικὴν
 δύναμιν. ἐπεὶ τοίνυν οὐδενὶ ἀνθρώπων δυνατὸν τὸ δεῖξαι
 ἀπόδειξιν τῆς ἐνώσεως τὸν τρόπον, εἰκότως ὁ περισσοτέρον cf. Mt xi 9,
 προφήτου ἔχων, οὐδὲ μηδεὶς μείζων ἐν γεννητοῖς γυναικῶν,¹¹
 ὅμολογεῖ μὴ ἱκανὸς εἶναι λῦσαι τὸν ἴμαντα τοῦ ὑποδήματος
 25 αὐτοῦ.

5—8 οπ. δπίσω—ὑποδήματος Cord.   8 ομ. δὲ Cord.   ὑπο-
 δήματος 2^ο] υποδηματα RV   14 ομ. σκοτεινόν—ὑπάρχειν RVS
 15 τοίνυν] οὖν τοῦ Cord.   15, 16 ομ. αὐτοῦ—αὐτοῦ RVS
 16 λόγος ἐστὶ Cord.   18 λυσις RV: λυ S   19 λογον RVS
 21 τὸ] ex corr. τω V   22 περισσοτερος RVS   24 εικανος V

19. In Joann. i. 29. Rome, Vat. 758; Reg. 9:
Ven. 27. Corderius, p. 48.

Jo i 29

Ἐνδέ καὶ τὸ φάναι· Ὁ αἱρων τὴν ἀμαρτίαν·¹ οὐχ ὁ ἄρας
ἢ μέλλων αἴρειν. ἀεὶ γὰρ ἐνεργεῖ τὸ αἰρεσθαι τὴν ἀμαρτίαν
τῶν προσφευγόντων αὐτῷ. παρίσταμεν οὖν ἐκ τούτου ὅτι
καὶ ἥρεν καὶ αἴρει καὶ ἀρεῖ, καθ' ἔκαστον καιρὸν ἐφαρμοττον-
μένου τοῦ αἴρειν.

5

20. In Joann. i. 31. Rome, Vat. 758; Reg. 9:
Ven. 27. Corderius, p. 48.

Jo i 31

Κάγὼ οὕκ ἡδεῖν αγύτον. Ὁ διδάσκων, φησὶν, ἐγὼ οὐ
κατὰ φύσιν οὐδὲ κατὰ κοινὴν ἀνθρώπων ἔννοιαν ταῦτα περὶ
τοῦ χριστοῦ εἶπον· οὐ γὰρ ἥδειν αὐτὸν, ἀλλὰ τοῦ πνεύματος
τοῦ ἀγίου καὶ τοῦ πατρὸς φανερώσαντός μοι τὰς περὶ αὐτοῦ
μαρτυρίας εἶπον. ἀπεστάλην γὰρ μαρτυρῆσαι περὶ τοῦ
φωτὸς, τότε ἀρχὴν τῆς γνώσεως τοῦ μαρτυρουμένου λαβὼν
ὅτε ἀπεστάλην. ἐπιχειρητέον δὲ καὶ ἄλλας λῦσαι τὸ ζητού-
μενον. ἔστιν αὐτὸν κατά τι μὲν ἐπίστασθαι κατά τι δὲ μὴ
εἰδέναι. κανὸν λέγει οὖν περὶ τοῦ σωτῆρος· Κάγὼ οὐκ ἥδειν
αὐτόν· οὐκ ἀντικείμενα τοῖς ὑπ' αὐτοῦ μαρτυρηθεῖσι λέγει,²
δῆλονται δὲ διὰ τῆς λέξεως τὸ πρότερον μὲν ἀγνοεῖν, νῦν δὲ
εἰδέναι αὐτὸν τοῦτον, τοῦ θεοῦ φανερώσαντος αὐτῷ. τοῦτο
δὲ παρίσταται ἐκ τῶν εὐθέως λεχθησομένων. πάλιν γὰρ
αὐτὸς ὁ Ἰωάννης τεθεᾶσθαι λέγει τὸ πνεῦμα ἐν εἴδει
περιστερᾶς κατελθὸν ἐπὶ τὸν κύριον. Κάγὼ οὐκ ἥδειν αὐτὸν,³
φησὶν, ἀλλ' ὁ πέμψας με βαπτίζειν ἐν ὑδατὶ ἐκεῖνός μοι
εἶπεν Ἐφ' ὃν ἀν τῇδης τὸ πνεῦμα καταβαῖνον ἐπ' αὐτὸν,
οὗτός ἔστιν ὁ νιός μου. κάγὼ ἔώρακα καὶ μεμαρτύρηκα. εἰ

cf. Jo i 8

cf. Jo i 32

Jo i 33 f.

1 om. εὖ—ἀμαρτίαν Cord.   2 om. τὴν Cord.   3 παρ-
σταμεν οὖν] παρίσταμενων RVS Cord.   6 om. κάγὼ—αὐτόν
Cord.   7 om. φύσιν οὐδὲ κατὰ RVS   8, 9 ἀλλὰ—ἄγιοι]
..... αλλα πνς του
ο διδασκων φησι του αγιον (sic) S   8 om. τοῦ 10 RVS   10 ἀπε-
στάλην] hic expl. Cord.: απεσταλη V   12 απεσταλη RV
16 νῦν] η S*   19 λεγειν RVS   20 κατελθων V

τοίνυν καὶ πρὸ τῆς καθόδου τοῦ πνεύματος ἀμνὸν καὶ ἄνδρα
 καὶ τὸν προφήτην καὶ τὸν χριστὸν καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθιὸν
 αὐτὸν ἔδει, ἀλλ’ οὖν ἐλειπεν αὐτῷ ἡ περὶ τοῦ νίοῦ τοῦ θεοῦ
 γνῶσις, καὶ ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ βαπτίζων ἐν πνεύματι ἀγίῳ,
⁵ ἥντινα ἔσχεν ὁφθέντος τοῦ δοθέντος σημείου. τούτων οὖν
 οὗτως ἔχοντων ζητητέον πῶς λέγει τεθεᾶσθαι τὸ πνεῦμα ὁ
 Ἰωάννης. οὐ γὰρ θεμιτὸν νομίζειν αἰσθητῶς ὀράσθαι τὸ
 πνεῦμα νοητὴν ὑπαρξίν ἔχον. τῷ προκειμένῳ συνεξετασθή-
 σεται, καθόλου τοῦ προβλήματος γνωμένου, τὰ ἐν ταῖς προ-
¹⁰ φητείαις δύμοιστρόπως λεχθέντα. πολλοὶ γὰρ τῶν προφητῶν
 καὶ ἀπαξαπλῶς τῶν ἀγίων ἄνδρων ὀπτασίας καὶ ὀράσεις
 ἑωρακότες ἀνεγράφησαν τεθεωρηκέναι. ἐπειδὴ γὰρ καὶ ἐν
 ἄλλοις τὸ ἴδεν καὶ ὅραν διχῶς ἐτμήθη, εἴς τε τὴν αἰσθησιν
 καὶ τὴν νόησιν, τὸ μὲν αἰσθητῶς ἑωρακέναι θεὸν τοὺς ἀγίους
¹⁵ ἄνδρας ἀδύνατόν ἐστι, καὶ συνόλως τὴν τριάδα ἡ τὰ ὑπὸ¹
 ταύτην νοητὴν ὑπαρξίν ἔχοντα· λείπεται κατὰ τὴν νόησιν
 τεθεωρηκέναι αὐτοὺς τὰς ὀπτασίας οὐχ ὡς ἔχουσιν ὑπο-
 στάσεως, ἀλλ’ ὡς ὅραν δύνανται δι’ ἀναλόγου τινός. ἀμέλει
 γοῦν τοῦ ἀγίου πνεύματος σχῆμα ἡ μορφὴν ἡ συνόλως εἶδος
²⁰ οὐκ ἔχοντος, ὡς περιστερᾶς νόησιν δέχεται, καὶ τοῦ ἀγίου
 πνεύματος, μεταβατικῶς οὐ κινουμένου, κάθοδον βλέπει
 γινομένην ἐπὶ τὸν βαπτιζόμενον Ἰησοῦν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.
 καὶ ὅτι οὐδενὸς τούτων αἰσθητικὴ ἡ ἀντίληψις τὸ ἐπιφερό-
 μενον δῆλοι. Ἐφ' ὃν γὰρ ἀν ἵδης, φησὶ, καταβαῖνον καὶ ^{Jo i 33}
²⁵ μένον ἐπ' αὐτὸν. κατάβασιν μὲν γάρ τινος καὶ αἰσθητικῶς
 ἐστιν ἴδειν, ὅτε σῶμα τυγχάνει. οὐ μὴν δι’ ὅψεως ἀλλὰ καὶ
 διὰ νοήσεως ὅρᾶται τὸ κατεληλυθὸς μένειν ἐφ' ὃν κατελή-
 λυθεν. οὐχὶ δὲ καὶ μενόντων ἀντιληπτικὴ ἡ αἰσθησις πρὸς
 τὸ βεβαιώσαι τὴν θεωρίαν ταύτην. καὶ δι’ ἐτέρας δὲ ἀπο-
³⁰ ζο δείξεως ῥητέον ὡς οἱ ἐτεροι εὐαγγελισταὶ τὴν κατάβασιν τοῦ

1 καὶ 1^ο] η RVS   3 ελειπερι RV: ἐλειπ (sic) S   7 εσθη-
 τῶς V   17 αὐτοῦ RVS   20 δέχεται] δέχετε (ex corr.) V
²⁶ τυγχανον RVS   μὴν]+καὶ RVS   27 μένειν] μεν RVS
²⁸ μελλοντων RVS

cf. Mt iii 16; πνεύματος ἐπὶ τὸν οὐλὸν ἐωρᾶσθαι τῷ Ἰωάννῃ λέγουσιν, ἰδόντι
 Mc i 10;
 Lc iii 21 καὶ ἀνοιχθέντας ἡ σχισθέντας τοὺς οὐρανούς. ἀνοιξιν δὲ ἡ
 σχίσιν οὐρανῶν αἰσθητικῶς οὐκ ἔστιν ἴδειν, ὅπότε οὐδὲ τῶν
 παχυτέρων σωμάτων, ὕδατος καὶ ἀέρος λέγω, ἔστω δὲ καὶ
 αἰθέρος, εἴ γε ἄλλο παρὰ τοὺς οὐρανούς ἔστι. τὰ γὰρ 5
 διερχόμενα διὰ τῶν συνεχῶν σωμάτων, ὅτε μὴ σκληρά ἔστι,
 διαβαίνει διὰ τούτων, οὐκ ἄλλοθεν αὐτοῖς τῆς ἀνοίξεως καὶ
 διόδου γινομένης. αὐτὰ γὰρ τὰ διαβαίνοντα ἀνοίγουσιν
 αὐτὰ, ἐνούμενα μετὰ τὴν δίοδον τῶν διαβεβηκότων. διά-
 ρεσις γοῦν ὕδατος οὐκ ἔστιν ἴδειν ἀνευ τοῦ παρεμβεβλῆσθαι 10
 στερεώτερον σῶμα. εἰ δὲ τοῦτο, οὐχ ὑποπέσοι ὅψει οὐρανῶν
 ἀνοιξι, οὐδὲ γὰρ σῶμά ἔστι τὸ ἐκεῖθεν καταβεβηκὸς ἄγιον
 πνεῦμα. νοητῶς ἄρα καὶ ταῦτα τῷ βαπτιστῇ τεθεώρητα.
 ἐπιστατέον δὲ καὶ τὸ μεμενηκέναι τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον ἐπὶ
 μόνον τὸν Ἰησοῦν, εἴ γὰρ καὶ ἐπ’ ἄλλον ἔμενεν κατελθὸν, οὐκ 15
 ἦν σημεῖον δεικνύνον τὸν βαπτίζοντα ἐν ἀγίῳ πνεύματι. ἀπο-
 δεικτέον δὲ καὶ τοῦτο οὕτως τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον ἀχράντοις
 καὶ καθαραῖς ψυχαῖς ἐνοικεῖται, οὐχ ὑπομένον εἶναι ἔνθα
 ἀμαρτία. "Ἄγιον γὰρ πνεῦμα παιδείας φεύξεται δόλον καὶ
 ἀπαναστήσεται ἀπὸ λογισμῶν ἀσυνέτων. καὶ ὁ Δανεὶδ ἐν 20
 Sap Sol i 5 τινὶ ἀμαρτίᾳ γεγονὼς ἀξιοῦ τὸν θεὸν λέγων· Τὸ πνεῦμά σου
 Ps l (ii) 13 τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ’ ἔμοῦ. ἐπεὶ οὖν Ἰησοῦς μόνος
 Is liii 9; cf. 1 Pe ii 22 ἀμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ δόλον ἔσχεν ἐν τῷ στόματι
 2 Co v 21 αὐτοῦ (περὶ μόνου γὰρ αὐτοῦ εἴρηται· Τὸν μὴ γνόντα
 cf. Jo i 33 ἀμαρτίαν) εἰκότως κατελθὸν ἐπ’ αὐτὸν τὸ ἄγιον πνεῦμα 25
 ἔμεινε. ταῦτα δὲ πάντα, τὸ κατελθεῖν λέγω ἐξ οὐρανοῦ τὸ
 πνεῦμα ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν καὶ μεῖναι ἐπ’ αὐτὸν, οἰκονομίας
 ἔνεκεν γέγραπται, οὐχ ἵστορικὴν διήγησιν ἔχοντα, ἀλλὰ

1 λέγουσιν, ἰδόντι] βλεπουσιν ιδοντα RVS 5 ἀνους R 6 μὴ]
 bis R 7 τῆς] ex corr. τοῦς R τοις VS 11 οὖν ὡν RV
 12 ανοιξι RV 21, 22 om. ἀμαρτίᾳ—μόνος S*: ins. in mg.
 S² 22 ἐπει οὖν] ἐπειπε Cord. hic inc. Cord. (p. 50) 23 om.
 ἔσχεν RVS 24 om. μόνον Cord. εἴρηται] γέγραπται Cord.
 τὸν] τον R 25 εικοτος VS κατελθων V Cord. 28 ἔνεκεν]
 τρόπῳ Cord.

θεωρίαν νοητὴν, ὡς ἥδη εἴρηται ἀχώριστον γὰρ τοῦ νίου τὸ ἄγιον πνεῦμα· οὐδὲ γὰρ ὁ νίος ἐν τόπῳ οὐδὲ αὐτὸς πατήρ, ἵνα καὶ τὸ ἄγιον πνεῦμα μεταβατικῶς κινούμενον ἐκ τοῦ πατρὸς εἰς τὸν νίον μεταβαίνῃ. καθόλου γὰρ τὰ περὶ τῆς θεότητος νοητῶς ἐκλαμβάνειν προσῆκε, κανὸν ἀνθρωπίνως λέγηται, οἷον τὸ ἰστασθαι <καὶ> τὸ καθῆσθαι καὶ τὸ ἀναβαίνειν, καὶ ὅσα δμοια τούτοις γέγραπται περὶ τῆς θεότητος.

21. In Joann. i. 41. Rome, Vat. 758; Reg. 9:
Ven. 27.

*Αξιον ζητῆσαι πῶς νῦν μὲν Ἀνδρέας τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος Ἰησοῦν εὑθὺς εὐρίσκει τὸν ἀδελφὸν ^{Jo i 41} τὸν ἕδιον Πέτρον, ἀλλαχοῦ δὲ ὁ Ἰησοῦς μετὰ πολλὰς ἡμέρας τοῦ βαπτίσματος εὑρίσκει Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν cf. Mt iv 18 αὐτοῦ κατὰ τὸν Ματθαῖον. εἰκὸς οὖν πρῶτον τὸν Ἀνδρέαν ἀναγαγόντα τὸν Πέτρον πρὸς τὸν Ἰησοῦν ὡφελεῖσθαι μικρὸν παρὰ τοῦ διδασκάλου, εἴτα μετὰ τὴν ὡφέλειαν τοῦ ἀδελφοῦ ^{cf. Mt iv 19} ¹⁵ ἀνακεχωρηκέναι πρὸς τὸ τοῖς ἕδίοις σχολάζειν, τὸν δὲ Ἰησοῦν μετὰ τὴν προτέραν κλῆσιν κεκληκέναι αὐτοὺς ἐπὶ τῷ ἔπεσθαι αὐτῷ διηνεκῶς, ἔχοντας ἔξουσίαν ἀνθρώπους cf. Mt iv 20 ἀλιεύειν δι᾽ ἣς παρέσχεν αὐτοῖς διδασκαλίας. *Ἐρχεσθέ, ^{Jo i 39} φησι, καὶ ἕδετε· τάχα διὰ τοῦ Ἐρχεσθε ἐπὶ τὸ πρακτικὸν ²⁰ αὐτοὺς παρακαλῶν, διὰ δὲ τοῦ Ἐδετε τὴν ἀκολουθοῦσαν τῆς κατορθώσεως τῶν πράξεων θεωρίαν πάντως ἐσεσθαι τοῖς βουλομένοις ὑπογράφων γινομένην ἐν τῇ τούτων διαμονῇ.

22. In Joann. i. 42. Rome, Vat. 758; Reg. 9:
Ven. 27. Corderius, p. 57.

Πέτρον δὲ αὐτὸν κληθήσεσθαι εἰπεν, παρονομασθέντα ²⁵ ἀπὸ τῆς πέτρας, ἥτις ἐστὶν ὁ χριστός· ἵν' ὥσπερ ἐκ σοφίας cf. 1 Co x 4

1 τοῦ νιοῦ] post πνεῦμα Cord. 2 om. δ 1^ο Cord. αὐδὸν δ] ἀν Cord. 4 μεταβαίνει RV² Cord. 6 om. καὶ 1^ο RVS Cord. om. τὸ καθῆσθαι καὶ Cord. 7 om. καὶ δσα—θεότητος RVS 13—15 om. (μ)κρὸν—ἕδοις S*: ins. in mg. S² 19 ερχεσθαι RVS

σοφὸς, καὶ ἅγιος ἐξ ἀγιότητος, οὗτῳ καὶ ἐκ πέτρας Πέτρος.
ἀποδείκνυται δὲ τοῦτο ἐξ ὧν εἶπεν ὁ σωτὴρ πρὸς τὸν οὗτον
ώνομασμένον· Σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδο-
μῆσω μου τὴν ἐκκλησίαν.

23. In Joann. i. 43. Rome, Vat. 758; Reg. 9:
Ven. 27. Cf. Corderius, p. 58. Cod. Monac. Gr. 437.

Τό· Τῇ ἐπαύριον ηθέλησεν ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν⁵
ἀμφιβόλως εἰρημένον δῆλοι ὅτε μὲν τὸν Ἀνδρέαν εἶναι τὸν
ἐξεληλυθότα, ὅτε δὲ τὸν Ἰησοῦν. δοκεῖ δὲ μᾶλλον περὶ τοῦ
Ἀνδρέα εἶναι τὸ λεγόμενον, ἐξεληλυθότος εἰς τὴν Γαλιλαίαν
καὶ εὑρόντος τὸν Φίλιππον. τούτῳ τῷ εὐρεθέντι ὑπὸ Ἀνδρέου
Φιλίππῳ λέγει ὁ Ἰησοῦς· Ἀκολούθει μοι. ἔστι δὲ τὸ ἀκολου-¹⁰
θεῖν τῷ Ἰησοῦν τὸ ἐπεσθαι λόγῳ, σοφίᾳ, δικαιοσύνῃ, πράτ-
τοντα καὶ φρονοῦντα ὅρθως. μεταλαμβάνεται δὲ ἡ Βηθσαΐδα
Ἐλλάδι φωνῇ εἰς τὸ Οἴκος θηρευτῶν, οἵς ὁ Ἰησοῦς εἶπε·
Δεῦτε ὁπίσω μου καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων. περὶ
τῶν τοιούτων θηρευτῶν ὡς ἐκ θεοῦ πεμπομένων ἐν τῷ¹⁵
Ἰερεμίᾳ προφητείᾳ φέρεται ἐκ προσώπου τοῦ θεοῦ ἔχουσα
οὕτως· Καὶ ἵδον ἐγὼ ἀποστέλλω εἰς ὑμᾶς πολλοὺς θηρευτὰς
οἵ θηρεύσουσιν ὑμᾶς.

24. In Joann. i. 45. Rome, Vat. 758; Reg. 9:
Ven. 27.

Οὐ τοῦτο δὲ εἰπεῖν βούλεται, ὅτι οἱ προφῆται οὗτως
ἔγραψαν ὅτι Ἰησοῦς ἔσται ὁ υἱὸς Ἰωσὴφ ἀπὸ Ναζαρὲτ,²⁰
ἀλλ' ἀντὶ τοῦ Τὸν Ἰωσὴφ υἱὸν τὸν ἀπὸ Ναζαρὲτ, τοῦτον

1 ἐκ] επὶ τῆς RV: εκ της S   2 οἱ ὁ σωτὴρ Cord.   3 εἰ]
+ φησι RVS   7 [Ιησοῦν] χριστὸν Cord.   8 Ανδρεον V
10 ακολούθη VS   10, 11 ἔστι—ἐπεσθαι] τὸ ἀκολουθῆσαι δὲ ἔστι
τὸ ἐπεσθαι τῷ Ἰησοῦ Cord. hic inc. Cord.   11 λογον RVS
12—18 μεταλαμβάνεται—ὑμᾶς] cf. Cod. Monac. Gr. 437   13 οἱ
οἱ Cord.   14 ἀνθρώπων] expl. RVS   21 τοῦ] τούτον RVS

εύρήκαμεν, ὅντα ἐκείνον περὶ οὐ Μωυσῆς τε ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφῆται εἶπον.

25. In Joann. i. 46. Rome, *Vat.* 758; *Reg.* 9:
Ven. 27. Corderius, p. 60.

Τό· Ἐκ Ναζαρὲτ δύναται τι ἀγαθὸν εἶναι; ἢτοι ἀμφὶ^{Jo i 46} βάλλων, ἀρά ἐκ τῆς Ναζαρὲτ τηλικοῦτον ἀγαθὸν δύναται; ἢ⁵ τεθαρρηκότως λέγει, ἐκ τῆς Ναζαρὲτ ἔστιν ὅντως ὁ εὑρεθεὶς καὶ ἀληθῶς ἀγαθόν ἔστι.. πρὸς ὃν Φίλιππος· Ἐρχον καὶ ἵδε τὸν εὑρεθέντα Ἰησοῦν· τῇ ὅψει αὐτὸν μᾶλλον πληροφορῆσαι ἢ ἀκοῇ περὶ τοῦ εὑρεθέντος βουλόμενος.

26. In Joann. i. 49. Rome, *Vat.* 758; *Reg.* 9:
Ven. 27. Corderius, p. 62.

Καὶ τὸ ὑπὸ Ναθαναὴλ δὲ εἰρημένον πρὸς τὸν Ἰησοῦν¹⁰ οὗτως ἀπέδωκεν, Σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ· σὺ τοῦ Ἰσραὴλ, τοῦ^{Jo i 49} διορατικοῦ γένους, βασιλεὺς ὑπάρχεις. τὸ γὰρ καρδίαν βλέπειν, καὶ γυνώσκειν τίς δόλον ἔχει ἐν ἕαυτῷ καὶ τίς οὐ, υἱὸν θεοῦ τυγχάνει καὶ οὐχ ἐνός γε τῶν πολλῶν υἱῶν, ἀλλὰ τοῦ μονογενοῦς, βασιλέως ὄντος τοῦ ἐκλεκτοῦ γένους. τοῦτο δὲ ὁ Ἰησοῦς ἔστι, διὸ καὶ υἱὸς θεοῦ ὡν.

27. In Joann. i. 50. Rome, *Vat.* 758; *Reg.* 9:
Ven. 27.

Εἶδες με τότε ὅτε ὑπὸ τὴν συκὴν ἐτύγχανον, πρὶν ὑπὸ Φιλίππου κληθῶ. Ἰησοῦς ταῦτα ἀκούσας φησίν· Ἐπειδὴ^{Jo i 50} εἶπόν σοι ὅτι εἶδόν σε ὑπὸ τὴν συκὴν πιστεύεις; μεῖζονα

1 τε] τον S*	4 τηλικοῦτον] pr. τι Cord.	5 ὁ εὑρεθεὶς ὄντως	
Cord.	7 om. μᾶλλον Cord.	9 om. καὶ Cord.	Ἰησοῦν]
χριστον RV	10 om. εἰ SV	11 τὸ] ὁ Cord.	καρδίαν]
καρδία VS:	τὰς καρδίας Cord.	12 βλέπων Cord.	γυνώσκει
RVS: γυνώσκων Cord.	om. ἐν ἕαυτῷ RV	13 υἱὸς RVS ²	
Cord.	τυγχάνη RV: τυγχα S	πολλῶν] πλειόνων Cord.	

τούτων ὅψει. μετὰ δὲ τὴν ὡς πρὸς τὸ ῥητὸν σαφήνειαν τὰ πρὸς ἀλληγορίαν ῥητέον. Φίλιππος ἐκ τοῦ ἀκολουθεῖν Ἰησοῦν, ὅντι θεοῦ λόγῳ καὶ θεοῦ σοφίᾳ, θηρευτικὸς γέγονε τῶν διδομένων ὑπὸ θεοῦ ψυχῶν τοῖς δυναμένοις αὐτὰς ὠφελεῖν. δόμα γὰρ κυρίου ἔρμηνεύεται Ναθαναὴλ. τούτῳ τῷ δοθέντι αὐτῷ μαθητῇ οὐκ εὖθὺς τὰ περὶ τῆς θεότητος τοῦ νιοῦ τοῦ θεοῦ ἀνακοινοῦται, ἀλλὰ τὰ περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως αὐτοῦ λέγων, “Ον ἀναγινώσκομεν κοινῇ πάντες οἱ Ἐβραῖοι ἐλευσόμενον ἐν τοῖς γράμμασι Μωσέως καὶ τῶν προφητῶν εὐρήκαμεν, Ἰησοῦν τὸν γεννηθέντα ἐκ τῆς παρθένου ἄνευ καταβολῆς σπέρματος ἀνδρὸς, ὅστις υἱὸς τοῦ Ἰωσὴφ τοῦ μνηστευσαμένου τὴν Μαρίαν χρηματίζει, ἔχων τὴν γένεσιν ἐκ Ναζαρὲτ τοπικᾶς. πόλις γὰρ ἡ Ναζαρὲτ τῆς παρθένου. ταῦτα παραλαβὼν ὁ μαθητὴς Ναθαναὴλ παρὰ Φιλίππου, ἦδη διδασκάλου αὐτοῦ γεγενημένου, λέγει πρὸς τὸν διδάξαντα Εἰ 15 ἐκ τῆς Ναζαρέτ ἔστι τὸ εὑρεθὲν, ἀγαθὸν ἔστι; πρὸς ὃν εὐθέως ὁ Φίλιππος εἰς αὐτὴν τὴν αὐτοψίαν τοῦ πράγματος καλῶν· Ἐρχου καὶ ἵδε· λέγει, οὐ βουλόμενος ἀεὶ τὸν μαθητὴν φωνῶν ἀκροατὴν ὑπάρχειν ἀλλὰ θεωρὸν τῆς ἀληθείας εἶναι, μετὰ τὴν τῶν λόγων ἀκροασιν ἐπὶ θεωρίαν σπεύδοντα. τὸν 20 Ναθαναὴλ ἴδων ὁ Ἰησοῦς οὐ μόνον κατὰ τὸ βαδίζειν ἀλλὰ καὶ κατὰ προκοπὴν ἐρχόμενον πρὸς τὴν θεωρίαν, μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ οὗτως προθυμουμένου πρὸς τὴν τῆς ἀληθείας νόησιν· καὶ φησι τοῖς συνοῦσι Τοῦτον τὸν ἐρχόμενον ὄρατε; οὐ μόνον αἰσθητῶς καὶ κατὰ σάρκα Ἰσραηλίτης ἔστιν, ἀλλὰ 25 καὶ κατὰ πνεῦμα καὶ νόησιν. νοῦν γὰρ ἔχει θεωροῦντα θεόν· ἔστι γὰρ Ἰσραηλίτης ἀληθῶς καὶ οὐ ψευδωνύμως, ἐπεὶ παντὸς δόλου καθαρεύων ἀληθείας φίλος ὑπάρχει.

3 σοφιαν S*	12 Μαριαμ R	15 γεγενημένου S	18 ομ.
λέγει RVS	19 θεωρῶν VS	20 τὸν] οὐ RVS	23 προ-
θυμουμένουν] + ἡ R: + ἡ γραφῇ (vid.) VS			ψευδονυμως VS
28 υπαρχων V ²			

28. In Joann. ii. 1. Rome, *Vat.* 758; *Reg.* 9:
Ven. 27. Corderius, p. 64.

Τρύτης ἥδη ἡμέρας ἐνεστηκίας ἀφ' οὐδὲ Ἰησοῦς ἔβα-
πτίσθη, γάμου ἐν Κανὰ τῆς Γαλιλαίας γενομένου, καὶ οὕσης
τῆς μητρὸς Ἰησοῦ ἐκεῖ, οἵνου ἐπιλείψαντος, ἐξ ὕδατος οἴνου
πεποίηκε. συναγορεύων τις τῷ ῥήτῳ καὶ κατὰ τοῦτο τὸ
χωρίον ἐρεῖ ὅτι ποιητὴς ὁν δὲ Ἰησοῦς τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς
γυναικὸς οὐ παρατείται κληθῆναι ἐν γάμῳ, αὐτὸς ὁν δ μετὰ
τὸ πλάσαι τὴν Εὔαν ἀγαγὼν αὐτὴν πρὸς τὸν Ἀδάμ. διὸ cf. Ge ii 22
καὶ ἐν εὐαγγελίῳ περὶ τῆς συνόδου λέγει· “Ἄ δ θεὸς συνέζευξεν ^{Mt xix 6:}
^{Mc x 9} ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω. ἐντρεπέσθωσαν τοίνυν οἱ τὸν γάμον
ιο ἀθετοῦντες αἰρετικοὶ, Ἰησοῦς εἰς γάμον καλουμένου καὶ τῆς
μητρὸς αὐτοῦ οὕσης ἐκεῖ. [ἐλεγκτέον δὲ καὶ Μανιχαίους
λέγοντας μὴ εἶναι τὴν Μαρίαν Ἰησοῦν μητέρα, τοῦ εὐαγ-
γελιστοῦ μαρτυροῦντος ὅτι Ἰησοῦς μητέρα εἶχεν.]”

29. In Joann. ii. 7. Rome, *Vat.* 758; *Reg.* 9:
Ven. 27. Corderius, p. 72.

“Ἐνεστι τὴν ἀκρίβειαν τοῦ εὐαγγελιστοῦ καὶ ἐκ τοῦ
διηγήματος τούτου θεωρῆσαι. ἐπειδὴ γὰρ ἥδει τοὺς ἐθελο-
κάκους ἐν Ἰουδαίοις πανούργους ἐτούμως ἔχοντας πρὸς τὸ
κακολογεῖν τὰς Ἰησοῦν δυνάμεις, εἰσάγει τὸν Ἰησοῦν μὴ τοῖς
ἐαυτοῦ μαθηταῖς ἀλλὰ τοῖς διακόνοις τοῦ συμποσίου προσ-
τάττοντα περὶ τῆς τοῦ ὕδατος ἀντλήσεως· ‘εἰπόντων ἀν τῶν
διαβόλων, εἰ οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰησοῦν ἀντλήσαντες ἥσαν τὸ
ὕδωρ, Οἵνου ἐπλήρωσαν τὰς ὑδρίας ὑποκρινόμενοι αὐτὰς
ὕδατος πεπληρωκέναι. ταύτῃ τῇ ἀκολουθίᾳ κεῖται καὶ τό·
‘Ἐγέμισαν τὰς ὑδρίας ἔως ἄνω·’ καὶ ὑπὲρ τοῦ μὴ καταλείπειν ^{Jo ii 7}

1 om. ὁ Cord.	3—5 οἵνου—ἐρεῖ ὅτι]	καὶ αυτὸς ο ἵστη
αμα τῶν μαθητῶν καὶ γαρ RSV	5 om. ὁ Cord.	8 εὐαγ-
γελίοις RV: εὐαγγελίοις	ἔζευξεν Cord.	11 ελεκτεον V
16 om. πανούργους RSV	17 ἀγει RVS	18 τον συμπ. διακ.
RVS	19—23 om. εἰπόντων—ὕδωρ RVS	23 om. καὶ Cord.
καταλιπειν V		

σοφιστίας πρόφασιν, Γού πληρωθεισῶν τῶν ὑδριῶν ὕδατος,
οἶνος ἐπιβληθεὶς, ἔδοξε νομισθῆναι τὸν πάντα ἐξ ὕδατος
γεγενῆσθαι.]]

30. In Joann. ii. 11. Rome, *Vat.* 758; *Reg.* 9:
Ven. 27. Corderius, p. 74.

Τὸ δέ Ἐπίστευσαν ἀντὶ τοῦ Ἐβεβαιώθησαν εἴρηται.
τὴν γὰρ πίστιν ως ἐπὶ τὸ πολὺ μᾶλλον ἐπὶ τῆς βεβαιώσεως 5
λέγει. τούτοις δὲ καὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ μᾶλλον ἐφανέρωσεν.
κτιστοῦ γὰρ καὶ οὐ κτίσματος τὸ οὐσίαν μεταβαλεῖν. οὐ
γὰρ ποιότητος ἀπλῶς ἀλλ' οὐσίας μεταβολὴ τὸ ἐξ ὕδατος
οἶνον γενέσθαι.

31. In Joann. ii. 12. Rome, *Vat.* 758; *Reg.* 9:
Ven. 27. Cf. Corderius, p. 75.

Καὶ μετὰ τοῦτο κατέβη εἰς Καφαρναούμ, αγύτος καὶ 10
ἡ μήτηρ αγύτογ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αγύτογ καὶ οἱ μαθηταὶ
αγύτογ. ΓΖητεῖται παρὰ πολλοῖς περὶ τῶν ἀδελφῶν Ἰησοῦ
πῶς εἶχε τούτους, τῆς Μαρίας μέχρι τελευτῆς παρθένου
διαμεινάστης.¹ ἀδελφοὺς μὲν οὐκ εἶχε φύσει, οὔτε τῆς
παρθένου τεκούσης ἔτερον, οὔτε αὐτὸς ἐκ τοῦ Ἰωσὴφ 15
τυγχάνων. νόμῳ τοιγαροῦν ἔχρημάτισαν αὐτοῦ ἀδελφοὶ,
νίοὶ τοῦ Ἰωσὴφ ὅντες ἐκ προτεθνηκίας γυναικός· καὶ ἐπεὶ
καθ' ὁμολογίαν γυνὴ αὐτοῦ ἡ Μαριὰμ ἔχρημάτισε· Γτοῦτο γὰρ
Deut xxii 24 ὁ Μωυσέως διδάσκει νόμος, μοιχείας τιμωρίαν ἐπάγων κατὰ
τοῦ ἐπιβαίνοντος μηνοτευθείσῃ παρθένῳ· ἐπιφέρεται γὰρ 20
τό· Ἀνθ' ὧν ἐταπείνωσε τὴν γυναικα· <γυναικα> τοῦ Ἰωσὴφ
τὴν κατεγγυθεῖσαν αὐτῷ παρθένον λέγει.² ἀκολούθως

1—3 om. οὐ πληρωθεισῶν—γεγενῆσθαι RVS 4 om. δὲ RVS
5 om. ἐπὶ 2° RVS 6 λεγω RVS δὲ] οὖν RVS 7 om. οὐ 1°
RVS 10 Καπερναοῦμ V 10—12 om. καὶ 1°—αὐτοῦ Cord.
12—14 om. Ζητεῖται—διαμεινάστης RVS 15 οὐδ' Cord.
17 om. τοῦ Cord. προτεθνηκίας Cord. 18 ὁμολογίας Cord.:
ομολογησεν S* 18—22 om. τοῦτο—λέγει RVS 21 om.
γυναικα 2° Cord.

‘τῇ τοιαύτῃ διατάξει’ ἀδελφοὶ τοῦ Ἰησοῦν εἴρηνται οἱ ἐκ τοῦ Ἰωσὴφ, εἰ καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ μὴ τυγχάνει.

32. In Joann. ii. 13. Rome, Vat. 758; Reg. 9:
Ven. 27. Corderius, p. 76.

Τριῶν ἑορτῶν δημοτελῶν παραδοθεισῶν τοῖς Ἐβραίοις
ὑπὸ τοῦ μεγάλου ἱεροφάντου Μωυσέως μία ἡν ἡ καλουμένη
5 Πάσχα, ὑπερκειμένη τὰς ἑτέρας δύο ἀτε σωτηρίαν ἐμφαίνουσα
τὴν ἐξ Αἰγύπτου καὶ μεταβασιν ἐπὶ τὴν ἄγιαν γῆν. ταύτη
γοῦν τῇ πανηγύρει τὸ πᾶν τῶν Ἰουδαίων ἔθνος ἐκ πασῶν
τῶν πόλεων καὶ κωμῶν ἐσπευδον ἐπὶ τὴν Ἱερουσαλήμ. ἐν
μόνῃ γὰρ ταύτῃ τῇ πόλει παραδέδοτο ὑπὸ τοῦ νόμου τὸ
10 πάσχα θύεσθαι. ἔχρημάτιζον δὲ αἱ τρεῖς ἑορταὶ ἀπὸ τοῦ
νομοθετήσαντος αὐτὰς θεοῦ. ἐπεὶ δὲ Ἰουδαῖοι οὐκέτι κατὰ
τὴν διάταξιν ἀλλὰ κατὰ τὰς ἰδίας ὁρέξεις τε καὶ ἥδονάς ἡγον
τὰς ἑορτὰς, οὐ πάσχα τοῦ θεοῦ ἀλλὰ τῶν Ἰουδαίων δὲ εὐαγ- cf. Jo ii 13
γελιστής λέγει. οὐκέτι γὰρ λατρείας ἔνεκα ἀλλὰ τρυφῆς
15 χάριν ἥρχοντο εἰς Ἱερουσαλήμ. πάντα γὰρ εἰς εὐωχίαν ἐκ
πάντων τῶν πέριξ τόπων ἐν αὐτῇ ἐκομίζετο καὶ ἐν τῷ οἴκῳ
τοῦ θεοῦ ἐπιπράσκετο. βόσας γὰρ καὶ πρόβατα καὶ περι-
στερὰς πωλεῖσθαι ἐκεῖ ὕσπερ ἐμπορώπι τινὶ εἰπεν δὲ εὐαγ-
γελιστής. ἀλλ' ἐπεὶ συνέβαινε μὴ τοσαῦτα αὐτοὺς ἐπικο-
20 μίζεσθαι ἀργύρια ἐρχομένους ἐπὶ τὴν ἑορτὴν, ἐπενόρσάν
τινες ἀργυραμοιβοὶ τραπέζας ἐκεῖ τιθέναι καὶ κολλυβίζειν,
τουτέστι δανείζειν, χρυσία λαμβάνοντες παρὰ τῶν χρηζόν-
των ἀργυρίων, πρὸς τὸ μεθύειν καὶ τρυφᾶν μᾶλλον ἢ ἑορτάζειν
25 ἐληλυθότων. παντὸς τοιγαροῦν τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους ἐκεῖ
τυγχάνοντος καὶ σχολάζοντος μέθαις, Ἰησοῦς εἰς τὸν τοῦ
θεοῦ οἰκὸν εἰσελθὼν πάντας ἀπήλασεν ἐκεῖθεν αὐτὸ μόνον

1 om. τῇ τοιαύτῃ διατάξει RVS   2 τυγχανη RSV   5 φασκα
RVS   6 μεταβατην RVS   8 [Ιερουσαλήμ] om. RVS*: ins.
intra lin. S⁴   9 τὸ] ex corr. τοῦ V   22 λαμβανοντας
RVS

cf. Jo ii 15 φραγέλλιον ἐκ σχουνίων ᔁχων. οὐκ ἀν δὲ τοῦτο κατωρθοῦτο εἰς ὁ τυχῶν ἄνθρωπος ἦν καὶ ἐπιλαμβανόμενος τοῦτο πράττειν, οὐ μόνον γὰρ τὸ ἄλλο πλῆθος ἐξέβαλε τοῦ οἴκου ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς τοὺς πιπράσκοντας τὰ πρὸς τὴν εὐώχίαν. μηδεὶς δὲ νομιζέτω τὸ πραχθὲν τοῦτο ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ⁵ τῶν ἄλλων⁵ θαυμάτων ἔλαττον εἶναι, τοῦ νεκροὺς ἐγεῖραι, ἢ τυφλοῖς ὄψιν παρασχεῖν⁶. οὐ γὰρ ἀνευ θεϊκῆς ἐνεργείας οἷόν τε ἦν ἔνα ἄνθρωπον τοσοῦτον πλῆθος ἐκβάλλειν, καὶ μάλιστα ἐξηγριωμένων καὶ φονώντων κατ' αὐτοῦ. καὶ αὐτὸι γοῦν οἱ Ιουδαῖοι καταπλαγέντες ἐπὶ τῷ τολμηθέντι φασὶν ἐν τοῖς¹⁰ ἔξῆς πρὸς αὐτόν· Τί σημεῖον δεικνύεις ήμιν ὅτι ταῦτα ποιεῖς; Δυνάμει, λέγοντες, πηλίκος εἶ καὶ ποίαν θεοσέβειαν τελεῖν δυνάμενος, ὅτι τοιαῦτα πράττεις, τολμῶν ὅλον πολυνάθρωπον ἔθνος μόνος ἀπέλαύνειν, ὃ μηδεὶς ἄλλος ἀν καὶ μετὰ χειρὸς πλείονος στρατιωτικῆς στρατηγὸς ἢ βασιλεὺς ὃν¹⁵ ἐπεχείρησε ποιεῖν⁷;

Jo ii 18

33. In Joann. ii. 23. Rome, Vat. 758; Reg. 9:
Ven. 27. Corderius, p. 81.

Ἐπίστευον δὲ οὐκ εἰς αὐτὸν, ἀλλ’ εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ. οὗτοι δέ⁸ οὐ βεβαίαν οὐδὲ τελείαν εἶχον γνῶσιν, περὶ ὧν καὶ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν εἴρηται⁹, ἀλλὰ ῥάστα διαπεσεῦν δυναμένην. θέτεν οὐδὲ ἐπίστευσεν ἑαυτὸν αὐτοῖς, διὰ τὸ²⁰ εἰδέναι αὐτὸν οὐκ ἔξι ἐπιπολῆς ἀλλ’ ἐκ τοῦ βάθους τῆς διανοίας πάντα. τὸ γὰρ ἐκ πράξεων καὶ λόγων ἐπίστασθαι τίνας καὶ ἄνθρώπῳ ψιλῷ δυνατόν. ἀλλ’ Ἰησοῦς, οὐ ψιλὸς ἄνθρωπος φύν, ἀλλὰ θεὸς γενόμενος ἄνθρωπος, πάντα οἶδεν,

cf. Jo ii 24

1 οὐκ ἀν δέ] οὐδε R ¹	κατορθούτο R ² S ²	4 μηδεὶς] inc.	
Cord.	5 om. δὲ Cord.	om. τὸ πραχθὲν RVS	om. ὑπὸ
τοῦ Ἰησοῦ RVS	5, 6 om. τῶν ἄλλων θαυμάτων Cord.	6, 7 om.	
τοῦ νεκροὺς—παρασχεῖν RVS	7 οὐκ ἀνευ γὰρ Cord.	9 φω-	
φονώντων R: φονούντων Cord.	14 ἀπέλαυνειν μονος RVS	νωντων	
14—16 om. δημηδεῖς—ποιεῖν RVS	17, 18 om. ἐπίστευον—δὲ	Cord.	
Cord.	οὐδὲ] ἢ Cord.	εχοντι RVS	
18 οὐ] οὐτε γὰρ Cord.	20 οὐδὲ] οὐκ Cord.	21 αὐτοὺς	
18, 19 om. περὶ—εἴρηται Cord.	22 πάντως Cord.	Cord.	
Cord.	23 om. ψιλῷ Cord.	24 ἄνθρω-	
πάντως ὡν] ωναῖος V	πάντας Cord.	πος	

τὸ κρυπτὸν καταλαμβάνων τοῦ νοῦ. ἔπει μόνου γὰρ θεοῦ λέγεται τό· Ὁ τῶν κρυπτῶν γνώστης καὶ εἰδὼς πάντα πρὶν γενέσεως αὐτῶν.¹ ἐπεὶ γοῦν Ἰησοῦς, θεὸς ὁν, τῆς καρδίας τὸ κρυπτὸν ἐπίσταται, οὐ χρήζει παρ'² ἀνθρώπου μαρτυρίᾳν cf. Jo ii 25 λαβεῖν, ἐπιστάμενος τί ἔστιν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ. οὐ γὰρ εἴρηται γινώσκειν τὸν ἀνθρωπὸν ἀπλῶς, ἀλλὰ τί ἔστιν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ. καὶ ἐπεὶ ἐγύνωσκεν μὴ ἐμμένοντας αὐτοὺς ἐν ᾧ εἶχον εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ πίστιν, οὐκ ἐπίστευσεν ἑαυτὸν αὐτοῦς. ἐκ σημείων γὰρ, ἀλλ' οὐκ ἐκ νοήσεως τῆς περὶ θεοῦ ἐπεπιστεύκεισαν. διὸ καὶ ταχέως μεταπίπτειν ἡδύναντο ἀπατηθησόμενοι παρ'³ ἑαυτῶν ἢ παρ'⁴ ἑτέρων σοφιζομένων αὐτοὺς μὴ ἅρα τὰ σημεῖα οὐκ ἀληθῶς ἢ οὐκ ὄρθως γέγονεν. ἀλλ' οὐκ εὐέξαπάτητος ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν, παρὰ θεοῦ διάληψιν ἔχων.

34. In Joann. iii. 1. Rome, Vat. 758; Reg. 9: Ven. 27.

15 'Ἐν τοῖς πολλοῖς τοῖς πεπιστευκόσιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ τακτέον καὶ τὸν Νικόδημον, ἔνα τῶν Φαρισαίων ὄντα καὶ ἄρχοντα τῶν Ἰουδαίων ὑπάρχοντα. ἀμέλει γοῦν διδάσκαλον εἶναι Ἰησοῦν ἔχοντα θεὸν μεθ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' οὐ θεὸν εἶναι ἐνόμιξεν, ὡς ἑαυτοῦ λέξεις σημαίνουσιν, εἰπόντος 20 ὅτι Ἀπὸ θεοῦ ἐλήλυθας διδάσκαλος· καὶ ὥσπερ ἀλήθειαν Jo iii 2 ἐπιφέρων τῆς γνώσεως τῆς περὶ διδασκάλου ἔξῆς λέγει· Οὐδεὶς γὰρ δύναται τὰ σημεῖα ταῦτα ποιεῖν ἃ σὺ ἐργάζῃ, ἐὰν μὴ ἢ ὁ θεὸς μετ' αὐτοῦ. δθεν τὴν πρόσοδον αὐτοῦ νυκτὸς γενομένην ἀκολούθως ἀνέγραψεν ὁ εὐαγγελιστὴς, προσελθόντος ἐν τοιούτῳ καιρῷ ἐν φιλέλλε τοὺς πολλοὺς Φαρισαίους ὡν εἰς ὑπῆρχε. μᾶλλον δ', ὅπερ ἔστιν ἀνα-

1 τοῦ νοῦ περιλαμβάνων Cord. 1—3 οἱ. περὶ—αὐτῶν RVS
 3 ἐπεὶ γοῦν Ἰησ.] καὶ ἐπεὶ RVS οἱ. τῆς καρδίας Cord.
 5 λαβεῖν] ante παρ⁵ Cord.: + θεος αὐν Cord. ἀνθρώπῳ] expl.
 Cord. 5—7 οὐ γὰρ—ἀνθρώπῳ] om. R 9 αὐτον εαυτοις R
 14 περὶ S 19 λεξης V 21 τῆς 2^ο] ης RVS 24 προελθοντος
 RVS

τίρρητον, διὰ τοῦτο νυκτὸς προσελήλυθεν, ἐπείπερ ἄγνοιαν
 ἔχων τὴν περὶ θεοῦ φῶν προστήρχετο οὕπω πεφώτιστο. οὐ γὰρ
 cf. Mal iv 2 ἀνατετάλκει αὐτῷ δὲ τῆς δικαιοσύνης ἥλιος, δὲ ποιητικὸς τῆς
 (iii 20) cf. Jo viii 56 νοητῆς ἡμέρας, ἡς καὶ δὲ Ἀβραὰμ ἔρωτα λαβὼν παρεσκεύαστο
 πρὸς τὸ ἵδεν αὐτὴν, καὶ θεασάμενος αὐτὴν ἔχάρη. Φαρισαῖοι 5
 δὲ ἀνθρωποί εἰσι τὴν προύχουσαν ἐν Ἰουδαισμῷ τάξιν καὶ
 αἱρεσιν μετερχόμενοι, εὔτονον βίον ἐπαγγελλόμενοι καὶ τοῦ
 νόμου καὶ τῶν προφητῶν ἀκρίβειαν. διὸ καὶ ὡς ἐπίπαν
 θρασεῖς εἰσὶ καὶ ὑπερήφανοι. ὅθεν καὶ ταύτην ἔσχον τὴν
 ὄνομασίαν. Φαρὲς γὰρ παρ' Ἐβραίοις Ὁ διηρημένος. ἐπεὶ 10
 οὖν καὶ οὗτοι διαιροῦσιν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν
 Ἰουδαίων, ὡς ὑπερβάλλοντες φρονήσει καὶ βίῳ, ἀπὸ τοῦ
 Φαρὲς θέλουσι χρηματίζειν.

35. In Joann. iii. 3. Rome, Vat. 758; Reg. 9:
 Ven. 27.

Jo iii 31 Τὸ "Ανωθεν ὅτε μὲν ἐκ τῶν ἄνω καὶ ὑψωθεν, ὡς τό· "Ο
 ἄνωθεν ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων ἐστιν· ὅτε δὲ τὸ αὐθις, ὡς 15
 Gal iv 9 ἐν τῷ· Οἵς ἄνωθεν δουλεύειν θέλετε· τουτέστιν αὐθις. γίνεται
 δὲ ἡ ἄνωθεν γέννησις, περὶ ἣς δὲ σωτὴρ διδάσκει, ἐξ ἀνα-
 λήψεως ἀρετῆς καὶ τηρήσεως τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ. φησὶ γὰρ
 Mt v 44 f. πρὸς τοὺς μαθητάς· "Ἄγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν καὶ προσεύ-
 χεσθε ὑπὲρ τῶν διωκόντων ὑμᾶς, ἵνα γένησθε υἱοὶ τοῦ πατρὸς 20
 ὑμῶν τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. πλὴν εἰ καὶ ἐσφαλμένως δὲ
 Νικόδημος ἀπῆγνησε τοὺς εἰρημένους, ἀλλ' οὖν ἔχει τι
 ἀληθῆς τὰ ὑπὸ αὐτοῦ λεχθέντα, εἰ καὶ μὴ αὐτὸς ἐνενόει αὐτά.
 ἀληθῶς γὰρ οὐδεὶς καταμένων ἐν τῷ ἄνθρωπος εἶναι ὡς
 γηρᾶν ἐν τῇ ἄνθρωπίνῃ καταστάσει τὴν κατὰ πνεῦμα καὶ 25

1 τούτον V	διὰ τοῦτο κ.τ.λ.]	Cf. Cord. p. 82	προεληλυ-
θεν RVS	2 πεφωτισμένος Cord.	3 ανατετάλκειν RVS	θεν RVS
5 οι. αὐτὴν 2º RVS	6 προυχοσαν RVS	οι. τάξιν καὶ Cord.	5 οι. αὐτὴν 2º RVS
7 μετεχόμενοι Cord.	8 οι. ὡς RVS	9 ταύτην τὴν ὄνομασταν	7 μετεχόμενοι Cord.
8 οι. το S*	11 οι. ἔθνους RVS	17 γένησις] γεννη VS	8 οι. το S*
22 τι] το S*	23 αὐτὰ] αυτος RVS		22 τι] το S*

ᾶνωθεν γέννησιν δέξασθαι δύναται. ὡς γὰρ οὐδεὶς ἄδικος καὶ ἀπιστος μένων κατὰ δικαιοσύνην καὶ πίστιν γεννηθῆναι δύναται, οὕτως οὐδεὶς καταμένων ἐν τοῖς ἀνθρωπίνοις καὶ παλαιούμενος ἐν αὐτοῖς τὴν ἀνανεούσαν γέννησιν οὗτος τέ 5 ἔστι λαβεῖν. ὅθεν ὁ τῆς ἀληθείας διδάσκαλος γράφει τοῖς προθυμουμένοις ἐπὶ τὴν θείαν γέννησιν ἐλθεῖν ἐκδύσασθαι cf. Col iii 9f. τὸν παλαιὸν ἀνθρωπὸν σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ, ἵνα τούτου ἀποβληθέντος ἐνδύσονται τὸν νέον ἀνθρωπὸν τὸν κατὰ θεὸν cf. Eph iv 24 κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ· φῶς ἔψεται, ὡς ἄνωθεν γεννηθέντι, ἐν 10 καυνότητι ζωῆς περιπατήσαν. ἐπὶ ταύτην τὴν γέννησιν cf. Ro vi 4 παρορμῶν ὁ Ἰησοῦς τοῖς γνωρίμοις ἔλεγεν· Ἐὰν μὴ στραφῆτε Μι xviii 3 καὶ γένησθε ὡς τὰ παιδία, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. πρόσχες καὶ τούτου τὴν ἀκρίβειαν, τὰ μὲν παιδία οὐκ ἀμύνεται τοὺς ἡδικηκότας, οὐ λυπεῖται ἐπὶ τῇ 15 ἀποβολῇ τῶν ἡδέων, οὐ προσπάσχει μετὰ βεβαιότητος τοῖς οὖσι προσηνέστι. βούλεται τοίνυν τουούτους εἶναι ήμᾶς ἐκ διαθέσεως οἷα τυγχάνει τὰ παιδία ἐξ ηλικίας. ἔκεινα μὲν γὰρ οὐ λόγω ἔστι τοιαῦτα, οἱ δὲ ὡς ταῦτα γινόμενοι κατὰ πρόσταξιν Ἰησοῦ λόγω καὶ ἐξει βελτίστη σπεύδουσιν 20 εὑρεθῆναι οὕτως ἔχοντες. καν τοίνυν ὁ Νικόδημος σὺν ἀμαθίᾳ τὰ προκείμενα εἶπεν ἀλλ' οὖν ἐν τοῖς λόγοις αὐτοῦ κείμενόν τι ἀληθὲς ἥγνοεῖτο αὐτῷ.

36. In Joann. iii. 5. Rome, Vat. 758; Reg. 9:
Ven. 27.

Τὸν τρόπον τοῦ πῶς ἔστι γεννηθῆναι ἄνωθεν ἐρμηνεύων ὁ σωτὴρ λέγει Ἐπεὶ πρόκειται εἰσιέναι εἰς τὴν τοῦ θεοῦ 25 βασιλείαν, τυχεῖν δὲ τούτου ἀδύνατον μὴ γεγεννημένον ἐξ ὕδατος καὶ πνεύματος, ἀκολουθεῖ τὸ γεννηθῆναι ἄνωθεν τῷ ἐξ ὕδατος καὶ πνεύματος γεννηθῆναι. γεννᾶται δὲ ἐκ πνεύματος ὁ κατ' αὐτὸν ποιηθεὶς, ἄγιος καὶ πνευματικὸς ἐξ αὐτοῦ γινό-

11 της γνωριμῆς V
13 πρόσχες] pr. καὶ S*
RV τῷ] το RV

12—14 οὐ μὴ—παιδία] bis S*
18 λόγω] λεγει RVS
26 ακολούθη

μενος. είτα ἐπεὶ μὴ ἐκ μόνου τοῦ πνεύματος ἀλλὰ καὶ ἐξ
ὑδατος γεννᾶται ὁ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσερχόμενος,
ἀκόλουθόν ἐστι καὶ περὶ τοῦ ὑδατος ἐκ τῆς γραφῆς τι
θηρεύσαι. καὶ ὅρα μὴ ἄρα ἐπινοίᾳ μόνῃ ἀλλ' οὐχ ὑποστά-
σεως διαφορὰν ἔχει πρὸς τὸ πνεῦμα. φησὶ γὰρ μεθ' ἔτερα ὁ 5

Jo viii 38 f. σωτήρ. 'Ο πιστεύων εἰς ἐμὲ, καθὼς εἶπεν ἡ γραφὴ, ποταμοὶ
ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ῥεύσουσιν ὑδατος ζῶντος. τοῦτο δὲ
ἔλεγε περὶ τοῦ πνεύματος οὐ ἔμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύ-
οντες εἰς αὐτόν. εἰ γὰρ περὶ τοῦ πνεύματος εἴρηται ὡς
ὑδωρ ζῶν ποταμῶν δίκην ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ πιστεύοντος, 10
ἐπινοίᾳ μόνῃ διοίσει τοῦ πνεύματος τὸ ὑδωρ. ὡς οὖν γεννᾶ-
ται τις ἐκ τοῦ σωτηρὸς σοφὸς ἐκ σοφίας, οὗτος καὶ ἐκ τοῦ
πνεύματος ἄγιος καὶ πνευματικός· καὶ ἐκ τοῦ ὑδατος καθαιρό-
μενος καὶ πρὸς καρποφορίαν ποτιζόμενός τις γεννᾶται ἐξ
ὑδατος καὶ πνεύματος. ἄλλος δέ τις ἔρει ὑδωρ ἐνταῦθα 15
εἰρήσθαι τὴν καθαίρουσαν διδασκαλίαν τὴν ψυχὴν, ἥτις καὶ
αὐτὴ συντελεῖ πρὸς τὸ γεννηθῆναι ἄνωθεν. περὶ τούτου τοῦ
καθαρισμοῦ, γινομένου ἐκ θεϊκῆς παιδεύσεως, ὁ ὑμνῳδὸς ἔλεγε
πρὸς τὸν θεόν· Πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ps I (ii) 9
Jer iv 14
cf. Tit iii 5
γαὶ πρὸς τὴν τοῦ Ἰσραὴλ πληθὺν ὁ Ἱερεμίας φησίν· 'Από- 20
πλυνε ἀπὸ κακίας τὴν καρδίαν σου, Ἱερουσαλὴμ, ἵνα σωθῆς.
ἔως πότε ὑπάρξουσιν ἐν σοὶ διαλογισμοὶ πόνων σου; διαλο-
γισμοὺς πόνων αὐτῆς λέγων τοὺς κατὰ κακίαν πεποιημένους,
δι' οὓς κολάζεσθαι μέλλει, εἰ μὴ πλυνῇ ἐαυτὴν τῇ παιδεύσει
τῶν γραφῶν.' εἶτ' ἐπεὶ μὴ μονὴ ἡ ψυχὴ ἐπὶ σωτηρίαν καλεῖ- 25
ται, ἄλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ σῶμα, ὃ δργάνψ χρᾶται πρὸς τὰς
ἐαυτῆς ἐνεργείας, εἰκότως καὶ τοῦτο ἀγιασθῆναι δεῖ διὰ τοῦ
λεγομένου ἐν τῇ θείᾳ διδασκαλίᾳ Λοντρὸν παλιγγενεσίας, ὁ
καὶ βάπτισμα θείον ὄνομάζεται, οὐκέτι μὲν ψιλὸν ὑδωρ,
ἀγιάζεται γὰρ μυστικῆ τινὶ ἐπικλήσει. καὶ ὅρα γε οἷον 30

1 εἰτα] ειτε RVS 6 ἐμὲ] εμεν V 15 ὑδωρ κ.τ.λ.] Cf.
Corderius p. 88 (Anon.) 16 εἰρήσθαι]+φησιν Cord. καθα-
ρευονταν RVS 19 Πλυνεῖς Cord. 20—25 om. καὶ πρὸς
γραφῶν RVS 20 πλήθην Cord. 23 πεποιωμένους Cord.
25 γραφῶν] expl. Cord.

μεγέθους καὶ δυνάμεως ἐστὶν ἐπισταμένῳ τῇ γενομένῃ παρὰ τοῦ σωτῆρος τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ μυσταγωγίᾳ. φησὶ γάρ· Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες ^{Mt xxviii}
^{19 f.} αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ νιού καὶ τοῦ ἀγίου
5 πνεύματος· διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν, καὶ τὰ ἔξῆς. εἰ γὰρ μαθητευθῆναι δεῖ πρότερον παραλαβόντα τὰ δόγματα τῆς ἀληθείας, εἴτα τηρῆσαι ἂν ἐνετείλατο τοῖς παρὰ τῶν ἡθικῶν ἀρετῶν, καὶ οὕτω βαπτισθῆναι εἰς ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ νιού καὶ τοῦ ἀγίου πνεύματος, πῶς ἔτι ψιλὸν εἶναι δύναται
10 τὸ ἄμα τούτοις παραλαμβανόμενον ὕδωρ, μετεσχηκὸς ὡς οἶόν τε τῆς δυνάμεως τῆς ἀγίας τριάδος καὶ ἀρετῆς ἡθικῆς τε καὶ διανοητικῆς συνεζευγμένον; σκόπησον δέ τὸ μέγεθος αὐτοῦ ἐπιστήσας τίνος ἔνεκεν παραλαμβάνεται. εἰ γὰρ τοῦ εἰσελθεῖν χάριν εἰς τὴν τοῦ θεοῦ βασιλείαν, ὑπερβάλλει δ'
15 αὗτη τῇ ὑπεροχῇ, πῶς οὐ μέγα τὸ αἴτιον τοῦ εἰσιέναι ἐπ' αὐτὴν ὑπάρχει; βασιλείαν δὲ θεοῦ λεκτέον τὴν κατάστασιν τὴν κατὰ τοὺς νόμους αὐτοῦ τεταγμένως βιούντων. αὗτη δὲ καὶ ἐν οἰκείῳ χώρῳ, φημὶ δὴ τῷ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τὴν μονῆν ἔξει· ἀλλ' ἐπεὶ ἐνταῦθα μὲν βασιλεία θεοῦ, παρὰ δὲ
20 Ματθαίῳ βασιλείᾳ οὐρανῶν προσηγόρευται, λεκτέον Ματθαίον μὲν ἀπὸ τῶν βασιλευομένων, ἢ τῶν τόπων ἐν οἷς εἰσὶν οὖτοι, τὸν δὲ Ἰωάννην καὶ Λουκᾶν ἀπὸ τοῦ βασιλεύοντος θεοῦ ὀνομακέναι, ὡς ὅταν καὶ ἡμεῖς βασιλείαν Ῥωμαίων λέγοντες αὐτὴν διὰ τῶν βασιλευομένων σημαίνωμεν, δη-
25 λοῦντες αὐτὴν καὶ ἀπὸ τοῦ τόπου ὅταν τῆς γῆς ἢ τῆς οἰκουμένης αὐτὴν ἀπαγγείλωμεν.

6 δόγμα R   7 τηρεῖσαι R
VS   13 περιλαμβανεται RVS
16 υπαρχην RV: υπαρχ S   δὲ] καὶ S*
βασι S   20 βασιλειαν RV: βασι S
ματθαιος RVS   25 γῆς]+αυτου RSV

8, 9 τοῦ (ter)] om.
14 υπερβαλλη RVS
19 βασιλειαν RV:
20 Ματθαιον]
26 απαγγειλομεν RVS

37. In Joann. iii. 8. Rome, Vat. 758; Reg. 9:
Ven. 27. Corderius, p. 90.

Δηλοῦσιν αἱ λέξεις αὗται νόησιν τοιάνδε. τὸ ἄγιον πνεῦμα μόνοις σπουδαίοις ἐπιφοιτᾶ, τῶν φαύλων μακρὰν ὑπάρχον. οὐ τοπικῶς ὅτε τοῦ μακρὰν καὶ τοῦ ἔγγυς ἀκούειν δεῖ, ἀλλ' ὡς ἐνδέχεται περὶ ἀσωμάτων αὐτὰ νοεῖν. ⁵ αἱ γὰρ τοιαῦται φωναὶ, καὶ περὶ θεοῦ πατρὸς ἀναγραφεῖσαι, οὐ τοπικὰς σημαίνουσι διαστάσεις. ἐπεὶ οὖν τῶν φαύλων ἀπαλλοτριούμενον τὸ πνεῦμα πληροῦ τοὺς πίστιν καὶ ἀρετὴν ἔχοντας, εἰκότως εἴρηται· Τὸ πνεῦμα ὃπου θέλει πνεῖ. σημαίνει δὲ τοῦτο καὶ οὐσίαν εἶναι τὸ πνεῦμα. οὐ γὰρ, ὡς τινες οἰονται, ἐνέργεια ἐστὶ θεοῦ, οὐκ ἔχον κατ' αὐτοὺς ὑπάρξεως ἰδιότητα. ¹⁰ καὶ ὁ ἀπόστολος δέ, ἀπαριθμησάμενος τὰ τοῦ πνεύματος χαρίσματα, ἐπήγεγκεν εὐθύς· Ταῦτα δὲ ἐνεργεῖ τὸ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, διαιροῦν ἵδια ἐκάστῳ καθὼς βούλεται. εἰ δὲ θέλει, καὶ ἐνεργεῖ καὶ διαιρεῖ οὐσία γοῦν ἐστὶν ἐνεργητικὴ, ἀλλ' οὐκ ἐνέργεια. ἀλλὰ καὶ τό· ¹⁵ "Εδοξε δὲ τῷ ἀγίῳ πνεύματι καὶ ἡμῖν ἐν ταῖς Πράξεις εἰρημένον, οὐ μακράν ἐστι τοῦ θέλειν καὶ βούλεσθαι. πρὸς τούτοις καὶ λόγοι αὐτοῦ φέρονται ἐν ταῖς θείαις γραφαῖς, καὶ μάλιστα ἐν ταῖς τῶν Ἀποστόλων Πράξεσι. Νηστευόντων γάρ αὐτῶν καὶ λειτουργούντων τῷ κυρίῳ, εἰπεν τὸ πνεῦμα ²⁰ τὸ ἄγιον Ἀφορίσατέ μοι τὸν Παῦλον καὶ τὸν Βαρνάβαν εἰς τὸ ἔργον ὃ προσκέκλημαι αὐτούς. καὶ ἔτι ἐν τῷ αὐτῷ Αβιβλίῳ Προφήτης τις, "Αγαβος ὄνομα αὐτῷ, φησί Τάδε λέγει τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον Τὸν ἄνδρα οὖ ἐστὶν ἡ ζώνη αὕτη οὗτω δήσουσι." πλὴν εἰ καὶ τὸ πνεῦμα ὃπου θέλει πνεῖ, ²⁵ Νικόδημος οὐκ ἔχων αὐτὸ ἐν ἑαυτῷ, τῷ μὴ πεπιστευκέναι ὡς δεῖ τῷ Ἰησοῦν, μόνην τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούων, οὐκ οἶδεν ποῦ ὑπάγει καὶ πόθεν ἔρχεται. μόνον δὲ τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει

3 ὑπαρχων SV   3, 4 οιη. δὲ—δεῖ RVS   4 οιη. αὐτὰ RVS
5, 6 οιη. αἱ—διαστάσεις RVS   7 αλλοτριούμενον RVS   9 δὲ]
+ καὶ RVS   10 ἔχον] εχων RV   11—25 οιη. καὶ—δήσουσι RVS
25 οιη. καὶ Cord.   27 τὸν Ἰησοῦν   28 μόνος RSV

δέ ἐντυγχάνων ταῖς τοῦ πνεύματος γραφαῖς μετὰ τοῦ μὴ νοεῖν αὐτάς· παντὸς τοῦ προσέχοντος τῇ ἀναγνώσει καὶ ἐρευνῶντος ^{cf. 1 Tim iv 13; 1 Jo v 39} τὰς γραφὰς ἐν τῷ νοεῖν αὐτὰς εἰδότος πόθεν ἔρχεται καὶ ποὺ λήγει ή δόδος τοῦ πνεύματος, ἣν ἐπιπορεύεται διὰ τῆς τῶν θείων λογίων παιδεύσεως. τὴν γὰρ αἰτίαν εἰδὼς τις δὶ’ ἣν τοῦ πνεύματος ηδὲ διδασκαλίᾳ ἀνθρώποις διδοται, οὗδεν πόθεν ἔρχεται· ἀλλὰ καὶ τὸ οὖν ἔνεκεν καὶ ἐπὶ τίνι τέλει διδοται αὐτῇ θεωρήσας οὗδεν ποὺ ὑπάγων καταπαύει.

38. In Joann. iii. 12. Rome, Vat. 758; Reg. 9: Ven. 27. Corderius, p. 93 (apud quem Origeni adscribitur).

Ζητῆσαι γε ἄξιον πῶς ὁ σωτὴρ ἐπίγεια εἶπεν εἰρηκέναι,
¹⁰ περὶ βασιλείας θεοῦ καὶ τῆς ἀνωθεν γεννήσεως, καὶ περὶ τοῦ ἀγίου πνεύματος Γκαὶ τοῦ ἐξ αὐτοῦ γεννηθῆναι διδάξας¹. οὐδὲν γὰρ τούτων ἐπίγειον ἀλλ’ ἔκαστον οὐράνιον. ῥηθείη
²⁰ δὲ πρὸς τοῦτο ὅτι οὐκ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς Εἰ τὰ γῆνα εἴπον ὑμῖν, ἀλλὰ Τὰ ἐπίγεια· ἐπίγεια λέγων ἂν τοῖς ἐπὶ γῆς ἔτι ^{cf. 1 Jo iii 12}
²⁵ διατρίβουσιν ἀνθρώποις δύναται ὑπάρξαι τε καὶ νοηθῆναι.
 οὐ γὰρ παρὰ τὴν ἑαυτῶν φύσιν ἐπίγεια ἀλλ’ ἐπουράνια ὄντα
 δωρεῇ θεοῦ τοῖς ἀνθρώποις δέδοται. Γότι δὲ τὰ τοῖς ἐπὶ γῆς
 ἀνθρώποις διδόμενα ἀνωθεν καὶ οὐράνια ἔστιν ὁ Ἱάκωβος
 γράφει. Πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἀνωθέν ^{cf. 1 Jac i 17}
³⁰ ἔστι, καταβαῖνον παρὰ τὸν πατρὸς τῶν φώτων. τοῦτο δὲ
 εἶπεν παρὰ τὸν σωτῆρος αὐτὸν μαθὼν εἰρηκότος. Δώσει δὲ ^{cf. 1 Mt viii 11}
 πατὴρ ἐξ οὐρανοῦ ἀγαθὰ τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν.² εἴτα ἐπεὶ τῶν
 ἐκ θεοῦ χορηγούμενων τὰ μὲν οἰά τέ ἔστιν ὑπαχθῆναι τοῖς ἐκ ^{cf. 1 Co xiii 9 f.}
 μέρους γινώσκουσι, τὰ δὲ τοῖς ἐπὶ τελειότητα φθάσασιν ἐν
²⁵ τῷ μέλλοντι αἰώνι, ὅτε τὸ ἐκ μέρους καταργηθήσεται ἐλ-

² παντὸς τοῦ προσέχ.-ἐρευνῶντος] παντὲς δὲ προσέχοντες καὶ ἐρευνῶντες Cord. ³ εἰδότες Cord. ⁴ λεγει RVS ⁵ λογιων Cord. ⁶ δεδοται VS ⁷ δεδοται RVS ⁹ om. γε Cord. ειρηκως RVS ¹⁰ om. τοῦ ἀγίου Cord. ¹¹ om. καὶ—διδάξας RVS ¹⁷ δεδονται Cord. ^{17—22} om. ὅτι—αὐτὸν RVS ²² αὐτόν] expl. Cord.

Jo iii 12

θόντος τοῦ τελείου, πάνυ ἀρμοδίως εἴρηται. Πῶς ἐὰν εἴπω
νῦν τὰ ἐπουράνια πιστεύσετε; ὅτι <ό> ἐκ μέρους μὴ
πιστεύων οὐδὲ τοῖς τελείοις πιστεύσει.

39. In Joann. iii. 14. Corderius, p. 94. [In Codd.
RVS hoc fragmentum τῷ Ἀπο. addicitur.]

〔Προστετέακτο δὲ τὸ τοῦ ὄφεως ὑπὸ τοῦ θεοῦ ὅπως ἔχωσιν
εἰδέναι οἱ ὑπὸ Μωϋσέως ἀγόμενοι ὅτι ὁσπερ ἀνηροῦντο ὑπὸ 5
τῶν ἰοβόλων θηράων ἀπιστήσαντες θεῷ, τῷ τὴν γῆν αὐτοῖς
ἐπαγγειλαμένῳ, οὕτως σωθῆναι δυνήσονται ἀτενίζοντες τῷ
ὑψώθεντι ὄφει διὰ τὸν προστάξαντα τοῦτο γενέσθαι θεόν.
οὐ γάρ ἡ τοῦ κατασκευάσματος φύσις ἀλλ' ὁ ἐντειλάμενος
αὐτοῖς τοῦτο γενέσθαι τῆς σωτηρίας αὐτοῖς τὴν αἰτίαν 10
παρέσχεν. καὶ οἱ νοητοὶ δὲ ὄφεις θανάτῳ τοὺς ἀνθρώπους
ὑπέβαλον δὲ ἀμαρτημάτων, τὸν ἵὸν αὐτοῖς τῆς ἴδιας πονηρίας
ἐνίεντες. καὶ δὴ πολλοῦ τοῦ κατὰ τῶν ψυχῶν θανάτου
γεγενημένου (οὗτος δέ ἐστιν ὁ ἐπόμενος τῇ ἀμαρτίᾳ),
παρακληθεὶς δὲ θεὸς ὑψώθηναι τὸν ἑαυτοῦ νιὸν εὐδόκησεν, 15
ἵνα πάντες οἱ διὰ πίστεως εἰς αὐτὸν ὄρωντες ἀπαλλάττωνται
τῆς τῶν νοητῶν ὄφεων βλάβης καὶ ζωὴν αἰώνιον ἔχωσι. ζωὴ
δὲ αἰώνιος ἐστιν οὐχ ἡ κοινὴ ἡτις καὶ ἑτέροις ζώοις ὑπάρχει,
ἀλλ' ἡ ἐκ τῆς πίστεως καὶ τῆς λοιπῆς ἀρετῆς ἐγγυομένη.〕

40. In Joann. iii. 18. Corderius, p. 98. Cf. Rome,
Vat. 758; Reg. 9: Ven. 27.

Καὶ ἐκ τοῦ παρόντος ὥητοῦ ἐλέγξαι ἔστι τοὺς λέγοντας 20
τὴν νιὸν προσηγορίαν ἐπὶ μόνου τοῦ ἐκ Μαρίας κεῦσθαι, μὴ

2 πιστευσητε R	om. ὁ RVS	4 om. δὲ RVS	7 σωθῆναι
δυνήσονται] σωθῆσονται RS et V (ex corr. σωθησεται)			ἀτενί-
σαντες Cord.	10 om. αὐτοῖς 1º Cord.	10, 11 τῆς—παρέσχεν]	
τὴν σωτηρίαν παρειχεν RVS	12 om. ίδιας RVS	13 πολλων	
RV ²	14 om. δέ ἐστιν Cord.	18 ζώαις Cord.	υπαρχη
19 om. τῆς 1º V	γνωμενη V	20 om. καὶ Cord.	
21 νιὸι] νιὸι Cord.			

μὴν ἐπὶ τοῦ θεοῦ λόγου. ἵδον γὰρ νιὸς τοῦ θεοῦ ἐστὶν ὁ εἰς τὸν κόσμον ἀποσταλεῖς. ἀπεστάλη δὲ εἰς τὸν κόσμον οὐ τὸ ἐκ τῆς παρθένου ληφθὲν (ἐνταῦθα γὰρ συνέστη ἐξ αὐτῆς τεχθὲν), ἀλλὰ θεὸς λόγος ὃν ἀληθείᾳ καὶ φῶς ἀληθινόν. περὶ γὰρ αὐτοῦ τούτου πρεσβείαν προσάγοντι τῷ θεῷ οἱ λέγοντες· Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου· καὶ πάλιν γέγραπται· Ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν ^{Ps} ₂₀ cxi (cvii) λόγον αὐτοῦ καὶ ἴστατο αὐτούς.

41. In Joann. iii. 18, 19. Rome, Vat. 758; Reg. 9: Ven. 27.

'Ερεῖ δέ τις μὴ πάνυ συνετῶς ἐννοεῖσθαι τὸ ἔρμηνευθὲν
 10 ὡς μὴ ἐληλυθότος Ἰησοῦν κρῖναι νῦν τὸν κόσμον, παρατιθέ-
 μενος τὸ ἐπιφερόμενον ἔξῆς· Αὕτη δέ ἐστιν ἡ κρίσις, δτε τὸ ^{Jo} iii 19
 φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον. καὶ ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ
 εὐαγγελίῳ Ἰησοῦς λέγει· Εἰς κρίμα εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα. ^{Jo} ix 39
 λυτέον οὖν τὸ ἐπαπορηθέν. καν̄ ἀμφότερα Ἰησοῦς ἐληλυθὼς
 15 ποιῆι, τὸ τε κρῖναι τὸν κόσμον καὶ τὸ σώζειν αὐτὸν, ἀλλὰ
 θάτερον διὰ θάτερόν ἐστιν. εἰς κρίμα γὰρ ἐλήλυθεν εἰς τὸν
 κόσμον ἵνα σώσῃ αὐτὸν, οὐ γὰρ σώζει ἵνα κρίνῃ, καὶ ὥσπερ
 ἰατρὸς πρὸς κάμνοντα ἔρχεται ἵνα ὑγιάσῃ αὐτόν. τοῦτο γὰρ
 τέλος τῆς τοῦ ἰατροῦ ἀφίξεως, καν̄ ἀλλὰ τινὰ γίνηται, οἷον
 20 τομὴ <ἢ> καῦσις. οὐ γὰρ προηγουμένως ἐπὶ τῷ τεμεῖν ἡ
 καῦσις, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ὑγιάσαι. ἔξῆς ἐπὶ τούτοις τό· Ὁ ^{Jo} iii 18
 πιστεύων εἰς αὐτὸν οὐ κρίνεται. ὁ γὰρ διὰ πίστεως ἐπὶ
 τὴν τελείαν σωτηρίαν φθάσας οὐχ ὑπόκειται κρίσει. ὁ
 μέντοι μὴ πιστεύσας, αὐτοκατάκριτος ὢν, ἥδη κέκριται. cf. Tit iii 21

1 λόγου] expl. RVS   12 τῷ] to RV   14 λυτέον] λεκτεον R
 ἀμφότερα] αμφοτε VSR   17 σωζῃ R   20 om. ἡ RVS
 προηγουμένως V   τεμεῖν] forsane addendum ἡ τομὴ, ἡ ἐπὶ τῷ
 καῦσαι

42. In Joann. iii. 19. Rome, Reg. 9: Ven. 27.
Corderius, p. 99 (ubi ἀνωτύμου dicitur). Cf. Ven. 28.

Jo iii 19

Αὕτη δέ ἔεστιν ἡ κρίσις, ὅτι τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον καὶ ἡγάπησαν οἱ ἀνθρώποι μᾶλλον τὸ σκότος ἢ τὸ φῶς. Εἰ γὰρ μὴ ἐληλύθει εἰς τὸν κόσμον τὸ φῶς, εἶχον ἄγνοιαν τῶν καλῶν αἰτιάσασθαι οἱ μὴ πράξαντες αὐτὰ, ὡς ἂν οἱ τὰς κακίας ἐνεργοῦντες τόπον ἀπολογίας εἶχον, φάσκοντες μὴ ἐγνωκέναι αὐτὰ ὅντα κακά. ἀλλ’ ἐπεὶ τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον, πάσης πεπλασμένης ἀπολογίας φυγαδευομένης κρίσις ἔσται ἑκεταστικὴ τῶν πράξεων καὶ τοῦ φρονήματος ἑκάστου· ὡς ἀποδεχθῆναι καὶ βασιλείας θεοῦ τυχεῖν τοὺς τὸ φῶς ἀγαπήσαντας, ἐκ ταύτης τῆς πρὸς αὐτὸν ἀγαπήσεως φῶς καὶ αὐτοὺς γεγενημένους δι’ ἔργων ἀγαθῶν καὶ φρονήματος ἀληθοῦς μισῆσαι τὸ σκότος, (τοῦτο δέ ἔστιν ἡ κακία καὶ ἡ ἀσέβεια,) τοὺς δὲ ἀποστραφέντας τὴν ἀρετὴν καὶ τὸν ταύτης πάροχον θεὸν κολάσεων αἰωνίων πειρασθήσεσθαι· ἐπείπερ σπουδάζοντες ¹⁵ ἔχειν ἔργα πονηρὰ ἐμίσησαν τὸ φῶς, διὰ φανερώσεως ἐλέγχον αὐτῶν τὰ φαῦλα ἔργα· Πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσσων μισεῖ τὸ φῶς, οὐδὲ ὅλως προσελθεῖν αὐτῷ βουλόμενος, ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ ὅντα πονηρὰ, κρύπτειν αὐτὰ βουλόμενος ἵνα μὴ παρ’ ἄλλους καταγνώσεως ἥ· ἀλλ’ εἰ ²⁰ καὶ οὗτος μισεῖ τὸ φῶς, ἀλλ’ οὖν ὁ τῆς ἀληθείας ἔργάτης ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, φανερωθῆναι θέλων τὰ ἔργα ἃ ποιεῖ ὅτι ἐν θεῷ ἔστιν ἐπιτελούμενα. Γαλῶς εἰπεν 'Ο τὰ φαῦλα πράσσων καὶ 'Ο ποιῶν τὴν ἀληθείαν, οὔτε 'Ο πράξας εἰπὼν οὔτε 'Ο ποιήσας. ἐγχωρεῖ γὰρ τὸν ποιήσαντα τὸ κακὸν ²⁵

Jo iii 20

³ El] inc. Cord. γὰρ] om. Cord. εξεληλυθε RVS^{vib} εξεληλυθε R ^{5, 6} ὡς ἀν—κακά] om. RVS: ins. Cord. Ven. 28 ^{5 τὰς κακὰς} τὰ κακά Cord. ^{7 πεπλανημένης} RVS ^{9 πράξεων} πρακτέων Cord. εξ εκαστον RVS ^{10 βασιλειαν} RV τοὺς ἀγατ. τὸ φῶς Cord. ^{ἐκ}] pr. ὡς Cord. ^{11 ταύτης} Ven. 28] om. RVS Cord. ἀγάπης Cord. ^{17 ελεγχων} RVS φαῦλα] expl. Cord. ^{20 ἄλλους}] αγγελους V* ^{23—5} p. 257 καλῶς—ἐπιθυμητῆς] om. RVS: ins. Ven. 28

Jo iii 21

ἀποστῆναι μὲν τῆς κακίας ἴδειν δὲ πρὸς τὸ καλόν· καὶ τὸν τῇ ἀληθείᾳ χαίρειν ἐπαγγελλόμενον νεῦσαι ποτε πρὸς τὸ χεῖρον. διὸ εἰπε τὸ Πράσσων καὶ τὸ Ποιῶν. οὕτε γὰρ ἔνεστι περὶ τὴν κακίαν διακείμενον χαίρειν τῷ καλῷ, καὶ 5 ὁ τῆς ἀληθείας ἑραστὴς πάντως ἐστὶ τῶν καλῶν ἐπιθυμητής.⁷ τὸ δὲ ἔρχεσθαι καὶ μὴ ἔρχεσθαι πρὸς τὸ φῶς οὐ τοπικῶς ἀλλ' ἐνεργητικῶς ἐκλαβεῖν δεῖ, ἔρχομένου πρὸς αὐτὸ παντὸς τοῦ κατ' ἀρετὴν πράττοντος. ὁ γὰρ φαῦλος, ἐνεργῶν τὴν κακίαν, παραιτεῖται φωτὶ συνεῖναι· ἀσυνύπαρκτα γὰρ τὸ 10 ἀγαθὸν καὶ τὸ κακὸν, τὸ φῶς καὶ τὸ σκότος· ταῦτὸν δὲ ἐν τούτοις τὸ φῶς καὶ τὸ ἀγαθὸν, τὸ σκότος καὶ τὸ κακόν. ἀλλ' ἐπεὶ οἱ ἀπὸ τῶν αἰρέσεων οἰονται φύσει τινὰς εἶναι ἐν σκότει καὶ ἀγαπᾶν αὐτὸ, ἐπίστησον τοὺς εἰρημένους ὅτι αὐτῶν ἔκαστος προαιρέσει ἐν σκότει ἐστὶ καὶ ἀγαπᾶν αὐτό· Ἡγά- Jo iii 19
15 πησαν γάρ, φησιν, οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον τὸ σκότος ἢ τὸ φῶς, ἦν γὰρ αὐτῶν πονηρὰ τὰ ἔργα. οὐ γὰρ διὰ τὸ σκότος εἶναι πονηρὰ ἔχουσιν ἔργα· ἀλλ' ὅτι πονηρὰ ἔχουσιν ἔργα τὸ σκότος ἀγαπῶσι. καὶ πάλιν οὐ τῷ μὴ ἔρχεσθαι πρὸς τὸ cf. Jo iii 20 φῶς φαῦλα πράττουσιν· ἀλλὰ τῷ φαῦλα πράττειν οὐκ 20 ἔρχονται πρὸς τὸ φῶς. Ἐφ' ἡμῖν δὲ τὸ πράττειν τὰ φαῦλα ἢ τὸ φῶς ἀγαπᾶν καὶ ποιεῖν τὴν ἀληθειαν.⁷

43. In Joann. iii. 19. Corderius, p. 100.

Ἐπειδὴ γέγραπται· Ἡγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον τὸ Jo iii 19 σκότος ἢ τὸ φῶς· ζητητέον εἰ ἀμφότερα ἀγαπήσαντες μᾶλλον τὸ σκότος ἡγάπησαν, ἥττον δὲ τὸ φῶς· ὃ γε δοκεῖ 25 χώραν ἔχειν ἐπὶ τῶν μήτε ἄγαν φαύλων ἀνθρώπων μήτε κατὰ τὴν ἀρετὴν τελείων. νομίζω δὲ μὴ τοῦτο δηλοῦσθαι, τὸ ἀμφότερα αὐτὸὺς ἀγαπῶντας μᾶλλον τὸ σκότος ἀγαπᾶν,

6 τὸ 1^ο] inc. Cord. p. 102   ομ. δὲ Cord.   7 ἐκλαμβάνειν
 Cord.   10, 11 ταῦτὸν—κακὸν] ομ. RVS: ins. Cod. Ven. 28
 12 φυ⁶ S*: φυσειν S²V: φυσιν R   τινα RVS   13 ὅτι] ὡς
 το παρ' Cord.   14 ομ. προαιρέσει Cord.   15 ομ. φησιν RVS
 το σκοτος μαλλον RVS   φῶς] expl. RVS   20, 21 Ἐφ' ἡμῖν
 —ἀληθειαν] ins. solum Ven. 28   24 γε] δὲ Cord.

ἀλλὰ τοιαύτην εἶναι τὴν διάνοιαν· αὐτεξούσιοι ὅντες οἱ ἀνθρωποι, τῷ προαίρεσιν ἐλευθέραν ἔχειν, ὁφείλοντες τὸ φῶς ἀποδέχεσθαι καὶ τὸ σκότος φεύγειν ἀνάπαλιν πεποιήκασιν οἱ ἔχοντες ἔργα πονηρὰ, ὡς τὸ σκότος ἀγαπῆσαι, μηδαμῶς δὲ τὸ φῶς. οὐ συγκριτικῶς δὲ ἀκούειν δεῖ τοῦ 5 πλείουν ἡγαπηκέναι αὐτοὺς τὸ σκότος ὑπὲρ τὸ φῶς· οὐδὲ δλως γάρ αὐτὸν ἡγάπησαν, μισήσαντες αὐτό. καὶ ὅτι αὕτη ή νόησις ὄρθως ἔχει ἐξ αὐτοῦ τοῦ προκειμένου παρίσταται. διὰ τοῦτο γὰρ αὐτοὺς ἡγαπηκέναι τὸ σκότος λέγει ἢ τὸ φῶς,

cf. Jo iii 20 ἐπείπερ φαῦλα πράσσοντες μισοῦσι τὸ φῶς. εἰ δὲ μισοῦσιν 10 αὐτὸν, οὐ συγκριτικῶς ἀγαπῶσι τὸ σκότος. εἰς τοῦτο λήψεις καὶ τὸ γραφόμενον ὑπὸ τοῦ ἀποστόλου περὶ τῶν πονηρῶν

cf. 2 Tim iii 4 ἀνθρώπων, ὡς εἴεν φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι. καὶ ἐν ταύτῃ γάρ τῇ λέξει δηλοῦται ὅτι μόνην τὴν ἥδονὴν ἀλλ᾽ οὐ θεὸν φιλοῦντες μᾶλλον φιλήδονοι ἢ φιλόθεοι εἰρηνηται. καὶ 15 Ps li (iii) 5 ἐν Ψαλμοῖς δὲ περὶ φαύλου τινὸς γέγραπται· Ἡγάπησας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθωσύνην. οὐ γὰρ ἀμφότερα ἀγαπῶν μᾶλλον τὴν κακίαν ἡγάπησεν.

44. In Joann. iii. 26 f. Rome, Vat. 758; Reg. 9:
Ven. 27. Corderius, p. 105.

Jo iii 26 Εὔγνωμόνως δὲ δεῖ ἀκούειν τό· Πάντες ἔρχονται πρὸς αὐτόν· ἀντὶ τοῦ Πολλοί· ^{τό} καὶ τό· Οὐ δύναται ἀνθρωπος ἀφ' 20 ἑαυτοῦ λαμβάνειν οὐδὲν, ἐὰν μὴ ἢ δεδόμενον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· τουτέστιν⁷ Οὐ δύναται, φησιν, ἀνθρωπος ἔχειν τι χάρισμα θεῖον, ἐὰν μὴ ἢ δοθὲν αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. δίδοται δὲ τὰ ἐκ θεοῦ χαρίσματα τοῖς πίστει καὶ ἀρετῇ πρὸς τὸ λαβεῖν αὐτὰ παρεσκευασμένοις. μάθετε τούννων ὡς κανὸν ἐγὼ λαβὼν 25 παρὰ τοῦ νιοῦ τοῦ θεοῦ ἔχω τὸ βαπτίζειν δι' ὑδατος εἰς μετάνοιαν, πολὺ ἀπολείπομαι τοῦ δεδωκότος μοι αὐτό. καὶ

Jo iii 27

19 om. δὲ RVS τό] τοῦ Cord. 20—22 om. καὶ—τουτέστιν
Cord. 22 om. φησιν RVS 23 om. ἢ Cord. 24 θεοῦ] pr.
τοῦ V 25 καγὼ Cord.: καὶ εγὼ RVS 26 om. τοῦ θεοῦ ἔχω
Cord. βαπτίζειν] βαπτίσμα S*

ὅτι οὐ νῦν πρότερον ταῦτα λέγω, ὑμᾶς ἔχω μάρτυρας ὃν
εἶπον τοῖς ἐρωτήσασιν εἰ ἐγώ εἴμι ὁ χριστός. παρῆτε γὰρ
τότε λέγοντός μου ὡς τοῦ χριστοῦ πρόδρομός εἴμι, ἀλλ' οὐκ cf. Jo i 20 f.
αὐτὸς ὁ χριστός. μὴ προσκοπτέω δέ τις ὡς οὐκ ὅρθως
εἰρημένῳ τῷ· Οὐ δύναται ἄνθρωπος λαμβάνειν οὐδέν. ¹ Jo iii 27

45. In Joann. iii. 29. Rome, Vat. 758; Reg. 9:
Ven. 27. Corderius, p. 107.

'Η λογικὴ οὐσίᾳ, ἥς μέρος ἐστὶ καὶ ἡ ἀνθρώπου ψυχὴ, ἐξ
έαυτῆς οὐδενός ἐστι τῶν ἀγαθῶν γεννητικὴ, εἰ καὶ δεκτική
ἐστι τούτων. αὗτη τοιγαροῦν γυναικὸς τρόπῳ ἐξ ἄλλου
γεννᾶν πέφυκεν ἀς δύναται τίκτειν ἀρετὰς πρακτικάς τε
καὶ διανοητικάς. διὸ νῦμφην αὐτοῦ ἐρῶ, οὐ τοῦ τυχόντος
ἄλλα μόνου τοῦ σπορέως τῶν ἀγαθῶν. οὐκ ἄλλος δ' ἐστὶ²
τοῦ Ἰησοῦ, οὐ εἰρήκατε βαπτίζειν, ὑπὲρ ἐμοῦ μεμαρτυρημένου, cf. Jo iii 26
πρὸς ὃν ἔρχεσθαι πάντας φάτε. ἐπεὶ οὖν τῶν πάντων καὶ
νῦμεῖς, εἰ θέλετε ἀγαθὰ τεκεῖν, πρὸς αὐτὸν ἀπέλθετε. μέρος
γὰρ τῆς νῦμφης ἐστὲ, ὅντες τῆς οὐσίας τῶν λογικῶν. πλὴν
εἰ καὶ νυμφίος ἐκεῖνος, ἀλλ' ἐγὼ φίλος ὑπάρχων αὐτοῦ,
ὑπηρέτης ὃν τοῦ βουλήματος αὐτοῦ, οὓς παιδεύω αὐτῷ
παραστῆσαι σκόπον ἔχω. κανὸν τοίνυν γεγόνατέ μου μαθηταὶ,
οὐκ εἰμὶ ὁ νυμφίος, τουτέστιν οὐχ ὁ τέλειος διδάσκαλος. διὸ
καὶ ὑμῖν παραμῶ ὥραν ἔχουσι συναρμοσθῆναι τῷ τελείῳ
διδασκάλῳ πρὸς ἐκεῖνον γενέσθαι. ἔρωτα δὲ ὑμῖν τῆς ἐκείνου
κοινωνίας ἐμποιῶν λέγω ὡς καὶ αὐτὸς ἐγὼ ἀκροατὴς αὐτοῦ
εὔχομαι εἶναι· χαίρω γὰρ ἀκούων τῆς φωνῆς αὐτοῦ. διὸ καὶ
χαρά ἐστιν ἡμετέρᾳ ὅταν οἱ παρ' ἐμοὶ φοιτήσαντες πρότερον
τοσαύτην νοητικὴν ἔξιν ἀναλάβωσιν ὡς χωρεῦν τὴν παρ' ἐκείνου
διδασκομένην τοῖς ἀξίοις σοφίαν. ἵστε γὰρ ἐκείνον ἄνωθεν cf. Jo iii 31

1 ταῦτα] αυτα RV   3 ομ. τότε RVS   ἀλλ'] καὶ RVS
4, 5 ομ. μὴ—οὐδέν Cord.   7 εἰ] VS   10 ομ. αὐτοῦ RVS
13 ερχεσθε V²   13, 14 ἐπει—θέλετε] εἰ θέλετε οὐν καὶ νυμεῖς R(SV)
(SV ημεῖς)   19 ομ. οὐχ Cord.   21, 22 ἔρωτα—καλ] ως
δε RVS*: ως καὶ S³   22 εγωαυτας RSV   25 νοητὴν Cord.
χαιρειν RVS Cord.   26 διδασκομένην] διδομένην Cord.

έρχόμενον ἐπάνω πάντων εἶναι, βασιλέα τε καὶ παντοκράτορα τυγχάνοντα. εἰ δὲ πάντων ἐπάνω ἐστὶν, δῆλον ὅτι καὶ αὐτὸν ἐμοῦ· ὅθεν αὐξάνειν ἐκείνον προστήκει, ἐμὲ δὲ ἐλαττούσθαι.

cf. Jo iii 30

Γεις ταύτην τὴν διάνοιαν ληπτέα καὶ τὰ Παύλῳ Κορινθίοις γραφέντα, σύνταξιν ἔχοντα τοιαύτην· Ἡρμουσάμην νῦμᾶς ἐνὶ 5 ἀνδρὶ, παρθένον ἄγνην παραστῆσαι τῷ χριστῷ· νύμφην λέγων τὴν δῆλην ἐκκλησίαν, τυγχάνονταν ἄγνην παρθένον διὰ τὴν τῶν δογμάτων καὶ ἡθῶν ὀρθότητα. καὶ ἔτερᾳ δὲ ἐκκλησίᾳ γράφων δὲ αὐτὸς ἀπόστολος, μνημονεύσας τοῦ

2 Co xi 2

Eph v 32

Ἄδαμ καὶ τῆς γυναικὸς, ἐπιφέρει. Τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα 10 ἐστίν· ἐγὼ δὲ λέγω εἰς χριστὸν καὶ τὴν ἐκκλησίαν· ἵνα ὡς ἐκεῖνοι γονεῖς ἐγένοντο πάντων ἀνθρώπων, οὗτος ὁ χριστὸς καὶ ἡ ἐκκλησία πάντων τῶν ἀγαθῶν ἔργων, νοημάτων τε καὶ λόγων, γεννήτορες ὥστιν.¹ τοῦ τοίνυν ἐρμηνευομένου νυμφίου φίλος ἐστὶν ὁ Ἰωάννης, ἐστηκὼς παρ' αὐτῷ βεβαίᾳ συγκατα-

Jo iii 29

cf. Jo i 7

Jo iii 30

θέσει τῷ παγίᾳν ἔχειν εἰς αὐτὸν τὴν πίστιν, καὶ οὕτως ἐστηκὼς χαρὰς χαίρει διὰ τὴν τοῦ νυμφίου λαλιάν. ὅθεν ἔξῆς ἐπιφέρει τό· Αὕτη οὖν ἡ ἐμὴ χαρὰ πεπλήρωται.

πάντων πρὸς τὸν Ἰησοῦν ἀπίστων. ἐλήλυθα γὰρ μαρτυ-

cf. Is xiv 12

ρῆσαι αὐτῷ, ἵνα πάντες πιστεύσωσιν αὐτῷ δὲ ἐμοῦ· ὅθεν ἐκεῖ-

νον δεῖ αὐξάνειν, ἐμὲ δὲ ἐλαττούσθαι. καὶ τοῦτο δὲ φρονίμως ἐπιστῆσαι δεῖ, οὐ γὰρ προσλαμβάνων τι αἰξάνει ὁ σωτὴρ,

οὐδὲ ἀποβάλλων τι ὁ Ἰωάννης ἐλαττοῦται, μένει γὰρ ὁ αὐτὸς ἔκάτερος. νοεῖται δὲ τὸ λεγόμενον οὕτως· ὁ ἑωσφόρος πρὸ

τοῦ ἡλίου ἀνατέλλων ἐπὶ τῷ συνεθίσαι τὰς ὅψεις προσβάλλειν 25 καὶ μείζονι φωτὶ μέγεθος ἔχει ὡρισμένον. οὗτος μείζων φαίνεται τοῦ ἡλίου πρώτη ὅψεως προσβολῇ· κατ' ὀλίγον δὲ τοῦ ἡλίου φανερούμενον ὁ ἑωσφόρος ἐλαττοῦται, οὐκ ἀποβάλλων τι τοῦ ἴδιου μεγέθους, ἀλλὰ συγκρινόμενος τῷ ἡλιακῷ φωτὶ φανερωθέντι. οὕτως καὶ Ἰωάννης μέγας τις 30 ὑπάρχει πληρότητι ἀγιότητος. ἡλθεν ὁ Ἰησοῦς ὅπίσω

cf. Jo i 15

1 om. εἶναι Cord. τε] το S*: om. Cord. 4—14 om. εἰς
ώστιν RVS 14 ώστι] expl. Cord. 19 εληλυθεν RV: εληλυθ S
20 θεν] οθ' RVS (vid.) 28 δὲ] και S*

αὐτοῦ κατὰ τὰ προειρημένα, ἐβαπτίσθη, ἐμαρτυρήθη ὑπὸ⁵
αὐτοῦ. μετὰ τὴν περὶ τούτων οἰκονομίαν ἀναδειχθείσης
τῆς Ἰησοῦ θεότητος, ὃ μὲν δοῦλος, ὃ δὲ δεσπότης ἀποδέ-
δεικται.

46. In Joann. iii. 31. Rome, Vat. 758; Reg. 9:
Ven. 27. Corderius, p. 110.

5 Εἰ γὰρ ἄνωθεν καὶ ἐκ πατρὸς ἔρχεται ὡς παντοκράτωρ, cf. Jo iii 31
δῆλον ὅτι ἐπάνω πάντων ἔστιν. οἱ δὲ ὑλικὸν φρόνημα
ἔχοντες τὴν εἰκόνα φοροῦσι τοῦ χοϊκοῦ, οἱ καὶ ἐκ τῆς γῆς cf. 1 Co xv
λαλοῦσι. διὸ καὶ εἴ ποτε διδασκαλίαν ἐπαγγέλλονται,⁴⁹
σοφίαν ἔχουσιν ἦν Ἰάκωβος γράφει, ἐπίγειον, ψυχικὴν, cf. Jac iii 15
10 δαιμονιώδη. περὶ τῶν τοιούτων καὶ Ἡσαίας γράφει, ὡς
ὅντων ἐκ τῆς γῆς καὶ ἐξ αὐτῆς φωνούντων· τοῦ ἄνωθεν cf. Is viii 19
ἐρχομένου θεοῦ λόγου ἐπάνω πάντων ὑπάρχοντος καὶ
λαλοῦντος ἀ ἔωρακεν καὶ ἥκουσεν. ἀλλὰ καὶ οἱ προφῆται, cf. Jo iii 32
ἔχοντες τὸν ἄνωθεν ἐρχόμενον πρὸς αὐτοὺς λόγον, ἀ εἶδον
15 διανοίᾳ καὶ ἥκουσαν τοῖς ω̄σὶ τοῦ ἔσω ἀνθρώπου λαλοῦσιν cf. Ep iii 16
οὐράνια καὶ θεϊκά. ἔκαστος γὰρ αὐτῶν ἐρεῖ· Τάδε λέγει
Κύριος· 'καί· Ἐγένετο λόγος Κυρίου πρός με, λέγων.
φανερώτερον περὶ τούτου φησὶν ὁ Σολομὼν, εἰπών· Οἱ Pr xxiv 69
ἔμοὶ λόγοι εἰρηνται ὑπὸ θεοῦ. διὸ γέγραπται· Πολυμερῶς Ηε i 1.^(xxxii 1)

20 καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν
τοῖς προφήταις, ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν ἐλάλησεν ἡμῖν,
τοῖς κατὰ τὴν ἐπιδημίαν τυγχάνουσιν, ἐν σῑῳ. ἀμέλει γοῦν
ἀ ἔωρακε καὶ ἥκουσε ταῦτα διδακτικῶς τοῖς ἀνθρώποις ἐλάλει.
ταῦτα δὲ ἐφαρμόζει τῇ οἰκονομίᾳ, περὶ τῆς θεότητος
25 ταῦτα οὐκ ἀκόλουθον ἐκλαμβάνεται.

5 οἱ καὶ Cord.   6 οἱ δῆλον ὅτι Cord.   οἱ δὲ Cord.
φρονιμα RVS   7 τοῦ χοϊκοῦ φοροῦσι Cord.   7, 8 οἱ—λαλοῦσι
Cord.   10 καὶ] ὁ Cord.   17—22 οἱ. καὶ—ἐν σῑῳ RVS
23 τοῖς ἀν. διδακτικῶς Cord.   25 ακολουθα εκλαμβανειν RVS

47. In Joann. iii. 32. Rome, Vat. 758; Reg. 9:
Ven. 27. Cf. Corderius, p. 112.

Jo iii 32

Καὶ τὴν μαρτυρίαν αὗτοῦ οὐδεὶς λαμβάνει· καίτοι πολλῶν εἰληφότων τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ, ὡς αὐτὸς πάλιν ὁ

Jo iii 33

Ιωάννης ἐπιφέρει, φάσκων· 'Ο λαβὼν τὴν αὐτοῦ μαρτυρίαν ἐσφράγισεν ὅτι ὁ θεὸς ἀληθής ἐστι. πῶς δὲ οἶόν τε εἶναι ἀληθῆς, λαμβανόντων αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν τινῶν, τό· Καὶ 5 τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ οὐδεὶς λαμβάνει; 'Λυτέον οὖν τὸ

cf. Jo iii 31 f.

ἡπορημένον οὕτως. 'Ιησοῦς, ἀνωθεν ἐληλυθὼς λαλῶν τε ἀντοῖς καὶ εἶδεν, ὑψηλοτάτην καὶ πάνυ μεγάλην τὴν μαρτυρίαν λέγει περὶ τοῦ πατρὸς καὶ ἔαυτοῦ· καὶ οὐδεὶς λαμβάνει¹ ταύτην τὴν μαρτυρίαν ὡς αὐτὸς αὐτὴν λέγει, τῷ 10 τοὺς ἄκροατὰς, ἀρχὴν τοῦ λαμβάνειν ἔχοντας, πολὺ ἀπολείπεσθαι τοῦ μεγέθους τῆς μαρτυρίας. ὅμως εἰ καὶ οὐδεὶς οἶστι τε δέξασθαι² ἐστι τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ οὕτως, ἀλλ' οὐν ἐστι λαβεῖν αὐτὴν ὡς δυνατὸν δέξασθαι τοὺς ἄρτι προσερχομένους τῇ πίστει. οὕτεν οὐ μάχεται τό· 'Ο λαβὼν αὐτοῦ τὴν 15 μαρτυρίαν τῷ μηδένα αὐτὴν εἰληφέναι, τῶν ἑτέρων μὲν μὴ λαμβανόντων αὐτὴν ἑτέρων δὲ ἐνίων λαμβανόντων αὐτὴν, οἱ καὶ ἐκ τοῦ εἰληφέναι τὴν Ιησοῦ μαρτυρίαν σφραγίζουσι καταθέστει βεβαίᾳ τὸν θεὸν ἀληθῆ εἶναι, μαθόντες ὅτι ὁ παρ' αὐτοῦ ἀποσταλεὶς τοῦ θεοῦ τὰ ῥήματα λαλεῖ· ἐπείπερ οὐκ²⁰ ἐστὶν ἐκ τῆς γῆς, οὐδὲ ἐκ ταύτης φθέγγεται. οὐ γὰρ ἐκ μέρους δίδωσι τὸ πνεῦμα ὁ θεός.

Jo iii 33

μαρτυρίαν τῷ μηδένα αὐτὴν εἰληφέναι, τῶν ἑτέρων μὲν μὴ λαμβανόντων αὐτὴν ἑτέρων δὲ ἐνίων λαμβανόντων αὐτὴν, οἱ καὶ ἐκ τοῦ εἰληφέναι τὴν Ιησοῦ μαρτυρίαν σφραγίζουσι καταθέστει βεβαίᾳ τὸν θεὸν ἀληθῆ εἶναι, μαθόντες ὅτι ὁ παρ'

cf. Jo iii 34

αὐτοῦ ἀποσταλεὶς τοῦ θεοῦ τὰ ῥήματα λαλεῖ· ἐπείπερ οὐκ²⁰ ἐστὶν ἐκ τῆς γῆς, οὐδὲ ἐκ ταύτης φθέγγεται. οὐ γὰρ ἐκ

μέρους δίδωσι τὸ πνεῦμα ὁ θεός.

2—4 οπ. ὡς—ἐστι RVS   4, 5 δὲ—τινῶν] γάρ οἶν λαμβανεῖτων τινῶν τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ, ἀληθὲς εἶναι Cord.   5 ἀληθὲς] αληθῆ RV: αληθὸς S   6—10 οπ. λυτέον—λαμβάνει Cord. λυτέον] λεκτεον R   8 υψηλοτάτων S*: μεγαλων S*   10, 11 τῷ —ἔχοντας] οὐδεὶς τῶν ἄκροατῶν ὀλόκληρον λαμβάνει, διὰ τὸ Cord. 13 ἐστι] οὕτως Cord.   οπ. οὕτως Cord.   ἀλλ' οὖν] ἀλλως δὲ Cord.   14 αὐτὴν λαβεῖν Cord.   τῇ πίστει προσερχομένους Cord. 16 αὐτὴν] αὐτῆς Cord.   16, 17 τῶν—αὐτὴν 2ο] τω ετερως μεν μη λαμβανεσθαι αντην RVS   18 οπ. Ιησοῦ Cord.   19 αληθει V ομ. ὁ RV Cord.   21, 22 ομ. οὐ γάρ—θεος RVS

48. In Joann. iii. 34. Rome, Vat. 758; Reg. 9:
Ven. 27. [Corderius, p. 112.] Cf. Ven. 28.

Ἐεὶ γὰρ καὶ ἄνδρες σοφοὶ θεὸν ἐσχηκότες ἐλάλησαν τὰ
τοῦ θεοῦ ῥήματα, ἀλλ’ οὖν ἐκ μέρους εἰχον τὸ πνεῦμα τοῦ
θεοῦ, λέγοντος· Ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν ^{Joel ii 28}
σάρκα. ὁ δέ γε σωτὴρ, ἀποσταλεὶς ἐπὶ τῷ τὰ ῥήματα τοῦ
5 θεοῦ λαλεῖν, οὐκ ἐκ μέρους δίδωσι τὸ πνεῦμα. οὐ γὰρ cf. Jo iii 34
λαβὼν αὐτὸς ἑτέροις παρέχειν, ἀλλ’ ἀποσταλεὶς ἀνωθεν καὶ cf. Jo iii 31
ἐπάνω πάντων ὑπάρχων δίδωσιν αὐτὸν, τυγχάνων αὐτοῦ πηγῆ.
ἔρμηνεύσομεν δὲ καὶ ἑτέρως τό· Τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ Jo iii 32
οὐδεὶς λαμβάνει.¹ ἐπεὶ γὰρ ὁ ἐρευνῶν τὰς γραφὰς εὑρίσκει cf. Jo v 39
10 αὐτὰς μαρτυρούσας περὶ Χριστοῦ, οὐκ ἡρεύνων δὲ αὐτὰς οἱ
Ἰουδαῖοι ὡς δεῖ, οὐδεὶς τῶν ἀνεξετάστως ἐντυγχανόντων ταῖς
γραφαῖς Ἰουδαίων ἐλάμβανε τὴν περὶ αὐτοῦ μαρτυρίαν.
μόνου καὶ παντὸς τοῦ δυναμένου εἰπεῖν· Ὁν ἔγραψε Μωσῆς Jo i 45
ἐν τῷ νόμῳ, καὶ οἱ προφῆται, εὐρήκαμεν Ἰησοῦν· λαμβάνον· cf. Jo iii 32 f.
15 τος τὴν περὶ αὐτοῦ μαρτυρίαν καὶ σφραγίζοντος ὅτι ὁ θεὸς
ἀληθής ἐστιν, προεπαγγειλάμενος τὸ εὐαγγέλιον διὰ τῶν cf. Ro i 2 f.
προφητῶν ἐν γραφαῖς ἀγίαις περὶ τοῦ νίον αὐτοῦ. φέρεται δὲ
καὶ ἐν ἑτέροις ἀντιγράφοις· Οὐ γὰρ ἐκ μέρους δίδωσι τὸ
πνεῦμα· σημαινούσης καὶ ταύτης τῆς γραφῆς μὴ μέτροις
20 ἔχειν τὸν ἀποσταλέντα, ὥστε πεφεισμένως καὶ ἐκ μέρους
παρέχειν καὶ εὑαριθμήτοις τισὶν, ἀλλὰ δαψιλῶς καὶ πλουσίως
πᾶσι τοῖς εὑρισκομένοις τοῦ λαβεῖν ἀξίοις.

1—9 om. El γὰρ—λαμβάνει Cord. 2, 5 forsor legendum
μέτρου. Cf. Or. ii. 599 B (ed. Delarue) 6 παρεχων RSV
10 om. αὐτὰς 10 RVS 6 παρεχων—δεῖ RVS 11 οὐδέτες]
pr. καὶ Cord. ταῖς γραφ. ἐντυγχ. Cord. 12 om. Ἰουδαίων Cord.
om. περὶ αὐτοῦ RVS 13 καὶ παντὸς] ἐκ πάντων Cord. om.
τοῦ RVS Μωυσῆς Cord. 14 om. καὶ S* ευρηκασιν RVS
15 ὁ] ω S* 16 ἐστιν] expl. Cord. 17 ἐν—αὐτοῦ] haec verba
exhibit solum Cod. Ven. 28 18 οὐ γὰρ] οὐκ S²

49. In Joann. iii. 31, 34. Rome, Vat. 758; Reg.
9: Ven. 27. Corderius, p. 111.

cf. Hist
Susan 9

Jo iii 31

Jo iii 34

Jo i 33f.

Jo i 6

Jo i 7

Jo v 39

'Επειδὴ οἱ διὰ πάντων τὸν ἑαυτῶν νοῦν διαστρέφοντες αἰρετικοὶ, διαιροῦντες τὴν θεότητα καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὴν γραφὴν, ἐτέρου λέγοντες θεού τὴν παλαιὰν διαθήκην, ὃν καλοῦσι κοσμοποιὸν, καὶ ἐτέρου τὴν καινὴν, ὃν πατέρα Χριστοῦ τίθενται· φασὶ τὸν Ἰωάννην περὶ ἑαυτοῦ καὶ τῶν ἐτέρων προφητῶν εἰρηκέναι τό· 'Ο ὁν ἐκ τῆς γῆς ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ· περὶ δὲ Χριστοῦ καὶ πῶν ἀποστόλων αὐτοῦ τό· Γ' Ο ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὰ ἔξῆς·¹ "Ον γὰρ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς τὰ ρήματα αὐτοῦ λαλεῖ· ἐλεγκτέον αὐτοὺς ψευδῶς, μᾶλλον δὲ ἀσεβῶς, τοῦτο δογματίζοντας. Γ' αὐτὸς γάρ <ο> βαπτιστὴς περὶ ¹⁰ ἑαυτοῦ λέγει· 'Ο πέμψας με βαπτίζειν ἐν τῷ ὕδατι, ἐκεῖνός μοι εἶπεν 'Ἐφ' ὃν ἢντις τὸ πνεῦμα καταβαῖνον καὶ μένον ἐπ' αὐτὸν, ἐκεῖνός ἐστιν ὃ βαπτίζων ἐν πνεύματι ἄγιῳ. κάγῳ ἔωρακα καὶ μεμαρτύρηκα δτι οντός ἐστιν ὃ οὐδὲς τοῦ θεοῦ. εἰ γὰρ ὃ πέμψας αὐτὸν βαπτίζειν ὃ πατήρ ἐστι, ¹⁵ λέγων αὐτῷ περὶ τῆς καθόδου τοῦ πνεύματος, καὶ ὡς ὃ χριστὸς οὐδὲς αὐτὸν τυγχάνει, πῶς λέγων ἂ παρὰ τοῦ πατρὸς τοῦ χριστοῦ ἥκουσεν ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ; ἀλλὰ καὶ τοῦ εὐαγγελιστοῦ γράφοντος περὶ αὐτοῦ· 'Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ θεοῦ, ὃνομα αὐτῷ Ἰωάννης. οὗτος ²⁰ ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός·'² εἴπερ δὲ καὶ οἱ πρὸ τοῦ Ἰωάννου προφῆται ἐκ τῆς γῆς ἐλάλουν, πῶς περὶ Χριστοῦ μαρτυροῦσιν; ὡς περὶ τῶν γραφῶν αὐτῶν ὃ σωτὴρ εἶπεν. Αὗταί εἰσιν αἱ μαρτυροῦσαι περὶ ἐμοῦ.

25

1 'Επειδὴ]+δε RVS αυτῶν νοούν R: νοούν εαυτῶν Cord. δια-
τρέφοντες R ^{2—5} καὶ τὴν—τίθενται] τὴν παλαιὰν γραφὴν
ἐτέρου λέγοντες θεού καὶ ετέρου τὴν καινὴν διαθήκην τίθενται RVS
4 πατέρα] παρὰ Cord. ⁷ Χριστοῦ] pr. τοῦ Cord. om. τὸ RVS
7, 8 om. 'Ο ἐκ—ἔξῆς RVS ⁹ ελεκτεον RVS ^{10—21} om.
αὐτὸς—φωτός RVS ¹⁰ om. ὁ Cord. ¹² εἰδῆς Cord.
22 εἴπερ δὲ καὶ] ει γαρ RVS

50. In Joann. iii. 35. Rome, Vat. 758; Reg. 9:
Ven. 27.

Πῶς γὰρ οὐκ ἔμελλεν ἀγαπᾶν δὲ πᾶσαν κακίαν μισῶν
θεὸς, περὶ οὐν γέγραπται· Ἐγὼ θεὸς ἀγαπῶν δικαιοσύνην καὶ Is Ixi 8
μισῶν ἀρπάγματα ἐξ ἀδικίας; μισεῖ δὲ δὲ θεὸς τὰ εἴδη τῆς
κακίας ἐφ' οἷς δὲ ἀμαρτωλὸς χαίρει. ἀγαπᾷ τοίνυν τὸν νιὸν
5 ως τῆς ἀρετῆς παρεκτικὸν, ἀφανιστικὸν δὲ τῆς κακίας καὶ
φθαρτικόν· διὸ εἴρηται· Ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν νιόν· ἀγαπών Jo iii 35
μενος ὑπὸ τοῦ νιοῦ τοῦ ἀγαπᾶν πάλιν ἀνθρωπινώτερον
ἀκονομένου, οὐ μὴν νοούμενου. εἰ γὰρ δικαιοσύνην ἀγαπῶν
δὲ θεὸς οὐχ οὗτος αὐτὴν ἀγαπᾷ ως δὲ δίκαιος ἀνθρωπος, ἐπὶ
10 τῷ ἔχειν αὐτὴν ἐν ἑαυτῷ καὶ πεποιήσθαι κατ' αὐτὴν, οὕτω τὸν
νιὸν λόγον ὄντα ἀλήθειάν τε καὶ σοφίαν καὶ ἀγιασμὸν ποθεῖ.
δυνατὸν δὲ παραστατικὸν οἰκειότητος τοῦ πατρὸς πρὸς τὸν
νιὸν εἶναι τὸ δῆμα. νόμος γὰρ φυσικὸς τοῖς γεννῶσιν
ἀγαπᾶν τὰ γεννώμενα. καὶ ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων
15 φυσικὴ μὲν διάθεσις ἡ πρὸς τὰ τέκνα, ἄλλως δέ πως
γινομένη πρὸς τὰ ἐπέρως ἀγαπώμενα, οὕτω καὶ δὲ θεὸς
ἀγαπῶν μὲν τὸν κόσμον ἢ δὲ θεὸς, τὸν δὲ νιὸν ἢ δὲ πατὴρ.
διὸ οὐκ εἴρηται· Ὁ θεὸς ἀλλ' Ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν νιόν, Jo iii 35
καὶ τὰ πάντα δίδωσιν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. τούτο δὲ πιστῶς
20 καὶ φρονίμως ἐκλαβεῖν δεῖ. εἰ γὰρ πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, Jo i 3
ὑπὸ χειρά αὐτοῦ τὰ πάντα τυγχάνει κατὰ τὸν τῆς δημιουργίας
καὶ προνοίας λόγον· ἀλλ' ἀπεφοίτησε ταῦτα δι' ἀμαρτίας ἔξω
τῆς σκεπούσης αὐτὰ χειρὸς γενέσθαι. ὑπὲρ οὖν τῆς αὐτῶν
σωτηρίας δίδωσιν αὐτὰ δὲ πατὴρ ἐν τῇ χειρὶ τοῦ νιοῦ, οὐ
25 τῷ νιῷ προσθήκην χαριζόμενος ἀλλ' αὐτοῖς βελτίωσιν. ως
διδασκάλῳ γὰρ καὶ ἰατρῷ δίδωσιν, ἵνα ἀγνοίας καὶ νόσου,
τουτέστι κακίας, ἐκτὸς αὐτὰ ποιήσας ἔχει αὐτὰ σκεπαζόμενα
καὶ βασιλεύομενα ὑπὲρ αὐτοῦ, ἡδη αὐτὰ ἔχων ὑπὸ τὴν
δραστήριον καὶ προνοητικὴν αὐτοῦ χειρά. δείκνυσι δὲ τὴν

5—7 οπ. καὶ—πάλιν R   7 οπ. τοῦ 2º V   πάλιν] πως S*
10 πεποιουσθαι RSV   κατ' αὐτὴν] καὶ ταυτην RV   11 αλη-
θειας RV   σοφιας RV   25 προσθηκη S   27 εχη R

Jo iii 36 ἀλήθειαν τούτου τοῦ νοήματος τὸ ἐπιφερόμενον· Ὁ πιστεύων
 τῷ σὺν ἔχει ζωὴν αἰώνιον. εἰ γὰρ ζωὴν αἰώνιον ἔχει ὁ
 πιστεύων τῷ σὺν, δοθεὶς ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, ὑπὲρ τῆς ἰδίας
 σωτηρίας καὶ βελτιώσεως διδοται, ἀλλ’ οὐκ ἐπὶ τῷ πλέον τι
 ἔχειν τὸν νιόν. πότε δὲ πληροῦνται τὸ δέδοσθαι πάντα ἐν τῇ⁵
 cf. Phil ii 10 χειρὶ τοῦ νιού ἢ ὅτε αὐτῷ πᾶν γόνυ κάμψει ἐπουρανίων καὶ
 ἐπιγείων καὶ καταχθονίων;

51. In Joann. iii. 36. Rome, *Vat.* 758; *Reg.* 9:
 Ven. 27. Corderius, p. 116.

Πολλαχοῦ τῶν γραφῶν αἱ κατὰ τῶν φαύλων τιμωρίαι
 ὀργὴ λέγονται θεοῦ· ὡς τὸ λεχθὲν περὶ τῶν Αἰγυπτίων ὑπὸ¹⁰
 Μωυσέως· Ἐξαπέστειλας τὴν ὀργὴν σου, καὶ κατέφαγεν
 αὐτοὺς ὡσεὶ καλάμην. ^{1 Th ii 16} Γαὶ Παῦλος περὶ τῶν Ἰουδαίων
 γράφει· Ἐφθασεν δὲ αὐτοὺς ἡ ὀργὴ εἰς τέλος· ὀργὴν λέγων
 τὰς ἐπελθούσας ἐπ’ αὐτοὺς θεηλάτους τιμωρίας. ἀλλὰ καὶ
 πρὸς τὸν καταφρονοῦντα τῆς χρηστότητος καὶ μακροθυμίας
 φησί· Κατὰ δὲ τὴν σκληρότητά σου καὶ ἀμετανόητον¹⁵
 καρδίαν θησαυρίζεις σεαυτῷ ὀργὴν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς.² οὐ γὰρ
 νομιστέον πάθος εἶναι θεοῦ τὴν ὀνομαζομένην αὐτοῦ ὀργὴν.
 πῶς γὰρ δυνατὸν εἶναι πάθος περὶ τὸν ἀπαθῆ; ἀλλ’ ἐπεὶ μὴ
 πάσχει θεός ἀναλλοίωτος ὁν, ἐρμηνευτέον τὴν λεγομένην
 αὐτοῦ ὀργὴν καθὼς εἴρηται.²⁰

52. In Joann. iv. 6. Rome, *Vat.* 758; *Reg.* 9:
 Ven. 27. Corderius, p. 119.

Ἐπεὶ σῶμα κατ’ ἀλήθειαν ἔσχει συμπληρούμενον ἐξ ὧν
 καὶ πάντα τὰ ἀνθρώπινα σώματα, ἀναγκαίως ὑπόκειται καὶ
 τὸ αὐτὸν σῶμα τοῖς κοινοῖς πάθεσιν· οὐ τρώσει μόνον καὶ

2 εἰ γὰρ—ὅ] sup. ras. (5) S ² 8 ομ. Πολλαχοῦ—γραφῶν RVS καὶ Παῦλος—ὄργῆς RVS RVS 19 πάσχῃ RVS Cord. τα αν. Cord.	5 πληροῦνται R: πληροῦσται S 11 καλαμη̄ S* 11—16 ομ. 17 θεοῦ] χν RVS 18 παθος ειναι 20 καθα RVS 22 τα σωμ.
--	--

τοῖς παραπλησίοις λέγω, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐπιγενομένοις ἐκ σφοδροτάτης καὶ συνεχοῦς κινήσεως καμάτοις. τῷ γὰρ μεσημβρίνῳ καιρῷ, ἐν ᾧ ὁ ἥλιος καθάπτεται, ὅδὸν ἀνύσας πλείονα κάματον ἀνεδέξατο, ἀναποθείσης τῆς ὑγρότητος τοῦ σώματος αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ φλογμοῦ τοῦ καύσωνος. ἔκτη γὰρ cf. Jo iv 6 ὥρα τῆς ἡμέρας ἦν. τοῦτον τὸν κάματον διαναπαῦσαι θελήσας ἐπὶ τῇ οὐσῃ πηγῇ ἐν τῷ προειρημένῳ χωρίῳ τοῦ Ἰωσῆφ ἐκαθέσθη· ἀμα προνοούμενος ὠφελείας τῆς μελλουσῆς ἐπὶ τὸ ἀντλῆσαι ὕδωρ ἐκ τῆς πηγῆς ἔρχεσθαι cf. Jo iv 7
ιο γυναικός.

53. In Joann. iv. 9. Rome, Vat. 758; Reg. 9:
Ven. 27. Corderius, p. 121.

"Ισως δὲ ἐπιζητήσειέ τις τὴν αἰτίαν δι' ἣν Ἰουδαῖοι οὖν Jo iv 9 συγχρῶνται Σαμαρείταις, ἥντινα εὑρεῦν δυνατὸν ἐν τῇ τρίτῃ καὶ τετάρτῃ τῶν Βασιλειῶν ἴστοριῶν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Παραλειπομένων. Γοῦ γὰρ νόμου εἰρηκότος.
15 Ἀκαθάρτου μὴ ἄψησθε οὐδὲ τῆς σαρκὸς τῶν ἀλλογενῶν Is lii 11; cf. 2 Co vi 17 ἐτόλμων ἄψασθαι, νομίζοντες ἐκ τούτου μολύνεσθαι." Ισως δέ τις φήσειεν, ἐνιστάμενος τῷ. Οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ Jo iv 8 ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν, ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσι· λέγων Εἰ ἐν ἐρήμῳ πεντακισχιλίους καὶ τετρακισχιλίους, μετὰ καὶ 20 πλήθους γυναικῶν καὶ πολλοῦ ἀριθμοῦ παιδίων ἔθρεψεν, ὅτε μὲν ἐκ πέντε, ὅτε δὲ ἐξ ἐπτὰ ἀρτῶν· τί μέγα ἦν τὸ εὐπορῆσαι τοὺς μαθητὰς τροφῆς ἄνευ τοῦ ἀπελθεῖν ἐν τῇ πόλει ἐπὶ ἀγορασίᾳ ταύτης, τοῦ Ἰησοῦν παρασχόντος αὐτὴν τῇ ἰδίᾳ δυνάμει; λεκτέον οὖν πρὸς τοῦτο ὅτι Ἰησοῦς, ἄνθρωπος

2 σφοδροτατον S*	ομ. καὶ συνεχοῦς RSV	3 μεσημβρίας
Cord. 5 om. τοῦ 1º RVS	9 τω RVS	ῦδωρ] post πηγῆς
Cord. 12 τρίτῃ] γ RVS	13 τετάρτῃ] δ RVS	ομ. ἀλλὰ
RVS 14—16 om. τοῦ γὰρ—μολύνεσθαι	Cord. 17 om.	
γὰρ RVS 19—21 πεντακισχιλίους—ἀρτῶν] τοσουτον λαον εθρεψε	Cord. 21 om. τὸ Cord.	22 εν τῃ πολει
RVS 20 εθρεψεν Cord.	ελθειν RV(S) (ελθειν add. in mg. S)	24 om. οὖν Cord. om.
ὅτι RVS		

γεγονώς, ἐῑ ὡ̄s ἐν ἀληθείᾳ θεὸs πάντα ἐνήργει, η̄γνοιόθη ἄνθρωποs γεγονώs, ὡ̄s ἀν̄¹ ε̄ī πάντα ὡ̄s ἄνθρωποs ἔπραττεν, ἐπεσχιάζετο ἡ̄ θεότηs. ὅθεν ε̄ī ποτε χρεία παραδοξοποιίas ἐγίνετο, ἐξ ὀλίγου πολλοὺs ἔτρεφεν, οὐ̄ τοσοῦtον τοῦ χορτάσαι χάριs ὁsσον τοῦ φανερώσαι τὴn θεῖκὴn δύναμι. ⁵ δtε δὲ οὐ̄ πάνυ κατήπειγεν ἐξ ἀπόρων τροφῆs ε̄πυροίαν παρασχεῖn, ἐpὶ tὸ πρίασθαι ἄρτουs ἀπήρχοντο οἱ μαθηταi. ε̄ī γὰr τaῦta τoῦ Ἰησoῦ πoiouñtοs πrὸs ἐndeiξiν tῆs ἄnθrωpó-tηtοs κaὶ φanérwasiv tῆs θeóttηtοs πoλloὶ tῷ ēnaggelíw prōsékoφan, tῶn mēn dōk̄ssei ātōn ἄnθrωpōn ἀll' oὐ̄¹⁰ ἀlηθēia āntōn γegeonéni δrīstāntaw, tῶn dē mōnōn ἄnθrωpōn n̄peilhphótw āntōn pōsph māllon, ēī m̄hdeñ p̄rōs ἀkríbēiav p̄éprakto kāl ḡégrappto p̄erī φanerwásws tῆs θeóttηtοs kāl ἄnθrωpóttηtοs āntōn, ēmellon ἀpatāsthai oī m̄h ἀkríb̄s kāl φronim̄was ēntuγchánontes t̄h p̄erī tōutaw īstoríā; ¹⁵

54. In Joann. iv. 12. Rome, Vat. 758; Reg. 9:
Ven. 27.

Jo iv 12

Ἡ μὲn Σamareítis tῶn Ἰouδaikῶn ἐthῶn tē kāl dōgma-tawn tā tῆs Σamareítidōs dōx̄s ēxaíreiv kāl n̄peretiθénaiv tὴn ὅti mālissta s̄pouð̄n kateβállεtō. dīlō kāl tō. M̄h meīz̄w̄ ēī s̄n tōu p̄atrōs ἡm̄w̄ Ἱakáw̄; ūd̄w̄r z̄w̄ n̄po-s̄choménuv tōu s̄w̄t̄h̄ros p̄araſch̄eñ, ἀnt̄efθéȳx̄ato. ὁ dē²⁰ s̄w̄t̄h̄r̄, ōikouromēñ ἀpant̄a s̄ofw̄s ēid̄w̄s, tō mēn ēx̄ār̄ai tā Ἰoudāiñ kāl tō Meīz̄w̄ ēip̄eñ, ānt̄othi pl̄h̄z̄ai p̄r̄och̄eir̄on ēpit̄st̄ámēnuv kāl tōt̄e γn̄w̄aik̄s d̄iánouiañ, ōd̄d̄en tōw̄ āis̄t̄h̄t̄w̄n n̄ψ̄h̄l̄ot̄er̄on tēw̄ f̄an̄taç̄omēñs, tōñt̄o mēn āp̄oθ̄sas̄uñz̄eiv t̄h̄ s̄īw̄p̄h̄, d̄lā dē r̄h̄m̄átw̄n ēt̄érw̄n ōd̄d̄en mēn ἡt̄t̄oñ tōñt̄o kataſkeuáz̄eiv d̄uñamēñw̄, leañineiv tē t̄h̄ ākōñ, ēpit̄th̄deio-t̄er̄añ t̄h̄ γn̄w̄m̄ñ p̄ariſt̄añ. ōd̄d̄e γὰr t̄h̄ s̄ȳḡk̄risiv kāl t̄h̄ ēn dōx̄s d̄iaφor̄añ ānt̄os ēp̄ágyeñ, ἀll̄a p̄araþ̄em̄p̄ei tō

1, 2 om. ēī ὡ̄s-ώ̄s ἀn̄ Cord. ēī ὡ̄s-γegeonw̄s] om. S*: add. in mg. p. m. 3 χr̄eia] eis RVS 4 ἔt̄r̄ēf̄eñ Cord. 5 om. χār̄iñ RVS 7 t̄d̄] t̄w̄ SV 8 om. ēī γὰr RVS om. tōñ Cord. 13 θeóttηtοs] expl. RVS

γύναιον ἐκ τῶν δηθησομένων τῆς ὑπεροχῆς τὴν ὑπερβολὴν
 συλλογίσασθαι. καὶ γὰρ ἐκ τούτου, φησὶ, τοῦ ὕδατος ὁ *Jo iv 13f.*
 πίνων διψήσει πάλιν· διὸ ἀν πίῃ ἐκ τοῦ ὕδατος οὐ ἔγω
 δώσω αὐτῷ οὐ μὴ διψήσῃ εἰς τὸν αἰώνα. καὶ ὅρα τὸ σοφὸν
₅ τῶν λόγων καὶ τὴν δύναμιν. τὸ μὲν ὅτι Διψήσει πάλιν
 εἴπεν οὐδὲόμενον κατασκευῆς ἀλλαχόθεν· αὐτόκλητον γὰρ
 εἶχε τὴν γυναῖκα μάρτυρα. τὸ δέ· Οὐ μὴ διψήσῃ εἰς τὸν
 αἰώνα· τῷ μεγέθει τῆς ἐπαγγελίας εἰσέφερεν αὐτὴν τῆς
 ὑποσχέσεως διανιστῶν. διὸ ἀμφοῦν δὲ πρὸς ἐπίστασιν ἄγων
₁₀ θειοτέρας ὑπολήψεως, μονονουχὴ λέγων Εἰ τὸν Ἱακὼβ ἄγεις
 ἐν μείζονι τιμῇ καὶ θαυμασίῳ κατορθώματι, ἐπεὶ παρέσχεν
 ὑμῖν ὕδωρ ἐξ οὐδὲν πάλιν ὃ πίνων εἰς τὴν αὐτὴν ἐπαναστρέφει
 δύψαν, τίνα ἄν σε λογίσασθαι χρὴ διὸ ὕδωρ παρασχεῖν ἐστὶ
 δυνατὸς οὐ σωματικὴν δύψαν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πραῦνον, ἀλλὰ
₁₅ δυνάμενον τῷ πίοντι πηγὴν χρηματίσαι ὕδατος ἀενάου, καὶ
 παρέχειν ρέθρα σωτηρίας, ἢ τοῖς ἀρυσταμένοις καταρδένει
 καὶ προξενεῖ ζωὴν τὴν αἰώνιον; ὥσπερ γὰρ τὸ ὕδωρ θερα-
 πεύει μὲν τὴν δύψαν, καθαίρει δὲ τὸν ἔξωθεν τοῦ σώματος
 μολυσμὸν, οὕτω καὶ τὰ νοερὰ καὶ οὐράνια τῆς διδασκαλίας
₂₀ τοῦ Ἰησοῦν νάματα καὶ η̄ περὶ αὐτοῦ θειοτέρα ὑπόληψις
 ἰᾶται μὲν τὴν ἀπὸ τῆς ἀπιστίας δύψαν, καθαίρει δὲ τὴν
 ψυχὴν τῶν ῥυπασμάτων, ἦν ἀμαρτημάτων κατερύπωσεν
 μολυσμὸς καὶ λογισμὸς ζοφώδης δυσσεβούντων δοξα-
 σμάτων.

55. In Joann. iv. 12. Rome, *Vat. 758*; *Reg. 9*:
Ven. 27. Corderius, p. 123.

₂₅ Φρέαρ τοῦ Ἱακὼβ εἶναι πρὸς ἀλληγορίαν τὴν Μωυσέως
 γραφὴν ῥήτεον, ἀφ' ἣς ὁ Ἱακὼβ ἄμα τοῖς νιὸις πνευματικῶς
 ἔπινεν, πινόντων ἀπ' αὐτοῦ καὶ τῶν θρεμμάτων ἢ η̄ τοῦ
 Ἱακὼβ· θρεμμάτων πρὸς ἀλληγορίαν λαμβανομένων τῶν τὸ

3 πιει RVS	13 ετι RVS (vid.)	14 πραυνων R prim.
man.	17 ὥσπερ] + μεν R	18 μὲν] + γαρ RVS
25 εἶναι] + και Cord.	Μωσεως RSV	27 om. απ' RVS
27, 28 om. ἀ—θρεμμάτων RVS	28 om. τῶν RV	

εὐσταθὲς καὶ πρᾶον ἄνευ λόγου ἔχόντων, ἀ καὶ κυρίως ἀγέλας καὶ πρόβατα τοῦ Ἰακὼβ εἶναι ὥρητέον.

56. In Joann. iv. 13. Rome, Vat. 758; Reg. 9:
Ven. 27. Corderius, p. 124.

cf. Jo i 17

Τοῦ νόμου τοίνυν τοῦ διὰ Μωυσέως τοῦ ὑδατος ὅντος, πῶς εἴπεν ὁ Ἰησοῦς διψάν πάλιν τὸν πίνοντα ἀπ' αὐτοῦ; καὶ λεκτέον γε ὅτι ὁ νόμος τοῖς ἀνθρώποις δέδοται, οὐκ ἐπὶ τῷ 5 ἀεὶ κατ' αὐτὸν βιοῦν, ἀλλὰ μέχρι καιροῦ τινὸς, ὡς τὴν πόσιν τοῦ ἐρμηνευομένου φρέατος διαρκεῖν μέχρι ἀναδείξεως μεί-

cf. He ix 10

ζονος ὑδατος. τὰ γὰρ παραγγέλματα τοῦ νόμου μέχρι καιροῦ διορθώσεως ἔκειτο. διὸ ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὑδατος τοῦ

Jo iv 13

νομικοῦ διψήσει πάλιν, ὅρεξιν ἔχων τοῦ εὐαγγελικοῦ πό- 10 ματος. ἐἰς τοῦτο λήψει τὸ ἐν Ἡσαΐᾳ λεχθέν· Τοῦτο πρῶτον πίε, ταχὺ ποίει. εἰ γὰρ μὴ ἦν καὶ μετ' ἔκεινο πιεῖν, οὐκ ἀν 15 ἔλεγετο· Τοῦτο πρῶτον πίε, καὶ ἐπεὶ διαδέχεται τὸν νόμον τὸ εὐαγγέλιον, ὁ πίνων τὴν νομικὴν διδασκαλίαν διψήσει πάλιν ἐπὶ τῷ καὶ τὴν εὐαγγελικὴν πιεῖν. ἀλλ' ἐπεὶ τὸ 20 εὐαγγέλιον ἀδιάδοχόν ἐστιν, ὁ πίνων ἔξ αὐτοῦ οὐ διψήσει εἰς τὸν αἰώνα. Ὅτι γὰρ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσεται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσιν εἴπεν Ἰησοῦς.

Mt xxiv 35

τὸν γὰρ πίνοντα τοῦτο τὸ ὑδωρ φησὶν ἐν ἑαυτῷ κτᾶσθαι πηγὴν, οὐ τοῦ τυχόντος ὑδατος, ἀλλὰ τοῦ εἰς ζωὴν αἰώνιον ἀλλομένου. 25 ὅπερ ἀλλόμενον εἰς ζωὴν ὑδωρ μετεωρίζει καὶ πρὸς ζωὴν ἀναβιβάζει τὸν ἔχοντα αὐτὸν, σία πηγὴν ἐν ἑαυτῷ.

cf. Jo iv 14

3 om. πῶς RVS 4 εἴπεν ὁ Ἰησοῦς] post πίνοντα RSV
om. ὁ Cord. 5 ἀλλὰ μέχρι] αλλ'
αχρι RVS 6 ἀλλὰ μέχρι] αλλ'
11—15 om. εἰς τοῦτο—πιεῖν RVS 15 ἀλλ'—εὐαγ-
γέλιον] το δε εὐαγγελιον επει RVS 17, 18 om. ὁ γὰρ—’Ιησοῦς
RVs 19 πηγὴν κτᾶσθαι Cord. 22 om. οἰα—έαυτῷ Cord.

57. In Joann. iv. 15. Rome, Vat. 758; Reg. 9:
Ven. 27. Corderius, p. 125.

Εἰπούσης τῆς γυναικὸς τὸ παρὰ Ἰησοῦ θέλειν λαβεῖν
ῦδωρ, ἐπὶ τὸ στῆσαι τὸ δύψος, ἔχουσα αὐτὸ πηγὴν ἐν ἑαυτῇ,
ἔδειξεν αὐτὸ θέλειν. διὰ γὰρ ταύτης τῆς λέξεως ὀμολόγησε
πολὺν κάματον εἶναι τῆς ἀντλείας τοῦ προτέρου ὕδατος,
5 ἀληθεύοντα κατ' αὐτό· καὶ γὰρ πολὺν ἔχει κάματον ἡ πρὸς
τὸ γράμμα τήρησις τοῦ νόμου. ὁ <δὲ> σωτὴρ εἰκότως πρὸς
αὐτήν Ἐπεὶ, φησὶν, ἀκμὴν περιέχῃ φῶντας σεαυτὴν
νόμῳ ὡς ἀνδρὶ αὐτῷ συνοῦσα, ἀπιοῦσα κάλεστον αὐτὸν ἐπὶ τὸ cf. Jo iv 16
συμβαλεῖν τὰ ἐν αὐτῷ γεγραμμένα τοῖς ὑπὸ ἐμοῦ λεγομένοις
10 καὶ πραττομένοις. οὕτω γὰρ εὑρεῖν δυνήσῃ ὡς ὁ πίνων ἐκ
τοῦ προτέρου ὕδατος ἔτερον προσδοκήσει, ὅτι διψήσει πάλιν.
τῆς δὲ ἀρνηταμένης μὴ ἔχειν ἄνδρα, ὁ σωτὴρ, ἡρέμα τὴν
Σαμαρειτικὴν αὐτῆς γνώμην ἐλέγχων, φησί Καλῶς λέγεις Jo iv 17
ἄνδρα μὴ ἔχειν. οὐ γὰρ ἐξ ὀλοκλήρου συγκατέθου πάσῃ τῇ
15 παλαιᾷ διαθήκῃ, ἥτις ἐστὶν ὁ νόμος, περὶ οὐ γέγραπται.
Τέλος νόμου Χριστὸς εἰς δικαιοσύνην. τοῦτον δὲ τὸν ἄνδρα Ro x 4
μὴ ᔁχουστα πέντε ἔσχες, τοῖς αἰσθητοῖς μόνοις συγκαταθεμένη
τῆς γραφῆς. εἰ γὰρ πάσῃ τῇ παλαιᾳ διαθήκῃ συνεβίους,
γνωρίζειν ἡδύνω τὸν προσδοκώμενον μετὰ νόμου καὶ πρ-
20 πόφτας θεὸν λόγον. τὸ δέ· Πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες· ἀνακτέον Jo iv 18
ἐπὶ τὰ πέντε Μωυσέως βιβλία. μόνα γὰρ ταῦτα οἱ Σα-
μαρεῖται δέχονται. τίς δὲ καὶ ὃν ἔχει παρὰ τοὺς πέντε
ἄνδρας ἔκτος, δοτις οὐδὲ ἀνὴρ αὐτῆς τυγχάνει; λεκτέον τὸν
περὶ τοῦ εἶναι προφήτην λόγον. ἥδη γὰρ συγκατετέθειτο

2 om. αὐτὸ Cord.   om. ἐν ἑαυτῇ RVS   3 om. ἔδειξεν αὐτὸ θέλειν Cord.

οὐδολογεῖ Cord.   5 om. ἀληθεύοντα κατ' αὐτό

RVS   καὶ γὰρ—κάματον] πολὺν γὰρ τὸν κάματον ἔχει Cord.

6 om. δὲ RVS Cord.   7 om. φησὶν RVS   περιέχῃ S*   ανε-

θηκεν RVS   8 om. ἀπιοῦσα RVS   τὸ] τω V   14 om. συγ-
κατέθου Cord.   πάσῃ τῇ] πασιν τῇ RVS: πᾶσα ἡ Cord.

16 Χριστὸς] + ἀρκεῖ Cord.   17 εἴχουσα RVS (vid.)   αισθητικοῖς

RSV   18 om. διαθήκῃ RVS   19 ἡδύνων Cord.   προδοκώμενον

S   20 τὸ δὲ] τον RVS   21 Μωσεως SV   23 ἀνὴρ] pr. αὐτὸς

Cord.   τυγχανη RV: τυγχα S   24 τοῦ] αὐτοῦ Cord.   προ-

φητελας Cord.   ηδει V*   συγκατεθειτο Cord.

Jo iv 18

τούτῳ, ἀναγκαζομένη ἐκ τῶν λεγομένων, ἀλλ' οὐ κατ' ἀληθῆ συγκατάθεσιν. διὸ ἴρμοδίως εἴρηται καὶ τό· Καὶ νῦν ὃν ἔχεις οὐκ ἔστι σου ἀνήρ· οὐ γὰρ γνησίως αὐτῷ προσελήλυθας. ἐπειδὴ δὲ καὶ τὰ αἰσθητὰ οἱ πέντε ἄνδρες αὐτῆς ἐλέγοντο εἶναι, μεθ' ἣ συγκατέθετο οὐκ ἡκριβωμένως⁵ νοητῷ τινὶ λόγῳ ἐκ τῆς Ἰησοῦν παιδεύσεως, εὐθυβολώτατα εἴρηται Καὶ ὃν νῦν δοκεῖς ἔχειν πνευματικὸν λόγον οὐκ ἀνήρ σου ἔστιν.

58. In Joann. iv. 22. Corderius, p. 130.

"Οταν ἀκούσῃς ὅτι ἐκ τῶν Ἰουδαίων η σωτηρία ἔστι,

cf. Ge xl ix 10 περὶ τοῦ ταῦτα λέγοντος ἄκουε τὰ εἰρημένα. αὐτὸς γὰρ ἦν ἡ¹⁰

cf. Ro i 3 τῶν ἑθνῶν προσδοκία, ὁ γενόμενος ἐκ σπέρματος Δαβὶδ κατὰ σάρκα.

59. In Joann. iv. 33. Rome, Vat. 758; Reg. 9:
Ven. 27.

Jo iv 33

Τό· Μήτις ἥνεγκεν αὐτῷ φαγεῖν; δηλοῖ ὅτι τὰς διακονίας τῶν προσφερόντων ἐδέχετο, καίτοι δυνατὸς ὁν τρέφειν καὶ μὴ τρέφεσθαι. ἐνεργείας δὲ μεγίστης τὸ τρέφειν Χριστὸν, ἦς¹⁵ οὐν ἐφθόνει τοῖς βουλομένοις διὸ καὶ τοῖς μαθητᾶς τὸ ἵσον ἔταξεν. νομομαθεῖς δὲ καὶ φιλολογεῖς ὅντες, σκοπήσαντες ὅτι καιρὸς ἦν λοιπὸν τροφῆς ἐτόπασαν μὴ ἄρα ως τῷ Δανιὴλ εἰς Βαβυλῶνα προστάξει θεοῦ ἄριστον προκεκόμιστο ύπὸ τοῦ 'Αμβακούμ, καὶ τῷ Ἡλίᾳ ἐν τῇ ὅδοιποριά τροφὴ ἐδίδοτο ύπ²⁰ ἀγγέλου καὶ ύπὸ κοράκων, οὕτω καὶ τῷ Ἰησοῦν τροφὴ ἥνεχθη. ὅμως εἰ καὶ περὶ αἰσθητῆς τροφῆς οἱ μαθηταὶ ύπενόσαν, αὐτὸς φανεροποιεῖ περὶ ποίας τροφῆς ἀπήγγελκεν αὐτοῖς. εἰπὼν δὲ τὸν καιρὸν αὐτοῦ τροφῆς εἶναι ἐκ τῶνδε· ἔκτης ὥρας τῆς ἡμέρας οὕσης ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ πηγῇ καθεσθεὶς διελέχθη²⁵

cf. Bel et
Dr 34 ff.

cf. 3 Reg
xvii 6

cf. Jo iv 6

1 om. ἀναγκ.—λεγομένων Cord. κατα αληθειαν RVS

2 om. καὶ¹⁰ RVS 3 νῦν δν] pr. τὸν Cord. 5 ἡκριβωμενους

RVS 22 ύπενόσαν]+ειναι εκ τωνδε (sic) V 25 om. ἡμέρας RV

τῇ Σαμαρείτιδι, τῶν μαθητῶν ἐπὶ τῷ ἀγοράσαι τροφὰς cf. Jo iv 8
ἀπεληλυθότων· τὸν λοιπὸν στοχαζομένης εἰπεῖν ἐσπέραν
τὴν ἡμέραν εἶναι. οὗτος δὲ τῆς τροφῆς ὁ καιρὸς τῶν μά-
λιστα προηγουμένως τροφὴν μεταδιώκουσιν ἀλλὰ τὴν τῶν
5 προσερχομένων ὥφελειαν.†

60. In Joann. iv. 44. Corderius, p. 138. Cf. Rome,
Vat. 758; Reg. 9: Ven. 27.

Πατρίδα αὐτοῦ τὴν Ἰουδαίαν καλεῖ, ἦν καὶ διὰ τοῦτο
καταλέοιπε. τὴν γὰρ αἰτίαν τῆς ἐπὶ τὴν Γαλιλαίαν ἀφί-
ξεως ἀποδιδοὺς ὁ εὐαγγελιστὴς γράφει, ὅτι Προφήτης ἐν τῇ Jo iv 44
ἰδίᾳ πατρίδι τιμὴν οὐκ ἔχει.¹ φέρεται δὲ ἡ μαρτυρία αὐτη
10 ἐν τοῖς προτέροις εὐαγγελίοις. φησὶν γὰρ ὁ σωτήρ. Οὐκ ἔστι Mc vi 4
προφήτης ἄτιμος εἰ μὴ ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι καὶ ἐν τοῖς συγ-
γενεῦσι καὶ τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. ἀμέλει γὰρ πάντες οἱ πρὸ τῆς
ἐπιδημίας ἡτιμάσθησαν ἐν τῇ Ἱερουσαλήμ καὶ Ἰουδαίᾳ.
αὐτη γὰρ γῆ καὶ πατρὶς αὐτῶν· ως καθόλου τὸν σωτῆρα
15 εἰπεῖν· Ἱερουσαλήμ, Ἱερουσαλήμ, ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προ- Lc xiii 34
φύτας, καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν.

61. In Joann. v. 2. Rome, Vat. 758; Reg. 9:
Ven. 27.

Ἐεστὶ δὲ, φησὶν, ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις, καὶ τὰ ἔξῆς. Jo v 2
Τὸ μὲν περιέναι καὶ τοὺς ὄποιδήποτε ὄντας τῶν ἀρρωστῶν
θεραπεύειν οὐκ ἀναγκαῖον ἔκρινεν, ὅστε μὴ φιλαυτίας ἀπε-
20 νεγκάσθαι δόξαν, ἔνα δὲ θεραπεύσας δι' ἐκείνου καταφανῆ
τοῖς πᾶσιν ἑαυτὸν καθίστησι. ταύτης ἔνεκα τῆς αἰτίας ἀπεισι
μὲν ἐπὶ τὴν προβατικὴν κολυμβήθραν, ἔχουσαν πέντε στοάς·
μετὰ γὰρ τὰς ἐν κύκλῳ τεσσάρας μέσην εἶχεν ἐτέραν. προ-

6—9 om. πατρίδα—ἔχει Cord. 9—15 φέρεται—εἰπεῖν] καὶ
οἱ ἄλλοι δὲ ευαγγελισται φασιν RVS 9—15 φέρεται—εἰπεῖν]
οἱ ἄλλοι δὲ ευαγγελισται φασιν RVS 16 apostolmevouς RVS 16 apoto-
κτενουσα RVS 16 apoto-κτενους RVS 16 apoto-κτενους RVS 16 apoto-
κτενους RVS 17 εστη RVS 19 ωστε] os τε VS 22 εχουσα S*
23, 4 (p. 274) μετὰ γὰρ—ἴγκατα] haec, vel similia, in Catena
Corderii Theod. Mops. attribuuntur μεσην] μεσην] μεσην] μεσην] R

βατικὴ δὲ κολυμβήθρα ἐλέγετο ἀπὸ τοῦ τὰ προσαγόμενα πρόβατα ταῖς ἔօρταις ἐκεὶ συναθροίζεσθαι, καὶ ἀπὸ τοῦ θυομένων τῶν προβάτων ἐν ἐκείνῳ πλύνεσθαι τῷ ὕδατι τὰ ἔγκατα. ἐντεῦθεν γοῦν καὶ πολὺ πλῆθος τῶν διαφόροις ἄρρωστήμασι κατεχομένων ἐν τῷ τόπῳ συνείλεκτο ἐπὶ θερα-⁵ πείας ἐλπίδι, ώς ἂν τοῦ ὕδατος αὐτοῦ δυναμένου τι πάντως, ἐν φύερ τῶν προσαγομένων τῷ θεῷ καὶ θυομένων ἐνεβάλ- λετο τὰ ἔγκατα. ταύτη δὲ αὐτῶν τῇ ὑπολήψει καὶ ὁ θεὸς συνεργῶν κατά τινας ἀδήλους καιροὺς κίνησιν τοῦ ὕδατος γίνεσθαι παρεσκεύαζεν, ἦν ὡς κατά τινα θείαν ἐνέργειαν ¹⁰ ἀποτελεῖσθαι πιστεύοντες, οὕτω κατίοντες τὴν θεραπείαν ἐκομίζοντο, πολλῶν μὲν κατὰ ταῦτὸν οὐ θεραπευομένων, τοῦ δὲ πρώτου καταβάντος τῆς χάριτος ἀπολαύοντος, ἵνα μὴ τὸ πρόχειρον τῆς θεραπείας ἐλαττώσῃ τὸ θαῦμα. μειζόνως δὲ νήφοντες καὶ μετὰ πολλῆς διαθέσεως τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν ¹⁵ ἀναμένοντες, ἐντεῦθεν παιδεύονται τὸν προσήκοντα καὶ μετὰ τὴν θεραπείαν ἔχειν λογισμόν. πολλῶν τοίνυν ὅντων τῶν ἄρρωστων πάντας μὲν οὐκ ἐθεραπευσεν, δεικνὺς δὲ τὴν οἰκείαν δύναμιν ἔνα ἐπελέξατο τὸν βαρυτέρω μάλιστα κατεχόμενον πάθει καὶ τῷ μῆκει τοῦ χρόνου τὴν σωτηρίαν ²⁰ ἀνέλπιστον ἔχοντα. παράλυτος γάρ ἦν ἐν αὐτοῖς ἐπὶ τριά- κοντα καὶ ὀκτὼ ἔτεσι τῷ πάθει κατεχόμενος. πρὸς τοῦτον ἀπελθὼν οὐκ εὐθὺς ἐπεν ⁷Ἀρον τὸν κράβατόν σου καὶ περι- πάτει ἀλλ' ἀπό τυνος ἀκολουθείας τῶν πρὸς αὐτὸν ἄρχεται λόγων. διπερ δὴ καὶ ἐπὶ τῆς Σαμαρείτιδος πεποίηκε. ²⁵

Jo v 8

62. In Joann. vii. 39. Corderius, p. 217.

Ποῖον δὲ πνεῦμα οὕπω ἦν; τῶν μυρίων καὶ ἀεννάων χαρισμάτων, ὃν ἐπλούτησαν οἱ ἀπόστολοι μετὰ τῆς διὰ γλωσσῶν ἐπιφοιτήσεως. εἰ γάρ καὶ προφήταις ἐνεργεῖ τὸ πνεῦμα, ἀλλ' ἐν ποι ἦ καὶ δύο τὰ σημεῖα κατά τινα καιρὸν ἐνεργοῦντες ἐπαύοντο. οἱ δὲ ἀπόστολοι, ὥσπερ ἀπό τυνος ³⁰

1 προσαγόμενα] προθυρα αγομενα S* 12 κατὰ ταῦτὸν] κατα ταυτων RV²: κατ αυτων SV* 17 εχει V*S 24 αυτων RV

πηγῆς ἀειβλύστου προχέοντες τὰ θαυμάσια καὶ οὐ καθ' ἐν
ἢ δύο, ἀλλ' ἄμα τε ξέναις ἐλάλουν γλώσσαις οἱ αὐτοὶ καὶ
ἡρμήνευον, ἀνίστων νεκροὺς, καὶ προεφήτευον, καὶ ἄλλα
μυρία, ὡν ἡ συνδρομὴ ἐπ' οὐδενὸς ὥφθη τῶν προφητῶν,
ἢ θαυματούργουν.

63. In Joann. ix. 6. Rome, Vat. 758; Reg. 9:
Ven. 27.

Νομίζω τοῦτο λελέχθαι πρὸς παράστασιν τοῦ ποιότητα
δυνάμεως ιατρικῆς ἐσχηκέναι τὸν σίελον τοῦ χριστοῦ. εἰ
καὶ μὴ αὐτὸς δὲ ὁ τυφλὸς περὶ τῆς ἀναβλέψεως παρεκά-
λεσεν, ὅμως εὑρεθῆσται ἐπαινετὸς ἐν τῷ παρέχειν ἑαυτὸν
10 τῷ Ἰησοῦν ἐπιχρίσοντι πηλῷ τοὺς ὄφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ τῷ cf. Jo ix 11
ἀδιστάκτως ποιῆσαι τὸ προστεταγμένον, οὐδὲ εἰρηκότος
αὐτὸν ἀναβλέψειν τοῦ Ἰησοῦ. μήποτε δὲ ὁ τοῦ κυρίου
σίελος σύμβολον ἦν λόγου ὡς ἐν λόγοις ἐσχάτου, οὐ μείζονα
χωρῆσαι ἀνθρωπίνη οὐδὲντα φύσις. ἀλλ' ἐπεὶ ὁ τοιοῦτος
15 λόγος οὐ γυμνὸς ὅλης καὶ σωματικῶν παραδειγμάτων εἰς
ἀνθρώπους ἔρχεται, διὰ τοῦτο πτύει χαμαὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ
ποιεῖ πηλόν. ὅρα τοίνυν εἰ δύνασαι πᾶσαν τὴν γραφὴν
καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐν αὐτῇ ἀπαγγελίας διηγούμενος εἰπεῖν
συνεστηκέναι διὰ μὲν τὰ θεῖα νοήματα ἀπὸ τοῦ σιέλου τοῦ
20 χριστοῦ, διὰ δὲ τὴν ὡς ἐν ιστορίαις καὶ ἀνθρωπίνοις πρά-
γμασιν ἀπαγγελίαν ἐκ τῆς ἀπὸ τῶν χαμαὶ γῆς. ὡς εἶναι
τὸ πᾶν γράμμα τοῦ νόμου καὶ προφητῶν καὶ τῶν λοιπῶν
γραφῶν ἀπὸ τοῦ τοιοῦδε πηλοῦ, φῦ καὶ χρίσαι δεῖ τοὺς τῶν
μὴ βλεπόντων ὄφθαλμοὺς, μετὰ δὲ τοῦτο ἀπελθεῖν εἰς τὸν
25 Σιλωὰμ τοῦ ἀπεσταλμένου ὑπὸ τοῦ θεοῦ δι' οὐδὴν δηλοῦται ἡ cf. Jo ix 7
ἐν ταῖς ζητήσεσι καὶ τῆς ἀληθείας διαπορήσεσιν ὡσπερεὶ
κολύμβησις. καὶ γὰρ Ἰώβ πού φησι· Βροτὸς δὲ ἄλλως Job xi 12

10 επιχριοντα RVS τῷ] το RVS 12 μηπω R* μηποτ αδε
R²: om. δὲ S* 16 αὖν S* 17 ποιη R 21 απαγγελη (vid.)
S: επαγγελη RV 25 αποσταλμενον RV ἡ] ει R 26 ωσπερει]
ὡς περι RV 27 άλλως] αλλος RVS

νήχεται λόγοις. ἀπονιψώμεθα τοιγαροῦν τῷ ὕδατι τῆς κολυμβήθρας τοῦ ἀπεσταλμένου τὸν ἐπιχρισθέντα τοὺς ὁφθαλμοῖς πηλὸν, ἵνα μετὰ τοῦτο ἀναβλέψαι δυνηθῶμεν.

cf. He v 12 νοήσεις δὲ πηλὸν τὴν ἀρχὴν τῶν στοιχείων τῶν λογίων τοῦ θεοῦ, καθ' ἣν ὡς νήπια γάλακτι τρεφόμεθα· ἐπειδὰν δὲ καταρ-

¹¹ γηθῆ τὰ τοῦ νηπίου καὶ στερέας τροφῆς μεταλάβωμεν, ἀπορ-
ριπτόμεθα τὸν πηλὸν, ἵνα ἐπανέλθωμεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν
βλέποντες. πάντα δὲ ταῦτα περὶ τὸν οὐτὸν τοῦ θεοῦ στρέ-
φεται· κατὰ γὰρ διαφόρους ἐπινοίας αὐτός ἔστι καὶ ὁ ἀπε-
σταλμένος. καὶ τὰ μὲν ἀνθρώπινα ἐκδέχουν πρὸ τοῦ Σιλωάμ,
¹⁰ ἐπὶ δὲ τὰ θειότερα αὐτοῦ ἀνάφερε τὸ ἀπεσταλμένον ὕδωρ

καὶ Σιλωάμ. καὶ παρὰ τῷ Ἡσαΐᾳ νοήσεις τὸν θεῖον καὶ
εὐσταθῆ λόγον διὰ τούτων σημαίνεσθαι, λόγους δὲ ἐθνῶν

cf. Is viii 6 f. καὶ ἑτεροδόξων τὸν Ῥαασὸν καὶ τὸν οὐδὲν Ῥομελίον. ἐπεὶ
πῶς ἀντὶ τοῦ ὕδατος τοῦ Σιλωάμ βασιλεῖς ἥθελεν ὁ λαὸς,
¹⁵ πῶς δὲ καὶ ὕδωρ ποταμοῦ ἔστιν ἰσχυρὸν καὶ πολὺ, τῶν Ἀσ-
τυρίων βασιλεὺς καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ, ἐὰν μὴ καὶ
αὐτὸς δύναμις τις ἀντικειμένη τυγχάνῃ, κατακλύζουσα τῷ
πλήθει τῶν ἑαυτῆς πιθανῶν τὴν μὴ θέλουσαν Ἰουδαίαν ὕδωρ
τοῦ Σιλωάμ καὶ ἐπικρατοῦσαν αὐτοῦ; τὸ δὲ μὴ παρόντα θερα-

²⁰ πεῦσαι, κελεύσαι δὲ ἀπελθόντα νύψασθαι, καὶ νιψαμένῳ τὴν
θεραπείαν παρασχεῖν, οἰκονομοῦντος ἦν τὸ μηδένα λαθεῖν τὸ
cf. Jo v 8 f. γινόμενον θαῦμα. ὅσπερ γὰρ τῷ παραλύτῳ τὸν κράββατον
λαβεῖν ἐκέλευσεν ἐν ἡμέρᾳ καθ' ἣν οὐκ ἐξῆν τοῦτο ποιεῖν, ἵν
οὕτως ἔκαστος ἐγκαλῶν ἐπὶ τῇ παρανομίᾳ τοῦ γεγονότος
²⁵ θαύματος μανθάνῃ τὸ μέγεθος, οὕτω καὶ τούτῳ πόρρωθεν
ὄντι τῆς κολυμβήθρας ἐκέλευσεν ἀπελθόντι νύψασθαι.

9, 10 αποσταλμένος RVS	11 επει R	θειωτέρα R	τὸ] τον RVS αποσταλμένον R	13 διὰ τούτων σημαίνεσθαι] post 'Ρομελίον RVS	16 πόλις RSV	16, 17 Ασυ- ριων RVS
				17 πᾶσα ἡ δύναμις]	πασαν δυναμιν R:	πασαν η Δ' VS 26 μανθανει R

64. In Joann. ix. 8. Rome, Vat. 758; Reg. 9:
Ven. 27.

‘Ο προσαίτης δι’ ἀπορίαν τῶν ἀναγκαίων καὶ ἀδυναμίαν
τοῦ εὐσχημονέστερον αὐτὰ πορίζειν ἐπαιτεῖ τοιούτους δ’
ἀν εὑροις τοὺς ἀπάντων τῶν ἐπαγγελλομένων τὴν ἀλήθειαν
Ἐλλήνων καὶ βαρβάρων οἰονεὶ αἰτοῦντας ὡφέλειαν, ἀπορίᾳ
5 πρέποντος πορισμοῦ τῷ λογικῷ τῆς ἀλήθειας ἀπεριστάτως
πλουσίων θεωρημάτων. ἀλλ’ ἀπαγορεύων τὴν τοιαύτην
διαζήτησιν δὲ λόγος φησί που· Τέκνον, ζωὴν ἐπαιτήσεως μὴ Sap Sir xl 28
βιώσῃ, ὡς κρείττον ἀποθανεῖν ή ἐπαιτεῖν. ἐπαιτεῖν δὲ αἰσχύ-
νεται δὲ ἐν τοῖς εὐαγγελίοις οἰκονόμος τῆς ἀδικίας, καὶ διὰ
10 τοῦτο τῷ μὲν ὄφειλοντι ἔκατὸν κόρος σίτου ἔλεγε Δέξαι σου Lc xvi 6 f.
τὸ γράμμα καὶ γράφε ἔξήκοντα, τῷ δὲ ἔκατὸν βάτους ἑλαίου
Δέξαι σου τὸ γράμμα καὶ ποίησον ὄγδοήκοντα· προκρίνας
τοῦ μετ’ αἰσχύνης ἐπαιτεῖν τὸ λαβεῖν ἀπὸ τοῦ ὄφειλοντος τῷ
κυρίῳ, καὶ διὰ τοῦτο ἐπαινεθεῖς. οὐ μόνον τοίνυν δὲ Ἰησοῦς
15 ἀπῆλλαξε τὸν ἀπὸ γενετῆς τῆς τυφλότητος, ἀλλὰ καὶ τοῦ cf. Jo ix 1
προσαίτευν. ἔχαρισατο γὰρ αὐτῷ ἅμα τῷ βλέπειν καὶ θεω-
ρίαν πῶς ποριστέον αὐτῷ ἔσται τὰ πρὸς σωτηρίαν ψυχῆς
ἀναγκαῖα. ἐνταῦθα μὲν οὖν η τυφλότης τοῦ προσαίτευν
αἰτία, ἐν δὲ ταῖς Πράξεσιν η χωλότης, ὧν δὲ ἀπαλλαγεῖς οὐ cf. Act iii 2
20 προσαίτήσει ἔτι.

65. In Joann. ix. 16. Rome, Vat. 758; Reg. 9:
Ven. 27.

Εἴπερ δὲ ὡς ὑπελάμβανον οἱ Φαρισαῖοι, δὲ μὴ τηρῶν δὲ
ἐκεῖνοι ἐνόμιζον εἶναι σάββατον οὐκ ἔστι παρὰ θεοῦ. οἱ δὲ
ἐν τῷ ἱερῷ ἱερεῖς τὸ σάββατον βεβηλοῦντες παρὰ θεοῦ cf. Mt xii 5
ἡσαν. οὕτω δὲ οἰκτὸν ἐναργὲς ἡν τὸ μὴ εἶναι παρὰ θεοῦ τὸν
25 τὸ σάββατον αὐτῶν μὴ τηροῦντα, ὡς μηδὲ ὑπὸ πάντων τῶν
τότε Φαρισαίων τὸν λόγον εἰρῆσθαι, ἀλλ’ ἐκ τῶν Φαρισαίων cf. Jo ix 16

11 γράφε] γράφαν V*   12 ὄγδοήκοντα] π R   13, 14 τον κυριου RVS   19 Πράξεσιν] πρασ RV   22 δὲ] + οι RVS

τινὲς τοῦτο ἔλεγον, ὡς φησιν ὁ εὐαγγελιστής. πρόσχες δὲ καὶ τῷ· Τοιαῦτα σημεῖα· μὴ μάτην κειμένῳ. ἐπειδὴ γὰρ σημείων διαφοράί εἰσιν, ὥστε ποιεῖν, καθά φησιν ὁ ἀπόστολος, καὶ τὸν ἐν νόμῳ καὶ τὸν ἄνομον, ὃν ὁ κύριος ἀναλοὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ, ἐν πάσῃ δυνάμει, σημείοις 5 καὶ τέρασι ψεύδους, καὶ τὸν θεὸν διὰ τῶν προφητῶν· τό· Τὰ τοιαῦτα· ἔρηται ὡς ὑπερβαίνει τὰ διὰ Χριστοῦ γενόμενα τῷ καὶ ἀληθῆ εἶναι καὶ μέγαλα ἐπὶ γῆς. εἰ δέ τις ὡς οὐχ ὑγιῶς λεγομένῳ τῷ· Πώς δύναται ἀνθρωπος ἀμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν; ἀναγινώσκων τὰς τοῦ Σαμψὼν πράξεις ἐρεῖ 10 μηδὲ ἀμαρτήματα εἶναι τὰ ὑπὸ τοῦ Σαμψὼν γενόμενα, οἷον τὰ περὶ γυναικας, ἀλλ’ οἰκονομίας δηλουμένας οὐ γὰρ πρόσκειται τό· Ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου.

cf. 2 Thess
ii 8 ff.cf. Job i 3
Jo ix 16

66. In Joann. ix. 14. Rome, Reg. 9: Ven. 27. Cf. Corderius, p. 252.

Γία παρατηρητέον δὲ τὸ πρόσωπον τοῦ εὐαγγελιστοῦ ὅτι φησὶ καὶ ἀνεῳχθαὶ τοὺς ὄφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ <καὶ> βεβλε- 15 φέναι αὐτόν ἀνεῳχθαὶ μὲν διὰ τοῦ· Ἡν δὲ σάββατον ἐν ἦ ημέρᾳ τὸν πηλὸν ἐποίησε καὶ ἤνοιξεν αὐτοῦ τοὺς ὄφθαλμούς· βεβλεφέναι δὲ διὰ τοῦ· Καὶ ἐνίψατο καὶ ἥλθε βλέπων. τῶν δὲ λεγομένων τὴν διαφορὰν παραθησόμεθα ἀπὸ τοῦ Τωβῆθ, περὶ οὗ, ἐπείπερ λευκώματα ἐγεγόνει ἐν τοῖς 20 ὄφθαλμοῖς αὐτοῦ, οὐκ ἀναγέγραφεν ὅτι ἀνεῳχθησαν αὐτοῦ cf. Tobit xi 13 (14) cf. Mc viii 25 οἱ ὄφθαλμοὶ, ἀλλ’ ὅτι ἐνέβλεψε. δι’ ὅλου δὲ τοῦ περὶ τοῦ τυφλοῦ τόπου τηρήσεις ἀμφότερα, τῶν μὲν τοῦτο λεγόντων τῶν δὲ ἐκεῖνο, καὶ σχίσματος γενομένου. τηρήσεις δὲ καὶ ἐν τῷ Ἡσαΐᾳ προφητεύοντι περὶ Χριστοῦ 25 cf. Is lxi 1 ἐπιδημίας ὅτι ἔρχεται ὄφθαλμοὺς τυφλῶν ἀνοίξαι. ἔξῆς δὲ·

4 τὸν 1 ^{ο]} των RVS	των αγομων RVS	7 ὑπερβαινοντων
RVs γενόμενα] γεγενημένα R*	τῷ] το RV	9 τῷ] το
RVs 10 αναγινώσκοντας RVS	11 γνωμενα R	14—26 om.
Παρατηρητέον—ἔξῆς δὲ Cord.	14 δτι] το RVS	15 om.
καὶ RSV 16 διὰ τοῦ] δι αυτου RVS	20 Τωβῆθ] βηθ RV	
23 τουτων RVS 24 τῶν] τον R ² Vs	έκεινο S ²] εκεινω RV:	
εκεινη S*	26 ἔρχεται]+ο R	

ἔστιν ἴδειν καὶ τὸν ἀποκρινάμενον πῶς μὲν τοῖς προτέροις
Γ πῶς δὲ τοῖς δευτέροις ἀποκρίνεται, τοῖς μὲν προτέροις ἀκρι-
βέστερον, ὡς γείτοις καὶ θεωροῦσιν αὐτὸν τὸ πρότερον ὅτι cf. Jo ix 8, 11
προσαίτης ἦν, τοῖς δὲ Φαρισαίοις οὕτε τὰ περὶ τοῦ Σιλωᾶμ cf. Jo ix 15
5 διηγήσατο, οὐθ' ὅτι ὁ σωτὴρ τὸν πηλὸν ἐποίησεν, οὐθ' ὅτι
προσέταξε τι αὐτῷ. καὶ τάχα ὅρων ὁ θεραπευθεὶς τῶν μὲν
προτέρων ἔχομένην τὴν πεῦσιν φιλομαθίας, τῶν δὲ δευτέρων
κακοηθείας, οὗτως ἐκατέροις ἀπεκρίνατο.

67. In Joann. ix. 21. Rome, Vat. 758; Reg. 9:
Ven. 27. Corderius, p. 256.

Πρὸς τῷ διεψεύσθαι καὶ ἄλλο ἡμαρτον εἰς προῦπτον
ιο κακὸν περιβάλλοντες ἑαυτῶν τὸν νιόν. οἷμαι δὲ καὶ τοῦτο
λόγον ἔχειν, ὅτι τοῦ τυφλοῦ ὁ σωτὴρ ἀνοίγων τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς οὐ παιδίουν ἀνέῳξεν ἀλλ' ἡλικίαν ἔχοντος, ἵνα βλέπῃ ὡς
ἀνήρ. τοιοῦτοι δὲ ἥσαν καὶ οἱ λοιποὶ ἀναβλέψαντες τυφλοί.
ἀληθὲς δὲ ὅτι καὶ ἡλικίαν ἔχων αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ λαλῆσαι
15 δύναται, καὶ μάλιστα ὅτε Ἰησοῦς αὐτὸν ἀναβλέψαι ποιεῖ.
οὐδὲ γάρ δεῖται οὗτος ἐτέρου πρεσβεύοντος ὑπὲρ αὐτοῦ.

68. In Joann. ix. 27. Rome, Vat. 758; Reg. 9:
Ven. 27.

Νῦν τὸ μέν· Οὐκ ἡκούσατε· ἵσον ἔστι τῷ Οὐ παρεδέ-
ξασθε, οὐκ ἡθελήσατε τὸ λεγόμενον. τὸ δέ· Τί οὖν πάλιν Jo ix 27
θέλετε ἀκούειν; ἰσοδύναμεῖ τῷ Τί δέ, ὡς οὗτοι, ἄρα νῦν
20 ἀκούειν θέλετε; μάτην γάρ θέλετε ἀκούειν, εἰ μὴ πιστεύετε

1 om. καὶ Cord.	ἀποκρινόμενον Cord.	2 om. πῶς δὲ— προτέροις Cord.
5 ὁ σωτὴρ] post πηλὸν Cord.	om. τὸν Cord.	
7 εχομενῶν RV: ερχομενῶν S	Cord.	8 ἀποκρίνεται RVS
9—11 om. Πρὸς τῷ—ὅτι Cord.	9 τῷ] το RVS	11 om. τοῦ
RVS	ὅ σωτὴρ ἀνοίγων]	ἀνοίγων ο χῖ RVS: pr. δὲ Cord.
12 βλέπῃ] βλέπει καὶ RVS ²	13 ἀνήρ] + ορα RVS	τοῦτοι
Cord.	Cord.	
ἀναβλέψαντες] pr. οι Cord.	14 δὲ] + καὶ S	om. ὅτι
Cord.	ἡλικίαν] pr. ο Cord.	Cord.
16 οὐδὲ] οὕτε Cord.	om. ἐτέρου Cord.	ποιῆ Cord.
	αὐτοῦ] εαυτοῦ RVS	

μοι ἀληθεύοντι, προσκαλεσαμένου πάντα τὸν μανθάνοντα τὸ
ἔμοὶ συμβεβηκὸς ἐπὶ τὸ μαθητευθῆναι αὐτῷ, ὡς θειότερον
πάστης διδασκαλίας ἀνθρωπίνης διδάξαντι.

69. In Joann. ix. 30. Rome, Vat. 758; Reg. 9:
Ven. 27.

Jo ix 30

"Ἐχεταί τινος ἀξιολόγου ὑπουροίας τό· 'Ἐν τούτῳ θαυ-
μαστόν ἔστι. θαυμαστὸν γάρ ἔστιν εἰ 'Ιησοῦς πόθεν ἔστιν 5
ὑπὸ τῶν τυχόντων γινώσκεται, οὐ γάρ δρῶσιν αὐτοῦ τὴν
ῥίζαν καὶ τὴν πηγὴν τὸν πατέρα.

70. In Joann. ix. 31. Rome, Vat. 758; Reg. 9:
Ven. 27. Corderius, p. 258.

Mt vi 12

Οὐκ ἀν δὲ τηλικοῦτο δόγμα τι εἰ ἦν ἀληθὲς, τὸ μὴ
ἀκούεσθαι τὸν ἀμαρτωλὸν ὑπὸ τοῦ θεοῦ, ἀποσειώπητο,
ἄλλ' εἰρητο ἀν ὑπὸ τινος ἀξίου πιστεύεσθαι, φέρε εἰπεῖν ἡ 10
τοῦ θεράποντος ἡ τινος τῶν προφητῶν¹. πῶς δὲ, εἰ ἀμαρ-
τωλὸν οὐκ ἤκουσεν ὁ θεὸς, ἐδιδάσκοντο οἱ ἀμαρτωλοὶ λέγειν.
"Αφες ἡμῖν τὰ παραπτώματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν
τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν; τίνων οὖν ἀκούει θεός; τῶν νευόντων
εἰς μετάνοιαν, καν̄ μήπω ἐπαύσαντο τοῦ εἶναι ἀμαρτωλοί. 15
εἰ μὴ ἤκουεν ὁ θεὸς ἀμαρτωλῶν, οὐκ ἀν μετὰ τελωνῶν καὶ
cf. Mt ix 11 f. ἀμαρτωλῶν ὁ σωτὴρ ἡμῶν ἥσθιε καὶ ἐπινεν. ἀλλὰ μὴ
ἐπακονομένων τῶν διὰ τὸ κακῶς ἔχειν χρηζόντων ιατρῶν,
οὐκ ἀν ἐθεράπευσεν αὐτούς. διόπερ ὡς ἀνιουσῆς τῆς εὐχῆς
τῶν ἡμαρτηκότων μὲν οὐ πάντως δὲ ἀπιστούντων ἔτι 20
λέγεται τό· 'Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε τίς

Ps cxxix
(cxxx) 3

2 συμβεβηκως RVS το] τω RVS θειωτερον RV 3 δι-
δαξαντα RV 6 γινωσκομενος RVS 8 om. δὲ Cord.
om. τι ει Cord. om. τὸ RVS 9—11 om. ἀποσειώπητο—
προφητῶν Cord. ἀποσειώπητε RVS 10 ειρηται V: ειρητε
RS 11 θεραπευοντος RV δὲ] γάρ Cord. ει] η RV
14 θεος] pr. ο V 15 εις] ἐπι Cord. καν] ει καὶ Cord.
16 ηκουσεν RVS 17 εσθιεν RVS 18 κακῶς ἔχειν] καλως εχειν
μη RVS χριζοντων RV: χρησθντων Cord. 19 om. οὐκ—
αὐτούς RVS ανιουσης RV 20 ἡμαρτημένων Cord. 21 πα-
τηρήσῃ Cord.

ὑποστήσεται; Γίσως δὲ οὐ περὶ οὐ ἔτυχεν ἐν τῇ εὐχῇ τοῦ ἀμαρτωλοῦ, ἀλλὰ περὶ τῶν τηλικούτων ἔργων φησὶν, διποῖα ἦν τὰ τοῦ Ἰησοῦν ἔργα. περὶ γὰρ τῶν τοιούτων ἔργων ἀξιούμενος ὁ θεὸς ὑπὸ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἀκούει.

cf. Jo ix 31

71. In Joann. ix. 35. Rome, Vat. 758; Reg. 9:
Ven. 27.

5   “ΗΚΟΥΣΕΝ ὁ ἸΗΣΟΥΣ ὅτι ἐξέβαλον αὕτὸν ἔζω, καὶ ^{Jo ix 35} εἶρών αὕτὸν εἰπεν αὕτῳ Σὺ πιστεύεις εἰς τὸν γίὸν τοῦ ἀνθρώπου; Ἐπεὶ ἐξέβαλον αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἔξω ἀπ’ αὐτῶν διὰ τὴν ἐπὶ τῷ σωτῆρι παρρησίαν, διὰ τοῦτο εὗρεν αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς. εἰ ἐπὶ τὸ ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλὸς ^{cf. Lc xix 10} 10 ἐλήλυθεν ὁ σωτὴρ, τέλος δὲ τῷ ζητοῦντι ἐστιν οὐ εὔρεσις τοῦ ζητουμένου, δῆλον ὅτι οὐχ ἀπλῶς γε ἀκουστέον τό· Εὑρὼν αὐτόν. καὶ γὰρ αὐτὸν τότε μάλιστα ἔχρην εὑρίσκεσθαι ὅτε ἔξεβληθη ὑπὸ τῶν μὴ παραδεξαμένων τὴν περὶ Ἰησοῦ μαρτυρίαν. ἐκείνων γὰρ ἔξω γενόμενος ἐπιτηδεῖος πρὸς τὸ 15 εὑρεθῆναι γεγένηται. συνετάτερον δὲ ἀκουστέον καὶ τό· “Ηκουσεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω· ἐπεὶ ἀκούσας τὸ τοιοῦτον τῆς ἀκοῆς αὐτοῦ ἄξιον εὑρίσκει τὸν περὶ οὐ ἡκουσεν. εὑρὼν δὲ αὐτὸν ἡρώτα τὸν εὑρεθέντα Εἰ πιστεύεις εἰς τὸν εὑρόντα υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; καὶ τάχα οὐ μὲν ἀρχόμενος 20 πιστεύει εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, οὐ δὲ διαβαίνων ἀναβαίνει καὶ ἐπὶ τὸ πιστεύσαι εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ· ὥστ’ ἀν εἰπεῖν αὐτόν Εἰ καὶ Χριστόν ποτε κατὰ σάρκα ^{cf. 2 Co v 16} ἔγνωμεν, ἀλλὰ νῦν αὐτὸν οὐκέτι γινώσκομεν κατὰ σάρκα μόνον, ἀλλὰ καὶ υἱὸν τοῦ θεοῦ. πῶς δὲ ἐρωτᾶ οὐ πάντα 25 εἰδώς; καὶ ὅρα εἰ πρὸς τοῦτο φήσεις, παρατιθέμενος τό· “Ἐγνω Κύριος τοὺς ὄντας αὐτοῦ· καὶ τό· Οὐκ οἶδα ὑμᾶς· ^{2 Tim ii 19;} ^{cf. Num xvii 5} οὐ γὰρ ἄμα τῷ εὑρεθῆναι τις ἄξιός ἐστι τοῦ γινώσκεσθαι ^{Mt xxv 12} κατὰ τό· Νῦν δὲ γνόντες θεὸν, μᾶλλον δὲ γνωσθέντες ὑπ’ ^{Ga iv 9}

1—4 om. *Iσως*—ἀκούει *Cord.*   7 ἀνθρώπου] θεον *RV*   10 τῷ]
to RV   11 γε] δε *R*: δη *V*   12 ὅτε] pr. η *RVS*   21 τὸ]
τω RV   23 ἔγνωμεν] εγνω *R*VS*: εγνωριζεν *R²*   27 τῷ] *to RV*

αὐτοῦ. ἀλλὰ μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν προκοπῆς δεῖ, ἵν' ὡφθῇ τις καὶ γνωσθῇ τῷ θεῷ. διὰ τοῦτο ἐρωτῶν αὐτὸν ὁ σωτήρ

Jo ix 35

φησι· Σὺ πιστεύεις εἰς τὸν οὐίον τοῦ ἀνθρώπου; ἐπεὶ δὲ οὐδέπω ἐδύνατο λέγειν ὅτι Πιστεύω, ἀλλ' ὡς ἀγνοῶν ἀποκρι-

Jo ix 36

θεὶς εἶπε τό· Τίς ἔστι, Κύριε, ἵνα πιστεύω εἰς αὐτὸν; ἐν 5

Jo ix 37

μεθορίῳ τούννυν ὑπῆρχεν, ἵν' οὕτως εἴπω, ἀπιστίας καὶ πίστεως. διὰ τοῦτο φησι πρὸς αὐτὸν ὁ σωτήρ· Καὶ ἑώρακας αὐτὸν καὶ ὁ λαλῶν μετά σου ἐκεῖνός ἔστιν.

72. In Joann. ix. 39. Rome, Vat. 758; Reg. 9: Ven. 27.

Τοιαύτη γὰρ παράδοσις καὶ δόξα παρὰ Ἰουδαίοις ἐκράτει.

Jo ix 2

ὅθεν καὶ οἱ μαθηταὶ ἡρώτων τὸν Ἰησοῦν· Οὗτος ἡμαρτεν ἦ 10 οἱ γονεῖς αὐτοῦ; ἀλλ' ἀπεφήνατο λέγων ὁ κύριος ὅτι Οὔτε οὗτος οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ· περὶ οὗ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν εἴρηται.

73. In Joann. ix. 37. Rome, Vat. 758; Reg. 9: Ven. 27.

Οὐ παρέργως ἀκουούστεον τοῦ μέν· Ἐώρακας· ἐπὶ τὸν παρελθόντα χρόνον ἀναφερομένου, τοῦ δέ· Ὁ λαλῶν μετά 15 σου· ἐπὶ τὸν ἐνεστηκότα, ὅτι ἐκεῖνος ὁ ἑωραμένος ὁ αὐτός

Jo xiv 9

ἔστι τῷ νῦν λαλοῦντι μετ' αὐτοῦ, παρατιθέμενος· Τοσούτῳ χρόνῳ μεθ' ὑμῶν εἴμι καὶ οὐκ ἔγνωκάς με, Φίλιππε; ὁ ἑωρακὼς ἐμὲ ἑώρακε τὸν πατέρα. πολλοὶ γὰρ ἑωρακότες αὐτὸν οὐκ ἔγνων αὐτόν. ἑώρακεν οὖν κυρίως αὐτὸν ὁ τοῖς 20 τῆς ψυχῆς ὄφθαλμοῖς ὑπ' αὐτοῦ τοῦ θεοῦ φωτιζόμενος. ἀπὸ ἀμφοτέρων τούννυν ὡφεληθεὶς ὁ ποτὲ τυφλὸς, ἀπό τε τοῦ ὄρᾶν καὶ ἀπὸ τοῦ λόγου, οὐ μόνον εἶπε· Πιστεύω, Κύριε· ἀλλὰ καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ.

Jo ix 38

3 ἀνθρώπου] θῦ RVS 9 τοιαυτην V² παραδοσιν R*V*: παραδοσις R²V² δοξαν RV 11 ἀλλ' ἀπεφήνατο] αλλα πεφη-
νατε RV Οὔτε] om. R*: ins. in mg. al. man. 16 εστηκοτα R
17 Τοσούτῳ] pr. τω S: τωσουτω V 20 εγνωσαν RV 23 om.
καὶ R ἀπδ] + τε RV

74. In Joann. x. 30. Rome, Vat. 758; Reg. 9:
Ven. 27. Vide infra p. 311.

Εἰ πάλιν ἐβάστασαν πρότερον ἐβάστασαν. εἴπερ οὖν μὴ λανθάνει ἡμᾶς τοῦτο γεγραμμένον, ἀναγκαῖον ζητῆσαι τὴν αὐτίαν τῆς προσθήκης τοῦ Πάλιν. οἷμαι δὲ ὅτι ὁ κακῶς λέγων τιὰ λίθον ἐπὶ τὸν κακολογούμενον βάλλει.
 5 κακῶς δὲ αὐτὸν ἔλεγον ἐν τοῖς ἀνωτέρω, ὅτε καὶ σχίσμα ¹⁰ Ιούντον ἐγένετο ἐν τοῖς Ἰουδαίοις διὰ τοὺς λόγους αὐτοῦ. πάλιν οὖν τὸ βάρος τῶν δυσφήμων βαστάσαντες λόγων τρόπον ἀφιεμένων ἐπ’ αὐτὸν λίθον ὡρμησαν ἐπὶ τὸ λιθάσαι αὐτὸν τῇ κακολογίᾳ. διὰ τοῦτο φησιν ἡ σοφία· Ὁ βάλλων λίθον ¹⁵ Sap Sir xxvii εἰς ὑψος ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ βάλλει. βάλλειν γὰρ λίθον εἰς ὑψος λέγεται ὁ ἀδικίαν εἰς ὑψος λαλῶν. εὑρήσεις δὲ ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ μύγμα τοῦ ὡς ἀνιστορικοῦ πρὸς τὸν γυμναστικὸν, καὶ μάλιστα παρὰ τῷ Ἰωάννῃ. τήρει γὰρ ἐν τῇ πρὸς τὴν Σαμαρεῖτιν διαλέξει πῶς τὸ μέν· Ἐκαθέζετο ἐπὶ πηγῆς ²⁰ Ιοιν 6
 15 ὁ Ἰησοῦς· ἀπαγγελία ἐστὶν ὡς περὶ σωματικῆς πηγῆς καὶ σώματος αἰσθητοῦ. οὐκέτι δὲ δυνατὸν περὶ τοῦ σωματικοῦ ποτοῦ ἀκούειν ὅτε Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ Εἰ Ιοιν 10
 γῆδεις τὴν δωρεὰν τοῦ θεοῦ καὶ τίς ἐστιν ὁ λέγων σοι Δός μοι πιεῖν, σὺ ἀν ἥτησας αὐτὸν καὶ ἔδωκέ σοι ὑδωρ ζῶν. καὶ τὰ
 20 παραπλήσια· Πολλὰ ἔργα ἔδειξα ὑμῖν· διὰ ποῖον αὐτῶν Ιοιν 32
 ἔργον λιθάζετε με; εἰ τις ἐπανελθὼν συναγάγοι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ εὐαγγελίου τὰ ἔργα Ἰησοῦ, ἀναγαγὼν αὐτὰ ἐπὶ cf. Mc i 1 τὰς πνευματικὰς ἔργασίας, οὗτος μάλιστα ὄψεται ποῦ
 πολλὰ ἔργα ἔδειξε τοῖς βαστάσασι λίθους ἵνα λιθάσουσι cf. Ιοιν 31
 25 τὸν Ἰησοῦν· οἷον ἐν τῶν καλῶν ἔργων ἦν τὸ ἐν Κανᾷ cf. Ιοιν 3 σημεῖον, ὅτε ὑστέρησεν ὁ πρότερος οἶνος, διὰ τό· Ὁ νόμος Lc xvi 16
 καὶ οἱ προφῆται μέχρι Ἰωάννου· <τὸ> καλοῦ οἴνου εὐπορη-
 κέναι ἡμᾶς, οἵς συνανακεῖται Ἰησοῦς. καὶ αὕτη γε ἀρχὴ

1 πάλιν]	προτέρον RVS	πρότερον]	πάλιν RVS	2 λανθα-
νην	RV	7 τροπων RV	8 τδ] τω RV	9 της κακολογιας S
11 λεγετε RV	λαλῶν]	βαλων RV	14 πηγῆς]	της γης RV
19 πιειν]	ποιειν R*	20, 21 ποιων αυτον εργων RV	27 οι. τδ	RV

τῶν σημείων ἔστιν αὐτοῦ ἐν τῇ κλήσει τοῦ ἀπὸ τῶν ἔθνων
 Jo ii 11 λαοῦ ἐπεὶ καὶ γέγραπται· Ταύτην τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων
 ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς. τὸ δὲ ἔξῆς τοῦτο τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς
 cf. Jo ii 16 αὐτοῦ, οἶκον ἐμπορίου γενόμενον, ἀποκαταστῆσαι εἰς τὸ
 πάλιν γενέσθαι οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. καὶ τί με δεῖ,
 λέγειν ὅσα πεποίηκεν ἔργα καλὰ ἐκ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ;

75. In Joann. x. 40. Rome, Vat. 758; Reg. 9:
 Ven. 27.

"Ινα μὴ ἐκφανῆ σφόδρα τὴν θεότητα καταστήσῃ, συνὼν
 ἐπὶ πλέον τοῖς κατέχειν ἐπειγομένοις καὶ μὴ κατεχόμενος,
 καὶ τῆς ἀνθρωπίνης τάξεως παραχαράξῃ τὸν ρυθμόν. πρό-
 σχες δὲ εἰ δύναται τινα λόγον ἔχειν τὸ μὴ ἀπλῶς γεγράφθαι.
 Jo x 40 τό· Ἀπῆλθεν εἰς τὸν Ἰορδάνην ἀλλ' ἐπέκεινα καὶ πέραν
 cf. Jos xxii αὐτοῦ. ὥσπερ καὶ οἱ διὰ Μωσέως κληροδοτούμενοι τὴν γῆν,
 ήττους ὄντες τῶν διὰ τοῦ Ἰησοῦ κληροδοτουμένων, ἐν τῷ
 πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐκληρώθησαν· ἔνθα βωμὸν μὲν, σύμβο-
 λον τοῦ ἐν τῇ ἀγίᾳ γῇ θυσιαστηρίου, κατεσκεύασαν, θυσίαν
 δὲ ἡ ὄλοκαυτώματα ἐπ' αὐτοῦ οὐκ ἀνέφερον. ἀλλ' ἦδη
 Jo x 40 τοπικώτερον ἀκούομεν τοῦ· Ἀπῆλθεν πέραν τοῦ Ἰορδάνου
 εἰς τὸν τόπον ὃπου ἦν ὁ Ἰωάννης τὸ πρότερον βαπτίζων.
 cf. Jos iii καὶ ὁ τὸν Ναυῆ μέντοιγε Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ πέραν τοῦ
 'Ιορδάνου μετὰ τεραστίων δυνάμεων διαβιβάζει τὸν λαόν.
 cf. 4 Reg ii ἀλλὰ καὶ Ἡλίας μέλλων ἀναλαμβάνεσθαι ὡς εἰς τὸν οὐρα-
 νὸν ἄρματι πυρὸς καὶ ἵπποις πυρὸς ἀπὸ τοῦ πέραν τοῦ
 'Ιορδάνου τῇ μηλωτῇ διασχίσας τὸ ῥεῦμα τοῦ ποταμοῦ
 διέρχεται.

76. In Joann. x. 39. Rome, Vat. 758; Reg. 9:
 Ven. 27.

'Εζήτογν πάλιν αγότον πιάσαι· καὶ ἐζῆλθεν ἐκ τῆς
 Jo x 39 χειρὸς αγτῶν. Κατὰ δὲ ἀναγωγὴν εἰσὶ τινες βουλόμενοι
 9 παραχαραξει R   22 πυρινω R   26 αυτον RS   αγωγην R

θηρεύσαι τὸν κατὰ Χριστιανισμὸν λόγον ἐπὶ τὸ ἀνατρέψαι
 καὶ ἀνελεῖν αὐτὸν. οὗτοι νῦν λέγοιντ' ἂν ζητοῦντες πιάσαι
 τὸν Ἰησοῦν. ἀλλ᾽ ἐπει· Εἰς κακότεχνον ψυχὴν οὐκ εἰσελεύ- Sap Sol i 4
 σεται σοφία· καὶ· Δοκιμαζομένη ἡ ἐν τῷ λόγῳ δύναμις Sap Sol i 3
 5 ἐλέγχει τοὺς ἄφρονας· διὰ τοῦτο ἔξερχεται ὅτε δοκεῖ τοῖς
 κρατοῦσιν εἶναι ἐν τῇ χειρὶ αὐτῶν ὁ τῆς ἀληθείας λόγος καὶ
 ἔξω γίνεται τῆς χειρὸς αὐτῶν, οὐ δυναμένων αὐτοῦ κατασχεῖν.
 διόπερ ὅτε καὶ δοκοῦσιν ἀνατρέπειν οὐ τὸ ἀληθὲς ἀνατρέπου-
 σιν, οἱ γὰρ συνίασιν αὐτοῖ· ἔξελθὼν δὲ ἐκ τῆς χειρὸς
 10 αὐτῶν ἔρχεται παρὰ τῷ ποταμῷ Ἰορδάνῃ, ὃς ἔρμηνεύεται
 κατάβασις, ἔνθα οἱ οὐρανὸὶ ἀνοιγόμενοι μαρτυροῦσι τῷ λόγῳ
 ὅτι Οὐτός ἐστιν ὁ νίδος τοῦ θεοῦ, εἰς ὃν εὐδόκησεν ὁ πατήρ. cf. Mt iii 17
 κάν πέραν δέ τις τυγχάνει τοῦ ποταμοῦ, ἀλλ᾽ ἐγγίσας αὐτῷ
 εὑρήσει τὸν Ἰησοῦν τὸ βέλτιον Ἰωάννου βαπτίζοντα.
 15 Ἰωάννης μὲν γὰρ τὸ αἰσθητὸν πρῶτον ἐβάπτισεν βάπτισμα,
 Ἰησοῦς δὲ τὸ νοητὸν, εἴ γε ἐν πνεύματι ἀγίῳ ἐβάπτιζεν καὶ cf. Mt iii 11
 πυρὶ, μᾶλλον τοῦ ὄφθεντος ἐπὶ τῆς βάτου πυρὸς μὴ κατα- cf. Ex iii 2
 καίοντε πρόσχεις δὲ ἐπιμελῶς τῷ· "Οπου ἦν Ἰωάννης τὸ Jo x 40
 πρῶτον βαπτίζων· ἀναμφιβόλως εἰρημένῳ, καὶ ἀμφότερα
 20 ἰδὼν τὰ σημαινόμενα ἀπὸ τῆς λέξεως κρῦνον διόπτερον
 χρὴ αὐτῶν παραδέξασθαι· πρῶτον ἐβάπτιζεν Ἰωάννης cf. Jo i 28; iii
 πέραν τοῦ Ἰορδάνου· δεύτερον δὲ ἐν Αἰνῶν, ἐγγὺς τοῦ 23
 Σαλήμ. ἀπῆλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἔνθα
 πρῶτον ἐβάπτισεν Ἰωάννης τοῦ βαπτίσματος οὐν ἐβάπτιζεν
 25 ἐν Αἰνών· ἡ καὶ οὐτως· τὸ μὲν πρῶτον βάπτισμα Ἰωάννης
 ἐβάπτισε πέραν τοῦ Ἰορδάνου, τὸ δὲ δεύτερον Ἰησοῦς ὁ
 χριστὸς ἐβάπτισεν ὅπου τὸ πρῶτον βάπτισμα δοὺς Ἰωάννης
 ἐβάπτισε. δοκεῖ δέ μοι τὸ δεύτερον ἔχειν λόγον μᾶλλον παρὰ
 τὸ πρότερον. εἴποι δ' ἀν τες καὶ περὶ τῆς προτέρας τοιαῦτα·
 30 τὸ πρῶτον βάπτισμα πέραν τοῦ Ἰορδάνου δίδωσιν Ἰωάννης, ὁ
 ἔρμηνεύεται κατάβασις, τὸ δὲ δεύτερον ἐν Αἰνῶν, ἐγγὺς τοῦ
 Σαλήμ. Αἰνῶν δὲ ἔρμηνεύεται Ὁφθαλμὸς βασάνου, καὶ·

Σαλὴμ Αὐτὸς ὁ ἀναβαίνων. ἡδη οὖν διορατικώτεροι εἰσὶν οἱ τὸ δεύτερον λαμβάνοντες λύτρον, καὶ ἀπὸ πολλῆς βασάνου καὶ πόνου κτησάμενοι τὸν τῆς ψυχῆς ὄφθαλμόν. καὶ ἐπρεπέ γε τὸ πρῶτον εἶναι βάπτισμα παρὰ καταβάσει, τὸ δὲ δεύτερον παρὰ ἀναβαίνοντι.

5

· 77. In Joann. xi. 1. Rome, Vat. 758; Reg. 9:
Ven. 27.

Τὸ ὄνομα τοῦ Λαζάρου δὶς ἐν τοῖς εὐαγγελίοις εὑρομενόν πρότερον μὲν ἐν τῷ κατὰ Λουκᾶν ἐν τῇ παραβολῇ τοῦ πλουσίου καὶ τοῦ καλουμένου Λαζάρου, ὅτε καὶ ἀπέθανε καὶ εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ἀβραὰμ ἀπῆλθεν· δεύτερον δὲ κατὰ τὴν ἐκκειμένην λέξιν. πότερον δὲ ὅμωνυμα ἔστι δύο ὅντων τοῦ Λαζάρων, ἡ ἐκεῖνός ἐστιν οὗτος; φήσει γὰρ ὁ βουλόμενος περὶ ἑνὸς λέγειν ἀμφοτέρους τοὺς εὐαγγελιστὰς ὅτι ἐν ταῖς cf. Lc xvi 19 ff. τρισὶ ταῖς μεταξὺ, τεταρταῖς γάρ ἀνέστη Λάζαρος, ἀπενθήθεις ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ἀβραὰμ ἀνεπαύσατο. καὶ διὰ τὰ ὑπὸ τοῦ πλουσίου εἰρημένα ἐν τῷ·
Lc xvi 22

Lc xvi 27 f. cf. Jo xi 39; τρισὶ ταῖς μεταξὺ, τεταρταῖς γάρ ἀνέστη Λάζαρος, ἀπενθήθεις ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ἀβραὰμ ἀνεπαύσατο. καὶ διὰ τὰ ὑπὸ τοῦ πλουσίου εἰρημένα ἐν τῷ·
Lc xvi 27 f.

Lc xvi 29 cf. Lc xvi 20

Jo xi 2

Ἐρωτῶ οὖν σέ, πάτερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἴκον τοῦ πατρός μου, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς βασάνου· ὑπὸ μὲν τοῦ Ἀβραὰμ οὐκ ἀπεστάλη, εἰπόντος· Ἐχουσι Μωσέα καὶ τοὺς προφήτας. ὁ δὲ σωτὴρ καὶ κύριος ἡμῶν ἀνέστησεν αὐτὸν, τάχα κατὰ τὸ σιωπώμενον ἀπαγγελοῦντα περὶ ὧν ἐώρακεν καὶ τὰ περὶ τὰς ψυχὰς οἰκονομούμενα. ἀλλὰ ταῦτα λῆρος· ὁ μὲν γὰρ παρὰ τῷ πλουσίῳ ἀπερίστατος ἦν καὶ ἀπερριμμένος ἐν τῷ πυλῶνι, ὁ δὲ εἶχε Μαρίαν καὶ Μάρθαν ἀδελφὰς εὐπόρους καὶ περιβοήτους παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις, ὡς καὶ τὸν Ἰησοῦν ὑποδέχεσθαι. καὶ ἄκουσον τί φησιν αὐτὸς ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης· Ἡν δὲ Μαρία ἡ ἀλείψασα τὸν κύριον μύρῳ. ἡ ἔχουσα μύρον καὶ ἀγαπωμένη ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦν οὐκ ἡλέστη

1 διορατικώτερον V   2 πολης RV   3 βασάνου] βαστανου S:
βαστανουσι RV   4 παρακαταβασις RV   7 om. μὲν R
8 om. καὶ 3° V   11 φήσει] φειση R   18 απεσταλει R
28 ηλεησα RS

τὸν ἀδελφὸν, ἐπιθυμοῦντα κορεσθῆναι ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν cf. Lc xvii 21 πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου; ἀλλ' οὐκ ἀν
ἔχοι λόγον. ἀπὸ Βηθανίας δὲ ἦν, ὅπερ ἔρμηνεύεται Οἶκος
ὑπακοῆς. τάχα πᾶς ὁ ἀπὸ Βηθανίας ὡκειωμένος ὑπακοῇ
5 φίλος ἐστὶ τοῦ Ἰησοῦ. ἐπεὶ δὲ τρεπτή ἐστιν ἡ ἀνθρωπíνη
φύσις, κανὸς ἀσθενήσαι ποτὲ τοῦ Ἰησοῦ φίλος. ἀσθενήσαι
δ' ἀνὸς ὅτε μὴ πάρεστιν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ οὐ μόνον
ἀσθενήσαι ἀλλὰ καὶ ἀποθάνοι.

78. In Joann. xi. 2. Rome, Reg. 9: Ven. 27.
[Corderius, p. 278.]

"Οτι Μαρία ἡ αὐτή ἐστι καὶ παρὰ τῷ Λουκᾶ ἡ ἀλείψασα cf. Lc vii 38
10 τὸν κύριον μύρῳ δῆλον. ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν αὐτῆς ἐσιώπησε
τοῦνομα· Ἰωάννης δὲ καὶ τὸ ἐκείνῳ παραλειφθὲν ἀνεπλήρωσε.
τίς δ' ἀν μὴ παρατραπένη ἐκ τῆς τοιαύτης τοῦ Ἰησοῦ
μαρτυρίας περὶ Μαρίας πρὸς τὸ μὴ ἀπογνοὺς ἐαυτὸν ἐπὶ^{Lc vii 37 f.}
τοῖς πρότερον ἥκειν καὶ παρακαθέξεσθαι τοῖς ποσὶ τοῦ
15 Ἰησοῦ καὶ μαθητεύεσθαι αὐτῷ; καὶ γὰρ αὕτη, φησὶ, γυνὴ Lc vii 37 f.
ἥν ἐν τῇ πόλει ἀμαρτωλὸς, ἥτις ἐπιγνοῦντα διτὶ κατάκειται ἐν
τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, κομίσασα ἀλάβαστρον μύρου καὶ
στᾶσα ὅπίσω παρὰ τοὺς πόδας κλαίουσα τοῖς δάκρυσιν
ἥρξατο βρέχειν τοὺς πόδας αὐτοῦ.⁷ εἴποι δὲ ἀν τις τὴν μὲν
20 Μαρίαν σύμβολον εἶναι τῶν ἀπὸ ἔθνων, τὴν δὲ Μάρθαν τῶν
ἐκ περιτομῆς· τὸν δὲ ἐκ νεκρῶν ἀνιστάμενον ἀδελφὸν αὐτῶν
τῶν διά τινα ἀμαρτήματα εἰς ἄδον καταβεβηκότων, κατὰ τό·
'Αποστραφήτωσαν οἱ ἀμαρτωλοὶ εἰς τὸν ἄδην. καὶ οὐκ Ps ix 18
ἀπιθάνως διὰ τὴν ἐν τῷ Μωσέως νόμῳ πολιτείαν φησὶν
25 εἰρῆσθαι τῇ Μάρθᾳ· Μάρθα, περὶ πολλὰ θορυβῆ, ὀλίγων Lc x 41
δέ ἐστι χρεία· εἰς σωτηρίαν γὰρ οὐ τῶν πολλῶν κατὰ τὸ

5 επειδὴ RV   6 ἀσθενήσαι 1°] ασθενηση RV   ἀσθενήσαι 2°]
ασθενησοι RV   8 ασθενησει R: ασθενηση V   αποθανη RV
9—19 om. "Οτι—αὐτὸν Cord.   14 παρακαθέξεσθαι S: παρα-
σκεναζεσθαι RV   22 τῶν] τον RV   24 om. τῷ Cord.
Μωσεως V . φησει V   25 Μάρθα]+ Μαρθα RVS   θορυβῆ]
+ και περισπαται RVS

Mt xxii 40 γράμμα τοῦ νόμου ἐντολῶν χρεία, ἀλλ' ὀλίγων, ἐν οἷς κρέμαται ὅλος ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται, τῶν περὶ ἀγάπης νενομοθετημένων.

79. In Joann. xi. 4. Rome, Vat. 758; Reg. 9: Ven. 27. [Corderius, p. 282.]

'Ως μὲν ἐν συμβόλῳ δηλουτῷ τὸν κατὰ τὴν ἴστορίαν θάνατον· ώς δὲ πρὸς ἀναγωγὴν παριστάσθω θάνατον ὃν ⁵ ἔσθ' ὅτε ὑπνοῦσιν οἱ μὴ ὑπὸ θεοῦ τοὺς τῆς ψυχῆς ὄφθαλμοὺς πεφωτισμένοι. οὐ πάντως δὲ οἱ μὴ πεφωτισμένοι κοιμῶνται εἰς θάνατον, ἀλλὰ τῶν ἐνδεχομένων ἐστί· καὶ διὰ τοῦτο Ps xii (xiii) 4 φῆσιν ὁ ψαλμῳδός· Φώτισον τοὺς ὄφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον. καὶ πρόσεχε ἐπιμελῶς τῷ Μήποτε. ¹⁰ εἰπε τοίνυν τοῖς μαθητᾶς παρρησίᾳ, τὸ πρῶτον γὰρ ἐν Jo xi 11, 15 παροιμίαις εἰρηκεν· Λάζαρος κεκοίμηται· Καὶ χαίρω δι' ὑμᾶς ὅτι οὐκ ἡμην ἐκεῖ· εἰ γὰρ ἦν ἐκεῖ οὐκ ἀν τέθνηκε Λάζαρος· ἀδύνατον γὰρ ἀποθανεῖν τινα παρόντος Ἰησοῦν. ¹⁵ ἵνα δὲ ἀναστῇ ἐκ νεκρῶν ὁ ἀποθανὼν, ἐλθεῖν δεῖ τὸν Ἰησοῦν πρὸς τὸν ἀποθανόντα. δι' ὑμᾶς μέν, φησὶ, χαίρω, πιστεύοντας ἐκ τοῦ μαθεῖν ὅτι ἀπέθανεν ἐκεῖνος οὐκ ὄντος μου παρ' αὐτῷ, καὶ ἵνα βεβαιωθῆτε ἐν τῇ πίστει. αὐτὸς μὲν οὖν cf. Jo xi 44 μόνος ἔξυπνίζει τὸν Λάζαρον, τῶν δὲ μαθητῶν ἔργον ἦν τεθνηκότα δεδεμένον τὰς χειρας καὶ τοὺς πόδας κειρίαις, ²⁰ καὶ τῆς ὄψεως αὐτοῦ σουδαρίῳ περιδεδεμένης, λῦσαι αὐτὸν δεσμοῖς νεκρῶν δεδεμένον καὶ ἀφιέναι αὐτὸν ὑπάγειν κατὰ τὴν τοῦ Ἰησοῦ κέλευσιν. φησὶ δὲ ὁ Θωμᾶς· Ἀγωμεν ἵνα συναποθάνωμεν αὐτῷ· ἀναγνοῦς τὰς περὶ τοῦ σωτῆρος προφῆτείας· εἰκὸς δὲ ὅτι καὶ ἡκηκόει λείπεσθαι οἰκονομίαν ²⁵ τῷ υἱῷ τοῦ θεοῦ τὴν περὶ ψυχῶν, ἦν ἔμελλε ποιεῖν καταβὰς εἰς τὸ χωρίον αὐτῶν ἵνα τοῖς ἐν φυλακῇ πνεύμασι κηρύξῃ, πορευθεὶς πρὸς αὐτὰ, ἀπειθήσασί ποτε. ἀκούσας οὖν ὅτι

Jo xi 16

cf. 1 Pe iii 19 f.

5 δν] o R   10 τῷ] το R   18 οὐν] ου R   24 ἀναγνοῦς]+ο
θωμᾶς RVS Cord.: hic inc. Corderius.   26 ἦν]+και R
28 om. οὐν RVS

Πορεύομαι ἵνα ἔξυπνίσω αὐτόν· φέτο οὐκ ἄλλως ἀν ἔξυπνώ· *Io x i 11*
 σεσθαι καὶ ἐκ νεκρῶν ἀναστήσεσθαι τὸν Λάζαρον ἥ τοῦ
 Ἰησοῦν καταβάντος εἰς τὸ τῶν ψυχῶν χωρίον· ἔτι δὲ καὶ τοῦ
 σωτῆρος εἰπόντος· Οὐδεὶς αἴρει τὴν ψυχήν μου ἀπ' ἐμοῦ, *Io x i 18*
 5 ἀλλ' ἔγὼ τίθημι αὐτὴν ἀπ' ἐμοῦ· καὶ τὰ δομοια. εἴτα ὡς
 γηήσιος αὐτοῦ μαθητὴς, κρίνας αὐτῷ ἀκολουθεῖν ὅποι ποτ' cf. *Ap xiv 4*
 ἀν ἀπίγ, ἔβούλετο αὐτῷ καὶ τοὺς λοιποὺς μαθητὰς χάριτι
 τοῦ Ἰησοῦν συναποθέσθαι τὰ σώματα αὐτῶν. μήποτε δὲ καὶ
 τοῦτο ἡπίστατο, ὅτι οὐκ ἄλλως ἔσται συζῆσαι τῷ Ἰησοῦν μὴ
 10 συναποθανόντα αὐτῷ, καθὰ καὶ Παῦλος δοκεῖ. οἱ δὲ μὴ cf. *2 Ti ii 21*
 βουλόμενοι διὰ τοῦτο αὐτὸν λέγειν φήσουσιν ὅτι ὑποπτεύων
 τὸν ἐσόμενον φθόνον τῶν Ἰουδαίων ἐκ τοῦ ἀναστῆναι τὸν
 Λάζαρον καὶ τὸν ἐπόμενον κίνδυνον τοῦτο αὐτὸν εἰρηκέναι.
 'Ελθὼν οὖν ὁ Ἰησοῦς ἐνρειν αὐτὸν τέσσαρας ἡμέρας ἔχοντα. *Io x i 17*
 15 ὁ τέταρτος ἀριθμὸς ὑλικός τις καὶ σωματικὸς ὡν κατωτικός
 ἔστιν, ἐπεὶ τὰ γενικὰ σώματα τέσσαρα ἔστιν, ὅθεν οἱ
 δουλούμενοι καὶ οἱ κακούμενοι τέσσαρσιν ἑκατοντάσιν ἐτῶν
 πάσχουσι, κατὰ τὸ εἰρημένον· Κακώσουσιν αὐτοὺς καὶ τα- *Ge xv 13*
 πεινώσουσιν αὐτοὺς ἔτη ὑ. τάχα δὲ καὶ τοῦτο εἰς καθαίρεσιν
 20 τῶν τῇ φύσει τοῦ σώματος ἀκολουθησάντων ἀμαρτημάτων
 τεσσαράκοντα τηστεύει Μωσῆς ἡμέρας, δομοίας δὲ καὶ
 'Ηλίας, καὶ ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἀμαρτημάτων ὁ σωτήρ. καὶ
 νῦν οὖν ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐνρει τὸν Λάζαρον τέσσαρας ἡδη
 ἡμέρας ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ, ὅπερ ἔστιν νεκρῶν οἰκητήριον.
 25 ἀμαρτωλοῖς γάρ οἱ τάφοι οἰκίαι εἰσὶν, ὅθεν καὶ οἱ δαι-
 μονιζόμενοι ως ἐπὶ οἰκεῖον τόπον εἰς τὰ μνημεῖα κατα- cf. *Mc v 3 ff*
 φεύγουσιν. οἵτινες ὅσον μὲν ἔνδον εἰσὶν, οὐδεὶς ἰσχύει διὰ
 τῆς ὁδοῦ ἐκείνης ἀπελθεῖν, ὅταν δὲ ἔξελθωσι τὴν γυμνότητα
 ἀποτιθέμενοι, ἴματισμῷ κοσμοῦνται καὶ σωφρονοῦσι, καὶ cf. *Mc v 15*

1 om. ἀν RVS εξυπνισθησθαι V 3 ἔτι δὲ] ταδε RVS
 5 εμαυτον V 6 αὐτοῦ] ὁ τοῦ σωτῆρος Cord. κρίνας] pr. καὶ
 Cord. ακολουθησαι RV 7 ἀπίγ] ἀπήσαι Cord. om. αὐτῷ
 RVS 8 συναποθέσθαι—αὐτῶν] αποθεσθαι το σωμα RVS: hic
 expl. Cord. 18 om. καὶ ταπεινώσουσιν αὐτοὺς RV 22, 23 τῶν
 —οῦν] locus in V male laesus 25 εἰσὶν—δαιμονιζόμενοι] locus
 in V male laesus 26 τοπων R*

cf. Mt xxvii τοῖς ποσὶ τοῦ Ἰησοῦν παρακαθέζονται. ὁ δὲ Ἰησοῦν ἐν
59 f. καινῷ τίθεται μνημείῳ καὶ καθαρῷ εἰλίσσεται σινδόνι, καὶ
οὐ φθάνει ἐπὶ τῶν τεσσάρων ήμερῶν ὥν ἐν νεκροῖς. διὸ
cf. Ps lxxxvii καὶ ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος ἦν, καὶ ἐν ἐλευθέρῳ καὶ ἀγίῳ
(lxxxviii) 6 cf. Eph v 26 ἀριθμῷ τῷ τρίᾳ ἐγείρεται ἐν ᾧ καὶ ἀγιάζει ημᾶς τῷ λουτρῷ;
cf. Mt xxviii τοῦ ὄντος, εἰπὼν δεῖν βαπτίζεσθαι ημᾶς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ
19 πατρὸς καὶ τοῦ νιοῦ καὶ τοῦ πνεύματος.

80. In Joann. xi. 18. Rome, Vat. 758; Reg. 9:
Ven. 27.

Βηθανίᾳ ἔρμηνεύεται Οἶκος ὑπακοῆς, Ἱερουσαλὴμ δὲ
"Ορασις ἔρηται. γειτνιὰ τοίνυν ἐν μέσῳ σταδίων οἱ ὅστι
καὶ τοῦ ναοῦ ἀναβαθμοί. διαιρεῖται δὲ ὁ ίε ἀριθμὸς εἰς τὸν 10
ζ' τοῦ σαββάτου καὶ τὸν η' τῆς περιτομῆς, οἷς μόνοις μερίδα
διδόναι δὲ Ἐκκλησιαστὴς παραινεῖ· Δὸς μερίδα, λέγων, τοῖς
Eccl xi 2 έπτὰ, καί γε τοῖς ὀκτώ. εἴπερ δὲ σύμβολόν ἐστι Μαρία μὲν
τοῦ θεωρητικοῦ βίου, Μάρθα δὲ τοῦ πρακτικοῦ, Λάζαρος δὲ
τοῦ μετὰ τὴν πίστιν ἐν ἀμαρτίαις γενομένου, εἰκότως Μαρία 15
καὶ Μάρθα πενθοῦσι τὸν Λάζαρον, καὶ πενθοῦσαι δέονται τῆς
cf. Jo xi 19 περὶ τοῦ ἀδελφοῦ παραμυθίας, ἦν βούλονται μὲν προσάγειν
αὐτᾶις Ἰουδαίοι. πρὸ τοῦ πληρώματος <δὲ> τοῦ χρόνου
λόγοι ἀπογινώσκουσι τοῦ δύνασθαι παῦσαι τοῦ ἐπὶ τῷ
νεκρῷ κλαυθμοῦ τὴν ἀδελφὴν τοῦ τεθνεώτος. δοκεῖ δὲ ἡ 20
Μάρθα νῦν σπουδαιοτέρα εἶναι τῆς Μαρίας, εἴ γε Μάρθα μὲν
ἔδραμε πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Μαρία δὲ οἴκοι ἔμενε καθεξομένη.
cf. Mt viii 8 εἴσι δέ τινες, ὡς ἐκατόνταρχος, μὴ ὅντες ἱκανοὶ τὸν Ἰησοῦν
cf. Mc v 22 f. ὑποδέξασθαι, ἔτεροι δὲ ἄξιοι, ὡς ὁ ἀρχισυνάγωγος. ὅθεν
cf. Jo xi 20 Μάρθα ὡς ὑποδεεστέρα ἔδραμε πρὸς τὸν Ἰησοῦν, ἡ δὲ Μαρία 25
ἀναμένει οἴκοι αὐτὸν ὑποδέξασθαι, ὡς χωρητικὴ τῆς αὐτοῦ
ἐπιδημίας. καὶ οὐκ ἀν ἐξῆλθε τοῦ ἑαυτῆς οἴκου, εἰ μὴ
Jo xi 28 f. ἤκουσε τῆς ἀδελφῆς λεγούσης· 'Ο διδάσκαλος πάρεστι καὶ
cf. Jo xi 29 φωνῇ σε. καὶ ἐγερθεῖσα οὐχ ἀπλῶς ἡγέρθη ἀλλὰ ταχὺ, καὶ

3 τεσσάρων] δ' R 11 ζ'] ευδομον R η'] ογδοον R 18 om. δὲ
RVS 21 εἶναι] ην RVS 23 ὅντες]+δὲ RV 29 φωνη RV

πεσοῦσα πρὸς τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ εἶπεν ἢ εἶπεν, ἐκείνης
μὴ προσπεσούσης.

81. In Joann. xi. 26. Rome, Reg. 9: Ven. 27.
[Corderius, p. 286.]

Οὐκ ἀγνοῶν δὲ ὁ σωτῆρ πότερον πιστεύει ἡ Μάρθα τοῦς λεγομένους, ἢ μὴ, πυνθάνεται λέγων· Πιστεύεις τοῦτο; ἀλλ' Jo xi 26
5 ὑπὲρ τοῦ ήμᾶς, ἢ καὶ τοὺς τότε παρόντας, μαθεῖν ἐκ τῆς ἀποκρίσεως αὐτῆς τὴν διάθεσιν αὐτῆς. ἀλλος δέ τις φήσει ὅτι οὐδὲ πυνθάνεται, ἀλλ' ἀποφαίνεται τό· Πιστεύεις τοῦτο.
εἴτα πληροῦσα ἡ Μάρθα τὴν ἀπόφασιν τοῦ σωτῆρος λέγει·
Ναὶ, κύριε· καὶ οἶον οὐ μόνον τοῦτο ὃ σὺ λέγεις πιστεύω, Jo xi 27
10 τὸ δὲ σὲ εἶναι τὸν χριστὸν οὐ μόνον ἄρτι πιστεύω, ἀλλὰ καὶ πεπίστευκα, καὶ ὅτι σὺ εἶ ὁ νιὸς τοῦ θεοῦ ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενος, καὶ ἐπιδημῶν πᾶσι τοῖς πιστεύουσιν εἰς σέ.

82. In Joann. xi. 32. Corderius, p. 287.

Ζητήσαι δὲ ἂν τις διὰ τί λέγει· Εἰ ἡς ὥδε· ἐξετάζων τὰ Jo xi 32
15 τῆς ἀναγωγῆς, εἰ ἔστι τι ὅπου οὐκ ἔστιν ὁ Ἰησοῦς; ὥσπερ οὖν ὃπου εἰσὶ δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ αὐτοῦ ὄνομα, Mt xviii 20
ἐκεῖ ἔστιν ἐν μέσῳ αὐτῶν· ἀλλων δὲ μέσος ἔστηκε τῶν μὴ cf. Jo i 26
γινωσκόντων αὐτόν· οὕτως παρῆν τῇ Μαρίᾳ καὶ τῇ Μάρθᾳ.
οὐχ οὕτω γὰρ προκεκόφεισαν ὡς γινώσκειν αὐτὸν παρόντα.

83. In Joann. xi. 34. Rome, Vat. 758; Reg. 9:
Ven. 27.

Τὸ δέ· Ποῦ τεθείκατε αὐτόν; μὴ θαυμάσῃς εἰ ὥσπερ ὑπὸ ἀγνοοῦντος λέγεται. ὀγνοεῖν γὰρ οὐ μόνον τὸν σωτῆρα ἀλλὰ καὶ τὸν πατέρα φησὶν ἡ γραφὴ κατὰ σημαινόμενον

3 om. δὲ RVS σωτῆρ] πῆρ R 5 ἡμᾶς] pr. καὶ Cord.
6 αὐτῆς 1º—αὐτῆς 2º] τὴν αὐτῆς διαθεσιν RVS: hic expl. Cord.
φησῃ RV 14 ζητήσει Cord. λεγοι Cord. 20 τεθηκατε RV
21 λεγετε RV 22 ἡ γραφὴ] οι γραφοι S: om. RV

¹ Co xiv 37 f. κατὰ τό· Εἴ τις ἐν ὑμῖν πνευματικὸς ἐπιγινωσκέτω ἃ γράφω
ὑμῖν, ὅτι τοῦ θεοῦ ἐστίν· εἰ δέ τις ἀγνοεῖ ἀγνοεῖται.
Jo xi 34 ἔρωτῷ· Ποῦ τεθείκατε αὐτόν; ὡς γε τοῖς μαθηταῖς ἐν-
cf. Jo xi 35 τέλλεται ἀφίεναι τοὺς νεκρούς. δακρύει δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐάν
τις αὐτοῦ τῶν φίλων ἐν μνημείῳ γένηται.

5

84. In Joann. xi. 38. Rome, Reg. 9: Ven. 27.
[Corderius, p. 290.]

cf. Jo xi 33 Μακρὰν μὲν τυγχάνων τοῦ μημείου ἐνεβριμήσατο τῷ
πνεύματι. ὅτε δὲ ἐγγὺς γίνεται τῷ νεκρῷ σύκετι ἐμβρι-
μᾶται τῷ πνεύματι, ἀλλὰ συνέχει ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐμβριμησιν.
Jo xi 38 δὸς λέγεται· Ἐμβριμώμενος ἐν ἑαυτῷ ἔρχεται εἰς τὸ μη-
μείον. πάλιν δὲ ἐπιτιμᾷ τῷ πάθει ἵνα μάθωμεν ὅτι ἄνθρωπος ¹⁰
γέγονεν ἀτρέπτως, ὡς ήμεῖς. ² Ήν δὲ σπῆλαιον καὶ λίθος
cf. Lc xxiii ἐπέκειτο ἐπ' αὐτοῦ. ἐτέθη γὰρ οὐκ ἐν οἰκοδομήτῳ τινὶ⁵³
μημείῳ ἀλλ' ἐν λαξευτῷ ἐν πέτρᾳ. καὶ τάχα διὰ τοῦτο
cf. Lc xi 47 οὐαὶ τοῖς οἰκοδομοῦσι τάφους η̄ μημεῖα. οἰκοδομεῖσθαι
γὰρ δεῖ οἰκίας, καὶ ναὸν, καὶ εἴ τι τοῖς ζωσίν ἐστι χρήσιμον. ¹⁵
Jo xi 39 εἰτά φησιν· Ἀρατε τὸν λίθον· ἐπεὶ τὸ σπῆλαιον μημεῖον
η̄ν οὐχ ἥψατο αὐτὸς τοῦ λίθου, ἀλλ' ἐτέροις ἐπέτρεψεν ἄραι
τοῖς ἐπιτηδείοις πρὸς τὸ ἔργον. τοῦ δὲ ἐπικειμένου τῷ
cf. Ge xxix στόματι τοῦ φρέατος ἐν τῇ Γενέσει καὶ ἐμποδίζοντος τὰ
¹⁰ cf. Ge xxx 42 πρόβατα τοῦ πίνειν, ἀφ' ὧν ἐμελλε γενέσθαι τὰ ἐπίσημα ²⁰
καὶ η̄ μερὶς τοῦ Ἱακὼβ, αὐτὸν ἔδει ἐπιλαβέσθαι τὸν
Ἱακὼβ, καὶ προσελθόντα τῷ λίθῳ ἀποκυλίσαι αὐτόν. καὶ
ἔδει γε ἐπὶ μὲν τοῦ φρέατος αὐτὸν προσελθεῖν τὸν Ἱακὼβ,
ἔξω δὲ τοῦ σπηλαίου στῆναι τὸν Ἰησοῦν.

3 τεθηκατε V   7 τῶν νεκρῶν Cord.   7, 8 om. οὐκέτι—ἀλλὰ
RVS   8 συγχεει RV (vid.)   10, 11 om. πάλιν—ήμεῖς RVS
11, 12 om. καὶ—αὐτοῦ Cord.   12 om. ἐτέθη γὰρ RVS   13 om.
μημείῳ RVS   om. ἐν πέτρᾳ RVS   om. καὶ Cord.   15 χρή-
σιμον] expl. Cord.   17 ἀλλ' ἐτέροις] haec verba in V male laesa
sunt: αλλενετεροις S   επετρεπεν RVS   19 Γενέσει] γενε RV

85. In Joann. xi. 51. Rome, Vat. 758; Reg. 9:
Ven. 27. [Corderius, p. 298.]

Οὐκ, εἴ τις προφητεύει, προφήτης· ἀλλ' εἴ τις προφήτης, οὗτος προφητεύει. Βαλαὰμ γάρ, μάντις ὁν, προφητης^{c. Jos xiii 22} τεύει. οὐ γάρ, εἴ τις ἰατρικόν τι ἐποίησεν, ἥδη καὶ ἰατρός. ἥ καὶ οἰκοδομικόν τι ποιήσας, ἥδη καὶ οἰκοδομικός. καὶ σ τινες μὲν βουλονται μὴ ἀπὸ τοῦ ἀγίου πνεύματος τὸν Καιάφαν εἰρηκέναι διὰ τὸ λέγειν τὸν Δαυεὶδ ἀμαρτήσαντα· Καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ· καὶ Ps 1 (ii) 13^{c. Sap Sol} μὴ κατοικεῖν αὐτὸ ἐν σώματι κατάχρεῳ ἀμαρτίᾳ, ἀλλ' ὑπὸ i 4^{16 f. Lc iv 34} ἐνεργείας πονηρῶν πνευμάτων. δύνασθαι γάρ φασιν ἔστιν
10 δτε προλέγειν τοὺς δαίμονας ὡς ἐπὶ Παύλου τὸ πνεῦμα τοῦ^{c. Act xvi} πυθῶνος, καὶ ἐπὶ τοῦ σωτῆρος τό· "Εα, τί ἡμῖν καὶ σοὶ, υἱὲ^{16 f.} τοῦ θεοῦ; μανθάνομεν δὲ ὅτι οὐ πάντα λέγουσιν ἀφ' ἑαυτῶν
οἱ ἄνθρωποι, ἀλλά τινα καὶ ἐνεργούμενοι ἥ ὑπὸ κρείττονός
τινος δυνάμεως ἥ ὑπὸ χείρονος. πλὴν ὤσπερ τινὲς τῶν
15 ἐτεροδόξων τὸν νοῦν τῆς γραφῆς παρεκδέχονται, οὕτως οἱ Φαρισαῖοι τὸ ὑπὸ Καιάφα ῥηθὲν πρὸς τὸν ἑαυτῶν ἐκλαμβάνουσι νοῦν.

86. In Joann. xi. 54. Rome, Reg. 9: Ven. 27.
Corderius, p. 299.

Θέλει μὲν ἐπιστρέφειν ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ἀλογώτερον καὶ θερμότερον ἐπιπτηδᾶν τοῖς κινδύνοις, μηδ' ἀν ὑπὲρ τῆς
20 ἀληθείας ὡσιν, ἀλλὰ καταλαμβανομένους μὲν ἴστασθαι,
μέλλοντας δὲ ἀναδύεσθαι, διὰ τὸ τῆς ἐκβάσεως ἄδηλον.
πρὸς δὲ ἀναγωγὴν ῥητέον ὅτι Ἰησοῦς πάλαι μὲν παρρησίᾳ
τοῖς Ἰουδαίοις περιεπάτει διὰ τῶν προφητῶν, νῦν δὲ οὐκέτι.
οὐ γάρ ἔστιν ἐν αὐτοῖς λόγος θεοῦ, ἀλλ' ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῶν
25 εἰς τὴν ἔρημον, περὶ ἣς λέγεται. "Οτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς Is liv 1

2 om. οὗτος Cord. 3 om. τι RVS 4 om. ἥ καὶ—οἰκοδομός RVS καὶ 2^ο] + ὁ Cord. οἰκοδομικός] expl. Cord.
16 εαυτον V 18 θέλει μὲν] καὶ βουλομενον του λογου RV
22—25 om. ὅτι—λέγεται RV

ἐρήμου μᾶλλον ἡ τῆς ἔχουσης τὸν ἄνδρα· ἐγγὺς Ἐφραὶμ,
 ἥτις ἔρμηνεύεται Καρποφορίᾳ· ἀδελφὸς ὁν Μανασσῆ πρε-
 σβυτέρου τοῦ ἀπὸ λήθης· μετὰ γὰρ τὸν ἀπὸ λήθης λαὸν
 γεγένηται ἡ ἐξ ἔθνων καρποφορίᾳ. κακεῖ ἔμεινεν μετὰ τῶν
 μαθητῶν· πάρεστι γὰρ τῇ καρποφορίᾳ. καὶ ἐπὶ τῇ γενέσει⁵
 cf. Ge xlvi 12 μὲν τοῦ Ἐφραὶμ εἴποι ἀν δὲ γεννήσας αὐτὸν σιτομέτρης ἥμῶν
 cf. Phil ii 8 κύριος, δὲ ταπεινώσας ἑαυτὸν καὶ γενόμενος ὑπῆκοος μέχρι¹²
 Ge xli 52 θανάτου· Ήὕησε με δὲ θεὸς ἐν γῇ τῆς ταπεινώσεως μου.

87. In Joann. xii. 26. Rome, Vat. 758; Reg. 9:
 Ven. 27.

'Ο ἐπόμενος αὐτῷ τῷ ἐπεσθαι αὐτῷ διακονεῖ αὐτῷ. δὲ δὲ
 διακονῶν αὐτῷ διάκονος αὐτοῦ ἐστί· καὶ διὰ τοῦτο ὅπου¹⁰
 ἐστιν δὲ λόγος καὶ αὐτὸς ἐστιν. οὐ σωματικῶς δὲ καὶ
 τοπικῶς τὴν ἐπαγγελίαν νοητέον. εἰ δὲ, ὡς ἐν σωματικοῦ
 τόποις, ἐστι τις τόπος τοῦ αἰθέρος ἐν τοῖς καθαρωτάτοις καὶ
 λεπτότητι φωτὸς διαυγεστέροις, οὐκ ἀν διάμαρτοι τις τῶν ἐν
 σώματι τοὺς διαφέροντας ἀπολαμβάνοντας κατὰ τὴν ἀξίαν¹⁵
 ἐν τῇ ἀναστάσει σῶμα δόξης ὑπερεχούσης καὶ διαφερούσης
 ἐν ἑκείνοις γίνεσθαι τοῖς χωρίοις ὡς ἐπιτηδειοτάτοις πρὸς
 τὴν σχολὴν τῶν θεωρημάτων τοῦ θεοῦ λόγου. καὶ τῇ μὲν
 ἐπινοίᾳ ἔτερόν ἐστι τὸ ὅπου ἐστιν δὲ θεὸς λόγος ἐκεῖ εἶναι
 τὸν διάκονον αὐτοῦ, τῷ δὲ πράγματι ταῦτον ἐστι τῷ τιμᾶσθαι²⁰
 αὐτὸν ὑπὸ τοῦ πατρὸς. τῇ γὰρ τιμῇ τῇ ἀπὸ τοῦ πατρὸς τὸ
 τιμώμενον γίνεται ὅπου δὲ θεὸς λόγος.

88. In Joann. xii. 27. Rome, Vat. 758; Reg. 9:
 Ven. 27.

Πᾶσα ἡ τοῦ Σατανᾶ δύναμις ἀμα τοῦ αὐτῆς ἡγεμόνος
 κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ σωτηρίου πάθους ἐπεστράτευσε τῷ

4, δ κακεῖ—μαθητῶν] Ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς Ἐφραὶμ Cord.
 5 καρποφορὰ RV ἐπὶ] ἐν RV 6 om. μὲν Cord. εἴποι
 δὲν] εἴπεν Cord. 7 κύριος] pr. ὁ Cord. 8 om. Ηὕησε—μουν
 Cord. 16 δοξῇ RV 17 om. τοῖς R 20 ἐστι] + παρα RVS

σωτῆρι ἃς ὁρῶσα ἡ τοῦ σωτῆρος ψυχὴ ἀνθρωπίνως ἐταράτ-
τετο, οὐ τὸν θάνατον δειλιώσα, εἰ καὶ τοῦτο ἀνθρώπινον,
ἀλλὰ τὸ μὴ ἡττηθῆναι. ἐνεδίδουν γὰρ αὐτῇ ὁ χριστὸς καὶ
πάσχειν ἔσθ' ὅτε τὰ ἴδια, καὶ ἐπείπερ ἔμελλε τοῖς ὑπα- cf. He v 9
5 κούνουσιν αὐτῷ αἵτιος σωτηρίας αἰωνίου γίνεσθαι, διὰ τοῦτο
περὶ τούτων ἐλυπεῖτο αὐτὸν ἡ ψυχὴ, καὶ ἐταράττετο, οὐχ ὡς
ἄν τις νομίσειεν ὑπὸ τῆς ταραχῆς κατακρατούμενος, ἀλλ᾽
ἀκαριαίως τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ νῦν, ἀμα γὰρ τῷ ἄρξασθαι
καὶ ἐπαύσατο, καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν σημεῖον ἦν χρόνον. ὅρα
10 δὲ μήποτε καὶ αὐτὸς πρὸς τὰς στρατευομένας κατ' αὐτοῦ
δυνάμεις πονηρὰς ἀγῶνα εὑχεται γενέσθαι οὐκ ἐν παρατάσει
χρόνου ἀλλ' ἐν τῷ νῦν, τῇτις Ἰησοῦ ψυχῇ ἥρκει πρὸς τὸ
νικηθῆναι πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ πονηροῦ.

89. In Joann. xii. 31. Corderius, p. 317.

Τὸ ἐν τῷ σταυρῷ πάθημα αὐτοῦ κρίσις ἦν τοῦ κόσμου
15 τούτου παντὸς, ἐπείπερ εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἷματος τοῦ Col i 20
σταυροῦ αὐτοῦ, εἴτε τὰ ἐπὶ γῆς εἴτε τὰ ἐν οὐρανοῖς, μετὰ cf. Col ii 15
θριαμβεύσεως ἐν τῷ ξύλῳ, ἃς ἀπεξεδύσατο ἀρχὰς καὶ
ἐξουσίας, ἐκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις, ἀποκαθιστὰς πάντα cf. Eph ii 6
ἐπὶ τὸ ἑκάστῳ ἀρμόζον καὶ πρέπον τέλος. ἐπεὶ οὖν τὸ
20 συνέχον τὴν περὶ ἑκάστου τῶν ὅντων κρίσιν ἡ ἐν τῷ σταυρῷ
οἰκονομίᾳ ἦν, διὰ τοῦτο, ἐγγύζοντος τοῦ κατὰ τὸ ἐν αὐτῷ
πάθος καιροῦ, εἶπε τό· Νῦν ἡ κρίσις ἔστι τοῦ κόσμου Jo xii 31
τούτου.

90. In Joann. xii. 31 ff. Rome, Vat. 758; Reg.
9: Ven. 27.

Ἐπεὶ τὸ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν πάθος ἐπὶ καθαρισμῷ τῶν
25 προεγγνωσμένων ἐγίνετο ἐν οἷς ὁ κόσμος κρίνεσθαι ἔμελλε,
διὰ τοῦτο λέλεκται τό· Νῦν κρίσις ἔστι τοῦ κόσμου τούτου· Jo xii 31

4 τοῖς] pr. παρα RV
10 αὐτὸς] αυτὸν RV
24 Ἐπει] επι R

6 περὶ] παρα R
15 εἰρηνοποιήσας] εἰρήνην ὁ ποιήσας Cord.

8 τῷ] το RV

ώσανεὶ ἔλεγεν Ἐνέστη καιρὸς ἀναδείξεως τῶν κρινούντων τὸν κόσμον· ἡ ἐπὲι τῷ καιρῷ τοῦ σωτηρίου πάθους ἔμελλεν δι τύραννος καθαιρεθῆσεσθαι, λέλεκται τό· Νῦν δι ἄρχων τοῦ κόσμου ἐκβληθήσεται· ἡ τάχα κατὰ τὸ ἔξωτερον σκότος.

5

"Ἄγνοιαν δὲ αὐτῷ ἐλέγχουσι τὴν περὶ τοὺς προφήτας καὶ τὴν οὐκ ἀκριβῆ γνῶσιν τῶν γεγραμμένων ὑποδεικνύουσιν.

c. Jo xii 34 τὸ μὲν γὰρ εἰς τὸν αἰῶνα μένειν τὸν χριστὸν ἀπὸ τῶν τοιούτων εἰλήφασι φωνῶν τὸ δὲ τοῦ θανάτου μυστήριον μεταξὺ γινόμενον καὶ τὴν πρὸς ὀλίγον διάλυσιν τῆς ψυχῆς ¹⁰ ἀπὸ τοῦ σώματος οὐ συνίεσται οὐδὲ ἔξηκριβουν. τὴν δὲ αἵτιαν αὐτὸὺς ἔδει εἰδέναι ὅτι δύο προφητευομένων Χριστοῦ ἐπιδημιῶν, τὴν μὲν ἐνδοξοτέραν καὶ ἐπὶ συντελείᾳ ἐσομένην τοῦ αἰῶνος δι ὄχλος τῶν Ἰουδαίων ἥλπιζε, τὴν δὲ πρὸ αὐτῆς c. Le xiii 35 οὐ πάνυ τι συνίει. διὸ καταλείπεται δι οἶκος αὐτῶν.

15

91. In Joann. xii. 35. Rome, Vat. 758; Reg. 9:
Ven. 27.

c. Mt xiii 12 Ἐπείπερ ὡς παντὶ τῷ ἔχοντι δοθήσεται καὶ περισσευθήσεται, οὕτως ἀπὸ τοῦ μὴ ἔχοντος καὶ δοκεῖ ἔχειν ἀρθήσε-

c. Lc xix 20 ταὶ ἀπ' αὐτοῦ· εἴ τις τε λαβὼν τὴν μνᾶν δεσμεύσει αὐτὴν ἐν Jo xii 35 σουδαριῷ, ἀκούσεται τό· Ἐτι μικρὸν τὸ φῶς ἐν ὑμῖν ἐστιν·

Lc xix 24 ὅσον γὰρ οὐδέπω λέξεται τό· Ἀρατε ἀπ' αὐτοῦ τὴν μνᾶν ²⁰

c. Lc xvi 10 ἐπείπερ δὲ ἐν ὀλίγῳ ἄδικος καὶ ἐν πολλῷ ἄδικός ἐστι· καὶ οὕτω δὲ ἄν τις τὰ κατὰ τὸν τόπον διηγήσατο. ὕσπερ δὲ βασιλεία τοῦ θεοῦ παρὰ Ἰουδαίοις ἦν, οὕτω καὶ τὸ φῶς ἐν αὐτοῖς ἐτύγχανε· καὶ ὕσπερ διὰ τὸ μὴ ἀποδεδωκέναι αὐτὸὺς τοὺς ἐπιβάλλοντας τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ καρποὺς ἤκουσαν ²⁵

Mt xxi 43 τό· Ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ καὶ δοθήσε-

c. Jo xii 35 ται ἔθνει ποιοῦντι τοὺς καρποὺς αὐτῆς, οὕτως ἐπείπερ ὅντος τοῦ φωτὸς ἐν αὐτοῖς οὐ περιεπάτησαν ὡς μὴ σκοτίαν αὐτὸὺς λαβεῖν. διὰ τοῦτο μετὰ τὸν μικρὸν χρόνον τὸ ἐν αὐτοῖς

φῶς ἀπ' αὐτῶν ἀφηρέθη καὶ ἐδόθη τῷ ποιοῦντι ἔθνει τοὺς καρποὺς τοῦ φωτὸς, γενομένῳ ως τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ καὶ χρηματίζοντι φῶς τοῦ κόσμου, καὶ τοῦτο εἰληφότι ἀπὸ τοῦ φήσαντος· Ἐγώ εἴμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου.

Jo viii 12

92. In Joann. xii. 39 f. Rome, *Vat.* 758; *Reg.*
9: *Ven.* 27. *Corderius*, p. 322.

s. "Οτι γάρ αύτεξουσίους ἡμᾶς οἶδεν ή θεία γραφὴ, ψέγουσα μὲν ως παρ' ἑαυτοὺς ψεκτοὺς τοὺς ἀμαρτάνοντας, ἐπαινοῦσα δὲ ως παρὰ τὴν ἑαυτῶν αἰτίαν ἐπαινετοὺς τοὺς τηροῦντας τὴν θείαν ἐντολὴν, ἀκουσον τί φησιν ἐν τῷ Δευτερονομίῳ· Καὶ Deut x 12 f.
νῦν, Ἰσραὴλ, τί Κύριος δὲ θεός σου αἰτεῖ παρά σου ἀλλ' η
io φοβεῖσθαι Κύριον τὸν θεόν σου, πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς δόδοις αὐτοῦ καὶ ἀγαπᾶν αὐτὸν καὶ λατρεύειν Κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐξ ὅλης καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου,
φυλάσσεσθαι τὰς ἐντολὰς τοῦ κυρίου καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ὅσα ἐγώ σοι ἐντέλλομαι σήμερον, ἵνα εὖ γέ σοι; ἐν
is δὲ τῷ Μιχαΐᾳ· Εἰ ἀναγγέλῃ σοι, ἄνθρωπε, τί καλόν; η τί Mi vi 8
Κύριος ἐκζητεῖ παρά σου ἀλλ' η τοῦ ποιείν κρίμα καὶ ἀγαπᾶν
ἔλεος, καὶ ἔτοιμον εἶναι τοῦ πορεύεσθαι μετὰ Κυρίου τοῦ θεοῦ σου; ὅσον οὖν ἐπὶ τούτοις δυνατόν ἐστιν ἔκαστον ἡμῶν γενέσθαι δίκαιον η ἀδίκον. νοήσεις τοίνυν τό· Ἐτύφλωσεν Jo xii 40
20 αὐτῶν τοὺς ὄφθαλμοὺς καὶ ἐπώρωσεν αὐτῶν τὰς καρδίας· ἀναφέρεσθαι ἐπὶ τὸν πονηρὸν, καθὰ προεέρηται, τυφλώσαντα τινῶν τοὺς ὄφθαλμοὺς καὶ πηρώσαντα αὐτῶν τὴν καρδίαν,
ἵνα μὴ ἴδωσι τοὺς ὄφθαλμούς, καὶ ἵνα μὴ νοήσωσι τῇ καρδίᾳ, καὶ ἵνα μεταστραφῶσι καὶ ίάσηται αὐτὸν δὲ κύριος.
25 οὐ γάρ ὥσπερ εἰρηται· Τετύφλωκεν αὐτῶν τὸν ὄφθαλμούς καὶ πεπώρωκεν αὐτῶν τὴν καρδίαν· οὕτω γέγραπται καὶ τό·

1, 2 ἔθνει τοὺς καρπούς] τοὺς καρπούς τα εθνη RV   om. τοὺς καρπούς τοῦ φωτὸς S   5 om. "Οτι γάρ RVS   ψέγουσα] λεγουσα RVS   6 ἑαυτούς] αὐτοὺς Cord.   7 ἑαυτῶν] αὐτῶν Cord.
8—18 om. ἀκουσον—θεοῦ σου RVS   18 om. ἐστιν RV
19 τοίνυν] οὖν Cord.   ἐντύφλωσεν Cord.   20 om. αὐτῶν 2° RVS
21—24 om. καθὰ—κύριος RVS   23—26 om. καὶ—καρδίαν RVS
26 om. καὶ τό RVS

"Ινα μὴ στραφῶσι καὶ ίάσηται αὐτούς. ἄλλος οὖν δὲ τυφλῶν
 cf. Is lxi 1 τοὺς ὄφθαλμοὺς καὶ πωρῶν τὰς καρδίας, καὶ ἄλλος δὲ ίώμενος
 τοὺς ἐπιστρέφοντας καὶ τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν
 2 Co iv 3 f. καὶ τοὺς τυφλούς. καὶ δὲ ἀπόστολος δὲ ἐν τῇ πρὸς Κοριν-
 θίους δευτέρᾳ τοῦτό φησιν· Εἰ δέ ἔστι κεκαλυμμένον <ἐν 5
 τοῖς ἀπολλυμένοις ἔστι κεκαλυμμένον>, ἐν οἷς δὲ θεὸς τοῦ
 αἰώνος τούτου ἐτύφλωσε τὰ νοήματα τῶν ἀπίστων, εἰς τὸ
 μὴ αὐγάσαι τὸν φωτισμὸν τῆς δόξης τοῦ εὐαγγελίου τοῦ
 χριστοῦ, διὸ ἔστιν εἰκὼν τοῦ θεοῦ. καὶ οὐ θαυμαστὸν εἰ
 ὑποβάλλοντες ἑαυτοὺς δι᾽ ὧν ἡμαρτον τῷ πονηρῷ τυφλοῦν-
 cf. Jo xii 40 ταὶ τοὺς ὄφθαλμοὺς ὑπὸ αὐτοῦ καὶ πωροῦνται τὰς καρδίας
 κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ, πάντα ποιοῦντος ἵνα μὴ ἴδωσι τοὺς
 ὄφθαλμοὺς καὶ νοήσωσι τῇ καρδίᾳ καὶ στραφῶσιν. ἄλλὰ
 Jo xii 39 καὶ εἰς τό· Διὰ τοῦτο οὐκ ἡδύναντο πιστεύειν· τοιαῦτα λεκ-
 cf. Jo ix 1 τέον, ὅτι ὥσπερ ἐπὶ τοῦ ἀπὸ γενετῆς τυφλοῦ, δὲν ὑστερον 15
 ὁ σωτὴρ ἡμῶν ἰάσατο, εἴ τις ἔλεγεν ὅτι Οὐδὲ δύναμαι
 βλέπειν διὰ τὸ τυφλὸν εἶναι, οὐ τοῦτο ἔλεγεν, ὅτι οὐ δυνατὸν
 cf. Jo xi 37 αὐτόν ποτε ἴδειν· δυνατὸν γὰρ ἦν, Ἰησοῦν τοῦ ἀνοίγοντος τοὺς
 ὄφθαλμοὺς τῶν τυφλῶν χαριζόμενον τοῖς τυφλοῖς τὸ βλέπειν,
 τοὺς τέως μὴ δυνηθέντας βλέπειν ὑστερον ἴδειν. οὕτω τούς 20
 ποτε μὴ δυναμένους πιστεύειν διὰ τὸ τετυφλωσθαι αὐτῶν
 τοὺς ὄφθαλμοὺς ὑπὸ τοῦ πονηροῦ οὐκ ἀδύνατον ἦν πιστεῦσαι
 Mt ix 27 προσελθόντας τῷ Ἰησοῦν καὶ εἰπόντας· Υἱὲ Δαβὶδ, ἐλέησον
 ἡμᾶς· καὶ ἀξιώσαντας ἀναβλέψαι. περὶ δὲ τοῦ μὴ αὐτᾶς
 λέξεων εἰρήσθαι παρὰ τῷ προφήτῃ τὸ κεύμενον ἐν τῷ 25
 εὐαγγελίῳ οὐ θαυμαστὸν, πολλαχοῦ τοῦτο ποιησάντων τῶν

1 ιασεται V   2 τὴν καρδίαν Cord.   ἄλλος] ἔτερος RVS
 2, 3 ο τοὺς επιστρέφοντας ιωμενος RVS   3—9 om. καὶ—θεοῦ RVS
 5, 6 om. ἐν τοῖς—κεκαλυμμένον Cord.   11 om. τὰς καρδίας Cord.
 12 αὐτοῦ]+τὴν ἑαυτῶν καρδίαν Cord.   ποιουντες RV   13—15 δ-
 φθαλμοῖς—λεκτέον] locus male laesus in V   15 om. δὲν V Cord.
 16—18 εἴ τις—ιδεῖν] locus male laesus in V   16 Οὐδὲ δύναμαι]
 οὐ δυναται Cord.   17 om. βλέπειν—δυνατὸν RVS   18 ποτε
 αυτα RV   τοῦ ἀνοίγοντος] τω ανοιξαι RVS   19 om. τῷ
 τυφλῶν—βλέπειν RVS   20 δυνηθέντας] δυνατον R   21, 22 om.
 διὰ τὸ—πονηροῦ RVS   23, 24 om. καὶ—ἀναβλέψαι RVS
 24 om. δὲ Cord.   26 πολλαχοῦ]+γαρ V   τοῦτο] +γαρ RS

διακονησαμένων τὰ τῆς καινῆς διαθήκης λόγια, ὡς καὶ ἐν
ἄλλοις τετηρήκαμεν. πλὴν ἵσοδυναμεῖ τὰ τοῦ Ἡσαίου
ῥῆτα τοῖς ἐγκειμένοις ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.

93. In Joann. xii. 44. Rome, Vat. Gr. 758; Reg.
9: Ven. 27. [Corderius, p. 326.]

Καὶ τοῦτο δὲ ἐν τῇ προκειμένῃ λέξει κατανοητέον, ὅτι
5 δύο πράγματα λέγεται περὶ τοῦ σωτῆρος.. πρότερον μὲν ὁ
καὶ πρότερον γίνεται, πρότερον γὰρ τὸ πιστεύειν εἰς αὐτόν·
δεύτερον δὲ ὁ καὶ δεύτερον ὄδιφ παραγίνεται· τοῦτο γάρ ἔστι
τὸ ὑπὲρ τὸ πιστεύειν, ὅπερ ἔστι τὸ θεωρεῖν τὸν λόγον, καὶ ἐν
τῷ θεωρεῖν τὸν λόγον θεωρεῖν τὸν πατέρα. φθάνει δὲ τὸ
10 μὲν πιστεύειν καὶ ἐπὶ τὸ πλήθος τῶν προσερχομένων τῇ
θεοσεβείᾳ, τὸ δὲ θεωρεῖν τὸν λόγον καὶ ἐν αὐτῷ τὸν πατέρα
κατανοεῖν οὐκ ἔστιν ἐπὶ πάντας τοὺς πιστεύοντας ἀλλ' ἐπὶ
μόνους τοὺς καθαροὺς τῇ καρδίᾳ. οὕτως δὲ ἀκούω καὶ cf. Mt v 8
τοῦ· 'Ο ἑωρακὼς ἐμὲ ἐώρακε τὸν πατέρα. οὐ γὰρ ὁ προσ- Jo xiv 9
15 βάλλων τὴν ἐν τοῖς σωματικοῖς ὄφθαλμοῖς ὀρατικὴν δύναμιν
τῷ τε Ἰησοῦν τῷ τε σώματι ἐώρακε τὸν πατέρα καὶ θεὸν
αὐτοῦ. οἷμαι δὲ ὅτι καὶ ἐδεῖτο χρόνου καὶ συνασκήσεως
19 οὕτως ἤδη τὸν Ἰησοῦν, καὶ ὅρῶν τὸν νιὸν θεωρήσῃ καὶ τὸν
πατέρα. διόπερ εἰπόντι τῷ Φιλίππῳ· Δεῖξον ήμūν τὸν Jo xiii 8 f.
20 πατέρα καὶ ἀρκεῖ ημūν· εἶπεν δὲ Ἰησοῦς· Τοσούτῳ χρόνῳ
μεθ' ὑμῶν εἰμι καὶ οὐκ ἔγνωκάς με; ὁ ἑωρακὼς ἐμὲ ἐώρακε
τὸν πατέρα. πρόσχες δὲ εἰ δύνασαι τῇ διαφορᾷ τοῦ πιστεύειν
καὶ τοῦ θεωρεῖν ἐνιδῶν συνεῖναι καὶ τὴν αἰτίαν δι' ἣν οὔτε
δύοις τῷ· 'Ο πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ πιστεύει εἰς ἐμὲ ἀλλ' εἰς Jo xii 44

1 διακονουμένων Cord. λόγια] λεγει RVS 2 τετηρηκασι
RV (vid.) S ισοδυναμοῖ Cord. 3 om. ῥῆτα RVS om. ἐν
Cord. 4 om. καὶ Cord. 5 λεγει V 9 om. τὸν λόγον
θεωρεῖν RVS 10 om. τὸ πλήθος Cord. 14 τοῦ· 'Ο] τὸ Cord.
ὁ προσβάλλων] προβάλλων RV 17 αὐτοῦ] expl. Cord. 18 θεω-
ρησει RV 19 πατέρα] + ο ἑωρακὼς εμε εωρακε τον πρᾶ R
21, 22 om. ὁ ἑωρακὼς—πατέρα R

τὸν πέμψαντά με· εἴρηται τό· Καὶ ὁ θεωρῶν ἐμὲ θεωρεῖ τὸν πέμψαντά με· οὐτε παραπλησίως τῷ· Ὁ θεωρῶν ἐμὲ θεωρεῖ τὸν πέμψαντά με· λέλεκται τό· Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ πιστεύει εἰς ἐμὲ ἀλλ’ εἰς τὸν πέμψαντά με· πιστεύων μὲν γὰρ εἰς τὸν οὐκ εἰς τὸν οὐδὲν ἀλλ’ εἰς τὸν πατέρα τῶν δολῶν πιστεύει θεόν· θεωρῶν δέ τις τὸν λόγον καὶ τὴν σοφίαν καὶ τὴν ἀλήθειαν οὐχὶ θεωρεῖ ταύτην μόνην ἀλλὰ καὶ πατέρα. οἶμαι δὲ ὅτι εἰς παράστασιν τοῦ μέγα εἶναι τὸ δηλούμενον μυστήριον, πρῶτον μὲν ἐν τῷ πιστεύειν εἰς τὸν οὐδὲν, δεύτερον δὲ ἐν τῷ θεωρεῖν αὐτὸν, λέλεκται πρὸ τοῦ Ὁ πιστεύων εἰς τὸ ἐμὲ καὶ θεωρῶν ἐμέ· τό· Ἰησοῦς δὲ ἔκραξε καὶ εἶπε· μεγάλη γὰρ ἡ περὶ τούτων ἡν̄ μυστικὴ φωνὴ· ὅτι δὲ δυνατὸν πιστεύειν τῇ θεωρίᾳ καὶ μὴ θεωρεῖν αὐτῇ δῆλον ποιήσει ὁ εὐαγγελιστής λέγων· Ἐλεγεν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ Ἰουδαίους Ἐὰν μείνητε ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ, γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς· πρόσχες γὰρ ἐπιμελῶς ὅτι τοὺς πεπιστευκόσι λέγει ὡς μηδέπω ἐπεγγνωκόσι τὴν ἀλήθειαν ἀλλὰ μόνον αὐτῇ πεπιστευκόσι τό· Ἐὰν μείνητε ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ, γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν.

Jo viii 31 f.

20

94. In Joann. xii. 46. Rome, Vat. 758; Reg. 9:
Ven. 27.

cf. Jo xii 35 Ἐλαμψε μὲν γὰρ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν παραγεγονὼς ὁ σωτήρ· οἱ δὲ οὐκ ἡθέλησαν ἐνατενίσαι πρὸς αὐτὸν οὐδὲ τῇ σελασφόρῳ αἰγλῇ τῶν δογμάτων αὐτοῦ περιπατεῖν. διὸ ἀκολούθως αὐτοὺς κατέλαβεν ἡ σκοτία δίκην ἀπαιτοῦσα τῆς προκατασχούσης αὐτοὺς μοχθηρίας. καὶ τοῦτο λέγοιτ² ἀν τετυφλῶσθαι καὶ πεπωρῶσθαι εἰκότως. καὶ ωσπερ τῷ

1—3 om. εἴρηται—πέμψαντά με R 1 θεωρεῖ] αλλα RV: om. S 3 om. με S 4 πιστεύων μὲν] πιστεύωμεν RV 8 παρατασσιν R: παρατασιν V 9 a verbis δευτερον δὲ usque ad finem fragmenti plurimis locis mutilus est Cod. Ven. 11 τὸ] + δε R 13 καὶ μῆ] μη καὶ R 16 ελευθερωσῃ R 19 μείνητε] + εν εμοι S 21 "Ἐλαμψε κ.τ.λ.] Hoc fragmentum in Cod. S non collatum. 21 φῶς] φη R 22 οἵ] ο R οὐδὲ] οὐδεν RV 26 πεπωρῶσασθαι R

θελήσαντι περιπατεῖν ἐν τῷ φωτὶ ἔπειται καὶ τὸ εἰδέναι ποῦ cf. Jo xii 35
 ὑπάγει, οὕτως τῷ μὴ θελήσαντι περιπατεῖν ἐν τῷ φωτὶ¹
 συνακολουθεῖ τὸ βαδίζοντα ἐν τῇ σκοτίᾳ εἶναι καὶ τυφλῶν
 καὶ πεπωρωμένων ὅδὸν ἀθλίως ἔξανύειν. προείρηται δὲ καὶ
 5 ὡς τῆς δεσποτικῆς καὶ σωτηρίου διδασκαλίας η̄ ἀστραπὴ²
 τυφλοὺς καὶ πεπωρωμένους ἐστηλίτευσε τοὺς Ἰουδαίους,
 καὶ τὴν πρὶν ἐνοῦσαν τοῖς ψυχικοῖς αὐτῶν ὅμμασι λύμην καὶ
 ἀβλεψίαν ἐμφανεστέραν τε καὶ κατάδηλον ἐποίησε μᾶλλον.
 ὥσπερ γὰρ ὁ αἰσθητὸς ἥλιος λαμπρὰς ἐναφιεὶς τὰς ἀκτῖνας
 10 ἐλέγχει τοὺς νοσοῦντας τὰ ὅμματα, οὕτω καὶ ὁ νοητὸς ἥλιος
 τὸ φῶς τὸ ἄδυτον καὶ ἀνέσπερον ἐπιδημήσας τῷ κόσμῳ καὶ
 διὰ τῶν θεοπρεπῶν τε καὶ ὑπὲρ λόγον θαυμάτων ἐναστράψας
 αὐτοῦ τῆς θεότητος τὴν αἴγλην ἐπὶ πλέον διήλεγξεν τῶν
 ἀγνωμόνων Ἰουδαίων τὸ προκατασχὸν αὐτῶν τὰ τῆς ψυχῆς
 15 ὅμματα σκότος καὶ τὴν ἀβλεψίαν.

95. In Joann. xii. 49. Rome, Vat. 758; Reg. 9:
 Ven. 27.

Μετὰ ταῦτα ζητήσεις, διὰ τὸ ἐν συμπλοκῇ εἰρῆσθαι.³
 Τί εἴπω καὶ τί λαλήσω; πότερον διαφορὰν ἔχει τὸ εἰπεῖν καὶ Jo xii 49
 τὸ λαλῆσαι η̄ ταῦτὸν ἐστιν ἐκ παραλλήλου εἰρημένον. παρα-
 θήσεις οὖν τὰ ῥήματα ἐν οἷς ἀναγέγραπται τό· Εἶπε· καὶ
 20 συνεξετάσεις ἑκείνοις περὶ ὧν εἴρηται τό· Ἐλάλησα. εἰ δὲ
 συμβάλλεται τι εἰς τὴν περὶ τούτων ἐξέτασιν τὸ δι’ ὀλης τῆς
 κοσμοποιίας οὐ λελαληκέναι μὲν θεὸν, ἀναγεγράφθαι δὲ
 περὶ αὐτοῦ τό· Εἶπε· καὶ αὐτὸς ἐπιστήσεις πρὸς τὸ ἐν τῷ cf. Ge i 3 ff.
 Δευτικῷ συνεχῶς εἰρημένον. Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς cf. Lev iv 1 ff.
 25 Μωσῆν λέγων. καὶ ὅρα εἰ δύνασαι ἐν μὲν τῷ εἰπεῖν τὸ
 προστακτικὸν ἀπὸ αὐθεντείας φάσκειν σημαίνεσθαι, ἐν δὲ τῷ·
 Ἐλάλησε· τὸ διδασκαλικόν. Καὶ οἶδα ὅτι η̄ ἐντολὴ αὐτοῦ Jo xii 50
 ζωὴ αἰώνιος ἐστι· περὶ οὐ ζητήσαι τις ἀν διὰ τί μὴ λέλεκται

1 τὸ] τω V	2 τῷ 10] το V	3 συνακολουθη RV	5 σωτη-
ριας R	8 εποιησαν RV	18 om. τὸ R	η̄] ει R
26 προστακτικω V	28 ζητησει RVS		

ὅτι ζωὴν αἰώνιον περιποιεῖ ἡ ἐντολὴ τοῦ θεοῦ, ἀλλ᾽ ὅτι αὐτῆς
 cf. Jo xvii 3 ἔστι καθ' ὑπόστασιν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ὡς καὶ τὸ γινώσκειν τὸν
 μόνον ἀληθινὸν θεὸν καὶ ὃν ἀπέστειλεν Ἰησοῦν Χριστόν.
 ἔστιν οὖν ἡ αἰώνιος ζωὴ ἐκάτερον αὐτῶν. εἰ μέντοι ἡ
 ἐντολὴ τοῦ θεοῦ ζωὴ αἰώνιός ἔστιν, ἔστι δὲ ἐν τῷ δικαίῳ ἡ
 ἐντολὴ τοῦ θεοῦ, τῷ ζῶντι μακαρίως δι' αὐτῆν, αἱρετή ἔστιν
 ἡ ζωὴ.

96. In Joann. xiii. 2. Rome, Vat. 758; Reg. 9:
 Ven. 27. [Corderius, p. 332.]

"Αριστον μέν ἔστιν ἡ πρώτη καὶ πρὸ τῆς συντελείας τῆς
 ἐν τῷ βίᾳ τούτῳ ἡμέρας πνευματικῆς τοῖς εἰσαγομένοις
 ἄρμόζουσα τροφή· δεῖπνον δὲ ἡ τελευταῖα καὶ τοῖς ἥδῃ ἐπὶ 10
 πλέον προκεκοφόσι παρατιθεμένη κατὰ λόγον. καὶ ἄλλως
 δὲ εἴποι ἀν τις ἀριστον μὲν εἶναι τὸν νοῦν τῶν παλαιῶν
 γραμμάτων, δεῖπνον δὲ τὰ ἐναποκεκρυμμένα τῇ καινῇ δια-
 θήκῃ μυστήρια. οἷμαι τούνν οἵτι οἱ μετὰ Ἰησοῦν δειπνοῦντες
 καὶ ἐν τῇ ἐπὶ τέλει τοῦ βίου τούτου ἡμέρᾳ μεταλαμβάνοντες 15
 σὺν αὐτῷ τροφῆς δέονται μὲν καθαρσίου τυός, οὐ μὴν περὶ
 τῶν πρώτων τοῦ τῆς ψυχῆς, ἵν' οὕτως ὀνομάσω, σώματος.
 ἀλλ' ὡς ἀν εἴποι τις χρήζουσιν ἀποπλύνασθαι τὰ τελευταῖα
 καὶ τὰ ἔσχατα καὶ τῇ γῇ ἀναγκαίως ὁμιλοῦντα. καὶ τοῦτο
 πρώτον μὲν ὑπὸ Ἰησοῦν δύναται γενέσθαι, δεύτερον δὲ ὑπὸ 20
 τῶν μαθητῶν αὐτοῦ τῶν ἀκουσάντων. Καὶ ὑμεῖς ὄφείλετε
 ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας. οἱ μὲν οὖν πολλοὶ καὶ μετὰ
 τὸ λουτρὸν κονιορτοῦ τῶν ἀμαρτημάτων πληροῦνται καὶ τὴν
 κεφαλὴν, ἡ τὰ δλίγω ταύτης κατωτέρω. οἱ δὲ γηησίως τῷ
 Ἰησοῦν μαθητευθέντες, ὡς φθάσαι καὶ ἐπὶ τὸ συνδειπνεῦν 25
 αὐτῷ, μόνους τοὺς πόδας δέονται νίψασθαι. Ἐγείρεται
 τούνν, φησὶν, ἐκ τοῦ δείπνου. ὅπερ καὶ τούτῳ κατανοή-

Jo xiii 14

Jo xiii 4

1 περιποιη RV	ὅτι] η KVS	2 τῇ αιώνια ζωη RVS	4 εἰ]
η RV	9 ἡμέρα πνίκη RVS	11 προκεκοφῶσι Cord.: προκο- ψασιν RVS	
expl. Cord.	12 om. μὲν R	τῶν] τον V	14 μυστήρια]
27 τοντο RV		ονομαση R: ονομασ V	25 τὸ] τῷ RV

σωμεν. καὶ ὅρα ἐν τούτοις εἰ δύνασαι λέγειν ὅτι ἀπερι-
στάτως μὲν αὐτὸν εὑφρανε τὸ μετὰ τῶν μαθητῶν δειπνεῖν,
περιστατικῶς δὲ καὶ ἀναγκαίως διὰ τοὺς μαθητὰς ἀπὸ τοῦ
δείπνου ἐγείρεται καὶ ἐπὶ ποσὸν τοῦ δείπνου παύεται, ἔως
5 τῶν μαθητῶν καθαρίσῃ τοὺς πόδας, οὐδὲναμένων ἔχειν μέρος cf. Jo xiii 8
μετ' αὐτοῦ ἐὰν μὴ αὐτὸς αὐτὸς νίψῃ.

97. In Joann. xiii. 8. Rome, Vat. 758; Reg. 9:
Ven. 27. [Corderius, p. 335.]

Εἰ δὲ καὶ ὑγειὲν προθέσει <πρὸς> τὸν διδάσκαλον τοῦτο
ἐλεγεν δὲ Πέτρος, ἀλλ’ ὅμως ἐπιβλαβῶς τοῦτο ἐλεγεν. τοῦ
δὲ τοιούτου εἴδους τῶν ἀμαρτημάτων ὁ βίος πεπλήρωται τῶν
10 ἐν τῷ πιστεύειν προτιθεμένων μὲν τὰ κρείττονα, διὰ δὲ
ἄγνοιαν τὰ ἐπὶ τάναντία φέροντα λεγόντων. οὐκ ἀπὸ
Πέτρου δὲ ἥρξατο, κατὰ τὸν ἀρίστους τῶν ἰατρῶν. καὶ γὰρ
ἐκεῖνοι ἀπὸ τῶν κατεπειγόντων καὶ χείρονα πεπονθότων τὴν
ἀρχὴν καὶ τὴν θεραπείαν <ποιοῦνται>. τί δήποτε δὲ εἰπών·
15 ‘Ο λελουμένος οὐκ ἔχει χρείαν νύψασθαι, ἀλλ’ ἔστι καθαρὸς Jo xiii 10
ὅλος· ἔνιψε τοὺς τῶν μαθητῶν πόδας; λεκτέον τοίνυν ὅτι
Παντὶ τῷ ἔχοντι δοθήσεται καὶ περισσευθήσεται. ἐπεὶ Mt xiii 12
τοίνυν εἴχον οἱ μαθηταὶ τὸ εἶναι καθαρὸς, προστίθησιν δὲ
‘Ιησοῦς τῇ καθαρότητι αὐτῶν καὶ τὸ νίπτειν αὐτῶν τοὺς πόδας
20 οὕτε τοὺς μὴ λελουμένους νύψων ἀν σύτε τοὺς μὴ ὄλως καθα-
ρούς. σύμβολον τοίνυν ἔστι τὸ νύψασθαι τοὺς πόδας τοῦ
καθαρθῆναι τὰς βάσεις τῶν ποδῶν, ἵνα γένωνται καθαρὸι καὶ
ώραιοι εἰς τὸ ἐπιβαίνειν ταῖς τῶν ἀνθρώπων ψυχαῖς. εὐ-
καίρως δὲ χρησόμενά ποτε τῷ· Οὐ μὴ νύψῃς τοὺς πόδας μου Jo xiii 8
25 εἰς τὸν αἰώνα· ἐπὶ τῶν προπετέστερον καὶ ἀκρίτως εἰπόντων

3 om. καὶ S   7 om. πρὸς RV   14 ποιοῦνται] om. R, et V
(lac. relict.)   18 εἰχον] locis quibusdam mutilus est Cod. Ven.
21–23 σύμβολον—ψυχαῖς] Vid. Corderius p. 335   21 om. τοίνυν
Cord.   τὸν RV   νύψασθαι] + ύμῶν Cord.   πόδας] + ὑπ'
ἔμοι Cord.   τοῦ] το RV   22 ποδῶν] ψυχῶν ύμῶν Cord.
om. καθαρὸι καὶ Cord.   23 εἰς τὸ] καὶ δυνηθεῖεν καθαρὸι Cord.
24 τῷ] το R

τι ποιήσειν ὅπερ αὐτοῖς μὴ λυσιτελεῖ ἐμμένουσι τῷ κακῷ
κεκριμένῳ κανὸν μετὰ ὄρκου διὰ πολλὴν προπέτειαν τὸ
τοιοῦτόν ποτε γένηται, καὶ φήσομεν ὡσπερ ὁ εἰπὼν Πέτρος.

Jo xiii 8 Οὐ μὴ νίψῃς μου τοὺς πόδας εἰς τὸν αἰῶνα· κωλύεται δὲ ἐμ-
μένειν τῇ τοῦ λεγομένου ὅμολογίᾳ, ἵνα ἔχῃ μέρος μετὰ 5
Ἰησοῦ, οὗτος καὶ σὺ ὁ δεῖνα ἀκατακρίτως ἐπαγγειλάμενος τὸ
βέλτιον ποιήσεις μεταθέμενος ἐπὶ τὸ ἐν πράξει εὐλογώτερον
ἀπὸ τοῦ ἐμμένειν τῷ κακῷ κριθέντι.

98. In Joann. xiiii. 18. Rome, Vat. Gr. 758; Reg.
9: Ven. 27.

Παραπέφρασται τὸ ρήτορν τῆς προφητείας ἀπὸ τοῦ
Ps xi (xli) 10 ψαλμοῦ οὕτως ἔχον· Καὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος τῆς εἰρήνης μου 10
ἔφ' ὃν ἥλπισα, ὁ ἐσθίων ἄρτους μου, ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ
πτερυισμόν. οὐκοῦν ὁ σωτὴρ περὶ τοῦ Ἰουδαίου καὶ ἑαυτοῦ
φησὶν εἰρήσθαι. ἐν φίλησίεις πῶς ἄνθρωπος εἰρήνης
Ἰουδαίου ἦν καὶ ἐπ' αὐτὸν ὁ σωτὴρ ἥλπισεν. δηλοῦσθαι οὖν
διὰ τούτων νομίζω ὅτι γνησίως ποτε πεπιστεύκει. οὐ γὰρ 15
ἄν τινέποτε οὐδὲν εἰρήνης γενόμενον αὐτὸν ἀποστέλλων μετὰ
Lc x 5 τῶν λοιπῶν ἔλεγεν αὐτῷ τὸ λέγειν· Εἰρήνη τῷ οἴκῳ τούτῳ.
cf. Jo xiii 2 καὶ γὰρ ὅρα μεθ' ὅσα ὁ διάβολος ἔβαλεν αὐτοῦ εἰς τὴν
καρδίαν τὰ κατὰ τοῦ σωτῆρος, εἰ καὶ πρὸ ὀλίγου κλέπτην
cf. Jo xii 6 εἶναι μεμαρτύρητο· οὐκ ἀν δὲ οἷμαι ὀρχῆθεν κλέπτης ὃν 20
ἐπιστεύθη τὸ γλωσσόκομον. ἄξιος οὖν ὃν τοῦ πιστευθῆναι,
εἰ καὶ προεγνώσθη μεταπεσούμενος, ἐπιστεύθη· καὶ τηλε-
κοῦτος ἦν ἄνθρωπος εἰρήνης Χριστοῦ ὡς ἐλπίδας ἀγαθάς
ποτε τὸν Ἰησοῦν ἐπ' αὐτῷ ὡς καλῷ ἀποστόλῳ ἐσχηκέναι.
ἐγὼ δὲ οἷμαι ὅτι καὶ λόγων ἀπορρήτων τροφιμωτάτων κε- 25
Ps xi (xli) 10 κοινώνηκε τοῖς ἀποστόλοις, περὶ ὃν φησίν· Οἱ ἐσθίων ἄρτους
μου ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερυισμόν. ταῦτὸν δέ ἐστι τῷ·
Ἐμεγάλυνεν τό· Ἐπῆρεν· καὶ εἰ χρὴ τήν· Ἐπῆρεν ἐπ' ἐμὲ
πτέρων αὐτοῦ· καὶ· Ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερυισμόν· σαφη-
νίσαι λέξιν, ὅτι τοῦτο ποιεῖ ὁ λὰς ἐντείνων τινί.

30

99. In Joann. xiii. 19. Corderius, p. 339.

Τοῦτο γὰρ τὸ ἐσόμενόν φησιν· Ἀπ' ἄρτι λέγω ὑμῖν πρὸ Jo xiii 19
τοῦ γενέσθαι, ὃν ἐπάν γένηται τὸ πληρωθησόμενον τῶν προ-
φητευθέντων ἐν τῇ γραφῇ, πιστεύσητε ὅτι ἐγώ εἰμι περὶ οὐ
ταῦτα πεπροφήτευται. βεβαίαν γὰρ, φησὶν, ἔξετε καὶ διὰ
5 τοῦτο τὴν περὶ ἐμοῦ γνῶσιν.

100. In Joann. xii. 21. Rome, Vat. Gr. 758;
Reg. 9: Ven. 27.

Σημείωσαι τίνα τρόπον ἐν τοῖς ἔξεταζομένοις τῷ· Ἐμαρ-
τύρησεν· ἀναφέρεται εἰς τό· Εἴς ἔξ ὑμῶν παραδώσει με. Jo xiii 21
καὶ τοῦτο γὰρ λεγόμενον καὶ προφητεύόμενον τοῖς μαθηταῖς
περὶ Ἰούδα, τοῦ ἐνὸς ἔξ αὐτῶν, μαρτυρίᾳ ἦν ὁμώνυμος,
10 οἷμα, τῷ παρὰ τὸ μαρτυρεῖν καὶ ἀποθνήσκειν ὑπὲρ θεο-
σεβείας σημανομένῳ. ὥσπερ δὲ ἐπὶ τοῦ Λαζάρου τῷ·
Ἐνεβριμήσατο τῷ πνεύματι· ἐπεν, ἐπειδὴ τὸ μέλλον προο- Jo xi 33
ρῶν τὴν ὀργὴν ἐνεδείκνυτο ὡστε δεῖξαι ὅτι ἐκείνων τῶν οὐ
γινομένων τὴν γνῶσιν ἔχων ὡς ἐπὶ παροῦσιν ὀργίζεται, οὗτως
15 ἐνταῦθά φησιν αὐτὸν ἐπὶ τῇ ἐσομένῃ τοῦ Ἰούδα προδοσίᾳ
τεταράχθαι ἐκπληγτόμενον τῆς μοχθηρίας τοῦ τρόπου τὴν
ὑπερβολὴν. βλέποντιν οὖν εἰς ἀλλήλους οἱ μαθηταὶ ἀπο- Jo xiii 22
ρούμενοι περὶ τίνος λέγει. καὶ γὰρ Ἰούδας τάχα ἐκ προ-
τέρων χρηστοτέρων ἐδύσωπει τοὺς ἀποστόλους πρὸς τὸ
20 μηδὲν ὑπονοήσαι περὶ αὐτοῦ φαῦλον. τάχα δὲ καὶ τοῦτο,
ὅτι ἔκαστος κατὰ τὸ δυνατὸν ἀνθρωπίνῃ φύσει ἐνεώρα εἰς
τὴν προαίρεσιν τοῦ ἑτέρου, ἐπαπορῶν εἰ δύναται ή τοιαῦτα
πράξασα ψυχὴ, καὶ οὕτω πρὸς τὸν ἀψευδῆ διδάσκαλον διατε-
θεῖσα, ἐπὶ τοσοῦτον ἐκτραπῆναι καὶ ἐπιλαθέσθαι τῶν τοῦ
25 διδασκάλου μαθημάτων ὡς καὶ ἐπὶ τὴν προδοσίαν αὐτοῦ
φθύσαι. ἐπεὶ δὲ καὶ τὸ νεύειν ἐν ταῖς Παροιμίαις εἰς δια-
βολὴν λαμβάνεται· Ὁ γὰρ φαῦλος ἐννεύει μὲν ὀφθαλμοῖς, Prv 1
φησὶ, σημαίνει δὲ ποδὶ, διδάσκει δὲ νεύμασι δακτύλων· καὶ ὁ

10 τὸ] τω RV

12 επειδὴ RV

28 ποδὶ] ποδας RS

ἐννεύων ὁφθαλμοῖς μετὰ δόλου συνάγει ἀνδράσι λύπας· λεκτέον ὅτι φαῦλον οὐ τὸ νεύειν ἔστιν, ἀλλὰ τὸ νεύειν ὁφθαλμοῖς τουτέστι πλαγιάζειν τὸν ὁφθαλμὸν καὶ μὴ ὄρθᾳ βλέπειν· τὸ γὰρ νεύειν μετὰ δόλου ψεκτόν ἔστιν.

101. In Joann. xiii. 27. Corderius, p. 343. [Rome, Vat. 758; Reg. 9: Ven. 27.] Ap. Corderium Ἀνωνύμου dicitur.

Τὸ δοθὲν ψωμίον ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦν τοῖς μὲν ἄλλοις μα-
θηταῖς γέγονεν εἰς σωτηρίαν, τῷ δὲ Ἰούδᾳ εἰς κρίμα, ὥσπερ
καὶ Παύλῳ δοκεῖ· Οἱ ἀνάξιως ἐσθίων τὸν ἄρτον τοῦ κυρίου
καὶ πίνων αὐτὸν τὸ ποτήριον εἰς κρίμα ἐσθίει καὶ πίνει.
καὶ διὰ τοῦτο· Μετὰ τὸ ψωμίον εἰσῆλθεν εἰς αὐτὸν ὁ
στατανᾶς.

10

102. In Joann. xiii. 30. Rome, Vat. 758; Reg. 9:
Ven. 27. Corderius, p. 346.

Οὐ μόνον δὲ κατὰ τὸ ἀπλούστερον ἐξῆλθε τοῦ οἴκου, ἐν
ῳ τὸ δεῦπον ἐγίνετο ἀλλὰ καὶ τὸ τέλεον ἐξῆλθεν ἀπὸ τοῦ
Ἰησοῦν, ἀνάλογον τῷ· Ἐξῆλθον ἐξ ἡμῶν. εἰ δὲ χρὴ ὡς μὴ
εἰκῇ παρερθριμένον ὑπὸ τοῦ εὐαγγελιστοῦ ἐξετάσαι καὶ τό·
Ἡν δὲ νίξ· λεκτέον ὅτι συμβολικῶς τότε ἡ αἰσθητὴ νίξ ἦν,
εἰκὼν τυγχάνουσα τῆς γενομένης ἐν τῇ ψυχῇ Ἰούδᾳ νυκτὸς,
ἥς νυκτὸς, φησὶν ὁ Παῦλος, οὐκ ἐσμὲν τέκνα οὐδὲ σκότους·
καὶ τό· Ἡμεῖς δὲ ἡμέρας ὅντες νήφωμεν.

103. In Joann. xiii. 31. Rome, Vat. 758; Reg.
9: Ven. 27.

Γέγραπται· Οὐδεὶς ἔγνω τὸν οἶδον εἰ μὴ ὁ πατήρ. καὶ
εἴρηται· Μακάριος εἰ, Σίμων Βαριωνὰ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα 20

5 om. δοθὲν RVS   om. ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦν RVS   om. μαθηταῖς
RVS   6—8 ὥσπερ—πίνει] αναξιως εσθιοντα RVS   9 εἰσε-
λήλυθεν Cord.   11 om. δὲ RVS   om. τοῦ οἴκου Cord.   12 τὸ
τέλεον] πλέον Cord.   13 om. ἀνάλογον—ἡμῶν RVS   τῷ] τὸ
Cord.   14 εὐαγγελιου RVS   εξετασῃ RVS   17 om. οὐδὲ
RVS   σκοτος RS: σκοτ V

cf. 1 Co xi
27, 29

Jo xiii 27

1 Jo ii 19

Jo xiii 30

1 Th v 5

1 Th v 8

οὐκ ἀπεκάλυψεν. ὅσον οὖν οὐκ ἔγνωστο ὁ νίδιος τῷ κόσμῳ οὐδέπω ἐν κόσμῳ δεδοξαστο. καὶ ἦν ἡ ζημία τοῦ μὴ δοξάζεσθαι αὐτὸν ἐν τῷ κόσμῳ οὐ τοῦ μὴ δεδοξασμένου ἀλλὰ τοῦ οὐ δοξάζοντος αὐτὸν κόσμου. ὅτε οὖν ἀπεκάλυψεν ὁ 5 οὐράνιος πατὴρ οὓς ἀπεκάλυψεν ἀπὸ τοῦ κόσμου οὖσι τὴν τοῦ νίδιον γνῶσιν, τότε ἐδοξάσθη ὁ νίδιος τοῦ ἀνθρώπου ἐν τοῖς ἐγνωκόσιν αὐτόν. οἱ γὰρ ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ τὴν δόξαν *cif. 2 Co iii 18* κυρίου ἐνοπτριζόμενοι τὴν αὐτὴν εἰκόνα μεταμορφοῦνται.

104. In Joann. xiii. 33. Rome, *Vat.* 758; *Reg.* 9:
Ven. 27.

ΤΕΚΝΙΑ, ἔτι μικρὸν μεθ' ὑμῶν είμι. Ἐντεῦθεν ἔστιν *Jo xiii 33*
10 ίδειν καὶ τῶν παραπλήσιον φωνῶν, ὡς τινων ὁ σωτήρ ἔστι
πατὴρ. τῷ μὲν γὰρ παραλυτικῷ φησί· Θάρρει, τέκνον· καὶ *Mt ix 2, 22*
τῇ αἰμορροούσῃ· Θάρσει, θύγατερ· καὶ νῦν τοῖς μαθηταῖς
λέγει Τεκνία. χρὴ δὲ εἰδέναι ὅτι οὐχ ὕσπερ ἐπὶ τῶν
ἀνθρώπων οὐ δύναται τὸ τέκνον γενέσθαι ἀδελφὸς οὐν ἔφθασε
15 γενέσθαι τέκνον, οὕτως ἀδύνατον μεταβαλεῖν ἐκ τέκνου
Ίησοῦν πρὸς τὸ γενέσθαι αὐτὸν ἀδελφόν. οὗτοι γὰρ, πρὸς
οὓς εἶπε Τεκνία, μετὰ τὴν τοῦ σωτῆρος ἀνάστασιν, ὕσπερει
μεταποιηθέντες ἀπὸ τῆς ἀναστάσεως Ίησοῦν γίνονται τοῦ
πρότερον εἰπόντος Τεκνία ἀδελφοί. διὸ γέγραπται· Πορεύου *Jo xx 17*
20 πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου καὶ εἰπὲ αὐτοῖς. τάχα δὲ ὕσπερ
ἔστι μεταβαλεῖν ἐκ δούλου Ίησοῦν, δοῦλοι δὲ ἡσαν οἱ μαθηταὶ
πρὸ τοῦ εἶναι τεκνία, καὶ δῆλον ἐκ τοῦ. Οὐκ ἔστι δοῦλος *Jo xiii 16*
μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ ἐπιστήσεις δὲ εἰ ὁ δοῦλος πρότερον
μαθητὴς γίνεται, εἴτα τεκνίον, εἴτα ἀδελφὸς Χριστοῦ καὶ
25 νίδιος αὐτοῦ. μαθητὴν δὲ ἐν τούτοις λεκτέον τὸν ἐκ τοῦ
παρέχειν αὐτὸν παραληφόμενον τὴν τοῦ λόγου ἐπιστήμην,
μανθάνοντα ἀπὸ τοῦ τοιούτου διδασκάλου τὴν σοφίαν τοῦ
θεοῦ.

3 οὐ τοῦ] ουτῷ V δεδοξασμένον V 4 αὐτὸν] αυτὸν RV
8 εικοναν V 17 ωσπεροι R 18 μεταποιωθεντες RVS 20 om.
μου S 26 παραλειψομενους V

105. In Joann. xiv. 3. Rome, *Vat.* 758; *Reg.* 9:
Ven. 27. Corderius, pp. 354, 355.

^{cif. Jo xiv 2} Ἐναντίον εἶναι δοκεῖ τῷ προειρημένῳ. ἄνω μὲν ὡς οὐκ
^{Jo xiv 3} οὔσης τοῦ ἔτοιμάσαι χρείας φησὶν, ἐνταῦθα δὲ ὅτι· Ἐὰν
πορευθῶ, ἔτοιμάσω τόπον ὑμῖν. ὃ οὖν λέγει τοιοῦτόν ἐστιν·
ὅτι ὅσον πρὸς τὴν ἀφθονίαν τῶν ἀγαθῶν ὥν κατὰ πρόγνωσιν
ηὗτρέπιστεν ὁ πατήρ, ὥστε τοὺς εὖ καὶ κατὰ πᾶσαν ἀκριβειαν ⁵
βιοῦντας ἐνδιαιτᾶσθαι τοῖς ἔτοιμασθεῖσι καλοῖς διηνεκώς, οὐ
χρεία ὥστε ὑμῖν εὐτρεπισθῆναι παρ' ἐμοῦ, ἀλλ' ὥστε ὑμᾶς τὴν
προσήκουσαν ἐπιδείξασθαι γνώμην. πλὴν ἀλλ' ἐγὼ τούτων
ὑμῖν ἔτοιμαστῆς καὶ πρόξενος γύνομαι. τί γὰρ <τό·>
Πάλιν ἔρχομαι καὶ παραλήψομαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτόν; ἐπειδὰν ¹⁰
γὰρ, φησὶ, τῇ εἰς οὐρανὸν ἀνόδῳ παρασχῶ καὶ ὑμῖν τῆς
τῶν ὁμοίων ἀπολαύσεως τὴν ἀφορμὴν, ὥστε φανῆναι τὸν
καταστάντα τούτων αἵτιον ὑμῖν, αὐτὸς ἐλεύσομαι πάλιν,
λέγει δὲ τὴν ἔξ οὐρανῶν δευτέραν αὐτοῦ παρουσίαν, καὶ
λαβὼν ὑμᾶς ἀνελεύσομαι εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ὅπου καὶ αὐτὸς ¹⁵
εἰμι, ὥστε καὶ ὑμᾶς ἔχειν μεθ' ἑαυτοῦ τῶν αὐτῶν ἀπολαύοντας
^{2 Ti ii 12} ἐμοί. Εἰ γὰρ ὑπομένομεν, φησὶν ὁ Παῦλος, καὶ συμβασι-
λεύσομεν.

106. In Joann. xx. 25. Rome, *Vat.* 758; *Reg.* 9
(Cod. Ven. mutilus est). [Corderius, p. 460.]

^{Mt xxiv 5} "Εοικέ τι ἀκριβὲς καὶ ἔξητασμένον ἔχειν ὁ Θωμᾶς, ὅπερ
παρίσταται καὶ ἐκ τῶν ὑπ' αὐτοῦ λεγομένων, ἀπέρ οἷμαι ²⁰
αὐτὸν εἰρηκέναι μὴ ἀπιστοῦντα τοῖς λέγουσι τεθεωρήκεναι
τὸν κύριον, ἀλλ' εὐλαβούμενον μήποτε φάντασμά ἐστι, καὶ
μεμνημένον τοῦ. Πολλοὶ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου

2 om. ὅτι RVS	5 ευτρεπησει RV	9 ὥστε] ωσπερ RVS
om. καὶ RV	6 βιοῦντας ακριβειαν RVS	10 om. τι
γὰρ—έμαυτὸν Cord.	9 om. τὸ RVS	11 τῇ] την RV
αὐδῶν RV	12 απο παντεως RVS	14 δὲ] και RV
δευτέραν RV	15 απελευσομαι RV	αυτον om. εἰς τοὺς οὐρανοὺς RVS
καὶ] περ RVS	16, 17 om. ὥστε—έμοι RVS	17 ο Παῦλος
φησιν RVS	22 ἐστι] ἦν Cord.	

λέγοντες ὅτι Ἐγώ είμι. τοῦτο δὲ οἶμαι πεπονθέναι καὶ τὸν λοιπὸν ἀποστόλους, ἀλλὰ κατ' ἔξοχὴν τὸν Θωμᾶν.
 ὅτι δὲ καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι τοιοῦτον τι ἐνενόησαν
 ἰδόντες τὸν Ἰησοῦν δῆλον ἐκ τοῦ γεγράφθαι ὅτι Ἐδόκουν *Mc vi 49*
 5 ὅτι φάντασμά ἔστι· καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ψηλα- *I.c xxiv 39*
 φήσατέ με καὶ ἵδετε, ὅτι πνεῦμα ὄστâ καὶ σάρκα οὐκ ἔχει,
 καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. περὶ δὲ τοῦ πῶς λέγεται αὐτῷ
 Μὴ γίνου ἄπιστος ἀλλὰ πιστός· καὶ εἰς τὸ ὄνομα δὲ τοῦ *Jo xx 27*
 Θωμᾶ τοιαυτὰ ἀν λεχθείη, ὅτι τῶν μὲν ἀξιωθησομένων ὑπὸ¹⁰
 τοῦ σωτῆρος μείζονος θεωρίας περὶ τῆς ἐν τῷ ὅρει μετα-
 μορφώσεως αὐτοῦ καὶ τῶν ὁφθέντων ἐν δόξῃ Μωσέως καὶ *cf. Lc ix 30f.*
 Ἡλίου τὰ ὄνόματα μετεποίησεν. τῶν δὲ λοιπῶν διὰ τοῦτο
 τὰ ὄνόματα οὐ μετεποίησεν, ἐπεὶ καὶ αὐτάρκη καὶ καθ' ἔαντα
 ἦν παραστῆσαι τὸ ἐκάστου ὥθος. περὶ μὲν οὖν τῶν λοιπῶν
 15 ἀποστόλων οὐ νῦν πρόκειται λέγειν, περὶ δὲ τοῦ Θωμᾶ,
 ὃς ἔρμηνεύεται Δίδυμος, διὰ τοῦτο, ἐπεὶ δίδυμός τις τὸν λόγον
 ἦν ἀπογραφόμενος τὰ θεῖα διστῶς καὶ μιμητὴς Χριστοῦ τοῖς
 μὲν ἔξω ἐν παραβολαῖς λαλοῦντος, κατ' ἴδιαν δὲ τοῖς ἰδίοις *cf. Mc iv 11,*
 μαθηταῖς τὰ πάντα ἐπιλύοντος. καὶ οὐκ ἄποπόν γε φάσκειν³⁴
 20 τοὺς γηησίους Χριστοῦ μαθητὰς κατορθοῦν διττὸν τοῦτο τῆς
 ἐν λόγῳ παρασκευῆς, ὅπερ ἡδη τάχα καὶ ἔξαιρέτως εἶχεν
 ἔκτοτε ὁ Θωμᾶς. εἴποι δὲ ἂν τις καὶ διὰ τοῦτο τὴν ἔρμηνείαν
 μόνου τούτου ἀναγεγράφθαι, τῷ βεβουλῆσθαι τὸν εὐαγγελι-
 στὴν Ἐλληνας ἐντυγχάνοντας τῷ εὐαγγελίῳ ἐπιστῆσαι τῇ
 25 ἴδιότητι τῆς ἔρμηνείας τοῦ ὄνόματος κατ' ἔξοχὴν μόνον
 ἔρμηνευθέντος ἐπὶ τῷ εύρειν τὴν αἰτίαν τοῦ καὶ Ἐλληνιστὶ³⁵
 ἐκκείσθαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

3—7 om. θτι—ἔχοντα RS   7 [ἔχοντα] expl. Cord.   12, 13
 om. τῶν δὲ—μετεποίησεν S   12 τοῦτο] τοιτῶν R   16 δς] οσον
 R   επειδὴ S   21 ἔξαιρέτως] εξαιρεσεως R   εἶχεν] + τοις
 γηησίους Xū μαθητας R   23 μονον R   25 μονου S

107. Eusebius, *H. E.*, vi. 25.

Καὶ ἐν τῷ πέμπτῳ δὲ τῶν εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην Ἐξηγητικῶν, ὁ αὐτὸς ταῦτα περὶ τῶν ἐπιστολῶν τῶν ἀποστόλων φησίν.

- cf. 2 Co iii 6   'Ο δὲ ἰκανωθεὶς διάκονος γενέσθαι τῆς καινῆς διαθήκης,
 cf. Ro xv 19 οὐ γράμματος, ἀλλὰ πνεύματος, Παῦλος, ὁ πεπληρωκὼς τὸ 5
 εὐαγγέλιον ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ κύκλῳ μέχρι τοῦ Ἰλλυρικοῦ,
 οὐδὲ πάσαις ἔγραψεν αἷς ἐδίδαξεν ἐκκλησίαις ἀλλὰ καὶ αἷς
 cf. Mt xvi 18 ἔγραψεν διάλιγους στίχους ἐπέστειλε. Πέτρος δὲ ἐφ' ᾧ οἴκο-
 δομοῖται ἡ Χριστοῦ ἐκκλησία, ἡς πύλαι ἃδου οὐ κατισχύσουσι,
 μίαν ἐπιστολὴν ὅμολογουμένην καταλέοιπεν· ἔστω δὲ καὶ 10
 cf. Jo xiii 25 δευτέραν· ἀμφιβάλλεται γάρ. τί δεῖ περὶ τοῦ ἀναπεσόντος
 λέγειν ἐπὶ τὸ στῆθος τοῦ Ἰησοῦ Ἰωάννου, ὃς εὐαγγέλιον ἐν
 cf. Jo xxi 25 καταλέοιπεν, ὅμολογῶν δύνασθαι τοσαῦτα ποιήσειν ἢ οὐδὲ
 δό κόσμος χωρῆσαι ἐδύνατο; ἔγραψε δὲ καὶ τὴν Ἀποκάλυψιν,
 cf. Ap x 4 κελευσθεὶς σιωπῆσαι καὶ μὴ γράψαι τὰς τῶν ἐπτὰ βροντῶν 15
 φωνάς. καταλέοιπε δὲ καὶ ἐπιστολὴν πάνυ διάλιγων
 στίχων· ἔστω δὲ καὶ δευτέραν καὶ τρίτην· ἐπεὶ οὐ πάντες
 φασὶ γνησίους εἶναι ταύτας. πλὴν οὐκ εἰσὶ στίχων
 ἀμφότεραι ἑκατόν.

108. Pamphilus, *Apol. pro Origene*, 5. Migne,
Patr. Gr. xvii. 583.

Ex secundo (?) libro secundum Joannem de his 20 ipsis.
 Origenes. Unigenitus ergo Deus Saluator noster a Patre generatus, natura et non adoptione Filius est. Natus est autem ex ipsa Patris mente, sicut uoluntas ex mente. Non enim diuisibilis est diuina natura, id est, ingeniti Patris, ut putemus uel diuisione uel immunitatione substantiae eius Filium esse progenitum. Sed siue mens, siue cor, aut sensus de Deo dicendus est, indiscussus permanens, germen proferens uoluntatis, factus est Uerbi Pater; quod uerbum *in sinu Patris*

requiescens, annuntiat *Deum quem nemo uidit unquam*, Jo i 18
et reuelat Patrem, quem nemo cognouit nisi ipse solus, cf. Mt xi 27;
his quos ad eum Pater coelestis attraxerit. Jo vi 44

109. Pamphilus, *Apol. pro Origene*, 5. Migne,
xvii. 580.

De eisdem in quinto libro de Euangeliō secundum
s Joannem.

Origenes. Unigenitus Filius Saluator noster, qui
solus ex Patre natus est, solus natura et non adoptione
Filius est.

Item in ipso libro.

10 Origenes. Unus ergo est uerus Deus *qui solus habet* ^{1 Tim vi 16}
immortalitatem, lucem habitat inaccessibilem. Unus et
uerus Deus, ne scilicet multis ueri Dei nomen conuenire
credamus. Ita ergo et hi qui accipiunt *spiritum adoptionis* ^{Ro viii 15}
filiorum, in quo clamamus Abba, Pater, filii quidem
15 Dei sunt, sed non sicut unigenitus Filius. Unigenitus
enim natura Filius, et semper, et inseparabiliter Filius
est: ceteri uero pro eo quod suscepserunt in se Filium
Dei, *potestatem acceperunt Filii Dei fieri.* Qui licet non ^{Jo i 12 f.}
ex sanguine, neque ex uoluntate carnis, neque ex uoluntate
20 *uiri, sed ex Deo nati sint*, non tamen ea natuitate sunt
nati, qua natus est unigenitus Filius. Propter quod
quantam differentiam uerus Deus habet ad eos quibus
dicitur: *Ego dixi: Dii estis, tantam differentiam habet* ^{Ps lxxxii 6}
uerus Filius ad eos qui audiunt: Filii excelsi omnes.

110. Eustathius Antioch. *de Engastrimytho* c. 21.
(Harnack, *Texte u. Unters.* II. 4, p. 60. Migne, *Patr.*
Gr. xviii. 657.) Cf. Frag. 74 (p. 283).

25 Οὐκ ἔλαττον δὲ καὶ τὸ τῆς λιθοβολίας δράμα θεωρῶν,
ἐπειδὴ καὶ τοῦτο πειρᾶται (sc. ὁ Ὄριγενης) τροπολογῆσαι,

τοῦ εὐαγγελικοῦ καταψεύδεται γράμματος· Οὐ πάνυ τι,
λέγων, εὔραμεν ζητήσαντες ἐν τοῖς πρὸ τούτου
c. Jo x 31 δτι ἐβάστασαν οἱ Ἰουδαῖοι λίθους ἵνα λιθάσωσιν
αὐτόν. εἴτα μετ' ὀλίγα φησίν· Εἰ γὰρ πάλιν ἐβά-
στασαν, πρότερον ἐβάστασαν.

INDEX LOCORUM.

Pages marked with an asterisk contain an allusion only. The references to the O. T. follow the LXX numbering. References in thick type are to the Second Volume.

GENESIS	xi 7	305
i i 20, 62*, 212	26.....	36*
2 ..... 150*, 197*	xii 1	308, 46, 47, 56
3 ..... 23, 301*	2, 3	47*
4 ..... 301*	4	47
5 ..... 269, 197, 301*	6—9.....	47*
6 23	10—12....	48*
10..... 294	16.....	48*
20..... 294	xv 6	5, 46*, 109*
21..... 294*	13.....	289
24, 25 294	15.....	49
26..... 59*, 86, 87*, 168*, 276, 305, 66*	xvii 10, 11	327
31..... 298*, 69*	xviii 2	87*, 155
ii 7 ..... 270*, 66*, 67*	3	155
8 ..... 284*	4	156
9 ..... 287*	6	283*
15..... 287*	xix 1	87*
16..... 284*	37.....	209
22..... 243*	xxiv 15, 16	277*
23..... 6	17.....	277*, 278
iii 6 ..... 72*	18.....	278
22..... 183	32.....	283*
23..... 94	xxv 31.....	187*
iv 1 6	xxvii 16.....	187*
14, 15 25	19.....	187
25..... 125, 36*	29.....	168
26..... 36	40.....	168
v 22..... 37	xxix 2, 3	108
vi 2 ..... 160*, 287*, 322*	8	108*
9 37	10.....	108, 292*
vii 4 123	xxx 42.....	292*
ix 26..... 37	xli 51.....	143*
	52.....	143*, 144, 294
	xlvi 23, 24	156

(GENESIS)

- xlivi 34 ..... 39*
 xlvi 12 ..... 159*
 xvii 12 ..... 144*, 294*
 xlxi 8 ..... 28, 273
     9 28
     10 ..... 28, 273, 272*
     11 176
     16 137

EXODUS

- i 12 ..... 93*
 iii 2 ..... 41, 285*
     5 ..... 133*, 162*
     6 ..... 41, 86*
     14, 15 ..... 75*
     18 ..... 86*
 iv 6 ..... 189, 190
     7—9 190
     22 138
 vii 1 131
 viii 20—23 198
     x 23 269
 xii 1, 2 196
     3 ..... 197, 200*, 213*
     5 201
     7 ..... 202*
     8 ..... 201, 202*
     9, 10 201
     11 ..... 197, 144
     15 ..... 200*
     26, 27 ..... 197, 145
     43 197
     48 197
 xiv 11 162
     15 132
     19 ..... 148*
     22 ..... 162*
 xv 7 266
     24, 25 249
 xvi 1—4 248
     23 197
     25 197
 xvii 1 ..... 249*
     3 ..... 249*
     11 ..... 113*
 xx 12 93
 xxii 6 ..... 178*
 xxv 17—19 ..... 45*

- xxvi 2 ..... 107*
 xxix 38—44 171
 xxxii 7 198
     32 231
 xxxiii 21 76
 xxxiv 28 202
     29, 30 200
     33 ..... 118*
 xl 28, 29 200

LEVITICUS

- iv 1 ..... 301*
 xix 23, 24 144
 xxiii 2 199
 xxvi 12 271

NUMBERS

- xiv 28 ..... 80—82
 xviii 26, 27 ..... 3*
 xxii 22—24 130
     27 130
     32 130
     33 ..... 130, 131
     34, 35 131
     38 125
 xxiii 4—6 131
     7 ..... 125, 137
     16 131
 xxiv 2 ..... 137*
     7 273
     8, 9 274
     17—19 274
 xxv 6 ff 72*
     11 128
 xxviii 1—3 198
 xxxiii 6 ..... 159*

DEUTERONOMY

- ii 30 182
 iv 19 60
     24 267
 vi 5 ..... 29*
 ix 9 ..... 202*
     x 12, 13 297
     xiv 21 ..... 3*
 xvi 20 125
 xxii 24 244
 xxvii 11—13 259

(DEUTERONOMY)

- xxxii 4 ..... 65*
   8, 9 306
   32, 33 ..... 39*
 xxxiii 7 274

JOSHUA

- iii 284*
   5, 7, 9, 10 163
   v 2—4 ..... 163*
   9, 10 163
   13, 14 87
   15 ..... 162*
   xii 9 ff 113*
 xiii 22 ..... 125*
 xxii 284*

JUDGES

- xi 35, 36 ..... 173*
 xx 28 ..... 128*

RUTH

- i 22 296

I KINGS

- ii 12 4
   vi 9 ..... 132*
   viii 49*
   xvi 7 13
   14 131
 xvii 45 ..... 72*
   51 ..... 72*
 xix 19 132
   20—24 ..... 132, 137*
 xxv 28 ..... 49*
 xxviii 132*
   13 101

2 KINGS

- vii 2 233
 xvi 8 ..... 109, 233*

3 KINGS

- ii 46 e 151

- iv 32, 33 229
   v 3—5 ..... 235*
   15 ..... 236*, 237*
   16 ..... 236*
   17 ..... 232, 236*
 vi i, 2 ..... 232, 236*
   3 ..... 232, 237*
   4 232
   5 ..... 232, 237*
   9 ..... 239*
   12, 13 ..... 237*
   15, 17 ..... 238*
   18 ..... 235*
   21 238
   22 ..... 238*
   26 ..... 235*
   34 ..... 238*
 vii i, 2 238
 viii 10, 11 200
 xii 260*
 xiii 2 137
 xvii 6 ..... 272*
 xviii 34 139
 xix 11, 12 271
 xxii 15 ..... 79*
   19 79
 20—22 ..... 79, 131

4 KINGS

- i 8 127
   ii 284*
   ii 1 ..... 164*
   8 ..... 164*
   9 164
   14 ..... 86*, 165
   15 124
 iv 40 282
   v 9—11 165
   12 166
 xvii 90*

1 CHRONICLES

- xxii 8 ..... 109, 233*
   9 109
 xxix 1—5 233

2 CHRONICLES

- ii 2 ..... 237*
 xviii 18—21 79

ESDRAS A	xxxiii 8 ..... 177*
iv 109*	9 104
	xxxv 7 ..... 25*, 36, 143*
	10 ..... 88, 213, 216
ESDRAS B	xxxvi 4 165
vi 234*	xxxvii 6 105
	xxxviii 8 32
	xxxix 8 230
PSALMS	xl 10 ..... 173, 174, 186, 192, 304
i 3 ..... 90*	xli 2, 3 250
ii 2 194	xlii 3 255
6 ..... 156, 318	xliii 20 74
7 ..... 38, 248, 318	xliv 2 ..... 9, 29, 53, 54
8 248	3 54
iv 7 133	8 ..... 36*, 37*, 54
vi 6 ..... 84, 30	11 54
vii 10 323	xlv 5 ..... 160*, 167*
13—15 151	11 4
ix 9 ..... 47*	xlvi 3 ..... 210*
18 287	xlviii 6 174
x 7 ..... 118, 133	13 ..... 25*
xi 7 ..... 13*	xlix 1 ..... 40, 59
xii 4 ..... 269, 288	19 250
xiii 3 139	13 ..... 128, 238, 293
xv 10 ..... 41*, 152	li 5 258
xvii 10 235	liv 13, 14 186
12 ..... 93, 94	lxii 13 ..... 208*
xviii 1 178	lxii 4 118
5 ..... 266*	9 210
8 223	lxvii 12 ..... 12, 13
9 90	13 12
10, 11 67	lxviii 6 92
xix 8 52	9 230
xxi 2 92	10 ..... 226, 227
15 ..... 228*, 229, 42	22 ..... 226, 227
16 ..... 24*, 74, 98	29 231
23 7	lxxi 1, 2 37
30 ..... 284, 29	4, 5 ..... 175*
xxii 1, 2 283	11 123
xxiii 7 176	12 175
8 ..... 175*	lxxii 2 76
xxvi 1 ..... 89, 269, 194	8 ..... 139*
2, 3 194	lxxiii 13 ..... 224*
xxx 24 117	lxxvi 2 132
xxxii 6 54	lxxvii 25 ..... 204*, 283
9 ..... 110*	43 327
10 ..... 214, 123	47 39
11 214	lxxxii 5 91
15 ..... 276*	6 ..... 76, 184, 311
17 ..... 52, 223*	7 ..... 77, 157*, 184

(PSALMS)

- lxxxiii 6 246
 lxxxvii 5 41
     6 ..... 22, 290
     7 29
 lxxxviii 33, 34 ..... 49*
     49 98
     xcii 11 323
 xciv 8 210
 xcv 13 ..... 47*
 ciij 4 ..... 17*
     15 ..... 39, 161*, 283
     24 ..... 24, 46, 55*, 74, 154,
         31
     29, 30 270
 civ 6 39
     15 118
 cvi 20 255
     33—43 143
 cix 1 ..... 177, 152
     3 112
 cxiii 12 ..... 61*
     25, 26 18
 cxiv 6 ..... 17*, 90
     7 ..... 17*
     9 81
 cxv 2 ..... 76, 80, 163
 cxvii 14 32
     17 73
     22 ..... 29, 50*
     23 29
 cxviii 73 305
     133 ..... 214*
 cxix 6, 7 ..... 235, 94
 cxx 4 90
 cxxi 3, 4 ..... 210, 220*
 cxxii 1, 2 112
 cxxiv 2 210
 cxxv 5 296
     6 ..... 296, 38
 cxxvii 2 326
 cxxviii 6—8 38
 cxxix 3 280
 cxxxv 2 40
 cxxxvi 1 ..... 166*
     cxl 2 113
 cxlii 2 ..... 66, 80, 81*
 cxlviii 5 ..... 23, 77

PROVERBS

- i 5 175
     6 94
     24 229
 iii 16 166
     18 ..... 90*
     28 110
 iv 6 104
     23 ..... 151*
     27 133
 vi 13 ..... 191, 305
     14 191
 viii 9 ..... 11*, 68*, 295
     22 ..... 13*, 21, 23, 41, 46,
         54*, 106*, 117*,
         9*, 13*, 58*, 98
 ix 8, 9 176
 x 3 284
     10 191
     19 229
 xv 17 282
 xvi 7 ..... 19, 20
     13 49
     23 ..... 113, 114*, 302, 136
 xx 16 243
     23 ..... 49*
 xxiv 29 76
     54 ..... 35*
     69 261
 xxvi 9 178
 xxvii 1 187

ECCLESIASTES

- vii 21 ..... 91*, 92
 xi 2 290
 xii 12 ..... 228, 229

CANTICLES

- i 15 218
 ii 5 43
     8 250
 v 3 170

JOB

- i 3 ..... 278*
     12 ..... 198*
 ii 6 ..... 198*

(JOB)

- iii 8 ..... 20*
 xi 12 275
 xiv 4 ..... 91*, 92
 xv 25 184
 xxv 5 48
 xl 14 ..... 20, 21, 66*, 75*

WISDOM

- i 3, 4 285
 5 ..... 129, 238
 14 ..... 75*, 178*, 293*
 ii 24 ..... 75*, 151*
 iv 9 49
 vii 9 13
 25 273
 26 ..... 177*, 273, 286*
 viii 2 104
 x 3, 4 39
 7 39
 xi 24 ..... 60*
 26 ..... 60*
 xii 11 40
 xvii 1 ..... 173, 35*

ECCLESIASTICUS

- iii 21 252
 iv 28 ..... 140*
 v 7 110
 xviii 7 153
 xxi 15 302
 xxvii 25 283
 xxxiv 14 194
 xl 28 277

ESTHER

- iv 22 75

JUDITH

- ix 2 ..... 86*
 xi 276

TOBIT

- xi 13 ..... 278*

HOSEA

- i 1 ..... 56, 102*, 214
 ix 5 199
 x 12 ..... 89*, 90, 269, 301*
 xii 3 98
 xiv 9 173

AMOS

- v 21 145
 viii 11 284

MICAH

- i 2, 3 61
 iv 4 109
 vi 8 297

JOEL

- ii 11 ..... 31*
 28 263

ZEPHANIAH

- i 14 ..... 31*

HAGGAI

- i 13 87

ZECHARIAH

- i 9 ..... 87*
 iii 3 ..... 91*
 4 ..... 92*
 vi 12 ..... 197*
 ix 9 ..... 215*, 216
 10 ..... 216, 224*

MALACHI

- i 6 38
 iii 1 87
 iv 2 ..... 197*, 248*
 4, 5 ..... 123, 136, 139*
 6 ..... 139*

ISAIAH

- i 2 322

(ISAIAH)

- i 4 ..... 322*
 7 220
 11 219
 13, 14 ..... 197, 145
 16 150
 ii 1 ..... 56, 102
 v 1, 2 ..... 322*
 vi 1 ..... 95*, 113*
 2, 3 ..... 113*
 8 ..... 95, 180
 9 ..... 95*
 viii 14 ..... 213*
 viii 6, 7 ..... 276*
 10 ..... 213*
 19 ..... 261*
 ix 1 270
 6 ..... 41, 52*
 xi 1 ..... 29, 49*
 2, 3 29
 7 283
 xiv 12 ..... 17, 260*
 xxii 22 231
 xxvi 9 90
 xxviii 16 ..... 41*
 xxix 11, 12 ..... 301, 231*
 xxx 6 224
 xxxv 10 ..... 68*, 300*
 xl 3 ..... 119, 141
 6 132
 9 15
 10 298
 26 ..... 293, 112
 xlvi 6 88
 xlvi 1—4 28
 10 102
 xlviii 16 72
 xlvi 1 27
 2, 3 ..... 27, 43
 5 ..... 27, 43
 6 ..... 27, 31, 42*, +3
 li 2 318
 lii 2 13
 5 95
 7 15
 11 267
 15 ..... 51*
 liii 3 135
 4 ..... 135, 162
 5 135

- liii 7 ..... 44*, 172, 175*, 135
 8 136
 9 ..... 238*
 liv 1 ..... 143*, 293
 11—14 240
 15 241
 lviii 9 ..... 113, 114
 lx 13—20 240
 lxi 1 ..... 156, 278*, 298*
 8 265
 lxiii 1, 2 176
 lxv 1 156
 13 284
 lxvi 1 157

JEREMIAH

- i 4 214
 5 ..... 276*, 305
 7 96
 ii 18 166
 iii 25 83
 iv 14 250
 v 8 ..... 92*
 14 203
 vi 16 ..... 133*
 xi 19 ..... 27, 172
 xiv 1 ..... 56, 102*
 xvi 16 240
 xx 9 203
 xxiii 21 62
 24 ..... 157, 323
 xxxv 5 125
 xxxviii 27 ..... 36*

LAMENTATIONS

- iv 20 65

EZEKIEL

- i 4—6 ..... 113*
 ii 3 ..... 96*
 10 232
 xviii 4 ..... 322*
 20 18
 xxviii 19 64
 xxix 3—5 166
 xxxiv 82*
 8 80
 23 29

- (EZEKIEL)
- xxxvii 1—4.....229
7 .....229*
II.....228*, 229
- DANIEL
- vii 10.....231
viii 5 .....219*
7 301
xii 2 .....16*
- SUSANNA
- 9 .....112, 113, 264
35.....323, 112, 113
42.....247
56.....40
- BEL AND DRAGON
- 34—36.....272*
- i MACCABEES
- i 22.....234*
- 2 MACCABEES
- vii 28.....22*
- xv 14.....318
- 4 MACCABEES
- iii 20.....235*
- S. MATTHEW
- i 1 6
ii 2 .....33*
iii 5 .....141, 145*
6 141
7 .....137*, 141, 142*, 145*,
146*, 148
8 .....137*, 143
9 .....138, 143, 318, 41
10.....138, 144
11.....139*, 148, 149*, 151,
161, 161*, 285*
13.....170
- iii 14.....99, 170
15.....170
16.....238*
17.....285*
iv 11.....182, 204*, 119
12.....182, 185*, 141
13.....182, 184, 193*, 141
14, 15 182
16.....92, 106, 269
17.....183, 193*, 195, 196
18.....190, 204*, 239*
19.....190, 239*, 240
23.....205*, 63*
v 6 250
8 .....5, 30*, 224, 299*
13.....179
14.....31, 33, 91, 179, 210*,
216
16.....31, 57*, 81, 84*,
103*, 204*
17.....264*
27.....60
28.....60, 68
29, 30 .....60*
33.....60
34.....157, 60
35.....157, 210*, 260*, 317*
43.....53, 59
44.....53, 59, 60, 85, 88*,
248
45.....15*, 53, 59, 60, 85,
88*, 248
vi 2 .....125*
4 298
12.....280
19.....29*
21.....29*
vii 1 177
7 .....210*, 248, 91*
8 .....210*, 248, 16
11.....253
13.....133*
14.....244*
16.....53*
18.....258
21.....169
22.....244*, 169, 173
23.....169, 173
26.....109*
viii 1 .....205*
2, 3 166

- (S. MATTHEW)
- viii 4 ..... 103*
- 6 195
- 8 ..... 325, 290*
- 11 ..... 244, 300
- 12 322
- 13 ..... 195, 325
- 14 ..... 195*
- 16 326
- 17 ..... 91*, 176*, 134*, 135*
- 28 ..... 158*
- 34 ..... 196*
- ix 2 ..... 205, 307
- 11 ..... 280*
- 12 ..... 161*, 83*, 138*, 168*
- 22 ..... 177, 205, 307
- 27 298
- 29 177
- 37 ..... 295, 297
- 38 295
- x 5 ..... 307, 308
- 8 ..... 153*
- 10 ..... 35*, 162*
- 23 141
- 24 172
- 25 ..... 167, 168, 172
- 27 ..... 94*
- 28 ..... 321*, 49*
- 29 ..... 92*
- 34 43
- 38 210
- xi 3 ..... 8, 121, 154
- 4 121
- 5 ..... 121, 315*
- 9 ..... 129, 238*
- 10 ..... 97, 132, 149
- 11 ..... 135*, 149*, 235*
- 13 ..... 135*
- 14 ..... 96, 106, 122, 135*
- 15 ..... 106, 113*
- 18 145
- 19 57
- 27 ..... 20*, 52, 271, 5, 42,
203, 204*, 306, 311*
- 29 ..... 275*, 156
- xii 5 ..... 277*
- 17 28
- 24 ..... 20*
- 27 20
- 31 129
- xii 32 ..... 71, 72*
- 35 ..... 133*
- 40 ..... 206*, 209
- 42 ..... 109, 301, 151
- 44 ..... 146*
- 50 ..... 73*
- xiii 12 ..... 296*, 303
- 16 242
- 17 ..... 111*, 115, 242, 301,
302*
- 36 295
- 39 295
- 55 ..... 127, 217*, 314, 3*
- 56 ..... 127, 314
- 57 ..... 313*
- xiv 2 ..... 123*, 167*
- xv 2 165
- 7, 8 134
- 9 147
- 24 ..... 241, 41
- xvi 14 127
- 16 ..... 197, 218*
- 17 ..... 203, 218, 306
- 18 ..... 190, 240, 310*
- 21—23 25
- 26 18
- 28 ..... 103, 104
- xvii 1—3 ..... 300*
- 22, 23 25
- xviii 3 249
- 20 ..... 206, 207, 291*
- xix 6 243
- 17 ..... 157*, 114*
- xx 17—19 25
- xxi 1 ..... 207, 215*
- 2 ..... 207, 217, 221*
- 3 ..... 207, 217
- 4 207
- 5 ..... 207, 216
- 6 ..... 207, 215
- 7 ..... 208, 215, 217
- 8 ..... 208, 215, 217*, 219*
- 9 ..... 208, 215, 219*
- 10 ..... 206, 208
- 11 ..... 206, 215
- 12 ..... 206, 215, 217
- 13 ..... 206, 215, 218*, 225*
- 21 ..... 178*
- 23—25 146
- 28 ..... 110*
- 43 ..... 212*, 296

(S. MATTHEW)	
xxi 44	76
xxii 11	118*
13	118
31	112, 73
32	40*, 60*, 157*, 226*, 51, 73, 101*, 102*
37	29*
40	288
xxiii 8	5*
9	5*, 93*
15	71*, 86
28	218*
29	314*, 102*
33	71*
xxiv 5	308
12	180
35	270
xxv I	281*
12	281
15	11*
21	133*
29	160, 166, 192*
40	16
xxvi 13	15
14, 15	126
22	186
23	193
24	184*
26	195, 196
31	156, 158, 206
33	158, 187
38	37*
39	288, 194
41	183
47	126
57	126
59, 60	126
61, 62	232, 126
63	126
64	126, 127
65, 66	127
xxvii 2	185
3	185, 186, 197
4	185
5	185, 197
9	185*
12	127
20	127
50	22, 25*
xxvii	51—54.....22 59, 60.....290*
xxviii	11—14.....127 15.....209 18.....324*
	19.....306, 251, 290* 20.....192, 193*, 309, 206, 207, 251
S. MARK	
i 1	6*, 17, 140, 283*
2	17, 139*, 140, 141
3	17, 99, 140, 141
5	142*, 145
7	148, 151*
8	148
9	170
10	238*
13—15	183, 193*
21	183
23	194
24	194, 130
25	194
26, 27	194*
30	194*, 325*
31	325
32	194*
34	194*
ii 16	177*
iii 29	19
iv 11	309*
34	309*
v 3—5	289*
15	289*
22, 23	290*
vi 3	217*
4	273
8, 9	35*, 134*
14, 15	21*
16	127
49	309
vii 7	147
34, 35	63*
viii 25	278*
34	31*
ix 1	103, 104
x 9	243
18	48, 75, 166*, 272*, 286
xi 1	208

(S. MARK)	i 65.....125 67.....129* 76.....129
x i 2 .....208, 221*, 222*, 224	ii 10.....17 14.....17 28.....243*
3 208	29, 30 243
4 .....208, 221*	34.....139*
5 .....208, 222*	iii 2, 3 .....142 4 .....131, 142
6—12 208	5 131
15.....206, 208, 222*	7 .....137 8 .....137, 143*, 318
16, 17 206	15.....130*, 167*, 148
23.....178*	16.....139*, 148 21.....170, 238*
xii 26.....80, 112, 73	22.....73*
27.....80, 73	iv 13—16.....183 18—21.....15
41, 42 .....10, 12*	24.....313 28.....183*
43.....10, 13	31.....183, 194 32, 33 194
44.....10	34.....194, 293
xiv 10, 11 127	35.....194 38.....194 39.....194*
15.....146*	40, 41 194
19.....186	v 32.....138
20.....193	vi 20.....293*, 110
21.....184	21.....39 25.....39 28.....85*, 88*
29.....158*	38.....177 40.....172
34.....91*	48.....108*
38.....183	vii 9 .....41 12.....115 28.....135*, 136, 151*, 39
43.....128	33.....146*
53.....128	35.....57 37.....287 38.....177*, 287
58.....232	viii 8 .....143*
60.....232, 128	13.....86* 14.....16 18.....192*
61—63.....128	31.....130* 55.....115*
xv I 128	ix 3 .....35* 7 .....21*
3 128	
5 128	
37.....25*	
S. LUKE	
i 2 42	
11.....123*	
13.....123	
15.....95*	
17.....95*, 106*, 123, 124, 135, 148*, 158*	
18.....131	
19.....149*	
20.....131	
31, 32 183	
35.....124	
41.....44*, 168	
42.....168	
44.....44*, 95*, 96, 106*	
63.....99, 131	
64.....131, 149*	

- (S. LUKE)
- ix 8 ..... 123*, 21*
 16 ..... 284*
 19 ..... 123*
 27 ..... 103, 104
 29 200
 30 ..... 200, 309*
 31 ..... 200, 309*
 48 316
 62 ..... 211*
 x 5 ..... 174, 304
 6 ..... 57*, 174, 192
 22 ..... 20*
 30 ..... 89*
 41 287
 42 ..... 158*
 xi 9 248
 10 ..... 104*, 248
 15 ..... 146*, 20*, 89*
 19 20
 47 ..... 292*
 52 ..... 151*
 xii 3 94
 4 ..... 49*
 20 ..... 17, 21
 42 36
 50 ..... 161, 176
 xiii 11 ..... 293*, 294*
 26, 27 ..... 173*
 34 273
 35 ..... 295*
 xiv 16, 17 284
 28, 29 ..... 109*
 xv 4 ..... 267*
 11 ..... 267*
 xvi 6, 7 277
 9 ..... 150*, 211*
 10 ..... 296*
 16 ..... 129*, 223*, 283
 19, 20 ..... 286*
 21 ..... 287*
 22 ..... 189, 286*
 23 ..... 293*
 27—29 286
 xvii 5 ..... 176, 222
 21 17
 xviii 8 180
 10, 11 138
 13 ..... 111, 112*, 113
 14 ..... 139*
- xviii 19 ..... 157*, 286
 xix 10 ..... 266*, 28*, 281*
 12 ..... 317*
 20 ..... 296*
 24 296
 29 208
 30 ..... 209, 221*
 31, 32 209
 33 ..... 209, 222
 34—39 209
 40 ..... 209, 217
 41 ..... 209, 222
 41—44 207
 45 ..... 207, 222
 46 207
 xx 6 ..... 146*
 17, 18 29
 36 ..... 86*, 263*
 37 ..... 112, 73
 38 73
 xxi 1, 2 ..... 10, 12*, 14*
 3 ..... 10, 12, 14*
 4 ..... 10, 12*
 xxii 3, 4 127
 15 ..... 68, 146*
 21 ..... 186, 193
 22, 23 186
 27 ..... 43*, 156, 164*
 28 ..... 38*
 52 127
 54 127
 66 127
 xxiii 10 127
 21 ..... 25, 184
 40 ..... 215*
 42 ..... 185, 209
 43 209
 53 ..... 292*
 xxiv 18—20 9
 32 ..... 12, 203
 39 309
- S. JOHN
- i 1 ..... 6, 22, 23, 24, 29, 41,
 50*, 52, 54, 56—
 58, 59—61*, 68, 69,
 79*, 80*, 83, 84*,
 130*, 131*, 188,
 14*, 16*, 32*, 50*,
 58*, 98*, 102*, 134,
 199*, 211, 212, 229

- (S. JOHN)
- i 2 ..... 12*, 62, 68, 69, 117*, 190*
  - 3 ..... 50*, 69—71, 73*, 74, 76, 77, 78*, 83*, 116*, 154, 266, 276*, 212, 265*
  - 4 ..... 23, 31, 34*, 41, 74, 79, 80, 83—86, 89, 98*, 213*
  - 5 ..... 24*, 31, 88*, 89, 92, 106*, 98*, 197*, 214*
  - 6 ..... 94, 106*, 131*, 180, 215, 264
  - 7 ..... 95, 105, 132, 155*, 215, 216, 260*, 264*
  - 8 ..... 216, 236*
  - 9 ..... 35*, 84*, 216
  - 10 ..... 156, 203
  - 12 ..... 84, 85*, 87*, 88*, 217, 311
  - 13 ..... 218*, 311
  - 14 ..... 22*, 52, 60*, 61*, 65*, 107*, 160*, 190*, 234*, 287*, 292*, 299*, 50, 155*, 213, 219, 220*
  - 15 ..... 103, 110, 116, 132*, 220*, 221, 223, 235, 260*
  - 16 ..... 116, 126*, 221, 222*
  - 17 ..... 117, 118, 126*, 171*, 223, 270*
  - 18 ..... 126*, 189, 224, 225, 311
  - 19 ..... 103*, 110, 118*, 120, 121*, 122*, 169*, 33*
  - 20 ..... 103*, 118*, 120, 33*, 259*
  - 21 ..... 103*, 118*, 120, 122, 125*, 126, 129, 136*, 259*
  - 22 ..... 120, 122, 130
  - 23 ..... 99, 121, 130, 132*, 133, 134, 137, 140, 149, 161*, 233
  - 24 ..... 120*, 137, 141, 169*
  - i 25 ..... 119*, 120, 137, 139, 145, 147, 154
  - 26 ..... 104, 119, 146—148, 154—156, 169*, 207, 234, 291*
  - 27 ..... 104, 146, 154, 156, 235
  - 28 ..... 157, 161*, 327*, 285*
  - 29 ..... 5, 6, 27, 44, 104, 167, 168, 170, 172, 175—177*, 178, 201, 10*, 26*, 134, 146*, 234, 236
  - 30 ..... 27, 44*, 104
  - 31 ..... 27, 44*, 104, 236
  - 32 ..... 104, 236*
  - 33 ..... 45*, 73, 95, 104, 160, 319, 236, 237, 238*, 264
  - 34 ..... 104, 319, 236, 264
  - 35 104
  - 36 ..... 104, 169, 245
  - 37 104
  - 38 ..... 324*
  - 39 ..... 105*, 239
  - 40 ..... 245*
  - 41 ..... 9, 190, 245*, 239
  - 42 ..... 190, 239*
  - 43 ..... 245, 324, 240
  - 44 ..... 169, 240
  - 45 ..... 9, 245, 240*, 263
  - 46 ..... 241, 242
  - 49 241
  - 50 241
  - ii 1 ..... 169*, 184*, 214*, 289*, 308*, 324*, 328*, 243*
  - 3 ..... 283*
  - 7 243
  - 11 ..... 196, 244*, 284
  - 12 ..... 181, 182, 184*, 185*, 191*, 192, 193, 214*, 289, 328*, 244
  - 13 ..... 181, 184*, 185*, 196, 204*, 209, 210, 214*, 244*, 289, 328*, 245*
  - 14 ..... 181, 184*, 205, 206, 209, 211*, 213*, 224, 225*, 289, 314

- (S. JOHN)
- ii 15.....181, 184*, 206, 211—
214, 222*, 225*,
246*, 289, 315,
316*, 246*
- 16.....181, 206, 211*, 212,
214*, 218, 227*,
315, 316*
- 17.....181, 206, 214, 230*
- 18.....181, 227, 246
- 19.....181, 230—232, 241,
227
- 20.....181, 232, 233*
- 21.....181, 232, 234, 239,
241*
- 22.....181, 230*. 234, 241,
242*, 243
- 23.....181, 182, 243—245,
315, 246*
- 24.....182, 243, 244*, 245,
246*
- 25.....182, 243, 245, 246*,
247*
- iii 1 .....184*, 289*, 247*
2 .....315, 247
3 .....29*, 248*
5 .....249*
8 252
12.....253, 254
14.....254*
16.....284*
18.....244, 254*, 255
19.....255—257
20.....94, 256, 257*, 258*
21.....256
22.....184, 289, 328
23.....184, 185*, 285*
24.....184, 185*
25.....184*
26.....258, 259*
27.....258, 259
29.....259, 260
30.....260
31.....27, 248, 259*, 261—
263*, 264
32.....27, 261*, 262, 263
33.....263*
34.....262*, 263*, 264
35.....265
36.....266
- iv 1 .....289*
2 .....139, 290*
3 .....290*
4 .....290*, 312*, 328*
5 .....252*, 290*, 312*,
320*
6 .....251*, 278*, 266*,
267*, 272*, 283
7 .....251*, 100, 267*
8 .....280*, 267, 273*
9 .....256, 88, 267*
10.....247, 253, 255, 100,
283
11.....248*, 253, 256, 285
12.....247*, 253*, 256*,
261, 275, 268,
269*
13.....247—249, 251, 269,
270
14.....247, 249, 250*, 252*,
253*, 255*, 256,
277*, 269, 270*
15.....247, 253, 255*, 257,
100, 271*
16.....251, 254, 255, 257,
258, 271*
17.....254—256, 271
18.....255, 256, 258, 326,
271, 272
19.....258, 259, 326
20.....258, 259, 261, 262
21.....10*, 260—263
22.....10*, 259*, 263, 264,
266, 272*
23.....10*, 260*, 261, 264,
266
24.....196*, 266*, 267, 270
—272
25.....8, 26, 273—275
26.....26, 275, 276
27.....275, 276
28.....276, 277, 279, 280*,
307*
29.....276, 277, 279, 280,
326
30.....276, 279, 280, 308*
31.....280, 281, 307*
32.....281, 283
33.....284, 272
34.....283*, 285, 286, 287*,
288

(S. JOHN)	
iv 35.....	288, 290—295, 297, 298, 300, 303*, 305*, 112
36.....	293*, 295, 296*, 298 —303, 306*
37.....	293, 303, 304
38.....	104*, 293, 301, 304, 306
39.....	279, 306, 307*, 308*
40.....	278*, 279, 280*, 290*, 307, 308*, 312*, 316*
41.....	307
42.....	278, 308*, 309, 311
43.....	279, 311
44.....	312, 313, 273
45.....	290, 312*, 314, 315*
46.....	290*, 312*, 313*, 316, 317, 318*, 324*, 328*
47.....	319*, 320*, 321
48.....	319—321, 326, 327
49.....	321
50.....	319, 321, 325
51.....	317*, 319, 320, 322
52.....	319*, 325*
53.....	290, 317, 322
54.....	321, 323, 326, 327
v 1	290, 313*, 328*
2	273
3	274*
5	290*
8	274, 276*
9	276*
17.....	112, 154
18.....	67*, 88*
19.....	231*, 286
20.....	286
21.....	120
22.....	95, 96
23.....	95
26.....	106
27.....	47*, 96
30.....	95, 106*
36.....	121*
38.....	5*
39.....	134, 179*, 230, 253*, 263*, 264
44.....	93*
v 45.....	96
46.....	134, 274, 275
vi 15.....	142
26.....	208
32.....	89*
33.....	26, 89*
34.....	89*
35.....	26
44.....	311*
45.....	43, 44
46.....	43
48.....	39*, 202
49.....	164
50.....	202
51.....	26, 164, 202, 100, 103*
52.....	101
53.....	161, 201
54.....	202
55.....	202, 10*
56.....	202
63.....	188*
68.....	13*, 14*, 104*
vii 2	290
25.....	2
26.....	1, 2
27.....	1, 2, 3
28.....	1, 2, 3
29.....	1
30.....	16, 140
37.....	131, 132, 155
38.....	250
39.....	129, 169, 210, 250, 274*
40—42.....	23
46.....	23
47, 48	23
51, 52	23
viii 12.....	7, 25, 30*, 33, 34*, 35*, 88, 13, 23, 27, 94, 297
13.....	1, 2, 23, 24
14.....	3, 24
15, 16	3, 24
17.....	24
18.....	275, 3, 24
19.....	1, 2, 3, 5—8, 10*, 13, 24
20.....	10, 13, 14*, 15
21.....	15—20, 24, 25, 31, 208

(S. JOHN)		
viii	22.....20, 23, 24, 26 23.....27, 31 24.....31—33 25.....33 28.....15 29.....61* 30.....15, 16 31.....5, 15*, 43*, 52*, 53*, 57*, 80*, 300 32.....5, 15*, 52*, 80*, 81, 300 33.....318, 58 34.....172 37.....16, 34, 35, 40, 44 38.....42—45 39.....113, 34, 40, 44—48, 56, 58 40.....2, 16, 49—51, 134, 146, 198 41.....52—54, 56—58, 65, 68, 72* 42.....45, 58, 59, 61, 62 43.....62 44.....52, 53, 63—68, 71, 72, 74*, 75, 76*, 77, 78, 80 45.....80, 81 46.....81, 82 47.....84, 85, 87* 48.....88, 89, 94 49.....89—94 50.....90, 95, 96 51.....96—100, 103*, 104 52.....99—104 53.....318, 100, 105, 106 54.....106 55.....102, 111, 318*, 50, 102*, 248* 58.....111*, 15 59.....15* ix 1 .....5*, 15, 277*, 298* 2 .....282 4 .....31 5 .....30*, 31, 34*, 35* 6 .....275* 7 .....275*, 278 8 .....277*, 279* 11.....275*, 279* 14.....278	ix 15.....279* 16.....277*, 278 21.....279* 27.....279 30.....280 31.....280*, 281* 35.....281, 282 36—38....282 39.....139, 255, 282* x 7 .....30* 8 .....52 9 .....7, 13, 26 11.....7, 26 16.....138* 18.....173, 21, 22, 289 19.....283* 21.....89* 26.....44, 105 27.....85, 105* 28, 29 ....6* 30.....285, 2, 283* 31.....283*, 312* 32.....283 33.....123 35.....214 36.....26 39.....284 40.....284, 285 xi 1 .....5*, 158*, 286* 2 .....5*, 286, 287* 4 .....18, 288* 11.....119, 288, 289 14.....119 15, 16 ....288 17.....289 18.....158*, 290* 19.....119*, 290* 20.....290* 25.....7, 12, 13, 25, 35*, 80, 250*, 2, 97, 120, 165 26, 27 ....291 28, 29 ....290 32.....291* 33.....292*, 305 34.....291*, 292 35.....292* 37.....298* 38.....292 39.....105, 108, 109, 110, 286*, 292

- (S. JOHN)
- xi 40 ..... 109, 110
   41 ..... 109, 110, 113—115,
     120
   42 ..... 113, 120, 122
   43 ..... 114, 116, 117, 119
   44 ..... 116—119, 288*
   45 ..... 116, 120, 121
   46 120
   47 ..... 121, 122
   48 122
   49 ..... 124, 126*, 133
   50 ..... 124, 133, 134, 136*
   51 ..... 124, 125, 136, 137,
     293*
   52 ..... 125, 137, 138*
   53 ..... 138, 141
   54 ..... 139, 141, 143*, 293*
   55 ..... 144, 145*, 146*
   56 ..... 144, 146
   57 147
xii i 209*
   2 ..... 209*, 118*, 152
   6 ..... 166*, 174, 304*
   12 ..... 209, 223
   13 ..... 209, 223
   14 ..... 209, 223*
   15 ..... 210, 223*
   26 ..... 33, 294*
   27 ..... 37*, 91*, 182, 294*
   31 295
   32 198
   34 ..... 296*
   35 ..... 296, 300*, 301*
   36 ..... 57*
   39 ..... 297*, 298
   40 ..... 297, 298*
   44 ..... 43*, 299
   45 ..... 273*, 285*, 181, 204
   46 ..... 300*
   48 79
   49 301
   50 301
xiii 2 ..... 246, 148, 151, 152,
     154, 162*, 166, 172*,
     174, 183*, 185*,
     186*, 192*, 193*,
     207*, 302*, 304*
   3 ..... 148, 152, 153, 154*, 155
   4 ..... 149, 152, 155, 302
- xiii 5 ..... 149, 155, 156, 161*,
     165*
   6 ..... 157, 159, 161
   7 ..... 150*, 157, 159, 161,
     162, 164
   8 ..... 150, 151, 157, 163—
     165, 170, 171, 299,
     303
   9 ..... 157, 299
   10 ..... 157, 160, 165, 166,
     174, 303
   11 157
   12 ..... 166, 167, 170, 171
   13 ..... 26, 38, 166, 167, 169,
     206
   14 ..... 149, 166, 167, 170, 302
   15 ..... 149, 166, 170
   16 ..... 171, 173, 180, 206, 307
   17 171
   18 ..... 171—173, 175, 176,
     304*
   19 ..... 175, 179, 305
   20 ..... 179—181
   21 ..... 181, 183, 187, 305
   22 ..... 185, 187, 293*, 305*
   23 ..... 187, 189, 197*
   24 ..... 187, 188, 191
   25 ..... 6*, 7*, 187, 310*
   26 ..... 174*, 187, 192, 193,
     196, 197*, 207*
   27 ..... 246*, 166*, 174*, 188,
     193*, 194—196, 306
   28 188
   29 ..... 188, 195*
   30 ..... 195, 197, 306
   31 ..... 198, 199, 202—204,
     306*
   32 ..... 198, 199, 205
   33 ..... 205, 206, 208—210,
     307
   36 ..... 19, 154
   38 156
xiv i 217
   2 ..... 244*, 308*
   3 308
   6 ..... 7, 13, 23, 25, 35*,
     36*, 117, 118, 133,
     134, 250*, 2, 64,
     76, 77, 161, 219
   9 ..... 112, 273, 9, 43*, 204,
     282, 299

(S. JOHN)	xx 22.....130 25.....308*
xiv 10.....218 15.....59 21.....226 27.....108 28.....157*, 272, 286, 204 29.....250* 30.....82, 91 xv 1.....26, 39*, 177* 5.....26, 39* 15.....38 19.....28*, 31* 22.....51, 78 xvi 2.....146 14.....82, 80 16.....207 18.....207 19.....207, 208 20.....208 xvii 1.....26 3.....59, 302* 4—6.....142* 10.....95 21.....20, 33, 138 24.....31 xviii 1.....14*, 141 3.....14, 142 7.....142 12, 13.....142, 206* 28.....128 31.....145 33.....26 35.....145 36.....26 40.....145* xix 1.....14* 7.....145 9.....14* 12.....145 15.....16, 313, 146 23.....149* 26.....7* 32.....201, 22*, 25* 33.....201, 26* 34.....68*, 201 35.....201 36.....201, 220* xx 17.....175, 176, 231, 278, 7, 93, 206, 307 18.....278*	27.....278, 309 29.....242 xxi 18.....188* 19.....198* 20.....188, 191 21—24.....188 25.....14, 251, 252*, 14*, 87, 310*
	ACTS
	i 1 .....6 8 .....102 ii 3 .....177* 27.....41* iii 2 .....226*, 277* 22.....119, 129, 313 23.....119, 129 iv 11.....29 v 20.....226* 29, 30 .....226 36, 37 .....122* vii 2, 3 .....8 22.....107* 42.....264 49.....157* 52.....313 viii 10.....45* 16—18.....150* 20.....45* 32.....135* 35.....18 ix 4 .....16, 58 5 .....16 xiii 2 .....252 10.....132 xv 28.....252 xvi 3 .....11*, 189*, 265* 16, 17 .....130, 293* xvii 23.....189 31.....47* xviii 18.....265* xix 2—4.....150* xx 7, 8 .....229 xxi 10, 11 .....252 24.....11*, 189* 25.....11* 26.....11*, 265* xxii 22.....16, 184*

JAMES

- i 17 ..... 216, 253
ii 10 ..... 86*
17, 18 ..... 32*
23 46
iii 15 ..... 261*
20 46

1 PETER

- i 20 ..... 209*
21 ..... 7*
ii 2 ..... 282*
5 ..... 50*, 227*, 235*, 260*
6 ..... 160*
10 ..... 124*
22 ..... 82*, 134*, 204*, 238*
iii 4 ..... 1*, 91*
18 152
19, 20 ..... 152, 288*

2 PETER

- i 4 ..... 65*
11 ..... 257*

1 JOHN

- i 1 ..... 105*
5 ..... 87, 88*, 91, 267,
268*, 269*
6 90
ii 1, 2 ..... 27, 45, 175, 180
3 ..... 85*
9 90
11 90
15 ..... 29*
19 ..... 196, 306
22 2
23 ..... 102*, 2, 5*
29 ..... 218*
iii 2 222
6 54
8 ..... 48, 52, 53, 55, 65*, 78
9 ..... 52—55
10 ..... 52, 53
v i 31*, 32, 83*
8 ..... 161*
16 ..... 17*, 18*, 32*
18 ..... 56, 93

JUDE

- 3 ..... 239*
6 ..... 287*

ROMANS

- i 1 ..... 69, 8
2 ..... 69, 8, 263*
3 ..... 70, 187, 8, 198*, 263*,
272*
4 ..... 70, 188*, 8
5 ..... 70, 8
6, 7 8
14 ..... 227*
25 ..... 266*
ii 5 266
16 ..... 7, 17, 232
24 ..... 204*
28 ..... 11*, 218*
29 ..... 1*, 7, 49*, 264*,
167*

iii 19 4

- 23 92
25 ..... 24*, 28, 45
26 28
28 ..... 46*
29, 30 ..... 264*
31 264

iv 3 ..... 5*

- 11 ..... 112*, 225*
17 ..... 75*, 112*
v 3—5 33
12 ..... 188*, 97, 101
13 ..... 78, 97
14 ..... 97, 101*
15 101
16 ..... 101*
17 ..... 97, 101
18 ..... 188*

vi 4 ..... 35, 228, 230*, 51*,
74*, 249*

- 5 ..... 100*, 228*
9 255
10 ..... 14, 255
11 ..... 80*

vii 1—3 254

- 4 ..... 254, 255*
6 ..... 10*
8, 9 78
14 ..... 189*

(ROMANS)

- vii 15.....189
   22.....167*
   24.....74, 98
 viii 3.....91*
   7.....65*
   8.....310*, 311*
   9.....310*
 15.....38, 7*, 84*, 86*, 88*,
       93*, 167*, 168*,
       311*
 19.....32*
 20.....21, 34
 21.....32*, 33*, 72*
 22.....21
 28.....69
 31.....93*
 ix 1.....93*
   6, 7.....124*
   11—13.....98
   14.....47*
 x 4.....271
   6—8.....51, 79, 17
   15.....13, 161, 162*, 164*
   20.....156*
 xi 7.....60*
   11.....313*, 124
   25.....316*
   33.....35*, 57
 xii 1.....272*
   6.....136*, 153*, 222
   11.....203*
   18.....94*
 xiii 4.....96*
   7.....93*, 94*
 xiv 2.....282
   9.....152, 74
 xv 19.....310*
 xvi 25.....114, 299*
   26.....114, 263*, 299*

I CORINTHIANS

- i 2.....179
   5.....109*
   24.....22*, 28, 45*, 46, 55*,
       32*, 48*, 94*
   26, 27.....227*
   30.....14*, 28, 46, 47, 117
 ii 2.....11*, 14*, 22*, 61*, 15

- ii 3.....15
   4.....12, 226*, 227*
   5.....227*
   6.....171, 287, 13*
   7.....199*, 235*, 239*, 13*
   8.....171, 235*, 320*
   9.....252*
   10.....57*
   12.....7, 218, 252, 35*
   13.....311*
   14.....85
   15.....3, 85, 189*, 311*,
       137
   16.....7, 218, 239, 252, 35*
 iii 2.....282, 283*, 15*
   12.....269*
   15.....19
   19.....67*
 iv 1.....35*
   2.....180
   5.....177
   6.....252*
   9.....32
   11.....249
   13.....175*, 135
   19, 20.....12
 v 7.....199, 200, 204*
   8.....200*, 146*
 vi 12.....251
   16.....6, 58
   17.....6, 58, 199
 vii 6.....189*
   12.....5
   17.....5
   40.....311
 viii 2.....20
   5.....40
   6.....59
 ix 1.....310
   2.....180
   20.....11*, 189*, 263*, 89*
   21.....189*, 89*
   22.....40*, 189*, 89*
 x 1.....162
   2.....162, 164*
   4.....165*, 76*, 239*
   5.....266*
   11.....10, 299*
   12.....104, 187
   31.....50*
 xi 1.....82, 110*, 111*

- (*1 CORINTHIANS*)
- xii 3 ..... 47*
 7 ..... 165*
 26 ..... 196*
 27 ..... 196*, 306*
 28 ..... 111*, 196*
 29 ..... 306*
 xiii 3 ..... 129, 169, 210
 4 ..... 71, 150
 5, 6 71
 8 ..... 89*, 310*, 5
 9 ..... 310, 5, 83, 223
 11 252
 12—14 ..... 229*
 24, 25 ..... 229*
 26 ..... 230*
 27 228
 28 ..... 5, 168*
 31 ..... 89, 164*
 xiii 1 ..... 134*
 2 ..... 134*, 87*, 176, 178*,
       179*
 9 ..... 256*, 261, 87, 221*,
       253*
 10 ..... 243, 256*, 87, 222,
       253*
 11 ..... 276*
 12 ..... 20, 107*, 243, 256*,
       265*, 266*
 xiv 8 134
 24, 25 ..... 246*
 32 124
 37, 38 ..... 291*
 xv 15 231
 22 ..... 230, 73, 153
 23 ..... 230, 153
 24 ..... 44*, 193*, 230, 43*,
       153, 154*
 25 ..... 19, 20, 235*, 75*,
       153, 154
 26 ..... 19, 20, 44*, 177*,
       235*, 17*, 30, 75*,
       97, 153
 27 153
 28 ..... 42*, 44, 48, 177, 43*
 41, 42 ..... 166*
 45 ..... 22, 42
 47 27
 49 ..... 64*, 65*, 29*, 66*,
       74*, 261*
- xv 52 74
 53 ..... 321*, 323*
 54 ..... 321*
- (*2 CORINTHIANS*)
- ii 7 ..... 111*
 15, 16 105
 iii 6 ..... 15*, 212*, 265*, 270*,
       271*, 311*, 314*,
       227*, 233*, 310*
 7—11 200
 14 ..... 118*
 15 ..... 220*, 118*
 16 ..... 10*, 257*, 118*
 17 ..... 311*
 18 ..... 294*, 158*, 201, 204*,
       307*
- iv 2 ..... 124*
 3 ..... 201, 298
 4 ..... 285*, 201, 298
 6 201
 7 ..... 7, 226
 10 ..... 35*, 42*
 18 ..... 38, 30*
- v 4 ..... 34*
 5 ..... 265, 310
 6 ..... 310, 311*, 148*
 7 ..... 243*, 309*, 310,
       311*, 148*
 8 ..... 310, 148
 16 ..... 61*
 19 ..... 6, 177*
 21 ..... 91*, 134, 204*, 238
- vi 7 ..... 210*
 14 ..... 29*
 15 ..... 29*, 195*, 207
 16 ..... 29*, 281*
 18 5
- vii 10 ..... 202*, 111*
 viii 14 192
 ix 6 297
 10 ..... 300*
 x 2 ..... 242*
 3 ..... 162*, 265*, 311*, 113*
 5 ..... 306*
 xi 2 260
 6 ..... 226*
 13 ..... 105*
 29 189
 xii 2 ..... 3*

(2 CORINTHIANS)

- xii 4 ..... 115*, 189, 251*,
256*, 302, 87*
5 189
6 ..... 147*
9 ..... 94*
xiii 3 ..... 118, 192, 203*, 116
4 ..... 14*

GALATIANS

- i 1 ..... 15*, 223*, 181*
4 ..... 19*
13 ..... 58*
ii 9 180
14 158
19 51
20 ..... 7*, 192, 228*, 309,
51
iii 8 ..... 112*
19 ..... 305*
24 ..... 199*, 220*
25 ..... 10*
iv 2 ..... 10*, 164*, 199*
4 ..... 199*, 93*
9 ..... 6, 248, 281
24 ..... 48*
27 143
v 15 ..... 94*
16 ..... 265*
17 ..... 43*, 75*, 124*
19 ..... 29*, 182*
22 ..... 29*
vi 7 295
8 ..... 295, 296
14 ..... 192*, 228*, 29, 135
16 ..... 308*

EPHESIANS

- i 21 ..... 19*, 40, 87*, 236*,
273*
22, 23 ..... 17*
ii 3 ..... 72, 85
6 ..... 295*
7 ..... 309, 19*
12 ..... 114*, 221*
14 ..... 37*, 32, 94*, 134
20 ..... 41*, 50*, 160*, 228*,
235*

- iii 5 ..... 114, 115, 299, 301
6 ..... 114, 115, 301

9 ..... 299*

10 ..... 30*

16 ..... 261*

iv 8 ..... 177*

9 ..... 28*, 29

10 ..... 28*, 29, 30

11 ..... 5*

13 ..... 229*

14 ..... 168*

24 ..... 249*

27 ..... 246*, 192*

v 2 26

8 84

26 ..... 290*

30 ..... 234*

32 ..... 6, 260

vi 12 ..... 92*, 220*, 159*, 187*
13—15 ..... 161*

16 ..... 110*, 224*, 318*,
325*, 152*, 193*

PHILIPPIANS

- i 23, 24 ..... 21*
29 83
ii 6 ..... 43*, 177*, 303*, 61*,
199*
7 ..... 43*, 177*, 180*, 188*,
193*, 245*, 303*,
61*, 235*
8 ..... 43*, 188*, 135*, 142*,
144*, 199*, 294*
9 ..... 199*, 203*
10 ..... 163, 30*, 266*
11 163
13 ..... 69*
iii 2 ..... 167*
20 ..... 65*
21 74
iv 3 174
7 ..... 57*, 108*, 94*
13 ..... 45, 244, 93*

COLOSSIANS

- i 15 ..... 8*, 22*, 33*, 36*,
37*, 53*, 59*, 77*,
97*, 112*, 116*,
234*, 238*, 286*,

(COLOSSIANS)	ii 11.....+7 12.....7*
3*, 27*, 30*, 32*, 86*, 97*, 134*, 154*, 178*, 204*	iii 1 .....180* 5 .....10* iv 12.....42, 138*, 178* 14.....4*, 28, 180* 15.....47*, 48*, 82
16.....38*, 40*, 77*, 212 17.....77*, 212 18.....24*, 212 19.....14*, 34* 20.....199, 295*	v 6 .....+, 271* 9 .....295* 11.....129* 12.....22, 161*, 282*, 283*, 15*, 276*
ii 3 .....226 9 .....14* 14.....175 15.....175, 91*, 199, 295* 16, 17 .....199, 200*	14.....171*, 271*, 282, 287, 84
21, 22 .....157*	vi 4 .....50*, 117*, 129* 5 .....51*, 117*, 129* 6 .....51*, 129* 20.....26*
iii 3 .....106*, 97 4 .....106*, 118 9 .....249* 10.....66*, 249*	vii 11.....3* viii 5 .....10*, 171, 199*, 200*, 242*, 271*
i THESSALONIANS	ix 5 .....241* 7 .....225* 10.....200*, 270*
ii 16.....266 iv 15.....74 16, 17 75	23.....171 28.....48*
v 5 .....57*, 197, 306* 8 .....197, 306 21, 22 11	x 1 .....11*, 257* 12.....255* 13.....144, 193*, 255* 29.....174*
2 THESSALONIANS	xi 16.....80, 112* 37.....313*
ii 3 .....96*, 68* 4 .....49* 8 .....66*, 49*, 278* 9 .....66*, 278* 10.....278* 11, 12 .....96* 15.....302	xii 22.....199 23.....199, 204* 29.....267*, 269*
HEBREWS	xiii 2 .....87*
i 1 .....261 2 .....70, 261 3 .....273*, 203 5 .....38* 7 .....17*, 179* 14.....221, 179 ii 2 .....305* 9 .....48, 72, 82*, 133, 135*, 203*	i 7 .....136 ii 8 .....113* iii 15.....211*, 111, 148* iv 10.....175, 180, 134 13.....253* v 9 .....169 10.....169, 170 vi 8 .....165 11.....3*, 14* 16.....82, 92*, 311 20.....308*, 232*

2 TIMOTHY	vii 3, 4 ..... 1, 2 5 ..... 1 x 4 ..... 251*, 252*, 310* 10 ..... 232*
i 10 ..... 92*, 114*, 263*, 299*	xiv 1—3 ..... 1 4 ..... 1, 3, 289* 5 ..... 1 6 ..... 11*, 18 7 18
ii 2 302	xvi 5 ..... 47* 7 ..... 47* 14 ..... 31*
11 ..... 289*	xix 11 ..... 52*, 63, 65*, 66*, 67* 12 ..... 63, 64, 67 13 ..... 64, 68*
12 308	14 ..... 64, 68* 15 ..... 64 16 ..... 64, 317*
19 ..... 6, 173, 281	xxi 1 ..... 228* 6 ..... 26* 11 ..... 241*
iii 4 ..... 258*	xxii 11 ..... 166, 192* 12 ..... 298* 13 ..... 7, 24*, 26
11 5	—
16 5	
iv 3, 4 ..... 203*	
7, 8 287	
TITUS	
ii 3 ..... 170*	
iii 5 ..... 150*, 93*, 250*	
11 ..... 255*	
APOCALYPSE	
i 5 ..... 24*	TEST ASER 7 ..... 16*
8 ..... 41*	CLEM AD COR LV 173
17 ..... 26, 39*, 42*	EV SEC HEB 73
18 ..... 26, 42*	HERM VIS I. i, 6 ..... 22*
iii 7 ..... 65*, 151*, 231	PREC JOSEPH 41
12 ..... 241*	ACTA PAULI 51
20 ..... 8*, 281*, 151	PREDIC PETRI ..... 26+
v 1 ..... 231*	
2 ..... 151*	
6 ..... 172*	
vi 9 ..... 173*	
17 ..... 31*	
vii 2 1	

INDEX VERBORUM.

The references in thick type are to the Second Volume.

- ἀβασάνιστος 50, 17; 53, 6; 116, 3
ἀθροχία 56, 11, 14
ἀγενεαλόγητος 6, 18
ἀγεωργηστα 40, 13
ἀγύμναστος 77, 31
ἀδιάφορος 73, 24; 96, 30; 97, 3, 4
ἀδρότερον 156, 26; 157, 5
ἀθετητικῶν 158, 7, 12
ἀθόλωτος 218, 14
ἀγλή 300, 23; 301, 13
αιρεῖν, ὁ λόγος *a.* 11, 20
αἰτιάζεσθαι 281, 26; 256, 4
αἰτιολογεῖν 85, 12
αἴῶνες, αεοπει, 89, 3
ἀκαριάλως 295, 8
ἀκατακρήτως 304, 6
ἀκεραιότερος 317, 14
ἀκολουθία 145, 9; 52, 7
ἀκρίβεια 6, 2
ἀλληγορεῖν 34, 25; 218, 29; 292, 23;
46, 22; 91, 20; 170, 30
ἀλληγορία 113, 15; 255, 26; 263, 24;
268, 25; 63, 14; 269, 25, 28
ἀλληγορικῶν 292, 27
ἀμείβειν, σώμα 125, 18
ἀμυνδρῶς 225, 5
ἀναβλυστάνειν 56, 24
ἀνάγειν 84, 25; 170, 7
ἀναγωγή 3, 10; 113, 15; 184, 4; 203,
8; 263, 22; 277, 19; 279, 3; 327,
29; 36, 24; 119, 11; 121, 22; 124, 5;
142, 32; 201, 22; 284, 26; 288, 5;
291, 15; 293, 22
ἀνάδειξις 122, 18
ἀναιρεῖν 76, 1
ἀνακεφαλαιῶν 231, 3
ἀνακτέον 271, 20
- ἀνάμαξις 71, 8
ἀνάπλασμα 93, 17
ἀναπλοῦν 239, 15
ἀναποτιθέναι 267, 4
ἀναπτύσσειν 30, 10; 118, 22; 81, 27;
179, 13
ἀνάστημα 152, 26
ἀναστοιχειοῦσθαι 52, 10
ἀναχωρεῖν 231, 12
ἀνδραγάθημα 57, 1; 75, 2; 175, 32;
176, 33; 154, 12
ἀνένδοχος 46, 11
ἀνενέργητος 234, 23
ἀνεντρεχής 19, 10
ἀνεξέταστος 47, 15; 82, 29; 152, 23;
17, 25
ἀνεξέταστως 130, 16; 158, 7, 12; 263,
11
ἀνεξικακώτατα 158, 24
ἀνεπιδέκτος 35, 26; 320, 17; 69, 28;
134, 21
ἀνευπυθύνως 77, 4
ἀνθρωποπαθής 227, 11
ἀνθυποφέρειν 3, 31; 4, 27; 5, 25; 54,
11; 114, 15; 25, 11; 30, 2; 96, 19;
111, 11
ἀνθυποφορά 28, 21; 94, 32; 114, 16
ἀνιστάνειν, ἀποτῆς γενετῆς 123, 22
ἀνιστορικός 283, 12
ἀνταπερρυμμένος 159, 32
ἀντιβλέπειν 222, 9; 267, 31
ἀντιδειπνίζειν 281, 16
ἀντιδιαστέλλειν 196, 27; 245, 18; 287,
30; 216, 17
ἀντιδιαστολή 32, 17; 65, 21; 182, 14;
216, 14
ἀντιπαραβάλλειν 86, 12; 229, 8; 233, 2

ἀντιπαρατιθέναι 6, 8; 232, 29
 ἀντιστρέφειν 224, 10
 ἀντιστρέφον, τὸ 58, 32
 ἀντιτρέφειν 281, 12
 ἀνυπερβλήτως 87, 10
 ἀνυπέρθετος 33, 14
 ἀνυπονήσης 90, 31
 ἀνυπόστατος 75, 5
 ἀνύσιμον, τὸ 106, 2
 ἀξίωμα 58, 4, 5; 68, 30, 31; 317, 21
 ἀπαγγελλα 8, 10; 9, 22; 12, 13; 69,
     16; 230, 1, 13; 275, 18; 283, 15
 ἀπαρακόλουθτως 136, 16
 ἀπαραλείπτως 158, 22
 ἀπαράλλακτος 285, 14
 ἀπαραμικτως 133, 2
 ἀπαραμύθητος 135, 9, 20
 ἀπαρασήμαντος 88, 20; 100, 8
 ἀπαρατηρήτως 227, 1
 ἀπαραχαράκτως 232, 34
 ἀπέμφανειν 77, 32; 239, 24; 65, 23
 ἀπέμφασις 174, 3
 ἀπερίστατος 286, 23
 ἀπεριστάτως 155, 9; 277, 5; 303, 1
 ἀπλούστερον, νοεῖσθαι 187, 15
 ἀποβάλλεσθαι 127, 32
 ἀπογυνώσκειν 41, 18
 ἀποδεικτικός, ἀτ. δόγμα 212, 30
 ἀπόδεξις 63, 18; 85, 26; ἐπιστημονικὴ
     ἀ. 217, 24
 ἀποδίδναι 256, 28
 ἀποδοχή 217, 20
 ἀποκαθιστάνειν 48, 31; 249, 16; 316,
     14; 50, 13 (bis); 114, 23; 190, 14, 22;
     199, 11; 284, 4; 295, 18
 ἀποκατάστασις 19, 32; 240, 2; 298, 23
 ἀποκλήρωσις 30, 13; 34, 23; 84, 29;
     96, 4
 ἀποκληρωτικόν, τὸ 50, 16
 ἀποκληρωτικῶς 185, 12
 ἀπόκρυφον 97, 20
 ἀπόκρυφος 21, 8
 ἀπολελυμένως 46, 30; 117, 21
 ἀπόλυτον, τὸ 47, 2
 ἀπολύτως 64, 12, 18
 ἀποπίπτειν, τῆς ἀληθείας 3, 4; 64, 15
 ἀπόρρητος 126, 4; 128, 4
 ἀπότρεξις 221, 2
 ἀπόφασις 47, 3; 58, 3; 135, 10; 210,
     15; 54, 9; 158, 13
 ἀποφοιτᾶν 265, 22

ἀπροσεκτεῖν 98, 30
 ἀρύειν 59, 8
 ἀρχιτεκτονικός, λόγος 54, 24; τύπος 23,
     30
 ἀστεῖος, βούλησις 67, 7
 ἀσυγχύτως 233, 26
 ἀσυναίσθητος 226, 19
 ἀσυνπάρκτος 257, 9
 ἀσχολεῖσθαι 248, 8
 ἀσωματότης 224, 17
 ἀτονεῖν 44, 7; 174, 15, 18; 118, 1
 ἀτυφία 95, 32
 ἀντεξόνιος 178, 8; 258, 1; 297, 5
 ἀντέξουσις 24, 19
 ἀντοαγιασμός 14, 16
 ἀντοαλήθεια, ἡ οὐσιώδης 117, 15
 ἀντοαπολύτρωσις 14, 17
 ἀντοδικαιούνη 14, 16; 65, 31; 66, 3;
     ἡ οὐσιώδης 117, 31
 ἀντοδύναμις 45, 26
 ἀντόθεος 58, 33; 59, 2, 27
 ἀντόκρισις 65, 32; 66, 3
 ἀντόλογος 59, 29
 ἀντοπραγία 79, 29
 ἀντόπτης 30:, 28
 ἀντοσοφία 202, 17
 ἀντούϊός 202, 18
 ἀφημαστικός 220, 1
 βελτιοῦν 11, 26; 323, 19
 βελτίωσις 282, 19; 266, 4
 βλακεία 217, 16
 γαῦρον 92, 9
 γενεαλογεῖσθαι 6, 17
 γενικός 90, 4; 91, 7
 γενικώς 48, 26; 65, 23
 γῆνος 128, 21; 160, 13; 172, 7; 200,
     2; 212, 28; 213, 2
 γνήσιος 15, 30; 278, 24; 33, 10; 310,
     18: γν. ἡ μικτὸς 264, 8: γν. μαθητής
     300, 9; 31, 20; 289, 6; 309, 20; cfr.
     33, 5; 219, 29; 304, 25
 γνησίως 113, 1; 133, 31; 150, 17; 16,
     27; 29, 1; 150, 15; 169, 23; 302, 24;
     304, 15
 γνώριμος, *discipulus* 76, 17; 221, 34
 γυμναστικός 283, 12
 γωνιῶν 237, 31
 δημοσιεύειν 141, 29

- διαγράφειν 222, 32; 235, 13
 διάθεσις 263, 7; 286, 18; 88, 25; 183,
 29; 249, 17; 265, 15; 274, 15
 διαιρετικός 165, 14; 260, 10, 12, 13
 διαιρετικός 165, 15
 διακείσθαι 75, 9; 88, 27; 129, 9; 257, 4
 διακοπή 110, 21
 διακόπτειν 116, 18; 247, 3
 διακόσμησις 128, 24
 διαλαμβάνειν 121, 18; 131, 27; 134,
 14; 153, 26; 172, 18; 267, 25; 291,
 16; 292, 15; 293, 18; 328, 8; 15, 3;
 35, 23; 89, 26; 99, 17; 100, 14; 135,
 12; 158, 25
 διάληψις 247, 14
 διαναπαύειν 267, 6
 διανιστάνειν 269, 9
 διαπέμπειν 228, 20
 διαπίπτειν 195, 25; 246, 19
 δίαρμα 210, 30
 διασκορπισμός 138, 6, 12
 διάστασις, τοπική 252, 6
 διάταξις 245, 1, 12
 διαχείν 39, 19
 διεξέρχεσθαι 105, 30; 148, 9
 διεξοδεύειν 99, 2; 4, 3
 διέξοδος 35, 14; 230, 1
 διπλασιάζειν 107, 3, 8, 10
 διπλασισμός 107, 5
 δόκησις 188, 20; 268, 10
 δόκιμος τραπεζίτης 11, 10, 13; 83, 31;
 cf. 181, 21
 δοξομανεῦν 152, 17
 δύσγνωστος 94, 8
 δυσδιήγητος 235, 3; 35, 19
 δυσεξαρίθμητος 14, 21, 22; 25, 21; 156, 12
 δυσέφικτος 291, 15
 δυσθεώρητος 228, 30
 δυσκαταληψία 235, 16
 δυσόκνως 239, 22
 δυσπαραδεκτέν 95, 17
 δυσπαράδεκτος 65, 26
 δυσπαραστάτως 312, 16
 δυσυπομένητος 76, 3
 δυσωπεῖν 24, 24; 41, 16, 19; 82, 1; 92,
 20; 121, 5; 159, 10; 171, 10; 185, 7;
 305, 19
 δυσωπητικός 237, 11; 167, 16*
 δυσωπητικός 157, 19; 161, 12: δυσωπη-
 τικώτερον 30, 17: δυσωπητικώτατα
 167, 10
- Δωσιθεος 275, 4, 6
 ἐᾶν 77, 31
 ἐγγαστρίμυθος 101, 30; 132, 30
 ἐγγυμάζειν 254, 2
 ἐγκαταλείπειν 41, 13
 ἐγκατασπείρειν 35, 17
 ἐγκατατάσσειν 16, 13, 28; 234, 14;
 164, 32
 ἐγκαταφυτεύειν 95, 7
 ἐγκέσθαι, σπερματικῶς 293, 16
 ἐθελόκακος 243, 15
 ἔθος 227, 10
 εἰδος 24, 5; 42, 10; 99, 14; 164, 9;
 236, 19
 εἰκονικός 216, 15, 17
 εἰλικρινής 5, 9
 εἰρμός 58, 3; 87, 3; 110, 22
 εἰσάγεσθαι 302, 9
 εἰσαγωγή 68, 8; 144, 27; 252, 1, 30;
 151, 5; 282, 1; ἡ ἐν τύποις ε. 111, 28
 εἰσκρίνειν 128, 23
 εἰσκριτις 128, 21
 ἔκδοσις 118, 6; 159, 15
 ἔκθιάζειν 226, 8
 ἔκκλησιστικός 123, 32; 124, 27; 125,
 3; 126, 21; 127, 8; 297, 4, 11; 169,
 30; 232, 33
 ἔκπληκτικώτερος 95, 26
 ἔκτιθεναι 178, 2: med. 105, 32; 306, 24;
 323, 29; 19, 25; 153, 30; 232, 23
 ἔκτυπος 249, 25; 286, 3
 ἔκτυπον 37, 21
 ἔμβριμησις 292, 8
 ἔμπαρέχειν 49, 19; 182, 15; 159, 21;
 171, 7, 13
 ἔμπειρέχεσθαι 31, 10
 ἔμπειραμβάνειν 5, 4; 15, 26; 35, 28
 ἔμπεσόν, κατὰ τὸ 118, 22
 ἔμφαντάζεσθαι 17, 2
 ἔμφαντικός 187, 22
 ἔμφασις 178, 21; 24, 31; 95, 32
 ἔμφύσημα 270, 30
 ἔναλλαγή 222, 30
 ἔναντιανεσθαι 189, 10
 ἔνανθρωπεῦν 72, 23, 32; 101, 7; 147, 17
 ἔνανθρωπησις 72, 20; 151, 29; 211, 19;
 242, 7
 ἔνατιώμα 117, 10; 81, 13
 ἔναποθησαυρίζειν 19, 20
 ἔναποκεισθαι 7, 19; 203, 26; 287, 5

- ἐναποκρύπτειν 149, 14; 302, 13
 ἐναπομάσσειν 66, 1
 ἐναφίέναι 301, 9
 ἐνδελεχισμός 171, 18; 172, 4, 12, 15; 198, 3
 ἐνδιατάσθαι 308, 6
 ἐνδιατριβή 205, 16
 ἐνεπινοεῖσθαι 23, 18
 ἐνέργεια 252, 15
 ἐνευφράνεσθαι 13, 31
 ἐνθουσιάν 39, 9, 22
 ἐνικός 142, 32; 231, 21
 ἐνικώς 118, 8; 143, 19; 46, 13; 232, 14
 ἐνίστασθαι c. dat. 9, 19
 ἐνοῦσθαι 2, 14; 5, 30; 6, 19; 58, 17
 ἐνσπείρειν 305, 4; 17, 17
 ἐνσωματοῦσθαι 95, 27; 97, 14; 43, 24
 ἐνσωμάτωσις 115, 11; 128, 30; 147, 27; 151, 21
 ἐντελέστερος 205, 24, 28
 ἐντρέχεια, ἀρχιτεκτονική καὶ λογική 218, 9
 ἐντυγχάνειν 3, 13; 11, 5; 26, 32; 113, 32; 120, 25; 179, 1; 241, 22; 91, 6; 139, 28; 190, 8; 196, 2; 253, 1; 263, 11; 268, 15; 309, 24
 ἐντυποῦσθαι 117, 17; 11, 10
 ἐνυλος 28, 9; 31, 5; 225, 3
 ἐνυπάρχειν 67, 9; 72, 15; 78, 14, 24; 79, 1; 157, 25; 314, 13; 11, 28; 56, 7; 192, 17
 ἐνωσις 5, 32; 235, 22
 ἐξακούειν 77, 6
 ἐξακριβοῦν 296, 11
 ἐξαναλοῦν 134, 26
 ἐξανάστασις 125, 5
 ἐξανιστάνειν 36, 32
 ἐξανύειν 301, 4
 ἐξαποστέλλειν 180, 20
 ἐξαφανίζειν 134, 26
 ἐξελκύειν 109, 32
 ἐξέλληην 99, 34
 ἐξομαλίζειν 52, 6
 ἐπαγγελλα 108, 9
 ἐπαγγελμα 9, 27
 ἐπαναβαίνειν 191, 22
 ἐπανάβασις 81, 33
 ἐπαναλαμβάνειν 307, 9
 ἐπαναπαύεσθαι 219, 9; 249, 24
 ἐπαναστρέψειν 269, 12
 ἐπανέρχεσθαι 12, 2; 34, 15; 240, 4; 241, 13; 296, 31; 317, 32; 47, 15; 119, 21; 190, 32; 202, 8; 283, 21
 ἐπανιέναι 22, 1
 ἐπανίστασθαι 232, 25
 ἐπαπορητικῶς 161, 12
 ἐπαρμα 152, 27
 ἐπαφή 270, 3
 ἐπεισάγειν 110, 8
 ἐπεξεργάζεσθαι 205, 28; 299, 5, 14; 186, 5
 ἐπεξεργασία 299, 25
 ἐπεξέρχεσθαι 46, 30
 ἐπέχειν 126, 16, 17, 19; 70, 12
 ἐπήκοος 94, 7; 114, 17
 ἐπιβάλλειν 144, 13; 233, 26; 234, 22; 296, 25
 ἐπιβολή 225, 27
 ἐπιγράφειν 5, 25
 ἐπιδιαμονή 88, 21
 ἐπιδιατριβειν 76, 30
 ἐπιθολούν 262, 17
 ἐπικατάρατος 75, 23
 ἐπίκλησις, μυστική 250, 30
 ἐπιμερισμός 128, 22
 ἐπισημειοῦσθαι 324, 15
 ἐπισημείωσις 237, 18
 ἐπιστημόνως 127, 6; 253, 4
 ἐπιστρεφέστερος 159, 17
 ἐπισυμβαίνειν 69, 19
 ἐπισυνάγειν 35, 1
 ἐπισυνάπτειν 183, 26; 299, 8
 ἐπιτετευγμένως 183, 32
 ἐπιτεύχειν 5, 1; 298, 30; 306, 30
 ἐπιτηδειότης, πρός τι 217, 18
 ἐπιτρίβειν 280, 28
 ἐπιτροπή, νόμιμος 79, 30
 ἐπιτυγχάνειν 265, 15
 ἐπιφόρτησις 274, 28
 ἐπιχορηγία 12, 26
 ἐρωτηματικῶς 167, 12
 ἐτεροδοξεῖν 248, 7
 ἐτερούσιος 70, 7, 19
 ἐτοιμασία 233, 2; 236, 17; 237, 17
 εὐγνωμονέστερος 89, 11; 117, 8
 εὐγνωμόνως 258, 19: εὐγνωμονέστερον 226, 22; 68, 2; 87, 12
 εὐέξαπάτητος 276, 16; 247, 13
 εὐκαταφρόνητος 77, 32; 94, 33; 99, 26; 126, 7; 220, 25; 163, 1; 179, 17; 226, 29
 εὐκαταφρονήτως 216, 27

- εύπάθεια 298, 17
 εὐσταθής 37, 31
 εὐσυνεδήτως 228, 22
 εὔτελής, λέξις 7, 19; ἡ εὐ. φράσις 227, 4
 εὐτονία 116, 12
 εὐτρεπίζειν 48, 3; 161, 30; 177, 9;
 219, 14; 236, 18; 35, 2 (*εἰς γένεσιν*);
 181, 12; 210, 19; 220, 4; 308, 5, 7
 εὐτρεπισμός 297, 11
 ἐφ' ἥμīν, τὸ 223, 1
 ἐφιστάναι, εἰ, μὴ, vel μῆποτε, 5, 3; 23,
 1, 26; 24, 5; 32, 29; 41, 6; 44, 30;
 46, 25; 51, 3; 75, 10; 80, 17; 97,
 11; 98, 13; 118, 6; 121, 19; 157,
 15; 179, 25; 238, 30; 251, 13;
 252, 26; 274, 12, 18; 292, 4; 325,
 25; 21, 26; 26, 17; 27, 25; 37, 27;
 38, 9; 60, 2; 62, 17; 75, 21; 76, 10;
 77, 18; 80, 29; 109, 2; 119, 15; 136,
 5; 138, 13; 151, 1; 195, 27; 206, 11;
 218, 13; 221, 15; 251, 13; 307, 23
- ἡγεμονικόν, τὸ 104, 4; 105, 24; 110, 7;
 155, 1; 218, 15; 268, 8; 278, 32;
 297, 11; 298, 17; 309, 30; 310, 2;
 41, 8; 92, 13; 94, 23; 234, 16; pl.
 34, 28; 214, 18; 270, 3
 ἡγεμονικός 31, 16
 ἡγούμενον, τὸ 59, 6
 ἡκριβωμένως 272, 5
- θάνατος, ὁ μέσος 73, 22
 θαυμάζειν, τὸ τινος 25, 29
 θεολογεῖν 169, 8
 θεολογεῖσθαι 56, 19: θεολογούμενος 214,
 17; 216, 6, 22; 225, 5
 θεολογία 30, 25; 218, 3
 θεοποιεῖν 59, 9; 260, 2; 201, 26, 30
 θεραπευτικόν, τὸ θ. τοῦ θεοῦ 3, 24
 θεράπων, ὁ (Μωυσῆς) 10, 25; 280, 11;
 ὁ ἱερὸς θ. 92, 18
 θλίβειν 239, 20; 85, 31: θλίβεσθαι 29,
 22; 44, 23
 θολοῦν 83, 9; 92, 13
- ἰδικός 90, 5; 91, 8: *ἰδικώτερον* 200, 10;
 48, 27
 ἰδιότης 1, 7; 37, 10; 71, 3; 309, 25
- ἰδιοτρόπως 225, 12
 ἰδίωμα 133, 30
 λεροφάντης, ὁ μέγας 245, 4
 λιτιγιᾶν 229, 1
 λοσδυναμὲν 279, 19; 299, 2
 λστασθαι, ἐν τινὶ 62, 5: ἐπὶ τινὰ 61, 4;
 ἐπὶ τινος 50, 18: πρὸς τι 76, 23;
 123, 31; 228, 18: ὑπέρ 92, 21
 λσχυροποιεῖσθαι 281, 10
- καλινδεῖσθαι 259, 1
 καλλιλεξία 12, 25
 κανῶν 262, 32
 καταβαττίζειν 120, 9
 κατάθεστις 262, 19
 κατακερματίζειν 41, 18
 κατακοσμεῖσθαι 267, 26
 κατακούειν 13, 21; 19, 29
 κατάληψις 36, 3: *τρανῆς καὶ ἔκτυπος κ.*
 249, 24
 κατάλληλος 298, 1: *καταλήλως* 103, 6
 κατασκευάζειν *μεταρθ.* 8, 2; 50, 30; 87,
 32; 98, 29; 113, 27; 125, 8, 21;
 126, 28; 135, 8; 136, 22; 260, 29;
 266, 30; 281, 28; 119, 27; 228, 16;
 268, 26
- κατασκεύασμα 254, 9
 κατασκευαστικός 206, 4; 231, 15
 κατασκευή 63, 18; 135, 1; 180, 20;
 297, 10; 322, 25; 57, 3; 64, 30; 72,
 16; 85, 9; 139, 17; 269, 6: *πρώτη κ.*
 84, 8: ἡ *φυσικὴ κ.* 257, 14
 κατάστασις 49, 22; 193, 4; 61, 20; 62,
 8 (*bis*); 84, 30; 160, 9; 222, 9; 248,
 25; 251, 16
- κατάστημα 175, 4
 καταστοχάζεσθαι 14, 22
 κατατρυφᾶν 39, 23
 καταχαρίζειν 34, 5
 καταχεῖν 15, 30
 καταχράσθαι 187, 1; 189, 30; 233, 8
 καταχρηστικός 176, 23: *καταχρηστικό-*
τέρον 202, 18; 238, 15
 κατενώπιον 81, 28
 κατημαξευμένος 20, 18
 κατοπτρικά 265, 31
 κατορθοῦν 75, 3; 89, 25; 54, 23; 60, 5;
 75, 11, 15; 76, 8; 87, 17; 223, 4, 7;
 246, 1
 κατόρθωμα 75, 2; 295, 27; 269, 11

- κατόρθωσις 105, 1; 239, 21
 κοινολογία 146, 31; 276, 20
 κοινότερον 139, 32; 269, 9; 270, 10;
 17, 26; 21, 10; 72, 20; 184, 29
 κοινότερος 100, 13; 196, 28: τὸ κ. 96,
 23
 κοινώνημα 3, 27
 κοινωνικάτερος 50, 32
 κορωνίς 100, 7
 κοσμικῶς 142, 29
 κυριολεξία 203, 7
 κύριος, μέρος τὸ κυριώτατον 31, 20
 κυρίως 25, 24; 58, 24; 63, 9, 11; 81,
 7; 82, 1; 91, 1; 96, 23; 107, 8;
 128, 29; 238, 14; 16, 32; 35, 3;
 62, 5; 73, 20; 176, 21; 203, 4;
 270, 1; 282, 20: κυριώτερον 5, 29;
 192, 20: κυριώτατα 92, 31; 93, 24
- λεπτύνειν 52, 12
 λίχνος 232, 30
 λόγος, γενικός 267, 28: διαιρετικός 165,
 15: λ. σπερματικόλ 37, 13
 λήγειν 199, 30
 λῆγον, τὸ 199, 29
 λυσιτελεῖν 304, 1
- μεγαλοφυέστερον 156, 27; 24, 11
 μεγαλοφυέστερος 173, 23; 250, 13
 μεσολαβεῖν 110, 21
 μέσος 67, 5; 200, 1
 μεταβατικῶς 237, 21; 239, 3
 μεταγενέστερος 39, 4
 μεταλαμβάνειν c. acc. 12, 7, 8; 25, 23;
 34, 24; 50, 8; 99, 32; 158, 12;
 203, 4; 7; 238, 14; 270, 5; 240, 12
 μετάληψις 34, 24
 μεταμφίεννυσθαι 123, 18
 μεταποιεῖν 307, 18; 309, 12, 13
 μεταφράζειν 174, 21
 μετενσωμάτωσις 123, 18, 32; 125, 7, 21;
 126, 2; 128, 29, 31
 μετεωρισμός 57, 13
 μετοχή, κατὰ μ. ἐπικρατοῦσαν 85, 24
 μετωνυμία 128, 3
 μικτός 264, 9
 μυθοποιεῖν 267, 3
 μυθοποιία 258, 22; 84, 7
 μυσταγωγὴν 304, 23
- μυσταγωγία 251, 2
- νοεῖσθαι, ὁ κατὰ τὸν σωτῆρα ν. ἄνθρωπος
 92, 30: ν. κατὰ 37, 9; 83, 27; 165,
 31; 196, 27
 νόθος 264, 9
 νομοθετεῖν 245, 11
- ξενίζεσθαι 87, 2; 99, 27
- διβελίξειν 131, 18
 οἰκειούσθαι 124, 22, 24
 οἰκονομεῖσθαι 115, 11
 δλεθρίας 18, 6
 ὅμολογούμενος, ἐπιστολή 310, 10
 ὅμοιόσιος 272, 13, (17), 19; 64, 3; 70,
 16, 19
 ὅμοσε χωρεῖν c. dat. 34, 5
 ὅμωνυμία 323, 30; 286, 10
 ὅμωνυμος 159, 19; 305, 9
 ὅμωνυμάς 176, 24
 ὅρεξις, ἀλογός 67, 9: εὐλογός 67, 8:
 σφαδρότερος 76, 4
 οὐσία, ἐνεργητική 252, 14: εἰς οὐ. φέρειν
 (213, 4)
 ούσιούν 69, 31
 ούσωντος ἔχειν 82, 15: ὑφιστάναι 154,
 21
 ούσιωσις 212, 16, 29
- πάγιος 260, 16
 παλινδρομεῖν 115, 26; 116, 1; 117, 9
 παραδοξοποία 268, 3
 παράδοσις 21, 7; 22, 31; 24, 28: π.
 ἀπόρρητοι 20, 16
 παραδοχή 270, 26; 297, 9
 παρακαθέζεσθαι 287, 14; 290, 1
 παρακεῖσθαι 287, 30
 παραλλαγή 187, 10
 παραμυθεῖσθαι 21, 31; 37, 10; 77, 15;
 87, 11; 281, 28; 72, 4
 παραμύθησις 64, 29
 παραμύθια 124, 20
 παραξένειν 325, 2
 παραπάλειν 99, 29
 παραπέμπειν med. 29, 26
 παρασκευάζειν 292, 6; 19, 7

- παράστασις 300, 8
 παραστατικώτερον 88, 14
 παρασυμβάλλειν 25, 3
 παρατετηρημένως 58, 13; 278, 29; 308, 13
 παρατήρησις 26, 31; 309, 9
 παραχωρεῖν 53, 31; 139, 24; 269, 19
 παρείσδυσις 116, 9
 παρεκβάλνειν 20, 13; 61, 26; 98, 26; 133, 9; 193, 12
 παρέκβασις 20, 15; 144, 29; 115, 10; 210, 7
 παρεκβατικός 30, 21
 παρεκδέχεσθαι 8, 19; 64, 14; 188, 11; 242, 19; 253, 10; 34, 9; 139, 16; 293, 15
 παρεκδοχή 254, 29
 παρέλκειν 100, 29; 196, 5; 224, 2
 παρεμβάλλειν 238, 10
 παρεπιδημεῖν 179, 24
 παρέργως 282, 14
 παρευδοκιμεῖν 65, 15
 παρῆκον, τὸ 129, 5
 πάροχος 256, 14
 περιβολή 219, 7: φράσεως 227, 16
 περίγειος, τόπος 19, 6; 74, 7
 περιγράφειν 188, 14, 18; 220, 15
 περιγραφή 55, 11, 18, 19; 58, 31; 186, 18, 23; 192, 18; 246, 26; 247, 5; 85, 15; 106, 12, 14; 147, 22; 210, 23
 περιόδος 128, 24
 περιπλέττειν 58, 27
 περισπᾶν 124, 10
 περίστασις 110, 21; 76, 2; 136, 32
 περιστατικός 196, 15
 περιστατικώς 155, 10; 303, 3
 περιπώπη 202, 30
 πῆξις 108, 3
 πιστοποιεῖν 176, 6, 7
 πιστοποίησις 5, 23
 πιστοποιητικός 176, 8
 πλαγιάζειν 191, 14; 306, 3
 πλάσις 24, 5
 πληθύεσθαι 118, 8, 14
 πληθυντικός 18, 12; 142, 32; 143, 24
 πληθυντικώς 118, 8; 143, 19; 317, 23; 46, 13
 πληττικώτατος 75, 11: *adv.* 230, 17
 πλήσσειν 68, 10
 πιούτης 128, 27; 323, 7; 103, 30; 244, 8
 πολιτογραφεῖν 28, 29
 πολυλογεῖν 229, 11, 13; 230, 10
 πολυλογία 229, 20, 32; 230, 12
 πρακτικώτερος 268, 29
 πρεσβεία, π. προσάγειν 255, 5
 προαγωγή 9, 13
 προαιρεῖσθαι 75, 10
 προαίρεσις 116, 31; 150, 1; 257, 12; 64, 31; 172, 24; 185, 11; 187, 3; 257, 14; 258, 2
 προαιρετικῶς 222, 21, 26; 223, 7
 προαναλαμβάνειν 81, 13
 προαναφωνεῖν 223, 23; 235, 5
 προαπαντᾶν 88, 24; 9, 28
 προαποδεικνύειν, 2, 30; 87, 26
 προαποδίδονται 4, 30; 126, 26; 263, 12; 298, 2; 115, 24; 166, 10
 προδαλαμβάνειν 35, 5
 προδηγεῖσθαι 298, 30
 προεκτιθέναι 138, 20
 προεξετάζειν 55, 20; 168, 3; 103, 6; 138, 29
 προεπαγγέλλεσθαι 255, 14
 προεπινοεῖναι 54, 32; 74, 13
 προευτρεπίζειν 150, 17; 153, 18; 316, 7; 30, 27
 προηγουμένος 38, 7; 49, 21; 77, 9; 166, 29; 196, 13; 201, 23; 310, 6; 325, 5, 7; 61, 16: ἥση 42, 15; 82, 17: λόγος 166, 29: οὐσία 147, 6: ὑπόστασις 103, 31
 προηγουμένως 128, 18; 155, 20; 157, 18; 231, 15, 22; 249, 20; 154, 16; 184, 9; 255, 20; 273, 4
 πρόθεσις 16, 30
 προκαταγγέλλειν 100, 17, 30; 102, 1; 127, 5
 προκαταλαμβάνειν 307, 15; 7, 26
 προκατάρχειν 182, 32: *med.* 305, 25
 προκατέχειν 300, 25; 301, 14
 προκείμενον, τὸ 20, 15; 141, 9; 160, 4; 161, 32; 174, 22; 193, 12; 289, 16; 312, 21; 84, 10; 191, 2; 258, 8
 προκόπτειν 38, 16; 86, 3; 169, 13; 47, 17
 πρόδηλψις 159, 2
 πρόνοια 267, 26
 προνομία 182, 12
 προσιμάζειν 110, 30
 προπαρασκευή 10, 34
 προπαρατιθέναι 96, 28; 132, 1; 164, 27; 280, 9; 136, 30

- προσαγωγή 35, 28
 προσαποδίδναι 5, 23
 προσβάλλειν c. dat. 224, 21; 225, 26;
     (222, 11): c. acc. 299, 14
 προσβολή 225, 4
 προσδιατρίβειν 125, 21; 175, 1; 65, 13;
     84, 11
 προσεμπιπράναι 178, 14
 προσεπιτέλειν 1, 23
 προσηγορία 8, 7; 19, 22; 25, 25; 27, 17;
     34, 24; 36, 9, 27; 48, 1; 52, 31;
     58, 16; 59, 21; 63, 9; 69, 6; 80, 29;
     87, 1; 272, 24; 254, 21
 προσκόπτειν 59, 17; 72, 22
 προσκρουστικώς 58, 1
 προσπαρξύνειν 140, 25
 προστακτικώς 167, 13
 προσυφάνειν 187, 4
 πρότασις 62, 16; 68, 26, 32; 69, 9;
     55, 6: π. τιθέναι, αἱρειν 126, 18
 προτραῦν 24, 1
 προτρεπτικώτατα 167, 11
 προυπαγορέύειν 110, 24, 28
 προυπάρχειν 83, 15
 προφορά, πατρική 29, 31
 πρωτογέννημα 4, 19, 21, 23
 πρωτογέννητος 32, 11
 πρωτόπλαστος, ὁ 36, 26
 πρωτότυπος 117, 15; 204, 18
 πρώτως 17, 22; 67, 12, 13
 πταίειν 124, 32
 πτερυζίειν 49, 8
- ῥαδιουργός 209, 24
- σαλιειν 47, 24; 75, 29; 122, 16
 σεμοποιεῖσθαι 277, 21
 σημασία, αἱ κυρλαὶ σ. 211, 22
 σκάξειν 36, 6; 102, 14
 σκῆνος, τὸ γήινον 160, 13
 σκοτοδινάν 229, 2
 σολοκισμός 226, 12
 σπάνιος 2, 30: σπανιώτατα 170, 20
 στεφάνη 109, 24, 26
 στίχος 310, 8, 18
 στοιχειούθαι 11, 25
 στοιχειωτικός 252, 27
 στρέφεσθαι, περὶ τινα 276, 8
 Στρωματεῖς 298, 18
- συγγυμνασία 271, 5
 συγκαταβαίνειν 152, 11; 191, 19, 28;
     259, 25; 276, 21
 συγκαταβάσις 35, 11
 συγκατάθεσις 278, 24
 συγκατάθεσις 95, 13; 257, 15; 82, 3;
     85, 26; 121, 17; 227, 14; 260, 15;
     272, 2
 συγκαταριθμέῖν 76, 12
 συγκατασπείρειν 36, 8; 38, 2
 συγκατατάσσειν 233, 2
 συγκατατίθεσθαι 123, 21; 137, 17;
     157, 7; 249, 27; 257, 14; 46, 12;
     63, 19; 69, 25; 70, 12; 82, 1; 117, 32;
     217, 23; 227, 11; 271, 14, 17, 24;
     272, 5
 συγκεφαλαίωσις 69, 9
 συγκομιστός 291, 21
 συγκριτικῶς 258, 5, 11
 σύγκριτος 291, 11
 συγκρούειν 140, 8
 συζυγία 89, 4
 σύζυγος 89, 6, 7
 σύλληψις 69, 5
 συμβαίνειν logice 87, 17
 συμβεβηκός, ἀχώριστον 82, 15
 συμπαραλαμβάνειν 82, 14
 συμπαρεῖναι 191, 26
 συμπαρεκτείνειν 38, 32; 147, 9
 συμπέρασμα 165, 12
 συμπεριάγειν 157, 23
 συμπεριφέρειν 53, 28; 174, 9; 263, 10;
     297, 4
 συμπληροῦσθαι 2, 32; 51, 16; 89, 17;
     299, 9
 συμπλήρωσις, τῶν ἔννοιῶν 51, 29
 συμπροπέμπειν 73, 5
 σύμπτωμα 188, 23
 συμφοιτητής 159, 8; 191, 17
 σύμφρασις 116, 20
 συναίσθησις 232, 8
 συνανάγνωσις 19, 17; 195, 9
 συνανακεῖσθαι 283, 28
 συναναστρέφειν 147, 18
 συνανιστάνειν 51, 29; 74, 9, 23
 συναποθήσκειν 289, 10
 συναποστέλλειν 73, 4
 συναποτίθεσθαι 289, 8
 συναφή 17, 29
 συνδιαιτᾶσθαι 324, 24
 συνδιατρίβειν 105, 6; 328, 5; 201, 28

- συνεισέρχεσθαι 308, 3
 συνεισφέρειν 11, 27, 31; 12, 19; 13, 9
 συνεκετάζειν 30, 30; 33, 2; 101, 18;
     216, 26; 28, 12; 79, 4; 87, 26;
     108, 18; 169, 22; 170, 28; 174, 32;
     237, 9; 301, 20
 συνεπισκέπτεσθαι 175, 4
 συνευπάσχειν 230, 2
 συνεχής, σ. σώματα 238, 6
 συνήθεια 41, 32; 77, 9, 14; 86, 11;
     296, 6, 10, 11; 4, 2; 156, 19, 21;
     173, 12
 συνήθως 7, 29; 40, 17
 συνημμένον 59, 7; 199, 25, 29
 σύνθεσις 107, 3: λόγου 12, 24
 συνοχή 239, 1
 συντριβή 42, 11
 συντυχία 96, 3
 συνυπάρχειν 36, 32; 29, 24, 25
 συνωνυμία 76, 9
 συνπελέειν 96, 9; 129, 1
 σύστασις 23, 14; 128, 20
 συστέλλειν 147, 30
 σύντημα 8, 18; 19, 7; 23, 28: σ.
     θεωρημάτων 82, 27
 σχεδιάζειν 262, 5
 σχέσις 8, 13; 64, 20; 83, 27; 213, 25;
     ζωοποιητική σ. 214, 10
 σχολάζειν 4, 29
 σωματοποιεῖν 9, 28; 137, 27

 τάγμα 62, 16
 τελειοῦσθαι, προκοπήν 261, 5
 τιθέναι *affirmare* 76, 2, 4; 129, 18
 τιμαλήστερος 13, 13
 τονοῦσθαι 281, 11
 τοπικῶς, νοεῖν 294, 12
 τρανήτης 35, 29; 309, 30
 τρανοῦν 47, 25; 74, 29; 133, 2; 195, 11;
     267, 7; 295, 22; 61, 1; 87, 32
 τρανῶς 81, 31
 τριάς 150, 12; 237, 16; 251, 11
 τροπικός 170, 31
 τροπικῶς 25, 24; 50, 29; 170, 25;
     175, 4; 201, 29
 τροπικώτερον 52, 6; 127, 4; 160, 13;
     175, 28; 203, 27; 211, 26; 223, 14;
     284, 17
 τροπολογεῖν 164, 8; 171, 28
 τυποῦσθαι 286, 2; 66, 23

 ὥλη, ὑποκειμένη 22, 2
 ὥλικόν, τὸ 323, 6
 ὑπαγορεύειν 109, 30; 110, 16; 34, 1;
     160, 30; 228, 19; 233, 14
 ὑπαγόρευσις 110, 11
 ὑπανιστάνειν 189, 24
 ὑπαρξίς 219, 11: ὁ. ἰδιότης 252, 10: ὁ.
     νοτή 237, 17: *eis* ὑπ. ἀγειν 213, 13;
     215, 20
 ὑπεισέρχεσθαι 160, 31
 ὑπεξαιρεῦν 51, 31; 102, 11
 ὑπεξαλρεύσις 74, 10; 267, 32
 ὑπεραναβαλνειν 263, 2; 201, 25; 214, 16
 ὑπεραποθηκειν 140, 8
 ὑπερπαίνειν 97, 19
 ὑποβιβάζειν 249, 14
 ὑπογράφειν 104, 8; 105, 2; 239, 22
 ὑποθήκη 303, 19
 ὑποκείσθαι *log.* 88, 27: ὑποκειμενον 87,
     1, 16, 17; 128, 27; 154, 22; 231, 12;
     322, 5; 327, 23
 ὑποκοριστικός 205, 22
 ὑπόμνημα 130, 16
 ὑπομνηματικός 34, 8
 ὑπόνοια 95, 4; 97, 8
 ὑποπίττειν 9, 20; 23, 4; 26, 24; 61, 1;
     79, 2; 160, 29; 228, 15; 238, 11
 ὑπόστασις 30, 1; 71, 7, 16; 231, 13;
     64, 25, 30; 178, 22; 237, 18; 250, 4;
     302, 2: ἡ προηγουμένη 66, 29;
     103, 31: ἡ ἐξ αἰτίας 66, 30
 ὑποφαίνεσθαι 82, 32
 ὑφιστάνειν 70, 31; 96, 6; 154, 21

 φαντάζεσθαι 188, 23; 62, 5; 86, 7
 φαντασία 36, 1; 46, 3; 115, 31;
     262, 30; 41, 9; 163, 3, 5
 φαντασιον 309, 29; 91, 15: φαντα-
     σιοῦσθαι 199, 30; 272, 21; 70, 23, 31
 φάντασμα 46, 5
 φανταστικός 70, 7
 φερόμενος, αι φ. *épistola* 4, 32
 φιλαυτεύν 140, 17
 φιλαυτία 273, 19
 φιλιοῦν 43, 6
 φοιτᾶν 259, 24
 φονᾶν 246, 9
 φράσις, ἡ ἐν τῇ συνηθείᾳ 77, 9
 φράσεσθαι 116, 8
 φυσιοῦν 64, 32

- χαρακτηρίζειν* 5, 22; 39, 31; 85, 23; 185, 15; 186, 30; 187, 19; 319, 13; 322, 12; 323, 26; 35, 12; 56, 4; 170, 2; 191, 28
- χειραγωγεῖν* 36, 17; 111, 27; 186, 4; 14, 9; 31, 10; 198, 1; 220, 4
- χρεοκοπεῖν* 116, 3
- χοησμωδεῖν* 185, 28
- χριστιανισμός* 11, 18, 25, 26
- χύσις*, ἡ κατὰ τὴν κακίαν 17, 19: ἡ χ.
τῆς ἀμαρτίας 74, 31: τῆς κακίας
128, 24
- ψευδοδοξεῖν* 124, 32
- ψυχαγωγεῖν* 227, 19